Mutuans viro pro refectione rei q̄ preferr mulieri si est posterior mulier in tepore.in.ℌ.his cōsequēs.nu.1.in auc.de quali.fo.44.
2 Si mutuani pecuniā alienā ⁊ stipulat⁹ sim mihi restitui ⁊ ego ago ex stipulatione ⁊ antecē cōsumpta sit dominus vendicat q̄ ille cui mutuani non tenetur restituere sed doli exceptiōe repellitur.in.l.nā ⁊ si fur.nu.1.ff.si cer.peta.fo.12.
Mutuani pecuniā alienā quā debito: nō vult cōsumere qualiter possuz contra eum agere.ibi.nu.2.⁊.4.fo.12.
6 Si mutuani decē tibi postea reperit q̄ p stipulationē promisisti decē ex cā mutui qñ intelligat de eisdē.in.l.triticū.nu.3.ff.de verb.obli fo.37.
Mutuani centū ⁊ postea promisisti quinquaginta an presumat de illis centum.ibi.nu.5.
6 Mutuani:vel si in dotē dedi libras centū in florenis ⁊ venit tempus restitutionis quod tempus attendat in estimatiōe an tempus solutionis an tempus dationis.in.l.paulus.nu.10.ff.de sol.fo.100.
4 Mutuator non dicitur mercator nec negotiator.in.l.legatis.nu.2.ff.de leg.iij.fo.61.

Mutus ⁊ surdus regūtur ℘filio curatoris:⁊ q̄ possint gerere sine curatore.i.l.mutū.nu.1.ff.de acqui.here.fo.164.
Mutum voluisse adire hereditatē qualiter ꝓbet per testes.ibi.nu.3.
Muti act⁹ ⁊ ei⁹ ℘suetudines ꝑsumunt scire ℘sanguinei ⁊ domestici.ibi.
Mutus ⁊ surdus ℑct⁹ si intelligunt ad motū labioꝝ ℑbere pñt in his q̄ cōsensu perficiunt.in.l.j.ℌ.si quis ita.nu.7.ff.de verb.oblig.fo.3.
6 Mutus ⁊ surdus qui intelligit ad motū labioꝝ nō pōt stipulari.in.l.j.nu.7.ff.de ver.obli.fo.2.
Mutus iubet scriptura:absens per epistolā:surdus verbo.ibi.nu.9.
Mutus an stipulari possit.ibi.
Mutus si nihil intelligit equipareť infanti:si aliquid pupillo.ibi.
Murdus ⁊ surdus q̄ quis sit qualiter ꝓbať.remissiue.ibi.nu.11.
Mutus ⁊ surdus pōt cōtrahere licet nō per stipulationē.ibi.
3 Mutus si accipit dotē fingit stipulatio.in.l.j.nu.13.ff.fol.ma.fo.3.
4 Murtus ⁊ surd⁹ si nihil intelligūt furioso eqparant.⁊ qñ possint agnoscere bono.possť.in.l.mutus.nu.1.ff.de bo pos.furi.infa.fo.165.
Mutum:surdum:vel cecum esse aliquem qualiter probetur.ibi.nu.2.
Mutus:surdus vel cecus quod quis fuerit nō presumitur q̄ bodie sit ibidem.nume.4.

De litera.M.

1 **Masci** in sexto mēse ⁊ vno die qs pōt.in.l.septimo.nume.1.ff.de sta.ho.fo.24.
Item natus vltra duos dies post decimū.ibi.
1 Natus primo qs presumať an masculus an femina in natis vno partu si ignorať qs fuerit vltimus.in.l.arethusa.nu.2.ff.de sta.ho.fo.24.
Natus an dicatur extractus ex ventre.ibi.nu.4.
7 Natus in territorio an dicatur ciuis originarius.remissiue.in.l.placet.in.ij.lec.nu.48.C.de sac.san.eccle.fo.15.
Nati in terra vbi ꝑs fuit natus nō habent aliud ꝓuilegiū q̄ alij.in.l.vnica.nu.1.C.de colo.palesti.lib.xi.fo.37.
6 Natus ex dānato coitu nō capit legatū a patre:ab alijs sic.in.l.j.nu.3.ff.de iure fisci.fo.228.
Nati ex illicito coitu nō sunt legitimi filij nominādi:nec succedunt patri nec ab eo ali debent:de iure canonico sic.in.ℌ.vltima ℌ si quidē.nu.1.⁊.4.in auc.quib.mod.fo.38.
Nati ex dānato coitu qui dicanť remissiue.ibi.nu.2.
Nati ex dānato coitu qñ succedāt matri ⁊ patri.ibi.nu.3.⁊.5.
7 Natus in villa vel vico sortiť originē ex illa ciuitate cui villa vel vicus subest.in.l.si quis.nu.1.C.de natu.libe.fo.188.
3 Natus dicit q̄ perfecte viuit vel viuus est extractus extra ventrem.in.l.qō dicitur.nu.1.ff.de libe.⁊ posthu.fo.103.
Nasci quis dicitur viuus qñ vocem emittit vel apparet qñ nasciť eū esse viuum ℓz momento viuat ibi.nu.2.
3 Natus per duos dies post decē menses est legitimus.in.l.gallus.nu.12.ff.de libe.⁊ posthu.fo.105.
6 Natiuitate ꝓpria vel paterna quis efficitur ciuis. in.l.j.nu.2.ff.ad municipa.fo.239.
Natus in castro existenti in tuscia subdito ciuitatis perusij licet sit ciuis perusinus:an erit tuscus an perusinus:vbi qō quantū ad munera ciuitatis erit perusin⁹:quātū ad munera ꝓuincialia erit tuscus.ibi.nu.5.
Natus in aliqua parochia vel porta ciuitatis qñ ciuitas distinguit per portas:ñ dicitur de illa porta ratione originis.ibi.nu.6.
Quis dicitur esse illius capelle vel porte vbi munera subijt: vel vbi habitat:vel vbi conuersatur.ibidem.
Natus ex matre comitatensi an sit comitatensis.remissiue.ibi.nu.19.
Idem est dicere perusinus ⁊ ciuis perusinus:municeps perusin⁹:ñ assumatur vt nomen appellatiuū:seeus si vt proprium.ibidem.
Elliqué esse de perusio vel ciué perusinū nō importat necessario ipsum habitare in perusio.ibidem.
Ex ꝓuilegio potest concedi aliquibus ciuitatibus vt nati sequanť originem matris.ibi.nu.20.
Natus alibi ⁊ alibi morans an possit in ecclesia ordinari.in.ℌ.si seruus, nu.2.in auc.de sanctiss.episs.fo.56.

1 **Naturalis** dictio relata ad fidē vel rōnez semp intelligit de iure naturali gentiū.in.l.j.nu.1.ff.de pac.fo.80.
3 Natura qō negat nemo ſfeliciter audet.in.l.amicissimos.ℌ.lucius.nu.1.ff.de excu.tut.⁊ cur.fo.85.
Naturales nati ex eadē matre ⁊ diuersis patrib⁹ sibi adinuicē succedūt.in.ℌ.si quis.nu.ℌ.in auc.quib.mo.fo.38.
5 Naturaliter q̄ nō pōt fieri:nō pōt fieri ciuiliter. in.l.possideri.ℌ.ex contrario.nu.2.ff.de acqui.pos.fo.82.
7 Naturaliter ille teneť qui de iure gentiū tenet.in.l. cum quis.nu.9.C.de iur.⁊ fac.igno.fo.37.

4 **Nauis** si legať simpliciter ꝓpria noīe nō adiecto qd debeať.in l.quid in rerū.ℌ.⁊ si nauē.nu.2.ff.de lega.j.fo.9.
Nauis legata nomine ꝓpria si destruit qñ debeať ⁊ qñ nō.ibi.
1 Nauis armamenta nō est vniuersitas sicut greg.in.l.marcellus.ℌ.armamenta.nu.1.ff.de rei vendi.fo.172.
2 Non dñs nauis si proponat excusationem ne deferat res ob necessitatē publicam q̄ nauis non publicatur.in.l.vltima.nu.1.C.de nauibus non excusan.lib.xi.fo.67.
Nauis que vi tempestatis vel timore incursionis hostiū venit in portuz non teneť ad gabellā.in.l.j.nu.1.C.de naufra.lib.xi.fo.26.
Nauicularij portantes res publicas nō possunt in loco detineri tam ratione delicti q̄ debiti.in.l.j.nu.2.C.de nauicu.lib.xi.fo.25.
Nauicularius dictio tribus modis sumiť. in rubri.nu.1.C.de nauicula.lib.xi.fo.25.

8 **Necessitas** non habet legem.in.l.j.numero.ℌ.C.de ope.liber.fo.6.
2 Necessitatis tēpore oīa sunt cōmunia.in.l.ij.ℌ.cū in eadē.nu.4.ff.ad le.rhodi.de iac.fo.93.

7 **Negatiua** que dicatur.in.l.actor.numero.2.C.de probationibus.fo.148.
Negatiua qñ possit probari.ibi.nu.4.
Negatiua qñ pōt ꝓbari an directo an vō indirecte ꝓbeť.ibi.nu.ℌ.
Negatiua qñ est ꝓbabilis quis debet eam probare.ibi.nu.6.
6 Negatiua qñ est fundamētum intētionis alicui⁹ negāti incumbit onus probandi.in.l.in illa stipu.nu.ℌ.ff.de ver.obli.fo.11.
Negatiua probatur per scripturā.in.l.ſi.nu.1.C.de re.cre.fo.134.
Negatiua coartata loco ⁊ tpe cadit in veram scientiā:⁊ fit ꝓbabilis.in.l. pantonius.ℌ.rei.nu.2.ff.de acqui.here.fo.179.
4 Negatiua probatur per inspectionem scripture.in.l.titie textores.nu.2.ff.de lega.j.fo.12.
3 Negatiua prepoſita signo vniuersali facit equipollere suo ℑdictorio.in l.obligari.nu.1.ff.de auto.tut.⁊ cur.fo.70.
Negatiua qō ꝓbari possit p obliquū.in.l.j.nu.2.C.de ſi.istru.lib.xi.fo.6.
4 Negatiua ꝓbatur per visum:puta talis res nō habet vitium:qz vidi.in l.ſi qñ.nu.3.ff.de auro ⁊ arg.leg.fo.95.
3 Negatiua postposita signo vniuersali facit equipollere suo cōtrario. in l.j.nu.6.ff.de testa.fo.93.
4 Negatiua coartata loco ⁊ tpe pōt directe ꝓbari sicut affirmatiua.in.l.j. nu.1.C.de cano.frumē.lib.xi.fo.30.
1 Negatio facit rem dubiā ad cōmodū negātis.in.l.nō solū.ℌ.qui alieno. nu.3.ff.de procur.fo.108.
6 Negationes due faciunt vnam affirmationem:tres magis negant.in.l. j.nu.1.ff.de cadaue.fo.211.
3 Negationes due ℓz faciāt affirmationē tres tū faciunt oratione negatiuam.in.l.j.ℌ.finaūt.nu.1.ff.de here.instī.fo.119.
2 Negationes due qñ referunť ad diuersa q̄ nō faciant affirmationē.in.l. manifeste.nu.1.ff.de iureur.fo.37.
1 Negans se possidere in petitione hereditatis si postea cōuincit punit in translatione possessionis.in.l.in rem.nu.ℌ.ff.de rei vendi.fo.179.
8 Negans rem fuisse in hereditate perdit.in.l.ſi.ℌ.licentiaz vandā.nu.4.C.de iure delibe.fo.34.
7 Negans scripturā ꝓpriā si postea ꝛuincit cōuenit ad duplū.in auc.contra qui.nu.1.C.de nō nu.pecu.fo.164.
Negans se fecisse homicidiū ⁊ cōuictus postea si dicit se fecisse ad sui defensionē audit quātum ad penam principalis delicti:non quantū ad penam negationis.ibi.nu.7.
6 Negans habēs presumptionē pro se nō teneť ꝓbare negatiū.in.l.in illa stipu.nu.10.ff.de verb.obli.fo.11.
Negatiua nō coartata loco ⁊ tpe qualiter ꝓbeť.ibi.nu.11.
7 Negatoria tollit ſpatio.xxx.annoꝝ.in.l.ij.nu.7.C.de seruitu.fo.129.
7 Negatoria agens potest petere q̄ aduersarius ꝓhibeať vti seruitute et q̄ condēnet ad interesse.in.l.ij.nu.10.C.de seruitu.fo.125.
1 Negatoria ⁊ confessoria danť possidenti.in.l.vti frui.ℌ. vtrū aūt.nu.1.ff. si vsufruc.peta.fo.181.

1 **Negligens** quis nō dicit in illo modico tēpore dato ad separādū ad petēdā restōnem in integrū.in.l. ab hostibus.ℌ.sed qō.nu.3.ff.qui.ex cau ma.fo.141.
Negligens hodie qñ presumať retro fuisse negligens.ibi.nu.8.
3 Negligētia creditoris in non recipiēdo fructus qñ nocet debitori.in.l. si moza.nu.3.ff.sol.mat.fo.10.
6 Ex negligentia qñ quis tenea .in.l si seruū. nu.2.ff.de verb.obli. fo.36.

Negligens

Negligēs q̄ qs fuerit in curādo iniurādū qualiter ꝓbeť.ibi.nu.6.
3 Negligētia alicui⁹ q̄ pecuniā nō mutuauit quomodo ꝓbeť. in.l.tutor.ℌ.nō est.nu.3.ff.de admi.tu.⁊ cur.fo.61.

1 **Negotium** ad nos dicit ptinere re ⁊ cura ⁊ solicitudine. in l.si pupilli.nu.1.ff.de neg.gest.fo.114.
Ut quis obligeť ratione negotij ad eū cura ⁊ solicitudine spectātis debet esse gestū eius cōtemplatione.ibi.nu.3.
1 Negotiū vtiliter gestū qualiter intelligať.in.l.sed an vltro.ℌ.is aūt.nu.1.ff.de neg.gest.fo.118.
1 Negotiū alicuius gerēs nō pncipaliter sed in consequentiam qñ habeat actionē neg.gestoꝝ.in.l.ex facto.nu.ℌ.ff.de neg.gest.fo.120.
7 Negotiū liquidari pōt bodie actore absente ⁊ reo presente ⁊ instāte.in.l. pperādum.ℌ.⁊ si quidē.nu.15.C.de indi.fo.111.
1 Qui accessit ad gerendū vnū negotiū nō debet a se exigere.in.l.si pupilli.ℌ.videamus.nu.6.ff.de neg.gest.fo.116.
7 Negotiū dicit gestū alieno noīe altero ex quatuor modis.in.l.in omnibus.in.ij.lec.nu.2.C.de testi.fo.151.
Negotiū dicit decisum seu finitū qō est finitū trāsactione:snia:solutione iuramēto:quietatione:prescriptione:vel similibus.in repe.l.oēs populi.nu.41.ff.de instī.⁊ iur.fo.12.
Negotiorū gestorū genera sunt septē.in.l.si pupilli.ℌ.item querit.nu.4.ff.de neg.gest.fo.115.
Negotiū esse gestū cōtēplatione alicuius qualiter ꝓbetur.ibi.nu.ℌ.
In negotio gesto re ipsa sez qñ est impensum in rē vel occasione rei quis obligatur.ibi.nu.6.
Negotiū alienū gerenti ꝓpria noīe quomodo succurrať.ibi.nu.9.
4 Negotia alterius gerēs teneť reddere libzū rationū.in.l.ſi.ℌ.inter.nu.1.ff.de libe.lega.fo.100.
Negotia ꝓuincie vnite cū alia sub vno ꝑside ℓz q̄libet remaneat ꝓncipalis pñt in alia expedire.in.l.vnica.nu.12.C.de metropo.lib.xi.fo.30.
1 Negotia gessisse in seruitute si probať aliquē in libertate ⁊ non apparet distincte quo tempore sequitur absolutio.in.l. cum actum.nume.6.ff.de neg.gest.fo.119.
6 Negotioꝝ gestor an ⁊ qñ ℘stituat debitorē in moza.in.l.si seruū.ℌ.nūc videamus.nu.3.ff.de verb.obli.fo.37.
5 Negotiorū gestor an possit facere ptestationē de qua in.l.nō solū.ℌ.more eius.ff.de ope.no.nun.ibi.nu.37.fo.18.
6 Negotiorū gestori qñ solui possit.in.l.filie.nu.2.ff.de solu.fo.96.
1 Negotia separata que dicanť ⁊ que connexa.in.l. cum actum.nu.4.C.de neg.gest.fo.119.
4 Negotiationi vniuersali ꝓpositus pōt aliū substituere sine speciali mādato.in.l.j.ℌ.magiſtrū.nu.1.ff.de exer.ac.fo.91.
In negotiatione nauali prepositus ꝓtest alium substituere contra domini voluntatem.ibi.nu.3.
2 Negotiatio questuaria nō dicit in agris ꝓprijs.in.l.quicunq;.nu.1.ff. de instito.fo.94.
7 Negotiatores quam militiā exercere possunt.in.l.fin.nu.3.C.de iurisdi. om.iudi.fo.117.
Negotiatores nō dicunť artifices.in rub.nu.4.C.de naui.lib.xi.fo.25.

1 **Nemo** sine actione experiť.in.l.ſi pupilli.videamus.nuñ.7.ff. de neg.gest.fo.116.

8 **Nepos** q̄ succedit in locū patris qualiter intelligať.i.l.ſi au⁹. nu.1.C.de libe.ꝓtete.fo.25.
4 Nepos ex filio emācipato non tenet locū patris.in.l.j.ℌ.ſi filius.nu.1.ff. de suis ⁊ legi.here.fo.185.
3 Nepotes an veniant nomine liberoꝝ.in.l.ſi quis.numero.2.ff.de testatute.fo.48.
Nepotis nomine non cōtineť ꝓnepos.in.l.gallus.ℌ.idē.nu.1.ff.de libe.et posthu.fo.106.
3 Nepos emācipat⁹ q tpe mortis nō tenuit primū locū an patre excluso morte vel repudiatione habeat querelā ex persona sua.in.l. si quis post bumos.ℌ.ſi filiū.nu.2.ff.de libe.⁊ posthu.fo.102.
4 Nepos an possit instituī sub omni conditione.in.l.j.ℌ.sciendum.nu.3.ff. de suis ⁊ legi.here.fo.185.
4 Nepos ex fratre mortuo q̄ cōcurrat cū patruo in successione de iure proximo.in.l.non tñ.ℌ.ſi duos.nu.1.ff.de bo.posſ.cōtrab.fo.166.
3 Nepos per legitimationē pōt effici suus post mortē filij.in.l. gallus.ℌ. nūc de lege.nu.ℌ.ff.de libe.⁊ posthu.fo.111.
4 Nepos ex delicto patris nō pōt ab auo exheredari.i.l.nō tātū.ℌ.ſi emācipatus.nu.2.ff.de bo.posſ.cōtra tab.fo.166.
3 Nepos filij exheredati qñ dicať suus auo.in.l.qui in aliena.ℌ.interdum nu.1.ff.de acqui.here.fo.165.
Nepos qō habet ab auo dicit aduentitium.ibi.nu.2.
3 Nepoti ꝑterito ex filio emācipato instituto pōt substituī pupillariter ℓz nō sit institut⁹.in.l.gallus.ℌ.⁊ quid si.nu.16.ff.de libe.⁊ posthu.fo.109.
3 Nepos ex filio spurio pōt instituī per auum:⁊ quomodo ad hoc vt testamentum valeat.in.d.l.gallus.ℌ.quid si is.nu.1.ff.eo.
6 Nepos pōt accusare de morte patris ⁊ testamento aui.in.l. certis.ℌ.pupillus.nu.3.ff.de accusa.fo.106.
3 Nepos cōceptus post mortē aui nihil attinet auo ⁊ auo nō pōt succedere.in.l.ſi quis filio.nu.2.ff.de inuſt.rup.testa.fo.113.
8 Nepos cogiť ℘ferre dotē vel donationē ꝓpter nuptias datas ꝓ patre vel matre sua.in.l.illā merito.nu.4.ff.de colla.fo.13.
Nepos an teneať ℘ferre patruis dotē datā sibi.remissiue.ibi.nu.6.
Nepos succedit patruo in feudo paterno:sicut patruus succedit nepoti in.ℌ.nullū.nu.3.in auc.quib.mo.fo.37.
8 Nepos ex filio emācipato necessario instituī nō debet.in.l.ſi.nu.1.⁊.2.C. de legi.here.fo.55.
6 Nepotes in casibus in quib⁹ veniūt appellatione filioꝝ:an sit ex ꝓpria significatione vel ex interpretatione extēsiua.vbi qō ex interpretatione extensiua.in.l.liberoꝝ.nu.9.ff.de verb.sig.fo.258.
Nepos masculus si supereſt ex filia femina vigore predicti statuti excludit a filio masculo ⁊ sic patruo.ibi.nu.15.
Nepotes quando insimul succedunt dicuntur in locū eorum patris succedere.ibi.nu.16.
Nepotes qñ veniant filioꝝ appellatione si in dispositione dicitur de filijs ex se natis.ibi.nu.18.
4 Nepotes ꝓprie dicunť illi qui tēpore mortis de cuius successione queritur sunt nati.in.l.itē pretoꝝ.nu.1.ff.de suis ⁊ legiti.here.fo.185.
3 Nepotes qñ admittunť in actu moriendi an acquirant patri ipsoꝝ.in.l. ſi.nu.4.ff.de condi.instī.fo.159.
4 Nepotes ⁊ ꝓnepotes an cōferant patruis:⁊ quid ecōtra.in.l.j.ℌ.si fit nepos.nu.1.ff.de colla.do.fo.174.
3 Nepotes qui non contineanť appellatione filioꝝ.in.l.sed ⁊ milites.nume.3.ff.de excu.tut.⁊ cur.fo.80.
8 Nepotes qualiter ℘ferāt inter se.ē.l.ſi emācipati.nu.ℌ.C.de colla.fo.14.
Nepotes qualiter cōferāt patruis vel patrui nepotibus.ibi.nu.6.

4 **Ne** dictio qñ est aduerbiū an importet modū vel ꝺditionē.in.l. quibus.ℌ.termilius.nu.4.ff.de condi.⁊ demō.fo.123.

3 **Nec** dictio est copulatiua.in.l.quidā testamēto.nu.2.ff.de iusti.⁊ iure.fo.7.

4 **Nisi** dictio qñ faciat cōditionē tā in vltimis voluntatibus q̄ in cō tractibus.l.j.nu.10.ff.de condi.⁊ demon.fo.115.
Et qō ponat vel ꝓnet qō in precedenti est positū vel ꝓnatū. in.l.ſi eū. ℌ.qui iniuriarū.nu.4.⁊.8.ff.si quis cautio.fo.70.
1 Nisi dictio quomodo differat a dictione si nō.in.l.ſi eū.ℌ.qui iniuriarū. nume.8.ff.si quis cau.fo.70.

6 **Nil** nonari appellatione pēdente qualiter intelligať.in.l.j.nu.1.ff. nil nouā.appel.fo.227.

3 **Nobilis** quis efficiť ꝓpter sciētiā. in.l.ij.ℌ.amplius. nu.2.ff. de excu.tut.⁊ cur.fo.78.
5 Nobilis cui est cōcessum in⁹ colligēdi pedagium an possit illud vēdere sine cōsensu cōcedētis.in.l.in diē.nu.ℌ.ff.de aqua pluuia arcen.fo.48.
6 Nobilis succedens in aliqua alicui populari nō prohibetur illa vti per statutum quod disponit q̄ nullus nobilis possit recipere cessionē contra populare.in.l.i.ℌ.sed ſi iure.nu.1.ff.de falſis.fo.182.
Nobilis pro eodē delicto an grauius puniatur q̄ ignobilis.in auc.quibus mo.nat.nu.11.fo.30.
Nobilis verbaliter dicit esse qui nobilis reputať.in.l.j.nu.101.C.de dignita.lib.xii.fo.43.
Nobilitas q̄ attribuit ex genere vsq; ad quos transeat.ibi.nu.102.
4 Nobilis q̄ quis nō efficit ex ipsa origine sed princeps ipse nobilitat.in l.vltima.nu.1.C.de inco.lib.xi.fo.20.
4 Nobilis cōdēnatus de falſo q ex forma statuti pdit nobilitatē:remanet nobilis q̄tū ad maioꝝitatē penarū.in.l.vnica.nu.1.C. de infa.li.xi.fo.21.
Nobilis dicitur qui est prudens ⁊ virtuosus.in.l.j.nu.4.C. de condi.in publi.boz.lib.xi.fo.14.
6 Nobilis qualiter puniať plusq̄ ignobilis.i.l.pedius.ℌ.din⁹ pius.nu.2.ff.de incen.rui.nau.fo.136.
2 Nobiles ad ignobiliū obsequia cohortank ob penuriā personarū.in.l.j. nu.2.de excu.tut.⁊ cur.fo.77.
Nobiles habēt dignitatem.in.l.j.nu.40.C.de dignita.lib.xii.fo.41.
Nobiles q̄ succedāt hominibus suis decedētibus sine successore.in.l.ſ. nu.13.C.de bo.vacan.lib.xi.fo.8.
Nobiles in electionibus ⁊ testimonijs vbi voces sunt pares preferunť plebeijs.in.l.i.nu.76.C.de dignita.lib.xii.fo.42.
Nobilitas semper importat acceptationem.in.l.j. nume.8.C. de digni. lib.xii.fo.43.
Nobiles delinquētes de iure cōmuni plus puniuntur in penis pecuniarijs q̄ plebeij ibi.nu.89.
Nobilitas an deē vbi virtus daī.in.l.j.nu.56.C.de digni.lib.xii.fo.42.
Nobilitates sunt tres sez theologalis:naturalis:⁊ politica.ibi.nu.57.
Nobilis apud deū quis dicať ⁊ sit.ibi.nu.58.
Nobilitas naturalis cōsiderari pōt duobus modis.ibi.nu.59.
Nobilitas naturalis vno modo considerata:est quidā habitus electiu⁹ in medio consistēs circa ea q̄ pertinēt ad precesse vel oñari.ibi.nu.60.
Nobilitas politica que sit.ibi.nu.61.⁊.62.
Nobilitas politica est inuenta ad similitudinem nobilitatis theologalis ibidem.
Nobilitas habet aliqua grauamina annexa que per se mala sunt.in.l.j. nu.91.C.de dignita.lib.xii.fo.43.
Priuatus ob delictum nobilitate ⁊ dignitate licet sit priuatus quo ad oia cōmoda nō tñ erit priuatus quo ad onera q̄ retinebit.in.l.j. nu.92. C.de dignita.lib.xii.fo.43.

n iiij

Universidad del Rosario | Archivo Histórico

Nobilitas an sit idē qđ dignitas.in.l.j.nu.46.C.de digni.lib.xij.fo.41.
Diuitie q̄ ferāt ad nobilitatē. vbi circa fi. q̄ possunt esse causa remota ad nobilitatē acgrendā.in.l.j.nu.47.C.de dignita.lib.xij.fo.41.
Nobilitas q̄q̄ cadit in ignorātē.in.l.j.nu.70.C.de dignit.li.xij.fo.42.
Nobilitas nō est actus volūtarius nec in intellectu consistit.ibi.nu.71.
Nobilitas pōt alicui in pūcto mortis cōferri.ibi.nu.72.
Nobilitas an ꝙsequat̄ eg natiuitate.i.l.j.nu.54.C.de digni.lib.xij.f.42.
Nobilitas q̄ habet eg ꝓgenie nō durat vltra pronepotē.ibi.nu.55.
Nobilitas q̄ cadit in ignorante non est proprie virtus.in.l.j.nu.74.C. de dignita.lib.xij.fo.42.
Nobilitas transit in filios nisi ꝓpter eoꝝ delictū illā amittant.in.l.j.nume.49.C.de dignita.lib.xij.fo.42.
Nobilitas non transit ad bastardum.ibi.nu.50.
Nobilis an dicat̄ qui descēdit a parētibus valētibꝫ puta patre vel auo licet ipse sit modice conditionis.ibi.nu.51.
Qualr ostēdat aliquē esse nobilē.i.l.j.nu.94.C.de digni.lib.xij.fo.43.
Nobilitas infirma et illa q̄ cōferr per statuta ciuitatū disponētia q̄ alii qui sint nobiles.in.l.j.nu.95.C.de dignita.lib.xij.fo.43.

4 **Nolle** non dicit qui non pōt velle.in.l.pater seuerinā.nu.1.ff.de condi.t demon.fo.130.

Nomina singuloꝝ ꝓstituētiū syndicū an debeāt singulariter noiari i ꝓstōne.i.l.fi.nu.5.C.de vē.re.lib.xj.fo.32.
Noīa debitoꝝ an dicanē mobilia vel immobilia ad hoc vt in eoꝝ alienatione requirat̄ decretū.in.l.pōt.nu.1.ff.de auto.tu.t cur.fo.71.
6 Nomina propria t appellatiua differūt quantū ad modū significādi:et qñ seruus cōmunis stipuletur per nomina propria vel appellatiua. in l.si seruus.nu.2.ff.de stipu.ser.fo.68.
2 Noīa ꝓpria t appellatiua quō differāt.in.l.certū.nu.1.ff.si cer.pe.fo.8.
4 Noīa possessiua si habēt substātiuū alteri⁹ gñis subalterni tūc regulari ter significat oñiū.in.l.quint⁹.§.argēto.nu.6.ff.de aur.t arg.leg.fo.95.
Noīa possessiua rōne persone loquentis nō importāt oñium.ibi.nu.8.
Item nec ratione rei de qua loquit̄.ibi.nu.9.
Noīa possessiua si habēt substātiuū speciale t adiēcit verbo presentis tē poris faciunt demonstrationē si futuri conditionē.ibi.nu.10.
6 Noīa decurionū sunt scribēda in albo.in.l.j.nu.1.ff.de alb.scri.fo.244.
Nomina illoꝝ q̄ sunt de collegio in syndicatu ad vēdendū poni debēt: in alijs vero actibus nō nisi qñ collegiū fit paruū.ibi.nu.5.
4 Noīa appellatiua a cōi vsu mutanē nō ab vno boie.in.l. si quis in fundi.nu.1.ff.de leg.j.fo.4.
1 Noīa cōstituētium an inferanē in mandato.remissiue.in.l.illud.§.actor. nu.3.ff.quod cuiusq; vni.fo.113.
6 Nomina debitoꝝ an veniant appellatione mobiliū t immobiliū.in.l. mouentium.nu.1.ff.de verb.signi.fo.256.
4 Nomina suspendunt dispositionē in aliqđ futurū cuentū tūc faciūt cōditionē.in.l.j.nu.26.ff.de condi.t demon.fo.116.
4 Nomina verbalia nō verificanē in vnico actu.in.l. legatis.nuñ.4.ff.de lega.iij.fo.61.
3 Noīa verbalia possunt intelligi actiue t passiue t vtroq; modo,ꝓprie.in l.filiusfa.nu.1.ff.de testa.fo.96.
4 Nomina debitoꝝ veniūt in legato oīm bonoꝝ.in.l.vgoi mee.nu.2.ff. de vsufru.leg.fo.74.
6 Noīa debitoꝝ sūt i ꝓmonio.i.l.cū pupill⁹.n.1.ff.rē pup.sal.fo.fo.106.
Nomina nunti.remissiue.in.§.nullo.nu.5.in au.de iudi.fo.35.
2 Noīa t actiones sunt tertiū genus per se in.l.quā tuberonis.§.in peculio.nu.1.ff.de pecu.fo.99.
7 Ad nomina debitoꝝ qñ peruenīatur etiam non lata sentētia.in.l.ij.nume.2.C.qñ fil.vel ꝓpria.fo.140.
3 Nomina collectiua t distributiua.in.l.hoc articulo.nu.6.ff.de hered.institu.fo.124.
3 Nomina imponuntur ad libitum:t ideo de eis non curandū.in rub.nume.2.ff.fol.mat.fo.2.
7 Nomina ista de peculio:de ī rē vso:qđ influ: t similia:nō sunt noīa actionum sed adiectiones.in.l.cū filiꝰ.nu.3.C.qđ cū eo qui in alie.fo.160.
7 Noīa debitoꝝ ecclesie ꝓius vēdi debent q̄ mobilia.in aut̄.hoc ius.nume.20.C.de sacrosan.eccle.fo.25.
4 Noīa possessiua meū tuū t suū posita neutraliter sine substātiuo cōprehendūt iura t actiōes.i.l.qnt⁹.§.argēto.nu.4.ff.de aur.t arg.le.fo.95.
Nomina ista possessiua qñ habēt substantiuū generis generalissimi cōprehendunt iura t actiones.ibi.nu.5.
4 Nomina numeralia duo tria t similia sunt collectiua.in.l.si ex toto.§.si ita legatum.nu.1.ff.de lega.j.fo.5.
6 Noīa vbalia significatiua alicuius officij q̄ qs sua autoritate assumitur nō verificanē in vno actu.in.l.mariti.§.q̄ quesitū.nu.1.ff.de adul.fo.175.
Nomina verbalia significātia delictū verificanē in vno actu.ibi.
Noīa verbalia designātia aliquā dignitatem vel aliquod exercitiū ad qđ nō sufficit solus act⁹ exercētis sz ab alio dependet tūc illud exercitiū illi⁹ noīs verbalis nō inducit illū effectū.in ꝓin.ffōrum.nu.9.fo.2.
Noīa vbalia sonātia in delictū qñ ex solo actu verificanē.ibi.nu.10.
6 Nomina ꝓpria ad placitum imponunē.in.l.imperatores.§.itē rescripserunt.nu.2.ad municip.fo.243.
4 Nomina significantia quātitatē sunt appellatiua.in.l.qui quartam.nume.5.ff.de leg.j.fo.8.
4 Nomina possessiua meū tuū suū:tps presens significāt.in.l. si ita essent. nu.2.ff.de aur.t arg.leg.fo.93.
7 Nomina debitoꝝ nō diuidunē sed assignantur.in.l.ea que.nu.1.C.famihercisc.fo.129.
8 Nomē debitoris ante denuntiationē factam sibi a creditore sui creditoris potest soluere suo creditori:post denuntiationem aūt factā nō potest soluere sed exigi potest vtili actione.in.l.nomen quoq;.nuñ.1.C.que res pig.oblig.pos.fo.105.
Nomina debitoꝝ veniūt in obligatione tam generali q̄ speciali:t an in tacita obligatione.ibi.nu.3.
Quando ago contra nomen mei debitoris nō est necessaria ꝛgecussio de bitoris mei.ibi.nu.8.
8 Nomen rei quando dicatur receptum inter reos.in.l. adulterij.nu.1.C. de adul.t stupro.fo.123.
1 Nomen pape vel imperatoris appositū in principio libri in vno instrumento:an videat in sequentib⁹ repetitū.in.l.si quis.in repeti.§.si initiū. nu.25.ff.de eden.fo.77.
3 Nomen speciei qui exprimit videtur nominatim facere.in.l.titius.nu.1. ff.de libe.t posthu.fo.104.
3 Nomen iuris quid sit dicer'e.in.l.quod dicitur.nu.3.ff.de impen.in reb⁹ dotali.fa.fo.35.
2 Nomē obligatum qui habet agit actione vtili cōpetēti obliganti.in.l.si cōuenerit.nu.3.ff.de pigno.act.fo.86.
3 Nomē heredis quis dicat tū habere:qs effectū tū:t qs effectū t nomē in.l.pro herede.§.papinianus.nu.2.ff.de acqui.here.fo.170.
Nomē heredis qs est q nō hz t nō effectū quo ad oīa.ibi.nu.3.
8 Nomē heredis qñ est singulare nō est necesse q̄ aliter exprimat̄.in.l.hac consultissima.nu.2.C.qui testa.fa.pos.fo.15.
Nomē populariū ꝓut differt a nobilibus in quib⁹ locis habeat in iure.in.l.j.nu.100.C.de digni.lib.xij.fo.43.
3 Nomen matris sicut patris sufficit adijcere ad declarationē sen demonstrationē alicuius.in.l.t si ꝓceperit.nu.1.ff.de libe.t posthu.fo.100.
Nomen heredis expressum per alium in testamento testamentū nō vitiat si testato: expressis verbis id approbat:secus si nutu.in.§.quia vo. nu.1.in aut̄.vt sponsa.fo.5.
4 Nomen filiarum porrigit̄ in legato ad posthumū t qñ.in.l.qui filiabus. nu.2.t.4.ff.de leg.j.fo.8.
6 Nomē debitoris alternatini cuius electionē habebat creditor: si assignatur ex scō decreto creditori creditoris in eū transit facultas eligendi.in l.si stipulatus.nu.4.ff.de verb.obli.fo.30.
7 Nomē rei inter reos qñ dicat̄ receptū.in.l.si.nu.2.C.vt ne.prius. fo.86.
1 Nois mutatio qñ fit ꝑmissa.in.j.ꝑsti.ffor.§.nos vero.nu.2.fo.4.
Nominis specialis assumptio non facit generale nomen amittere.in.l. alexandrinos.nu.2.C.de decu.lib.x.fo.17.
6 Nois mutatio an fieri possit.in.l.falsi nominis.nu.1.ff.de fal.fo.183.
1 Noīari quē sufficit a noīe matris.i.l.si in rem.nu.3.ff.de rei vēd.fo.172.
4 Noīator officialiū qñ teneat̄.in.l.j.nu.1.C.de pericu.no.lib.xj.fo.32.
Officialis ad hoc vt eius noīator nō teneat̄ quo tempore debeat esse solendo.ibi.nu.2.
Nominatori officialis incūbit onus ꝓbandi q̄ tempore depositi officij officialis erat solvendo:t etiam post.ibi.nu.3.
5 Nominatim ōr fieri q̄ sit verbis generalibus non tū generalissimis.in l.filiusfamilias.nu.10.ff.de dona.fo.61.
Nominatio facta per patrē de filio qō ꝓsit ad filij legitimationē.in.§. ad hoc.nu.1.in aut̄.vt li.ma.t auie.fo.49.
Nominatio filiationis facit ꝑesumi mrimoniū intercessisse.ibi.nu.2.
Noīans aliquē idebite teneē ad sūpt⁹.i.l.j.nu.12.C.de decu.li.x.fo.136.
2 Noīatio ista non valet si appello syndicū illū qui est ꝓcurator.in.l.insulam.nu.3.ff.de ꝓscrip.verb.fo.136.
7 Nominatio an possit fieri in rebus incorporalib⁹.in.l.ij.nu.1.C.vbi in rem actio.fo.119.
Nominatio an habeat locum in iudicio possessorio.ibi.nu.14.
Nomina debent fieri ante litem contestatam.ibi.nu.10.
Noīans ōsm i iudicio an debeat ꝓbare se possidere noīe alieno.ibi.n.15.
Nominans debere possessionem in noīatum trāsferre.ibi.nu.20.
Nominator officialis qñ teneat ex sola nominatione.in.l.si.nu.2.C.de pericu.nomi.li.xj.fo.32.
Nominatus primo ad officium debet ad illud admitti nō alius.in.l.prec epit.nu.6.C.de cano.largi.lib.x.fo.14.
6 Nominatim fieri ōr etiam qō fit nomine appellatiuo.in.l. fine a certis. nu.1.ff.de duo.reis.fo.65.
Noīatim p relatiuū qs vel qui nō videnē noīati noīb⁹ ꝓprijs.ibi.nu.2.
8 **Non** probat hoc esse qō ab hoc ꝛtingit abesse.in.l.non hoc.nu.1. C.vnde legi.fo.10.
6 Non refert a quo aliquid fiat dūmodo fiat.in.l.cum seruus. nuñ.1.ff.de verb.oblig.fo.38.
3 **Notarius** si cācellauit instrumentū t postea dicit q̄ fecit qō instrumētū ꝓbat.in.l.in fraudē.§.sicut.nu.4.ff. de testa.mili.fo.161.
3 Notari⁹ ꝑt scribere t publicare ei⁹ testiñ.i.l.seru⁹.nu.2.ff.ō testa.fo.100.
Notarius pōt scribere sibi instrūm ꝓcurationis t valet ꝑterq̄ in cautione de rato:q̄ nō a seipso stipulationē reciperet.ibi.nu.3.

Notarius

6 Notariatus officiū nō est dignitas.in.l.vlti.nu.1.C.de tabu.li.x.fo.24.
6 Notarius si delinqt in officio notariat⁹ faciēdo instrumētū falsum vel alter ei⁹ instrūs nō credit.i.l.eadē.§.hac lege.nu.1.ff.ad le.iu. repe.f.187.
Notarius dānatus ex aliqua lege ex qua efficit infamis si cōficit instrumenta:an valeant.ibi.nu.2.t.4.
3 Notarius q̄ sumit instrūm ex protocollo abbreviatū:an debeat illud extendere.in.l.gallus.§.idē.nu.4.ff.de libe.t posthu.fo.107.
Notarius errat qui dicit se rogatū de appellatiōe vel sñia nisi primo totum sit scriptum.ibidem.
2 Notari⁹ si in instrō dicat q̄ titius ꝑsessus habuisse t recepisse cētum que habuit t recepit in presentia notarij t testiū si testes deponāt pecuniam ibi fuisse:sed q̄ nō viderūt q̄ debitor illā receperit per hoc instrumentū nō reprobāt falsum.in.l.singularia.nu.23.ff.si cer.pe.fo.15.
5 Notarius fact⁹ monachus pōt ꝑficere instrumēta de quib⁹ ante monachatū fuerat rogat⁹.in.l.iij.§.si penes.nu.3.ff.de tabu.exhi.fo.143.
3 Notarius ꝺdēnatus de falso pōt extrahere instrumenta de quib⁹ antea fuerat rogatus.in.l.ad testiū.§.ꝺditione.nu.3.ff.de testa.fo.99.
3 Notarius teneē publicare testūm viuo testatore ad instantiam ipsius testatoris.in.l.ij.§.si dubiteē.nu.4.ff.quēad.testa.ape.fo.186.
3 Notarius si dicit rogatus scripsi:intelligit sc3 a partibus.in.l.j.nu.2.ff. de heredi.instī.fo.110.
7 Notarius de consuetudine scribit diem dati libelli.in aut̄.offerat̄.nu.11. C.de li.contesta.fo.115.
Casus in quo notarius falsum scribens igne punit̄.in.l.j.nu.1.C.de inmuni.lib.x.fo.14.
5 Notarius creatus ab alio q̄ a principe non pōt extra territoriū creātis ꝑficere instrumētū.in.l.ex ꝓterito.nu.1.ff.de manumiss.vin.fo.74.
Notarius an possit instrumētū scribere per alium.in.§.sed t si.nu.9.in au.de instru.cau.fo.32.
4 Notarius qō debeat esse rogatus de instrumēto quod facit.in aut̄.de tabellio.nu.1.fo.23.
Notarius nō delegat instrumēti cōfectionē.ibi.nu.2.
7 Notarius qō cōnumerēt in numero trium testiū. in aut̄.sed nouo iure. nu.2.C.si cer.peta.fo.135.
Notarius qui rogatus scripsit protocollū sed nō recitauit coā partib⁹ an valeat.in.j.illud.nu.3.in aut̄.de tabel.fo.23.
6 Notarius si dicat ꝑsentib⁹ testib⁹ t testes dicāt q̄ nihil intellexerunt:an valeat instrūm.in.l.coā titio.nu.1.ff.de verb.signi.fo.257.
Notarius scribens cōtractū illicitū qua pena puniat̄.in.l.oēs.nu.4.C. de peti.bono.lib.x.fo.9.
6 Notarius si cōficit instrumētū per verba obscura t nō intelligibilia:nō valet.in.l.quicquid.nu.1.ff.de verb.ob.fo.38.
8 Notarius in instrumētis qñ habeat loco testis.in.l.hac cōsultissima.nume.3.C.qui testa.face.pos.fo.15.
5 Notarius qui tenet regiſtrū qñ creditores mittunē in possessionē bonorum pōt cogi hoc edere creditoribus q̄tum ad eoꝝ interesse.in.l.si.nume.2.ff.de bo.auto.indi.pos.fo.136.
Notarius teneē parti dicēti se amisisse instrūm:t pōt cogi reficere si iurat se calūnie causa nō petere:t qō primū perdiderit.ibi.nu.3.
6 Notarius qñ possit cōrigere errorē suum.in.l.si libr̄arius.nu.1.ff.de regulis iur.fo.262.
Notarius qui errauit in appositione diei q̄ vnam ꝓ alia apposuit talem errorem nō cōrigit nisi de errore constet.ibi.nu.5.
Notarius qñ est errat̄um in eo qō ꝓtinet ad partē potest illud incōtinenti cōrigere:als non:nisi docto de errore.ibi.nu.8.
Notarius qñ est ꝑsona suspecta nō retinet penes se originale.ibi.nu.11.
Notarius nō matriculatus si cōficit instrūmēta qō teneāt nō obstāte testato⁹ q̄ nō descript⁹ in matricula nō ꝑficiat instrumētū.in.l. vniersos. nu.3.C.de decur.lib.x.fo.15.
Notarius pōt cogi vt iterū faciat instrumentū si primū quis amiserit. in.l.ij.nu.1.C.de discusso.lib.x.fo.14.
Notarius actoꝝ an in libro actoꝝ apponere debeat istas solēnitates quas apponere teneē in instrūs.in aut̄.vt ꝓpo.no.impe.nu.2.fo.23.
5 Notarius qñ possit petere q̄ sibi permittat̄ addere vel detrahere instrumento vel vt testes examinentur qualiter factum fuerit.in.l. fin.nu.6.ff. de tabu.exhibē.fo.144.
Notarius teneē parti qñ ex eo qō omisit in instrumēto quis est dānificatus.in.l.fi.nu.7.ff.de tabu.exhi.fo.60.
Notarius qñ reddit instrumētū ei ad cuius petitionē confecit an aduersarius citari debeat.ibi.nu.8.
6 Notarius pōt ꝑficere instrūm in quo ipse alteri obligēt.in.l.impuberem §.qui autem.nu.2.ff.de fal.fo.184.
6 Notarius cōstituens aliquē procuratorē potest ipsemet instrumentum cōficere:t ꝓbabit:nō tū ꝓcurator releuabit ab onere satisdationis.in.l. seruus.nu.1.ff.de stipu.seruo.fo.66.
Et quam ꝓbationem faciat tale instrumentum.ibi.
Notarius potest scribere t publicare testamentū sui ꝓprijs.ibi.nu.3.
1 Notarius tenetur edere creditoribus transactionem factam super testamento inter legitimam t heredem scriptum.in.l.cōtrouersia. nume.13. ff.de transact.fo.97.
6 Notarius qñ stipulat nomine alieno debet dicere promittis mihi notario tanq̄ publice persone stipulāti nomine t vice omnium.in.l. si pupillus.nu.4.ff.rem pupil.sal.fo.fo.106.
Notari⁹ ꝑsumit stipulari tanq̄ publica ꝑsona t oīm quoꝝ interest.ibi.
7 Notarius si in instrō dicat ꝓ centum florenis sibi datis t solutis ꝛc.si postea ꝓbet q̄ illo tpe nō interuenit numeratio:an instrumētum sit falsum.in.l. si nō singuli.nu.4.C.si cer.peta.fo.134.
Notarius ꝺs esse rogat⁹ de q̄tēnis in instrō: t an ꝑsumat rogatus. in.l.si quis.in repeti.§.si initium.nu.29.ff.de eden.fo.77.
Notarius asserens in principio libri se fuisse rogatū de instrumento:an intelligat etiā rogat⁹ quo ad sequētia instrumēta.ibi.nu.30.
Notarius si in fine libri scripsit se fuisse rogatū:an hoc sit cōe ad omnia instrumenta precedentia.ibi.nu.31.
Notarius qō pluribus ac multis instrumentis fit rogatus t ea instrumenta in diuersis folijs ꝓout scripserat absq; tū signo tabellionat⁹ habeat si ea omnia in capsa apposuit t sigillauit cum appositione signi qō dicens se de omnibus fuisse rogatum sed qō impeditus non potuit extendere nec signum apponere q̄ nihilominus talia instrumenta sint publica t valeant.ibi.nu.34.
6 Notarius pōt scribere instrumētū in tabulis de cera vel de ligno:t facit fidem.in.l.qui tabulas.nu.1.ff.de fur.fo.122.
Notarius quando inuitus potest rogari de instrūmētis.in.l.j.nu.C.de tabula.lib.x.fo.24.
7 Notarius non habet necesse mittere in quinterno accusationē sup qua non debet procedi.in.l.fi.nu.3.C.vt ne.prius.fo.86.
6 Notarius latinus qualiter conficiet instrumentū inter teutonicos.in.l. eadem.nu.3.ff.de ver.obli.fo.3.
7 Notarius omittens ponere capitula t clausulas debitas in instrumēto cōmittit falsum.in aut̄.presbyter.nu.2.C.de epis.t cleri.fo.28.
Notarius expediēnda per iudicem que possit expedire.in.l.ij. nu.14.C. de iur fisci.lib.x.fo.3.
Notari⁹ expedit ea q̄ sunt volūtarie iurisditionis si sibi cōmittunē.ibi.
7 Notarius non facit fidem nisi de eo qō rogāt a partibus.in aut̄.si quis. nu.8.C.de eden.fo.47.
Notarius nō pōt esse rogat⁹ nisi de eo q̄ faciūt partes.ibi.nu.9.
Notarius qui emit officiū scribendi ad certū banchum per certum tps sicut sentit cōmoda ita t incōmoda.in.l.vnica.§. sed ne tantū.nu.1.C.de collegia.lib.xi.fo.29.
6 Notarius si dicit rogatus scripsi vel publicaui ꝑesumit rogatus.in.l. sciendum.nu.11.ff.de ver.obli.fo.15.
Notari⁹ hz nō dicat interfui tū qñ publicauit ꝑsumit ꝑsentia. ibi.nu.16.
8 Notarius creatus ab vna ciuitate pōt vbiq; cōficere instrumēta.in.l.j. nu.1.C.de emanci.libe.fo.116.
Notarius ꝑficiēs instrumēta sup alienatione rerū ecclesie perpetuo exilio dānatur.in aut̄.de nō alie.aut permu.nu.3.fo.11.
Notari⁹ delinquēs i officio an ꝓhibeat illud ꝑpetuo exercere.ibidem.
1 Notarius ꝓ imbreuiatura instrumēti t extētiōe licite accipit pecuniā. in.l.argētarius.nu.2.ff.de eden.fo.79.
Notarius petit officio iudicis vt sibi salariū restituat̄.ibi.nu.3.
Notarius si in protocollo dicit talis vendidit tali ꝓ tali pretio presentibus testibus ꝛc.alius notarius extrahens illam imbreuiaturā potest illam cōplere t extendere in qta consueta.ibidem.
1 Notarius debet ponere in instrumēto nomē ꝺbentiū nouū t vetus itē cognomina.in.j.consti.ffor.§.nos vero.nu.1.fo.4.
6 Notarius qui occupatus cōmisit alij ad scribendū instrumentū subscriptione dicit que supra scripta sunt inter talem t talem.in.l. diuus.§.itē senatus.nu.2.ff.de fal.fo.183.
Notarius qñ in fine instrumēti facit vnam subscriptionem dicēdo q̄ supra rasum vel cancellatum est ꝛc.debet facere subscriptionem superiale ibidem nu.4.
Notarius postq̄ dedit copiā instrumēti parti illi non pōt aliqd addere vel minuere sine superioris autoritate.in aut̄.de eqli.do. nu.15.fo.44.
1 Notarius recipiēs stipulationē ꝑ alio debet dicere mihi notario stipulanti ꝓ titio.in.l.nec ei.§.eodem.nu.1.ff.de adop.fo.26.
Notarius stipulando alteri obligationē acquirit t etiā ex cōtractu de iu regentium.ibi.nu.2.t.4.
Notarius qui stipulatus est alteri si ille sibi nō vult acquiri nec ipse agere poterit.ibi.nu.5.
Notarius creatus ex forma statuti ciuitatis extra territoriū illius ciuitatis non conficit instrumenta.ibi.nu.7.
7 Notarius principis dicitur habere dignitatem.in.l.vna.nu.3.C.de mādati.princi.fo.34.
Notarius suspectus partibus q̄ non debet dari ad recipiendum testes. in.§.t hoc sepe.nu.8.in aut̄.de trien.t semis.fo.18.
Notarius non dat dilationes nec testes recipit etiā iudice delegāte.in.l. ij.nu.17.C.de iure fisci.lib.x.fo.3.
3 Notarius cogit̄ publicare primū testamentū hz reuocatū:t nō pōt illud lacerare ad petitionē testatoris:t hz testato: cancellet non tū debet dare copiā.in.l.ij.§.si plura.nu.1.ff.quēad.testa.ape.fo.186.
Notarius an possit apponere diem consulem t locum si in instrumento non reperitur.in aut̄.vt ꝓpo.no.impe.nu.14.fo.24.
3 Notarius qualiter scribere debeat additionē factā per mutū.in.l.mutuum nu.2.ff.de acqui.here.fo.164.
Notari⁹ nō habet necesse scribere oīa verba t actus contrahentium:sed

Universidad del Rosario | Archivo Histórico

sufficit q̄ scribat effectum in ris. ibidem.
1 Notarius qui alīs fecit instrumētū falsum an possit instrumēta ꝓficere. remissiue. in l. si quis. ff. cogentur. nu. 2. ff. de eden. fo. 74.
Notario succedenti alteri notario ꝓ cōmissum a lege vt instrumēta notarij defuncti extrahant. ibi. nu. 3.
6 Notarius si sit condemnatus de falso non preiudicat domino ad quem pertinet instrumentum. in. l. denuntiasse. ff. queritur. nu. 1. ff. ad legē iul. de adulte. fo. 173.
1 Notarius creatus ab alio q̄ a principe non potest extra territoriū cōficere instrumenta tamen in territorio confecta vbiq̄ valēt. in. l. j. nu. 2. ff. de offi. procon. & lega. fo. 36.
1 Notarius valde cauillosus vel alīs riꝯosus vel potēs nō est idoneus fideiussor. in. l. ij. nu. 2. ff. qui satisd. cog. fo. 62.
3 Notarius qui habet ꝓficere instrm̄ in dictamē sapiētis sub quo die debeat ponere dictamen: an confecti instrumēti: an dictaminis. in. l. illa in stitutio. nu. 6. ff. de here. instī. fo. 125.
7 Notari⁹ si omisit scribere & pars ex eo dānificat: datur in ipsum actio. in. l. si. nu. 1. C. de magistra. conue. fo. 195.
2 Notarius ꝓstituendo ꝓcuratorē si scribit instrm̄ manu sua & promittat sibi ipse stipulanti nomine eorū &c. q̄ non possit. in. l. pupillus. ff. itē ipse. nu. 2. ff. de auto. tuto. & cura. fo. 70.
Notarius actorū si fiat notari⁹ priorū ciuitatis nō ꝓpterea desinit esse notarius actor. in. l. exceptores. nu. 1. C. de nume. lib. xii. fo. 49.
1 Notarius pōt legare rationes & protocolla & etiam vnius alij dare. in. l. quedam. ff. nihil interest. nu. 3. ff. de eden fo. 79.
Notarius impeditus potest facere vt alius sumat instrumentū de ꝓtocollis suis. ibi. nu. 4.
1 Notarius si in nota instrumēti apposuit diem & consulem & postea in instrumento non apposuit videtur dies repetita. in. l. si quis. in repeti. ff. si initum. nu. 2. ff. de eden fo. 75.
Notarius si ponit in principio cōtractus in noīe & nō plus: tñ Jctus tenet & dicit facta inuocatio. ibi. nu. 8.
Notarius si in principio libri dixit in vno Jctu die scō mēsis Januarij postea in sequenti Jctu dixit die: & dimisit spatiū numeri: & postea sequit mensis Februarij non videt repetitus dies. ibi. nu. 24.
Quid si non exprimat mensis. ibi.
3 Notarius q̄s possit scribere cōmissionē sibi factā a iudice. in. l. ex sententia. nu. 3. ff. de testa. tute. fo. 52.
1 Notarius si rogauit instrm̄ pro eo cui ipse postea successit illo pōt vti: et illud confitere. in. l. de eo. ff. illud constat nu. 1. ff. de fal. fo. 182.
7 Notarius & argētarius si eis mandat q̄ cōficiāt instrumenta vel rationes quod magis necessitate officij id facit q̄ virtute mandati. in. l. j. nume. 8. C. de eden. fo. 43.
6 Notarius si scribat instrm̄ qō ꝓtinet ad eū & ad aliū des ad cōmodū suū & alterius an sit illi stādū. & qd si notari⁹ scribat se & aliū obligatos insoli dum: an huic instro credat. i. l. filij. ff. sequēs q̄stio. nu. 11. ff. de fal. fo. 183.
1 Notarius remotus ab officio potest vetera instrumenta ante remotionem per eum confecta publicare & perficere. in repe. l. barbarius nu. 16. ff. de offi. preto fo. 35.
Notarius pendente iudicio de falso poterit instrumēta cōficere l3 honestius faciat si se abstineat. ibi. nu. 12.
1 Notarius christianus ꝓficiens instrm̄ inter indeos inuocat nomē Jesu Christi in pun. ffoꝝ. nu. 2. fo. 2.
1 Notarius si in confectione instrumēti omisit diem & cōsulē q̄ illud possit apponere. in l imperator. nu. 3. ff. de statu homi. fo 23.
Notarius q̄s nō pōt corrigere errorē suū teneꝫ parti lese. ibi. nu. 4.
Notarius an ex suis stipulationibus oibus oibus acquirat. in. l. generali. nu. 8. C. de tabu. lib. x. fo 24.
6 Notarius excusat a cōfectione instrumentoꝝ ꝓpter multitudinem cōtractuū. in. l. vnica. ff. serui. nu. 3. ff. fur. aduer. nau. fo. 132.
5 Notarius ꝓficiēs instrumēta an debeat ponere clausulas ꝓsuetas. in. l. si prius. ff. plantius. nu. 1. ff. de aqua plu. arcen. fo. 49.
6 Notarius qui plura instrumenta facit & solutionē recepit: an ex hoc probetur notarius. in. l. berēnius. nu. 1. ff. de decu. fo 244.
Notarius semel condēnatus de falso instrō nō pōt de cetero officiū notariatus exercere. in. l. si aliquid. nu. 1. C. de suscep. lib. x. fo. 25.
Notarius condēnatus de falso ex alia causa q̄ falsitatis cōmisse in notariatu an possit instrā ꝓficere. in. l. si aligd. nu. 2. C. de suscep. lib. x. fo. 25.
Notarius effectus infamis q̄ non possit testificari super scriptura ipsi⁹ instrumēti quod negatur manu sua confectū. in. ff. sed & si. nu. 15. in aut. de instru. can. fo. 33.
6 Notarius qui in actis dixit talis ꝓfessus est sponte l3 confessus in tortura nō est falsarius. in. l. j. ff. si quis vltro. nu. 7. ff. de questio. fo. 195.
5 Notarius conficiens instrm̄ inter indeū & christianum vel inter indeos innocādo nomē Jesu ꝓ̄i instrm̄ valet. in rub. nu. 4. ff. de op. no. nū. fo. 2.
Quem non esse notarium ꝓbare debet opponēs. in. l. generali. nu. 4. C. de tabula. lib. x. fo. 24.
Notarius debet esse liber homo: tñ dicit seruus publicus. in. l. generali. nu. 5. 7. 8. C. de tabu. lib. x. fo. 24.
Notarius rogans instrumentum q̄ sciebat se rogare nō posse teneꝫ parti ad interesse. ibi. nu. 6.
Notari⁹ cogit ad exhibitionē ꝓtocolloꝝ. in aut. de tabel. nu. 10. fo. 23.
3 Notarius debet dare copiā instrumēti in quo habeo obligatū nomē debitoris. in. l. aristo. nu. 3. ff. de iure deli. fo. 159.
6 Notarius qui confecit instrm̄ falsum q̄ ꝓpter aliud vitiū erat nullū an possit de falso puniri. in. l. si quis legatū. nu. 2. ff. de fal. fo. 182.
1 Notarij ꝓtocollo stat̄ q̄s est varietas inter ꝓtocollū & instrumentū datū parti. in. l. si quis. ff. preto. ait. nu. 3. ff. de eden. fo. 78.
Notarius qui petit examinari testes vt possit esse certus an fuerit rogatus de aliquo actu nō audiē. ibi. nu. 4.
7 Notarij qui faciūt instrumēta illicita sunt ab officio remouēdi. in. l. iubemus. ff. sane si hoc. nu. 3. C. de sacrosan. eccle. fo. 24.
7 Notarij apponūt i instrumētis dedit: cessit: & cessit &c. vt cōpetāt actiones vtiles & directe. in. l. j. nu. 10. & 25. C. de act. & obli. fo. 137.
7 Notarij q̄s restituūt libros officialibus cōis vt assignent successoribus debent chartas vbi sunt testes non publicati sigillare. in. l. solam. in. fi. lec. nu. 12. C. de testi. fo. 150.
Notarij ꝓsentia an ꝓsumat fuisse in ꝓfectiōe instrumēti si in subscriptione dicit solū se subscripsisse & publicasse. in aut. de tabel. nu. 7. fo. 23.
8 Notarij dicto stat̄ sup scriptura q̄ fuerit per ipsum cōfecta q̄s de hoc dubitatur. in. l. si quis decurio. nu. 1. C. de fal. fo. 126.
Notarij q̄ iura scire debuerāt. in. l. generali. nu. 11. C. de tabu. lib. x. fo. 24.
8 Notarij ipsi debēt dare copiā partibus. in. l. precipimus. ff. in bis autē. nu. 2. C. de appel. fo. 85.
7 Notarij qui dicūt se rogatos de appellatione & postea dicūt parti dicta bis eā vt dabis mihi male agūt. in. l. Jctus. nu. 3. C. de fi. instru. fo. 156.
1 Notarij possunt esse procuratores. in. l. filiusfamilias. ff. veterani. nu. 1. ff. de procur. fo. 103.
6 Notarij in renuntiatione nouarū ꝓstitutionū dū ponunt: & beneficio de fideiussorib⁹: faciūt ad euitādā difficultatē an duo rei videant̄ inīcē fideiubere. in. l. si ex duob⁹. C. de fi. titio. nu. 4. ff. de duo. reis. fo. 62.
Notarij qui seruiūt ad officiū cū persona nō tenent̄ sustinere onera cōis in. l. precepit. nu. 3. C. de cano. largi. lib. x. fo. 14.
Notarij deputati ad causas ciuiles non possunt scribere acta criminalia in. l. duos. nu. 2. C. de suscep. lib. x. fo. 25.
3 Notario nō interdicit officiū ob delictā cōmissum extra officiū notaria tus. in. l. tuto. ff. nūc videamus. nu. 1. ff. de suspe. tuto. fo. 73.
Notarijs actorū pōt dari certa forma in exactionib⁹ fiendis ꝓ edictione actorum. in. l. in sacris. nu. 1. C. de proxi. lib. xii. fo. 45.
4 Notario attestādi de aliqua cācellatione vel suprascriptiōe credit. in. l. j. ff. si rose. nu. 3. ff. de bo. pos. sm tabu. fo. 180.
3 **Note** significatiue numeri posite in instrumēto q̄s instrm̄ vitiāt. in. l. quoties. ff. sed si. nu. 4. ff. de here. instī. fo. 121.
5 Notio & iurisditio quō differāt. in. l. ait ꝓtor. nu. 1. ff. de re iudi. fo. 115.
1 **Notoria** nō indigent ꝓbatione. in. l. si vero pro. ff. qui pro rei qualitate. nu. 1. ff. qui satisda. cog. fo. 63.
Notoriū dicit̄ q̄d est omnibus notum. ibi. nu. 4.
Notoria nō dicunt̄ ea q̄ sunt facti trāseuntis sed permanentis. ibi.
2 Notoriū & sniā an pariciens. in. l. emptorē. nu. 3. ff. de act. emp. fo. 122.
1 Notoriū quid sit: & quid manifestū: & in quo differāt. in. l. scriptus. nu. 2. ff. de reli. & sump. fune. fo. 200.
Notorium in quibus casibus probari debeat. ibi. nu. 8.
Quod dicitur de notorio an habeat locum in cōtractibus sicut in crimi nibus. ibi. nu. 12.
6 Notorium dicit̄ q̄d habet causam permanēte. in. l. ab accusatione. ff. mūtatores. nu. 3. ff. ad turpil. fo. 191.
1 Notorium inducitur per sentētiam non habet effectū notorij nisi q̄n inducitur ad eum finem ad quem fuit sententiatū. in repeti. l. ij. nu. 22. ff. si quis in ius voc. non ier. fo. 60.
1 Notorium habet vim sentētie. in. l. ictus fustium. nu. 1. ff. de his qui not. infamia. fo. 102.
6 Notoriū q̄ quis nō sit solvēdo probat̄ per libꝝ estimi. in. l. decem stipula. nu. 3. ff. de verb. obli. fo. 45.
8 **Nouatio** vnius ex reis debendi q̄n prosit alijs. & qd in reis credendi. in aut. hoc ita. nu. 53. C. de duo. reis stipulan. folio. 113.
Nouatio facta per delegationē per vnum ex reis credēdi vel debēdi q̄n alijs prosit vel noceat. ibi. nu. 55.
2 Jn nouatione que olim fiebat per stipulationē penalē subsecutā nil innouat. in. l. predia. nu. 6. ff. de act. emp. fo. 125.
Quis an possit in se iudiciū suscipere aīo nouādi inuito actore. remissiue. in. ff. si vero. nu. 6. in aut. vt oēs obe. iudi. fo. 29.
6 An pena vel moza precedens videat̄ repetita in obligatione nouante. in. l. si stichum. nu. 1. ff. de noua. fo. 84.
An ex stipulatione nouante obligationē in diē statim agi possit. in. d. l. si stichum. ff. legata. nu. 1.
6 Nouatiōe facta an prima obligatio tollat̄ ipso iure vel ope exceptionis in. l. valerianus. nu. 2. ff. de preto. stipu. fo. 105.
Nouatio qualiter et quando presumatur: tam in stipulationibus pretorijs q̄ conuentionalibus. ibi. nu. 3.
Nouatio q̄ fiat ope exceptionis si ꝓmitto tibi dare decē in foro ciuili: postea ꝓmisi dare decē in foro Augusti. ibi. nu. 4.
Nouatio non dicit̄ facta si post datos fideiussores alios dem: nisi prima obligatio fit renouata & de ea facta mentio. ibi. nu. 5.

Nouatio que

6 Nouatio que fiat per litis cōtestationē. in. l. aliā. nu. 1. ff. de noua. fo. 86.
Et an priuilegia prime actionis intelligant̄ repetita in stipulatione nouante. ibi. nu. 2.
6 Nouatio q̄n locum habeat: & in eius materia tria iura cōsiderand̄. in. l. q̄ vsumfructū. nu. 1. ff. de verb. obli. fo. 24.
6 Nouatio an & quo iure inducat̄ q̄n prima & secūda stipulatio est pariter principalis. in. l. ita stipulatius. nu. 30. ff. de verb. obli. fo. 44.
6 Nouatio precedētis obligationis pōt fieri nedū per stipulationē ſ3 etiā per aliū Jctum. in. l. j. nu. 3. ff. de noua. fo. 83.
6 Nouatio que olim fiebat per litis cōtestationē ita etiā hodie fit nihil est immutatū. in. l. solutionē. nu. 8. ff. de solu. fo. 89.
Nouatio q̄n fit per susceptionē iudicij q̄s iurabit de calūnia. ibi. nu. 9.
3 Nouatio tollit precedētē obligationē ipso iure: & idem delegatio. in. l. si cum dotē. ff. si mulier. nu. 7. ff. solu. mat. fo. 15.
6 Nouatio q̄ inducit̄ p appositionē pene nō impedit purgationē more: in tellige de quasi nouatione. in. l. si insulā. nu. 8. ff. de ver. obli. fo. 34.
6 Nouatio hodie fit ope exceptionis vbicunq̄ olim fiebat tacite. in. l. oēs res. nu. 1. ff. de noua. fo. 83.
Nouatio qualiter tacite fiat. remissiue. ibi. nu. 3.
6 Quod venit in officio iudicis potest in nouationē deduci. in. l. emptor. nu. 2. ff. de noua. fo. 85.
Nouatio non ꝓsumit q̄n scōa stipulatio ꝓtinet aliud q̄ prima. in. l. sundum. nu. 2. ff. eo. fo. eo.
2 Nouatio non fit hodie nisi expresse agat̄. in. l. certi cōdictio. ff. si numos. nu. 11. ff. si cer. peta. fo. 12.
4 Nouatio l3 nō fiat per sniam tñ adijcit̄ noua forma. in. l. nepoti. nu. 1. ff. de fun. instru. fo. 81.
2 Nouatio Jctus precedentis q̄n dicat̄ facta per stipulationē subsequentē. in. l. singularia. nu. 10. ff. si cer. peta. fo. 14.
8 Nouatio trib⁹ modis sumit: & q̄ fiat. in. l. fi. nu. 4. C. de vsu. rei in. fo. 79.
6 Nouatio ꝓsumit̄ q̄n primo stipulor inter scōs actū. in. l. si pupillus. ff. qui actum. nu. 1. ff. de noua. fo. 84.
5 Nouatio q̄ etiā olim nō ꝓsumebat̄ q̄n aligd addebat̄ prime obligationi vt magis esset cautū de prima. in. l. si se. ff. si ex couentione. nu. 2. ff. de re iudi. fo. 114.
3 **Nouerca** non cogit̄ stare cū priuignis. in. l. si discepteť. nu. 1. ff. vbi pupil. edu. vel mo. debe. fo. 87.
5 **Nouitius** dicitur qui non stetit anno. in. l. interdum. ff. quoties. nu. 1. ff. de publi. & vecti. fo. 55.
5 **Nouum** opus causa damni infecti repellendi potest nūtiari & ille debet parare ne immineat periculum. in. l. j. ff. si quis edificiū. nu. 1. ff. de ope. no. nun. fo. 7.
Nouum opus pōt reficienti nūtiari. ibi nu. 2.
Nudus minister cauet nuda cautione. in. ff. si qs. nu. 3. in auc. de here. & falci. fo. 2.
6 **Nullitas** et iniustitia in appellatione q̄n simul ꝓsequi possint. in. l. si expressim. nu. 7. ff. de appel. fo. 219.
Causa nullitatis deserta q̄n officiū primi iudicis nō impedit in executione prime sentētie. ibi. nu. 11.
De nullitate cognoscit duobus modis. ibi. nu. 12.
Officio iudicis agit q̄n principaliter agitur de nullitate. ibi. nu. 13.
Coꝝ quo iudice agat̄ q̄n principaliter de nullitate agit. ibi. nu. 14.
Causa nullitatis si est ꝓsequuta ab eo q causa ꝫ nullitatis & appellatiōis simul ꝓposuit & in ea succubuit: an possit appellationē ꝓseq. ibi. n. 16.
7 **Numeratio** postea facta p creditorē an tollat exceptionē fideiussoris. in. l. tā mandatori. nu. 2. C. de nō nume. pecu. fo. 165.
2 Ex numeratione alteri p alterum querit̄: & quare. in. l. certi ꝓdictio. ff. si numos. nu. 3. ff. si cer. peta. fo. 11.
6 Numeratio nō requirit̄ vbi acceptilatio interponit̄: & ei nō pōt opponi exceptio nō numerate pecunie. in. l. si accepto. nu. 1. ff. de accep. fo. 102.
2 Nūeratio si est facta noie meo & stipulor noie meo an actio oriat̄ ex stipulatiōe vel ex nūeratiōe. i. l. certi ꝓdictio. ff. si numos. nu. 5. ff. si cer. pe. f. 11.
6 Numeratio facta añ vel post stipulationē in dubio vī facta cā iplēde stipulatiōis. in. l. si ita fuero stipulat⁹. ff. cū pecuniā. nu. 3. ff. de noua. fo. 83.
Si dixi me stipulaturū & numero & postea non stipulor ex numeratione nascitur actio. ibi. nu. 4.
6 Numeratio probat̄ ex verbis in instrumēto appositis: cum dicitur recepisse &c. et stipulationē subsecutā inutilē tamen. in. l. si ita stipulatus. ff. chrysogonus. nu. 3. ff. de ver. obli. fo. 51.
2 **Numi** sunt inducti de iure gentium non ciuili. in. l. j. nu. 2. ff. de cōtraben. emp. fo. 116.
2 Numi cadūt i obligationē. i. l. cū taberna. ff. creditor. n. 1. ff. ō pig. f. 140.
Numisma debet habere principis imaginē. i rub. nu. 3. C. de vete. numisma. lib. xi. fo. 29.
Numisma & solidus aurens idem sunt. ibi. nu. 1.
5 **Nuntiatio** qō fiat iudici satis est q̄n ꝓpter loci distātiā nō pōt per nuntiationē factā in opere esse cōsultū nuntianti. in. l. de pupillo. ff. si quis. nu. 29. ff. de ope. no. nun. fo. 12.
Nuntium habere potuisse debet probare ille qui dicit q̄ potuerit habere idoneum & facili. ibi. nu. 30.
Nuntiatio potest fieri etiam q̄n nullus est in loco & ligat̄ dū m a tempore scientie. ibi. nu. 32.
5 Nuntians noīe alieno debet dicere & ostendere se procuratorem. in. l. j. ff. nuntiatio. nu. 10. ff. de ope. no. nuntia. fo. 5.
Nuntians simpliciter vtputa petrus nūtiauit: dicit̄ ꝓpterea noīe nūtiare nisi q̄n actus pōt tñ ad dñm pertinere: & ille cū quo act⁹ geritur hoc scit & scit illū ꝓcuratorē: q̄ tunc ꝓcuratorio noīe. ibi. nu. 13. & 15.
Nuntians apposito noīe officij vtputa Petrus ꝓcurator censeꝫ procuratorio nomine facere. ibi. nu. 14.
Nuntiatio facta noīe alieno si nō dicit nūtiās ꝓcuratorio noīe nō tenet: nisi ille cui fit nūtiatio sciat nuntiātē ꝓcuratorē: q̄ tūc tenet ibi. nu. 16.
Nūtiatio etiā q̄n est necesse adire pretorē pōt fieri die feriata. ibi. nu. 19.
Nuntiationis remissio q̄n possit peti die feriata. ybi q̄ pstita datione potest peti q̄n necessitas subest. ibi. nu. 26. & 29.
Nuntiatio q̄n fit cā dāni infecti vel dāni repellēdi. ꝓsecutio & remissio potest fieri die feriata. idē q̄n causa publici iuris ꝓseruandi. ibi. nu. 27.
Nuntiatio facta causa iuris nostri ꝓseruandi fit ꝓpter necessitatē ꝓsecutio potest fieri die feriata. & ibi q̄n non. ibi. nu. 28.
Nuntiatio facta etiā si nemo sit in loco ꝓiudicat dūmō veniat in notitiā dñi edificātis. in. l. de pupillo. ff. nūtiationē. nu. 3. ff. de op. no. nū. fo. 10.
Nūtiare fabris an sufficiat vt factū post nūtiationē destruat. ibi. nu. 4.
Nuntiationē contēnens in expensis cōuenit. ibi.
Nuntiatio facta ꝓcuratori generali nocet dño. ibi. nu. 6.
Nuntiatio facta vni ex socijs non ꝓiudicat alteri quo ad impensas: sed quo ad demolitionē sic. in. d. l. de pupillo. ff. si plurium. nu. 1. ff. eo.
Nuntiatio de qua in. l. predicta dicitur in rem: & vni facta oībus preiudicat. illa de qua in. l. j. ff. penul. ff. de ven. inspi. est in personam: ideo omnibus fit. ibidem nu. 2.
Nuntiatio facta ab vno ex socijs q̄n prosit alijs. & ibi quādo omnes habent ius prohibendi. ibi. nu. 4.
5 Plures admittunt̄ ad nuntiandū nouū opus q̄n pretendūt priuatum interesse: secus si publicū: q̄ eligit idoneior. in. l. in puinciali. ff. si in publico. nu. 2. ff. de ope. no. nun. fo. 9.
Nuntians edificanti in loco publico potest nuntiare nomine reipublice & tanq̄ vnus de populo. ibi. nu. 6.
Nuntiationē ceptā vnū contra edificantē in loco publico non pōt alius prosequi sed assistere sic. ibi. nu. 7.
5 Nuntiatio noui operis sperni pōt q̄n certū est nuntiantē nō habere ius nuntiandi. in. l. j. nu. 6. ff. de ope. no. nuntia. fo. 3.
Nuntiatio incōgrue & inepte facta spernit̄. ibi. nu. 7.
Causa in nūtiatione debet exprimi si petatur. ibi. nu. 6.
Nuntiatorē non habere ius nuntiandi nouum opus qualiter possit esse certum. ibi. nu. 8.
Causa coram pretore in nuntiatione exprimit̄ non in ipso actu nuntiandi. ibidem nu. 9.
Pars cui nuntiat̄ si dicat nescio causam quare me impedias libēter scirem: dicit̄ petere causam in nūtiatione inseri debere. ibi. nu. 11.
Causa in nuntiatione exprimēda est: etiā si operarij petant. ibi. nu. 12.
Causa q̄ exprimatur in ipsa nūtiatione peti debet in ipso actu nuntiādi vel etiā post trahēdo nūtiātē ad iudiciū & iurādo de calūnia. ibi. nu. 13. & 15.
Non sufficit causam in quem exprimere in nūtiatione sed debet esse certa: alīs sperni pōt. ibi. nu. 14.
Quando sufficiat q̄ dicat nūtio q̄ edificas contra seruitutē domui mee debitā vel in solo meo. vbi q̄ sufficit q̄n ex edificio causaret̄ preiudiciū vendicationi seruitutis vel dñi. ibi. nu. 15.
Vel q̄n esset manifestū nuntiantē esse in possessione vel quasi: alīs nō. sed deberet dicere se esse in possessione vel quasi. ibi.
Petitio expressionis cause i nūtiatiōe si est inepta sperni pōt. ibi. n. 16.
Nūtiationis cā q̄n sit ꝓbanda in ꝓsecutione nūtiationis. ibi. nu. 17.
Nūtiatiōis in ꝓsecutione nō pōt ꝓsequi alia causa q̄ expssa. ibi. nu. 18.
Nuntiationis remissio est triplex: q̄ quedā ab hoīe: quedaꝫ a lege: & quedam a iudice. ibi. nu. 21.
5 Nuntiatio cōmitti debet per pretorē ad partis instātiā. in. l. de pupillo. ff. meminisse. nu. 1. ff. de ope. nu. nun. fo. 12.
Nuntiatio per iactum lapilli fit iaciēdo lapillū in opere dicēdo imperso naliter verba apta ad nuntiationē. ibi. nu. 2.
Nuntiatio simplici verbo q̄n fit ꝺz impersonaliter cōcipi respectu eius qō nūtiat: & verba debēt referri ad eos qui sunt in opere ibi. nu. 3.
5 Nūtiatio oīs seu ꝓtestatio q̄ ꝓsistit in mera & simplici volūtate finit̄ mōte sicut mandatū. in. l. nō solū. ff. morte eius. nu. 1. ff. de ope. no. nū. fo. 16.
5 Nuntiationis vim habet iter arripere ad iudicē causam nuntiādi. in. l. de pupillo. ff. si quis. nu. 28. ff. de ope. no. nun. fo. 12.
5 Nuntiatio extinguit̄ si nuntians efficit̄ furiosus. in. l. nō solum. ff. morte eius. nu. 4. ff. de ope. no. nuntia. fo. 16.
Nuntiatio facta ꝓ me meisq̄ liberis morte nō extinguit̄. ibi. nu. 5.
Nuntiatio transit etiā ꝓ futuro opere precedentibus cōtrario ita q̄ parum de opere fuit factū in vita defuncti post mortē ꝺo fuit ꝓfectum & sic totum destruit̄. ibi. nu. 6.
Ratio quare ex parte eius cui nūtiat̄ nūtiatio nō finit̄ morte. ibi. nu. 7.
Nuntiari q̄ possit iterū nuntiatione morte finita. ibi. nu. 9.
5 Quādo quis post nuntiationē edificat partē & ante prestitā satisdationē & post satisdationē prestitaꝫ etiā edificat: an totū debeat demoliri. in. l. si quis autem. nu. 1. ff. de ope. no. nuntia. fo. 25.

Universidad del Rosario | Archivo Histórico

5 Nuntiatio causa dāni infecti facta nō remittit ex satisfactione prestita de opere demoliēdo nisi etiā satisfeē de dāno infecto. in l. de pupillos. si is cui. nu. 2. ff. de ope. no. nun. fo. 14.
5 Nūtiatio operis habet vim cuiusdā pcurationis seu citationis ad iudicium. in l. de pupillo. §. si quis. nu. 2. & 25. ff. de ope. no. nun. fo. 11.
Nuntiatio in opere extra iudiciū fieri debet iudici edificati. ibi. nu. 4.
5 Nuntiatio q fiat per verbum nūtio: vel prohibeo: sufficit. in l. si procurator. nu. 1. ff. de ope. no. nun. fo. 21.
5 Nuntiatio lz fiat per officiū iudicis: tñ nō tollit spatio. xxx. annorū. in l. pretor. ait. §. hoc interdictū cessat. nu. 1. ff. de ope. no. nun. fo. 25.
5 Nuntiatio facta per pupillū carentē tutore valet de equitate. in l. de pupillo. nu. 4. ff. de ope. no. nun. fo. 10.
5 Nuntiationē noui operis qñ interrūpat prescriptionē. l. d. alienā. nu. 2. ff. pro emp. fo. 111.
5 Nūtiatio vt spernat qñ mora est periculū allatura: de quo periculo intelligat. in l. de pupillo. §. si quis rinos. nu. 4. ff. de ope. no. nun. fo. 13.
Nuntiatio etiā sperni pōt si grāde dānum verset respectu eius cui fit nūtiatio ex dilatione. & modicū nuntianti. ibi. nu. 5.
5 Nuntiationis noui operis remissio inquātū fiat. in l. j nu. 23. ff. de ope. no. nuntia. fo. 4.
Nuntiare opus. & prohibere differunt. ibi. nu. 24.
Qualiter succurrat aduersus eū qui nuntiauit iniuste. ibi. nu. 26.
5 Nuntiationis forma fienda officiali officio finito. ppter nouum opus. in l. de pupillo. §. si quis. nu. 24. ff. de ope. no. nun. fo. 12.
Nuntiatio q habeat vim citationis. ibi. nu. 2.
5 Nuntiatio non datur extra heredē intantū quātum contra defunctū. in l. pretor. ait. §. hoc interdictū. nu. 2. ff. de ope. no. nun. fo. 24.
5 Nuntiatio spernit qñ nuntiator est in manifesta calūnia. in l. j. §. nūc videamus. nu. 2. ff. de ope. no. nuntia fo. 8.
5 Nuntians causa tuendi ius publicū nuntiat nōe alieno. in l. nō solū. §. sed cum. nu. 1. ff. de ope. no. nun. fo. 15.
Nūtiatio noui operis nō debet fieri in psonā sz impsonaliter. ibi. nu. 2.
Nuntiatio qñ fit in publico rōne iuris priuati an petens remissionē debeat satisfare. & qd qñ publici iuris tuēdi causa. ibi. nu. 4.
5 Si nuntio nouū opus satis est dicere qñ nuntiatio fit verbo. in l. de pupillo. §. meminisse. nu. 5. ff. de ope. no. nun. fo. 12.
In nūtiatiōe facta vbo nō est dīa dicē nūtio vel dicere prohibeo ibi. nu. 6.
Nūtiās vbo lz pdat possessionē tñ habet interdictū vñ vi. ibi nu. 7.
Nuntiās vbo pōt possessionē quam perdit. ppria autoritate recuperare anteq̄ diuertat ad actus extraneos. ibi. nu. 8.
Nūtiatio noui operis an fieri debeat in scriptis. remissiue. ibi. nu. 9.
5 Nūtiari nouū opus qō possit post primā nisi pēdeat stipulatio de noui operis nun. in l. cū procurator. §. si dūs. nu. 1. ff. de ope. no. nū. fo. 23.
Per secundā nuntiationē qñ videat recessum a prima. ibi. nu. 2.
1 Nuntianti mihi aliquid ad mei preiudiciū nō teneor credere nisi reddat me certū instro vel testib⁹. in l. j. nu. 3. ff. de eo per quē fac. erit. fo. 67.
5 Nuntiare nouum opus an possint colonus & inquilinus. in l. j. §. vsufructuarius. nu. 16. ff. de ope. no. nuntia. fo. 8.
5 Quis preferatur in nūtiādo an dūs an babēs vtile. in l. in puinciali. §. si ego. nu. 5. ff. de ope. no. nun. fo. 9.

1 Nuntius qui habuit cōmissionē a iudice citādi & monēdi iudex tñ pōt citare sine aliquo pcepto successoris. in l. venditor. §. iudices. nu. 1. ff. de iudi. fo. 157.
Nuntius cui cōmissa est executio fi illā non fecit mortuo iudice an possit illam facere. remissiue. ibi. nu. 2.
5 Nuntius si mittit absenti ad iurandū de calūnia vel ad respondendum debet mitti expensis absentis. in l. pretor ait. §. defendi. nu. 5. ff. quibus ex cau. in possef. ea. fo. 131.
3 Qualiter debeat cōuinci ille qui per aliquem nuntium misit pecuniam que est deperdita vel ad debitum finem non peruenit. in l. si tutor. nu. 1. ff. de suspe. tuto. fo. 73.
1 Nuntius qui primo citanit in causa ipse idem debet in tota causa citare & non alius. in l. j. nu. 5. ff. de offi. consu. fo. 32.
Nuntius deputatus ad vnū banchū nō dz apud aliū citari. ibi. nu. 6.
6 Nūti⁹ q̄ qs possit esse i re sua. l. l. eū q. §. si epistola. nu. 1. ff. de fur. fo. 121.
1 Nuntius an possit intervenire in iudicijs. in l. nec quicq̄. in repeti. §. vbi decretū. nu. 7. ff. de offi. pcon. & lega. fo. 36.
2 Nunti⁹ qñ ꝯstituit q ꝯferat verba in psonā dñi & dño acquirit directo. in l. qui autē. §. constituere. nu. 2. ff. de consti. pecu. fo. 75.
Nunti⁹ q sit quoddā organū q̄ mediāte voz vni⁹ vadit ad aliū. ibi. nu. 3.
Nuntius priuati nunq̄ potest esse generalis. ibi. nu. 4.
Factum a nuntio an possit validari ratihabitione. ibi. nu. 6.
Nuntij persona q debeat esse idonea. remissiue. ibi. nu. 7.
1 Nuntius cōis si dat dānum ex pcepto superioris supior tpe syndicatus puniť. in l. liber homo. nu. 1. ff. ad le. aqui. fo. 192.
3 Nuntius qño referat quando citatio est facta ad domum. in l. j. §. pmitti tur. nu. 4. ff. de libe. agno. fo. 40.
1 Nuntius nō potest cōstitu generaliter sed specialiter cōstituiť. in l. si pupilli. §. item si. nu. 4. ff. de nego gest. fo. 114.
5 Nuntius q possit constitui in re propria. in l. iuste possidē. nu. 2. ff. de acquiren. possef. fo. 85.
7 Nuntijs sedis apostolice vel principis nō creditur nisi habeāt literas. in q. vna. nu. 2. C. de manda. prin. fo. 34.
6 Nuntij facientes falsas relationes qualiter puniant. in l. qui nomine. nume. 1. ff. de fal. fo. 185.
6 Nuntij quorum medio fiunt tractatus maleficij puniunt. in l. accusatorum. §. incidit. nu. 3. ff. ad turpil. fo. 190.
5 Nuntij relatio satis est q fiat notario dūmodo postea fiat indici notum nec dz fieri iudice sedēte. in l. si finita. §. iulian⁹. nu. 19. ff. ō dā. infe. fo. 34.
Nuntius in re sua quis esse potest. ibi. nu. 21.
2 Nuntio sine literis credit. in l. eū qui. §. sed si dum. nu. 4. ff. cōmo. fo. 81.
Nuntio publico non babēti signū qñ credit. ibi. nu. 5.
Nuntio portāti literas credētiales in quib⁹ credat. remissiue. ibi. nu. 6.
Nuntio priuato an sit credendū sine literis. in l. prohibitū. nu. 7. C. de ire fisci. lib. g fo. 4.
1 Nuntio iurato quomodo & quando credatur. in l. j. §. cura carnis. nu. 2. ff. de offi. prese. vtb. fo. 33.
6 Nuntio referente an presumantur omnia soleniter acta. in l. sciendū. nume. 17. ff. de verb. obli. fo. 15.
3 Nūtio vel officiali iurato credit in l. magis puto. §. illud querit. nu. 1. ff. de re. eo. qui sub tute. fo. 77.
5 Nuntio si est soluendū tñ pro miliario & ipse elongat viā sibi non debet dari nisi tantū quātū consequutus esset pro breui via: nisi illa esset suspecta. in l. veteres. nu. 1. ff. de itine. actuq̄ prima. fo. 157.
Nuntio pignoranti vltra modū licite resisti potest. in l. cōtra. nu. 2. C. de ꝯemp. lib. g. fo. 50.
6 Nuntio referēti se aliquē nō inuenisse creditur in l. in illa stipu. nu. 11. ff. de verb. oblig. fo. 11.
1 Uementes ad nundinas possunt ibi cōueniri. in l. beres absens. §. proinde. nu. 3. ff. de iudi. fo. 154.

6 **Nuptias** incestas ꝺbentes qua pena puniant. in l. si adulterium. nu. 11. ff. de adul. fo. 177.
7 Nuptiarū tempus an intelligat qñ fit despōsatio an vo coniunctio carnalis. in l. sanctimus. nu. 1. C. de nup. fo. 180.
6 Nuptie possunt contrahi sine solennitate verborum. in l. nuptias. nu. 1. ff. de regu. in. fo. 261.
7 Nuptie turpes que dicantur. in l. libertū. nu. 1. C. de nup. fo. 180.

1 **Nurus** appellatione cōtinet pronurus. in l. qui eorum. §. affinitatis. nu. 2. ff. de postu. fo. 98.

4 **Nutu** fieri qualiter intelligatur. in l. nutu. numero. 1. ff. de leg. iij. folio. 53.

De litera. O.

7 **O** Bdictio denotat causam remotam sicut dictio ppter. ibidem nu. 24.

7 **Oblatio** an operet vt pena nō cōmittat. in l. acceptā. nu. 6. C. de vsur. fo. 170.

3 Oblatio cadit in rebus mobilibus. in l. si mora. nu. 6. ff. solu. mat. fo. 11.
Oblatio sola qñ sufficiat si dos est in pecunia numerata: & qō liberat solum a casu fortuito. ibi. nu. 8.
Oblata re & perempta postea an debitor liberat. remissiue. ibi. nu. 9.
Oblatio quid operet si mora precessit. ibi. nu. 11.
Oblatio operatur duplicem effectū in bis in quibus quis propter moram tenetur de casu. ibi. nu. 12.
7 Oblatio sola qō sufficiat ad purgationē more: & vt B operet vbi debet fieri oblatio. in l. acceptā. nu. 1. & 12. C. de vsur. fo. 170.
Oblatio verbalis quem effectum producat. ibi. nu. 2.
Oblatio absq̄ confignatiōe & depositione quē effectū habeat. ibi. nu. 3.
Oblatio: cōsignatio: & depositio quid operet. ibi. nu. 4. 8. 9. & 10.
6 Oblatione sola facta in iudicio qñ liberet debitor. in l. si debitor. nu. 1. ff. de solu. fo. 90.
Oblatio sola qñ sufficiat: & qñ requirat oblatio & consignatio. in §. illud quoq̄. nu. 1. in aut. vt exac. instā. fo. 43.
2 Oblatio facta i iudicio inducit liberationē: sicut facit oblatio & ꝯsignatio extra iudici. in l. si rē alienā. §. qui ante. nu. 3. ff. de pig. act. fo. 85.
7 Oblatio: depositio & consignatio facta extra iudiciū in casu. l. acceptā. C. de vsur. l. nō releuat. ibi. nu. 6. 7. 14. fo. 170.
8 Oblatio: ꝯsignatio: & depositio debiti sufficiunt ad hoc vt possit agi pignoratitia. in l. creditor. nu. 1. C. de pigno. fo. 103.
Oblatio: ꝯsignatio: & depositio: tñ operat q̄tum ipsa solutio. ibi. nu. 3.
Oblatio filij naturalis de qua in aut. g. mo. na. effi. pōt fieri in quacūq̄ ciuitate babēs archiepm. ibi. nu. 7. fo. 37.
Oblatus curie nō solū ipse curialis efficit sed etiā eius filij etiā procreādi. in §. & qñ. nu. 3. in aut. qui. mo. fo. 37.

1 **Obligationes** quo iure sunt institute. in l. ex hoc iure nu. 9. ff. de iusti. & iur. fo. 7.
Obligatio naturalis q̄tuplex sit. & an ois actio sit naturalis. ibi. nu. 11.
Obligatio ciuilis duplex. ibi. nu. 12.
Obligationes de iure ciuili que sint. ibi. nu. 14.
Obligatio ex maleficijs est de iure gentiū. ibi. nu. 15.
Obligatio descendens ex quasi maleficio est de iure ciuili. ibi. nu. 16.
Obligatio ex quasi ꝺctu est de iure ciuili. ibi. nu. 17.

Obligatio ciuilis

Obligatio ciuilis etiam est in contractibus iurisgentiū. ibi. nu. 18.
Obligatio ex contractu dotis est de iuregentiū. ibi. nu. 20.
5 Obligatio ex quasi cōtractu q sit ex varijs figuris causarū. in l. j. nu. 1. ff. de act. & obli. fo. 173.
Obligatio vtilis an trāsferat p cessionē sicut actio vtilis: q̄ sic. ibi. nu. 8.
6 Obligatio naturalis pacto & iureiurando tollitur ipso iure. l. stichū. §. naturalis. nu. 1. ff. de solu. fo. 98.
Obligatio naturalis q sit inducta de iuregentiū. ibi. nu. 4.
1 Obligatio naturalis iuncta cū ciuili nō sunt vna subst̄ātia sed due res. in l. si vnus. §. pactus. nu. 6. ff. de pac. fo. 87.
Obligatio naturalis introducta p pactū de nō petendo tollitur per secundum pactum. ibi. nu. 7.
Obligatio iuris est in obligationib⁹ iurisgentiū. ibi. nu. 10.
Obligatio naturalis nō est in pollicitatione. ibi. nu. 16.
Obligatio ex maleficio tollit per pactū ipso iure. ibi. nu. 25.
6 Obligatio qua creditor tenet numerare. pmittēti spe future numeratio nis: vnde nascat. in l. si fideiussor. nu. 5. ff. de fideiuss. fo. 80.
Obligatio an nouetur quando vnus post alium se obligat. in aut. de fideiuss. nu. 10. fo. 7.
6 Obligatio ad interesse in quibus stipulationibus facti succedat. in l. stipulatio ista. nu. 3. ff. de verb. obli. fo. 17.
7 Obligatio aliqua an oriat inter coheredes sine veri sine putatiui. in l. si post diuisionē. nu. 4. C. de iur. & fac. igno. fo. 35.
6 Obligatio rem tradi quare sit magis individua q̄ rem restitui. remissine. in l. iiij. §. cato. nu. 2. ff. de verb. obli. fo. 7.
In obligatione rem restitui ille solus tenet qui dolū cōmisit si ambo tenentur insolidum. & an sint duo rei.
Obligatio rem restitui que cōtrabitur secūdario ratione doli vel culpe est omni respectu individua. ibi.
Obligatus ad agendū cōtra aliquē qñ dicat obligatus ad factum diuiduum vel indiuiduum. ibi. nu. 27.
Obligatio dicit transitoria & nō trāsitoria ad heredes ex natura rei sup qua interponitur. ibi. nu. 31.
8 Obligatio duplex ꝺbitur ex fideiussione vna verbis & altera consensu. in aut. hoc ita. nu. 62. C. de duo. reis stipu. fo. 114.
2 Obligatio qua tenet vēditor ad rem q̄ sit participia: sz q̄ cōtineat partem dādi & partē faciēdi. in l. ex empto. nu. 2. ff. de act. emp. fo. 121.
Obligatio qua tenet emptor ad pretiū que sit. ibi. nu. 4.
6 Obligatio plurium mādator vel fideiussorū nō dz vna: & vnus solues nō vt soluere 2tēplatione alterius: & non perimit omnē obligationē: secus in pluribus correis vel tutorib⁹. in l. modestinus. nu. 3. ff. de solu. fo. 95.
Obligati quādo plures sunt & vnus soluit an actio post solutionē possit contra alios cedi. ibi. nu. 4.
2 Obligatio retrotrahit 2ditione existēte si 2ditio est casualis: secus si potestatiua. in l. qui balneū. nu. 1. ff. qui potio. in pigno. babeā. fo. 142.
2 Obligatio generis et alternatiua equiparant: & in quibus. in l. cū is. §. qui dominē. nu. 8. & 10. ff. de condi. inde. fo. 56.
2 Obligatio qñ debet unpleri ex rei interuētu lz parti penitere: & rem nō accipere. in l. si pecuniā. nu. 8. ff. de condi. cau. da. fo. 42.
2 Obligatio rem tradi est individua quo ad obligationē & solutionē. in l. si vt certo. §. si duobus. nu. 7. ff. cōmo. fo. 81.
Obligatio rē dari ē dīuidua q̄ ad obl̄onē & solutionē. & q̄re. ibi. nu. 8.
In obligationibus que cōtrabuntur ad reddendū certā speciē qualiter plures teneantur. ibi. nu. 9.
2 Obligatio naturalis nascitur ex testamēto nō solēni sicut nascit ex stipulatione non solēni. in l. j. nu. 7. ff. de condi. inde. fo. 47.
Obligari naturaliter aliquē quid sit dicere. ibi. nu. 9.
Obligatio naturalis etiā sine cōsensu cōtrabitur. vbicūq̄ equitas naturalis hoc dictat. ibi. nu. 10.
Obligatio naturalis nō orit ex testamēto cōdito per pupillū nec ex eo qō deficit preteritione filij quē testator ignorabat. ibi. nu. 11. & 12.
Obligatio naturalis q̄ secū habuit ciuilē ab initio q̄ ciuili sublata 2ser uet actionē quā cum ciuili produxerat. ibi. nu. 14.
Obligatio ciuilis tñ orit ex snia 2dēnatoria. ibi. nu. 24.
3 Obligatio fideiussoria durat absq̄ principali. in l. si fine. nu. 1. ff. de admi ni. tuto. & cura. fo. 63.
2 Obligatio oritur ex snia. in l. licet. §. idem scribit. nu. 2. ff. de pecu. fo. 98.
2 Obligatio illa qua tenetur pater & filius est eadē. in l. licet. §. sed & si. nume. 2. ff. de pecu. fo. 97.
2 Obligatio sola qñ sufficiat ad hoc vt pignus liberet. in l. itē liberat. §. q paratus. nu. 1. ff. qui. mo. pig. vel hypo. sol. fo. 144.
Obligatio fideiussoris qñ remaneat defuncto principali. in l. j. §. idē pōponius. nu. 2. ff. depositi. fo. 101.
Obligatio vitiosa vetustate tēporis non firmat. in l. ius emphyteotici. nu. 3. C. de fun. pat. lib. g. fo. 93.
2 Obligatio prima qñ nouetur per stipulationē penalē. l. l. predia. nu. 7. ff. de act. emp. fo. 125.
3 Obligatio ad aliquod officiū pōt cōferri in volūtate eius qui granatur in l. tutor. ita. nu. 1. ff. de testa. tute. fo. 51.
6 Obligatio faciēdi & obligatio dādi q̄ equiparant quo ad morē purgationem. in l. continuus. §. item qui. nu. 1. ff. de verb. obli. fo. 55.
4 Obligatio q̄ non sit nata incōtinenti in ꝺctibus vel vltimis voluntatibus in quibus spes conditionis trāsmittitur. in l. heres meus. nu. 1. ff. de condi. & demon. fo. 129.
4 Obligatio qñ habet originē ex psona heredis vnus non tenet ex facto alterius. in l. si heredis. nu. 3. ff. de lega. 1. fo. 15.
6 Obligatio dz fieri 2gruo loco & tpe. l. l. si solutur⁹. nu. 2. ff. de solu. f. 92.
1 Obligatio qñ tollat ipso iure solutione eius q debet. & qñ ope exceptionis. in l. si cum fundū. nu. 1. ff. de pac. fo. 89.
1 Obligatio ista si pmisi tibi in fundo meo nō facere opus nō trāsit ad emptorē. l. l. q̄ etiā. §. opus quo q̄ nouū. nu. 2. ff. de alie. iudi. mu. fo. 145.
1 Obligatio alternatiua dz indiuidua quo ad solutionē. in l. si cōmunes. nu. 1. ff. de nego. gest. fo. 121.
6 Obligationis dādi natura que sit & que faciēdi. remissiue. in l. j. §. et earum. nu. 4. ff. de ver. obli. fo. 4.
Obligatio gñis & alternatiue q̄ sint eiusdē generis q̄ ad q̄dā. ibi. nu. 7.
Obligationis alternatiue exercitiū qñ est soluta pars respectu soluto⁹ dicitur esse in pendēti. ibi. nu. 8.
In obligatione generis nullus certus est in obligatiōe sed determinādus per solutionē sic. ibi. nu. 9.
Obligatio nō mutat 2ditionē ex persona heredis sed 2dēnatio moderatur. in. d. l. j. §. ex bis igitur. nu. 1. eo. titu.
6 Obligatio dz diuidua & indiuidua pm rem super qua interponitur. in l. grece. §. illud cōmune. nu. 3. ff. de fideiuss. fo. 70.
7 Obligatio naturalis qñq̄ etiam absq̄ consensu ꝺbitur. in l. cum quis. nu. 10. C. de in. & fa. igno. fo. 27.
Obligatio ciuilis & naturalis qñ oriat ex eo q̄ peccat in forma sui. ibidem numero. 11.
Obligatio naturalis qñ sit q̄ possit actionē pducere. ibi. nu. 15.
6 Obligatio & depositio facta ab extraneo liberat debitorē. in l. solutionē nu. 1. ff. de solu. fo. 89.
2 Obligatio succedit ab interesse in obligatione rem tradi post moraz. in l. j. nu. 1. ff. de act. emp. fo. 119.
Obligatio ad interesse que succedit post morā qualiter succedat an alternatiue vel copulatiue. ibi. nu. 9.
8 Obligatio ciuilis q̄ bodie cadat inter patrē & filiū. in l. et siue. §. illud. nu. 1. C. ad trebel. fo. 49.
6 Obligatio precedens qñ possit nouari per ciuilem tñ. in l. j. nu. 2. ff. de noua. folio. 82.
7 Obligatio ciuilis & naturalis an statim saltem 2ditionaliter dicat rata ex contractu conditionali ante existentiam conditionis. in l. petens. nu. 6. C. de pac. fo. 56.
6 Obligatio fideiussoria extinguit si fideiussor debitori succedit secus in pignore: & ibi rōnē diuersitatis. in l. cū qs. §. q̄ te. nu. 1. ff. de solu. f. 91.
8 Obligatio bodie tollit tpe. l. l. oēs. nu. 2. C. de pscri. xxx. vel. xl. an. fo. 60.
6 Obligatio & actio qñ nascat ex stipulatione babēte diē causa multiplicādē obligatiōis seu pstatiōis. l. l. ita stipu. nu. 44. ff. de vb. obli. fo. 45.
Obligatio & actio ex obligatiōe babēte diem causa limitāde obligationis statim est nata etiā q̄ ad exactionē lz reo parēt exceptio. ibi. nu. 46.
Obligatio & actio qñ nascat ex stipulatione simplici 2ditionali. & primo quid de 2ditione necessaria. ibi. nu. 47.
Obligatio nec actio non est nata ex stipulatione possibili seu 2tingenti que habet adesse & non esse ante 2ditionis euentū. ibi. nu. 49.
2 Obligatio naturalis non tollit per dispositionē. l. si quis in tantā. C. vñ vi. & similiū. in l. si pene causa. nu. 1. de condi. inde. fo. 51.
2 Obligatio naturalis dicitur de iure gētium. in l. iulianus. nu. 26. ff. de condi. inde. fo. 64.
Obligatio naturalis sola lz non sit habilis ad producendū actiones est tamen habilis ad eam conseruandā. ibi. nu. 32.
Quādo aligd debeat ex naturali obligatione diuisa in plures 2ditiones si solnat quando possit repeti. ibi. nu. 37.
6 Obligatio personalis diuidit inter heredes sed id q̄ est in 2ditione nō & ideo pena pro solido cōmittit: nisi solidū solnatur respectu eius q̄ est in stipulatione penali qō dicitur esse in 2ditione. in l. ij. §. ex bis igitur. nu. 3. ff. de ver. obli. fo. 5.
In obligatione generis vel alternatiue si decedit stipulator plurib⁹ heredib⁹ relictis & non 2cordantib⁹ qualiter succurrat. ibi. nu. 7.
2 Obligatio bonoz porigit ad p̄sentia & futura etiā si non dicat suoz vel ad se spectantiū. in l. j. nu. 1. ff. de pig. fo. 136.
2 Obligatio naturalis oritur solū inter patrē & filiū & inter duos fratres in eiusdē patris potestate. in l. frater. nu. 1. de 2di. inde. fo. 57.
Obligatio peculiaris est oms ipsius peculij. ibi. nu. 2. & nu. 4.
Obligatio ciuilis & naturalis pōt 2sistere bodie i adnētitijs iter patrē & filiū vel inter duos fratres in eadē ptāte 2stitutos. ibi. nu. 5. & nu. 16.
Obligatio qñ extinguatur successione vnius in duobus reis credendi. ibidem nu. 6. & 8.
Obligatio naturalis an querat patri per filium & mediante p̄sona filij. ibidem nu. 17. & 19.
Obligationes due naturales q̄ non nascant a principio in obligatione que querit patri per filium. ibi. 21.
Obligatio patris an sit potentior obligatione filij dato q̄ sint duo rei. ibidem nu. 23.
Obligatio naturalis oritur de iure gentiū. ibi. nu. 29.
Obligatio naturalis an sit in obligationibus ex delictis. ibi. nu. 35.

Universidad del Rosario | Archivo Histórico

Obligatio naturalis que querit filio an queraꝫ patri.ibi.nu.37.
Obligatio ista naturalis an extinguaꝫ ratione quote an ratione quantitatis qñ peruentione peculij extinguitur.
2 Obligatio ciuilis quare nō cadat inter patrē ⁊ filiū vel duos fratres in eiusdē patris potestate existētes.in.l.frater.nu.11.ff.de ꝛdi.inde.fo.57.
1 Obligatio diuidit inter heredes ꝓmissoris:tū nisi totū soluaꝫ pena cōmittit.in.l.si seruus.§.si pluriū.nu.§.ff.si quis cau.fo.70.
8 Obligatio naturalis an oriaꝫ ex fnia condēnatoria.in.l.ab eo.nu.4.C. quomodo ⁊ qñ iud.fo.63.
4 Obligatio in nos imprimit sicut character in anima.in.l. nemo potest. nu.7.ff.de leg.j.fo.17.
6 Obligatio qua tenetur vēditor nō cōtinet merū factū sed mistū.in.l in cōuentionalibus.§.si quis.nu.1.ff.de verb.obli.fo.23.
2 Obligatio naturalis tollit pacto qñ nō est contra bonos mores.in.l.q exceptionē.§.si pactus nu.8.ff.de condi.inde.fo.60.
6 Obligatio ad interesse qñ cōmittaꝫ in obligatione dādi.in.l.si penā.nume.1.ff.de verb.obli fo.25.
6 Obligatio ad interesse succedit in obligatione dādi:qñ est dandū alteri ꝙ stipulatori.in.l.liber homo.§.decē mihi.nu.1.ff.de verb. obli.fo.46.
6 Obligatio dicit diuidua vel indiuidua sm id qđ in ea deuenit.in.l.stipulationes non diuidū.nu.1.⁊ 21.ff.de verb.obli fo.26.
Obligatio rē tradi est idiuidua ꝙ ad obligationē ⁊ solutionē.ibi.nu.9.
Obligatio rē restitui est diuidua quo ad obligationē sed quo ad solutionem indiuidua.ibi.
Ratio differētie inter obligationē rē tradi ⁊ rem restitui.ibi.
Obligatio ad interesse succedit ī obligatiōe rē restitui re pēpta.ibi.n.10.
Obligatio ad interesse ꝙ succedit in obligatione faciendi post moꝛā:nō in obligatione dandi.ibi.nu.12.
Ratio differētie quare in obligatione faciendi succedit obligatio ad interesse non in obligatione dandi.ibi.nu.13.
Obligatio ad interesse ꝙ succedit in cōtractibus innominatis in quib⁹ est obligatio dandi.ibi.nu.14.
Obligatio ad interesse succedit in obligatione dandi:qñ in obligatione est dari rem alteri.ibi.nu.15.
Obligatio ad interesse succedit ī obligatiōe dādi qñ qs nō ꝓprie:sed ex quadā naturali eqtate teneꝫ ad dādū:qz effect⁹ fuit locupletior ibi n.16.
Oblo ad iteresse succedit ī obligatiōe dādi qñ obligatio rē dari hz ad instā obligationē rē restitui:⁊ sic datio ꝓticipat cū obligatiōe fci.ibi n.17.
Obligatio dādi si cōtinet quantitatē ꝛ diuidua etiā quo ad solutionē ⁊ effectū liberationis sed indiuidua quo ad pene cōmissionē.ibi.nu.22.
Obligatio ꝙ cōtinet certā speciē ꝛ diuidua etiā quo ad solutionē nō tñ quo ad liberationē nec quo ad cōmissionē pene.ibi.nu.23.
Obligatio in qua debet species in genere vel alternatiue dicit diuidua quo ad petitionē ⁊ distributionē:nō tñ quo ad solutionē nec liberationē cōsequendā ex solutione:qz tūc ꝛ indiuidua:secus quo ad liberationē3 consequendam aliter ꝙ per solutionē:qz tūc dicit diuidua.ibi.nu.24.
6 Obligatio fideiussoris nō vitiaꝫ l3 principalis sit obligat⁹ pure ⁊ fideiussor per instrumentū guarentigiatū:qz dicit efficacius obligatus.in l.bi qui accessionis.nu.11.ff.de fideiuss.fo.75.
Obligatio fideiussoris ꝙ ꝓmisit penā principalis erat obligat⁹ simpliciter nō vitiaꝫ si ꝙ misit penā ꝓ moꝛa sui:secus si rei.ibi.nu.12.
6 Obligatio ciuilis an bodie possit esse inter patrem ⁊ filium ex causa adnētitia ita ꝙ fideiussor accedat:qz sic.in.l.si quis.§.item si filius.nu.2.ff. de fideiuss.fo.79.
6 Obligatio nata ex numeratione an per sequentē stipulationē tollaꝫ.in l.j.§.si seruus.nu.1.ff.destipu.seruo.fo.65.
6 Obligatio duplex oriꝫ ex fideiussiōe. in.l.reos.nu.1.ff. de duo. re.fo.61.
6 Obligatio ciuilis tñ qđ nascaꝫ ex fnia.in.l.j.nu.3.ff.de fideiuss.fo.69.
7 Obligatio ciuilis oriꝫ ex fnia condēnatoria sed nō naturalis. in.l.cum quis.nu.25.C.de iur.⁊ fac.igno.fo.38.
2 Obligatio sine causa qñ sit ipso iure nulla.in.l. qui sine.nu.2.ff. de cōdi. sine cau.folio.66.
1 Obligatio ꝙ acqrit seu acqsita ꝓbaꝫ ex aliqua pstatione an causet pscriptionē.in.l.solēt.§.non vero.nu.8.ff.de offi.ꝓcō.⁊ leg.fo.37.
6 Obligatio ad interesse qñ est cōmissa ⁊ sic ad quātitatē admittit solutio fundi loco quātitatis equipalentis:⁊ sic aliud ꝓ alio soluit.in.l.si insulam.nu.14.ff.de verb.obli.fo.35.
6 Obligatio ciuilis sola an tollaꝫ prescriptione.remissiue.in.l.vbicunqꝫ. nu.1.ff.de fideiuss.fo.79.
Obligatio ciuilis ⁊ naturalis tollit deportatione:⁊ in fiscū transfertur quando bona confiscantur.ibi.nu.5.
Pacto an tollatur obligatio naturalis ⁊ ciuilis.ibi.nu.4.
Relegatio nulla tollit obligationē.ibi.nu.6.
Per cessionē bonoꝛ nō tollit naturalis nec ciuilis:l3 exceptio paretur ibidem nu.8.
Per impetrationē iuris iniqui quādo tollaꝫ naturalis ⁊ ciuilis ⁊ fideiussoꝛ non conueniatur.ibi.nu 9.
Obligatio ciuilis tollit per constitutionē in casu.l.j.C.de fideiuss.in.o.l. vbicūqꝫ.nu.10.
2 Obligatio tertij ꝓ conductoꝛe qñ nō remanēt obligata ꝛductione tacite renouata:nisi nouus ꝛsensus interuenerit.in.l.item queritur.§.qui impleto.nu.3.ff.loca.fo.127.
6 Obligatio fideiussoris cōcepta si reus nō soluerit qđ sit cōditionalis. in l.fideiussoꝛ.§.cum fideiussoꝛ.nu.3.ff.de fideiuss.fo.72.
6 Obligatio naturalis an oriaꝫ ex ꝛctu cui leg resistit ⁊ fideiussoꝛ accedere possit.in.l.cum lex.nu.3.ff.de fideiuss.fo.76.
6 Obligatio rem restitui quo ad obligationē est diuidua: sed quo ad solutionē indiuidua.in.l.eandē.nu.3.ff.de duo.reis.fo.61.
Obligati accessorie qñ teneanꝫ insolidū si nō exprimaꝫ.ibi.nu.5.
2 Obligatio fideiussoris simpliciter accepti qñ augeaꝫ ex mora rei.in.l.si. nu.1.ff.de eo qđ cer.loco.fo.74.
6 Obligatio ex delicto est de iuregentiū:⁊ in ea est obligatio naturalis.in l.non solum.§.iniuriarū.nu.1.ff.de iniu.fo.139.
2 Obligatio pignoris nō acquirit p liberā personā sed eius possessio sic. in.l.solutū.§.per liberā.nu.1.ff.de pigno.act.fo.85.
4 Obligatio ⁊ actio qñ oriaꝫ ex iuramēto etiā de iure canonico.in.l.vt iurisiurandi.nu.1.ff.de ope.libe.fo.183.
2 Obligatio naturalis qñ impediat repetitionē indebiti.in.l.si non sortē. §.libertus.nu.1.6.7.10.ff.de condi.indebi.fo.53.
Si aliquis putās se obligatū in genere soluit aliquā speciem illius generis quod repetat.ibi.nu.12.
8 Obligatio ⁊ priuilegiū fisci nō extendit ad bona debitoris ante venditā.in.l.si debitor.nu.1.C.de priuil. fis.fo.92.
2 Obligatio bonoꝝ debet fieri ob aliquam obligationē principalē.in.l. contrahitur.nu.1.ff.de pigno.fo.137.
Item fit solo pacto.ibidem.
2 Obligatio ciuilis ⁊ naturalis oriꝫ ex testamēto perfecto:ex imperfecto naturalis in.l interdum.nu.6.ff.de condi.indebi.fo.55.
6 Obligatio qua tenetur mandans an teneatur ex mandato an ex delicto postea subsecuto:quod ex delicto.in.l.non solū.§.si mandato meo.nu.9. ff.de iniur.fo.138.
6 Obligatio an sit nata ante diē.in.l.interdū.nu.1.ff.de vb.obli.fo.29.
6 Obligatio naturalis ad antidoꝛa qñ impediat repetitionē indebiti. in l.si ex testamēto.§.ex duobus.nu.1.ff.de fideiuss.fo.77.
7 Obligatio ciuilis nō est rata infra biēniū in obligatione ℈ta literis tñ psumit nata.in.l.si ex cautione.nu.§.⁊.6.C.de nō nume.pecu.fo.163.
6 Obligatio ⁊ acceptilatio qñ hoc agit nouari potest.in.l.⁊ vno.§.ei⁹ rei. nu.2.ff.de accepti.fo.102.
Obligatio naturalis ꝙ sit in delictis:qz ex ꝛsensu creaꝫ.in.§.quia vero. nu.1.in auf.de non aliena.aut permu.fo.13.
Obligatio in aduentitijs an hodie cadat inter patrē ⁊ filium.in.§. si vo sit.nu.3.in auf.de nup.fo.20.
6 Obligatio nec ciuilis nec naturalis oriꝫ ex promissione sub conditione impossibili.in.l.si sub impossibili.nu.1.ff.de fideiuss.fo.74.
5 Obligatio ad interesse in obligatione facti qualiter cōmittaꝫ et qñ. in.l. stipulationes.nu 30.ff.de verb.obli.fo.28.
Obligatio ad totale interesse quare statim cōmittaꝫ qñ factū est explicādum in iudicio sed qñ extra iudiciū tūc expectaꝫ tempus quo potuit fieri ibi.nu.31.
Obligatio ad interesse an in obligatione rem restitui cōmittatur: ⁊ qñ. ibi nu.33.
Obligatio ad interesse quare non cōmittaꝫ in obligatione rem restitui post moꝛā sicut in alijs obligationibus faciēdi ibi.nu.34.
Obligatus rem restitui si habet facultatē rei restituende cogitur precise aliter non ibi.nu.38.
4 Obligationes duorum reorum aliquo respectu dicuntur vna.in.l.si is. nu.2.ff.de libe.lega.fo.100.
2 Obligationes q̄ oriunt ex rescriptis principū vel ex edicto pretoris habent etiā effectū naturalis ⁊ producit actionē.i.l.j.nu.15.ff.de pecu.fo.96.
6 Obligationes due principales cū reſidēt in vna psona:an electiōe vni⁹ alia tollaꝫ.in.l.si reus.nu.1.ff.de fideiuss.fo.70.
2 In obligationibus dandi ex contractibus innominatis nō cogit quis precise:imo liberatur prestando interesse.in.l.naturalis.§.⁊ si quidē.nume.4.ff.de prescrip.ver.fo.135.
2 In obligationib⁹ in diem an ante diem sit nata actio.remissiue.in.l.certi condictio.nu.34.ff.si cer.peta.fo.10.
4 Obligationes due sunt in prestandis alimentis vna psonalis que non träfit ad singulares successoꝛes:alia hypothecaria que ad quēcūqꝫ träfit in.l.si quis.nu.4.ff.de ali.leg.fo.87.
2 In obligatione rem restitui potest res ipsa peti:etiaꝫ si sit perempta. in l.si condicatur.nu.1.ff.de condi.fur.fo.67.
Obligatione in alternatiua ille solus qui electus est:est in obligatione. in.l.si quis stipu.nu.1.ff.de ver.obli.fo.40.
3 In obligatione rem restitui ꝙ ita deueniꝫ ad estimationē nō apparēte re sicut non extante.in.l.si cōstante.§.si vꝛo.nu.5.ff.solu.mat.fo.23.
8 Obligatione in generali nō veniunt ea que quis nō esset specialiter obligaturus.in.l.j.nu.1.C.que res pig.obli.pos.fo.105.
Obligatione in generali nō veniunt supellectilia necessaria.ibi.nu.4.
8 In simplici obligatione qñ ꝓcedat petitio incerta ⁊ ſnia certa:⁊ qñ etiaꝫ ſnia incerta.in.l.ꝙꝫ pecunie.nu.4.C.de sen.qđ fine cer.quā.pfe.fo.72.
1 Quare sit ꝙ qñ in obligatione est datio nō sufficit ꝙ vn⁹ ex heredibus det ꝓ parte sua ad euitandū penam:secus qñ in obligatione est factū. in.l.si seruus.§.si pluriū.nu.7.ff.si quis cau.fo.70.
Quando ex facto vnius alij teneanꝫ insolidum in obligatione facti indiuidui vel

diuidui vel continente datione quomodo intelligaꝫ.ibi.nu.8.
1 Obligatione ꝓncipali sublata qñ remaneat accesson.in.l.deniq.§.sed vtrum.nu.4.ff.de mino.fo.132.
6 In obligatione alternatiua si res que perijt erat pretiosioꝛ quid petaꝫ. in l.fitchum.nu.4.ff.de solu.fo.97.
6 Obligationē nō vitiat actus necessarius nature intermedius inter interrogationē ⁊ rñsionē.in.l.duos.§.duo rei.nu.4.ff.de duo.reis.fo.60.
2 In obligatione facti qñ possit agi ad factum precise.remissiue.in.l.certi condictio.nu.29.ff.si cer.pe.fo.10.
2 In obligatione rem restitui qñ quilibet teneatur ꝓ parte:⁊ qñ insolidum:⁊ qñ diuidua:⁊ qñ indiuidua.in.l.si vt certo.§.si duobus.nu.26.ff. commoda.fo.80.
6 Obligatione legali qñ vnum est in obligatione aliud in solutione facultas soluendi durat donec iudicati conueniatur.in.l.si quis stipulatus. nu.6.ff.de solu.fo.93.
3 In obligatiōe rem restitui re perempta pōt ipsa res principaliter peti. in.l.si concubina.§.non solū.nu.1.ff.rerū amota.fo.38.
2 In obligatione rem restitui etiā re perempta res ipsa peti potest:⁊ etiā estimatio.in.l.in re furtiua.nu.1.ff.de ꝛdi.fur.fo.67.
7 Obligationē qñ diuidere vel eligere videaꝫ qñ agit quis contra vnum ex correis.in.l.si creditores.nu.3.C.de pac.fo.54.
1 Obligationē que impediunt oriri impediūt eius solutionē.in.l.⁊ elegā ter.§.non solum.nu.2.ff.de dolo.fo.130.
6 Obligatus rem tradi ex ⁊tractu emptionis si habet facultatem rei tradende cogit precise:als liberaꝫ soluēdo ad interesse.in.l.stipulationes. nu.39.ff.de verb.obli.fo.29.
Obligatus rem tradi ex alia stipulatione liberaꝫ prestādo interesse.ibi.
Obligatio rem tradi in contractu emptionis non continet merū factū: secus si in alia stipulatione.ibi.
8 Obligatus si est clericus ⁊ laicus tali causa que debet coram iudice laico examinari tunc occasione clerici laicus coꝛā eo ꝙnieꝫ.in.l.precipimus.§.eodem obseruando.nu.2.C.de appel.fo.85.
6 Obligatus quis non ꝺr qñ ei inferꝫ pena ad vindictā publicā: large tñ dicit obligatus.in l.de iniuria.nu.3.ff.de iniur.fo.143.
5 Obligatus ad factū ex legis dispositione precise cōpellit:secus si ex dispositione hominis.in.l.bereditatē.nu.3.ff.de dona.fo.68.
3 Obligatus ad certā quantitatē respectu certe speciei dando speciē liberatur.in.l.si vero.§.quod ait.nu.1.ff.solu.mat.fo.33.
5 Obligādus nō obligaꝫ qñ in actu obligādi dicit ꝓmitto nō aīo obligādi.in.l.nō solū.§.mo⁊e eius.nu.24.ff.de ope.no.nun.fo.17.
8 Obligās rem aliēnā nō ꝓiudicat ꝺño ℈ia pignoꝛatitia teneꝫ.in.l.que prędium.nu.1.C.si alie.res pig.da.fit.fo.105.
In obligatione nō cadūt nisi ea ꝙ sunt in bonis debitoris.ibi.nu.2.
7 An obligeꝫ literis per scripturā que solā cōfessionē cōtinet.in.l. in contractibus.nu.1.C.de non nume.pecu.fo.165.
Ex obligatione literarū que actio oriatur.ibi.nu.2.
2 Obligaꝫ cōpromisso in arbitratoꝛe ꝙ nō obligaꝫ in iudicio:secus in arbitro.in.l.licet.§.si seruus.nu.1.ff.de pecu.fo.97.
4 Obligat⁹ ad fundū mulieri ex causa lucrativa si dictus fundus an vero dño in dotē detur mulieri ⁊ soluto matrimonio ad mulierē reuertit primus obligat⁹ est liberat⁹.in.l.meminis.§.duob⁹.nu.16.ff.de leg.ij.fo.39.
4 Obligās bona sua non videtur obligare que habet venalia.in.l.genera li.§.vꝛori.nu.2.ff.de vsufru.leg.fo.73.
Obligari qñ quis dicatur virtute iuramenti prestiti de preterito.in.l.si. nu.3.C.de venden.re.lib.ꝙ.fo.32.
4 Obligari an possit ꝓ dote res minoꝛis.in.l.cōditionibus.nu.4.ff.de condi.⁊ demon.fo.117.
6 Si obligatus primo rem meā ego scio alteri obligaui tertio ratā habeo obligationē primam quis preferaꝫ.remissiue.in.l.cum decem.§.item si ignoꝛans.nu.2.ff.de solu.fo.94.
6 Obligatus tenetur de euictione qñ in obligatiōe est dare.in.l.iulianus. §.qui fundū.nu.2.ff.de verb.oblig.fo.52.
5 Obligans rem aliēnā scienti ꝙ teneaꝫ pignoꝛatitia cōtraria.⁊ quare.in l.cum vir.nu.6.ff.de vsuca.fo.107.
6 Obligaꝫ ꝙ quis naturaliter ex ꝓmissione alteri facta.in.l. stipulatio ista.§.alteri.nu.8.ff.de verb.obli.fo.18.
6 Si obligo bona mea presentia ⁊ futura duobus priuatis diuersis temporibus quis erat potioꝛ in posterā quesitis:vbi ille cui prioꝛ sunt obligata.in.l.si is qui.nu.2.ff.de iure fisci.fo.232.
5 **Obliuio** ex lōgo tpe ī dāno euitādo ꝙ dat iustā causā⁊ excusandi.i.l.q fundū.§.seru⁹ me⁹.nu.1.ff. p emp.f.110.
5 Obliuio an sola sufficiat ad perdendam possessionem.in.l.si id quod.nume.1.ff.de acqui.possef.fo.91.
5 **Obsides** possunt facere testamētū.in.l.obsides.nu.1.ff. de testamen.fo.95.
Obsides ꝙ denſ ab vna ciuitate alteri:an fieri possit.ibi.nu.2.
6 Obsides an possint dari inter duas ciuitates puatas.in.l. diuus.nu.2. ff.de iure fisci.fo.233.
Filij an possint dari ꝓ hostagijs ⁊ obsidibus.remissiue.in.§.quia vo. nu.3.in auf.vt nulli iudi.fo.54.
1 Datus in obsidē ꝓ aliquo facto si ꝓpter hoc soluit pecuniā pōt repetere ab eo ꝓ quo soluit.in.l.nā ⁊ seruus.nu.1.ff.de neg.gest.fo.119.
7 **Obsequia** que ꝛsistūt in faciēdo nō trāseūt ad heredes ex⁊neos.in.l.venia edicti.nu.1.C.de ī ius vo.fo.49.
2 Obsequiū an sit opera.in.l.si nō sortē.§.libertus.nume.17.ff.de condi. indebi.fo.54.
2 Obseruare ꝙ debeo aduersus aliū debeo obseruare aduersus me.in.l. frater.nu.3.ff.de condi.indebi.fo.57.
3 **Obstetrices** que adhibent in aspiciēdo ventrē iurare de vent.in.l.j.nu.1.ff.de ven.inspi.fo.43.
1 **Occidere** ꝓprijs manibus aliud est:⁊ aliud prebere causam morti.in.l.vulnerat⁹.nu.1.ff.ad le.aquil.fo.193.
6 Occidere possum hominē ꝓ defensione rerū mearū.in.l.furem.nu.2. ff.de sicarijs.fo.179.
Occidere te possuꝫ si aliter effugere nō possum qn me pcutias.ibi.n.4.
6 Occidere bannitū qui ꝓducit in ius an liceat.in.l.legis iulie.de vi.nu.3. ff.de via publi.fo.178.
1 Occidēs aliquē quē credebat ex bannitū nō punit tanq̄ de simplici homicidio.in.l.genero.nu.2.ff.de his qui no.infa.fo.100.
7 Occidēs aliquem in casu ꝓmisso nō pōt accusari.in.l.si seruus.nu.3.C. de his qui ad eccle.confu.fo.31.
6 Occidens aliquem non potest ei succedere.in.l.lucius titius.nu.2.ff.de iure fisci.fo.231.
6 Occidēs bannitū cuius bannū nō tenebat excusaꝫ a pena homicidij:sed aliter mulctabit.in.l.pretor.§.hec actio.nu.1.ff.vi bono.rap.fo.135.
3 Occidens descriptū in libro bannitoꝛū eqtabit.in.l.j.§.ex hoc.nu.6.ff. de ven.inspi.fo.44.
3 Occidens cōsanguineū suum an ipse ei succedat vel succedat fiscus.in.l. si.nu.10.ff.si quis ali.testa.ꝓbi.fo.194.
7 Occidēs aliquē qui licite capi possit si se defendat nō punit.in.l.si seruꝰ. nu.1.C.de his qui ad eccle.confu.fo.31.
6 Occidens seipsum qñ habeaꝫ ꝓ cōfesso:⁊ bona in fiscum deferātur.in l.qui rei.§.de illo.nu.1.ff.de bo.dāna.fo.210.
Occidentis seipsum bona an ⁊ quando sunt publicata ipso iure vel sententia requiratur.ibi.nu.3.
Occidēs bānitū in manu familie q ex forma statuti poterat impune occidi an puniaꝫ.ꝙ sic.in.§.arripiat.nu.3.in auf.vt oēs obe.iudi.fo.29.
6 Occidēdi aliquē qñ plures ex ꝓposito insistent l3 vnus tñ pcussit oēs tñ puniunt.in.l.si in rixa.nu.1.ff.de sica.fo.180.
6 Si aliquis vadit ad alium occidendum teneoꝛ verbis nō facto prohibere ⁊ etiam facto accipiendo salarium ab occidēdo.in.l.culpa caret.nu.1. ff.de regu.iur.fo.261.
1 Quādo plures occidūt ⁊ nō apparet ex cui⁹ ictu perijt:qñ omnes teneā tur.in.l.ité mella.§.si plures.nu.1.ff.ad le.aquil fo.192.
3 Occisus si est aliquis me presente ⁊ ipsum nō adiuuante non teneoꝛ nisi sum particeps sceleris.in l.j.§.sed in eo.nu.2.ff.ad silleia.fo.190.
3 Occisus dicit qui per vim occidit non naturaliter moꝛit.in.l.j.§. occisorum.nu.1.ff.ad silleia.fo.190.
1 Occisus dicitur quis eo tempoꝛe quo est vulneratus.in.l.ita vulnerat⁹. nu.2.ff.ad legē aqui.fo.193.
Plures possunt teneri de occisiōe eiusdē hois diuersis tpib⁹.ibi.nu.6.
Contra vulnerantē an statim ꝙ certū sit vulneratū possit de occiso ꝓcedi.ibi.nu.7.
Occisus ante domū alicuius an ibi ꝓsumaꝫ occisus:ꝙ sic.⁊ qđ sit ꝓsumptio cōtra dñm domus.in.l.ediles.nu.§.ff.de via publi.fo.145.
Occulte ꝺr fieri ex fit sine decreto:qñ decretū est necessariū.in l.j.nu.§.C.de pred.decu.lib.ꝙ.fo.18.
Occupans rem ꝓpria autoritate qñ nō puniaꝫ.i.l.eqtat. nu.1.ff.qđ me.cau.fo.125.
Occupans prędium incultū ⁊ desertū ꝓpria autoritate si accuseꝫ qualiter teneatur ⁊ ponit practicā tam ꝓ eo accusato ꝙ ꝓ accusatore.in.l.qui agros.nu.2.C.de omni agro deser.lib.ꝙ.fo.38.
Occupans prędium desertū vsq3 ad quātū tempus poterit molestari.in l.quisquis.nu.2.C.de agrico.lib.ꝙ.fo.34.
1 **Odium** ampliatur fauoꝛe publice vtilitatis.in.l.ij.§.egercitū nu.2.ff.de his qui no.infa.fo.98.
Offensa cum tractaꝫ de aliquo puniendo dicitur illa que penā meret ibi.nu.2.
4 Offensa ꝺr etiā illud qđ penā nō mereꝫ ꝙ ex ea iuste ad iracundiā qs pmoueaꝫ.in.l.j.nu.2.ff.de his qui.vt indi.fo.110.
5 Offensa ꝺr quicqd aliquē ad iracundiā ꝓuocat: iniuste sez.in.l. licitatio. §.qđ illicite.nu.4.ff.de publi.⁊ vecti.fo.52.
Offensa in psonā qñ dicat fieri.ibi.nu.5.
1 Offensio quando sit licita ꝓ defensione rerum.in.l.vt vim.nu.6.de iusti.⁊ iure.fo.6.
5 Offendi aliquem ⁊ timeo ne ille me offendat possum petere vt mihi caueat.in.l.qui bona fide.§.si quis in xta.nu.1.ff.de dam.infec.fo.30.
1 Offendi timēs ab alio pōt implorare officiū iudicis vt sibi prestet securitas.in.l.illicitas.§.ne potēriores.nu.1.ff.de offi.presi.fo.40.
Qui ꝓmisit nō offendere si offendit extra territoriū teneꝫ ibi.nu.6.
1 Offendi qui dubitat ab inimicis potest petere signū a iudice.in.l.sanctū nu.1.ff.de re.diui.fo.31.
Item custodes.ibidem.
Qui petit custodiam a iudice ne offendatur ab inimicis debet illam ha-

Universidad del Rosario | Archivo Histórico

bere suis expensis.ibi.nu.2.

3 Offendi timens quem ꝓmisi iuuare si ꝓmisit satisfacere ⁊ restituere oĩa dãna que possum pati an possum agere actione mandati vel ex stipulatione.in.l.j.ſ.nunc tractemus.nu.4.ff.de tute.⁊ra.distra.fo.88.

3 Offendere dicitur qui aliũ iniuste ad turbationẽ inducit.in.l. quidã cũ filium.nu.1.ff.de heredi.instĩ.fo.127.

6 Si offendo te causa iuuãdi extraneũ ꝙ nõ teneor.in.l.culpa caret.nu.2. ff.de regu.iur.fo.261.

6 Offenſo ꝛ clamare succurrite succurite.in.l. prætor.ſ. si quis aduentu. nu.1.ff.vi bono.rap.fo.135.

6 Offendens aliũ per quãdã ꝓsequẽtiam an puniat̃ si nõ habebat animũ offendendi ⁊ eum non tangat.in loiuus.nu.5.ff.de fisca.fo.179.

Offerens infra tempus subhastationum obligatur et dicit talis cõtractus perfectus.in.l.si tempora.nu.3.C. de fide instru,lib.x.fo.6.

7 Offerens:cõsignans:⁊ deponens: an liberet ipso iure.in.l.si creditrici nu.2.C.de vsuris.fo.169.
Qui primo obtulit si modo vult offerre plus ꝙ secũdus admittit̃.in.l. si tempora.nu.9.C.de fide instru.lib.x.fo.6.

6 Per oblationẽ a qua culpa qs liberet.i.l.q decẽ.nu.1.ff. de solu. fo.94.
Oblationẽ factã per alterũ ꝙ debitor liberetur.in.l.qui decem.ſ.si cum mihi.nu.2.ff.eo fo.eo.
Offerre rem ⁊ ꝓ stipulationẽ ꝓmittere idem est.ibi.nu.1.

Officialis vadẽs alicubi põt ꝓ eo dimittere vicariũ.⁊ qñ in l.obseruare.nu.3.⁊.5.ff.de offi.pcõ.⁊ le.fo.36.
Officialis vnus nõ debet se intromittere de officio alterius. in l.in pronuncijs.nu.1.C.de mune.lib.xij.fo.49.

2 Officialis ꝑpter publicã vtilitatẽ accipit rem priuati.in.l.si.ſ. titius. nu.1.ff.de pigno.act.fo.90.
Officialis qui tenet dare communi duas balistas certi valoris nõ põt dare quãtitatẽ.in.l j.nu.1.C.de fabricẽ.lib.xj.fo.28.

6 Officialis officio durãte põt accusari nõ vt ꝓcedat̃ sed vt ꝓcessus differat donec desinat esse officialis.i.l bos accusare.nu.1.ff. de accu. fo.160.

4 Officialis ponẽs ad incantũ rẽ vendendã obligat̃ ad vẽdendũ si in subhastatione dicit ꝙ plus offerẽti dabit̃.vel si fisco expediebat dare plus offerẽti:als nõ.in.l.si tẽpora.nu.4.C.de fide instru.lib x.fo.6.

5 Officialis perpetuus põt conuenĩri.in.l.de pupillo.ſ. si quis.nu.10.ff. de ope.no.nuntia.fo.11.
Officialis positus ad beneplacitũ põt conueniri:⁊ ei nuntiatur nouum opus.ibi.nu.12.

1 Officialis nõ debet ducere vxorẽ secum:⁊ ducẽs tenetur ꝓ 'ea.in.l.ob seruare nu.1.ff.de offi.procon.⁊ lega.fo.36.
Jn creatiõe officialis mos antiquus seruari debet.in.l.actuarios.nu.1. C de mune.lib.xij.fo.49.

5 Officialis qñ possit emere vel conducere hospitiũ vel habere causa remunerationis.in.l.aquilius.nu.1.ff de dona.fo.68.
Officialis qui stetit absens cũ licẽtia ꝓ tpe quo stetit absens debet habere salariũ.in.l.hac lege.nu.2.C.de ꝓpri.lib.xij.fo.46.
Officialis negligẽs qualiter puniat̃.remissiue.nu.11.⁊.16.⁊ ibi qñ faciat litem suam.in.l.missi.nu.1.C.de exact.lib.x.fo.12.

7 Officialis officio finito an ingredi possit monasteriũ.in repeti. aut.ingressi.nu.26.C.de sacrosan.eccle.fo.20.

6 Officialis sup catastro debet minuere libã qñ res est a flumine exportata vel exiccata.in.l.forma.ſ.illam equitatẽ.nu.1.ff.de censi.fo.253.
Officialis si eligit ſpecialiter advnũ officiũ per id videt̃ sublata omnis potestas alijs officialib⁹ super illa specialitate.in.l.illud.nu.5.C.de canoni.largi.lib.x.fo.14.

7 Officialis qñ non est potens debet potentioris auxiliũ implorare.in.l. si quis in hoc.nu.3.C.de epiſc.⁊ cleri.fo.28.
Officialis qui mittitur ad aliquid sciendum debet iurare.in l.si vacãtia nu.3.C.de bo.vacan. lib.x.fo.6.

6 Officialis qui non potest ꝙueniri nisi tpe syndicatus tũ ad domũ suam poterit perpetuo ꝙueniri in l dat.nu.6.ff.ad le.iul.repetũ.fo.186.
Officialis deputatus ad recipiendũ solutionẽ nõ põt ab inuito exigere in.l.missi.nu.5.C.de epac.lib.x.fo.12.
Officialis qui dissimulat maleficia acriter punit̃.in.l.vnica. nu.1.C. publi.leti.lib.xij.fo.50.

8 Officialis qui ignorauit delictũ excusatur in syndicatu.in.l. quicũq; nume.5.C.de ſer.fugi.fo.3.

6 Officialis deputat⁹ ad exequẽdũ ꝛtra bona delinquẽtiũ nõ põt alienatiões in fraudẽ factas reuocare in.l.post ſctũ.nu.18.ff.de dona. fo.64.
Officialis episcopi potest inquirere ℈ tenẽtes bona q̃ distribui debent pauperibus.in.l.si vacãtia.nu.5.C.de bo.vac.lib.x.fo.81.

4 Officialis si non debet syndicari ex forma statuti an possit syndicari de eo qõ de bonis cõmunis ad eum peruenit.in.l.dominus.ſ.seruis.nu.1. ff.de penu.leg.fo.85.
Officialis nõ scriptus in libro officialiũ nõ debet habere salarium:nec vtit̃ priuilegio officialiũ.in.l.matriculã.nu.4.C.de agẽti.lib.xij.fo.46.

! Officialis an possit ℨbere in loco vbi gerit officiũ.remissiue.in.l.solent. ſ.non vero.nu.3.ff.de offi.procon.⁊ leg.fo.37.
Officialis vnus potest contra alium agere:⁊ quando.in.l.j.nu.2.⁊.3.C. ne fis.rem.lib.x.fo.7.

7 Officialis prestãs fauorem alicui priuato punitur.in.l.j.nu.2.C.ne licet. poten.folio.85.
Officialis non admittẽs appellatẽ qualiter teneat̃.in.l. lege iulia.nu.1. ff.ad leg.iul.de vi publi.fo.178.

6 Officiales qui remanserũt in sacculo possunt officiũ exercere anteq̃ extrahant̃ eq̃ quo certum est ad ipsos officiũ ſpectare.in.l.si legatario.ſ. a duobus.nu.2.ff.de fideicõ.lib.fo.75.

4 Officiales pro pignoribus non possunt facere discooperiri domum.in l.detur.ſ.colũnis.nu.1.ff.de leg.iij.fo.53.
Officiales publici possunt mutuare pecuniã stipẽdiarijs sub vsuris.in l.iubemus.nu.4.C.de eroga.lib.xij.fo.48.

3 Officiales nõ possunt cogere vt partes in se cõpromittãt.⁊ questio tute le nõ põt cõpromitti etiã stante statuto q̃ oẽs cõpromittant.in.l. prætor nu.1.ff.de tuto.⁊ cura.da.ab bis.fo.54.
Officialib⁹ principis nõ credit̃ sine literis qñ.ſ.mittunt̃ de vna ꝓuincia ad aliam.in.l.ꝓhibitũ.nu.1.C.de iure fiſ.lib.x.fo.4.
Officiales missi extra prouinciã debent presidi illius prouincie ostẽdere literas,ibidem.
Officiales debent portare insignia ex quibus cognoscantur.ibi.
Officiali de facto exequẽti de facto resisti potest.ibi.nu.2.
Resistens officiali de facto exequẽti põt cõuocare cõiunctos⁊ amicos et etiam vicinos⁊ etiam sine cõuocatione possunt conuenire.in.l.prohibitum.nu.3.C.de in.fisci.lib.x.fo.4.
Officiales ⁊ filiarij ciuitatis quas collectas soluere tenent̃.in.l.j.nu.2. C.de immuni.lib.x.fo.14.
Officiales⁊ collectores collectarũ si aliqd retinẽt de eo qõ exegerint puniuntur.in.l.missi.nu.10.C.de exact.lib.x.fo.12.
Idem si a debitoribus aliquod seruitium acceperint.ibi.
Officiales plures si cõmiserunt fraudẽ oẽs tenent̃ ad quadruplũ: non tamen insolidũ.in l.qui in ℑctibus.nu.2.C.de iu.fiſ.lib.x.fo.5.

8 Officiales an debeãt esse pñtes qñ proferẽt sniã seruãda est loci cõsuetudo.in l.cũ sniam.nu.2.⁊.4.de sen.⁊ interlocu.o im iudi.fo.60.
Officialis qui incipit scribere causam ab initio debet scribere vsq̃ ad finem.ibi.nu.3.

1 Officialibus mutatis non mutatur officium.in.l.meminisse.nu.2.ff.de offi ꝓconsu.⁊ lega.39.

6 Officialis locans predia publica nõ tenẽt de tacita reconductione.in.l. prior tamen prediũ.nu.1.ff.de admi.re.ad ciui.perti.fo.248.
Officialis finito officio an teneatur de euictione.in.o.l.prior tamẽ.ſ.in eum.nu.1.ff.eo.fo.eo.
Officiales possunt se ad nutũ ſupioris emẽdare si delinquũt:⁊ qñ liceat penitere.in.ſ.si igit̃.nu.1.⁊.3.in aut.vt iudi.sine quoquo suffra.fo.13.

2 Officiales qñ possint cõtrahere cũ subditis in loco officij.in.l.principa libus.nu.1.ff.si cer.pe.fo.20.
Officiales qui ⁊ qñ possint accipere pecuniã mutuo.ibi.nu.3.
Officiales nefarij sunt inhibendi.in.l.precepit.nume.4.C.de cano. largi.lib.x.fol.14.
Officialis cui cõmissum est aliquod officium nõ potest prohiberi illud exercere.ibi.nu.5.

5 Officiales plures ex eodẽ delicto tenent̃ insolidũ:ℨ exactio fit ꝓ parte:nisi alter nõ esset soluẽdo.in.l.si multi.nu.1.ff.de publi.⁊ vecti.fo.52.
Officiales q personaliter habẽt seruire officio nõ cogunt̃ ire ad exercitum nec custodiã facere.in.l.precepit.nu.1.C.de cano.largi.lib.x.fo.14.

3 Officiales ⁊ antiqui cõis dum sunt in officio an teneant̃ soluere gabellam.in.l.athlete.ſ.gentium.nu.2.ff.de excu.tuto.⁊ cura.fo.80.

1 Officiales publici tenent̃ de facto aliorũ officialiũ quos ipsi habent in subsidium.in.l.ex facto.nu.1.ff.de neg.gest.fo.120.
Officiales dissimulãtes punire malefactores qua pena puniunt̃.remissiue ad tex.in.l.j.nu.3.C.de deserto.lib.xij.fo.49.

8 Officiales qõ debeãt resistere rectori qñ malefacit:sic ⁊ subditus prelato.in.l.qñ.la.ij.nu.3.C.de appel.fo.84.
Officiali principis veniẽti cũ literis est obediendum.in.l.prohibitum. nu.5.C.de iur.fiſci.lib.x.fo.4.
Officiali facienti vltra modũ resisti potest propria autoritate.in.l.ꝛtra. nu.1.C.de exemp.lib.xij.fo.50.

5 Officiali credit̃ i maleficijs minimis.i.l.ediles.nu.1.ff.ỏ via pub.f.145.

1 Officiali antiquo fienda est solutio nõ nouo si antiquus totum soluit de suo.in.l.susceptores.nu.1.C.de suscep.lib.x.fo.24.

5 **Officium** iudicis qualr̃ possit impetrari in exceptione.in.l. exceptiões.ſ.itercessiõis.nu.2.ff.de exce.fo.164.

7 Officij cõtinuatio si prohibeb⁹ p statutũ filius nõ poterit immediate poni post mortem patris ad officium paternũ.in.l.placet.in.ij.lec.nu.26. C.de sacrosan.eccle.fo.15.
Quis extrahi potest de domo vt acceptet officiũ etiã si nõ sit curialis.in Lex omnibus.nu.1.C.de decu.lib.x.fo.16.

3 Officiũ iudicis circa alimẽta descẽdit ex charitate sanguinis ⁊ ex equitate.in.l.si quis.ſ.vtrum.nu.1.ff.de libe.agno.fo.41.
Officium iudicis petens filio quãdo possit implorari ab alio q̃ a filio. ibidem nu.4.
Si plures eligant̃ ad vnũ officiũ in quo vnus solus preesse solebat an illi vtentur illis priuilegijs quibus ille solus vtebatur.in.ſ.illud tamẽ. nu.4.in aut.vt indi.sine quoquo suffra.fo.13.

Officiũ dicitur

5 Officiũ dicitur velatũ crimen.in.l.si multi.nu.3.ff.de publi.⁊ vecti.fo.52.

8 Per officiũ iudicis qõ est ipso iure nullum tollitur quantũ de facto processit.in.l.si pater.nu.1.C.qñ ꝓuo.non est necef.fo.89.

6 Officiũ iudicis ⁊ actio in rem nouari potest.in.l.⁊ vno.ſ.eius rei.nu.1.ff. de acceptila.fo.102.
Qui valitudine corporis officium implere non potuit vtitur priuilegio illius officij ac si officiũ impleuisset.in.l.ex agentibus.nu.1.C.de princi. agen.lib.xij.fo.46.
Officiũ decurionũ non potest continuari sed domesticorũ decurionũ sic in.l.ex agentibus.nu.2.C.de pzin.agen.lib.xij.fo.46.

8 Officiũ iudicis possum implorare si tutus sum exceptione contra creditorem vt sibi imponatur officiũ iudicis.in.l.si pater.nume.2.C.qui bo.cede.pos.fo.91.

8 Officiũ iudicis vbi implorat̃ nõ in forma iudicij filius agit sine patris consensu.in.l.j.nu.12.C.qui admit.fo.8.
Officiũ iudicis implorat̃ in casu.l.mancipiorũ.ff.de optio.lega.et ad cuius petitionẽ.ibidẽ.nu.2.⁊.7.fo.78.
Officiũ iudicis quãdo implorat̃ in casu.o.l.mancipiorũ.summario et de plano ꝓceditur.ibidẽ.nu.3.

6 Officiũ sibi delatũ qua actione quis petere possit.in.l.si quis magistrat⁹. nu.1.ff.de mune.⁊ bono.fo.245.

6 Qui est de priorib⁹ ciuitatis nõ potest ꝓponi alicui officio sine dignitate.in.l.honorẽ.nu.1.ff.de mune.⁊ bono.fo.245.

6 Officiũ habens sine dignitate potest vocari ad dignitatẽ ⁊ honores.in.l. honorẽ.nu.2.ff.de mune.⁊ bono.fo.245.

1 Officiũ iudicis licet sit adipiscẽde possessiõis tamẽ ei nõ obstat exceptio dominij ꝓpter mendaciũ.in.l.in rem.nu.3.⁊.13.ff.de rei vendi.fo.179.

1 Officiũ iudicis ⁊ actio an sint idẽ:⁊ quomodo differãt.in.l.j.nu.10.ff.de iurisdi.om.iudi.fo.47.
Officium iudicis est tripler nobile:mercenariũ:⁊ aduersariũ.ibi.nu.12.
Officiũ iudicis misericorditer implorat̃.in.l.j.nu.11.ff.de iurisd.om.iudi.

6 Officiũ plures habentes quãdo delinquũt omnes tenentur ꝓ vno delicto:⁊ vna pena in.l.aufertur.ſ.si multi.nu.1.ff.de iure fisci.fo.234.
Officiũ iudicis contra non soluentes collectas quale sit.in.l.ij.nu.14.C. de exacto.lib.x.fo.13.

2 Officiũ dicitur intercessio.in.l.licet.ſ.si filiuſſa.nu.3.ff.de pecu.fo.97.

4 Officiũ iudicis nõ est actio.in.l.quintus.nu.1.ff.de annu.lega.fo.68.

7 Officiũ iudicis ordinarij cõcurrit cuz actione ordinaria.in.l.j.nu.4.C. de iudi.fo.109.

4 Officiũ iudicis competit ꝓ legatis que alterius vtilitatem non continent sed solũ pertinent ad conseruandũ honorem testatoris.in.l.j.nu.11. ff.de leg.i.fo.2.

5 Officiuz iudicis q̃ cõpetit ꝓ executione sentẽtie q̃ cõpetat ex equitate vt sit litiũ finis.in.l.a diuo pio.ſ.sententiã.nu.2.ff.de re iudi.fo.119.

6 Officiũ habẽs in aliqua prouincia vel ciuitate quando possit ibi emere. in.l.aufertur.ſ.qñ a preside.nu.1.ff.de iure fisci.fo.234.
Officiũ executoris seu cõmissarij testamenti nõ transit ad episcopũ.in.ſ. si quis.nu.3.in aut.de eccle.fo.53.

3 Officiũ legationis qui cogantur suscipere.in.l.sed ⁊ reproba.nu.4.ff.de excu.tuto.⁊ cura.fo.79.

8 Officiũ iudicis competit ꝓ executione sentẽtie.in.l.ij.nu.3.C.de executei iudi.fo.79.

2 Officiũ iudicis non ꝑsupponit obligationẽ.in.l.q̃ro.nu.1.ff.loca.fo.132.
Officiũ q̃ sit aliud a dignitate.in.l.j.nu.38.C.de dignita.lib.xij.fo.41.

6 Officiũ iudicis quãdoq̃ potest implorari cõtra iniquitatem executoris exequentis.in.l.ab executore.nu.4.ff.de appel.fo.215.

7 Officiũ iudicis in quibus cõquiescat dilatione pendente.in.l.fine pars. nu.1.C.de dila.fo.116.

1 Officiũ iudicis potest pars implorare vt pena augeat̃ vel minuat̃:licet hoc nõ sit necesse.in.l.quid ergo.ſ.pena.nu.13.ff.de bis q no.infa.fo.101.

1 Officiũ iudicis rescindens quãdo incipiat competere.in.l.ab hostib⁹.ſ. sed quod.nu.11.ff.qui.ex cau.ma.fo.142.
Officiũ iudicis rescindens ad quid detur.ibidẽ.nu.13.

5 Officiũ iudicis nobile in rem scriptũ transit in singulare successorem:seus personale.in.l.si tertius.ſ.si quis.nu.5.ff.de aqua plu.arcẽ.fo.47.
Officium iudicis nobile qualiter cognoscatur quod sit personale vel scriptum in rem.ibidem.

4 Officium iudicis quãdo verba diriguntur ad iudicẽ ⁊ condictio ex lege quãdo ad iudicem non diriguntur.in.l.solent.nu.7.ff.de ali.lega.fo.88.
Officiũ iudicis ꝓ alimentis potest simpliciter implorari:⁊ etiam alter natiue.ibidẽ.nu.11.

7 Officiũ ꝓcuratoris qñ sit volũtariũ.i.l.tutori.nu.1.C.de neg.gest.fo.88.

4 Officiũ est esse cocum.in.l.seruis.ſ lecticarijs.nu.2.ff.de leg.iij.fo.67.

2 Officiũ iudicis in arbitrarijs exercetur etiam cõtra fideiussorẽ.in.l.centũ capue.nu.1.ff.de eo quod cer.lo.fo.73.
Officium iudicis mercenariũ nõ subsistit actione principali sublata.ibidem.nu.4.
Officiũ ꝓcuratoris vilissimũ est in.l.si qs.nu.1.C.de decu.no.lib.x.fo.16.

1 Officiũ iudicis quomodo concurrat cũ auxilio ordinario.in.l.in causa. nu.6.ff.de mino.fo.134.

6 Officiũ ordinis decurionũ tenetur facere ea que ponuntur.in.l.quoties. nu.3.ff.ad municipa.fo.239.

1 Officium iudicis implorat̃ vt coꝛigatur q̃ per eũ cui vnus articulus cause est cõmissus factũ est.in.l.arbitro.nu.1.ff.qui fatisda.cog.fo.64.

2 Officium iudicis habet executionem paratam.in.l.sed si possessori.nu.5. ff.de iureiur.fo.27.

1 Officium iudicis cessat quando habet locum actio ordinaria.in.l.quedã nu.1.ff.de eden.fo.79.

4 Officium executoris nõ transit ad heredes nisi sit dictuz.in.l.a filio.nu. 5.ff.de alf.lega.fo.92.
Officium executoris an transeat ad successorem in prelatura.ibi.nu.6.

1 Officium iudicis non habet corporalem longitudinem ideo iurisdõsul. hoc dicit latissimũ.in.l.j.nu.2.ff.de iurisdi.om.iudi.fo.47.

6 Officium decem primatus dicitur patrimoniale:quia tenetur prestare de suo patrimonio quod non potest exigere a deficientib⁹.in.l.j.nume. 1.ff.de mune.⁊ bono.fo.244.

1 Officium iudicis per quod petitur in integrum restitutio potest cedi.in l.quod si minor.nu.1.ff.de mino.fo.135.

2 Officium iudicis datur ad rescindẽdum id qñ iure cõmuni valet finitur anno vtili.in.l.societatem.ſ.arbitrorũ.nu.21.ff.pro socio.fo.114.
Prohibitus ad aliqõ officium ex forma statuti non potest ad illud assumi sub alio nomine.in.l.j.nu.1.C.de priuile.scho.lib.xij.fo.47.

1 Officium iudicis potest implorari vt sententia pronũtietur nulla.in.l.j. ſ.sed ⁊ si prætor.nu.5.ff.de feriis.fo.71.

1 Officium iudicis a quo ab interlocutoria appellatur quale esse debeat. in.l.intra vtile.nu.2.ff.de mino.fo.137.

4 Officium iudicis petitur ꝓ legato facto seruo ꝓ alimentis.in.l. seruus.nu.1.ff.de annu.lega.fo.69.

1 Officium iudicis excludẽs actionem aliud est ⁊ aliud exceptio.in.l.et itaait.ſ.nouissime.nu.1.ff.nau.cau.stab.fo.151.

8 Officium iudicis per quod inquiritur quanto tẽpore tollatur.in.l. querela.nu.2.C.de fal.fo.125.

6 Officium iudicis cõpetens alicui contra nõ obligatum habet naturam actionis realis.in.l.iiij.ſ.cato.nu.5.ff.de ver.obli.fo.7.

2 Officiũ dr illud qõ quis sine doctrina facere scit.⁊ ibi q̃ sit officialis opera.in.l.si nõ sortẽ.ſ.libertus.nu.8.17.18.⁊.22.ff.de cõdi.inde.fo.54.

7 Officiũ tutele ⁊ cure est necessariũ.in.l.si.nu.2.C.de admi.tu.⁊ cu.fo.192.
Ad officium matris etiam pertinet q̃ tutores legitime administrent:et in quibus tutoribus.ibidẽ.in.ſ.defensionem.nu.4.

1 Officium iudicis implorat vt vim prohibeat dubitans sibi vim inferri. in.l.si.nu.3.ff.quod met.cau.fo.128.

7 Officium iudicis quotuplex sit.in.l.si deposita.nu.2.C.de depoſi.fo.171.
Officium iudicis non presupponit obligationem.ibidẽ nu.10.
Officium iudicis implorat̃ a non valenti agere.ibidẽ nu.11.

2 Officium iudicis in actionibus benefidei ꝙ protenditur vltra personaz actoris ⁊ rei in.l.bona fides.nu.4.ff.de depoſi.fo.104.

2 Officium est ꝙ homo homini debet in genere.in.l.j.ſ.mandatum.nu.1. ff manda.fo.107.

8 Officium iudicis tollitur ſpatio.xxx.annozum sicut actio.in.l.sicut.nu.1. ⁊.3.C.de prescrip.xxx.vel.xl.an.fo.60.

6 Officium suum nemini debet esse damnosum.in.l.si seruus communis nu.1.ff.de furtis.fo.127.

4 Officium ⁊ artificium quomodo differant.in.l.legatis.ſ.si ex officio. nume.4.ff.de leg.iij.fo.61.

6 Officium iudicis implorat̃ vt silentium imponatur.in.l.si contendat. nu.2.ff.de fideiuſ.fo.74.

4 Officium executoris quando est legatarius transit ad heredes.in.l.alimenta.nu.2.ff.de ali.lega.fo.92.

7 Officia duo publica publico salario quis habere non potest.in.l placet. in.ij.lec.nu.20.C.de sacrosan.eccle.fo.15.
Officium prioꝛum vel antianoꝛum est publicũ munus.ibi.nu.21.

3 Officia non transeunt ad heredes:et quando heres tutoris teneatur.in l.j.nu.1.ff.de fideiuſ.tuto.⁊ cura.fo.91.

6 Officia videnẽ cõcedi ſm cõsuetudinẽ sicut cõtractus simplr cõfecti presumunt ſm cõsuetudinẽ.in.l.magistratus.nu.2.ff.ad municipa.fo.241.
Habẽs vnum officium si ei defertur aliud potest eligere:⁊ retinere quod velit.in.l.his quidem.nu.2.C.qui milita.lib.xij.fo.47.

2 Officia que ex necessitate geruntur q̃ finito tempoze non videtur renouata.in.l.item queritur.ſ.qui impleto.nu.8.ff.loca.fo.128.
Quis eodem tempoze non potest habere plura officia.in.l.cum te. nu.1. C.quemadmo.ciui.lib.x.fo.20.
Vocatus ad duo officia in eadem ciuitate an ambo exercere possit.in.l. cum te.nu.2.C.quemadmo.ciui.lib.x.fo.20.
Officia habentia nobilitatem annexam ⁊ dignitatem que sint.in.l.j.nu. 97.C.de dignita.lib.xij.fo.43.
Qui assumit duo officia cum non possit habere nisi vnũ ꝓ primo tantum debet habere salarium.in.l.j.nu.1.C.de ꝓpo.lib.xij.fo.46.
Quis ad duo officia penitus diuersa deputari nõ potest:secus si nõ sint diuersa.in.l.comperimus.nu.2.C.de ꝓpri.lib.xij.fo.45.
Quis ex necessitate assumit duo officia licet non tria.in.l.si.nu.1.C.de exempto.lib.xij.fo.50.
Officia vilia non sunt danda decurionib⁹ sed vilibus personis.in.l.humiliozibus.nu.1.C.de suscepto.lib.x.fo.25.

2 Officio iudicis quod debetur an possit in compensationẽ deduci.in.l.si.

Universidad del Rosario | Archivo Histórico

ℌ.lucius titius.nu.4.ff.de condi.indebi.fo.66.
5 Officio iudicis agitur contra tabellionē rogatū de instrumēto ex edicto de edendo vt illud exhibeat.in.l.ſi.nu.4.ff.de tabu.exhi.fo.144.
4 Officio iudicis cōſulitur executori in illis caſibus in quibus non habet actionem.in.l.ſi quis titio.nu.5.ff.de leg.ij.fo.32.
4 Officio iudicis quādo fit:ſubuenitur extraordinarie.in.l.ſi cui legatum. nu.2.ff.de condi.ꝛ demon.fo.130.
7 Officio iudicis relinquitur quādo perſona domeſtica admittitur in teſtem.in.l.ij.nu.2.C.de teſti.fo.149.
1 Officio iudicis agit qui rem ſibi commodatam apud alium reperit.in.l. et non tantum.nu.2.ff.de peti.here.fo.167.
4 **Oleum** eſt fructus induſtrialis.in.l.maritus.nu.4.ff.ad legem falci.fo.141.
5 **Olim** dictio quot temporꝛ ſignificet in.l.j.ℌ.hoc autez.nu.2.ff.de no.ope.nun.fo.4.
3 **Omnis** dictio in ſingulari eſt diſtributiua:in plurali vero collectiua. Et quomodo differat a dictione quiſq.in.l.hoc articulo.nu.3.ff.de here.inſti.fo.124.
6 Omnis dictio in ſingulari eſt diſtributiua:in plurali vero collectiua.i.l. moſchis.nu.2.ff.de iure fiſci.fo.234.
5 Omnis dictio recipit limitationem de habilitate.in.l.in prouinciali.ℌ.ſi in publico.nu.1.ff.de ope.no.nun.fo.9.
4 Omnis ꝛ quilibet differunt:nam omnis eſt collectiuū:quilibet diſtributiuum.in.l.ſi pluribus.nu.3.ff.de leg.ij.fo.35.
1 Omnino dictio omnē caſum comprehendit.in.l.cū exceptione.ℌ.quatenus.nu.1.ff.quod met.cau.fo.127.
1 Omne ꝛ totū quo differant.in.j.conſti.ffōrum.nu.1.fo.3.
Omne datū optimū ꝛ omne donū perfectum deſurſum eſt a deo.in auꝛ. conſti.que de dig.nu.4.fo.34.
4 **Oneratus** in quota non poteſt grauari in alia quota vltra vires relicti.in.l.imperator.ℌ.cum quidam.nu.1. ff.de leg.ij.fo.42.
Onerantes equos vecturinos ꝛ alia animalia vltra ſolitū q teneātur.in l.vnica.nu.1.C.ne quid oneris publi.lib.xj.fo.26.
8 Onere pecuniario qui non grauatur non poteſt onere fideicōmiſſi grauari.in.l.titius.nu.1.C.de ope.libe.fo.7.
4 Onera q̄ pertineāt ad fructuariū.in.l.ℌro.nu.1.ff.de vſufruc.lega.fo.82.
8 **Onus** probandi cui incumbat alterū ex correis eſſe ſoluēdo alterō per actorē conuento.in auꝛ.hoc ita.nu.28.C.de duob⁹ reis ſtipu.fo.112.
1 Onus probandi incūbit alleganti iuris errorem.in.l.ſed ꝛ ſi lege.ℌ.ſcire. nu.3.ff.de peti.heredi.fo.168.
4 Onus per modū conditionis iniunctū in perſona inſtitutoꝛ an tranſeat ad ſubſtitutos.in.l.que conditio.nu.4.ff.de cōdi.ꝛ demon.fo.123.
1 Onus alimentandi quando non ſpectat ad filium mater videtur habere animū repetendi.in.l.neſennius.nu.3.ff.de neg.geſt.fo.121.
4 Onus adiectū legato ſi eſt plus q̄ per teſtatorē relinquitur an minuatur remiſſiue.in.l.plautius.nu.5.ff.de condi.ꝛ demon.fo.124.
4 Onus probandi q̄ vna res ſit empta ex pretio alterius cui incūbat.in.l. imperator.ℌ.cū autem.nu.3.ff.de leg.ij.fo.43.
6 Onus probandi incūbit opponenti quē audiri non debere:qꝛ non ſoluit collectas.in.l.in illa ſtipu.nu.7.ff.de verbo.obli.fo.11.
Onus probandi incūbit ſi peto te puniri quia collectas non ſoluiſti.ibi.
3 Onus vnū impoſitū vni domui qualiter intelligatur.in.l.ꝺigimus.ℌ.ſi pater.nu.2.ff.de excu.tuto.ꝛ cura.fo.78.
Onus impoſitū vni de domo cenſetur omnibus impoſitū.ibi.nu.2.
6 Onus babens ius in re poteſt dicere habeo dominiū.in.l.qui vſumfructū.nu.3.ff.de ver.obli.fo.24.
2 Onus probandi incūbit dicenti niſi ſit preſumptio pro eo.in.l.ſi incūbit. nu.1.ff.de proba.fo.150.
Onus probandi quando incūbat neganti.ibidē.nu.2.
4 Onus impoſitū quando eſt nullum an annulletur legatū.in.l.codicillis. nu.1.ff.de leg.ij.fo.49.
5 Onus refectionis ſemper pertinet ad fructuariū:ſed quando eſt magna repetit:modicā non repetit.in.l.damni permiſſum.ℌ.ci cuius.nu.3.ff.de dam.infec.fo.38.
Onus capitationis non dicitur extraordinariū nec ſordidū.in.l.j.nu.1. C.de pala.lib.xij.fo.46.
3 Onus probādi q̄ pecunia ſit perdita vel pupillus ſit factus locupletior cui incūbat.in.l.ſi fine.ℌ.interpoſito.nu.1.ff.de admi.tuto.ꝛ cura.fo.63.
7 Onus mixtū qō dicaf.in.l.placet.in.ij.lec.nu.27.C.de ſacroſan.ec.fo.15.
Onus mixtū a mero quomodo cognoſcatur.ibidē.nu.29.
4 Onus luendi rem legatam quādo ad heredem pertineat.in.l.ſi ſeruus. nu.2.ff.de leg.j.fo.19.
8 Onus qui ſentit debet ſentire commodū ꝛ econtra.in.l.ſi.ℌ.ſed cū in ſecūda.nu.2.C.de fur.fo.6.
3 Onus alimentandi quando tranſeat ad heredes.in.l.ſi quis.ℌ.itē reſcriptum.nu.1.ff.de libe.agno.fo.42.
4 Onus adiectū in vim fideicōmiſſi ſi adimatur adimitur legatū.in.l.alūne.ℌ.ſeia.nu.2.ff.de adi.lega.fo.103.
4 Onus in vim conditionis appoſitū ſi adimitur nō videtur emolumentū ademptū.in.l.ſi quis ſeruū.nu.1.ff.de condi.ꝛ demon.fo.125.
2 Onus aliquod quādo imponitur per ſtatutū inſpicitur tēpus impoſitionis.in.l.id quod.ℌ.ſi pater.nu.2.ff.de conſti.pecu.fo.77.
1 Onus probandi etatē cui incūbat.in.l.de etate.nu.12.ff.de mino.fo.139.
3 Onus dotādi an tranſeat ad heredem extraneū.remiſſiue in.l.in inſulā. nu.1.ff.ſolu.ma.fo.29.
Subiens onera ſponte a quib⁹ poterat excuſari debet proteſtari ne prejudicet ſibi vel ſuo priuilegio.in.l.j.nu.1.C.de bis qui ſpon.lib.x.fo.20.
5 Onus tandivectigal incumbit poſſeſſori.in.l.imperatores.nu.1.ff.de publi.ꝛ vecti.fo.52.
2 **Operarum** ꝛ factorum diuerſitas inducitur ex diuerſitate perſonarū ꝛ factorū.in.l.ſi non ſortem.ℌ.libertus.nu.3.ff.de condi.indebi.fo.53.
Opere artificiales dicūtur que conſiſtunt in artificio per doctrinam dicto.ibidē.nu.9.
Opere preſtite quādo repetātur vel earum eſtimatio.ibidē.nu.13.
Opera eſt diurnum officiū ſcz diei artificialis.ibidē.nu.14.
Opere nocturne ad cuſtodiendū turrim dicūtur opere.ibidē.nu.15.
Opere qualiter diuidūtur.ibidem.nu.16.18.ꝛ.21.
Operam officialē preſtare eſt ſeruire vni domino in meſa vel camera vel aſſociare eū ad miſſam.ibidē.nu.19.
Opera fabilis dicitur que fit ꝫappādo:vagādo:ꝛ arando.ibi.nu.20.
Opere obſequiales qualiter differant inter ſe:ꝛ in quo differant ab alijs operibus.ibidē.nu.23.
Opere proprie qualiter imponātur:qualiter differant:ꝛ in quibus cōueniant.ibidē.nu.24.
Opere officiales promiſſe que cōcernunt perſonā eius cui exhibentur q̄ cedant cum inducuntur.ibidē.nu.25.
Opere fabriles vel artificiales cedunt a die ſtipulationis.ibi.nu.26.
Opere fabriles vel artificiales ſi ſtipulantur loco nō deſignato q̄ valeat ſtipulatio:ſecus ſi ſtipulatur opus in.d.l.ſi non ſortē.ℌ.libertus.nu.27. ff.de condi.indebi.fo.54.
Operarum in genere promiſſio quando dicatur de operis fabrilibus:ꝛ quando de obſequialibus.ibidē.nu.28.
Opere alicuius ſi conducūtur quando intelligatur q̄ preſtentur ſumptu locantis vel conducentis.ibidē.nu.32.
Opere que tranſeant ad heredem heredis ꝛ etiam ad extraneos.ibidem nu.33.ꝛ.36.
4 Opere nō poſſunt imponi ſeruo manumiſſo per fideicōmiſſum.in.l.plane.ℌ.qui teſtamento.nu.3.ff.de leg.j.fo.24.
4 Opere obſequiales vel incerte nō tranſeūt in fideicommiſſariū.in.l.ſi patroni.nu.2.ff.ad trebel.fo.152.
8 Opere libertorū quomodo imponantur.in.l.j.C.de ope.libe.fo.6.
Opere libertorū qua actione petantur.ibidē.nu.4.
3 Opere que tranſeant ad heredes.in.l.pro herede.ℌ.ſi quid tamē.nu.1.ff. de acqui.heredi.fo.170.
6 Opere quod ficte ſint eedem quando eſt eadem peritia in preſtantibus ꝛ que requirantur copulatiue.in.l.nemo eſt.nu.1.ff.de duo.reis.fo.59.
Opere obſequiales q̄ dicanf.remiſſiue in auꝛ.vt liber.dece.nu.4.fo.33.
5 Operarij poſſunt tueri poſſeſſionē dñi.in.l.j.nu.12.ff.de ope.no.nū.fo.3.
5 **Opinio** magis q̄ veritas in his que ex ſolo animo noſtro dependent inſpiciturꝫin aliis magis veritas q̄ opinio. in.l.pro emptore.ℌ.ſi ſub conditione.nu.1.ff.pro emp.fo.109.
6 Opinio doctorū facit rem dubiam.in.l.qui rome.ℌ.duo fratres.nu.9.ff. de ver.obli.fo.48.
6 Opinio p.opria a curſu reperitur in paucis locis.gloſ.in.l.cōcuſſionis. nu.1.ff.de concuſ.fo.145.
3 Ad faciendam cōmunem opinionē quot requirantur.in.l.cum quidā.ℌ. qō dicitur.nu.5.ff.de acqui.heredi.fo.172.
In dependentibus a facto meo debere attendere veritatem nō cōmunē opinionem.ibidē.nu.6.
6 Opinio cōmunis ꝛ cōmunis eſtimatio quod ſint idem quando voce manifeſtatur.in.l.de minore.ℌ.plurium.nu.8.ff.de queſtio.fo.196.
3 Quid ſit dicere plus in opinione q̄ in veritate.in.l.is qui putat.nu.1.ff. de acqui.heredi.fo.167.
2 Opinio cōis excuſat aliquē.in.l.ſi qs patrēſa.nu.1.ff.ad macedo.fo.95.
2 Opinio quando dicatur in iudice.ꝛ eſt ſecundus gradus probationum. in.l.admonendi.nu.22.ff.de iureiur.fo.33.
7 Opinioni doctoris nullus ſtare cogitur.in.l.j.nu.10.C.de legi.fo.32.
1 **Opponi** quando poſſit contra defendētem aliū in iudicio q̄ perſona dñi eſt legalior.ꝛ iſta diſputatio eſt admittēda.in.l.ſi actor.nu.2.ff.de procu.fo.105.
2 Opponi qñ poſſit abſq; reſtitutione cōtra ſniam latam pretextu falſorū inſtrumentorū.in.l.nā ꝛ poſtea.ℌ.ſi minor.nu.4.ff.de iureiur.fo.26.
2 Opponi an poſſit contra verū debitorem abſolutū compenſatio de illo debito.in.l.iulianus.nu.36.ff.de condi.indebi.fo.64.
5 Opponi poteſt contra petentem exhibitionem tabularum ex hoc edicto q̄ ſua non intereſt a tabellione et ab alio qui ſua dicit intereſſe.in.l.finanu.3.ff.de tabu.exhi.fo.144.
8 Opponi qñ poſſit de iure tertij.in.l.cū ſeruū.nu.1.C.de ſer.fugi.fo.3.
7 Opponi quādo poſſit q̄ prius agatur cōtra aduocatū quam ſententia retractetur.in.l.j.nu.2.C.de aduo.diuer.iudi.fo.74.
7 Opponi poteſt de iure tertij quando eſt concluſuum iuris agentis.in l.ſi.nu.1.

l.ſi.nu.1.C.de rei vendi.fo.126.
6 Opponens crimen per modum exceptionis quando teneatur ſe ſubſcribere.in.l.ſi cui.nu.3.ff.de accuſa.fo.159.
6 **Oppoſitum** quod operatur in oppoſito idem propoſituꝫ in propoſito:eodē ſcz concurrente.in.l.inter ſtipulantem.ℌ.ſacram.nu.3.ff.de verbo.obli.fo.43.
4 **Optio** ſi eſt legata ſeruo me herede inſtituto q̄ non valeat.in.l. ſe domino.nu.2.ff.de leg.j.fo.25.
Optionem dare minori an debeat maiorꝫ.in.l.vnica.nu.3.C.de bis qui ſe defe.lib.x.fo.10.
6 **Opem** preſtans raptori nō ꝺr fur manifeſtus niſi deprehendat. in.l.ſi vendidero.ℌ.cū raptore.nu.2.ff.de fur.fo.130.
6 Opem maleficio qualiter quis dicatur preſtare.in.l.in furti.ℌ.ope.nu.1. ff.de fur.fo.125.
Opem preſtare maleficio dicitur qui preſtat auxilium ante maleficium ꝛ tenetur eadem pena qua delinquens.ibidē.nu.2.
Opem preſtans in ipſo actu quo maleficium committitur dicitur opem preſtare:ꝛ eadem pena punitur.ibidē.nu.3.
Opem preſtās poſt maleficiū nō teneꝫ tanꝯ opē preſtās:ſed teneꝫ ex illo titulo.C.de bis q latro.niſi pr⁹ preſtiterit cōſiliū.in.l.in furti.nu.4.ꝛ.6.
6 Opem preſtans ad maleficiū qualiter puniatur.in.l.is qui opem.nu.5.ff. de fur.fo.123.
Opem preſtans dicitur teneri acceſſorie quia factum accedit facto.in.l.q ſeruo.ℌ.item placuit.nu.1.ff.eo.fo.eo.
6 Opem dare ꝺr qui mutuat pecuniā.in.l.ſi ſciēte.nu.1.ff.de parici.fol.181.
6 Opem preſtās ad euadendū delinquēti ꝛ ſic delicto iā cōſummato nō videtur opem preſtare maleficio.in.l.furtū.nu.2.ff.de fur.fo.128.
Opem preſtans furto irregulari non tenetur actione furti.ibidē.nu.1.
Opem preſtans duobus cōmittentibus homicidiū vna tantum pena tenetur.in.l.ſi in rixa.nu.5.ff.de ſica.fo.180.
5 **Opus** in publico faciēs quare ſit q̄ nuntianti nouū opus tenetur ſatiſdare ſed edificans in priuato cauet.in.l.non ſolū. ℌ.ſed cuꝫ iuris.nu.3.ff.de ope.no.nun.fo.15.
6 Opus qō fiat ſolū per promiſſorē quando videatur actū.in.l.continuus. ℌ.item qui.nu.2.ff.de ver.obli.fo.55.
Si in ſtipulatione operis fiendi ſit appoſita pena an poſſit agi ad particulare intereſſe.ibidē.nu.3.
5 Opus debet habere inſtar operis vt habeat locum edictū deſtructoriū: ſecus in prohibitorio.in.l.de pupillo.ℌ.nuntiationē.nu.2.ff.de ope.no. nun.fo.10.
5 Opus a detentatore factuꝫ poteſt a poſſeſſore propria autoritate deſtrui. in.l.j.ℌ.nuntiatio.nu.7.ff.de ope.no.nun.fo.5.
5 Opus preteritū quod dicatur ꝛ qō opus futurū.in.l.j.ℌ.hoc aūt.nu.9.ff. de ope.no.nun.fo.5.
5 Opus ceptum qñ quis dicaf proſequi.in repe.l.ij.nu.11.ff.de flu.fo.149.
5 Opus in hoc edicto quantū ad remediū prohibitorū non requiritur q̄ habeat inſtar operis ſed quantū ad deſtructoriū ſic.in.l.j.ℌ.hoc autē edictum.nu.1.ff.de ope.no.nun.fo.7.
2 Opis ps q̄ corruit cui⁹ expēſis refici debeat.i.l.marit⁹.nu.3.ff.loc.fo.133.
6 Opus qui promiſit facere an debeat facere per ſe.in.l.de pollicitationibus.nu.1.ff.de pollicita.fo.251.
7 **Oratio** ſoluta in dubio equipollet copule.in auꝛ.hoc locū.nu. 6.C.ſi ſecun.nup.fo.182.
4 Oratio vniuerſalis duplex:ꝛ quid comprehendat.in.l.ſi is quis.ℌ.vtrū. nu.6.ff.de rebus dub.fo.107.
6 Oratio idem ſignificans ſi pluries repetatur vnde eſt verbū ſecus ſi orationes ſunt diuerſe.in.l.itē apud.ℌ.ait pretor.nu.2.ff.de iniur.fo.140.
Dio vna cōtinēs plura tēdētia ad diuerſos effect⁹ dicunf plura vba.ibi.
4 Oratio indefinita que ſit.in.l.ſi pluribus.nu.5.ff.de lega.ij.fo.35.
6 Oratio generalis ꝺr qñ apponit ſignū vniuerſale oēs:ꝛ oratio vniuerſalis qñ apponit nomen collectiuū.in.l.j.ℌ.eadē.nu.7.ff.de ver.obli. fo.4.
4 Oratio vniuerſalis que dicatur:que particularis:ꝛ que ſingularis:ꝛ que indefinita.in.l.ſi ita.nu.1.ff.de leg.j.fo.25.
4 Oratio prolata ſine tempore ad quod tempus referatur.in.l.ſi ita eſſent. nu.4.ff.de auro ꝛ arg.leg.fo.93.
2 Oratio oīs privatina ꝺr negatiua.in.l.ſi incūbit.nu.3.ff.de proba.fo.150.
1 Oratio vniuerſalis recipit limitationem.in.l.inter omnes.nu.2.ff.q ſatiſdā.cog.fo.65.
2 Oratio indefinita quando equipolleat vniuerſali.in.l.ſi neceſſarias.ℌ.ſi annua.nu.5.ff.de pig.act.fo.84.
4 Oratio reſpectiua deficit deficiente perſona vel qualitate cuius reſpectu preferfur.in.l.tibi.nu.1.ff.de auro ꝛ arg.leg.fo.93.
7 Oratio illa ꝺr negatiua que ſignificat priuationē:ꝛ affirmatiua que ſignificat poſitionē.in.l.ſi minorē.nu.4.C.de in integ.reſti.fo.93.
1 Orationis negatiue natura eſt vt nullo tpe vera ſit:licet ad tēpus latere poſſit.in.l.metū autem.ℌ.volenti.nu.2.ff.quod me.cau.fo.125.
1 Orationes plures quādo copulantur reſpective ad aliud tunc requirit concurſus vtriuſq.in.l.j.nu.10.C.de his qui no.infa.fo.98.
Oratoꝛ preferfur aliis profeſſoribus.in.l.j.nu.2.C.de dig.lib.xij.fo.41.
Oratoria an poſſint haberi i ꝓuatis domib⁹.i auꝛ.vt ꝓua.do.n.1.fo.27.
Ordinarius poteſt cauſam delegare ꝛ ſententiam ſibi reſer nare dūmodo cauſam audiat ter.in.ℌ.alios autem.nu.2.in auꝛ.vt defuncti ſeu ſune.fo.27.
5 Ordinarius qui tulit ſententiam nullā an poterit ipſe iterū iudicare:vel debeat ſuperior adiri.in.l.inde⁊ poſtea.nu.4.ff.de re iudi.fo.125.
1 Ordinarius poteſt delegare cauſam ceptam coram eo.in.l.vbi acceptuꝫ. nu.2.ff.de iudi.fo.115.
5 Ordinarius ꝛ delegatus ei adiunctus ſi ferunt diuerſas ſentētias recurritur ad ſuperiorē.in.l.duo iudices.nu.3.ff.de re iudi.fo.122.
5 Ordinarij plures quando debeant ſimul iudicare.in.l.ſi vni.nu.1.ff.de re iudica.fo.123.
Ordinarij non recipiunt ſportulas ſed delegati ſic:ꝛ quādo ordinarius ſportulas percipere poſſit.in.ℌ.ne autē.nu.1.ꝛ.2.in auꝛ.de iudi.fo.35.
3 **Ordo** intellectus ꝛ non ordo ſcripture attenditur in ſubſtitutione.in.l.j.nu.2.ff.de vulg.ꝛ pupil.fo.134.
3 Ordo quādo attendatur ꝛ eius omiſſio vitiet.in.l.ſi duas.nu.2.ff.de excu.tuto.ꝛ cura.fo.79.
8 Ordo vnius cauſe ſi ad aliam cauſam peruertatur non reddit ſententiā nullam.ꝛ quid in ordine vnius cauſe ad ſeipſam.in.l.prolatā.nu.2.ꝛ.3.C. de ſenten.om.iudi.fo.68.
7 Ordo iure non attenditur quando eſt contra mentem legis.in.l.cum et iudices.nu.19.C.de iureiur.fo.106.
1 Ordo iudicialis licet in notorio non requiratur tamen tutius eſt q̄ obſeruetur.in.l.ſcriptus.nu.3.de relig.ꝛ ſump.fune.fo.200.
2 Ordo iuris ne in reſpondendo peruertatur congrua debet fieri reſponſio.in.l.licet.ℌ.ſi filiuſſa.nu.2.ff.de pecu.fo.97.
4 Ordo verborum in voluntate dubia inſpicitur:ſecus in voluntate certa. in.l.ſeruo.nu.2.ff.de pecu.lega.fo.84.
3 Ordo quis erit cum mittitur ad teſtes ſignatores abſentes.in.l.cum ab initio.nu.1.ff.quemadmo.teſta.ape.fo.286.
7 Ordo ſcripture attenditur quādo mens eſt incerta:ſecus ſi certa.in auꝛ. hoc ius.nu.5.C.de ſacroſan.eccle.fo.24.
3 Ordo miſſus qñ vitiet iudiciū.in.l.ſi queramus.nu.3.ff.de teſta.fo.94.
2 Ordo iuris inſpici debet.in.l.j.nu.1.ff.de pecu.fo.96.
6 Ordo non attenditur quādo mens diſponētis eſt certa.in.l.in bis verbis.ℌ.apud marcellum.nu.1.ff.de ſolu.fo.87.
8 Ordo ſubſtantialis indicij ſi omittitur vitiatur id qō agitur.in.l.prolatam.nu.4.C.de ſen.ꝛ interlo.om.iudi.fo.69.
Que ſint de ordine ſubſtantiali iudicij.ibidē.nu.6.
2 Ordo indicij non poteſt per partes remitti.in.l.ſocietatem.ℌ.arbitrorum.nu.10.ff.pro ſocio.fo.114.
3 Ordinis conuerſio quando vitiat ſubſtitutionem.in.l.ij.ℌ.prius.nu.1.ff. de vulga.ꝛ pupil.fo.139.
Ordo qñ attendaf ꝛ primo circa ꝓducendā aliquā rem in eſſe.ibi.nu.4.
Ordo tēporis quādo attendatur vt inducat prelationē in tpe.ibi.nu.6.
Ordo ſcripture vel locutionis quando inſpiciatur vt ex eo aliquid preſumatur.ibidē.nu.7.
7 Ordinis omiſſio q̄ eſt volūtatis nō vitiat.i.l.humanū.n.1.C.de legi.f.33.
2 Ordinationē factam ſciens per ſuperiorē q̄ aliqua res venundantur minori pretio ſolito ſi vendit pro maiori pretio q̄ fuerit ordinatum tenetur in.l.quero.nu.1.ff.de act.emp.fo.126.
1 Ordinata per modū legis a prelato putatiuo quando valeant.in repe.l. barbarius.nu.13.ff.de offi.preto.fo.35.
Origo non eſt dignitas nec dignitatem tribuit.in.l.j.nu.55.C.de dignita.lib.xij.fo.42.
Origo ꝛ ſnia equiparanf.in.l.quotieſcūq.nu.1.C.de decu.lib.x.fo.16.
6 Oriundus de caſtro pontremuli non ꝺr civis nec incola illius caſtri:ſed municeps vel originarius.in.l.j.nu.1.ff.ad munici.fo.239.
7 Originale qñ eſt neceſſe ꝺ tradi.in.l.ꝓcurator.nu.3.C.de eden.fo.47.
Originale inſtrumenti ſi pars contra quam ꝓducitur inſtrumentum exemplatū iudicis autoritate inſtat vt producatur an ꝓduci debeat.remiſſiue in.ℌ.hoc nu.3.in auꝛ.vt ſponſa.largi.fo.51.
Orphanotrophi an teneantur reddere rationem.in ℌ.orphanotrophi.nu.1. in auꝛ.de eccle.fo.53.
Orphanotrophus an ex cauſa poſſit alienare bona hoſpitalis:et an requiratur decretum.ibidē.nu.2.

De litera. P.

1 **Pacisci** extraneo quis nō poteſt.in.l.ſi tibi decem.ℌ.ſi pactus.nu.1.ff.de pac.fo.85.
2 Paciſci vel tranſigi non poteſt in preiudiciū aliorū in actionibus popularibus ꝛ criminibus.in.l.cum qui.ℌ.in popularibus.nu.3.ff.de iureiur.fo.31.
2 Pacta in cōtractibus ciuitatis habentis poteſtatem legis condēde poſſunt allegari in iudicio contra quoſcūq; quos ſtatuta ciuitatis ligant.in l.ciuitas.nu.4.ff.ſi cer.peta.fo.18.
7 Pacta liberatoria ſi non valent vt agitur valent vt valere poſſunt.in.l. ſi cauſa cognita.nu.5.C.de tranſac.fo.69.
1 Pacta ꝛ contractus facti per metum que valeant:ꝛ que non.in.l.ſi mulier.ℌ.ſi dos.nu.1.ff.quod met.cau.fo.127.
5 Pacta in ℑctu celebrato per habentes poteſtatē legis cōdende appoſita habēt vim legis.in repe.l.ceſar.nu.28.ff.de publi.ꝛ vecti.fo.58.

Universidad del Rosario | Archivo Histórico

5 Pacta apposita in contractu facto ab babente potestatem legis cõdẽ de habent vim legis.in.l.cesar.nu.3.ff.de publi.z vecti.fo.55.
4 Pactum et Repudiatio differunt. Repudiatio enim fit consensu vnius tantũ. Pactum duorum.in.l.homine.nu.2.ff.de optio.leg.fo.79.
7 Pactũ z Trãslactio quo differãt.in.l.trãsigere.nu.11.C.de trãsac.fo.64.
8 Pacti et Acceptilationis diuersitatis ratio.in aut.hoc ita.nu.50.C.de duo.reis stipu.fo.113.
1 Per pactũ liberatoriũ potest prouideri vni ex heredibus tantum:non tamen per pactũ obligatoriũ.in.l.auus.nu.1.ff.de pac.fo.89.
7 Pacta plura si sunt in instrumento ex primo pacto prius apposito non potest dicere pars sibi primo ius quesitũ.in.l.contractus.nu.4.C.de fide instru.fo.156.
Pacta facta ante cõtractũ perfectũ dicunt fieri incõtinenti.ibidẽ.nu.5.
Pacta circa actionem sublatam que non potest resuscitari qualiter fieri debeant.in.l.vbi pactum.nu.9.C.de transac.fo.71.
2 Pacto nudo q̃ quis promisit verecundia est recusare.in.l.quintus mutius.nu.1.ff.manda.fo.110.
1 Qui in pacto nudo deducit illud qõ alias erat debitũ ex aliq̃ parte iuris illud pactũ dicitur lege roborari.in.l.legitima.nu.3.ff.de pac.fo.81.
Per pactũ iure ciuili adiutum seu cõfirmatum tollitur obligatio naturalis z ciuilis.ibidẽ.nu.4.
6 Pacto quod nõ potest fieri an possit fieri per legem.in.l.hec ex pretorio.nu.1.ff.de reg.iur.fo.201.
Pacto an fieri possit ne immunitas a lege concessa locũ habeat.in.l.vniuersi.nu.2.C.de legatio.lib.x.fo.23.
2 Ex pacto apposito in traditione rei mee que mea durat q̃ alteri querat vtilis actio si moriar.in.l.publia menia.nu.1.2.3.ff.depositi.fo.103.
1 Pactio fieri potest q̃ acceptilatio fideiussoris non prosit principali.in.l.cum exceptione.§.labeo ait.nu.1.ff.qõ met.cau.fo.126.
Pactiones priuatorũ q̃ non valeant in preiudiciũ fisci:licet inter se fic.in.l.vlti.nu.4.C.de pre.z omnibus re.lib.xj.fo.26.
4 Pactũ factũ reo qñ prosit fideiussori.in.l.si qs.nu.1.ff.de libe.leg.fo.97.
3 Pactum de faciendo quem heredem etiam iuratum nõ valet.in.l.testamenti.nu.2.ff.de testa.fo.94.
Pactum factũ de instituendo incapacem non valet.ibidẽ.nu.5.
Pacto partiũ non possunt substantialia contractus mutari:nec ea que respiciunt solẽnitatem actus.ibidẽ.nu.6.
4 Pactũ inter litigantes q̃ non potest opponi de peremptione instantie non valet.in.l.seius.nu.3.ff.ad.l.falci.fo.136.
Pacta que firmẽtur iuramento.ibidẽ.nu.4.
Pactũ qõ instantia possit prorogari an firmetur iuramẽto.ibidẽ.nu.6.
7 Pactum nudum vestitur rei interuentu in fauorem implentis cõtractũ ex parte sua z in contractibus vltro citroq̃ obligatoriis.in.l.si certis.nu.3.C.de pac.fo.57.
2 Pactum si apponitur in obligatione generali bonorũ:q̃ si ad diem nõ soluitur vna res sit empta de rebus obligãtis ad electionẽ creditoris.in l.si fundus.§.potest.nu.4.ff.de pig.fo.139.
7 Pactum quod fit cõtra legem vel preter legem quãdo valeat.in.l.pacta que.nu.1.C.de pac.fo.51.
1 Pactũ de non petẽdo nõ presupponit de necessitate donationem.in.l.cõtra iuris.§.si filius.nu.2.ff.de pac.fo.88.
1 Pactũ per quod quis renũtiat defensioni sue quando valeat.in.l.pactũ.nu.5.ff.de pac.fo.91.
3 Pactũ de dote lucrãda per virũ matrimonio soluto quãdo nõ opponatur.in repe.l.si constante.nu.87.ff.solu.matri.fo.21.
6 Pactum vt vicinus nõ prohibeat venire aquam iuxta domũ si domus venditur an istud pactũ transeat ad emptorem.in.l.si sub vna.§.si quis.nu.1.ff.de ver.obli.fo.55.
Pactũ non extinguitur:si promissor alienet.ibidẽ.nu.1.
2 Pactum de vendẽdo in dubio nõ intelligitur personale.remissiue.in.l.si necessarias.§.de vendẽdo.nu.1.ff.de pig.act.fo.84.
7 Pactum inter dominũ z seruum q̃ valet quãdo procedit naturalis obligatio.in.l.cum testamẽtum.nu.5.C.de iur.z fac.igno.fo.36.
1 Pactum vt non prorigitur ad alios requiritur q̃ interfit pecuniariter nõ ratione affectionis.in.l.fideiussoris.nu.1.ff.de pac.fo.86.
7 Pactum de non petẽdo quas vires habeat.in.l.pacta nouissima.nu.4.C.de pac.fo.53.
4 Pactũ ingrediendi fundũ proprio autoritate q̃ exerceat cõtra ecclesiaz ad quam res peruenit.in.l.si.nu.1.ff.vt in pos.leg.vel fideicõ.fo.162.
Pactũ appositũ a possidẽte fundũ patrimoniale vel fiscale ipsuz vẽdẽte q̃ ipse z nõ emptor teneat canonẽ soluere nõ tenet nisi in istrumẽto adsit pncipis autoritas.i.l.ius emphyteotici.nu.1.C.de fun.patri.li.xj.fo.39.
1 Pactũ factum super vna re non prorigitur ad aliam.in.l.si vnus.§.ante omnia.nu.2.ff.de pac.fo.88.
6 Pactum precessisse an statim presumatur cum eo et tu reddis.l.si quis duos.nu.1.ff.de solu.fo.94.
1 Pactum appositum in traditione rei quãdo producat actionem.in.l.in traditionibus.nu.1.ff.de pac.fo.92.
Pactum quãdo possit apponi in ipsa traditione in contractibus innominatis si fiat traditio rei ex interuallo.ibidẽ.nu.2.
Pactum appositum ad excipiẽdum qñ valeat ad agendũ.ibidẽ.nu.3.
Pactum ne maleficium cõmittatur non est superfluum:et valet.in.l.nõ impossibile.nu.1.ff.eo.
Quãdo fieri potest per pactũ id quod fieri possit per legẽ.ibidẽ.nu.4.
2 Pactum quãdo interpretatur pro eo qui ipsum apposuit.in.l.insulam nu.1.ff.qui pot.in pig.habe.fo.142.
6 Pactum factũ a possessore quãdo prosit euincenti.in.l.heres.nu.3.ff.de fideiusso.fo.72.
7 Pactũ seu liberatio trahit secũ executionẽ in pactis liberatoriis simpliciter.in.l.si maior.nu.2.C.de do.fo.92.
1 Pactũ de nõ petendo fecisse nõ videor per hoc si steti per.x.annos q̃ nõ petij debitũ.in.l.solẽt.§.nõ vero.nu.7.ff.de offi.procon.z lega.fo.37.
1 Pactum gratuitũ non inspectis verbis testamenti non valet.in.l.de bis nu.2.ff.de transac.fo.95.
7 Pactũ nudũ etiam in actionibus stricti iuris vestitur coherẽtia contractus.in.l.in bonefidei.nu.1.C.de pac.fo.53.
Pactum appositũ supra cõtractũ etiã ex interuallo qñ valeat.ibi.nu.2.
Pactũ quãdo dicatur fieri incõtinẽti post cõtractũ.ibidẽ.nu.5.
7 Pactum incõtinenti appositum q̃ non pariat actionem.in.l.q̃nis.nu.2.C.de vsur.fo.168.
2 Pactũ de quota litis prinat procuratorẽ actione mandati.in.l.ij.§.manus.nu.1.ff.man.fo.108.
1 Pactũ appositũ in traditione rei de re nõ alienãda valet ad hoc vt contraueniens pacto teneatur de interesse nõ ad hoc q̃ impediatur dominij translatio.in.l.nemo.nu.1.ff.de pac.fo.94.
6 Pactũ vnius ex fideiussoribus nõ preiudicat creditori cõtra aliũ fideiussorẽ agẽti.in.l.si stipulatus.§.si ex duobus.nu.1.ff.de fideiuss.fo.70.
1 Pactũ factũ a regẽtibus municipiũ prodest singulis de vniuersitate.in l.testatrix.§.plures.nu.1.ff.si ferni.vendi.fo.191.
1 Ex pacto nudo de donãdo cõtinente factum non oritur etiã bodie actio secus si continet rem vel quantitatem.in.l.iurisgentius.§.sed cum nulla.nu.1.ff.de pac.fo.81.
Pactũ nudũ quod est in.d.l.iurisgẽtium.§.igitur.nu.1.ff.eo.
Ex pacto nudo quãdo oriatur actio.ibidẽ.nu.2.
1 Pactum fm circa substãtialia cõtractus renouat cõtractum p parte qñ est factũ cũ vno ex pluribus si cũ eodẽ est factũ verba sunt apta ad renouandũ cõtractũ vel ambigua z cõtractus est renouatus secus si nõ sunt apta.in.l.iurisgẽtiũ.§.adeo autẽ.nu.1.ff.de pac.fo.83.
1 Pactum de quota vel certa parte litis nõ valet.in.l.sumptus.nu.1.ff.de pact.fo.92.
Ratio quare non valeat tale pactum.ibidẽ.nu.2.
1 Pactũ circa administrationẽ tutele dz fieri in pncipio tutele vt dicatur factũ incõtinenti.in.l.iurisgẽtium.§.idẽ marcellus.nu.1.ff.de pact.fo.83.
Pactũ initũ per officiales deputatos ad venditionẽ gabellarũ cum emptoribus ipsarũ q̃ fit nullum si est factum contra solitum modũ vendendi.in.l.j.nu.1.C.de pascuis pub.lib.xj.fo.38.
1 Pactũ nudum vestitur rei traditione nisi traditio sit facta ad liberandũ a precedẽti obligatione.in.l.si intra.nu.1.ff.de pac.fo.91.
6 Pactũ de succedẽdo q̃ inducit votũ captãde mortis:z est contra bonos mores iuramẽto nõ firmat.in.l.stipulatio.nu.3.ff.de ver.obli.fo.24.
Pactum de nõ succedẽdo firmatur iuramento.ibidẽ.nu.4.
Pactum de futura successione quãdo valeat:z quãdo nõ.ibidẽ.nu.7.
6 Pactũ future successionis nõ confirmatur iuramento.in.l.si quis.nu.6.ff.de fideiuss.fo.78.
Item pactũ per qõ aufertur libera testamẽti factio.ibidem.
Item pactũ per quod aufertur libertas matrimonij.ibidẽ.
7 Pactũ adiectũ per creditorem qui succedit debitori in traditione rei facta possessori quã actionẽ pariat.in.l.debitori.nu.5.C.de pac.fo.51.
1 Pactũ de parẽdo sñe si trãsactioni nõ pareat mereatur executionẽ ficut sñia z cõfessio.in.l.tale pactum.§.qui pronocauit.nu.2.ff.de pac.fo.90.
7 Pactuz tacitum non requirit presentiam partis.in.l.si creditores.nu.5.C.de pac.fo.54.
7 Pactũ legis cõmissorie in pignoribus ab initio nõ valet:ex postfacto si fiat valet.in.l.si ex cautione.nu.8.C.de nõ nu.pecu.fo.163.
1 Pactũ psonale qñ sit.in.l.q̃ in futurũ.§.si ex altera.nu.2.ff.de pac.fo.92.
1 Pactũ creditorũ presentiũ quare sit qõ preiudicat absentiũ? priuilegiatis z nõ habentibus hypothecã.in.l.rescriptũ.nu.4.ff.de pac.fo.84.
4 Pactum de dote lucrãda habet locũ quãdo matrimoniũ casu vel culpa cõmuni soluitur.in.l.j.nu.3.ff.de do.pceg.fo.75.
4 Pactũ de ingrediẽdo rem propria autoritate nõ exercetur cõtra singulam successorẽ sine aliquali cause cognitione.in.l.is cui.§.qui in pos.nu.2.ff.vt in pos.lega.vel fideicõ.fo.161.
7 Pactũ nudũ nunq̃ vestitur coherẽtia cõtractus vestiti accessorij.in.l.si pacto.nu.5.C.de pac.fo.53.
3 Pactũ q̃ qui tenetur insolidũ nõ conueniatur vltra q̃ facere possit q̃ tenet.in.l.alia causa.§.elegãter.nu.6.ff.solu.matri.fo.12.
Pactũ licet creditori capere debitorẽ qõ nõ valeat.ibidẽ.nu.10.
Pactũ habens ingrediẽdi possessionẽ autoritate propria q̃ nõ possit eo vti si inueniat resistentẽ.ibidem.nu.11.
1 Pactũ qñ est in obligatione eg.l.si ipositione tũc qs precise cogitur ad factũ.in.l.cũ exceptione.§.sed z si quis.nu.1.ff.qõ metus.cau.fo.127.
1 Pactũ per quod promittis mihi q̃ dabis titio decem quem effectum beabeat.in.l.j.nu.3.ff.de pac.fo.80

Pactum qõ

4 Pactum quod liceat appellare a sñia arbitri etiã in illis casibus in quibus non oritur actio.in.l.nemo potest.nu.14.ff.de lega.j.fo.17.
7 Pactum q̃ dñs non possit emphyteotam etiã non soluentem expellere an valeat.in.l.ij.nu.6.C.de iure emphy.fo.178.
Pactũ contra naturã cõtractus facit cõtractum nullum:secus si fiat cõtra accidentalia vel naturalia contractus.ibidẽ.nu.7.
4 Pactum q̃ seruituti quam habeo in fundo tuo non prescribatur an valeat.in.l.nemo potest.nu.19.ff.de lega.j.fo.18.
7 Pactum in criminibus publicis quando valeat.in.l.transigere.nu.20.C.de transac.fo.64.
8 Pactum de lucrando dotem viro precedente sicut nõ valet:an eodẽ modo nec pactũ de lucranda donatione ante nuptas precedente muliere.in l.quod scitis.§.sinautem.nu.2.C.de bo.que libe.fo.59.
1 Pactum personale vt non egrediatur personam debet fieri cũ dictione tagatiua.in.l.nisi.nu.2.ff.de pac.fo.85.
1 Pactum tollit actionem ipso iure in contractibus qui solo consensu cõtrahuntur.in.l.ab emptione.nu.4.ff.de pac.fo.93.
6 Pactum de dando pignore insolutum nõ preiudicat creditori possidenti:z quãdo valeat z quãdo non.in.l.q̃nis.nu.1.ff.de solu.fo.92.
Pactum de dãdo vxori insolutũ rem maioris pretij quã sit dos constante matrimonio nõ valet:secus si soluto matrimonio.ibidẽ.nu.2.
Pactum de dando pignore insolutum quãdo non valet an firmetur iuramẽto.remissiue ibidẽ.nu.4.
Ratio differentie quando pactum de dando insolutum apponatur ab initio vel ex postfacto.ibidẽ.nu.3.
7 Pactum nudũ principale an vestiatur a stipulatione penali accessoria.in.l.petens.nu.3.C.de pac.fo.56.
Pactũ nudũ qõ fuit appositũ iuxta aliud:an pactũ nudũ precedens qõ deinde vestitũ fuit rei interuẽtu vestiatur sequuta traditione.ibid.nu.4.
Pactũ nudũ appositũ iuxta cõtractum cõditionalẽ an vestiat.ibi.nu.5.
7 Pactum de nõ alienando non impedit dominij trãslationem:et quãdo.in.l.ea lege.nu.1.C.de condi.ob cau.fol.135.
Pactum de nõ faciendo rem sacram vel religiosam valet.ibidẽ.nu.2.
2 Pactum q̃ quis nõ tenetur de euictione q̃ nõ porrigit effectum suũ circa tria.in.l.emptorem.§.qui autem.nu.2.ff.de act.emp.fo.122.
2 Pactum seu modus si apponitur in donatione nõ est proprie donatio.in.l.si tibi.nu.2.ff.si cer.peta.fo.16.
7 Pactum quod a sententia arbitri possit appellari an valeat.in.l.j.nu.5.C.de arbi.fo.104.
Pactum de non petendo factũ absente parte quando prosit parti.in.§.z licet.nu.8.in aut.de testi.fo.39.
2 Pactum q̃ debito non soluto creditor habeat pignus iusto pretio emptum.in.l.si fundus.§.potest.nu.1.ff.de pigno.fo.139.
7 Pactum inter dominũ z seruum non valet.in.l.interposita.nu.4.z 8.C.de transac.fo.62.
2 Pacta incõtinenti apposita videntur inesse stipulationi.z quomodo.in l.lecta.nu.1.z 20.ff.si cer.peta.fo.21.
Pactum nudũ vestitur coherentia contractus:quãdo pro eodem apponitur pactum pro quo contractus.ibidẽ.nu.10.
Pactum vltimo loco appositũ qñ impediat cursus vsurarũ.ibi.nu.15.
Pacta dicuntur incõtinenti apposita quãdo fiunt incõtinenti anteq̃ cõtractus habeatur pro perfecto.ibidẽ.nu.18.
Pactum vltimo loco appositum nõ tollit primã stipulationẽ ipso iure: sed ope exceptionis.ibidẽ.nu.19.
Pactum afferẽs dilationem quãdo ineat actioni non est necesse q̃ pars opponat.ibidem.nu.21.
Pactum de nõ petendo cõditionale appositũ incontinenti vel ex interuallo iuxta stipulationem purã qñ preiudicet stipulanti.ibidẽ.nu.22.
Pactum nudũ purum appositũ super alio nõ contento in stipulatione cõditionali qñ informat primã actionem z dicatur vestitũ.ibidẽ.nu.25.
Pactum nudum si apponitur ex interuallo post contractũ conditionalem ex eo nõ oritur actio.ibidẽ.nu.28.
Pacta incontinenti apposita q̃ perinde habentur ac si in ipsam stipulationem nõ fuissent deducta.ibidẽ.nu.30.
Pactum incõtinenti appositum informat veterem actionem si est apta informari.ibidẽ.nu.32.
Pactum factum q̃ nõ soluta pecunia infra certũ tempus pignus fit solutum pro debito an valeat.in.l.titius.nu.1.ff.de pig.act.fo.89.
Et de ratione quare non valeat incõtinenti.ibidem.
6 Pactũ vnius ex duobus reis quãdo noceat alteri.remissiue.in.l.si duo rei.nu.1.ff.de solu.fo.97.
Pactum commissum vno casu quãdo possit ex alio committi.in aut.de non eligen.fecũ.nuben.nu.3.fo.6.
1 Pactum appositum incõtinenti iuxta cõtractum quãdo possit renocari in.l.si cum fundum.nu.3.ff.de pac.fo.89.
6 Pactum de vendẽdo pignore nulla notificatione precedente valet.in.l.titio.§.titius.nu.1.ff.ad munici.fo.243.
6 Pactum factum per rusticum q̃ si inueniatur in vinea q̃ possit percuti non valet.in.l.j.§.vsq̃adeo.nu.3.ff.de iniur.fo.137.
Pactũ põt apponi in venditione domus ne emptor ibi exercere possit talẽ artẽ z tenet:z nõ est seruitus.in.l.venditor.nu.1.ff.cõia predi.fo.188.
5 Pactum an valeat contra substantia contractus vel naturalia contractus vel accidẽtalia vel contra naturam rei in conuentionem deducti.in l.vbi ita donatur.nu.1.ff.de dona.cau.mor.fo.72.
2 Pactũ de nõ diuidẽda societate intelligitur si promissa seruentur. item nisi socius sit rigosus.in.l.si cõuenerat.nu.1.ff.pro socio.fo.111.
1 Pactum appositum in instrumẽto q̃ reus possit personaliter capi non transit ad heredem.in.l.si decesserit.nu.1.ff.qui satisd.cog.fo.62.
7 Pactum verum requirit presentiam partis:sed pactum tacitum inducitur a lege.in.l.ij.nu.1.C.de pac.fo.50.
Pactum seu renuntiatio facta super re aliqua porrigitur q̃ sit renũtiatum etiam ad preambulum ipsius rei.in.l.posth̃.nu.1.C.eo.ti.
1 Pactum q̃ quis possit cõueniri coram iudice quem recusare poterat valet.in.l.si cõuenerit.nu.1.ff.de iurisdi.om.iudi.fo.53.
Pactum quod quis possit vbiq̃ cõueniri quid operetur.ibidẽ.nu 4.
Pactum per quod promittitur soluere in quolibet loco quo placuerit actori quid operetur.ibidem.
6 Pactum si factũ est de nõ agendo furti ex noua contrectatione nascitur actio furti.in.l.si qui furti.nu.2.ff.de fur.fo.102.
2 Pactum appositum fauore vnius nõ debet in eius lesionem renũtiare. in.l.q̃nis.nu.1.ff.de pig.act.fo.84.
7 Pactum de nõ petẽdo an tollat actionem etiam ciuilem.in.l.cum quis.nu.24.C.de inr.z fac.igno.fo.38.
6 Pactum q̃ quis nõ possit alienare rem suam nõ tenet nisi pactis cõtersit.in.l.si ita.§.ea lege.nu.1.ff.de ver.obli.fo.54.
1 Pactum simpleg nõ est donatio.in.l.j.nu.4.ff.de trãsac.fo.94.
Pactum est genus cõtinens in se trãfactionem.ibidẽ.nu.5.
Pactum vel stipulatio cõtra bonos mores q̃ nõ firmetur iuramẽto.in l.si quis.nu.2.C.de agrico.lib.xj.fo.34.
7 Pactum q̃ quis pro debito carcerari possit nõ valet.in aut.imo.nu.2.C.de actio.z obliga.139.
Pactũ factũ per debitorẽ creditori q̃ ei nõ liceat probare solutionẽ nisi per publicũ instrumẽtum an valeat.in aut.vt sine probi.nu.20.fo.43.
2 Pactum de nõ petendo quãdo tollat naturalem obligationez.in.l.j.nu.23.ff.de condi.inde.fo.48.
8 Pactum q̃ liceat creditori nõ solum ingredi possessionem sed etiã insolutum accipere sña autoritate an valeat.in repe.l.creditores.nu.13.C.de pigno.fo.101.
1 Pactum cedẽtis an noceat cessionario.in.l.si cum emptore.nu.1.ff.de pact.fo.84.
8 Pactum nudum nõ vestitur manumissione sed coherẽtia manumissionis.in.l.j.nu.3.C.de oper.libe.fo.6.
Pactum nudum an vestiatur ireinrãdo.remissiue ibidẽ.nu.3.
7 Pactũ factũ de futura successiõe mortui valet.i.l.j.nu.5.C.de exac.f.49.
Pactum factum cõtra voluntatem testatoris valet.ibidẽ.nu.6.
7 Pactũ q̃ liceat ingredi possessionem ppria autoritate q̃ exerceat etiã 5 ecclesiã si possessio ad eã trãfit.i.l.si qs ciuitatis.nu.1.C.de epi.z cle.fo.29.
8 Pactum factuz vni ex correis debẽdi quãdo prosit alijs.in aut.hoc ita.nu.49.C.de duo.reis stipu.fo.113.
Pactũ factũ ab vno ex reis credẽdi qñ plus vel noceat alteri.ibi.nu.52.
6 Pactum de nõ petẽdo producit tres effectus.in.l.ita stipulatus.nu.28.ff.de ver.obli.fo.44.
5 Pactum qõ nõ liceat mihi procuratorẽ renocare nec aliud pactum quã substãtiam cõtractus.in.l.cum precario.nu.1.ff.de preca.fo.161.
1 Pactũ nudũ vestitur coherẽtia cõtractus:z nouã producit actionem secz prescriptis verbis.in.l.iurisgentium.§.quinimo.nu.1.ff.de pac.fo.82.
Vestimẽtum quod requiritur in cõtractibus innominatis q̃ sit aliud a vestimẽto in pactis incontinẽti appositis.ibidem.nu.2.
Si promisi tibi centum stipulatione et pacto nudo promisisti pro me ire romã tale pactum vestitur.ibidem.nu.3.
Pactũ nudũ appositũ iuxta cõtractũ stricti iuris vestitur.ibidẽ.nu.4.
Pactum nudum principale an vestiatur coherentia pacti nudi accessorij z sic.ibidem.nu.5.
Pactum nudum quãdo vestiatur stipulatione penali.ibidẽ.
Pactum nudum vestitur coherẽtia cõtractus cõditionalis.ibi.nu.6.
Pactũ nudũ appositũ iuxta 3ctũ remanet efficax licet cõtractus tollat: nisi sit appositũ in cõtractibus respectiuis:qtũc etiã tollitur.ibi.nu.7.
Pactũ nudũ appositũ iuxta contractum nõ informat veterem quando nõ subest.ibidem.nu.10.
Pactum nudũ nedũ informat obligationẽ sed etiã contractũ.ibi.nu.11.
Pactorum vestimẽtum quotuplex sit.ibidẽ.nu.12.
1 Pactum a iuregẽtium vestitur nomine rei interuentu z coherentia cõtractus.in.l.iurisgẽtium.§.quinimo.nu.15.ff.de pac.fo.82.
Pactum de iure ciuili vestitur nomine:forma:coherentia cõtractus:iureiurando:z operis initio.ibidem.nu.16.
Pacta plura si apponuntur iuxta cõtractum omnia vestiuntur coherẽtia contractus.ibidem.nu.22.
1 Pactũ 3 bonos mores nõ valet.in.l.ius publicũ.nu.5.ff.de pac.fo.90.
3 Pacto nõ potest renuntiari successioni viuentis:secus de iure canonico: quia pactuz de nõ succedẽdo formatur iuramẽto.in.l.qui superstitis.nu.1.ff.de acqui.heredi.fo.182.
Pactum factum per filiũ q̃ etiam filij ex ea nõ succedãt nõ valet:licet cõtrariũ in aliquibus locis de cõsuetudine admittatur.ibidẽ.nu.3.
8 Pactum legis commissorie etiam in pignoribus est quod fit per verba

Universidad del Rosario Archivo Histórico

directa.in.l.j.nu.1.C.de pac.pigno.fo.108.
Simile est illi quod sit per verba obliqua.ibidem.
7 Pactū nudum appositum iuxta traditionem rei vestitur in tradētis fa-
uorem.in.l.legem.nu.1.C.de pac.fo.52.
Pactum nudū quid sit:z qualiter cognoscatur.ibidē.nu.2.z.7.
Pactorum vestimenta sunt leg.re:verbis:literis:cōsensu:coherentia cō
tractus:z rei interuentu:operis initio:z iureiurādo.ibidē.nu.3.
Pactum nudum quādo vestiatur legis auxilio.ibidē.nu.5.
Pactum nudum nūquid in casibus vestiatur iureiurando.ibidē.nu.6.
Pactum quādo vestitur coherētia cōtractus an semper pariat actionē
preseriptis verbis.ibidē.nu.10.
5 Pactum legis cōmissorie z adiectionis in diem q rescindat venditionē
ipso iure.in.l.si a te.§.iulianus.nu.2.ff.de excep.rei iudi.fo.167.
1 Per pactū gratuitū factū per vnū ex duobus reis credēdi non preiudi-
catur alijs:secus in pacto nō gratuito.in.l.si vnus.nu.1.ff.de pac.fo.86.
Pactum secundū contrarium primo q illud tollat.in.d.l.si vnus.§.pa-
ctus.nu.1.ff.eo.titu.
Pacti prima virt⁹ de nō petēdo interpositi sup re nō petēda.ibi.nu.8.
Pacti de non petendo secūda virtus est q elidit actionem z parit excē
ptionem.ibidē.nu.9.
Et quādo ipsam actionem perimat.ibidē.
Pacti de non petendo tertia virtus est q obligat paciscentem naturali-
ter non petere.ibidē.nu.11.
Ex pacto nudo de donādo cōtinenti aliquid facti etiam hodie nō oritur
actio.ibidem.nu.12.
Pactū fcēm de petendo factū inducit naturalē obligationē:z tollit na-
turalē obligationē inductā per pactum primū de non petendo z replica-
tionem inducit cōtra exceptionē inductam ex primo pacto.ibi.nu.14.
Pactū de nō petendo quomodo differat a pacto de nō agendo.remissi-
ue.in.d.l.si vnus.§.pactus.nu.15.ff.de pac.
Pactum de nō petendo nō repellit agētem nisi allegetur per reum etiā
si de eo cōstaret in iudicio ex confessione actoris.ibidē.nu.18.
6 Pactū factū vni ex reis debēdi prodest alteri:sēz inquātum interest eius
cui pactum factum est:siue sint socij siue nō.in.l.ex duobus.nu.22.z.24.
ff.de duo.reis.fo.64.
Pactum vnius eo in casu prodest insolidum alij quo socius cōtra sociū
est babiturus regressum.ibidē.nu.23.
Pactū tacitum resultans ex acceptilatione inutili facta per alterum ex
reis credendi non habet eam vim quam habet acceptilatio in preiudiciū
correi.ibidē.nu.29.
2 Pactū q liceat ingredi possessionem sua autoritate transit ad singula-
rem successorem.in.l.si quis sub hoc.nu.1.ff.de contrahē.emp.fo.118.
6 Pactum personale nō tollit nec ciuilem nec naturalem obligationē.in
l.vbicūq.nu.11.ff.de fideiusso.fo.79.
Pactū tacitū resultās ex tpe qō tollat naturalē obligationē.ibi.nu.12.
6 Pactū de cōcedenda immunitate nō tenet.in.l.bi qui.nu.2.ff.de iure im
munita.fo.246.
3 Pactum principale an vestiatur a pacto penali.remissiue.in.l.ex pupil-
lari.nu.2.ff.de vulga.z pupil.fo.154.
6 Pactum quod a sententia arbitri cōpromissi possit appellari an valeat.
remissiue in.l.ex consensu.nu.2.ff.de appel.fo.220.
8 Pactum factū cū marito ne liberi ex eo matrimonio succedant.in.l.pa
ctum.nu.1.C.de colla.fo.12.
Pactum statutum z renuntiatio an equiparētur.in rubri.nu.2.C.de de-
cre.decurio.lib.x.fo.20.
8 Pactum q si pignus non luatur cedat in solutū appositū incontinenti
nō valet:secus ex interuallo.z in.l.quoniā.in fi.C.de pac.pig.in.l.si fundi.
nu.1.C.de pac.pig.fo.108.
7 Pactū de futura successiōe ꝓsernāda an valeat.l.i.fi.nu.2.C.ō pac.f.58.
Pactū vt ingratitudo futura non obstāte nō valet.ibidē.nu.3.
Pactū reseruāde successionis factū per filiā nō valet:qū statutū dicit q
extra ciuitatē nupta nō possit succedere ex testō vel ab intestato.ibi.nu.5.
Pactum de nō succedēdo quādo valeat.z quādo confirmetur iuramēto.
ibidē.nu.7.z.8.
Pactum de nō succedendo quādo valeat.ibidem.nu.10.
Pactū de hereditate obtinēda certo mō disponēda qñ valeat.ibi.nu.17.
7 Pactū qō res ꝓcessa in emphyteosim cū meliorameētis reuertat ad eccle
siā valet.in.l.iubemus.§.sane ne ois.nu.2.C.de sacrosan.eccle.fo.24.
7 Pactū q emptori nō liceat alienare z si alienaret q trāseat i eccleſiā an
possit tolli de partiū cōsensu.in.l.j.nu.1.C.si manci.ita fue.aliena.fo.175.
7 Pactū q cōtra instrumentū nō possit probari nisi per instrumentū nō
valet.in aut.iubemus.nu.2.C.de iudi.fo.110.
5 Pactum legis cōmissorie vel adiectionis in diem quādo resolnat cōtrac-
tū etiam in alijs.in.l.j.nu.10.ff.de dona.fo.58.
Pactum per quod cōfertur testamenti factio non valet.in.l.ideo morte.
nu.2.ff.ꝓ socio.fo.112.
4 Pactū z trāsactio cedentis an noceat cessionario.in.l.pacta.§.si beres.
nu.4.ff.ad trebel.fo.154.
1 **Palatium** nō cōsinatur qñ aliquid fit in palatio cōis.in.l.
nominatim.nu.2.ff.de libe.z posthu.fo.100.
2 Palam z publice fieri dicitur quod fit cōsanguineis z amicis presentib⁹
in.l.frater.nu.51.ff.de condi.indebi.fo.59.
1 Palam dictio quo capiatur.in.l.beredes.nu.1.ff.de testi.fo.97.
6 **Pannorum** appellatione venit zona qua quis precingit
est largior appellatio pannorum ꝙ vestis.in
l.oinus.nu.2.z.4.ff.de bo.dam.fo.209.
4 **Papa** cū scribit q vel oēs vel alter ex his debeat exeq quo intel
ligat.in.l.si fic legatū.§.is verbis.nu.1.ff.de leg.j.fo.21.
5 Papa si cōcedit q fiat ecclesia intelligit sine alterius ecclesie iniuria nisi
aliter exprimatur.in.l.ij.§.si quis.nu.1.ff.ne quid in loco publi.fo.145.
3 Papa si mandat alicui q prouideat de tali beneficio si reperit idoneus
z prouidetur nō facta inquisitione q prouisio teneat.in.l.cū qui.§.filius.
nu.3.de acqui.here.fo.174.
6 Pape narrationi in facto proprio creditur:nec admittitur probatio in
cōtrarium.in.l.ambitiosam.nu.28.ff.de decre.ab or.fa.fo.250.
4 Papa si cōcedit alicui prebendā de proximo vacaturā in tali diocesi quā
duxerit acceptandā postea alij cōcessit specialiter in vna ecclesia illi⁹ dio
cesis quis ipsorū preferatur.remissiue in.l.si dño.nu.1.ff.de leg.j.fo.25.
6 Papa licite cōcessit regi Carolo z successoribus suis regnū Hierusalē.
in.l.liber homo.nu.1.ff.de ver.obli.fo.38.
1 Papa confirmans priuilegia vel statuta alicui ciuitati intelligitur cōfir
masse iusta.in.l.j.nu.1.ff.de iur.perso.fo.24.
1 Papa promouens sciēter apostatā vel aliter inhabilem videtur dispen-
sare:secus inferior.in repe.l.barbarius.nu.12.ff.de offi.preto.fo.35.
Papa q nō possit dispēsare q monachus habeat proprium.in.§.illud
quoq.nu.3.in aut.de monachis.fo.10.
Papa potest duos episcopatus vnire.in.§.illud tamen.nu.2.in aut.vt
iudi.fine quoquo suffra.fo.13.
4 **Paratum** causa alicuius nō videt q causa cōmodādi habeā
in.l.cū in testamēto.nu.1.ff.de aur.z ar.leg.fo.95.
4 Parata ad vendēdum an veniant in legato.in.l.nam quod.§.item.nu.1.
ff.de penu.lega.fo.86.
4 Parata dicūtur causa vgotis que respiciūt causam proximā non remo-
tam.in.l.cum delanionis.§.asinam.nu.2.ff.de fun.instru.fo.83.
4 **Parentes** primi gradus cōputant sibi fructus in fal.secus
in filijs.in.l.filiusfa.q.nu.3.ff.ad.l.falci.fo.135.
7 Parentes dicūtur in infinitum.in.l.parentes.nu.1.C.de testi.fo.150.
Parentes z liberi an possint innicē esse testes pro se.ibidē.nu.2.
1 Parētum appellatione venit pater naturalis.in.l.quia semper.nu.2.ff.
de in ius voc.fo.57.
Parētes ex parte matris z patris quādo supersunt qualiter succedūt ne
poti.vbi q in bonis maternis auus maternus:in paternis paternus.in
aut.de cōlan.z vte.nu.2.fo.36.
4 Parētes eodē modo succedūt spurijs quo ipsi parentibus.in.l.si gener.
nu.5.ff.de bis qui.vt indig.fo.114.
3 Parentes educare an sit de iure naturali:et an valeat pactum ne liceat
alere.in.l.si quis.§.parens.nu.1.ff.de libe.agno.fo.42.
8 Parentes ex linea paterna preferuntur in bonis paternis:in maternis
parentes ex linea materna.in aut.itaq.nu.2.C.cōmu.de succ.fo.55.
Parētes z etiam extranei concedunt administrationē bonorum cui vo
lunt.in aut.vt lice.ma.z anie.nu.1.fo.49.
6 Parentibus z patrie parere debemus z magis patrie.in.l.postliminiū.
§.filius quoq.nu.2.ff.de capti.z postli.fo.235.
7 Parentes an bodie habeant legitimā iure institutionis.in aut. nouissi
ma.nu.4.C.de inoffi.testa.fo.120.
4 Parentibus primi gradus computātur fructus in quartā.in.l.in fideicō
missaria.nu.2.ff.ad trebel.fo.148.
1 Parentum educatio an sit de iure naturali.in.l.j.§.huius studij.nu.6.ff.
de iusti.z iure.fo.5.
5 Parentela antiqua an probetur per testes de auditu.in.l.j.§.itē labeo.
nu.6.ff.de aqua plu.arcen.fo.46.
2 **Parere** maioribus nostris est de iure naturali gētium.in.l.iu
lianus.nu.27.ff.de cōdi.inde.fo.64.
5 **Paria** sunt amittere possessionem z amittere actionem ꝓ eo.in
l.si prius.nu.20.ff.de ope.no.nun.fo.22.
4 Paria sunt scribere sibi satisfactum z cancellare.in.l.nihil est.nu.2.ff.de
adi.lega.fo.202.
7 Paria sunt aliquid fieri tpe prohibito vel fieri tpe licito z conferri in tē
pus prohibitum.in.l.qō.nu.1.C.de dona.propter nup.fo.179.
Paria sunt facere aliquid tempore permisso vel fieri tempore illicito:et
cōferri tempore permisso.ibidē.nu.2.
4 Paria sunt ratio legati z ratio legis.in.l.demonstratio.§.quod autem.
nu.18.ff.de cōdi.z demō.fo.120.
Paria sunt superiorē accipere ab electo vel nō punire suū officialem cū
acceperit.in.§.si igitur.nu.2.in aut.vt iudi.fine quoquo suffra.fo.13.
4 Paria sunt nolle vendere z velle vendere z nō iusto pretio.in.l.non ou-
bium.§.sed z si.nu.1.ff.de leg.iij.fo.53.
3 Paria sunt tutelam non esse diuisam per aliquem:z esse diuisam a tuto
ribus inter se.in.l.j.§.vsq; adeo.nu.1.ff.de tute.z ra.distra.fo.88.
2 Paria sunt scire vel scire debere.in.l.quod te mihi.nu.3.ff.si cer.pe.fo.7.
4 Paria sunt ab initio per partes relinquere vel relictum simpliciter per
partes modificare.in.l.lucius.§.que babebat.nu.1.ff.ad trebel.fo.156.
3 Paria sunt aliquid in esse cōsistere vel de proximo in esse duci.in.l.si im
puberi.nu.2.ff.de tuto.z cura.da.ab his.fo.56.

Paria sunt que

7 Paria sunt quē non esse presentem vel esse sed cū difficultate posse adiri.
in.l.in contractibus.nu.15.C.de nō nu.pecu.fo.166.
1 Paria non sunt causa z actio.in.l.j.nu.17.ff.de eden.fo.73.
3 Paria sunt relinquere a venientib⁹ ab intestato:z dicere si nō valet iure
testamēti valeat iure codicillorū.in.l.j.nu.6.ff.de iure codi.fo.195.
1 Paria sunt filios non extare:z extare sed esse exclusos.in.l.pater filium.
nu.2.z.7.z.11.ff.de inof.testa.fo.162.
7 Paria sunt consentire z non renuntiare.in.l.inbemus.nu.6.in.ij.lectu.
C.ad velleia.fo.162.
4 Paria sunt aliquid in esse consistere vel sperari de proximo esse.in.l.mu
lier.§.non est.nu.1.ff.ad trebel.fo.148.
4 Paria sunt rē nō extare z rē nō reperiri.l.l.cū res.nu.8.ff.de leg.j.fo.15.
6 Paria sunt aliquid fieri ab initio vel fieri ex postfacto si ab initio precef
serit pactum de faciendo.in.l.modestinus.nu.2.ff.de solu.fo.95.
4 **Paries** cōmunis inter duas domos an sit pro diuiso.remissi
ue in.l.si is qui nu.2.ff.de serui.lega.fo.75.
1 Parietem propriū habere non potest quis supra parietem cōmunē.in.l.
quidā hyberus.nu.3.ff.de serui.vrba.predi.fo.185.
5 Paries quando dicatur cōmunis pro indiuiso:z qñ pro diuiso:z pro re
fectione:quādo officio iudicis:quādo actione cōmuni diuidūdo:vel pro
socio agatur.in.l.inter quos.nu.1.ff.de dam.infec.fo.42.
1 In pariete cōmuni nō licet appropinquare illud qō pariete sublato per
se nō staret.in.l.fistulam.nu.2.ff.de serui.vrba.predio.fo.185.
2 Pariter dictio quomodo intelligatur.in.l.si fundus.§.si duo.nu.2.ff.de
pigno.fo.139.
Parochianus cui ecclesia vendidit predium qō tenea
tur.p illo solvere decimā ecclesie.in.§.
antenuptiali.nu.3.in aut.de non eligen.secū.nuben.fo.7.
Parochianus fraudulēter fugiēs de vna parochia z cōstitues se in aliā
restituit pristine in oibus decimis.in.l.oēs.nu.3.C.de agrico.lib.xi.fo.35.
2 **Pars** potest esse presens qñ egregia persona iurat et dz moneri
per iudicē.in.l.ad personas.nu.2.ff.de iureiur.fo.28.
1 Pars quando cogatur declarare intentionem suam ambiguam.in.l.si
quis intentione.nu.2.ff.de iudi.fo.158.
1 Pars potest petere vt res super qua litigatur exhibeatur testibus vt eā
cognoscant.in.l.j.nu.2.ff.si ex noxa.cau.aga.fo.66.
2 Pars debet exhibere parti quādo testis dicit q cognosceret eum si vide
ret.in.l.testium.§.ideo.nu.4.ff.de testi.fo.153.
2 Pars non potest super iure interrogari:secus est in teste.in.l.j.nu.13.ff.
si cer.peta.fo.3.
5 Pars si producit aliquid pluribus vicibus an poterit illa productione
vti.in.l.cum procurator.§.si dños.nu.9.ff.de ope no.nun.fo.23.
6 Pars rei illa dicitur que distinguitur per partes officiorū seu ministe
rium.in.l.publicorū.nu.13.ff.de publi.iudi.fo.150.
2 Pars rei qñ peti possit.in.l.si seruus.§.bone.nu.1.ff.de cōdi.fur.fo.69.
3 Pars hereditatis propie non est in vna re.in.l.q̄uis.nume.1.ff.si quis
omiſ.cau.testa.fo.188.
2 Pars videtur facere illud quod index facit vel legis cōditor.in.l.frater.
nu.30.ff.de condi.indebi.fo.58.
2 Pars a toto separata in speciebus nō valet tantū quantum si vnita est
toto.in.l.si nō sortē.§.si centū.nu.5.ff.de condi.indebi.fo.52.
6 Pars minor si contradicit maiori quando stetur dicto maioris partis
vel minoris.in.l.ij.ex his igitur.nu.4.ff.de ver.obli.fo.5.
5 Pars dicitur habere tēpus a lege licet index illud exprimat.in.l.si se.§.
si quis condēnatus.nu.1.ff.de re iudi.fo.114.
Pars contra quam lata est sententia per arbitros super causa a qua ap
pellauerat potest soluere penam z redire ad iudicem appellationis non
obstante lapsu fatalium.in aut.de appella.nu.6.fo.45.
2 Partes si cōsentiūt vt index ferat sniam prout tali sapienti videbit z in
dex hoc faciat an valeat.in.l.j.§.si plures.nu.18.ff.de exer.ac.fo.93.
8 Partes adiecte in institutione intelligunt repetite in substitutione sim
plici.in.l.j.nu.1.C.de impu.fo.22.
Partes possunt adire iudicē vt cōfirmet contractū ab eis factus z facere
tenet index.z quō hoc procedat.in.l.si quos.nu.2.C.de decu.lib.x.fo.17.
Partes an possint expresse conuenire ne tempus appellationis prose
quende currat.in aut.de appella.nu.5.fo.45.
3 Partes duas in dubio petens intelligitur de x̄ij.nisi dicat totius.in.l.
interdū.§.patersa.nu.3.ff.de here.insti.fo.122.
6 Partis perceptio et litis contestatio nō equiparantur.in.l.cum decem.
nu.1.ff.de solu.fo.94.
1 Parti cōtra quā iniuste est sententiatum nō imputat si nō appellauit ad
hoc vt contra iudicē fiat retorquutio.in.l.j.nu.9.ff.qō quisq; iur.fo.54.
4 Partē facit qui nō est sed esse speraf.in.l.si duobus.nu.1.ff.de leg.j.fo.8.
4 Partē qualiter faciat qui nō admittitur ad partem.in.l.buiusmodi.§.si
titio.nu.1.ff.de leg.j.fo.22.
7 Partis appellatione cōtinetur totū.in.l.vgoti.nu.4.ff.de leg.iij.fo.55.
4 Partis appellatione venit dimidia.in.l.meuius.§.duobus.nu.6.ff.de
leg.ij.fo.38.
7 **Particula** statuti nō potest pduci sz totū statutū pduci dz.
in repe.l.oēs ppli.nu.69.ff.de iusti.z iure.fo.14.
4 Particula dicto intelligit de quarta.in.l.ij.nu.1.C.qñ z qui.li.x.fo.18.
4 Particula testamenti qñ datur legatario datur etiā illa per quam decla
rat verbū ambiguū testamenti.in.l.qui filiabus.nu.1.ff.de leg.j.fo.8.
1 Particula libri vel instrumēti quando sit edenda z sufficiat.in.l.argen
tarius.§.edi autem.nu.1.ff.de eden.fo.79.
5 Particula statuti edita si non apponatur a parte quando probet.in ru
bri.nu.8.ff.de ope.no.nun.fo.2.
1 Particula instrumenti z statuti an producatur vel totum.in.l.j.§.edere.
nu.1.ff.de eden.fo.74.
4 **Participia** absolute apposita inducūt conditionē expres
sam.in.l.j.nu.34.ff.de condi.z demon.fo.116.
Participia presentis vel preteriti temporis cōditionem non inducunt:
futuri sic:quia facit tacitam.ibidē.nu.25.
4 Participiū vestitus cōiungit accessorie in rebus que consueuerunt acce
dere.in.l.nunc inutile.nu.3.ff.de pecu.lega.fo.84.
5 Participium preteriti temporis iunctum cum verbo est fm propriā si
gnificationem requirit factum z factum durare.in.l.si is qui.§.quod ait.
nu.1.ff.quod vi aut clam.fo.160.
4 **Partus** ancille non dicitur pars rei:nec facit ancillā pretiosio
rem.in.l.in lege fal.nu.2.ff.ad legem falci.fo.133.
4 Partus non dicitur haberi ex causa lucrativa:q mater carioz emitur.
in.l.si quod.nu.1.ff.de leg.ij.fo.43.
1 Soboles sequit cōditionē matris.in.l.mulier.nu.1.C.de agri.li.x.fo.35.
6 Partus qñ dicatur animatus.in.l.diuus.nu.1.ff.de extraor.cri.fo.143.
6 Partus ancille conceptus tēpore emptionis prescribitur titulo pro em
tore:alis pro suo.in.l.j.nu.1.ff.pro suo.fo.112.
Partus cōditionē vēris sequitur.in.l.si.nu.2.C.de agrico.lib.xi.fo.37.
1 **Passus** mille faciunt vnū miliare:z passus est quinq; pedum.
in.l.j.nu.2.ff.si quis cau.fo.68.
Passus dicitur quinq; pedū:z pes intelligitur fm consuetudinē ciuita
tis.in.l.in itinere.nu.1.ff.de ver.signi.fo.255.
8 **Pater** qui est talis conditionis q ei administratio bonorū filij
interdicitur in vita q ei nō poterit illi pupillariter substi
tuere.in.l.cū oportet.§.non autem.nu.3.C.de bo.que libe.fo.57.
7 Pater quādo preferatur in tutela:z quando mater.in aut.matri z auie.
nu.4.C.quādo mu.tute.offi.fun.potest.fo.190.
7 Pater agens in causa status quando possit venire cōtra factū suum.in
l.si cum pater.nu.2.C.si aduer.rem iudi.fo.95.
7 Pater administrator filij iurat de calumnia.in.l.cum z iudices.§.quod
obseruari.nu.10.C.de iureiur.fo.107.
3 Pater si instituit filios et eis substituit titiuz videtur substituisse vltimo
morienti.in.l.si pater.nu.1.ff.de vulg.z pupil.fo.148.
3 Pater putatiuus an repetat expensas factas filio putatiuo.in.l.j.§.com
petit.nu.1.ff.si mu ven.no.fo.45.
Pater quo casu cogit filiū emācipare.in.l.si.nu.1.C.de spectа.l.gi.fo.33.
2 Pater in aduentitijs conuenitur tanq̄ legitimus administrator filij.in
rubri.nu.3.ff.de pecu.fo.96.
Pater qui dedit dotē p filia z stipulatus est dotē sibi reddi an p hoc ius
cōsolidationis perdat.in.§.q; vero.nu.4.in aut.de equali.do.fo.44.
Pater an alienare possit dotē filie datam si est ad eū reuersa.ibi.nu.5.
3 Pater an possit esse testis pro filio etiam agēte procuratorio nomine.in
l.qui testamento.§.quecūq;.nu.3.ff.de testa.fo.97.
Quid pro filio emancipato.ibidem.
5 Pater non possidet filiū sed dicitur esse in quasi possessione filiationis.
in.l.j.§.acquirimus.nu.5.ff.de acqui.pos.fo.80.
8 Pater quando agit an debeat satisdare iudicatum solui.in.l.cuz solum.
§.vbi autem.nu.1.C.de bo.que libe.fo.58.
3 Pater licet nanciscatur tutelam filij sui emancipati nō tamen curā.in.l.
amicissimos.§.lucius.nu.3.ff.de excu.tuto.z cura.fo.85.
4 Pater si legat filio canonice libros legales de quibus intelligitur.in.l.
si vxori.nu.1.ff.de auro.z argen.lega.fo.96.
Pater trāsiens ad fcōa vota:an succedat filio in bonis maternis ab inte
stato solū in vsufructu.in.§.igit.nu.12.in aut.de nō eligē.secū.nubē.fo.6.
7 Pater an possit vendere filio spurio.in.l.j.nu.1.C.de natu.libe.fo.187.
2 Pater filiam viduā iterum dotare tenetur eadem dote etiam de iure.ff.
in.l.si socius.nu.1.ff.pro socio.fo.116.
4 Pater codicillatur filio grauando venientes ab intestato.in.l.si titio.§.
sicuti.nu.2.ff.de lega.j.fo.24.
7 Paterfamilias si accipit pecuniā mutuo qñ in dubio videatur accepisse
pro familia nutrienda.in.l.si filius.nu.37.z.8.C.ad mace.fo.161.
3 Pater si dotauit filiam nupturam z bona non sunt sufficientia alijs le
gatis talis dos deducitur vt ex alienum.in.l.quesitum autem.§.si spōsa.
nu.2.ff.de pinni.credi.fo.136.
Pater dotat filiā in eius testō de bonis subiectis restitutioni.ibi.nu.4.
3 Pater z filia in actione de dote non sunt socij nec duo rei.in.l.ij.§.item si.
nu.2.ff.solu.matri.fo.6.
Quid sit dicere pater agit adiuncta persona filie.ibidē.nu.3.
3 Pater si filiū emancipatū instituit nepotē ex eo in potestate retentū pre
terijt an testamentū sit nullū vel possit dici nullū vel rumpi per cōtrata-
bu.per nepotem.in.l.gallus.§.et quid si.nu.8.ff.de libe.prete.fo.108.
5 Pater in casu.l.hereditatem.ff.de dona.cogitur consentire actione pseri
ptis verbis non causatiue.ibidē.nu.2.fo.68.
3 Pater si stipulat⁹ est dotē sibi reddi solu.ma.an ipse vel mulier possit ad
dotē agere ob inopiā viri.in repe.l.si cōstāte.nu.50.ff.solu.matri.fo.20.

Universidad del Rosario | Archivo Histórico

Pater viri vel extraneus si recepit dotem an eo ad inopiam vergēte vir agere possit ad dotem.ibidem.nu.60.

3 Pater ⁊ filia in dote nō habentur vt duo rei.in.l.si marito.ℊ.si voluntate.nu.8.ff.solu.ma.fo.24.

Pater an teneatur dare dotem maritate.in.l.obligamur.nu.1.ff.de act. ⁊ obliga.fo.176.

3 Pater etiam spuriū tenetur alere de iure canonico.in.l.si quis.ℊ.vtrum. nu.2.ff.de libe.agno.fo.41.

Pater dotare tenetur filiam bastardam.ibidē.nu.3.

3 Pater herede filio instituto ⁊ dote filie relicta si sororē alimentatur a fratre donec maritetur non compensat alimēta cum dote sed de suo alit.in l.qui filium.nu.2.ff.vbi pupil.educ.vel mo.debe.fo.87.

6 Pater potest magistratum inuentum cum filia occidere.in.l.marito.ℊ. illud.nu.1.ff.ad.l.iul.de adul.fo.174.

Pater ⁊ maritus ꝙ nō possit occidere adulterum inuentum cum vxore quādo vxor est ignominiosa:vel ducta cōtra legem.ibidē.nu.2.

3 Pater cedendo actionem cōtra filium nō liberatur.in.l.si filiofamilias. nu.3.solu.matri.fo.23.

6 Pater an si fecerit expensas pro filio doctorando vel vxorādo an patre mortuo debeāt ⁊ alij fratres facere de cōmuni.in.l.⁊ qui.ℊ.si is qui duos. nu.1.ff.de mune.⁊ hono.fo.245.

3 Pater quādo in dubio videtur dotem stipulatus nomine suo vel noīe filij.in.l. post dotem.nu.15.ff.solu.matri.fo.28.

Pater stipulando dotem pro filia emancipata ꝙ ipsi filie queritur actio vtilis:⁊ ꝙ pater ea inuita agere non posset.ibidē.nu.16.

Pater admittitur etiam filia ignorāte quādo non habet iustam causam contradicendi ad agendum pro dote.ibidē.nu.19.

8 Pater ingrediens monasteriū an retineat vsumfructum in bonis filij. in aut.idem est.nu.12.C.de bo.que libe.fo.56.

4 Pater instituto filio substituit si decesserit sine filijs ex se descendentib⁹ ⁊ filius ingreditur monasteriū an substitutio euanescat.ꝙ fic.⁊ fic bona ad monasteriū debētur.in.l.si ita quis.ℊ.is cui.nu.2.ff.de leg.ij.fo.36.

1 Pater cōstituit procuratorē in rebus filij.in.l.j.nu.6.ff.de procu.fo.103.

1 Pater vēdicat filiū causa expressa:item abbas monachū:item dñs colonos censitos ⁊ agricolas:item villa causa expressa vēdicat sustinētes onera:⁊ ciuitas ciuem.in.l.j.ℊ.per hanc.nu.1.ff.de rei vendi.fo.171.

Pater qui misit filium ad studiū an teneatur ei emere libros.remissiue in.l.si.nu.4.C.de silentia.lib.xij.fo.45.

3 Pater si testatur in scriptis ⁊ filio per nuncupationem an dicātur plura testamēta vel vnum.in.l.patris ⁊ filij.nu.1.ff.de vulg.⁊ pupil.fo.148.

Pater debitor filij potest esse tutor ipsius filij emancipati.in aut.vt sine prohibi.nu.5.fo.43.

1 Pater non dat filio naturali tutorem nisi confirmetur.in.l.item in potestate.nu.3.ff.de iur.perso.fo.25.

6 Pater ex ℨctu filij filio viuo non tenetur de castrensi peculio sed olim de aduentitio ⁊ profectitio tenebaī hodie de aduentitio tenēt vt legitimus administrator.in.l.pater qui castrense.nu.2.ff.de castren.pecu.fo.238.

Pater filio mortuo qualiter teneatur de peculio.ibidē.nu.3.

Pater succedens filio in peculio quando possit petere restitutionem in integrum.ibidē.nu.4.

8 Pater succedit filio per vtilem vnde liberi seu vnde parētes.in.l.qui patris.nu.12.C.vnde libe.fo.10.

1 Pater contra testamētum filij emancipati quādo habeat contratabu.⁊ quādo querelam.in.l.pater filium.nu.3.ff.de inoffi.testa.fo.162.

4 Pater vel oīs licet scribat filio se debere nō per hoc efficitur debitor.in l.si vero.ℊ.an ⁊ quādo.nu.1.ff.de pecu.lega.fo.84.

1 Pater si expendit pro filio habenti bona aduentitia in studio qō in dubio videtur de bonis filij expendisse.in.l.si.nu.1.ff.de peti.here.fo.171.

8 Pater potest constituere procuratorē in bonis filij etiā ante lit.contesta. in.l.j.nu.1.C.de bonis mater.fo.55.

Pater quando agit vel cōuenitur nomine filij in cuius persona formabitur libellus.ibidem.nu.2.

Pater litigans tanꝙ administrator filij facit expensas litis de fructib⁹. ibidem.nu.3.

1 Pater nō legitimat bastardū nec naturalem inuitū nisi sit infans.in.l. si.nu.1.ff.de bis qui sunt sui vel alie.iur.fo.26.

1 Pater administrans prebendam filij tenetur filio actione neg.gest.in.l. litis cōtestate.nu.1.ff.de nego.gest.fo.121.

6 Pater an possit cogi emācipare filium cū sibi promissum est aliquid pro emācipando in.l.verum turpem.nu.1.ff.de ver.obli.fo.39.

6 Pater obligatur filio naturaliter ita ⁊ dominus seruo.in.l.si quis.ℊ.itē si filius.nu.1.ff.de fideiuss.fo.79.

Pater potest donare filio ob benemerita.ibidē.nu.3.

6 Pater dñs ⁊ abbas pro filio seruo et monacho potest pro suo interesse in causa criminali comparere.in.l.accusatore.ℊ.ad crimen.nu.8.ff.de publi.iudi.fo.155.

8 Pater emancipās filium debet a filio premiari.in.l.cum oportet.ℊ.cum autem.nu.1.C.de bo.que libe.fo.56.

4 Pater si stipulatur pro filio videtur in dubio profectitio concedere.in.l. titi fili.nu.1.ff.de pecu.lega.fo.85.

Pater si facit filium stipulari an tunc videretur potius donatio quā peculium.remissiue.ibidē.nu.2.

3 Pater qui fecit de filio suo necessario voluntarium poterit facere necessarium filio suo.in.l.sed si plures.ℊ.quos possum.nu.2.ff.de vulga.⁊ pupil.fo.142.

2 Pater si emancipauit filiū cui fecerat substitutionē pupillarē tacitavulgaris in ea cōtenta extinguit.in.l.j.nu.55.ff.de vulga.⁊ pupil.fo.136.

6 Pater qñ iussit filiū facere cōtractū vel officiū suscipere filius nō discutitur pius.in.l.libertus.ℊ.filiū.nu.1.ff.ad municipa.fo.240.

3 Pater qñ testatur pro se ⁊ filio quo ad quid habeātur vt duo testamēta: ⁊ quo ad quid vt vnū.in.l.patris ⁊ filij.nu.2.ff.de vul.⁊ pupil.fo.148.

Pater naturalis in illis casibus ⁊ ꝙ illa portione succedit filio in quib⁹ patri filius ipsi succedit.in.ℊ.si quis igitur.nu.1.in aut.qui.mo.fo.38.

Pater dū viuit an teneatur alere filios naturales.remissiue in.ℊ.si quis igitur.nu.2.⁊ in precedenti.ℊ.nu.1.2.3.in aut.qui.mo.fo.38.

3 Pater an possit generaliter permittere filio ꝙ possit stare in iudicio.l.l. in repudianda.ℊ.sed vtrū.nu.3.ff.de acqui.here.fo.172.

Pater verbotenus simpliciter nominādo aliquem vt filiū nō facit ipsum legitimū.an.ℊ.qualiter legitimati.nu.1.in aut.qui.mo.fo.38.

2 Pater an possit vnum ex filijs vel fratrē mentecapti substituere et alios preterire vel exheredare.in.l.ex facto.nu.3.ff.de vulg.⁊ pupil.fo.153.

Pater substituēdo exemplarie quādo fratrem vtrinq; coniūctum et qñ vtrinq; substituat.ibidē.nu.32.

Pater vel mater an possint seipsos substituere.ibidē.nu.33.

Pater vilis nō potest filio furioso exemplarie substituere.ibi.nu.37.

6 Pater tenēr ꝑ filio tāq; fideiussor.l.l. quoties.nu.1.ff.ad munici.fo.239.

Pater qui nō cōtradicit quādo iniungitur filio officium publicū autoritate ⁊ vtilitate videntur consentire.ibidē.nu.2.

Pater qualiter dicatur cōsentire filio officium suscipienti.in.l.j.nu.4.C. de decu.lib.x.fo.15.

Patris presentia in priuatis quādo ipsum obliget.ibidem.

Pater absens potest filio officiali cōsentire.ibidē.nu.5.

Pater an teneatur pro filio magistratū extra ordinē gerēte.ibi.nu.6.

1 Pater si filio paciscāt vt heredi filio queritur directa:si vt filio vtilis:si vt extraneo nulla.in.l.si tibi decē.ℊ.si pactus.nu.3.ff.de pac.fo.85.

Pater paciscens pro filio videtur pacisci vt extraneo qñ filius meruit aliter vt filio.ibi.nu.4.

Pater etiam videtur stipulari vel pacisci filio vt filio quando nominat ipsum filium:secus si nomine proprio tantū.ibi.nu.7.

Pater videtur stipulatus filio vt heredi quando non apparet an filio vt heredi.ibidē.nu.8.

Patrem stipulasse filio vt filio vel vt heredi qūo possit apparere ex cōiecturis.ibidē.nu.9.

6 Pater stipulatus filio in causa dotis castrēsis vel aduentitij querit filio non sibi.in.l.qō dicitur.nu.14.ff.de ver.obli.fo.52.

Pater stipulando filio vt benemerito quando sibi acquiratur vt valeat stipulatio.ibidem.nu.2.

Pater an stipulari vel pacisci possit filio ita quod in personā filij in vita patris effectus stipulationis queratur.ibidē.nu.4.

Pater in illis casibus in quibus potest stipulari filio in potestate in illis stipulatur filio emancipato.ibidē.nu.7.

Pater filio monacho stipulari potest.ibidē.nu.11.

Pater ⁊ auus stipulari possunt liberis qui nascentur ⁊ cōcipientur post mortē eius.ibidem.nu.12.

7 Pater potest petere restitutionē in integrū pro filio sine mandato.in.l. vna.nu.3.C.etiā per procura.cau.resti.fo.101.

5 Pater si emit fundum ⁊ possedit decē annis ⁊ postea decessit ⁊ filius possedit etiā alijs decem annis qui cecidit a possessione non potest inuenire instrumētū quo probetur titulus:qualiter succurratur huic filio.in.l.celsus.nu.5.ff.de vsucap.fo.105.

8 Pater prefertur auo in successione morientis.in.l.quod scitis.ℊ.finaūt. nu.1.C.de bo.que libe.fo.56.

4 Pater si dedit filio emancipato vt cōputaret in quartam ⁊ decidit filius anteꝙ pater cū filijs an isti filij ⁊ sic nepotes computent in quartam.nu. 12.ff.ad leg.falci.fo.140.

6 Pater accusat de morte filij sine metu calūnie nisi calumnia sit euidens in.l.generi.nu.1.ff.de publi.iudi.fo.155.

8 Pater ⁊ filī an sint duo rei credēdi qñ filī⁹ acqsinit obligationē ⁊ actionē ex causa peculij ꝓfectitij.in aut.hoc ita.n.18.C.de duo.reis stip.f.112.

4 Pater si decessit relictis duobus filijs ex vna vxore duobus alijs ex alia si vnus repudiat omnes pariter admittuntur.in.l.re coniuncti.nu.62.ff. de leg.iij.fo.65.

Pater ꝙ olim habebat cōtratabulas cōtra testamentū filij si in eo erat preteritus ⁊ in totū si persona turpis erat instituta.in.ℊ.cū igitur.nu.11. in aut.de nō eligen.secū.nuben.fo.6.

4 Pater si incepit expendere pro filio studenti patre mortuo fratres nō tenentur ad expensas vt studius perficiat.in.l.j.ℊ.nec castrense.nu.12.ff.de colla.bono.fo.172.

2 Pater cogitur dotare filiā ⁊ cogitur officio iudicis an cogatur obligare bona ꝙ dote data filio.in.l.qui liberos.nu.1.ff.de ritu nup.fo.155.

4 Pater si cogatur restituere filio an habeat locum trebellianū.in.l.j.nu. 2.ff.ad trebel.fo.142.

3 Pater vel extraneus si stipuletur dotem si matrimoniū soluatur morte mulieris sine liberis si mulier decedat cum liberis quod actio isto casu queritur

querit mulieri.in.l.si cū dotem.nu.9.ff.sol.ma.fo.15.

1 Pater faciēdo testū filio matrē excludit ꝙ nō pōt facere filius.et quare hoc fit.in.l.papinianus.ℊ.sed nec impuberis.nu.3.ff.de inoffi.test.f.160.

6 Pater qui fecit atrocē iniuriā filio pōt accusari criminaliter.in.l.pretor edixit.ℊ.si dicat.nu.6.ff.de ininr.fo.38.

Pater ⁊ mater transiens ad sca vota an admittat proprietatē.in.ℊ.sive ro sit.nu.2.in aut.de nuptijs.fo.20.

3 Pater qñ teneatur pro dote data filio.in.l.si cū dotē.ℊ.trāsgrediamur. nu.2.ff.solu.ma.fo.16.

Pater qñ cogatur consentire filie recipienti dotem ⁊ illam promittere. ibi.nu.4.⁊ 5.

Pater sine filia pōt ad dotē agere:⁊ etiā ipsi filie agenti cōsentire.in.ℊ.illud quoq;.nu.3.in aut.de equali.do.fo.44.

3 Pater pūs ⁊ tacens cū filius dat tutor an videat cōsentire:⁊ an adire hereditatē videat qui alij agēti cōsentit.in.l.si filius.nu.1.ff.de tute. fo.47.

6 Pater ⁊ mater possunt accipi duob⁹ modis.in.l.hos accusare.ℊ.oibus. nu.7.ff.de accusa.fo.168.

6 Pater si stipulat filio eo casu quo patri non pōt queri stipulatio valet ⁊ filio querit vtilis.in.l.stichū.ℊ.quesitū.nu.2.ff.de sol.de fo.98.

Pater cōsentiens filio officiū suscipienti pro filio obligat.in.l.j.n.2.C.de decurio.lib.x.fo.15.

6 Pater accusare pōt filiū pro graui delicto in ipsum cōmisso: ꝑ leui nō in.l.mauditum.nu.1.ff.de fica.fo.179.

8 Pater cogitur filio litiganti cōsentire:⁊ iudicium sine eius voluntate est nullū.in.l.cū non solū.ℊ.necessitate.nu.1.C.de bo.que lib.fo.57.

Patri nolēti consentire qūo imponat necessitas.ibi.nu.3.

Pater si noluit cōsentire ⁊ iudex procedit in causa qñ valeat iudiciū.ibi. nume.4.

Pater si ab initio nō cōsensit sed postea an iudiciū conualideī.ibi.nu.11.

Pater pōt cōsentire filio per epistolā vel per nuntiū.ibi.nu.15.

Pater succedēs filio vna cū alijs filijs nō ꝟs vsumfructū portiōis obnē te alijs filijs de bonis fratris.in.ℊ.cōsequens.nu.1.in aut.de here.fo.50.

4 Pater in casu.l.que filio.ff.vt lega.seu fideicō.non est legitimus admini strator filie.ibi nu.2.fo.160.

8 Pater pōt dotare filiaꝫ in testō in rebus prohibitis alienari in aut.res que.nu.ℊ.C.cōmu.de le.fo.47.

Pater potest alienare de rebus que subiacēt restitutioni pro filia quam vult ponere in monasterio.ibi.nu.7.

4 Pater naturalis eodem modo babet contratab.quo filius.in.l.j.nu.2. ff.de.bo.pos.contrabu.fo.165.

3 Pater an possit repudiare hereditatē in qua filius fuit institutus con templatione ipsius sine cōsensu filij.vbi ꝙ nō.in.l.is qui heres.ℊ.necꝙ filius.nu.1.ff.de acqui.here.fo.167.

Pater potest cogere filium vt repudiet.ibi.nu.2.

3 Pater pro munere per filiū suscepto an possit conueniri ante filiū.in.l. diximus.ℊ.si pater.nu.3.ff.de excu.tu.fo.78.

Pater qui obligatur pro filio penes rempublicam an potest conueniri anteꝙ filius.ibi.nu.4.

3 Pater cogit etiā pignoribus captis recipere dotē ꝑ filio quē bꝫ in potestate.in.l.si quis inter.ℊ.si quis.nu.1.ff.de excu.tu.⁊ cu.fo.82.

4 Pater si substituit duob⁹ impuberib⁹ intelligit qō debēt ambo inpuberes decedere.in.l.pater filiā.ℊ.duobus.nu.1.ff.ad le.fal.fo.135.

2 Pater ⁊ filius an dicantur duo rei credendi in obligatione naturali.in l.frater.nu.7.⁊.22.ff.de condi.inde.fo.57.

Pater ꝓmittēs directo filio obligat naturaliter:nec ad ipsum patrem reuertitur:secus quādo obligaretur filio per alium.ibi.nu.10.

Patria potestas est de iure ciuili.ibi.nu.12.

Patri an et qñ acquiritur ꝑ filiū apud ipm aliqd remaneat.ibi.nu.20.

Pater an obligetur naturaliter ex persona illius filij qui est naturaliter obligatus.ibi.nu.31.

Pater an possit autorari vni filio vendenti altero in re peculij aduētitij.ibi.nume.53.

Pater consentire potest filio per epistolam:⁊ cōsentiēdo obligatur in solidum:non consentiendo obligatur de peculio.in.l.j.nu.3.C.de filiissfami.et quēamo.lib.x.fo.22.

Pater qui adoptat illū qui factus est decurio ꝺz ei cōsentire.ibi.nu.4.

Pater rōne cōsensus qñ obligeī pro filio reipubli.⁊ priuatis.ibidem.

3 Pater agens pro filio quando teneatur satisdare.in.l.ij.ℊ.volūtatem. nu.6.ff.sol.ma.fo.6.

3 Pater agens ad dotem pro filia quando possit agere.in.l.si cum dotez. ℊ.eo autem.nu.1.ff.sol.ma.fo.15.

3 Pater et filia in dote an equiparentur duobus reis.in.l.si socer.nu.2. ff.solu.ma.fo.30.

4 Pater cui liberatio legata est debet pacto liberari.in.l.si quis.ℊ.idem inlianus.nu.2.ff.de libe.lega.fo.97.

7 Pater potest relinquere filio spurio pro alimentis.in aut.ex cōplegu. nu.3.C.de incest.nup.fo.180.

1 Pater potest remittere iniuriam factam filio.in.l.in personam.nume. 1.ff.de pactis.fo.89.

1 Pater quando possit esse iudex in causa filij vel ecōtra.in.l.qui iurisdictioni.nu.4.ff.de iurisd.om.iudi.fo.52.

3 Pater sicut nō potest dirimere spōsalia ita etiam non potest inuita filia dotem stipulari.in.l.quoties.nu.4.ff.sol.ma.fo.24.

3 Pater qñ est turpis persona nō remittit iniuriam factā filio.in.l.lucius. nu.2.ff.sol.ma.fo.27.

6 Pater an ⁊ quibus casibus equiparet fideiussori.in.l.cū filiusfami.nu.2. ff.de verb.obli.fo.21.

Pater ingrediens monasteriū tenetur dare filijs partem bonorū.in.ℊ. qr vero aliqui.nu.2.in aut.vt liceat ma.fo.49.

1 Pater vel vxor an poterit vēdicare illū qui passus est sevendi ad pretiū participandū.in.l.si ex causa.ℊ.papinianus.n.1.ff.de mino.fo.134.

8 Pater donans filio simpliciter in dubio an videat donasse vt filio an vt benemerito.in.l.si donatione.nu.1.C.de colla.fo.13.

Patris assertio donantis filio vt benemerito qꝺ non probet merita.ibi. nume.2.

Pater vel mater nō babēt ius eligendi vnū ex filijs in lucro alterutro ex coniuge proueniente.in.l.si vero fit.nu.6.in aut.de nuptijs.fo.20.

4 Pater qñ rogatur restituere filio qñ fit qꝺ nō fit locus treb.in.l.cogi.ℊ.si pater.nu.1.ff.ad treb.fo.147.

Pater si est rogatus de emācipando filium an filius possit hoc petere a patre.ibi.nu.2.

3 Pater qñ est tutor filij impuberis res nō alienāt sine decreto.in.l.j.nu.3. ff.de re.eo.qui sub tute.fo.92.

3 Pater in casu.l.si cōstante.ff.sol.ma.qñ agere possit fine filia.in repe.l.si cōstante.nu.50.ff.sol.ma.fo.20.

Pater qñ agit ad dotē in casu.d.l.si cōstante filia ius suū non admittit ꝫ illud cōsolidatur ⁊ fratribus confert.ibi.nu.52.

4 Pater cui est factū legatū vt emancipet filiū an teneat ipsi filio restituere legatum factū filio an etiā factum sibi.in.l.si cui legatū.nu.3.ff.de cōdi. ⁊ demon.fo.130.

Pater rogatus de restituēdo filio an dicat rogat⁹ vel emācipet.ibi.n.4.

5 Pater si capit emphyteosim ꝑ se ⁊ filijs post mortē patris a dño rei vidētur filij accipere.in.l.mortis causa.nu.1.ff.de dona.cau.mor.fo.72.

Pater legitimat filios naturales per matrimoniū:etiā si babet filios legitimos.in.ℊ.tribus.nu.5.in aut.quib.mo.fo.37.

Pater nō legitimat filios naturales ꝑ principis rescriptū si babet filios legitimos.ibi.nu.6.

Pater per oblationē curie legitimat filios naturales:etiā si babet filios legitimos.ibi.nu.7.

Pater per oblationem filij naturalis nati ex libera ipm legitimat sobole legitima existēte:secus si ex ancilla.in aut.quib.mo.natu.nu.1.fo.37.

6 Pater an possit scribere institm pro filio.remissiue.in.l.impuberē.ℊ.qui aute.nu.3.ff.de fal.fo.184.

7 Pater pro filio insolidū qñ teneatur.in.l.si mandator.nu.1.C.qō cū eo q in alie.fo.160.

7 Pater si vult dare plus filijs ꝙ possit quantū sibi possit ꝛoebeat retinere.in aut.si qua mulier.nu.21.C.de sacrosan.eccle.fo.23.

Pater quod legitimat filiū per ꝓcuratorē ⁊ etiā per coniunctā personā. in.ℊ.si vero bis.nu.1.in aut.qui.mo.fo.37.

7 Pater qñ stipulatur dotē pro filia actio est propria patris:⁊ an trāseat ad heredes.in.l.si.nu.j.C.cōmu.vtri.iudi.fo.132.

3 Pater si probat filiā legitimam dicit probare ipsaꝫ esse in eius potestate.in.l.vitia.nu.1.ff.sol.ma.fo.26.

3 Pater qñ possit agere actione de dote adiuncta persona filie.in.l.si cum dotem.ℊ.si post.nu.1.ff.sol.ma.fo.15.

Pater qñ teneat iterū dotare filiā que perdidit dotem.ibi.nu.2.

Patri an incumbit onus probandi ꝙ filia nō expendit in iustis causis. ibi.nu.4.

Pater qui dat filio legitimā pro soluēda condēnatione non tenēt amplius illi legitimā assignare nec dare.ibi.nu.6.

Pater babet quasi oīum in filiū:⁊ ideo ei datur vēdicatio.in.l.eo.ℊ.si filiusfamilias.nu.1.ff.eo.fo.eo.

Pater qñ possit filios naturales legitimare per testm.in aut.quib⁹ mo. natu.nu.6.fo.30.

3 Pater cōuentus de peculio deducit es alienū.ꝛqō sibi ⁊ suis debeī.in.l. si filio.nu.6.ff.sol.ma.fo.32.

5 Pater nō perdit dotē propter delictum filie.in.l.si finita.nu.13.ff.de dāinfec.fo.37.

7 Patris appellatione continet auus.in aut.ex testamēto.nu.3.C.de secū. nup.fo.181.

7 Pater dotās filiam qñ videat de bonis proprijs vel filie.in.l.fin.nu.1.C. de do.promi.fo.183.

4 Pater viuēs si soluit condēnationem pro filio an ⁊ qñ filius sibi imputabit in partē.in.l.stichus.nu.2.ff.de pecu.lega.fo.85.

Pater redimēs filiū ab hostibus videt facere officio pietatis:nec ex hoc filius tenet.ibi.nu.3.

8 Pater cōsentiens cōtractui filij qñ obligetur insolidū.in.l.j.n.1.C.qō cū eo qui in alie.fo.160.

Pater cōsentiens decurionatui filij qñ obligetur etiā priuato.ibi.nu.2.

4 Pater an possit filiū emancipare quo ad vnū actū.in.l.j.ℊ.in filij.nu.3.ff. ad treb.fo.142.

5 Pater ꝙ possit principaliter ⁊ accessorie obligari ꝑ filio.in.l.si dubitet. ℊ.filiussa.nu.3.ff.de fideiusso.fo.70.

1 Pater potest occidere filiam pregnantē inuentā in actu venereo.in.l.im-

EL COLEGIO DE NUESTRA SEÑORA DEL ROSARIO

Universidad del Rosario | Archivo Histórico

peratoꝛ.la.ij.nu.2.ff.de statu homi.fo.24.
Pater ꝙ nõ cogitur soluere legitimã filij si filius delinquit.in.ℓ.si quis nu.11.in auf.de here.ɔ falci.fo.3.
4 Pater rogatus restituere filio si dissipat qñ cogaꝫ restituere ipsi filio.in l.imperatoꝛ.nu.1.ff.ad treb.fo.151.
3 Pater repetens dotẽ adiuncta persona filie tenet satisdare de ea defendendo in casu recouentionis.in.l.ɔ ideo.ℓ.si post.nu.2.ff.re.amo.fo.37.
3 Pater relegãs filiũ incertum locũ per hoc nõ incidit in titulũ de priuatis carceribus.in.l.ex facto.nu.8.ff.de here.insti.fo.126.
5 Pater fideiubẽdo pro filio videt cõsentire sicut iubendo.in.l.si cũ filius. nu.1.ff.de dona.fo.58.
Pater quare fideiubendo nõ tenet ꝙ iussu sed si mandat iubet vel ratũ habet tenet.ibi.nu.2.
3 Pater an nanciscaꝫ curã legitimã filij:impuberis sicut nãciscit tutelam impuberis.in.l.sed ɔ milites.ℓ.iam aũt.nu.1.ff.de egcu.tuto.ɔ cu.fo.80.
4 Pater vel filius an babeãt renocatoriam in bonis per ipsos alienatis: ɔ quo remedio.in.l.nõ vsq;.nu.1.ff.si a pa.quis fue.ma.fo.182.
5 Pater an possit filio inuito renocare donata p ipsum filiũ causa mortis patre permittente.in.l.j.ℓ.si vero.nu.5.ff.de dona.fo.59.
7 Pater põt noie infantis hereditatẽ adire:ɔ dꝫ dicere ꝙ hoc facit tanꝙ legitimus administratoꝛ.in.l.si infanti.nu.2.C.de iur.delib.fo.30.
Pater qñ possit hereditatẽ adire sine filio vel filius sine patre.ibi nu.4.
Patris autoritas qñ sit sufficiẽs ad obligandũ filium.ibi.nu.8.
Pater vel auus infantis emãcipati lꝫ nõ sit eius legitimus administratoꝛ põt tamen ꝓ infante adire.ibi.nu.9.
3 Pater hodie nõ põt occidere filiũ.in.l.in suis.n.6.ff.de liberis ɔ posthumis.fo.103.
3 Pater autoraꝫ filio in causa aduẽtitia:ɔ apud quẽ remanebit ꝙ sustinet?. in.l.j.nu.3.ff.de auto.tu.ɔ cu.fo.68.
Pater autoraꝫ filio donãti causa mortis fratri suo existenti in potestate. ibi.nu.7.
1 Pater vel frater dotans filiã vel sororẽ qñ in dubio videt dotare de suo in.l.nesennius.nu.5.ff.de neg.gest.fo.121.
Pater expendẽs in studio pro filio ꝙ nõ videaꝫ expendere de suo qñ filiꝰ habet peculiũ castrense vel quasi.ibi.
7 Pater vsufructuarius nõ cauet:ɔ qñ teneatur reddere rationẽ.in.l.vsufructu.nu.3.C.de vsufruc.fo.127.
4 Pater si instituto filio in sacris existẽti ɔ granato si decesserit sine filijs ex suo corpore qño intelligaꝫ.l.l.heredibꝰ.ℓ.titius.n.4.ff.ad treb.fo.156.
Pater ꝑpter filios bꝫ honorẽ.in.l.in albo.nu.1.C.de decurio.li.x.fo.15.
6 Pater põt remittere iniuriã factã filio.in.l.sed si rivus.ℓ.filiofa.nu.2.ff. de iniur.fo.142.
Pater vilis nõ põt iniuriam factã filio remittere.ibi.nu.3.
Pater vilis nõ põt filio substituere pupillariter.ibi.
Quando iudiciũ transferꝫ de persona patris in filiũ super eadẽ instantia procedit.ibi.nu.4.
4 Pater ɔ filius si simul agant alter alteri videt cõsentire.in.l.cũ pater.ℓ. libertis.nu.6.ff.de lega.ij.fo.46.
6 Pater an possit cõficere instrm de contractu filij:ɔ quid ecõtra:ꝙ non:si est in potestate.in.l.si pater.nu.1.ff.de falsis.fo.183.
2 Pater qñ tenetur de peculio:de quo peculio intelligatur.in.l.j.nu.22.ff. de pecu.fo.97.
Pater qualiter teneaꝫ de peculio mortuo filio.ibi.nu.23.
6 Pater iubens lꝫ teneatur qõ iussu tanꝙ intercessoꝛ tñ cõuenitur non ex cusso principali.in.l.si seruũ.ℓ.an filius.nu.2.ff.de verb.obli.fo.47.
Pater põt filio nõ laboranti qñ sine verecũdia laborare põt alimẽta denegare.in.l.vnica.nu.7.C.de mẽdi.lib.xj.fo.31.
Pater donando filio qñ donare dicatur vt extraneo.in aut.de immen. dona.nu.5.fo.42.
6 Pater si misit filiũ ad studendũ an expense debeãt fieri de cõi si pater decedat.in.l.lucius.ℓ.idẽ respondit.nu.1.ff.ad municip.fo.241.
Pater filiũ naturalẽ an substituere possit in testõ minus solẽni.remiss.in ℓ.z hoc sepe.nu.5.in auf.de trie.ɔ semis.fo.18.
8 Pater põt filium obligare propter famẽ.in.l. qui filios.nu.3.C. que res pig.obli.pos.fo.105.
8 Pater deportato restituto filius qñ reincidat in eius potestatẽ.in.l.fin. nu.1.C.de senten.fo.127.
Patri dilapidanti bona filij qñ interdicatur administratio bonorum filij.ibidem.
Pater mortua vxore si incipit male vti substãtia an filius habeat remedium.l.vbi adhuc.
3 Patris persona nõ nocet filio.in.l.gallus.ℓ.qd si is.nu.2.ff.de libe.ɔ posthu.fo.109.
3 Patris factũ nõ nocet filie post emancipationẽ.in.l.ij.ℓ.qõ si in patris. nu.6.ff.fo.ma.fo.6.
Pater qñ possit agere actione pro dote.ibi.nu.7.
3 Patris cõsensus q interuenire dꝫ in iudicio an possit interuenire postea.in.l.in repudiãda.ℓ.iussum.nu.8.ff.de acqui.here.fo.172.
6 Patris autoritas qñ sufficiat in supplẽda etate filij vt obligeẽ.in.l.si seruus.ℓ.pupillus.nu.1.ff.de verb.obli.fo.57.
Patris autoritas est ad corrigendũ filium ɔ tutoris ad administrandũ. in prin.ibi.nu.2.

1 Patri succurrit propter absentiã filij nõ propter etatẽ.in.l.denicꝫ.ℓ.sed vtrũ.nu.3.ff.de mino.fo.132.
Pater loco fideiussoris quo ad quedã nõ quo ad oĩa habetur.ibi.

Patria potestas in bis que sunt publici iuris ideo nõ curaꝫ qꝫ fit vta publica persona.in.l.illud.nu.1.ff.qõ cuiusꝫ vniuersi.fo.113.
Patria potestas attendit in bis que sunt publici iuris ɔ actus fit nõ tãꝙ a publica persona.ibi.
Patrie prãtis ɔ emãcipationis differẽtia hodie sublata est quãtũ ad successionẽ intestati:nõ autẽ ex testõ in auf.de here.q̃ ab intesta.nu.3.fo.50.
Patria dictio:ɔ dictio ciuitas idẽ importãt.in.l.si in patria.nu.1.C.de in colis.lib.x.fo.19.
Patria dictio ponit latius q̃ vrbs ɔ ciuitas.in.l.vrbis appellatio.nu.3. ff.de verb.signi.fo.254.
1 Patria potestas soluit patre effecto monacho.in.l. patre furioso.nu.4. ff.de his qui sunt sui vel alie.iur.fo.25.
8 Patria potestas qñ perimit absq; facto patris tũc nõ extinguitur vsusfructus in bonis filij in auf.idẽ est.nu.2.C.de bonis que libe.fo.56.
3 Patria potestas qñ cureꝫ in bis que sunt publici iuris.in.l. testamenti. nu.1.ff.de testa.fo.94.
4 Patria potestas est res inestimabilis.in.l.filius.ℓ.secundũ vulgarẽ.n.1. ff.de leg.j.fo.27.
1 Patrie an potius sit parendũ q̃ parẽtibus:vel ecõtra.in.l.ij.nu.1.ff.de iusti.ɔ iure.fo.5.
7 Patria ɔ ciuitas idẽ important.in.l.si qs.nu.2.C.de natu.libe.fo.188.

Patrimonium qñ est diminutũ qñ suppleaꝫ ex fructibus.in.l.balista.nu.3.ff.ad treb.fo.150.
3 Patrimonium qñ est indiuiduũ egcusatus a tutela vnius nõ egcusat a tutela alterius.in.l.douob.nu.2.ff.de testa.tute.fo.51.
7 Patrimonij sui vires quilibet scire presumit.in.l. quisquis.n.1.C.de rescin.ven.fo.174.
7 Patrimoniale onus qõ dicaf.l.l.plꝫ.in.ij.lec.n.19.C.de sacrosan.ec.fo.15.

Patriarcha ɔ archiepiscopus debẽt semel vel bis in anno subditos ad capitulũ cõuocare.in.ℓ. interdicimus.nu.2.in auf.de sanctiſ.epiſ.fo.56.

Patientia ꝙ nõ preiudicat ei q prohibere nõ põt.in.l.sepe constitutũ.nu.1.ff.de re iudi.fo.127.
7 Patientia tyranni occupantis ciuitatem non prestat alicui ius prescribendi bona illius ciuitatis.in.l.j.nu.7.C.de seruitu.fo.129.
6 Patientia in iudicio sine vocis expressione habet vim stipulationis. in l.j.nu.2.ff.de verbo.obli.fo.2.
7 Qui locat vel concedit in emphyteosim tenetur ad patientiam.in.l.j.nume.3.C.de iu.emphy.fo.178.
1 Patientia in corporalibus habetur pro traditione.in.l.quoties.nu.1.ff. de serui.fo.184.
5 Patientia domini in incorporalibus quasi possessio. in. l. naturaliter. nu.1.ff.de acqui.pos.fo.85.

Patronus succedit liberto ab intestato liberis nõ extantibus.in.l.ſi.nu.1.C.ſi in frau.patro.fo.7.
Patronus accusans libertũ quãdo admittat ius succedendi.ibi.nu.3.
Patronus lꝫ sit heres liberti tamẽ renocat alienata per eum.ibi.nu.5.
7 Patronus ɔ parentes non iurant de calumnia.in.l.cum ɔ iudices.nume.11.C.de iureiur.fo.106.
Patronus non faciẽs inuentarium non priuatur legitima portione.in ℓ.nõ autem.nu.1.in auf.de here.ɔ falc.fo.5.
Patronus an renocat in seruitutẽ filios liberti ꝑpter ingratitudinem per patrem cõmissam.in auf.vt libe.de cete.nu.5.fo.33.
8 Patronus per bono.pos.cõtratab.aufert tantum legitimã.in.l.j.nu.2. C.de bono.pos.contratab.liber.fo.10.
Patronus equalis patri dicitur.in auf.vt liber.de cete.nu.5.fo.33.
Patronus inuadens an teneatur liberto constitutione.l.si quis in tantam.C.vnde vi.ibi.nu.9.fo.96.
3 Patronus si dat tutorem liberto an cõfirmetur.in.l.tutores.ℓ.si quera tur.nu.3.ff.de confir.tuto.fo.53.
7 Patroni causarum debent iurare de calumnia licet consuetudine non seruetur.in.l.cum ɔ iudices.nu.2.C.de iureiur.fo.106.
3 Patronus retinens concubinam accusat accedentes ad eam de stupro. in.l.si vgoꝛ.nu.2.ff.ad le.iul.de adul.171.

Patruus frater idemq; tutoꝛ si negotiatur etiã de pecunia pupilli an ad pupillũ ptineat pars lucri an simpliciter interesse.in.l.titiũ.ℓ.altero.nu.2.ff.de admi.tut.ɔ cura.fo.66.
8 Patruus vel frater si fit tutoꝛ vel curatoꝛ et negotiaꝫ an minoꝛ debeat habere partẽ lucri ɔ an dãnum debeat cũ pupillo cõicari.ibi.nu.3.ɔ.4.
Patruus quis ꝓprie dicatur.in.l.j.nu.1.C.de succes.edic.fo.11.
Patruus ita succedit nepoti sicut nepos patruo.l.ſi qs igitur. nu.7. in auf.quib.mo.fo.38.
3 Patrocinium potentiorum procurans debet priuari causa. in.l.j. nu.1. C.ne lice.poten.fo.85.

Pauca dicuntur octo.in.l.scire oportet.nu.1.ff.de egcu.tuto.et cura.fo.81.

Pauper dicitur q nõ habet quinquaginta aureos in bonis.in l.qui accusare.nu.2.ff.de accusa.fo.160.

Pauper presumitur

5 Pauper presumit officiũ affectasse.in.l.spadonẽ.ℓ.est autẽ.nu.1.ff.de egcu.tuto.ɔ cu.fo.82.
Pauper mẽdicans qui ostẽdit mẽbrum aliqõ debilitatũ inspici dꝫ.in.l. vnica.nu.4.C.de mẽdicanti.lib.xj.fo.31.
Pauper an possit esse testis.in.l.sanctimus.nu.2.in auf.de testi.fo.38.
4 Qui debet distribuere bona inter pauperes põt particularẽ distributionẽ facere.in.l.vnũ ex familia.ℓ.si duos.nu.2.ff.de lega.ij.fo.41.
Pauperes verecũdi qui nõ publice sed a quibuscũq; clam querũt nõ incidunt.in.l.vnicam.C.de mendicã.lib.xj.ibi.nu.2.fo.31.
4 Pauperes electi p executores in quos bona debẽt distribui habẽt actionem ex testõ nõ ex electione.in.l.vnũ ex familia.nu.3.ff.de leg.ij.fo.41.
Pauperes habẽs eligere sufficit ꝙ dicat eligo.ibi.nu.5.
4 Pauperibus relicta vel ad pias causas qñ efficiant caduca.in.l.pater filium.ℓ.tusculanus.nu.1.ff.de lega.iij.fo.58.
4 Pauperes eligere habẽs ɔ inter eos bona testatoris distribuere nõ põt vnũ eligere.in.l.si.nu.1.ff.de opti.leg.fo.78.
4 Pauperes si eligi debẽt ɔ eligãt incapaces an iterũ eligere debẽs possit eligere.in.l.quoties.ℓ.data igit.nu.3.ff.de opti.lega.fo.78.
4 Pauperes eligere habẽs põt eligere in vltima volũtate.in.l.vnũ ex familia.ℓ.si de falcidia.nu.3.ff.de leg ij.fo.41.
3 Paupertas an probet per vulgi opinionẽ.in repe.l.si cõstante.nu.13.ff. solu.ma.fo.18.
Paupertas qñ a lege limitaꝫ statur legi: vbi fit modicũ preiudiciũ probatur per vulgi.opi.vbi maginũ preiudicium paraꝫ relinquit iudicis arbitrio.ibi.nu.14.
3 Paupertatis priuilegiũ tꝫ auctis facultatibus.in.l.nõ tñ.ℓ.eos.nu.1.ff. de egcu.tu.ɔ cu.fo.83.
1 Paupertas qñ est intẽtionis alicui debet ab eo probari.in.l.si vero pro. ℓ.qui ꝑ rei qualitate.nu.6.ff.qui satisd.cog.fo.63.
Paupertas qualiter probaf.ibi.nu.7.
Paupertas ɔ dinitie probanf arbitrio iudicis.in.ℓ.hic nobis.nu.18. in auf.de here.ɔ falci.fo.4.
1 Paupertas qñ prosit.in.l.illicitas.ℓ.preses.nu.2.ff.de offi.presi.fo.41.
2 Paupertatis principiũ est egulare.in.l.ij.nu.6.ff.sol.ma.fo.5.
Pauper qñ quis dicaf ɔ effici nõ soluendo.ibi.nu.19.
3 Paupertas alterius ex reis debẽdi noceat alteri.in repe.l.si ꝓstãte.n.33. ff.sol.ma.fo.19.
7 Paupertas in appellatione egercẽda egcusat.in.l.innitus.n.7.C.de procura.fo.82.

Pax an dicatur rupta qñ est facta ɔ promissum nõ offendere te neq; tuos ɔ offendit vnus ex heredibꝰ stipulatoris. remi.in.l. ij.ℓ.ité si.nu.4.ff.de verb.obli.fo.6.
5 Pacem si duo fecerũt ɔ promiserunt vnus alterũ non offendere an si alter faciat furtũ dicatur pax rupta.in.l.licitatio.ℓ.qõ illicite.nu.3.ff.de publi.ɔ vecti.fo.52.
6 Pacem faciens cũ aliquo ɔ promittẽtes eum nõ offendere sub pena:si cõmittit adulteriũ cũ eius vxore nõ incidit in penã.in.l.verũ est.nu.4.ff.de furtis.fo.129.
Pacẽ rũpere nõ dicit ille q fecit furtũ ei cũ quo pacẽ fecerat.ibidẽ.nu.5.
4 Pace facta nõ põt opponi exceptio inimicitie.in.l.si quis.ℓ.nõ solũ.n.5. ff.de adi.lega.fo.101.
6 Pace facta inter te ɔ me ego percussi te an sit rupta pax.in.l.aut facta.ℓ. causa.nu.1.ff.de penis.fo.204.
4 Pacem faciens cũ aliquo si postea bãniaꝫ et impune occidi possit si illũ occidi nõ tenetur.in.l.quid ego.ℓ.si heres.nu.1.ff.de leg.i.fo.16.
6 Pacem si fecerũt plures pluribus ɔ promiserũt se inuicem nõ offendere sub pena ɔ vnus offendaf an oẽs ex parte offensi possint agere insolidũ tanꝙ cozrei ɔ oẽs ex parte offendentis teneanf insolidũ.in.l.cũ duo.n.2. ff.de duo.reis.fo.65.
4 Pacem si duo fecerũt postea se inuicẽ offendunt alter nõ accusat alterũ: sed si vnꝰ primo ɔ alius secõ scõs accusat primũ.in.l.cũ pater.ℓ.liberis. nu.7.ff.de leg.ij.fo.46.
6 Pacem si fecerũt duo ɔ promittũt se inuicẽ nõ offendere sub pena cuius medietas fisco applicaf si notarius est stipulatus poterit qlibet agere ꝑ fisco.in.l.j.nu.13.ff.de iure fisci.fo.229.
7 Pacem qui fecit cũ bãnito ɔ promittit nõ offendere si tũ postea offendit nõ dicitur pacẽ rumpere qñ ex forma statuti bãnitus põt impugne occidi.in.l.ſi.nu.3.C.qñ lꝫ vni.sine indi.se vindi.fo.120.
6 Pace facta cũ titio:facta fuit ꝓmissio de nõ offendẽdo per se suosq; heredes:titio mortuo relictis pluribus heredibus ɔ vnus offendaf an pena cõmittatur insolidũ.in.l.iiij.ℓ.cato.nu.30.ff.de verb.ob.fo.8.
Pace facta vt in.l.l.ij.ℓ.cato.si vnus ex heredibus ꝓmissoris offendat ꝙ pena cõmittitur aduersus oẽs pro portione hereditaria.ibi nu.12.
1 Pace facta inter duos q se inuicẽ percusserunt quis eorũ teneaf de pace rupta.in.l.j.ℓ.cũ arietes.nu.2.ff.si quadru.paupe.fecif.dicaf.fo.192.
6 Pace facta inter duas ciuitates si aliqs de vna ciuitate aliũ offendit vꝫ qõ incidat in crimẽ lese maie.in.l.j.nu.6.ff.ad le.iul.maie.fo.166.
6 Pacem si facio cũ meo inimico et ꝓmitto nõ offendere an si eg banniaꝫ possim ipsum offendere.in.l.qui seruũ mihi.n.1.ff.de verb.obli.fo.37.
7 Pacem super adulterio qñ possit fieri vt deducaf pars ꝺdẽnationis propter pacem ex beneficio statuti:ɔ qõ sufficiat habere pacẽ cũ marito.in.l. transigere.nu.23.ɔ.24.C.de transac.fo.65.

6 Pace facta cũ aliquo ꝓ se ɔ suis cõplicibus ɔ sequacibus si vnus ex cõplicibus offendaf anteq; ratum habeat ratificatio sequẽs nõ porrigit ad illud delictum.in.l.si vgoꝛ.ℓ.si quis vgorem.nu.4.ad leg.iul.de adulter. folio.171.
1 Pacem facere nõ lꝫ data pecunia etiã si nõ sit scriptũ i instrõ.in.l.furti.ℓ. pactus.nu.1.ff.de his qui no.infa.fo.100.
6 Pacem qui fecit mecũ ɔ promisit me non offendere sub pena offendẽdo fratrem meũ non incidit in penam.in.l.si ita stipulatus.ℓ.chrysogonus. nu.10.de verb.obli.fo.51.

Peccatum mortale est venire cõtra preceptũ superioris.in l.is cui bonis.nu.8.ff.de verb.ob.fo.11.
6 Peccatum in forma est maius quã in materia.in.l.an inutilis.nu.1.ff.de accep.fo.101.
Existens in peccato mortali an admittatur in testem.in.ℓ.si vero.nu.3.in auf.de testi.fo.41.
1 Ad peccandũ an inducamur naturaliter.in.l.j.ℓ.huius studij.nu.4.ff.de iusti.ɔ iur.fo.5.
6 Peccatum in spiritũ sanctũ nunq̃ remittit:qꝫ est nunq̃ velle penitere.in l.qui ea mente.nu.3.ff.de fur.fo.128.

Peculium est quedã vniuersitas:sed proprie est quedã pars patrimonia ac pecunia quã filius vel seruus parsimonia acquisiuit.in rub.nu.1.ff.de pecu.fo.96.
Peculium aduentitiũ efficitur illud qõ donat pater filio benemerẽti et eius proprietas est filij.ibi.nu.2.
Peculium sumitur octo modis.ɔ quot modis filius possit habere peculium.ibi.nu.4.
2 Peculium ɔ hereditas differũt.ratione differentie vide in.l.frater.nu. 40.ff.de cõdi.inde.fo.57.
4 Peculiũ vꝫ cõcedere q manumittit inter vinos circa spẽm derogat generi:secus in vltima volũtate.in.l.cũ dñs.ℓ.testõ.nu.1.ff.de pecu leg.fo.85.
4 Peculium castrense quare non conferaf.in.l.j.ℓ.nec castrense.nu.1.ff.de colla.bo.fo.17.
8 Peculiũ castrense quid sit.in.l.cũ opꝫ.nu.6.C.de bo.que libe.fo.56.
3 In profectitijs per iura noua nihil est immutatum.in.l.is qui heres.ℓ. neq; filius.nu.3.ff.de acqui.here.fo.167.
4 Peculiũ põt peti actiõe psonali qñ agiꝫ vniuersaliter ɔ singulariter res in peculio existẽtes rei vẽdicatiõe.in.l.si peculiũ.nu.1.ff.de pec.leg.f.84.
2 Qui agit de peculio nõ agit de in reverso.in.l.j.nu.20.ff.de pecu.fo.97. Quod in rem dñi est versum quãdo dicatur esse in peculio.ibi.nu.21
2 Peculiũ pfectitiũ ꝙ cõcerat:ɔ qlr.in.l.frater.nu.25.ff.de cõdi.inde.fo.58. Peculio adempto an filius vel seruus remaneat obligatus naturaliter.ibi.nume.45.
8 Peculiũ pfectitiũ qõ venit diuidẽdũ.in.l.filie.nu.1.C.de colla.fo.13. Peculium castrense vel quasi ꝙ non veniat in collationem.ibi.nu.3.
1 Peculiũ filij vel serui est patris vel dñi ɔ si gerat eorũ cõtẽplatiõe tenet negotiorũ gestorũ.in.l.si pupilli.ℓ.sed si ego.nu.1.ff.de nego.gest.fo.115.
1 Peculij ꝓprietas an publicetur filio delinquẽte.remissiue.in.l.denicꝫ. ℓ.sed vtrũ.nu.6.ff.de mino.fo.132.
Quesitum clericis dicitur quasi castrense peculium.in.ℓ.prebyteros.nu. 1.in auf.de sanctiſ.epiſ.fo.59.
4 Peculiũ si legatur seruo seruus nõ põt petere id qõ dñs debet sibi:sed haberius cõpensandi.in.l.si vero.ℓ.sicut aũt.nu.1.ff.de pecu.leg.fo.84.
3 Quid sit hodie inmutatũ in profectitijs:ɔ quid in aduẽtitijs.in.l.in repudianda.ℓ.iussum.nu.2.ff.de acqui.here.fo.171
2 Constitutio seu demandatio non finitur morte.in.l.licet.ℓ.parui autẽ. nu.4.ff.de pecu.fo.97.
5 Peculiũ intelligitur quãtũ ad extraneũ deducto ere alieno nõ quãtum ad dñm.in.l.tbais ancilla.ℓ.titius.nu.1.ff.de fideicõ.liber.fo.75.

Pecunia signata nõ debeẽ illi cui debeẽ oẽ argẽtũ.ɔ de rõe. in.l.gnꝰ.ℓ.an cui.nu.1.ff.de aur.et argẽ.lega.fo.95.
Pecunia antiqua que hodie non est in vsu venit in legato.ar.ibi.nu.2.
Pecunia signata ꝙ in venit i legato argẽti quãdo testatoꝛ aliud argẽtum nõ habebat.ibi.nu.3.
7 Pecunia dictio quandoq; stricte:quãdoq; large:ɔ quãdoq; largissime accipitur.in.l.receptitia.nu.3.C.de cõsti.pecu.fo.142.
4 Pecunie appellatiõe totũ primoniũ ꝟtinct.i.l.cogi.n.1.ff.ad tre.fo.146
4 Pecunie nomine quid, veniat:etiam attẽto communi vsu.in.l.talis scriptura.nu.2.ff.de leg.j.fo.10.
4 Pecunia est de bis rebus que seruando seruari nõ possunt.in.l.j.ℓ.fuit quesitum.nu.3.ff.ad trebel.fo.143.
4 Pecunia quã capit heres ex testamento quãdo imputatur in falci.in.l. in quartam.nu.2.ff.ad leg.fal.fo.140.
3 Pecunia redacta a tutoꝛe ex re pupilli suo nomine vendente nõ efficit pupilli.in.l.titiũ.ℓ.altero.nu.1.ff.de admi.tu.ɔ cu.fo.66.
Pecunia an possit se redimere ille cui imũgitur aliqõ officiũ.remissiue in.l.vnica.nu.21.C.de mulie.lib.x.fo.22
4 Pecunia que expendit in progenetis ɔ bãnitoribus ac emptoribꝰ ad alliciendũ deducit.in.l.vbi pure.ℓ.qui.nu.1.ff.ad treb.fo.148.
6 Pecunia que cõiter in ciuitate currit in dubio vꝫ promissa.in.l.paulꝰ. nu.1.ff.de solu.fo.99.
Pecunia vna ꝑ alia solui ꝑtoẽ nõ creditoꝛ aliqõ dãnũ ñ patiaf.ibi.n.3.
Pecunia grossa per minutã estimatur.ibi.nu.8.

Universidad del Rosario | Archivo Histórico

4 Pecunia egacta a defuncto quãdo restituat legatario hereditatis. in l. cum filius. §. lucio. nu. 5. ff. de leg. ij. fo. 43.
2 Pecunia nõ parata solutioni q̃ nuda cõuentione nõ cõuertatur in mutuum. in. l. qui negotia. nu. 1. ff. manda. fo. 104.
2 Pecunia soluta p̃ maleficio cõmisso per fratrẽ q̃s debeat sibi in partem imputari. in. l. cũ duobus. §. papinianus. nu. 1. ff. p̃. socio. fo. 112.
Pecunia hereditaria altero ex tribus modis põt peruenire ad possessionem. in. l. i. nu. 2. C. de peti. her. fo. 124.
2 Pecunia quãdo legatur dominiũ nõ trãsit in legatarium. in. l. omnia. nu. 1. ff. si cer. peta. fo. 8.
7 Pecunia data ob trãsactionẽ quãdo ab ea de voluntate partiũ recedit repetit cõdictione sine cã vel ob cãm. in. l. si diuersa. nu. 1. C. de trãsac. f. 62.
2 Pecunia debita defuncto potest dici ipsius defuncti. in. l. eius qui. nu. 3. ff. si cer. peta. fo. 22.
4 Pecunia data filio per patrẽ causa studij an imputetur ĩ quartãvel veniat cõferẽda. in. l. i. §. nec castrẽse. nu. 2. ff. de colla. bo. fo. 172.
7 Pecunia q̃s ad vnũ de volũtate alterius peruenit fictione iuris dicũtur plures numerationes. in. l. si nõ singuli. nu. 1. C. si cer. pe. fo. 134.
9 Pecunia redacta ex venditione pignoris in quã causã3 dicatur facta. in l. cum ex pluribus. nu. 3. ff. de solu. fo. 101.
1 Pecunia omnes alie res estimãtur. in. l. cum aquiliana. nume. 4. ff. de transac. fo. 94.
2 Pecunia tripliciter accipitur. in. l. ij. §. creditũ. nu. 4. ff. si cer. peta. fo. 5.
Pecunia decreta p̃ habẽda abundãtia nõ potest minui nec in aliã cãm cõuerti. in. l. vltima. nu. 1. C. de. frumẽ. vt. lib. xj. fo. 30.
Pecunia ordinata p̃ habẽda abũdãtia põt pistorib⁹ mutuari. ibi. nu. 2.
4 Pecunie dictio a testatore plata refert ad ea que cõsistũt in põdere: nu mero: vel mẽsura. in. l. talis scriptura. nu. 1. ff. de leg. i. fo. 10.
2 Pecunia si data est vt seruus manumittat p̃ recipiẽtẽ pecuniã q̃s post tps efficiatur liber. in. l. dedi tibi. §. erit. nu. 2. ff. de cond. cau. da. fo. 40.
Pecunia si datur in sacculo non numerata p̃ seruo manumittẽdo non est emptio. ibi. nu. 3.
2 Pecunia credita ex necessitate q̃ nõ dicitur p̃opie credita. in. l. si tibi. nu. 3. ff. si cer. pet. fo. 16.
2 Pecunia non fuit principaliter inuenta vt numeretur. in. l. ij. §. mutui. nu. 11. ff. si cer peta. fo. 4.
4 Pecunia ab vnũ vsum relicta nõ potest per superiorẽ ad aliũ vsũ3 deputari: quãdo testato: p̃ouidet. quid debeat fieri illo nõ facto. in. l. liberto suo. §. lucius. nu. 2. ff. de an. leg. fo. 70.
2 Pecunia si mutuatur quãdo debeat reddi scõm antiquã vel scõm nouã in. l. cũ quid. nu. 17. ff. si cer. peta. fo. 7.
Pecunia mea quomõ dicatur. in. l. si me ꝛ titiũ. nu. 3. ff. si cer. peta. fo. 20.
2 Pecunia soluta per pupillum si est perdita vel non cõuersa in vtilitatẽ debitoris quod pupillus liberetur. in. l. nõ omnis. §. si pupillus nu. 4. ff. si cer. peta. fo. 16.
6 Pecunia in vnũ vsum legata q̃s possit in aliũ vsum cõuerti. in. l. legatũ nu. 1. ff. de admi. re. ad ciui. per. fo. 248.
Pecunia licite daf p̃o literis cõtinentibus dignitatẽ. in aut. vt iudi. sine quoquo sufira. nu. 4. fo. 13.
Pecunia soluta ad ministratori ciuitatis ꝛ nõ recte non p̃esumit versa in vtilitatẽ ciuitatis. in. l. vnica. nu. 2. C. de solutio. lib. xj. fo. 33.
7 Pecunia redẽpta ex bonis cõibus non efficit cõis. in. l. si patruus. nu. 3. ꝛ. 7. C. cõmu. vtriq̃. iud. fo. 132.
4 Pecunia q̃s fit de argẽto d3 fieri vt sit eiusdẽ estimatiõis in forma cui⁹ est in materia. in. l. si alij. §. cui certũ. nu. 1. ff. de auro ꝛ argẽ. lega. fo. 93.
5 Pecunia p̃ojecta in populo videt donata occupãti. in. l. licitatio. nu. 4. ff. de publi. ꝛ vecti. fo. 52.
4 Pecunia signata q̃ non venit q̃s legatur oẽ aurum siue argentũ. l. cum aurũ. nu. 2. ff. de auro ꝛ argẽ. lega. fo. 95.
4 Pecunia in sacculo vel arca cõsignata nõ continenf appellatione pecunie: sed vt species debef. in. l. talis scriptura. nu. 1. ff. de leg. j. fo. 10.
3 Pecunia mutuata tutori q̃ fuit cõuersa in vtilitatẽ pupilli actio vtilis cõpetit contra pupillũ mutuanti. in. l. post mortem. §. tutor. nu. 5. ff. q̃ ex fac. tuto. vel cura. fo. 72.
Pecunia deputata ad vsum volũtariũ in causa3 necessariã sine p̃missu p̃incipis cõuerti põt. in. l. vnica. nu. 1. C. de expẽ. publi. lib. xj. fo. 33.
Pecunia deputata ad vnũ vsum si in aliũ conuertit finito illo vsu remanet vsui p̃imo. ibi. nu. 2.
5 Pecuniã accipere ab aliquo vt p̃o eo intercedã licite possu3. in. l. hoc iure. §. labeo. nu. 1. ff. de dona. fo. 66.
3 Pecuniã dans vt habeat officiũ vel beneficiũ dicit habere titulo lucrationo. in. l. i3 p̃ herede. nu. 1. ff. si quis omif. cau. testa. fo. 187.
2 Pecuniam mutuãs ad rẽ conseruandã q̃ in ea habeat tria p̃iuilegia. in. l. interdũ. nu. 4. ff. qui potio. in pig. habe. fo. 141.
Pecuniam mutuãs ad rem emendã an ꝛ q̃ habeat tacitã hypothecam super ea. ibi. nu. 5.
2 Pecuniã habẽs in capsa vel marsupio dicit eam habere paratã solutioni. ꝛ q̃o hoc p̃obabit. in. l. singularia. nu. 5. ff. si cer. pet. fo. 13.
Pecuniam qualiter p̃obet esse versam in vtilitatẽ ciuitatis ecclesie vel minoris. in. l. ciuitas. nu. 13. ff. si cer. pete. fo. 18.
Pecuniam dans vt habeat officiũ p̃esumit habere animũ malefaciẽdi ꝛ lucrandi in debite. in. l. ij. nu. 2. C. de murile. lib. vj. fo. 28.
1 Pecuniam dare nõ l3 ante condẽnationẽ p̃o habẽda pace: post fic. in. l. athletas. §. itẽ si quis. nu. 3. ff. de bis qui no. infa. fo. 99.
6 Pecuniam recipiens fisco debitã vt det fisco post annũ teneꝛ. l. iul. de resiudis. in. l. cũ eo. nu. 1. ff. ad le. iul pecu. fo. 188.
7 Pecuniam fuisse numeratã q̃n probetur per instrumentũ. in. l. si ex cautione. nu. 1. C. de nõ nume. pecu. fo. 163.
Pecuniam nõ fuisse numeratam q̃o probabit. ibi. nu. 11.
3 Pecuniã recipiẽs an stante cã cõditionis implende q̃n videat se p̃o berede gerere. in. l. p̃o herede. §. papinianus. nu. 1. ff. de acq. here. fo. 170.
2 Pecuniã indebitã recipiẽs ab aliquo an si illã perdat sine culpa liberef. in. l. indebiti. §. sed si nu. 4. ff. de cõdi. inde. fo. 50.
4 Pecunie relicte ad alimẽta vt ponanf ad vsuras ꝛ inde alimenta percipianf qualiter hodie fiet. in. l. diuus seuerus. nu. 2. ff. ad legẽ fal. fo. 139.
1 Pecunie que redigunf ex p̃otocollo nõ sunt in fructu: ꝛ sic nõ debentur fructuario. in. l. quedã. §. nihil interest. nu. 6. ff. de eden. fo. 79.
5 Pedagio vẽdito non videt ius percipiẽdi venditũ: sed ipsa perceptio seu cõmoditas percipiẽdo videtur vẽdita. in. l. cotẽ. §. qui magnos. nu. 5. ff. de publi. ꝛ vecti. fo. 54.
Res immisse in ciuitatẽ sine solutione pedagij sic̃ dispositione statuti cõ fiscantur ꝛ multo portauit res meas ꝛ pedagiũ nõ soluit res nõ publicãtur sed multo plestabit quantũ res valebãt. in. l. vltima. nu. 3. C. de nauib⁹ nõ exemptis. lib. xj. fo. 26.
Portantes res p̃incipis nõ soluunt pedagiũ. in. l. j. nu. 6. C. de nauicula. lib. xj. fo. 25.
Pedis ꝛ passus lõgitudo quãta esse dicaf. remissiue. in aut. de oper. nountia. nu. 3. fo. 28.
Pedanei iudices q̃ sint: ꝛ qui dicanf. in. §. si quis autẽ. nu. 1. ĩ aut. de iudicibus. fo. 34.
8 Pena si ex forma statuti duplicaf in delictis cõmissis post sonũ campane ꝛ cõmittatur delictũ in rure vbi cãpana nõ audiatur quid iuris remissiue. in. l. talis. nu. 5. C. de bis qui. vt indig. fo. 39.
3 Pena apposita parti in p̃omissione de nõ offendendo cuius medietas sit fisci ꝛ alia pars nõ acquirit fisco nisi notarius stipuleꝛ. in. l. arbiter. n. 1. ff. de arbi. fo. 159.
1 Pena si est apposita in trãsactione cõtinet minus q̃ interesse id q̃ estvl tra peti põt. in. l. qui fidẽ. nu. 11. ff. de trãsac. fo. 97.
Penã si soluit cõtraueniens ꝛ iterũ contraueniat teneꝛ iterũ soluere q̃n est apposita clausula que pena toties ꝛc. ibi. nu. 12.
7 Pena impposita q̃n extendat effectũ suum extra territoriũ iudicãtis. in. l. j. nu. 50. C. de fun. trini. fo. 8.
6 Pene legales in matrimonio que sint. in. l. titia. nume. 5. ff. de verb. obli. folio. 54.
6 Pena si delinquens decedit infra decẽ dies qui danf ad appellandũ q̃n transeat ad heredes. in. l. si qua pena. nu. 3 ff. de verb. signi fo. 260.
7 Pena. l. j. C. ne lice. potẽ. non imponi ipso iure sed per sententiã. nu. 4. folio. 85.
Pena. o. l. j. an cõmittaf ex sola procuratione vel requiraf q̃ patrociniũ fuerit p̃estitũ. ibi. nu. 6.
Pena. o. l. j. cõmittitur quocũq̃ modo patrociniũ p̃esletur. ibi. nu. 7.
1 Pena duplex p̃o delicto q̃n imponi possit. in. l. qd ergo. §. pena. nu. 3. ff. de bis qui no. infa. fo. 101.
In casu. §. pena. in. l. qd ergo. ff. de bis qui no. infa. nõ est necesse expime re in sniã q̃ imponaf pena corporalis p̃o pecuniaria: nec sniã dicitur cõtinere expressum iuris errorẽ. ibi. nu. 4.
Super pena pacisci põt postq̃ quis de delicto est condẽnatus. ibi. nu. 7.
Quando condẽnatio augetur ex natura delicti p̃opter aliquas qualitates delicto inherentes: tunc l3 pena augeatur: tamẽ infamia nõ tollitur. ibi. nu. 10.
Si augeꝛ p̃opter extrinsecũ accidẽs p̃eter naturam delicti tũc infamia tollitur. ibi.
Pena q̃n diminuitur an diminuaf infamia. ibi. nu. 11.
In extraordinarijs criminibus vbi pena nõ est limitata vt pena augeaf vel minuaf inspicitur q̃n cõsueuit fieri p̃o tali delicto. ibi. nu. 12.
6 Pena capitalis vel mẽbri abcissio q̃n cadat in seruũ. in. l. bos accusare. §. oibus autẽ. nu. 2. ff. de accu. fo. 161.
Pena deportatiõis ꝛ religationis q̃n cadat in seruũ vt admittat spẽ bande ciuitatis ꝛ libertatis. ibi. nu. 4.
Pena pecuniaria in genere cadit in monachũ nõ respectu oium bonor̃ vel quote. ibi. nu. 6.
Pena. l. põpo. de paricidijs. q̃n possit habere locũ in seruũ. ibi. nu. 7.
Pena que imponi a lege q̃n nõ cadit in seruũ officio iudicis alteratur. ibi. nu. 9.
Pena a lege inducta p̃o delicto l3 iudice eius arbitrio ex cã imponatur tamẽ accusatio erit ex. l. illa ꝛ nõ extraordinaria. ibi. nu. 11.
6 Pena sibi ascribentiũ in testõ q̃ habeat locũ etiam in testõ nuncupatiuo. in. l. j. §. ex illa quoq̃. nu. 1. ff. de falsis. fo. 181.
Pena falsi habet locum in scriptura p̃opria q̃n sic sit scripta q̃o probet. ibi. nu. 2.
3 Pene medietas in qualibet actione populari an sit actoris alia vero medietas fisci. in. l. lege cornelia. §. ex hoc edicto. nu. 1. ff. ad fille. fo. 163.
Contra penam cõmissam ob nõ factũ vnius heredis q̃n coberes vtatur p̃iuilegio suo. in. §. pupillus. nu. 3. in aut. de here. ꝛ fal. fo. 5.

Pena de

7 Pena de qua in hac auf. an ipso iure vel ope exceptionis cõmittatur. in l. ad hec. nu. 4. C. de vsuris. fo. 169.
Pena de qua in aut. vt nõ fiãt pig. imponif ipso iure. ibi. nu. 4. fo. 24.
1 Pena actionis popularis applicaf parti nõ fisco. in. l. serui. nu. 3. ff. de iudiciis. om. iudi. fo. 51.
6 Pena imponif alternatiue q̃n agitur criminaliter actione iniuriarũ. in l. de iniuria. nu. 1. ff. de iniur. fo. 143.
2 Pena an possit ascẽdere in infinitum. in. l. si dictũ. nu. 1. ff. de enic. f. 147.
1 Pena quadrupli an sit pena delicti vel cõtumacie. remissiue. in. l. si cũ exceptione. §. in hac actione. nu. 1. q̃ me. cau. fo. 126.
6 Pena q̃n inferf ab ipso iure sine condẽnatione tunc transit ad heredẽ. in l. ex iudicio. nu. 2. ff. de accusa. fo. 163.
Pena in quibus casibus trãsit ad heredẽ. ibi. nu. 3.
Ubicũq̃ ex crimine p̃iuato pena pecuniaria venit imponẽda tũc quilibet de populo admittitur ad accusandũ. in. l. i. nu. 11. ff. de iure fis. fo. 229.
Pena que imponif vendenti rẽ litigiosam ꝛ fisco applicaf nõ erat de iure antiquo. ibi. nu. 12.
6 Pena excedens legitimũ modum vsurarũ adiecta in cõtractu etiã in nõ cõsueto fenerari censeꝛ adiecta in fraudem vsurarũ. ibi. nu. 11.
Pena an possit excedere quadruplũ. ibi. nu. 12.
1 Pena de qua in. l. j. §. sed ꝛ cõstituto. ff. de calũ. habet locũ in actore ꝛ reo. ibi. nume. 7. fo. 122.
7 Pena diminuta an dicaf cum infamia dispensatũ. in. l. ꝛ sit seuerior. n. 5. C. ex qui. cau. infa. irro. fo. 76.
Pena cõstitutionis in auf. de rap. mu. habet locũ etiã si raptus cõmittatur in volentẽ. in auf. de rap. mu. nu. 2. ꝛ. 4. fo. 55.
3 Pena vbi venit imponẽda in criminib⁹ a relegatione infra q̃ possit pueniri ad diffinitiuã lite nõ contesta. in. l. ñ. nu. 3. ff. vbi pupil. edu. vel mo. debe. fo. 87.
Pena extraordinaria põt esse vsq̃ ad penã capitis. ibi. nu. 4.
Pena. l. ij. q̃s maior. C. de trãsac. q̃ nõ habet locũ in cõpromittẽte ex forma statuti. ibi. nu. 2. fo. 72.
Pena legalis vt cõmittatur requirif q̃ qs peruenerit vsq̃ ad sniam secus cõuentionali. ibi. nu. 4.
Pena. o. l. ij q̃s inferf ipso iure nec expectatur snia. ibi. nu. 10.
Pena. o. l. q̃ habeat locũ etiã in reo. ibi. nu. 12.
Pena. o. l. q̃ habet locũ etiã in alijs cõtractibus. ibi. nu. 15.
Pena quarti pluris q̃o adijcitur in penã nõ soluentis infra terminũ est pena more nõ delicti. in. l. j. nu. 5. C. de fisca. vsu. lib. x. fo. 7.
7 Pena adiecta facto q̃n videat adiecta in fraudẽ vsurarũ. in. l. cũ allegas. nu. 1. C. de vsuris. fo. 169.
4 Pena nũq̃ augetur cõtra negantem q̃n fit a statuto ipso iure. in. l. ad q̃. §. si conseruum. nu. 1. ff. de pecu. leg. fo. 84.
Pena d3 suos autores tenere. in auf. de incest. nup. nu. 1. fo. 15.
1 Pena si venit duplicãda p̃o delicto cõmisso in platea de nocte ꝛ in festo an quadruplabit duplũ. remissiue. in. l. cũ exceptione. §. quadruplaf. n. l. ff. q̃ me. cau. fo. 126.
7 Pena cõmittitur in solidũ in stipulationibus facti vno ex heredibus 3 faciente. in. l. ij. §. itẽ si. nu. 1. ff. de verb. obli. fo. 6.
7 Pena de facto fieri q̃n sufficiat siue ad actionẽ q̃dã siue ad pene cõmissionẽ euitandã siue vt pena eniteꝛ. in. l. vbi pactũ. nu. 14. C. de trãsac. f. 71.
7 Pena. l. p̃ouidendũ. C. de postu. intelligif per sniam. in. l. quidendum. in. ij. lect. nu. 3. fo. 74.
6 P̃o pena imponẽda ex crie quato si pena est pecuniaria qlibet de pplo admittit: si corporalis ille tñ cui⁹ iteresf. in rub. n. 4. ff. ô popul. ac. f. 148.
Pena cui applicef q̃n agitur actione populari. remissiue. ibi. nu. 4.
6 Pena que imponif ad tempus post tẽpus videt remissa. in. l. fratres. n. l. ff. de penis. fo. 227.
Pena de qua in. l. missi. C. de exacto. tribu. lib. x. partim applicaf fisco et partim parti. in. o. l. missi nu. 17. C. eo. fo. 12.
Pena fustigationis q̃ fit maior: et est de mero imperio. in aut. de incest. nup. nu. 4. fo. 15.
6 Pena corporis in vilibus q̃ nõ fit maior quãuis pecuniaria. in. l. j. §. generaliter. nu. 1. ff. de penis. fo. 201.
6 Pena seu interesse si cõtra fiat obligatione facti indiuidui qualiter ꝛ ad uersus quos cõmittatur. in. l. ñ. §. cato. nu. 11. ff. de verb. obli. fo. 7.
Pena de qua in. l. si qs maior. C. de transa. intelligif imposita ipso iure. in aut. de incest. nup. nu. 7. fo. 15.
6 Pena specialis si reperif appposita super crie ꝛ etiã pena gñalis: q̃n illa gñalis trabaf ad specificata. in. l. sanctio legum. nu. 1. ff. de penis. fo. 207.
Ratio diuersitatis an pena specialis ꝛ generalis imponif eadẽ lege aut diuersis. ibi. nu. 2.
Pena q̃n inferaf ipso iure. in aut. vt defuncti sue fune. nu. 5. fo. 27.
1 Quãdo in defectũ pene pecuniarie deuenif ad corporalẽ remittif ad indicem maiorẽ. in. l. fi. nu. 1. ff. de in ius vo. fo. 58.
Pena bec nõ h3 locum nisi in cõprehensis edicto. ibi. nu. 2.
8 Pena. phibẽtis aliquẽ testari extraordinaria est arbitrio iudicis. in. l. j. nu. 1. C. si quis ali. testa. p̃ohi. fo. 37.
6 Pena vt cõmittatur nõ sufficit de facto fieri. in. l. cõtinuus. §. cũ qs. nu. 1. ꝛ. 4. ff. de verb. obli. fo. 56.
6 Penam falsi incurrit qui celat aliquid simpliciter vt nemini appareat: item qui extruncat bullas ex literis papalibus. in. l. paulus. nu. 1. et. 2. ff. de falsis. fo. 184.
7 Pena cõtra secundo nubẽtes q̃ sit de iure canonico correcta. in. l. j. nu. 2. §. de secũ. nup. fo. 181.
1 Pena ipso iure imposita a lege trãsit ad heredẽ. in. l. si quis iniquũ. §. q̃ autem. nu. 1. ff. q̃ quisq̃ iur. fo. 55.
1 Pena grauissima est cedi flagellis. in. l. sed si hac. §. ait p̃etor. n. 3. ff. de iniu voc. fo. 57.
7 Pena q̃n est p̃omissa per emphyteotã an ea cessante in solutione poterit peti pena ꝛ expelli. in. l. ij. nu. 14. C. de iur. emphy. fo. 178.
2 Pena pecuniaria si imponaf per statutũ p̃ crimine in quo pena sanguinis veniret imponẽda an poterit transigi sup tali crimine. in. l. l3. §. idem scribit. nu. 18. ff. de pecu. fo. 98.
Pena pecuniaria si imponaf p̃o homicidio an poterit in dicto casu in teruenire p̃ocurator. ibi. nu. 19.
Pena falsi testis que sit. in. §. si vero quidã. nu. 6. in aut. de testi. fo. 39.
5 Pena ordinaria p̃o delictis in quibus pena certa nõ est appolita dicit illa que est cõsueta apponi. in. l. si quis actiones. nume. 3. ff. de p̃iua. delic. folio. 119.
Pena peccantis contra naturã que sit. remissiue in auf. vt non lugu. cõtra na. na. 3. fo. 33.
Pena blasphemantis deũ vel sanctos que sit. remissiue. ibi. nu. 4.
Pena cõpromissi contra nõ parentẽ siue fit actor siue reus exigi põt nõ autẽ res. in. l. q̃ vero. n. 4. in auf. de iudi. fo. 36.
6 Pena. l. iul. de ambitu. est duplex: ꝛ vna exacta: alia tollitur. in. l. vnica. §. ꝛ si quis. nu. 1. ff. ad le. iul. de ambi. fo. 188.
Pena qua veniat puniendus ille qui nõ exhibuit reum quẽ p̃omisit exhibere. in. l. si qs. nu. 1. ff. de custo. ꝛ exhi. reo. fo. 164.
Pena p̃omissa per cũ qui p̃omisit sistere reũ cause capitalis de cõsuetudine applicaf fisco. ibi. nu. 4.
Pena p̃omissa per fideiussorẽ de exhibendo reum: si nõ exhibet exigit a fideiussore officio iudicis. ibi. nu. 6.
6 Pena turpiliani est quinq̃ aureorum. in. l. p̃euaricationis. §. si ideo qs nu. 2. ff. de p̃iua. fo. 165.
Pena statuta p leges antiquas in adulterio in masculo remanet firma in. §. si quãdo. nu. 1. in auf. vt nulli iudi. fo. 54.
6 Pena corporalis q̃ sit grauior quauis pecuniaria. in. l. in seruorũ. §. in p̃onis. nu. 1. ff. de penis. fo. 203.
Pena relegationis q̃ nõ imponif nisi contra eũ qui dolo delinquit. in auf. de incest. nu. 14. fo. 15.
An sit differẽtia inter masculũ ꝛ feminã quo ad cõmissionẽ vel exitationem penarũ incestarũ nuptiarũ. in auf. de incest. nup. nu. 15. fo. 15.
Pena imponif vt metu pene quis efficiaf magis obediẽs. in. l. ij. n. 15. C. de exacto. lib. x. fo. 12.
6 Pena incestus est pena adulterij. in. l. si adulterium. nu. 2. ff. ô adul. fo. 176.
Pena magna q̃ imponaf p̃o minimo delicto. in. l. vellera. nu. 2. C. de veste. Olobe. lib. xj. fo. 28.
5 Pena que peruenit ad te occasione rei mee vna cum re mihi restitues. ꝛ qualiter hoc intelligaf. in. l. p̃etor ait. §. q̃o de fructib⁹. n. 1. ꝛ. 2. ff. de bo. au to. iudi. posf. fo. 135.
Pena de qua in. §. si aũt. in auf. de nup. an bodie habebit locum ex quo mulier nõ iurat. in. o. §. si autẽ. nu. 1. fo. 21.
Pene de quib⁹ ibi an bodie sint sublate. ibi. nu. 2.
7 Pena. §. q̃o si actor. in. l. cum ꝛ iudices. C. de iureiur. q̃n transeat ad heredes. ibi. nu. 6. fo. 109.
6 Pena q̃n committatur l3 quis nõ arbitretur. in. l. cũ stipula. nu. 3. ff. de verb. obli. fo. 40.
Pena adiecta ab homine si nõ fiat opus infra tñ tẽpus statim cõmittitur cũ certũ sit infra illud fieri nõ posse: secus si adijcit a lege: tũc non cõmittitur nisi toto tẽpore elapso. ibi. nu. 4.
Pona adiecta facto si cst talis q̃ ipso iure secum trahit executionẽ puta q̃ quis sit infamis statim cũ est cõmissa executio est exacta. ibi. nu. 6.
6 Pena in obligationibus quãtitatis nõ põt esse maior forte nisi datio cõferatur in personã alterius q̃ tũc nõ est mera datio: sed h3 naturã obligationis facti. in. l. qui res. §. qui stipulaf. nu. 2. ff. de solu. fo. 99.
7 Pena que venit duplicanda per statutũ non duplicaf si est in specie. in. l. lucius. §. impubere. nu. 2. ff. de leg. ij. fo. 49.
Pena tẽporalis an duplicef vigore statuti duplicãtis penam. ibi. nu. 3.
6 Pena capitalis imposita cõditionaliter facit iudicium capitale. in. l. publicorum. nu. 3. ff. de publi. iudi. fo. 149.
Pena perpetui carceris de iure ciuili nõ imponitur. ibi. nu. 9.
Pena abscissiõis membri est pena capitalis impropzie. ibi. nu. 12.
Pene augmẽtatio si fiat qualiter cognoscatur quod fiat vigore eiusdẽ l. vel officio iudicis. ibi. nu. 4.
1 Pena si imponif respectiue ad aliã itelligif cũ oibus qualitatib⁹ illius pene ad quã fit relatio. in. l. i. §. cũ plures. nu. 1. ff. si fa. fur. fe. dica. fol. 132.
4 Pena cõuentionalis q̃ cessat quãdo lex representat factum q̃ erat ab homine faciẽdum. in. §. bis igitur. nu. 1. in auf. de here. ꝛ fal. fo. 2.
1 Pena committitur vbi nuda cõuentio precedit et stipulatio penalis sequatur: sicut si stipulatio vestita precederet. in. l. diem. pferre. §. sed si pena. nu. 1. ff. de arbi. fo. 149.
1 Pena si est commissa ꝛ sententia cõfirmata tacite per lapsum decẽ dierũ quãdo vtriq̃ confirmeꝛ. in. l. si duo. nu. 1. ff. de arbi. fo. 159.

Universidad del Rosario Archivo Histórico

8 Pena frustratorie appellãtis.in.l.a procõsulib⁹.ff.4.C.de appel.fo.84.
6 Pena adiecta prestationi annue intelligitur de decem singulis annis. in.l.si ita stipulatus.nu.1.ff.de verb.obli.fo.50.
8 Pena pecuniaria si imponatur per statutum pro homicidio an sit sublata pena.l. cornelie de sica.fo.125.
6 Pena quãdo nõ est limitata a iure remanet imponẽdo officio iudicis: et quado alias imponãtur plures pene alternatiue cuius sit electio.in l.i.§.ergastulatores.nu.1.ff.de effrac.ꝛ expila.fo.147.
9 Pena quãdo cõmittãt contra heredes.in.l.ad diẽ.nu.1.ff.de⁹.obl.fo.31.
Pena quando promittitur non refert an dicatur sub pena.ibi.nu.2.
1 Pena.l.in rem.ff.de rei vendi.nõ habet locũ quando reus detulit iuramẽtũ actori ꝛ iurauit reũ possidere.in.l.in rem.nu.11.ff.de rei ven.f.179.
1 Penam in pretoriis stipulationibus licet quis nõ cogatur inserere: tamen quando quis vult actionem ꝓpositã excludere et debeat se sub alia cogitur cauere sub certa pena.in.l.quia etiam.§.quid ergo.nu.3.ff. de alie.iudi.mu.fo.45.
4 Pena adiecta dationi quãtitatis vltra legitimũ modum vsurarum non valet.in.l.fi.nu.4.ff.de bis que pe.no.in testa.relin.fo.109.
8 Pena.dupli in qua defunctus incurrerat erga illum quem sibi heredẽ fecit an possit computari contra creditores.in.l.fin.§.in computatione. nu.5.C.de in.delib.fo.33.
6 Pena an committatur aduersus omnes an contra non defendentes.si aliquis promisit sub pena iudicatum solui que continet clausu.de defendendo ꝛ decedat pluribus relictis heredibus quorũ vnus defendat alij non.in.l.iiij.§.cato.nu.12.ff.de verb.obli.fo.8.
7 Pena ꝙ nõ succedat loco rei ꝓmisse qñ trãsactio sit per aquiliã stipulationem ꝛ acceptilationẽ.in.l.vbi pactũ.nu.12.C.de transac.fo.71.
Pena an imponãt pro illicito iuramẽto.in aut.sceni.nõ so.nu.6.fo.24.
5 Pena imponenda a patre filio non potest excedere legalem.in.l.si quis dicat.nu.1.ff.de manumis.fo.72.
7 Pena de qua in aut incestas.C.de incest.nupt.an fiat ipso iure vel per penitentiam.ibi.nu.2.fo.180.
6 Pena ab vsura quõ differat.in.l.cũ stipulati.nu.2.ff.de ver.obli.fo.36.
Pena apposita in cõtractu quando dicatur pena vel vsura.ibi.nu.3.
Pena apposita heredi nõ soluẽti per testatorem qñ sit vsura.ibi.nu.4.
7 Pena pari puniũtur agẽtes ꝛ cõsentientes.in.l.iubemus.§.sane si hoc. nu.5.C.de sacrosan.eccle.fo.24.
7 Pena que debetur parti non remittitur per rescriptum.in.l.venia.nu. 3.C.de in ius voc.fo.46.
Per compositionẽ factam de pena non comprehenditur pars que debetur parti.ibi nu.4.
6 Pena adiecta pacto nudo nõ exigitur nisi interfit: secus si stipulationi in.l.stipulatio ista.§.alteri.nu.6.ff.de verb.obli.fo.18.
8 Pena adiecta legato si excedit debitũ modum vsurarũ reducit ad legitimum.in.l.vnica.nu.1.C.de his que pene no.in testa.relin.fo.34.
6 Pena qñ est extraordinaria qualiter dicat augeri vel minui.in.l.bodie. nu.1.ꝛ.2.ff.de penis.fo.204.
6 Pena qõ augeatur ꝛ qñ minuatur propter multitudinẽ.in.l.aut facta.§. nonnunq⁹.nu.1.ff.de penis.fo.205.
6 Pena in adulterio variatur scõm conditionẽ persone.in.l.si quis viduã. nu.1.ff.de questio.fo.195.
Pena ꝙ sit extincta reo defuncto.in.l.defuncto.n.1.ff.de publi.iudi.f.15.
Pena pecuniaria an duret reo defuncto.ibi.
Pena an aggraueꝫ vel subleueꝫ propter diuturnitatẽ temporis.in.l.si diutino.nu.1.ff.de penis.fo.206.
1 Penam imposita in precepto arbitrio iudicis nõ vitiatur preceptũ propter incertitudinẽ.in.l.j.nu.11.ff.si quis ius di.nõ obtẽpe.fo.55.
Pena si est apposita in precepto arbitrio iudicis nõ vitiatur preceptum propter incertitudinẽ.ibi.nu.12.
8 Pena heredis nõ conficientis inuentariũ.in.l.si.§. si vero post⁹.n.2.C. de iur.delib.fo.34.
1 In penis arbitrarijs illud est certũ qõ est vsitatũ.in.l.seruũ quoq⁹.§. publice.nu.2.ff.de procur.fo.106.
7 Pena.l.in criminali.C.de iurisdi.om.iudi.an inferatur ipso iure vel beatur pro condẽnato.ibi.nu.5.fo.117.
Pena.o.l.an in eadem instantia vel in alio iudicio inferatur.ibi. nn.6.
1 Pena violantis muros ciuitatis rome est capitalis: in alijs est arbitraria.in.l.si.nu.2.ff.de re.diui.fo.31.
7 Pena adiecta super matrimonijs est nulla nec firmatur iuramẽto.in.l. si.nu.3.C.de sponsa.fo.79.
Pena si super matrimonio cõtrahendo apponit̃ inter extraneos an valeat.remissiue.ibi.nu.4.
2 Pena petẽtis ante tps que sit.in.l.pecuniã.nu.3.ff.si cer.peta.fo.20.
1 Pena qñ venit applicanda fisco dicitur criminaliter agi.in.l.j.nu.4.ff. de legi.fo.15.
Pena que partim applicat fisco partim parti dz tota solui fisco.in.l.j. nu.4.C.de ven.re.lib.g.fo.7.
Tamen si soluerit parti liberat nec fiscus impedire pot̃.ibi.
7 Pena.l.ij.C.de iure.emphy.habet locũ in minore.in.l.si tutores.n.2.C. de admi.tu.ꝛ cura.fo.192.
2 Pena adiecta solutioni quãtitatis videt adiecta in fraudẽ vsurarum in solito fenerari.in.l.iulianus.§.idẽ.nu.1.ff.de act.emp.fo.124.
8 Pena a iure imposita si nõ cadit in certã personam alterat ꝛ imponitur alia.in.l.ij.nu.2.C.vt cri.qõ intra cer.tem.termi.fo.127.
2 Pena an possit exigi cõtra succũbentem in causa reductionis.in.l.socie tatem.§.arbitrorũ.nu.32.ff.pro socio.fo.116.
6 Pena statuti nõ ligat ignorãtes nisi ignorãtia sit crassa.in.l.municipali. nu.1 ff.de decre.ab ordi.fa.fo.250.
Pena falsificantiũ mẽsuras que sit remissiue.in.l.modios.n.2.C. de susceptо.lib.g.fo.24.
2 Pena qñ petitur an poterit etiã peti interesse.in.l.lucius titius.nu.3.ff. de act.em.fo.126.
4 Pena vt euitet̃ qualiter inspiciatur primũ propositũ.in.l.cetera.§. sed si parauerit.nu.3.ff.de leg.j.fo.14.
6 Pena castigationis ꝛ verberũ est remota a nobilibus.in.l.diuus.nu.1. ff.de termino moto.fo.146.
Pena.l.agraria an babeat locũ cõtra euellentes terminos inter edes et edes.in.l.agraria.nu.1.ff.eo.fo.eo.
Pena de qua in hac.l.fisco ꝛ nõ parti applicaẽ.ibi.nu.2.
Pena qñ imponitur a lege simpliciter cui applicet̃.ibi.nu.3.
6 Pena reiterantis baptisma.in.l.fi.nu.1.C.ne sanc.bap.rei.fo.30.
4 Pena quadrupli habet in se simplũ.in.l.j.nu.1.C.de fisca.lib.g.fo.7.
7 Pena ꝛ res qñ possit peti si opponit̃ de transactione.in.l.cũ proponas. nu.4.C.de transac.fo.63.
4 Pena nõ debet egredi delictũ.in.l.rescriptũ.nu.1.ff.de bis qui.vt indig. folio.112.
7 Pena spiritualis ꝛ tẽporalis pro eodẽ facto imponi potest.ꝛ ideo percutiens clericũ vltra penam temporalẽ est etiam excõicatus:ꝛ põt a iudice seculari ꝛ ecclesiastico puniri.in.l.placet.in.ij.lec.nu.6.ꝛ.7.C.de sacrosan. eccle.fo.15.
Pena ferri est amputatio capitis ꝛ lingue.in.l.omnes iudices.n.2.C.de dela.lib.g.fo.6.
7 Pena vt euitet̃ non refert a quo fiat dũmodo fiat.in.l.si puellã.nu.1.C.si manci.ita fu.fo.175.
Pena non dz esse causa premij.in.l.j.nu.92.§.de dignita.li.gti.fo.43.
6 Pena in ciuilibus que inferꝛ ex ficta cõfessione ꝙ non transeat ad heredes.in.l.eius qui delatorẽ.nu.4.ff.de iure fisci.fo.232.
Pene quibus ponunt̃ iudices in officio barataria s cõmittẽtes.in.l.iudices.nu.1.C.de dignita.lib.xij.fo.43.
Pene imposite nubẽti infra annũ luctus an censeaꝫ sublate:ꝛ que in.§. prime quidẽ.nu.3.in aut.de nuptijs.fo.20.
8 Pene oẽs que habẽt locum in secũdo nubẽtibus habẽt etiam locũ in inhoneste viuentibus.in.l.bis solis.nu.1.C.de dona.que sub modo.fo.121.
1 Pene imposite nubẽtibus infra annũ sunt correcte.in.l.liberorũ.nu.2.ff. de bis qui not.infa.fo.100.
3 Penes dictio significatiua possessionẽ.in.l.j.nu.2.ff.de fideiusso. tuto.ꝛ cura.fo.91.
6 **Penitentia** in foro cõscientie accipit̃ pro sola animi cõtritione:ꝛ in foro nostro qñ res põt reponi in pristinum statutũ.in.l.qui ea mente.nu.2.ff.de fur.fo.128.
Penitentia an habeat locũ in delictis nõ cõsummatis in cõtractibus et in vltimis volũtatibus.remissiue.ibi.nu.4.
1 Penitentia in casu.l.quis.C.de in ius voc.nõ habet locũ nisi etiã actionem remittat.ibi.nu.1.
6 Penitentia qñ admittãt ante litem contestatã.in.l.pretor ait.§.si is cui⁹ nu.1.ff.de sepul.vio.fo.144.
2 Penitentia qñ faciat locũ cõditioni.in.l.si pecunia.nu.1.ff.de condi.cau. da.fo.41.
7 Penitentia nõ bz locũ in pena.l.vnice.C.de plus petitio.ibi.nu.7.ꝛ.11.
7 Penitentia habet locũ vsq; ad sniam in pena.l.in criminali.C.de iurisd. oium iudi.ibi.nu.2.fo.117.
Penitẽtia bz locũ in penis legalibus vsq; ad sniam.fallit vt ibi.nu.3.
2 Penitentia in contractibus innoiatis quare detur.in.l.si pecuniã.nu.7. ff.de cõdi.cau.da.fo.42.
8 Penitẽtie locus nõ est in delictis nisi sint occulta vt facilꝫ manifestent. in au.nouo iure.nu.1.C.de pe.iudi.qui male iudi.fo.75.
Penitentie ꝙ sit locus in furto cõsummato.in.l.vnica.n.1.C.de gregedomi.lib.xj.fo.40.
7 Penitentie locus est in cõtractibus innoiatis.in.l.pecunie.nu.2.C.de cõdi.ob cau.fo.136.
5 Pnie locus est post cessionẽ factã.in.l.qui cedit.nu.4.ff. de cef.bo.fo.131.
2 Penitere lz in mãdato deposito ꝛ societate.in.l.si pecuniã.nu.9.ff.de cõdi.cau.da.fo.42.
Penitentie locus qñ sit in cõtractibus.ibi.nu.10.
Penitẽtie locus nõ est ex parte eius cui est impletũ.ibi.nu.4.ꝛ.12.
7 **Pensio** domus soluit̃ iuxta consuetudinẽ locorũ ꝛ ea cessante in fi.tẽporis.in.l.edẽ quã.nu.1.C.loca.fo.177.
5 Pensio domus an debeat̃ solui in fine anni vel in principio.in.l.j.§.si pensio.nu.1.ff.de migran.fo.162.
7 Pensio in emphyteosi re perẽpta non soluit̃.in.l.j.n.2.C.de iure emphy. folio.178.
Pensio debeꝫ perempta parte rei.rõnem vide ibi.nu.4.
Penu legata ꝛ si nõ detur aliqd legetur noĩe pene an sint plura legata vel vnũ.in.l.j.ff.de pen.lega.fo.85.

Penus quando

Penus qñ legatur sub cõditione ante moram est in obligatione ciuili ꝛ naturali.ibi.nu.2.
Penus si legatur ꝛ si non prestetur sit legata pena qñ peti possit ab here de.ibi.nume.3.
Penu legatũ semel tantũ:ꝛ penu legatũ singulis annis an differãt.in.l. j.§.ꝙ si in annos.nu.1.ff.de penu.lega.fo.86.
8 **Percussio** qñ dicatur facta ad defensionẽ:ꝛ qñ ad vindictã. in.l.j.nu.10.C.vnde vi.fo.94.
3 Per dictio denotat perfectionẽ.in.l.quinquaginta.nu.1.ff.de exeus.tuto. ꝛ cura.fo.85.
6 Percussione secuta statim nata est actio iniuriarũ cũ insultu qui tũ confunditur cũ percussione.in.l.nunq⁹ plura.nu.8.de priua.delic.fo.119.
Percutiens aliquẽ vno ictu vel simul pluribus alapis vel percussionib⁹ an pro vna an vero pro oibus debeat puniri.ibi nu.11.
6 Ex percussione facta alicui per quã quis offendit̃ in cõsequẽtia si nõ apparet de quo cogitauit qd in dubio.in.l.diuus.nu.6.ff.de sica.fo.179.
6 Percussor nõ dicitur qui prestat opẽ percussori lz teneaꝫ de percusso.in l.is qui opem.nu.3.ff.de fur.fo.123.
7 Percutiens perusinũ extra territoriũ perusinũ qñ possit perusij puniri vigore statuti ꝛ statutũ valeat.in.l.nullus tã⁹.nu.4.C.de iude.ꝛ celi.f.31.
7 Existẽs in platea cũ balista si sagittauerit ꝛ percusserit existẽtẽ extra plateã quis locus inserak. ꝛ dat cautelã ꝙ vterq; locus.in.l.libellorũ.nu.7. ff.de accu.fo.57.
6 Percuttere titiũ volens si percussit seium qõ puniak.in.l.respiciendũ.§. delinquũt.nu.7.ff.de penis.fo.204.
6 Percutiens cũ bidente vel forpice an vna vel plurib⁹ penis puniak.in.l. si gemina.nu.1.ff.ar.fur.ce.fo.133.
Percutiẽs vno ictu aliquẽ in capite si postea descẽdit in brachio postea in crus pro pluribus punit̃.ibi nu.2.
Percutiens aliquẽ vno ictu in pluribus digitis pro pluribus percussionibus punitur.ibi.
Percutiens aliquẽ in cerueleria si repercussio ceruelerie fecit vulnus in fronte vel in capite videt vulnerasse.ibi.nu.5.
Percutiẽs aliquẽ cũ catello bis in eodẽ loco si statutũ cõsiderat̃ percussiones punit̃ pro duab⁹:si vulnus pro vno vulnere.ibi nu.6.
Percutiens percutientẽ incontinenti qñ videak facere ad defensionẽ.in l.si ex plagis.§.tabernarius.nu.1.ff.ad.l.aqui.fo.193.
Accipiens aliquẽ in personã ꝛ portans eũ extra plateã.ꝛ ibi eũ percussit punitur tanq; percutiẽs extra plateã.in.l.qõ ait leg.§.qõ ait leg.nu.4.ff. ad legẽ iul.de adul.fo.174.
6 Percutiens seipsum punit̃.in.l.qui rei.§.de illo.nu.1.ff.de bo.dã.fo.210.
7 Percunctasse dicit̃ qui cũcta puncta vidit.in aut.qui semel.nu.20.C.de proba.fo.147.
1 **Peregrini** qui vadũt ad indulgentiã non possunt p terras quas transeũt cõueniri nec pro repetsalijs capi. in.l.ij.§.legatis.nu.3.ff.de iudi.fo.152.
Peregrinus ꝙ sit ille qui est extra propriam patriam.in aut.vt differẽ. iudi.nu.1.fo.54.
Peregrinatio deducit quem ad mortem ꝛ paupertatẽ.in.§.illud quoq;. nu.10.in aut.de equali.do.fo.44.
Peregrinatio facit quẽ mendicũ ꝛ pauperẽ.in aut.vt oĩs iudi.obe.nu.8. folio.29.
Peregrinare dicit̃ qui nõ est in loco sue habitationis.in.l.ciues.nu.10. C.de inco.lib.g.fo.19.
8 **Peremptorij** debet dari ad petitionẽ partis.in.l.cessan te.nu.8.C.qũo.ꝛ qñ iudex.fo.62.
8 Peremptorij an debeat etiam sequi post tres denũtiationes que habẽt vim peremptorij.in.l.tres.nu.1.C.quo.ꝛ qñ iudex.fo.66.
5 Peremptorij contra absentẽ si iudex sciebat eum absentem est ipso iure nullũ.in.l.cõtra pupillũ.nu.1.ff.de re iudi.fo.125.
8 Peremptorij non dz precedere in interlocutorijs non ponderosis.in.l. cõsentaneum.nu.8.C.qũo.ꝛ qñ iudex.fo.54.
2 Imperfecta duo tendẽtia ad diuersa nõ faciunt vnũ perfectũ.in.l.admonendi.nu.49.ff.de iureiu.fo.35.
5 **Periculum** est triplex.in.l.de pupillo.§.si qs riuos.nu.4. ff.de ope.no.nun.fo.13.
2 Periculum rei tradite ad vendendũ qñ spectat ad accipientẽ.in.l.rogasti.nu.3.ff.si cer.peta.fo.12.
1 Periculum interitus spectat ad metũ inferentẽ.in.l.cum exceptione.§. quatenus.nu.2.ff.qõ me.cau.fo.127.
6 Accipiens rẽ perferendã tenet̃ de periculo rei si suscipit custodiã ꝛ pretiũ accepit.in.l.eũ qui.§.si epistola.nu.2.ff.de furtis.fo.121.
Periculum vbi maius est ibi cautius agendũ est.in.§.ꝛ quoniã.nu.2.in aut.de testi.fo.40.
3 Periculum rerũ dotaliũ regulariter ad mulierẽ spectat.in.l.si cõstante. §.sine autẽ.nu.14.ff.sol.ma.fo.23.
8 Periculum oẽ in se suscipiẽs videt̃ suscipere periculũ cõtingens ex dolo vel culpa nõ casum fortuitũ.in.l.j.nu.4.C.q̃ res pigno.obli.pos.f.105.
Periculũ nois cessi pertinet ad cessionariũ si supuenit post cessionẽ:si tẽpore cessionis ad cedentẽ.in.l.pupilli.§.fozo1.nu.1.ff.de so..fo.98.
Periculum nois venditi ad quẽ pertineat.remissiue ibi.
6 Periculum dispositionis cuius sit an venditoris an emptoris.in.l.si fo luturus.nu.4.ff.de solu.fo.92.
2 Periculum interitus speciei post morã spectat ad debitorẽ.in.l.qõ te mihi.nu.1.ff.si cer.peta.fo.8.
Periculum interitus rei ad hoc vt pertineat ad debitorẽ considerẽt an res sit eodẽ modo peritura penes creditorẽ.ibi.nu.10.
Periculum cuius erit si res debita nõ appareat perempta et ignoratur quid si de ea.ibi.nu.17.
2 Periculum operis qñ aliquis in se suscipit intelligitur quouscq; opus approbetur.nu.1.ff.loca.fo.132.
Periculum est conductoris donec mensuret̃ et merces fundi prestak ad mensuram.ibi.nu.2.
Periculũ spectat ad dõm qñ dõs est in mora mẽsurãdi opus.ibi nu.34.
Periculũ in se suspiciẽs per hoc nõ tenet̃ de casu fortuito.ibi.nu.5.
2 Periculum casus fortuiti in deposito qñ spectet ad recipientẽ.in.l.si qs nec causam.nu.2.ff.si cer.pe.fo.7.
6 Periculum qñ est venditoris an actio furti debet cedi emptori.remissiue in.l.eũ qui.nu.3.ff.de furtis.fo.121.
1 **Peritus** quando credak ꝛ an deponãt cum sacramẽto ꝛ qñ vn⁹ solus sufficiat.in.j.cõsti.ff.ozũ.nu.8.fo.3.
Peritis statur ꝛ ad eos in eozũ arte recurrit̃.in.§.quo aũt.nu.1.in aut. de nõ alienan.ant permutan.fo.13.
Periti plures adhiberi debent si in ciuitate sunt plures ꝛ vnus nõ sufficit.ibi.nu.2.
Peritorum dicto statur:ꝛ debent iurare.ibi.
7 Peritis pluribus fit cõmissio qñ plures possunt haberi.in.l.cõparatio nes.nu.3.C.de fi.instru.fo.157.
Periti debẽt iurare.ibi.nu.4.
Perito electo super vulneribus an sint mortalia vel cicatrig remansura credendũ est.in.l.si.nu.1.C.de pondera.lib.g.fo.25.
6 Periti vnius dicto statur qñ plures haberi nõ possunt.in.l.si in riga.nu. 12.ff.de sica.fo.380.
7 Periti mittunt̃ in arte sua quantũ res valeat.in.l.ij.nu.22.C.de rescind. vendi.fo.174.
4 Peritorũ copiã si quis se nõ habuisse dicit an ei vel aduersario incũbit onus.pbandi.in.l.in bonozũ.nu.1.ff.de bo.pos.fo.164.
Periti presumunt̃ esse in loco insigni.ibi.
3 Peritorũ in arte relationi credit̃.in.l.j.nu.3.ff.de ven.inspi.fo.43.
Modus scribendi cõmissionẽ factam.ibi.
6 **Periurus** ꝙ sit aliqs opponit̃ qz iurauit soluere infra mensem probabit̃ ꝓmissio ꝛ infirm:ꝛ ꝙ mẽfis est elapsus an ex hoc probet̃ periurus.ꝙ nõ.in.l.in illa stip.nu.4.ff. de ver.ob.fo.11.
7 Periurus penitẽtia peracta habet̃ peride ac si nõ fuisset periurus.in.l. imperialis.§.si miles.nu.3.C.de nup.fo.180.
6 Periurus ꝙ quis non sit tps iuramẽti est prorogatũ ꝛ certũ sit ꝙ infra terminũ expediri nõ potest qõ per iuramentũ promiserat.in.l.cũ stipulatus.nu.8.ff.de verb.obli.fo.40.
6 An interrogatus si dz.ff.rndeat ꝙ nõ:si dz.ff.an dicatur deierare in.l. pupillus.§.verbũ.nu.1.ff.de ver.signi.fo.259.
Periurus an sit infamis:ꝛ pena piurij.in aut.sceni. non so.nu.2.fo.24.
Periurus nõ admittitur ad testimonium.ibi.nu.3.
1 Periur⁹ qñ sit infamis.in.l.lucius titi⁹.nu.2.ff.de bis q no.infa.fo.102.
8 Periurium non põt argui nisi iuramentũ fuerit necessariũ.in aut.nouo iure.nu.2.C.de pen.iudi.qui male iudica.fo.76.
2 Periuriũ ãceps qs nõ dz subire.in.l.videam⁹.nu.3.ff.de in lit.iur.fo.38.
Permissa a iure si principal⁹ fiãt in alter⁹ iniuriã ꝛ vt alteri nocẽt fieri nõ lz.in aut.de ope.no.nũ.nu.1.fo.28.
7 Permissum in vno qñ in alio videt̃ prohibitus.in.l.maritus.nu.5.C.de procu.fo.83.
7 **Permutatio** in quo differat ab emptione.in.l.ij.nu.2.C. de re.permu.fo.176.
7 Permutatio quare nõ dicak contractus noiatus.in rub.nu.1.C.de re.permu.fo.176.
Permutare est generale ad omnẽ contractũ.ibi.nu.2.
Permutatio qñ fit cũ principe per ecclesiã fit vt res perpetuo apud ipm permaneat.in aut.vt decre.cõmuta.nu.1.fo.25.
7 Permutatio solo cõsensu pficit̃.in.l.ex placito.nu.1.C.de re.pmu.fo.176.
8 Permutatio in quo differat a cõtractu innominato.do vt des.in.l.j.nu. 5.C.de re.permu.fo.176.
2 Permutatio i quo differt a ℨctu do vt des.l.i.j.nu.2.ff.de re.pmu.f.134.
Permutatio vel venditio qñ sit fi ex vna parte dantur res ꝛ pecunia: ex alia res tñ.ibi.nu.7.
3 Permutans rem suã videtur facere rem suam meliorẽ.in.l.magis puto. §.si res.nu.2.ff.de re.eo.qui sub tute.fo.82.
1 **Perpetua** que dicantur ꝛ que non.in.l.eũ debere.nu.1.ff.de serui.vrba.predi.fo.186.
3 Perpetuum dicit̃ finem certũ nõ habens.in.l.iuris peritos.nu.2.ff.de ex cu.tu.ꝛ cura.fo.84.
7 Perpetuũ vel sempiternũ durat in secula seculorũ:ꝛ nullum elementum põt esse perpetuũ.in rub.nu.8.C.de no.co.faci.fo.2.
7 Perpetua verbũ intelligit̃ donec pensio soluat.in aut.perpetua.n.2.C. de sacrosan.eccle.fo.25.
De verbo perpetuo.in.l.interpositа.nu.7.C.de transac.fo.62.

Universidad del Rosario | Archivo Histórico

2 **Persona** loquentis non intelligit in generali sermone.in.l.si mercedē.§.fi habitatorib⁹.nu.1.ff.de act.ēp.fo.126.
Persona litigātis i iudicio quātuncūq; summario plene legitimari dz in.l.ij.nu.3.C.de edic.diui adri.tol.fo.35.
5 Persona vsq; ad mortem acquirere pōt.in.l.si creditores.nu.3.ff.de bo. separa.fo.138.
2 Persona vilis pōt cogi vt suspendat malefactorē.in.l.fin.§.titius.nu.3. ff.de pig.acti.fo.90.
1 Persona loquentis non intelligit in sermone generali.in.l.j.nu.3.ff.de sena.fo.31.
7 Persona in his q̄ sunt modici preiudicij intelligit rēpetita.in.l.j.nu.1.C de diuer.rescrip.fo.41.
1 Personam suam legitimari vbicunq; quis petit hoc expeditur iudicis officio mercenario deseruiente actioni proponende.in.l.de etate.nu.1.ff. de mino.fo.118.
6 Persona edicta in stipu.q̄ntelligat repetita in respōsione in.l.seruus. §.si ita fuero.nu.1.ff.de verb.obli.fo.58.
6 Persona extrinsecus in diuersis stipulationibus nō subintelligit:secus in vnam:z ibi q̄ intelligat repetita.in.l.si ita stipulatus.§. chrysogon⁹. nume.6.ff.de verb.obli.fo.51.
6 Personam viuentē representant curia:societas:z collegiū.in.l. mortuo. nume.2.ff.de fideiusso.fo.72.
1 Persona vna q̄ possit sustinere vicem pluriū personarum.in.l.si cōsul. nume.1.ff.de adop.fo.26.
Persona q̄ dicat obligata p̄o tributis sicut res.in.§.coges autē.nu.3. in aut.de manda.princip.fo.17.
7 Persona vilis testificat si nō opponat.in.l.testes.nu.3.C.de testa.fo.153.
7 Persona vel res exhibetur testibus vt eam recognoscant.in.l.ij.nu.1.C. ad exhibē.fo.152.
2 Persona loquentis nō continetur in generali sermone.in.l. paulus.§.si sciente.nu.1.ff.de pigno.fo.140.
1 Persona principalis pōt cogi respondere positionibus.in.l.si desunct⁹. §.qui in cōmuni.nu.3.ff.de p̄ocu.fo.104.
2 Persone que nō possunt cogi ferre testimoniū cōtra alios q̄ possunt p eis testificari.in.l.in legibus.nu.1.ff.de testi.fo.153.
1 Persone q̄ comprehendant edicto q̄ quisq; iuris.in.l.j.§.si quis apud nume.1.ff.qō quisq; iur.fo.54.
7 Persone egregie q̄ examinant receptio per iudicē cōmittitur notario. in aut.apud eloquētissimū.nu.2.C.de fi.instru.fo.15-.
4 Persone oēs quas quis possit eligere nō sunt requirende.in.l.j.n.16.ff. de lega.ij.fo.30.
3 Persone de quibus in aut.hoc amplius.C.de fideicō.noluit hereditatē qua quis est priuatus an renertat ad illā qui fuit priuatus.in.l.si qs soli dum.nu.1.ff.de here.instī.fo.130.
1 **Persuadens** alicui semel vt faciat malū an teneat de cete ris remittit ad theologos.in.l.neratius.§. seruo.nu.1.ff.de seruo corru.fo.200.
6 Persuasor qui persuadet alicui propter seipsum cui fit persuasio.in.l.nō solum.§.si mādato meo.nu.2.ff.de iniur.fo.139.
Persuasor a mādatore in quo differat.ibi.nu.15.
Persuadens vt teneat p̄ delicto facto a persuaso an debeat distingui an deliquēs esset facturus vel ne.ibi.nu.16.
Persuadere z dare cōsilium est opē prebere.ibi.nu.17.
Persuasio seu consiliū q̄n fit circa id q̄ nō cadit in delictū adhibetur distinctio an dolo fecit an nō:z an erat aliter facturus vel nō.ibi.nu.18.
Persuadens seu dans consiliū an puniat eadem.l.qua faciēs.remissiue. ibi.nu.20.
Persuasio z consiliū quare nō possit reuocari sicut mandatū z cōsiliū qō persuadēs non tenet.ibi.nu.21.
6 Persuasio:consiliū:instigatio:z instructio an differant.in.l.si mandato meo.nu.22.fo.139.
4 Pertinere z habere verba trahunt ad fideicōmissum.in.l. fideicōmissa. §.si filio.nu.1.ff.de leg.iij.fo.52.
Peruenire verbū large z impropprie accipit:ne intercidat fideicōmissū in.l.cogi.nu.2.ff.ad treb.fo.146.
4 Peruenire verbū inducit fideicōmissum.in.l.fideicōmissa.§.hec verba. nume.1.ff.de lega.iij.fo.52.
Perusinus qui vocat ex hoc solo noīe non sequit q̄ sit de. perusio.in.l.imperatores.§.itē rescripserūt.n.1. ff.ad municip.fo.243.
5 Perusini habēt tributaria predia.in.l.si de eo.§.si forte.nu.5.ff.de acqui pos.fo.93.
3 **Pestis** nulla mortalior ad nocendū q̄ familiaris inimicus.in l.j.nu.2.ff.ad silleia.fo.190.
7 **Petitio** hereditatis qūo debetur 2tra titulo possidentē.in.l.j. nume.1.C.de inoffi.testa.fo.120.
Petitio beredatis an videat intentata q̄ intentatur querela inofficiosi. ibi.nu.2.
4 Petitio vel receptio partis facta ab vno q̄ inducat diuisionē.in.l.si ex toto.§.si ita scriptū.nu.3.ff.de leg.j.fo.5.
4 Petitio cōtra eū qui incertus est an velit adire vel recusare qualiter fo metur.in.l.recusare.nu.2.ff.ad treb.fo.145.
6 Petitio facta ab vno reorū credendi q̄ alijs prosit.in.l.ex duob⁹.nu.8. ff.de duob.reis.fo.63.
Petitio totius debiti facta ab vno ex reis debēdi q̄ prosit alteri vt sit liberatus alter.ibi nu.11.
5 Petitio z pronūtiatio de vendēdo fit a iudice in cuius territorio qs dz defendi vēditio a iudice in cuius territorio bona sunt.in.l.j.nu.1.ff.de bo. auto.iudi.pos.fo.134.
7 Petitio hereditatis donec terminat non pōt alter ex litigantib⁹ petere debitū.in.l.vt debitū.nu.3.C.de here.actio.fo.141.
1 Jn petitione hereditatis veniūt res quas defunctus detinebat.in.l.z nō tantū nu.1.ff.de peti.here.fo.167.
8 Petitio generalis sufficit ad interrūpendā p̄scriptionē in omnibus que sub illa generalitate cōprehendunt.in.l.si.nu.4.C.de anna.excep.fo.62.
1 Petitio hereditatis differt propter accusationē falsi.in.l.diuus pius.§. diuus adrianus.nu.1.ff.de peti.here.fo.165.
1 Petitio hereditatis directa dat contra eū qui dolo desijt possidere.in.l. fin autē.§.sed z his qui.nu.2.ff.de rei vendi.fo.174.
1 Petitio hereditatis est in rem:hz tñ quasdā prestationes personales.in l.si quis rē.§.petitio.nu.1.ff.de peti.here.fo.169.
1 Petitio hereditatis dat p̄o minima re z sic curādū est de minimis.in.l. 15.nu.1.ff.de peti.here.fo.166.
1 Petitio hereditatis quare nō detur contra titulo possidentem.in.l.p̄o herede.nu.2.ff.de peti.heredi.fo.166.
7 Petitioni hereditatis prescribit longissimo tēpore.in.l.hereditas.nu.1. C.de peti.here.fo.124.
7 Peti verbum quādo verificetur per simplicē petitionem:z quādo requirat litis contestationem.in.l.amplius non peti.nume.1.ff.rem ra.haberi. folio.114.
6 Petiero verbum intelligit per litis cōtestationem si referatur ad obligatum si ad stipulantē de quadā admonitione.in.l.si decē.n.2.ff.de verbo. obliga.fo.21.
3 Petitio restitutionis in integrū q̄n impediat executionē sententie in.l. defendere.nu.3.ff.de auto.tu.z cu.fo.71.
7 Petitio hereditatis fuit introducta a senatoribus qui erāt centū:z dicit iudicium centūuirale.in.l.si.nu.1.C.de peti.here.fe.125.
7 Petitio hereditatis quare nō detur cōtra titulo possidentē.in.l. heredi tas.nu.2.C.de peti.here.fo.124.
8 Petitio facta ab vno reorū credēdi q̄n prosit alijs.in aut.hoc ita.nu.41. C.de duob.reis stipu.fo.113.
8 Petitio ista peto mihi bona dari insolutū non procedit.in.l.p̄o debito nu.2.C.de bo.auto.iudi.possi.fo.91.
5 Petitio hereditatis est huius priuilegij vt nō fiat ei preiudiciū per aliā actionē siue sit mota siue speret moueri.in.l.si.nu.1.ff.de tab.exhi.fo.144.
Petitio si est prohibita q̄n videat prohibita super id qō petitur cōcessio. in.l.j.nu.8.C.de peti.ho.lib.g.fo.9.
7 Petitio hereditatis dat cōtra titulo possidentē malafide.in.l.ij.nu.1.C. de peti.here.fo.124.
8 Petitio in casu.l.nō ab re.C.vñ vi.qualr debeat formari.ibi.nu.2.f.97.
4 Petens ex vna causa quando possit ex alia petere.in.l.si mihi.nu.4.ff. de lega.1.fo.7.
Petere q̄n qs possit partem iure suo:z partē iure hereditario.ibi.nu.5.
Petens tota rem simpliciter ex vna cā tacite ex alia repudiat.ibi.nu.6.
4 Petens ante euentū cōditionis an cadat a iure suo.in.l.post emancipationē.§.liberatio.nu.2.ff.de libe.lega.fo.97.
6 Quis non debet petere ad cuius contrariū nō esset postulaturus.in.l.si vsusfructus.nu.1.ff.de noua.fo.83.
3 Petens illud qō est restituturus alteri q̄ ei a quo petit nō videt facere dolo.in.l.si socer.§.lucius.nu.1.ff.sol.ma.fo.30.
8 Petens bonorū pos.carboniana quam satisdatione p̄stat.in.l.j.nu.4. C.de carbo.edic.fo.11.
2 Petens plus debito q̄n perdat totā causa3.in.l.si seruus.§.bone.nu.3.ff. de cōdi furti.fo.99.
5 Petens centū ex causa mutui debet p̄obare mutuū factū ante libellum vt obtineat.in.l.nō solū.§.sed vt probari.nu.5.ff.de ope.no.nun.fo.15.
4 Petens aliquē cōdēnari de furto z narrat q̄ amonit intelligit dolose.in l.aurelius.§.sticho.nu.3.ff.de libe.leg.fo.99.
4 Petere pbibitus intelligit de petitione de iure nō de petitione de facto in.l.mutiane.nu.7.ff.de cōdi.z demon.fo.118.
3 Petere non pōt quis ad id qō egactum cogeret restituere.in.l.nupta.§. quotiens.nu.3.ff.sol.ma.fo.24.
7 Peti q̄ nō debeat vt fiat id qō factum nō releuat.in.l.que apud.n.17.C. de transac.fo.67.
5 **Petitorium** z possessoriū in his casibus in qbus cōcurre re possunt si ab eodē proponunt debēt de iure canonico eadē sntia terminari:secus de iure ciuili.in.l.naturaliter.§.nihil comune.nu.36.ff.de acqui.pos.fo.88.
Petitoriū si ab vno q̄ponit possessoriū ab alio in casib⁹ in quib⁹ cōcursus admittit debēt eadem sntia terminari:etiā de iure ciuili.ibi.nu.37.
5 Petitorij ex renūtiatione an reo cōuento acquiratur dñium:q̄ non in.l. naturaliter.§.nihil cōmune.nu.5.ff.de acqui.pos.fo.86.
Elgens qui transit de petitorio ad possessoriū an debeat in expensis condemnari.ibi.nu.6.

Petitorio agens

Petitorio agens an videat renuntiare iudicio possessorio. ibi.nu.8.
Petitoriū z possessoriū retinende qō possint concurrere.ibi.nu.10.
Petitoriū q̄ p̄o pposuit simpl'r z postea possessoriū an videat ppone re respectu eiusdē possessionis an diuersis respectibus.ibi.nu.12.
Petitorium z possessoriū an possint eodem tpe intētari qō fic:excepto possessorio retinende.ibi.nu.14.
Petitorij cū possessorio cōcursus an admittat q̄n quis primo agit petitorio secundo possessorio.ibi.nu.16.
Petitorio qui primo egit pōt ipsemet intentādo possessoriū recuperā di suspendere petitorium.ibi.nu.17.
Petitorij z possessorij cursus an admittat q̄n vn⁹ p̄o petitoriū alius scō possessoriū ꝓponit:z p̄o circa possessoriū recuperāde.nu.23.
Petitorio intentato per actorem si reus intētat possessoriū retinende: an admittatur concursus.ibi.nu.26.
Petitorium cū possessorio an cōcurrat simul z eodē tpe vnus ꝓponit petitorium et alius possessorium.ibi.nu.28.
Petitorium z possessorium si ab vtraq; parte z eodem tpe p̄oponitur p̄ius super possessorio cognoscitur.ibi.nu.29.
5 Petitorio z possessorio si qs egit simul in casu quo pōt z obtinuit si est appellatum est in pretorio qō executio fiat in petitorio.in.l.permiscerī. nu.1.ff.de acqui.pos.fo.95.
Quid q̄n succubuit in petitorio z possessio obtinuit an fiet executio in pos.ibi.nu.2.
5 Petitoriū z possessoriū adipiscēde eodē iudicio cumulari possunt.in.l. naturaliter.§.nihil cōe.nu.16.ff.de acqui.pos.fo.87.
Petitorij z possessorij cumulatio in casib⁹ in qb⁹ nō admittit an sit necesse qō excepto opponatur:vel si nō opponatur iudicia sunt nulla vel saltē reus absoluat z distīguēdo facit quatuor mēbra.ibi.nu.30.
1 Petitoriū z possessoriū an possint simul intētare:z an ꝓponi eodē libello z qd differat vna q̄stio ab alia.in.l.si de vi.nu.1.ff.de iudi.fo.156.
5 Petitor vel possessor hereditatis si cōuenitur q̄n possit deducere exceptionem de qua.in.l.si post litē.nu.1.ff.de excep.fo.165.
2 **Pignus** in pignore pretorio an immisso oēs iudicantur immissi z an habeat locū regula q p̄ior. in.l.si z iure. nu.1.ff.qui poti.in pig.habe.fo.142.
Jn pignore capto ex cā iudicati qō vno immisso ceteri nō dicuntur immissi:z habet locum regula qui p̄ior.ibi.nu.2.
4 Pignus liberat nudo pacto.in.l.cū qs.nu.3.ff.de leg.iij.fo.57.
2 Pignus vbi est cōuentū nō vendit qō tñ possit vendi trina denūtiatione premissa.in.l.si cōuenerit.nu.1.ff.de pig.ac.fo.84.
1 Pignus constitutū nuda cōuentione de iure pretorio pducit actionē. in.l.si tibi.§.fi.de pignore.nu.1.ff.de pac.fo.85.
2 Pignus z hypotheca quomodo differant.in.l.si rem alienam.§.ppter. nu.1.ff.de pigno.ac.fo.84.
2 Pignus pretorium z cōuentionale quomodo differant. in.l.j.nu.4.ff. de pig.act.fo.83.
2 Pignus pretorij qūo differat ab eo qō capitur cā iudicati.in.l. si z iure.nu.3.ff.qui potio.in pig.habe.fo.142.
2 Pignoris ius quare nō vsucapit triēnio sed maiori tpe scribit:z ipsa res pignorata fit.in.l.j.§.cū prediū.nu.2.ff.de pig.fo.237.
8 Pignus pretorium z cōuentionale quomodo differant. in.l.ij.nu.3.C. qui potio.in pig.habe.fo.106.
2 Pignoris rē duob⁹ nō incidit in falsum sicut vendēs. in.l.si quis in pignore.§.sed z si quis.nu.1.ff.de pig.act.fo.89.
Pignus qñ tollatur per pactum expressum ipso iure. ibi.nu.2.
Pignoratitia directa que dat debitori contra creditorē oritur pignore tradito:vel si alio modo ad creditorem peruenerit.ibi.nu.3.
2 Pignus qō possit constitui in testamento.in.l.nō est mirum.nu.2.ff.de pigno.act.fo.89.
Pignus pretorij nō 2stituit nisi qs mittat in possessionem.ibi.nu.4.
2 Pignus q̄n datur pignori q̄ actio cōpetat scō creditori contra primū debitorem.in.l.grege.§.cum pignori.nu.1.ff.de pig.fo.138.
Pignus obligatur pignori an scōs creditor possit p̄hibere debitorem ne soluat suo creditori.ibi.nu.3.
2 Pignus p̄sumit cōtractū ex pacto nudo.in.l.creditor.§.post diuisionem.nu.1.ff.qui poti.in pig.habe.fo.141.
8 Pignus debet reddi heredi hz in instrumēto non fiat mentio heredis. in.l.si vxori.nu.2.C.de pigno.fo.103.
7 Pignus p̄dote q̄n possit dari.in.l.si.nu.1.C.ne fideiuss.do.den.fo.187.
5 Pignus cōuētionale q hz sibi traditū tenetur reficere:z qd in pretorio. in.l.si finita.§.si quis dāni.nu.2.ff.de dā.infec.fo.38.
2 Pignus pretorium qūo vocetur: et an p̄o eo habeat locū pignoratitia.in.l.si pecuniam.nu.1.ff.de pig.ac.fo.89.
Pignus generale an vero speciale permittat in bonis ecclesie. remissiue.in.§.quicūq;.nu.2.in aut.de aliena.fo.52.
9 Pignus sicuti nuda cōuentione cōtrahitur ita nuda conuentione remittit.in.l.maior.nu.1.C.de pigno.fo.103.
Pignus si cōtrahitur non solū cōsensu sed etiā traditione remittit nō tollitur ipso iure sed per executionem.ibi.nu.2.
2 Pignus extinguitur q̄n res pignorata efficitur creditoris. in.l.elegan ter.nu.1.ff.de pig.ac.fo.89.
8 Pignus lz minus valeat q̄ sit pecunia debita nō tñ preiudicat credi-
tori.in.l.j.nu.1.C.de pigno.fo.99.
5 Pignus pretorium in actione reali qualiter cōstituet si res est mea. in l.si finita.§.iulianus.nu.48.ff.de dam.infec.fo.35.
2 Pignus q̄n extinguatur si materia transit in materiatū. in.l.si cōuenerit.§.si quis.nu.2.5.ff.de pig.ac.fo.87.
1 Pignus datum ob turpē cām pōt repeti rei vēdicatione. in.l.iurisgentium.§.si ob maleficium.nu.2.ff.de pac.fo.81.
2 Pignus est quod accidit pignori.in.l. si conuenerit.§. si nuda. nu.1.ff. de pig.act.fo.86.
6 Pignus p̄o matrimonio 3bendo dari potest q̄n cōstitit in quantitate et realiter traditur.in.l.titia que.nu.2.ff.de verbo.obli.fo.54.
2 Pignus nudo consensu contrabitur etiam si alia res tradatur. in.l.j. nu.1.ff.de pig.act.fo.93.
2 Pignus resoluit reuendito fundo qui debebat vigore promissionis reuendi.in.l.vbi aut.§.sed.nu.1.ff.de in diem adiec.fo.118.
4 Pignoratitia hz locum p̄ pignore pretorio sicut p̄ conuentionali:z in ea habet locum dolus z lata culpa nō leuis.in.l.is cui.§. queri poterit. nu.1.et.3.ff.vt in pos.lega.vel fideicō.fo.161.
2 Pignoratitia cōtraria agit creditor ad interesse z in quo constat istud interesse.in.l.cū debitore.nu.1.ff.de pig.act.fo.89.
2 Pignoratitia agitur p̄o damnis z interesse etiam nō soluta pecunia. in.l.si.nu.1.ff.de pig.act.fo.90.
7 Pignoratitia competit etiā habenti exceptionem peremptoriā. in.l.j. nu.1.C.de non nume.pecu.fo.163.
5 Pignoratitia qō competat p̄o pignore pretorio et in ea euenit dolus z lata culpa.in.l.inquilino.nu.5.ff.de dam.infec.fo.42.
8 Pignoratus liberum hominem debet puniri.in.l.qui filios. nu.2.C. que res pigno.obli.pos.fo.105.
2 Pignorare q̄ pōt luere pōt.in.l.solutū.§.fi z si.nu.1.ff.de pig.ac.fo.86.
2 Pignoris oblatio q̄n intelligitur p̄o vsuris sicut p̄o sorte.in.l.solutū. §.si in sortem.nu.1.ff.de pig.ac.fo.85.
Pignus q̄n possit retineri p̄o vsuris.remissiue.ibi.nu.2.
2 Pignoris vera cessio q̄n possit fieri vero dño.in.l.mulier.nu.2.ff. q po ti.in pig.habe.fo.145.
8 Pignore extincto non extinguitur obligatio personalis.in.l.seruo.nu mero.1.C.de pig.fo.104.
1 Pignori rem cōstituere pōt vnus ex dñis p̄o sua parte p̄o indiuiso. in.l.vnus.nu.1.ff.de seruitu.fo.183.
6 Pignora et fideiussores possunt dari p̄o dote reddenda. in.l. quāuis. nu.5.ff.de solu.fo.92.
2 Pignora data iniquo arbitratori nō retinētur p̄o sntia iudicis reducentis.in.l.societatē.§.arbitrorū.nu.6.ff.p̄o socio.fo.113.
8 Pignora obligātur tacite locatori si innecta sunt:als secus.in.l. si non inducta.nu.1.et.2.C.in qui.cau.pig.taci.contraba.fo.104.
2 Pignora data ob turpē causam q̄n possunt repeti.in.l.j.nu.2.ff. de condi.ob tur.cau.fo.46.
5 Pignore liberato soluit precariū qō debitor rogauerat a creditore.in l.si debitor.nu.1.ff.de preca.fo.161.
3 **Pistorium** est maior ciuitas.in.l.si duas.§.grāmatici.nu. 5.ff.de excu.tut.z cura.fo.79.
8 **Placuerat** verbum quid importet.in.l.cū proponas.nu.1. C.de fideicom.lib.fo.58.
5 Plaustra duo si se obuiant in via qs debet retrocedere.in.l.ij.§. hoc interdictum.nu.1.ff.ne quid in lo.publi.fo.145.
6 De plano verbū qualr intelligat.in.l.leuia.nu.11.ff.de accusa.fo.159.
Plebeius in ciuitate Florētie si efficitur miles efficit nobilis:secus alibi.in.l.j.nu.63.C.de digni.lib.xij.fo.42.
Plebeij quidam dicuntur honesti quidam viles.in.l.j.nu.85.C.de dignita.lib.xij.fo.43.
Plebeij veniūt appellatione populi:z qualiter hoc p̄bet.nu.seq.in.l.j. nu.86.et.98.C.de dignita.lib.xij.fo.43.
Plenum dr qō naturaliter est plenū:nō id qō implet iuris dispositione.in.l.ij.nu.1.C.de his qui non imple.lib.g.fo.21.
4 Plenū z liberū verbū adiscitur verbo importāti arbitriū boni viri et facit ipsum significatiuum libere voluntatis.in.l.alio herede.nu.10.de ali.leg.folio.10.
3 Plerūq; verbū cōstituit regulā.in.l.j.nu.1.ff.de tut.z rō.dist.fo.75.
8 **Pluralitas** respiciēs vnū annale effectū nō soluitur in singularitates:secus qñ diuersos effectus. in l.cum quidam.nu.3.C.de impu.fo.24.
3 Pluralitas vna generat plures singularitates. in.l.ij.§. sed si. nu.1.ff. de condi.insti.fo.157.
1 Pluralitas qñ geminet singularitates.in.l.si seruus.§. si plurīū. nu.1. ff.si quis cau.fo.70.
4 Pluralitas qñ resoluitur in suas singularitates.in.l. falsa.§. si qs.numero.1.ff.de condi.z demon.fo.122.
4 Plus dictio idē importat qō dictio amplius.in.l.si seruus.§.si ita scriptum.nu.2.ff.de leg.j.fo.26.
4 Plus verbū appositū p testatorē in legato importat arbitriū boni viri z poterit modicū arbitrari.l.cū filius.§.pater.nu.2.ff.de leg.ij.f.43.
Plus verbum in teste nihil operatur.ibi.nu.4.
7 Plus dictio refert ad modicū.i.l.si qs i suo.nu.2.C.de inof.test.fo.122.

Universidad del Rosario | Archivo Histórico

Plurium dictio ad minus tres significat.in.ſ.& hoc ſepe. nu.7. in auē. de trien.& ſemiſ.fo.18.

4 Plures cum ſimul moriuntur an alter alteri ſuperuiuere preſumatur in.l.qō de pariter.nu.1.ff.de reb.dub.fo.107.

6 Plures qñ diſcordant ad preiudiciū tertij iudex pōt eos cogere ad cōcordiam.in.l.ij.ſ.ex his igitur.nu.5.ff.de verbo.obli.fo.5.

Plures lz aſſumant officium publicum tñ non dicūtur duo rei niſi ex preſſe dicatur.in.l.j.nu.1.C.quo quiſq; ordi.lib.xj.fo.32.

8 Plures gerentes offiū vel aliquā adminiſtrationē qualiter obligenť & ſint duo rei debendi.in auē.hoc ita.nu.10.C.de duo.reis ſtipu.fo.111.

Plures domini qui ex facto vnius ſerui tenentur inſolidum de peculio an teneantur vt duo rei.ibi.nu.13.

Plures ſi cū pluribꝰ fecerunt pacem ſub pena & vnus fuit offenſus an omnes de illa parte poterint inſolidū agere cōtra omnes de alia parte inſolidum ibi qō nō ſint duo rei credendi nec debendi.ibi.nu.15.

Plures qñ tenentur ex delicto inſolidū nō ſunt correi.ibi.nu.16.

Plures ſi tenentur ex quaſi maleficio qō non ſunt proprie duo rei:ſed quodammodo ſicut plures tutores.ibi.nu.17.

Plures qñ poſſunt cōueniri & etiā agere vno & eodē libello.ibi.nu.22.

1 Plures qñ tenētur ad vnū intereſſe ex diuerſis cauſis ſolutio vnius liberat aliū.in.l.ſi.ſ.ſi a fideiuſſore.nu.1.ff.de eo per quem fac. erit.fo.68.

5 Plures qō poſſunt vno libello cōtra vnū agere.in.l. ſupra iter.ſ. caſſius.nu.1.ff.de aqua plu.arcen.fo.48.

3 Pluribus qñ aliqd cōmittitur faciendū non pōt illud expediri p vnū de voluntate aliorū.in.l.ſingulos.nu.2.ff.de teſta.fo.100.

2 Plures lz teneātur inſolidum ex natura rei in obligationem deducte non tñ dicuntur duo rei:nec habēt beneficium duorū reorum.in.l.rem hereditariam.nu.1.ff.de euic.fo.148.

1 Plures ſi delinquūt quilibet inſolidū tenetur & vno ſoluēte alter nō liberatur.in.l.ſerui quoq;.nu.12.ff.de iuriſdi.om.iudi.fo.51.

4 Plures mandātes an teneātur ſicut plures cōſulentes. in.l. ſi familia. nu.3.ff.de iuriſdi.om.iudi.fo.51.

1 Plurale reſoluitur in ſingulare.in.l.j.nu.1.ff.de procu.fo.103.

1 Plura cōprehendūtur dicendo ex hereditate ꝑ dicēdo res hereditaria.in.l.ſi poſſeſſor.ſ.ait ſena.nu.1.ff.de peti.here.fo.168.

Podagraphus quam excuſationē habeat. in.l. podagre.nu.1.C.de morbo.lib.xj.fo.21.

7 Pollicitatio de hereditate futura nō obligat aliquem.in.l.cum donationis.nu.2.C.de tranſac.fo.69.

Ponderatori vel eſtimatori cōis ſtatur ſuper approbatione vel improbatione.in.l.vltima.nu.1.C.de pondera.lib.xj.fo.25.

4 Podere qd cōtineat ex vſu loquēdi.in.l.j.nu.7.ff.de re.dub.fo.104.

5 **Pons** de lignis dicit:arcus de lapidibꝰ:licet aliter cōis vſus loquendi ſe habeat:cui cōmuni vſui loquendi ſtatur. in l.ſupra iter.nu.1.ff.de aqua plu.arcen.fo.48.

5 Pontes de iure nō poſſunt fieri per viam. in.l.ij.ſ.tractatum. nu.1.ff. ne quid in loco publico.fo.145.

8 **Populus** romanꝰ an bodie poſſit facere legē gñalē aſcriptā & exꝑſſa3.i.l.ij.nu.1.C.qñ ſit lōga ꝓſue.fo.117.

Debemus ſequi qō populus romanus facit ex certa ſcientia cōſuetudinem inducendo.ibi.nu.2.

1 Populus per ſtatutū pōt quem reſtituere fame infamia irrogata per ſtatutum nō per ius cōe.in.l.j.ſ.de qua re.nu.2.ff.de poſtu.fo.98.

Populus & rex ſuperiorem nō recognoſcens poteſt quem reſtituere fame quo ad ipſos.ibi.nu.2.

7 Populus ciuitatis pōt ſtatuere qō res vendātur certo pretio:ſed ſtatuere legem certis perſonis.in.l.nemo.nu.2.C.de iude.& celi.fo.31.

6 Populus romanus accipitur ꝑ toto imperio:& ſic oēs qui obediūt imperio in totū vel in parte:& quaſi omnes qui obediūt eccleſie.i.l.boſtes.nu.3.et.6.ff.de capti.& poſtlimi.fo.236.

Populi extranei dicūtur omnes qui nō fatentur imperatorē dñm totius orbis:vt greci:tartari:ſaraceni:& iudei.ibi.

1 Populus carens iuriſditione ſine autoritate ſuperioris circa cauſarū deciſionem ſtatuere non pōt:ſecus circa adminiſtrationē rerū ſuarū. in repe.l.oēs populi.nu.3.ff.de iuſti.& iur.fo.89.

Populus habens omnem iuriſditionē poteſt ſtatuta facere ſine ſuperiore.ibi.nu.4.

Populus qui hz iuriſditionem limitatā in quibus habet iuriſditionē poteſt ſine ſuperiore ſtatuere.ibi.nu.5.

1 Populus qūo poſſit ſtatuta condere vbi ponit duplicem modū. in repe.l.oēs populi.nu.16.ff.de iuſti.& iur.fo.10.

Populus tñ & non alius iudex poteſt alteri demādare & cōmittere qō faciat ſtatuta.ibi.nu.20.

1 Populi voluntas in condēdis ſtatutis pōt ꝑ ſigna et nutus explicari in repe.l.oēs populi.nu.16.ff.de iuſti.& iur.fo.10.

6 Populus vnius ciuitatis caſtri vel ville appellatur collegium de iure gentium:nec regitur approbatio ſuperioris contra Jnn.in.l.ſodales. nu.5.ff.de colle.illic.fo.147.

Populus ciuitatis qñ poſſit facere milites & concedere dignitatē. in.l. j.nu.82.C.de digni.lib.xij.fo.43.

3 Populus romanus qui ſemel imperatorē approbauit an poſſit illum reprobare.in.l.ſed & reproba.nu.9.ff.de excu.tu.& cu.fo.79.

Populus an babeat fiſcū.in.l.j.nu.12.C.de bo.vacan.lib.x.fo.2.

4 Populꝰ pōt iurare p aliū.l.l.municipibꝰ.nu.1.ff.de ꝺdi.& demō.f.130.

1 Populum quot boues faciant tot faciunt gentem.in.l.ſicut.ſ. in decurionibus.nu.2.ff.qō cuiuſq; vni.fo.113.

1 Populus interꝓetat ſtatutū dubiū:& non illi qbus fuerat cōmiſſum qō ſtatuerent.in repe.l.oēs populi.nu.56.ff.de iuſti.& iur.fo.13.

6 Populus ciuitatis nō recognoſcentis ſuperiorē pōt donare:facere legem de donādo.in.l.ambitioſa.nu.7.ff.de decre.ab ordi.fa.fo.248.

Populus totus poteſt in penis a ſe impoſitis illas tollere & ſuſpendere.ibi.numero.8.

1 Populus romanus pōt poteſtatem reuocare & etiam eum degradare. in.l.non ambigitur.nu.1.ff.de legi.fo.16.

7 Populus romanus & ſenatus non poſſunt bodie legem condere. in.l. ſi.nu.3.C.de legi.fo.34.

5 Popularis qui mādat nobili qō faciat homicidiū vel ei preſtet auxiliū punitur pena qua punieť nobilis.in.l.vtrum.nu.2.ff.de parrici.fo.181.

Popularis appellať qui nō eſt nobilis: & qñ veniat appellatione popularis.in.ſ.audient.nu.8.in auē.de defenſo.ciuita.fo.16.

3 Populus debet eſſe de iuriſditione dantis tutorē.in.l.j.nu.5.ff. de tut. et cu.da.ab his.fo.54.

6 **Porci** numerantur inter beſtias minutas.in.l.oues.nu.3.ff.de abigeis.fo.145.

6 Portās res licitas & illicitas an perdat oēs:& an ſtante ſtatuto qō portans aliquid cōtra decretū illud amittat:& aīal ſuper quo portať ſi aliquis portat res licitas & illicitas an amittat animal.in.l. cotem.ſ.dñs. nu.1.ff.de publi.& vecti.fo.53.

Portās frumentum vel alias res prohibitas portari extra territoriū ſi cum ſalma reperitur per viam inſolitā & non rectā eſt ſuſpectus. in.l. qui fiſcales.nu.1.C.de nauicula.lib.xj.fo.26.

Portare granum de cluſo perufino qui teneanť.in.l.quicunq;.nu.3.C. de om.agro de deſer.lib.xj.fo.38.

5 **Porticus** eſt locus coopertus deſuper:diſcoopertus ante. item poteſt intelligi pro ſella. in.l. qō concluae. nu.2.ff.de dam.infec.fo.44.

4 Porticus dicit eſſe domus idem accidit domui.in.l. cetera.ſ. hoc ſenatus.cen.ij.nu.2.ff.de leg.j.fo.14.

4 **Portio** decedētis bñtis cōiunctū re tñ & cōiunctū verbis tñ vtriq; accreſcit.in.l.re ꝙūcti.nu.32.ff. de leg.iij.f.64.

Portio deficiēs accreſcit legatario iuito ꝓ ius nō decreſcēdi.ibi.nu.51.

Portio deficiens per ius accreſcendi non accreſcit legatario inuito ſz volenti.ibi.nu.52.

Portio coberedis deficiēs qñ accreſcit coherede etiā inuito.ibi.nu.53.

Portio deficiens an & qñ accreſcat collegatario vel coherede ꝑ ius accreſcendi cum onere vel ſine.ibi.nu.54.

Portio deficiēs accreſcit ꝑ portionibꝰ bñditarijs vel legati.ibi.nu.56.

Portio accreſcit taliter qō petiť eadem actione qua prima.ibi.nu.57.

Portio que accreſcit per ius accreſcendi cōiuncto coniunctione legali an accreſcat ipſo iure.remiſſiue.ibi.nu.63.

Jtem an accreſcat cum onere vel ſine.ibi.nu.64.

8 Portio vnī ex beredibꝰ deficiēs quare accreſcat coheredibꝰ inuitis:& qō aliud ſit in legatis.in.l.j.ſ.bis ita.nu.1.et.3.C.de cad.tol. fo.52.

4 Portio vnius ex beredibus ſi deueniat ad aliū nō ex ſubſtitutione ſed ex legis diſpoſitione vel ꝓpria an & quo caſu fieri poſſit contributio. in.l.qui fundum.nu.4.ff.ad leg.falci.fo.139.

4 Portio deficiens qō accreſcat cum onere ſuccedentibus ab inteſtato. in.l.ſi titio.ſ.iulianus.nu.1.ff.de leg.ij.fo.37.

Portio noſatim grauati nō accreſcit coheredi cū onere.ibi.nu.2.

1 Portio ex beredati qñ accreſcit fratribꝰ legitima inſtitutor erit ſemis ꝓſona ex beredati cōputata.in.l.ꝑ filiū.nu.21.ff.de inoffi.teſta.fo.163.

4 Portio domus ſunt ſerę claues.in.l.queſitum.numero.2.ff.de fun.in ſtruc.folio.81.

3 Portio accreſcit portiōi nō ꝓſone.in.l.ſi totā.nu.1.ff.ō acq. here.f.178.

4 Portio coberedis accreſcit cū onere qñ adiunctio eſt facta noibus appellatiuis.in.l.celſus.ſ.qui alicuius.nu.3.ff.de leg.ij.fo.33.

Portio coberedis non accreſcit qñ ſoluz nominatur ille cuius portio deficit.ibi.nu.4.

4 Portio ſemel legitime alienata de cetero alienatur. in.l. pater filiū.ſ. quindecim.nu.4.ff.de lega.iij.fo.58.

4 Portio accreſcit ſine noua petitione.in.l.ij.ſ.ſi duo.nu.2.ff. de bo.poſ. ſcōm tabu.fo.181.

4 Portio hereditatis pro non ſcripta qñ ſit qō accreſcat cū onere. in.l.qñ conditio.nu.1.ff.de condi.& demon.fo.122.

Portio hereditatis deficiēs qñ accreſcit cū onere cōiunctis an ꝓcedat ſiue ſint coniuncti re tantum ſiue re & verbis.ibi.nu.3.

3 Portiones plures vniuerſe bñditatis ſi alicui deferunť ex diſpoſitione defuncti an ſi hz vnā cogať hñe oēs.i.l.ariſto.nu.1.ff. de acq. here.f.183.

Portiones plures ſi deferunť alicui qđā ex diſpoſitione defuncti quedam ex diſpoſitione legis an quis cogať habere totum.ibi.nu.2.

8 Portiones plures qñ ex teſtō vnius alicui deferunť an ſi vnā cognoſcat cogať alias agnoſcere.in.l.quidā.nu.1.C.de iur.delibe.fo.31.

5 Portus inſule ſunt inſula.in repe.l.ceſar.numero.27.ff.de publi.& vecti.folio.57.

Poſſeſſio

2 **Poſſeſſio** tranſit etiam vbi contractus nō tenet. in.l.bona fides.nu.5.ff.depo.fo.104.

5 Poſſeſſio auocať per interdicta & per actiones ciuiles.in rubri.nu.1.ff. de interdic.fo.141.

5 Poſſeſſio clandeſtina an dicať vitioſa quo ad quēcūq; vadat:qō non. in.l.furtū.ſ.fundi quoq;.nu.1.ff.de vſuca.fo.107.

Poſſeſſio perdiť ex obliuione inducta ex curſu longi temporis:& dicit longum tempus iudicis arbitrio.ibi.nu.2.

Poſſeſſio acqriť nobis per ꝓcuratorē generalē. in.l.ſi rem.nu.1.eo.tit.

8 Poſſeſſione ciuili aio retēta ſi naturali perdať an ꝑ naturali occupata habeat locū cōditio ex.l.ſi.C.vnde vi.nu.3.fo.97.

Poſſeſſionē rei aliene vacātem qui occupauit & poſtea eam perdidit tenetur condictione ex.l.ſi.C.vnde vi.ibi.nu.14.

Poſſeſſionem talis rei aliene vacantē ingreſſus ſi alteri vēdat quāto tempore preſcribatur.ibi.nu.18.

5 Poſſeſſionis acqſitionem inducit animus retinendi poſſeſſionez.in.l. qō vulgo.nu.1.ff.pro empt.fo.110.

3 Poſſeſſio cōtinuata qō ſatis ōr ꝑbata ſi teſtis dicat qō vidit ſemper reſponderi de fructibus.in.l.j.nu.23.ff.ſo.ma.fo.4.

5 Quid eſt in poſſeſſione pōt petere eam cōſirmari.in.l. de pupillo.ſ.qui opus.nu.4.ff.de ope.no.nuntia.fo.13.

5 Poſſeſſio debet reſtitui in eo ſtatu in quo primo erat.in.l.j.ſ. qui antē. nu.1.ff.de vi & vi arma.fo.149.

3 Poſſeſſio in dubio ꝓſumiť cōtinuata ſi ꝑbať poſſeſſio autoris octo annoz̄ a mea duoz̄ū.in.l.pōpo.ſ.preterea.nu.4.ff.de acq.poſ.fo.89.

4 Poſſeſſio ex edicto diui adriani nō datur ꝓducenti egēplum teſtamēti.in.l.j.ſ.ſi quis.nu.1.ff.de bo.poſ.ſm tabu.fo.180.

Nec etiā dať ꝓducēti egēplū teſtamēti manu ciuſdē notarij.ibi.nu.2.

7 Poſſeſſio violenta non relenat poſſidentem. in.l. vis eius. nume.2.C. de ꝓoba.fo.145.

8 Poſſeſſionem titij abſentis ſi tu ingreſſus es clam & ego poſtea eā ingrediōr clam non acquiro naturalem.in.l.j.ſ.ac ſatiſdationis.nu.6.C. vti poſſidetis.fo.99.

Si aliquis babet in fundo vſumfructum & alius vſum anyteꝝ poſſideat.ibi.nu.9.

Poſſeſſio naturalis qualiter retineatur.ibi.nu.11.

Si ego poſſideo naturaliter tu ciuiliter & tertius ingreditur quis poſſideat.ibi.nu.12.

5 Poſſeſſionis ſue cām nemo mutat niſi ſuperueniat cauſa extrinſecus iſta vera vel putatiua.in.l.nō ſolū.ſ.qō vulgo.nu.1.ff.de vſuca.fo.107.

Poſſeſſio qñ precedit titulum etiam putatiuum poteſt ab vno haberi ab alio titulus.ibi.nu.2.

7 Poſſeſſio in caſu.l.raptores.nu.2.C.de epiſ.& cle.fo.3.

5 Quando receditur de poſſeſſione animo deſtruendi an perdat ſolū primum decretū vel etiam cautiones precedētes qō perdit omnia.in.l.ſi ſi nita.ſ.ſi quis metu.nu.1.ff.de dam.infec.fo.18.

8 Poſſeſſio ſi ad aliquem peruenit ſine vitio eius rei quā ego tñ poſſidebam an habeat locum remedium.l.coloni.in.l.ſi.ſ.ſed cum in ſecunda.nu.5.C.de fur.fo.6.

7 Poſſeſſio trāſfertur ex inutili contractu.in.l.iubemus.ſ.ſane ne oēs. nu.3.C.de ſacroſan.eccle.fo.24.

3 Poſſeſſio bonorū qñ poſſit peti pendēte conditione.in.l. is qui heres. nu.1.ff.de acqui.here.fo.167.

5 Poſſeſſio precaria qñ ſit vitioſa vitio reali:& qñ perſonali. in.l. pōpo. ſ.cum quis.nu.7.ff.de acqui.poſ.fo.88.

1 Poſſeſſio perditur per inundationem.in.l. ſi ager.nu.1.ff. quib. mod. vſufruc.amit.fo.181.

5 Poſſeſſionem liberam promittere quid ſit:& qd vacuam.in.l. vim.nu. 1.ff.de vi & vi arma.fo.150.

1 Poſſeſſio bonorū cauſa litis agnoſcende que ſit.in.l. papinianus.ſ.ſequenti.nu.1.ff.de inoffi.teſta.fo.160.

7 Poſſeſſio in monaſterio qō duobus modis fiat. in repe. auē. ingreſſi. nu.7.C.de ſacroſan.eccle.fo.19.

5 Poſſeſſio vel quaſi alicuius ſtatus vel qualitatis quando trāſferat in eum qui contradicit onus probandi vel non.in.l.ſi preſens.nu.18.ff.de ope.no.nuntia.fo.22.

7 Poſſeſſio abſq; traditione non tranſfertur.in.l.ſi.nume.23.C. de ſacro ſanc.eccle.fo.27.

7 Poſſeſſio rei non probatur per ſolutionem tributi. in.l. ſi pater tuus. nu.1.C.de act.emp.& vendi.fo.175.

5 Poſſeſſio qō nobis non acquirať per ſeruos legatos ante apprehēſa3 poſſeſſionē.in.l.j.ſ.veteres.nu.2.ff.de acqui.poſ.fo.80.

5 Poſſeſſionis initiū inſpicimus quātum ad bonam fidē quo ad ipſam rem & ea que procedunt ex ea.in.l.iuſto errore.ſ. et ſi poſſeſſionis.nu.1. ff.de vſucap.fo.108.

5 Poſſeſſio itineris quare non acquirať minori ſpatio. xxx. dierum ſicut poſſeſſio aque.in.l.j.ſ.hoc interdicto.numero.1.ff. de itine. actuq; prima.folio.155.

Exiſtens in quaſi poſſeſſione eligendi impediť in noua electione ſufficit docere quod fuit in quaſi poſſeſſione iuris eligendi in proxima precedenti electione.ibi.nu.6.

5 Poſſeſſio eſt in genere que diuiditur in ſpecies ita & actio.in.l.poſſide ri.ſ.genera.nu.1.ff.de acqui.poſ.fo.83.

5 Poſſeſſio nō poteſt queri ſine effectu poſſidendi. in.l.j.ſ. adipiſcimur. nu.1.ff.de acquiren.poſ.fo.79.

Poſſeſſionē acquirendi modus per noſmetipſos eſt facti:per aliuz eſt iuris:& poſſeſſio ipſa queſita eſt facti.ibi.nu.2.

5 Poſſeſſio naturalis quā habet fructuarius ſolo aio retinet. in.l. idem eſt.ſ.vnde vi.nu.1.ff.de vi & vi arma.fo.149.

5 Poſſeſſio ciuilis & naturalis retinetur per colonum exeuntem de poſſeſſione ſi non animo deſerendi.in.l.ſi de eo.ſ.ſi forte. nu.1.ff. de acquir. poſſeſ.fo.93.

Poſſeſſio naturalis perditur colono mortuo vel exeunte animo deſerendi.ibi.nu.2.

Poſſeſſionē naturalē qui negligit adipiſci pdit etiā ciuilē.ibi.nu.3.

Poſſeſſio ciuilis vt perdať quāta negligentia requirať.ibi.nu.4.

Poſſeſſio ciuilis & naturalis prediū tributarium qō perdať negligentia per biennium:& quid de dominio.ibi.nu.5.

5 Poſſeſſio vitioſa non relenat quem a ꝓbatione.in.l.liberis.ſ. ſi quis. nu.2.ff.de libe.cau.fo.76.

5 Poſſeſſio ex ſola obliuione ſine temporis curſu non perdiť.in.l.ſi is q. nu.2.ff.de acqui.poſ.fo.91.

5 Poſſeſſio qō ſit duplex:ſc3 ciuilis & naturalis.in.l.j.ſ.deijcitur.nu.1.ff. de vi et vi arma.fo.148.

Poſſeſſio bonorum committentium inceſtas nuptias an trāſferatur ipſo iure & ſine facto hoīs in fiſcum.in auē.de inceſt.nup.nu.12. fo.15.

5 Poſſeſſioīs cōmodū eſt magnū.i.l.ſi quiꝭ.nu.4.ff.de ope. no.nū.f.20.

4 Poſſeſſionem vacuam tradere ōr tradens rem que alteri ꝺz ſeruitutē. in.l.menius.ſ.fundo.nu.5.ff.de lega.ij.fo.40.

Poſſeſſionē liberā non ōr tradere tradēs rē ſeruientē.ibi.nu.6.

7 Poſſeſſio naturalis ſola non ſufficit ad preſcriptionem.in.l. neq; vſufructuarium.nu.2.C.de vſufruc.fo.128.

5 Poſſeſſio eſt iuris.in.l.poſſeſſio.ſ.q aliena.nu.1.ff.de acq.poſ.fo.94. Exiſtens in poteſtate alicuius an poſſideat.ibi.nu.2.

8 Poſſeſſionem innuadēs autoritate ſuperioris temere impetrata debet oī ſuo iure ꝓtiuari.in.l.meminerint.nu.2.C.vnde vi.fo.94.

Poſſeſſionem ſi quis ingreditur ſua autoritate ex iuſta permiſſiōe iudicis non incidit in conſtitutionem.o.l.meminerint.C.vñ vi.ibi.nu.7.

5 Poſſeſſio acquiritur patri & monaſterio per filium & monachum. in.l. j.ſ.per ſeruum.nu.2.ff.de acqui.poſ.fo.80.

Poſſeſſio ciuilis ſola qō ſufficiat ad vſucapionem.ibi.nu.3.

5 Poſſeſſio naturalis que animo non poteſt retineri perditur ſine animo:ſecus in ea que animo retinetur.in.l.clam poſſidere.ſ. qui ad nūdinas.nu.1.ff.de acqui.poſ.fo.84.

Poſſeſſio iniuſta ex cauſa noua ſuperueniente ex ꝓceſſu temporis pōt fieri iuſta non iniuſta iniuſtio.ibi.nu.2.

Poſſeſſionē abſentis ingreſſus ſi dñm reuertētē nō admittit et ſic dñs pdit ciuilē & dicit ingreſſus volo ciuilē an teneať iterdicto vñ vi.ibi.nu.3.

5 Poſſeſſio ꝓbať ex ꝓceptione mercedis niſi alius poſſideat.in.l.quāuis.nu.2.ff.de acqui.poſ.fo.92.

5 Poſſeſſio q̄ ſolo aio pdať.i.l.j.ſ.nō aūt.nu.1.ff.de vi & vi arma.fo.149.

Poſſeſſio retenta per colonū ſolo aio nō perditur qñ animus perdentis & acquirentis non concurrunt.ibi.nu.2.

5 Poſſeſſio vltra titulum & bonāfidem in preſcriptione fauorabili & miſta regritur & defectus illius poſſeſſionis ſuperueniēs impedit preſcriptionem:& qñ.in.l.naturaliter.nu.12.ff.de vſuca. fo.97.

8 Poſſeſſio non vacua dicitur duobus modis.in.l. cum res. in.ij. lectu. nu.8.C.de ꝓoba.fo.144.

5 Poſſeſſio tradita an requirať qō ſit vacua vel qō nō ſit vacua vt cauſet preſcriptio. vbi qō quo ad oēs ſufficit traditio poſſeſſioīs nō vacue quo ad ꝑſcriptionē regriť vacua.in.l.celſus.nu.12.ff.de vſuca.fo.105.

Poſſeſſio vacua ōr vt preſcriptio cauſetur qñ ab alio non poſſidēt ciuiliter et naturaliter vel ciuiliter tantum.ibi.

Poſſeſſio ciuilis perdiť aio vel ex negligentia longi tpis.ibi.nu.13.

Poſſeſſio vt dicatur tradita vacua quo ad effectum preſcriptionis ſatis eſt quod tradens ciuiliter poſſideat quāuis alius ſit in poſſeſſione cauſa rei ſeruande.ibi.nu.14.

Poſſeſſionis continuatio requiritur qō probetur ad preſcriptionem vltra titulū poſſeſſionem:& bonāfidem.ibi.nu.19.

Poſſeſſionis cōtinuatio ꝑbať ꝑbando ſe oī anno fructꝰ recollegiſſe & tñ tps qō ſufficiat ad illā preſcriptionē in qua ſe fundat.ibi.nu.20.

Jtem probatur ꝑbando traditionē & initium decēnij:& qō in fine poſſideo:qr̄ video continue poſſediſſe.ibi.nu.21.

Jn probanda poſſeſſionis continuatione neceſſario nō requiriť ꝑbare de principio & fine ſed ſufficit ꝑbare principiū poſſeſſionis:& qō ſit la ꝑſum tempus requiſitū ad preſcriptionem.ibi.nu.22.

Poſſeſſio longi temporis qualiter debeat articulari: & teſtes debeant deponi vt probentur.ibi.nu.23.

Poſſeſſio longi tpis nō ōr ꝑbata ſi in articulo dicatur titiū poſſediſſe a decē annis citra:& teſtis dicat contenta in capitulo vera.ibi.

Jn probanda continuatione poſſeſſionis non eſt neceſſe qō dicatur in articulo per decem annos continuos.ibi.nu.30.

4 Poſſeſſiones emphyteotice principis eccleſie vel priuatorum nō transeunt ad extraneos heredes: et in fideicommiſſum non veniunt. in.l.ſi

Universidad del Rosario | Archivo Histórico

patroni.numero.4.ff.ad treb.fo.152.

1 Possessionis translatio in pena eius qui negat fit officio iudicis. in.l. in rem.nu.1.ff.de rei vendi.fo.179.
Possessione trãslata in casu.l.in rem.ff.de rei vẽdi.reus auditur in petitorio.ibi.nu.10.

5 Possessio ꝺr a pedum positione.in.l.j.nu.1.ff.de acqui.pos.fo.78.
Possidentur res mobiles.ibi.nu.3.
Possessio qꝺ sit ius ꝛ eius diffinitionem.ibi.nu.6.
Possessio quotuplex sit:vbi post multiplex ponit tres species vez vna naturalis:alia ciuilis:ꝛ alia corporalis.ibi.nu.7.
Possessio ciuilis est ius insistendi rei nõ prohibite possideri aptũ producere ciuiles effectus.ibi.nu.8.
Possessio naturalis est ius insistẽdi rei nõ phibite possideri aptũ producere ciuiles effectus respectu alicuius iuris a ꝺño separati respectu naturalium accessionum.ibi.nu.9.
Possessio corporalis est ius insistendi rei non prohibite possideri retẽtionis ꝛ recuperationis producens effectus.ibi.nu.10.
Possidens corporaliter hꝫ cõtra extraneũ interdictum vti possidetis: et si expelleretur interdictum vnde vi.ibi.nu.11.
Possessio seu quasi iurium incorporaliũ est ius:ꝛ diuiditur in ciuilem et naturalem.ibi.nu.12.
Possessio simpliciter sumpta qꝺ sit de iuregentiũ:sed distincta per species qꝺ sit de iure ciuili.ibi.nu.14.
Quasi possessio incorporaliũ qꝺ fuerit introducta de iuregentiũ: sed distinctio eius de iure ciuili.ibi.nu.15.
Possessio qualiter acquiratur.in.l.j.nu.17.ff.de acqui.pos.
Quasi possessio incorporaliũ qualiter acquiratur.remiſ.ibi.nu.21.
Possessio qualiter amittatur.ibi.nu.25.
Possessio naturalis idest corporalis an retineaꝫ aĩo qꝺ sic.ibi.nu.26.
5 Possessio hꝫ ius.in.l.peregre.nu.1.ff.de acqui.pos.fo.94.
5 Possessio rei sequestrate de partium volũtate nisi causa custodie. in.l. interesse.nu.1.ff.de acqui.pos.fo.93.
Possessio rei sequestrate per iudicẽ non perdit qꝛ videt facta causa custodie nisi de voluntate iudicis aliter constet.ibi.nu.4.
5 Possessionẽ acgrere põt curator furiosi ꝛ tutor infantis p se noie furiosi ꝛ infantis.in.l.j.ꝯ.adipiscimur.nu.4.ff.de acqui.pos.fo.79.
3 Possessio bonorũ qꝺ aꝺ pendẽte ꝯditione tribuit illã administrationẽ quã hꝫ curator bonorꝫ.in.l.si quis institaꝫ.nu.1.ff.de bere.insti.fo.123.
Possessio debet remanere apud reũ cõuentũ ꝛ sic non põt fieri de ea ꝙstratione.in.l.facultas.nu.5.C.de iure fisci.lib.x.fo.5.
2 Possessionem repetere an ꝺicatur incertum.in.l.sed et si.ꝯ. cum inter. nu.7.ff.de condi.inde.fo.51.
5 Possessio an retineatur per animũ primi vel secundi si contingat illã ambulare per mille manus.nu.1.ff.de acqui.pos.fo.92.
5 Possessionem intrare negligens in personalibus nõ perdit beneficiũ pretoris:et qualiter ista materia intelligatur.in.l. si finita.nume.3.ff. de dam.infec.fo.38.
Possessionis detẽtio perdit his modis qbus perditur possessio:l3 pignus pretorii retineatur et eius beneficium.ibi.nu.3.
Possessionẽ intrãdi ius post decretũ iterpositũ durat biẽnio.ibi.nu.5.
1 Possessio naturalis non est causa acquisitionis fructuum. in.l. si fur. nu.1.ff.de vsufruc.fo.180.
Possessio ciuilis sola sufficit ad acquisitionẽ fructuũ.ibi.nu.2.
5 Possessio precaria ꝺonec voluntas ꝺurat nõ est vitiosa:sed ea cessante sic.in.l.pompo.ꝑ.si is qui.nu.1.ff.de acqui.pos.fo.89.
Possidens precario ciuiliter ꝛ naturaliter equiparatur creditori possidenti.ibi.nu.2.
Possessio pcaria tradita emptori habeꝫ pro vera traditione.ibi.nu.3.
Possessionem omnem qui cõcessit precario an possit rei vendicatione conueniri.remissiue.ibi.nu.4.
Possidens tantũ ciuiliter põt rei vẽdicatione cõueniri.ibi.nu.5.
1 Possessionẽ q inuadit post titulũ nõ ꝺr predo quãtũ ad hãc actionẽ:l3 quantũ ad vsucapionẽ.in.l.etiã.ꝯ.si qs.nu.2.ff.de peti.here.fo.167.
5 Possessionis interruptio licet interrũpat vsucapionẽ nõ tñ interrumpit effectũ precedẽtis tituli.in.l.si is q.ꝯ.si quis.nu.1.ff.devsuca.fo.104.
5 Possessionẽ quã aliqs sua autoritate accepit si aliqs petit reuocari ille põt petere cõfirmari.in.l.ij.ꝯ.satisdatũ.nu.1.ff.quoꝝ lega.fo.143.
1 Possessio rei ꝺeposite apud sequestrũ l3 perdatur non tñ perditur cõmodum possessionis.in.l.si oleũ.nu.2.ff.de dolo.fo.130.
Possessio transfertur ex contractu simulato.in.l.quẽadmoꝺũ. nu.2.C. de agrico.lib.xi.fo.34.
5 Possessio naturalis quã hꝫ emphyteota vel fructuarius:qõ nõ trabat ad se ciuilem dñi vacantẽ.in.l.sed ꝛ si.nu.3.ff.de acqui.pos. fo.84.
7 Possessio bonorũ non põt ꝺari nisi iuris ordine seruato. in.l. si pacto. nu.4.C.de pac.fo.53.
1 Possessio qñ sit iuris ꝛ quando facti.in.l.nec vtilem. numero.2.ff. qui. ex cau.ma.fo.143.
6 Possessionẽ hñs in loco suspecto ita qõ verisimile est qõ fiat paup ꝺicitur non idoneus.in.l.si qs stipu.ꝯ.si quis.nu.2.ff.de ver.obli.fo.40.
1 Possessionẽ retinet quis per eius familiã.in.l. si mulieri. nu.2.ff. qui. mo.vsufruc.amit.fo.181.
3 Possessio non continuatur in filios sicut in dñm.in.l. in suis. nume.ꝯ. ff.de liberis et posthumis.fo.103.
7 Possessio ꝛ dñium qñ queratur per procuratorẽ. in.l. excepta. nu.1.C. per quas perso.no.acqui.fo.160.
5 Possessio aliorũ fundorum non acquirit per vnius fundi ingressum qñ sunt plures ex quibus possessio effet acquirẽda.in.l.possideri.nu.4. ff.de acqui.pos.fo.81.
2 Possessio alicuius fundi emphyteotici ad te peruenit qõ ꝺurante illa emphyteosi fundus ipse a te nõ poterit vendica.in.l.indebiti.ꝯ.ſ3 si numi.nu.14.ff.de condi.inde.fo.51.
5 Possessio naturalis an sit ꝺe iure ciuili vel naturali.in.l.qõ seruus.numero.1.ff.de acqui.pos.fo.91.
8 Possessio ꝺr momẽtanea qꝛ momẽto est permansura penes heredem. in.l.j.nu.2.C.si de momen.pos.fue.appel.fo.90.
Possessio q̃ fuit amissa captiuitate quare per postliminiũ non recuperatur.in.l.si is qui pro emptore.nu.6.ff.de vsucap.fo.100.
Possessio qõ sit triplex qꝛ qꝺã hꝫ multũ iuris ꝛ multũ facti: qꝺã multum facti ꝛ parũ iuris:quedã multũ iuris ꝛ parũ facti.ibi.nu.10.
Possessio pcedẽs ex cã nõ peculiari nobis etiã ignorantibus acquirit per seruũ ꝛ pcuratorẽ:ꝛ in ea nõ hꝫ locũ fictio postliminij. ibi.nu.11.
Possessio qñ possibile sit qõ cadat in peculiaribus pendẽte captiuitate domini.ibi.nu.4.
Possessa per seruũ vel per colonũ ex causa non peculiari in quibus cõueniant ꝛ in quibus ꝺisconueniant.ibi.nu.16.
1 Possessio acquirit per cõstitutum qñ constituẽs possideat. in.l. quẽdã mulier.nu.1.ff.de rei vendi.fo.178.
Possessio presumitur tradita quando cõtractus est celebratus in ipso fundo.ibi.nu.2.
3 Possessio bonorũ presumit̃ solẽniter acta ex cursu decẽ annorum. in.l. qui in aliena.ꝯ.sed et si.nu.3.ff.de acqui.here.fo.165.
5 Possessio aliqñ pro proprietate ponitur.in.l.j.ꝯ.si vir vxori.nu.3.ff.de acquiren.pos.fo.79.
Possessio ex inutili ℈ctu non transferr qñ persona est talis q̃ nõ potest perdere possessionem vt pupillus et ecclesia.ibi.
Possessio naturalis annexa cum ciuili ꝺicitur naturalis. in.l.fin.nu.3. C.de fundis patrimo.lib.xi.fo.39.
Possessio corporalis separata a naturali qõ non reperitur.ibi.
7 Possessio põt q̃ri sine cã.in.l.si qs cõductionis.nu.1.C.loca.fo.187.
7 Possessio aĩo amittit qñ ab aĩo incipit:secus si a corpore:ꝛ tũc corpus requiritur.in.l.possideri.ꝯ.in amittenda.nu.1.ff.de acq.pos.fo.83.
2 Possessio ciuilis causat vsucapionẽ.in.l. si vt certo.ꝯ.si ꝺuobus.nu.19. ff.commo.fo.81.
5 Possessio acquiritur nobis per seruũ ex causa peculiari ꝛ vsucapiendi conditio ex causa nõ peculiari possessio solũ si est iusta.in.l.j.ꝯ.item acq rimus.nu.1.ff.de acqui.pos.fo.80.
2 Possessio ꝺr tradi vacua hꝫ in fundo constituta sit seruitus itineris vel actus libera autem tradi non ꝺicitur.in.l.si emptione.ꝯ. vacua. nu.1.ff. de actio.emp.fo.120.
2 Possessio qñ tãffertur qõ transferak ꝛ ꝺñium qõ ei accessit.in.l.indebiti.ꝯ.sed si numi.nn.2.ff.de condi.inde.fo.50.
5 Possessio collegij secularis qõ vacet cũ oẽs de collegio sint mortui: secus ĩ collegio ecclesiastico.in.l.j.ꝯ.municipes.nu.4.ff.de acq.pos.fo.81.
Possessio acquirit corpore ꝛ aĩo:ꝛ per interitũ partis acquirit totuꝫ. in.l.possideri.nu.1.ff.eo.ti.
Possessionem fundi in quo intraui putans mihi recte traditã qõ non acquiro.ibi.nu.2.
3 Possessio an sequestreꝝ pendẽte iudicio retinende possessionis vel vti possidetis.in.l.si ꝺisceptetur.nu.2.ff.vbi pupil.edu.vel mo.debe.fo.87.
5 Possessio pbatur ex solutione mercedis:nisi alius possideat. in.l. qui vniuersis.ꝯ.qõ per colonũ.nu.1.ff.de acqui.pos.fo.92.
5 Quasi possessio in iuribus incorporalibus an ꝺiuidaꝫ in ciuilem ꝛ naturalem.in.l.j.ꝯ.deniq̃.nu.8.ff.de aqua plu.fo.445.
5 Ecclesiens in quasi possessione piscandi solus in flumine publico quando possit iure preoccupationis alium prohibere.in repe.l.ij.nume.30. ff.de flumi.fo.147.
5 Possessio eadẽ apud ꝺuos insolidum esse non põt. in.l. possideri.ꝯ. ex contrario.nu.1.ff.de acqui.pos.fo.82.
Possessiones plures spẽ ꝛ numero ꝺifferẽtes pñt esse apud plres.ibi.
Possessionẽ eandẽ esse apud plures nõ facit qualitatis ꝺiuersitas. ibi.
Possessio ciuilis sola causat vsucapionẽ ꝛ an notabilis qõ sic ad vsucapionem iuris infra ꝺñium in fine.ibi.nu.3.
Possessio corporalis sola qõ non sufficiat ad vsucapionem.ibi.nu.4.
Possessio ciuilis sola qõ sufficiat ad acqsitionem fructuum. ibi.nu.5.
Possidens precario ꝛ naturaliter facit fructus suos.ibi.
Possidere non possunt ciuiliter duo insolidũ.ibi.nu.9.
Possidere possunt duo naturaliter.ibi.nu.10.
Possidere non possunt duo corporaliter insolidum.ibi.nu.11.
Possidere possunt plures eandem rem ꝺiuersis temporibus numero et specie.ibi.nu.12.
Quasi possessio in vna re põt haberi a pluribus insolidũ.ibi.nu.15.
5 Possessio an ꝛ qñ perdatur:l3 alteri non queratur.in.l.qõ meo.ꝯ. si furioso.nu.1.ff.de acqui.pos.fo.90.
Possidens ciuiliter ꝛ naturaliter si a te recipit precario transfert ciuilẽ et retinet

et retinet naturalem.in.l.interdũ.nu.1.ff.eo.ti.fo.eo.
5 Possessio perdit qñ possessor constituit in animo qõ non vult esse ꝺñs in.l.si quis vi.ꝯ.ꝺifferentia.nu.2.ff.de acqui.pos.fo.90.
Possessionem quã retineo aĩo ꝛ corpore alieno an solo animo perdere possim.remissiue.ibi.nu.3.
Quasi possessioni quam quis habet a superiore põt quis sine superiore renuntiare.ibi.nu.8.
Possessio qꝛ possit queri sine cã.in.l.qõ meo.nu.1.ff.de acq.pos.fo.90.
Possessio qꝛ perdatur sola voluntate.ibi.nu.2.
Possidens naturaliter ꝛ ciuiliter si constituit se nomine tuo possidere facit te possessorem.ibi.nu.3.
Idem qui possidet ciuiliter.ibidem.
Possidens naturaliter p aliũ vel aĩo ꝛ corpore alieno si cõstituit se nomine alicuius possidere an transferat possessionem.ibi.nu.4.
Possidens tñ ciuiliter si constituit se noie alterius possidere an trãsferat possessionem.remissiue.ibi.nu.10.
4 Possidẽs sine vitio rẽ sibi in testõ minus solẽni relictã tutꝝ est exceptione:sed ad eã non hꝫ actionẽ.in.l.nemo põt.nu.18.ff. de lega.j. fo.17.
1 Possidens immobilia in territorio ꝓpinquo loci vbi cõuenitur nõ satisꝺat:ꝛ si ibi põt faciliter conueniri.in.l.sciendũ.ꝯ.possessor.nu.1.ff.qui satisꝺa.cogan.fo.66.
Possidens fundum mala fide non relenatur ab onere satisꝺandi.in.d. l.sed et qui.nu.1.
Possidens immobilia in loco vbi iudicium agitur nõ tenetur satisꝺare:secus si possidet extra illum locum quia satisꝺat.in.l.ſi.nume.1.C.de pzinci.lib.xii.
5 Possidens rẽ alienam scienter in cã vãni infecti ꝛ noxali prescribit. in.l. si finita.ꝯ.si vectigalibus.nu.2.ff.de dam.infec.fo.36.
Et an procedat de iure cano.ibi.
1 Possidens immobilia nõ tenetur satisꝺare qꝛ cessat presumptio fuge. in.l.sciendum.nu.4.ff.qui satisꝺa.cogan.fo.65.
Possidens multa bona mobilia que de facili occultari nõ possunt non tenetur satisꝺare.ibi.nu.5.
Qui possidet ꝛ sic non satisꝺat non tenetur iurare:ꝛ ita seruat cõsuetuꝺo.ibi.nu.6.
Possidens immobilia nõ obligat sua bona de cõsuetuꝺine.ibi.nu.7.
Possidens modicam rem ꝛ vilem nõ enitat satisfactionem pro quãtitate magna.ibi.nu.8.
Possessio super qua litigatur tenetur satisꝺare quantum ad actorem non quo ad alios.ibi.nu.9.
Possidens rem immobilem bona fide enitat satisꝺationẽ:secus si mala fide.ibidem nu.11.
Qui non possidet immobilia non est idoneus fideiussor:nisi sit coniuncta persona.ibidem.nu.13.
Possidens rem alienam titulo ꝛ bona fide põt illam pignorare. in.l.si rem alienam.nu.1.ff.de pig.act.fo.89.
5 Possidens solũ naturaliter nõ põt edificatũ a ciuiliter possidente ꝺestruere suo noie.in.l.j.ꝯ.nũtiatio.nu.9.ff.de ope.no.nũtia.fo.5.
Possidens naturaliter tantum põt edificatum a tertio tollere procuratorio nomine domini.ibi.
2 Possidens rẽ obligatam ꝺecẽnio bona fide prescribit etiã cõtra hypothecariam.in.l.j.ꝯ.cum prædium.nu.3.ff.de pigno.fo.137.
7 Possidentis melior est conditio in pari causa. in.l. hereditas. nume.3. C.de peti.heredi.fo.124.
7 Possidens ciuiliter tantum põt conueniri ad exhibendum. in.l. serui nomine.nu.4.ff.de vsuca.fo.140.
8 Possidens bona fide respectu ꝺominij:sed mala fide qꝛ credit rẽ obligatam an ꝺicatur bonefidei vel malefidei. remissiue in.l. sicut. nume.3. C.de prescrip.xxx.vel.xl.an.fo.60.
5 Possidens fundũ alienũ si in eo stat cũ gẽtib9 ꝛ armis et ꝺicat ad ꝺñm veniẽtem qõ ingrediaꝫ nõ excusatur qꝛ nõ videt facere qõ ille libere ingredi possit.in.l.j.ꝯ.sive aũt.nu.4.ff.de vi ꝛ vi arma.fo.149.
7 Possidens alieno nomine potest ꝺñm in iudicio nominare. in.l.ij.numero.1.C.vbi in rem ac.fo.118.
Possidẽs civiliꝫ si noiat ꝺñm i iudicio põt ꝛueniri rei vẽdica.ibi.nu.7.
Possidẽs rem mobilẽ põt in iudicio noiare ꝺñm.ibi.nu.8.et.11.
Possidens si nomine alieno cõueniatur si nõ nominet ꝺñm in iudicio an teneat processus.ibi.nu.16.
2 Possidẽs rem nõ presumitur eam vendidisse.in.l.sicut.ꝯ. superuacuũ. nu.1.ff.qui.mo.pig.vel hypo.fo.145.
Possessionis mediũ qõ ꝺr probatũ probatis extremis.ibi.nu.7.
8 Possidens sciente venditore presumitur qõ ei fuerit possessio tradita. in.l.ij.nu.1.C.de acqui.possi.fo.59.
Possessionis traditio an possit probari per instrumentũ.ibi.nu.4.
8 Possidens iniuste qõ eum qui vim incontinẽti infert nõ põt vim vi repellere.in.l.j.nu.3.C.vnde vi.fo.93.
Possidens precario si denegat rem restituere potest statim per vim repelli.ibi.nu.4.
Possessionem vacantem si quis clam occupauit non licet sibi vim inferri.ibi.nu.5.
Si vero nõ vacantẽ occupauit põt ꝺñs reuersus vim inferre.ibi.nu.6.
In quo consistat moderamẽ inculpate tutele.ibi.nu.7.et.nu.9.
Possessionem suã recuperans incontinenti per vim ab eo qui vim intulit non punitur.ibi.nu.13.
8 Possidens sicut nõ põt peti se mitti in possessionẽ eg carboniano: ita qñ possidet põt petere qõ bonorum possessionẽ ex carboniano sibi cõfirmetur. in.l.j. nu.1.C.de carbo.edic.fo.11.
Possidens potest petere possessionem sibi confirmari ex edicto ꝺiui adriani. ibidem numero.2.
8 Possidens precario qñ possideat.in.l. male.nu.2.C.de prescript.xxx. vel.xl.anno.fo.60.
6 Possidens rem nõ qui põt petere tenetur illam in catastrato assignare.in.l.forma.ꝯ.si cũ ego.nu.1.ff.de censibus.fo.254.
4 Possidens põt petere sibi possessionẽ confirmari ꝛ in ea tueri.in.l.carboniauum.ꝯ.missum.nu.1.ff.de carbo.edic.fo.178.
8 Possidens res hereditarias quando videatur adire.in.l.non hoc.nu. 2.C.vnde legiti.fo.10.
7 Possidens quando presumatur bodie possidere. in.l. siue possidetis. nu.5.et.6.C.de proba.fo.145.
Possidere subiectos qõ quis ꝺicatur rõne iurisꝺitionis quã habet in eos.in.ꝯ.patrocinia.nu.2.in aut.de manda.princi.fo.17.
5 Possidere qõ quis se ignoret qualiter põt esse.in.l. si aliquã rem.nu.2. ff.de acqui.pos.fo.92.
1 Quem ꝺefisse ꝺolo possidere qualiter probetur.in.l.qui petitorio.numero.3.ff.de rei vendi.fo.176.
3 Possidere rem hereditariã est in actu quo probatur aditio. in.l.gerit. nu.2.ff.de acqui.here.fo.180.
Possessio rei ꝺicit esse in hereditate non tñ vere.ibi.nu.3.
1 Possidere qui ꝺolo ꝺesijt an conueniatur vtili vel directa.in.l.electio. nu.1.ff.de noxa.fo.194.
5 Possessorem clãdestinum qñ possum ejicere propria autoritate. in.l.j. ꝯ.interdictum.nu.3.ff.vti possi.fo.151.
Possidere clam a me ꝺr ille qui intrat possessionẽ meã clam suspicans sibi moueri questionem ab alio non a me.ibi.nu.4.
6 Possidere verbũ intelligiꝫ ciuiliter tenere de facto.in.l. stipulatio ista. ꝯ.ne quoꝝ.nu.1.ff.de verbo.obli.fo.17.
5 Possidere se cõstituens precario:ꝛ constituens se possidere simpliciter ꝺifferunt:primo eñ modo retinet naturalẽ scõo nullo modo possidet. in.l.interdum.nu.2.ff.de acqui.possi.fo.91.
5 Possidere quis nõ ꝺicitur per aspectũ nec apprehẽdere.in.l.possideri. ꝯ.neratius.nu.2.ff.de acqui.pos.fo.81.
Possessio p ꝺñio ponitur.in.ꝺ.l.possideri.ꝯ.ex pluribus.nu.1.eo.ti.
Possidere ex ꝺuabus causis vtilibus qõ quis possit secus ex inutili et vtili.ibidem.numero.2.
Possessio ex ꝺuabus causis contrarijs non transfertur.ibi.nu.4.
Possessio naturalis põt haberi ex plurib9 causis sicut ꝛ ciuilis.ibi.n.7.
Possidere ex vna causa:ex alia retinere an qs possit.remiſ.ibi.nu.8.
5 Possidere naturaliter ab alio clam qualiter ꝺicaꝫ.in.l.j.ꝯ.qõ ait.numero.15.ff.vti possi.fo.152.
Possidere precario ab alio quaꝫ quis ꝺicaꝫ.ibi.nu.16.
6 Possidere ab alio qualiter quis ꝺicatur. in.l.j.ꝯ. quod ait.nume.6.ff. vti possi.fo.152.
Possidere clam ab alio qualiter quis ꝺicatur.ibi.nu.9.
Possessionum tres sunt species.ibi.nu.10.
Possidere precario ab alio qñ quis ꝺicatur.ibi.nu.11.
Possidere naturaliter quãꝺo quis ꝺicatur.ibi.nu.12.
1 Possidere quẽ pro heredeve pro possessore qõ cognoscaꝫ.in.l.qui in terrogatus.nu.3.ff.de peti.here.fo.166.
6 Possidere qõ qs se ignoret qualiter cõtingere possit. in.l. naturaliter. ꝯ.nihil cõmune.nu.9.ff.de acqui.pos.fo.86.
Possessio ciuilis sola parat vsucapionẽ ꝛ fructuũ acqsitionẽ.i bi.n.12.
Qui ꝺefinit possidere qñ possit cõueniri vt possessor.in.l. si minore. numero.3.C.de iure fisci. lib.x.fo.3.
5 Possidere nõ ꝺicit ille qui habitat ꝺomũ:ꝛ soluit solũ victũ.in.l. vt habet.ꝯ.hospites.nu.1.ff.de precа.fo.161.
Possidere non ꝺicitur socer habitans cum fratre.ibi.nu.2.
5 Possidere ꝺr naturaliter ille q habitat iure suo cenaculũ habẽs aditũ de publico.in.l.si ꝺuo.ꝯ.si supra edes.nu.2.ff.vti possi.fo.153.
Possessor cenaculi habet interdictũ vti possidetis contra quẽlibet extraneum eum turbantem.ibi.nu.3.
5 Possideri ex pluribus causis adinuicẽ se cõpatiẽtibus qõ possit. in.l. pro emptore.ꝯ.si rem.nu.6.ff.pro emp.fo.110.
1 Possidere in ꝺubio qs presumit ex causa precedẽtis tituli.in.l.eũ qui a furioso.ꝯ.bonam.nu.1.ff.de publi.fo.179.
5 Possidere si quis culpa ꝺefijt an possit a possessore rem auocare.in.l.j. nu.3.ff.pro empt.fo.108.
7 Possidere an semper ꝺicatur qui semel possedit.in.l. si minorem.nu.3. C.de in integ.resti.fo.93.
5 Possidetur totum principaliter quando vnum apponitur accessorijs alteri ꝛ si vtrũq̃ est principale vtrunq̃ possidetur.in.l.rerum mistura. numero.1.ff.de vsucapio.fo.106.
5 Possessum vi lege iulia prohibetur prescribi.in.l.non solum.ꝯ.si ꝺñs. nu.1.ff.de vsucapio.fo.107.
8 Possessor clandestinus tenetur constitutione.l.si qs in tantam.C.vnde

Universidad del Rosario Archivo Histórico

vi.ibidem numero.27.fo.96.

1 Possessor vt faciat fructus suos an debeat intelligi de possessore naturali tantum:vel de habente ciuilem ꝛ naturalē.remissiue in.l. ex diuerso.nu.11.ff.de rei vendi.fo.175.

5 Possessor nō dñs si conducit rem ab alio qñ perdat possessionem. in.l. si aliquam rem.nu.13.ff.de acqui.pos.fo.92.

Possessor bonorū principalis qō nō possit cōueniri ex tacita hypotheca nisi principali cōcusso.in.l.j.nu.3.C.de cōue.fisci debi.lib.x.fo.5.

4 Possessor bonor de iure ptorio si restituit hereditatem ex trebelliano an apud eū remaneat qd hereditariū.i.l.ex asse.nu.5.ff.ad treb.fo.150.

7 Possessor quando presumetur dominus.in.l. cum res. in.ij. lectu.numero.14.C.de proba.fo.144.

1 Possessor bone fidei cum titulo facit fructus suos.in.l. ex diuerso. numero.5.ff.de rei vendi.fo.175.

Possessor bonefidei ad quor fructuum restitutionē teneatur quo iure et qua actione.ibi.nu.6.et.10.

Possessor qui a principio fuit bonefidei ex postfacto male quando faciat fructus suos.ibi.nu.9.

2 Possessor nō debet arctari ad docendum de titulo qñ proponit aliquā exceptionem remouētem ius petitoris.in.l.paulus.ſ.qui pignoris.numero.1.ff.qui.mo.pig.vel hypo.sol.fo.146.

8 Possessor teneē de fructibus pceptis ꝛ percipiendis post litē contesta. idem in herede eius.in.l.ij.nu.1.C.de fruc.ꝛ lit.expen.fo.77.

Possessor quibus casibus conuenitur pro rata.in.l.ſi.nume.3.C.de debito.lib.xj.fo.32.

2 Possessor pignoris qō bodie non possit cōueniri nisi discusso principali.in.l.ſi creditor.ſ.queritur.nu.2.ff.de distrac.pig.fo.143.

3 Possessor bonefidei qñ habeatur loco domīj.in.l.j.ſ.domini.numero.1.ff.ad silleia.fo.190.

Possessor qui pōt deducere ius suum etiā per modū exceptionis ꝛ petit examiñari testes ante litē cōtestatā:an vt actor vel vt reus petat remittiue.in.ſ.ꝛ hoc verū.nu.10.in auc.de testi.fo.42.

1 Possessor hereditatis in casu.ſ.diuus adrianus.in.l.diuus pius.ff.de peti.here.satisfdat de hereditate non diminuenda sed ea restituenda vel eius estimatione in casu alienationis.in.l.diuus pius.ſ. diuus adrianus.nu.4.ff.de peti.heredi.fo.165.

1 Possessor qui percipit fructus quos tenebatur restituere expensas nō deducit:sed cum fructibus compensat. in.l. in fundo. nume.9.ff. de rei vendi.folio.176.

Possessor qui a principio fuit bonefidei ꝛ postea malefidei quo ꝛ quas expensas deducit.ibi.nu.12.

1 Possessor bonorū pōt conueniri qñ incertū est quis sit heres. in.l.controuersia.nu.1.ff.de transact.fo.96.

1 Possessor non dr restituere indebitū qō exigit.in.l.ſi possessor.ſ. ait senatus.nu.3.ff.de peti.here.fo.163.

1 Possessor bonefidei ab initio ſi postea contractat nō cōmittit furtum. in.l.item ſi res.nu.2.ff.de alie.iudi.mu.fo.145.

8 Possessor primus ꝛ secūdus si tunc simul venirent profertur qui docet de dñio.in.l.ſi.nu.13.C.vnde vi.fo.98.

Possessores prediorum rusticor dicūtur magis idonei qī possessores vrbanorum.in.l.ſi.nu.6.C.de debito.ciuita.lib.xj.fo.32.

1 Possessor hereditatis quētus rei vēdicatione an possit opponere exceptionem ne fiat preiudiciū petitioni hereditatis vel ne conueniat vltra q̄ fit locupletior.in.l.ſi qs rē.ſ.itē ſi rem.nu.1.ff.de peti.here.fo.169.

1 Possessor nō dr qui bz actionē psonalē ad rē immobilē vel rei vendicationem.in.l.sciendū.ſ.ſi fundus.nu.2.ff.qui satisf.cog. fo.66.

1 Possessor hereditatis cui fuit mota controuersia nō satisfecit de hereditate nō minuēda quando possit alienare.in.l.diuus pius. nume.3.ff. de peti.hereditа.fo.165.

7 Possessor bonefidei licet faciat fructus suos tamen tenetur restituere quatenus est factus locupletior.in.l. ſi vi vel metu.numero.12.C. quod metus causa.fo.90.

Possessor bonefidei an teneatur de fructibus ante triēniū ꝛ ipsos prescribat triennio.ibi.nu.13.

Possessor infra seq mēses potest morā purgare.in.l.obsistere. numero.2.C.de anno.ꝛ tribu.lib.x.fo.11.

1 Possessor teneē ad ea que extrinsecus veniūt q̄ accedūt rei vel rei occasione.in.l.sed ꝛ ſi lege.nu.2.ff.de peti.here.fo.163.

Possessor an teneaē restituere illud qō exigit noīe pene.ibi.nu.3.

7 Possessor non presumitur dñs.in.l.ij.nu.1.C.de proba.fo.142.

1 Possessoris solutio liberat dolosum nō ecōtra.in.l. apud marcellum. ſ.item ſi quis.nu.1.ff.de peti.here.fo.167.

2 Possessores pignorum quando sunt plures an possit vnus impetrare vt omnes pro solutione debiti pro rata cōtribuant. in.l.creditoris.numero.3.ff.de distrac.pigno.fo.143.

5 Possessum vi quatr dicat.in.l.sequīt.ſ.ſi fundū.nu.1.ff.de vsuc.fo.96.

5 Possessorio retinēde agens qñ videatur renūtiasse petitorio.in.l.naturaliter.ſ.nihil cōe.nu.7.ff.de acqui.pos.fo.86.

Possessorium adipiscende cū petitorio nō pōt cumulari qñ reus post conclusum causa plene de dñio probauit.ibi.nu.16.

Possessoriū recuperāde qō possit cumulari cū petitorio.ibi.nu.17.

Possessoriū retinēde p iurib incorporalib pōt cū petitorio cumulari si actor ppter eius possessionē vellet ab onere pbādi releuari.ibi.nu.18.

Possessorium retinēde ratione rei corporalis quando possit cum petitorio cumulari.ibi.nu.19.

Possessorium qō pponit vbicūq habet cām dñi:idest qñ est possessorium qō non pōt iustificari nisi ex probatione dominij:tunc nō concurrit cum petitorio.ibi.nu.20.

Possessorium an possit cū petitorio cumulari qñ vnus et idem primo proponit possessorium:secō petitorium.ibi.nu.21.

Possessorium ꝛ petitorium si proponuntur ab vno simul ꝛ semel an possint cumulari.ibi.nu.22.

Possessorij adipiscēde intētatum per reū post intentato petitorio per actorem an concurrere possit cū petitorio:ꝛ qñ.ibi.nu.25.

Possessorium si primo proponitur per vnum:postea alius pponit petitorium.ibi.nu.27.

1 Possessorium quare prius examinetur q̄ petitorium.in.l. ſi de vi. numero.5.ff.de seruitu.fo.183.

4 Possessorio agēs petit se mitti in possessionē ꝛ positus in ea se tueri.in l.carboniānū.ſ.missum.nu.1.ff.de carb.edic.fo.178.

Possessor nō constituit quis ex solo iussu de mittendo.ibi.nu.5.

8 Possessorij quo piudicet petitorio.i.l.ſi qs agere.n.1.C.ō codicil.f.39.

3 **Possum** per alium qō nō possum per me. in.l. cū beredita te.nu.1.ff.de acqui.here.fo.175.

3 Posse desinere qñ quis dicatur.in.l. suus quoq.ſ. sed et ſi. nume.2.ff. de heredi.institu.fo.120.

6 Posse illud dicitur qō commodo possumus.in.l. nepos proculo. nu.1. ff.de verbo.signi.fo.256.

1 **Positio** quid sit.in repetitio.l.vbicūq.nu.12.ff.de interrog. actio.fo.199.

Quibus positionibus sit respondendum.ibi.nu.13.

Positiones quo iure inducte sunt.ibi.nu.14.

Positionibus officio iudicis respondendum est.ibi.nu.15.

Positio dicta qō super ea lis ponatur.ibi.nu.16.

Positiones siunt vt ponēs ab onere pbationis releuetur. ibi.nu.17.

Positiones siunt post litem contestatā:ꝛ etiā ante litem contestatam in em ergentibus ante.ibi.nu.18.

Positiones vsq ad qō tempus fieri possunt.ibi.nu.19.

Positionib dz fieri rīsio corā iudice p tribunali sedēte.ibi. nu.20.

Positiones pōt fieri ab actore ꝛ eor procuratoribus.ibi.nu.21.

Positiones qualiter fiant ꝛ qualiter eis respondetur.ibi.nu.22.

7 Positioni facte per debitorem creditori qō non numerauit qō creditor teneatur respondere si non habet iustam causam recusandi. in .l. in contractibus.nu.12.C.de non nume.pecu.fo.166.

Positioni negatiue qñ sit respondendum.ibi.nu.13.

Positionibus etiam iure fori um est respondendum.in.l.j.ſ.ex hoc.numero.1.ff.de ven.inspici.fo.44.

Positionibus rīdere denegans an babeatur pro cōfesso.ibi.nu.3.

6 Positio partim falsa ꝛ partim vera an possit tota denegari. in.l.j.ſ. ſi stipulanti.nu.2.ff.de verbo.obli.fo.3.

5 Positioni negatiue est rīdendū.in.l.qdā in iure.nu.2.ff.de do.fo.68.

6 Positionibus in criminalibus qō quis teneat respondere. ꝛ remittiue in.l.lex cornelia.ſ.hac lege.nu.2.ff.de iniur.fo.138.

2 Positioni criminose qñ nō sit rīndendum:ꝛ qñ remittiue. in.l. q iurasse.ſ.ſi pater.nu.5.ff.de iureiuran.fo.10.

Positionibus respondere quis cogi potest iudicis officio.in.ſ. qꝛ igit. nu.5.in auc.de bis qui ingre.fo.26.

Positiones ꝛ articuli iure nostro introducte sunt.ibi.nu.6.

3 Positionibus in criminali an sit respondēdum ꝛ quo.in.l. marcellus. ſ. qui reum.nu.1.ff.re.amo.fo.38.

Positioni continēti factum alienū in causa ciuili an sit respondendū. remittiue.ibi.nu.2.

Positioni cōtinēti turpitudinē rīdentis qñ sit rīndendū.ibi.nu.3.

6 Positionibus in maleficijs non est rīndendum per verbū credit:sed de veritate.in.l.inter oēs.ſ.recte.nu.5.ff.de furtis.fo.125.

4 Positiones non fuerunt introducte per ius fori um.in.l.offidius.nu.3. ff.de legatis.iij.fo.66.

3 Positionibus si debet responderi simpliciter negando vel affirmādo als habetur pro confesso si respondes negat se habuisse pecuniā:si apparuerit habuisse qō expendit in negotijs domini non dicitur responsse.in.l.j.nu.4.ff.de vulga.et pupil. fo.134.

7 Positio qō inducta fuerit ex consuetudine.in.l. cū ꝛ iudices.ſ. qō observari.nu.18.C.de iureiuran.fo.107.

Positio quid sit.ibidem numero.20.

Positionibus ex quibus causis non sit respondendum.ibi.nu.21.

Positioni incerte qñ sit respondendum.ibi.nu.22.et.24.

Dubitāti in respondēdo positionibus quādo iudex debeat ei assignare terminum.ibi.nu.23.

Positio impertinens que dicatur ꝛ quando positioni impertinenti sit respondendum.ibi.nu.25.

Positio ḟa q̄ dicat:ꝛ qñ positioni ḟe sit respondendum.ibi.nu.24.

Positioni eidem an sit sepius respondendum.ibi.nu.27.

Positioni que continet ius qñ sit respondendum.ibi.nu.29.

Positio sit vt pars a probatione releuetur.ibi.nu.30.

Positioni

Positioni negatiue bodie de iure canonico est rīdendum.ibi.nu.31.

4 Positione negata ego ꝛ aduersarius ex illa nō possumus nos fundare.in.l.post legatū.nu.11.ff.de bis qui.vt indig.fo.111.

Positionem ſi negauī ꝛ negationem reuocauī non possum hāc reuocationem reuocare.ibi.nu.12.

Positione tua reuocata mee positioni assensisti potero meā positionē positam post tuam positionem reuocare.ibi.nu.13.

Positione negata probata ex illis probationibus possum meam probationem reuocare.ibi.nu.14.

7 Jn positionibus ad probandū prescriptionē debet poni de sciētia aduersarij.in.ſ.j.nu.10.C.de seruī.fo.129.

8 Positioni iuris nō tenetur qs respondere in cā capitali cōfessio spontanea preiudicat.in.l.vna.nu.10.C.de confes.fo.81.

3 Positio antecedentis sequitur ad positionem consequētis: in bis que pendent ex nostra mera voluntate.in.l.illud.numero.1.ff. de acquiren. beredita.fo.177.

6 Positioni an qs fuerit rogatus restituere non capaci an teneantur respondere.in.l.ex quibusdā.ſ.tacita.nu.3.ff.de iure fisci.fo.230.

2 Positiones ꝛ articuli quomodo formētur vt quis teneatur de casu. in l.ſi vt certo.ſ.sed interdum.nu.2.ff.cōmo.fo.80.

7 Positio habitus sequitur ad positionez priuationis.in auc.ſi dicatur testis.nu.16.C.de testi.fo.151.

7 Positioni respondere nolens an babeatur pro cōfesso:ꝛ an per sententiam vel ipso iure.in.l.cum ꝛ iudices.ſ.quod ſi actor.nu.4.ꝛ.5.C.de iureiurando.fo.109.

5 Positioni iuris non est respondendum ꝛ responsio facta est nulla nisi esset facta de iure consuetudinario non scripto.in.l.ij. nume.13.ff.de re iudi.folio.129.

Positio de iure municipali scripto alterius ciuitatis quā vbi lis agit est respondendum.ibidem.

Idem si continet ius cōmune extrauagans.ibi.

1 Positioni respondēti persuasione aduersarij dak restitutio. in.l.j.nu. 2.ff.de eo per quem fac.erit.fo.67.

4 Positio ſi ex dubia responsione colligitur qualiter reus ītellegit. in.l. aurelius.nu.2.ff.de libe.lega.fo.99.

4 Positioni iuris communis nō est respondēdum.in.l. ornamentorum. nu.1.ff.de auro ꝛ arg.leg.fo.96.

Positioni iuris municipalis est respondendum.ibi.nu.3.

3 **Postea** dictio de necessitate nō inducit interuallum.in.l.quoties.ſ.ſi qs.nu.1.ff.de bere.instī.fo.122.

1 Postea dictio denotat modicū tempus. in.l. ab hostibus.ſ. sed quod. nu.1.ff.qui.ex cau.ma.fo.141.

Posterorum noīe cōprehēdunt oēs descēdentes in infinitū. in.l. item pretor.nu.2.ff.de suis ꝛ legi.here.fo.185.

3 **Posthumus** que est ratio qō qñ posthumus est preteritus vitiata institutione testm nō incipit a substitutione:sed qñ est preteritus tā natus sic:ꝛ quo intelligaē casus cōprehensus in substitutione vulgari.l.ſi heres nō erit vt qꝛ nō potuerit. in.l.ꝛ si perceperit.ſ.ſi ita testatus.nu.1.ꝛ.2.ff.de lib.ꝛ posthu.fo.101.

3 Posthumi an veniant nomine filiorum.in.l.ſi quis.numero.1.ff.de testa.tute.fo.48.

Posthumi institutio simpliciter facta cōprehendit omnē posthumum secus si instituens se astringeret ad posthumū nascīturum ex tali vxore sua:vel ad nascīturum ex ventre vxoris sue que pregnās est.in.l.placet.nu.1.eo.titu.

3 Posthumus alicuius ante.l.gallus.ff.de libe.ꝛ posthu.nō poterat heres institui.ibi.nu.1.fo.105.

Posthumus dr proprie natus post mortem patris.ibi.nu.2.et.7.

1 Posthumus alienus an possit restitui.in.l.posthumus. nume.1.ff. de inoffi.testa.fo.159.

4 Posthumus qui recasurus est in ptātē an venire possit per vnde liberi vel per contratabu.in.l.ij.nu.4.ff.de bo.pos.fm tabu.fo.180.

3 Posthumus ſi nascīt ꝛ viuo testatore moritur testm in quo erat preteritus recōualescit.in.l.posthumus.nu.1.ff.de iniust.rup.testa. fo.114.

4 Posthumus bodie non potest exheredari.in.l.j.ſ. sed et ſi. nume.4.ff. de ven.in pos.mit.fo.175.

3 Posthumus proprie est q natus est post mortē patris. in.l. posthumi. nu.1.ff.de iniust.rup.testa.fo.113.

8 Posthumus preteritus ꝛ qñ iam natus rumpat testamentū. in.l.vgoris.nu.2.C.de posthu.bere.instī.fo.29.

3 Posthumo preterito nato et mortuo viuo testatore necessario deuenit tur ad secundū tabu.in.l.ſi quis eum.ſ.ſi cum suo. nume.1.ff. de vulga. et pupil.fo.148.

8 Posthuma ſi fuit instituta ſi intrauerit monasterium ſi nata monasterium non intrauit testamentum est nullum.in.l. ſi pater. numero.2.C. de institu.et substi.fo.21.

1 **Postliminium** habet duo capita.in.l.nec vtilē.nu.6. ff.qui.ex cau.ma.fo.143.

4 **Postq̄** dictio importat conditionē.in.l. quibus.ſ. termilius. nu.4.ff.de condi.ꝛ demon.fo.123.

Et quando modum ꝛ nō conditionem inducat.in.l.ſi filius. numero.1. ff.de dolo.fo.131.

5 **Potestas** cui est datum liberum arbitrium an possit ius alterius ledere quod non.in.l.filiusfami. nu.2.ff. de dona.folio.60.

Potestas etiam ſi potest ad sui facere voluntatē nō potest iniqua agere.ibidem numero.3.

Potestas qui nullā iuris solēnitatem tenetur obseruare seruare nō tenetur ea que sunt iuris naturalis.ibi.nu.4.

Potestas non potest reo auferre defensionem nec testes recipit parte absente.ibidem.

Potestas talis pōt recipere testes sine iuramento.ibi.nu.5.

Potestas qui nullā iuris solēnitatē seruare teneē an poterit admittere in testes personas a iure prohibitas.ibi.nu.6.

3 Potestas ſi nō potest cognoscere de delictis cōmissis tēpore sui predecessoris ſi aliquis fuit vulneratus illo tēpore ꝛ mortuus suo tēpore an poterit cognoscere qō sic.in.l.iurisperitos.ſ. cum oziundus. nume.3.ff. de excu.tuto.et cura.fo.84.

Potestas pōt vendicare suū ciuem vel comitatensem.in.ſ. patrocinia. nu.1.in auc.de manda.princi.fo.17.

4 Potestatē tenuisse cōtinue familiā phāt per testes dicētes qō viderūt ipsos in prandio ꝛ cena.in.l.ſi qs ita.nu.1.ff.de cōdi.ꝛ demon.fo.118.

Potestas nō pōt inbere qō pecunia cōis soluaē alteri q̄ camerario cō munis.in.l.illud.nu.4.C.de cano.lar.lib.x.fo.14.

Potestas pōt pecuniam modicam cōuertere ad suum placitum in necessitates publicas.ibi.

1 Potestas qui bz arbitrium imponēdi penā vbi non est tagatum a lege vel statuto non pōt illam declarare in principio sui officij.in repeti.l. oēs populi.nu.11.ff.de iusti.ꝛ iur.fo.9.

6 Potestas qō nō possit absoluere carceratū quē condēnauit etiā consito de eius innocētia sed debet dare petitionem cōi vt eum absoluat.in l.j.ſ.ſi quis vllo.nu.6.ff.de questio.fo.195.

5 Potestas generalis data a lege vel ab hoīe de soluēdo ītelligiē de debito exigibili.in.l.j.ſ.bec verba.nu.2.ff.de vis fiat ei. fo.143.

Potestates ꝛ rectores ciuitatum dicuntur causarum patres.in auc.de armis.nu.3.fo.36.

Potestas ciuitatis potest iurare de calūnia in causa vniuersitatis pro ciuitate.ibi.nu.4.

6 Potestas qui bz arbitriū condēnandi ſi pro vili percussione me cōdēnat in ducētū possum appellare:ꝛ iudex appellationis ad cōgruū modum reducit.in.l.ſi qua pena.nu.8.ff.de verbo.signi.fo.260.

Potestas ciuitatis efficitur ciuis illius ciuitatis.in.l.ciues quidā. numero.5.C.de inco.lib.x.fo.19.

6 Potestas an possit cognoscere de delicto cōmisso in eius famulum vel officialem.in.l.ſi quis.ſ.ſi quis.nu.1.ff.de penis.fo.203.

1 Potestas cū cōsensu populi pōt statuere:ꝛ an tale statutū debeat a superiore cōfirmari.remissiue.in.l.j.nu.1.ff.qō quisq̄ iur. fo.54.

Potestas qui puniendū in pecunia pro homicidio decapitari fecit nō poterit allegare qō ipse puniaē in pecunia.ibi.nu.10.

2 Potestas bz habeat arbitrium in puniēdo non pōt terminū prorogare.in.l.ſi in lege.nu.1.ff.loca.fo.139.

Potestas qō teneaē p furto baratario ꝛ cōcussionibus p eius officiales factis.in.l.j.nu.1.C.de exempto.lib.xij.fo.50.

6 Ptāte electo suo periculo p seq mēses ſi gerere nō potuit officium non reintegratur ei tēpus.in.l.ſi ita essem.nu.2.ff.de ver.obli.fo.12.

Potestates terrarum debēt malos assessores expellere.in auc.iusiurā. quod presta.nu.5.fo.14.

7 Potestas ciuitatū non pōt remittere debitū ciuitatis sine cōsensu concilij.in.l.preses.nu.3.C.de transac.fo.62.

1 Ptās nō teneē de delicto familie.i.l.dz.nu.1.ff.nau.cau.stabu.fo.151.

7 Potestas an possit esse iudex de iniuria facta eius familie.remissiue. in.l.vna.nu.4.C.ne quis in sua cau.fo.113.

Potestas qui vigore statuti habet arbitrium inquirendi contra fures et latrones qō poterit inquirere ſi virgo fuerit clam deflorata.in auc. de lenonibus.nu.3.fo.15.

4 Potestas ſi teneē ex forma statuti qñ condēnauit aliquem plus q̄ debuerit tempore syndicatus ſi condēnauit indebite in tota summa etiā tenetur.in.l.ſi seruus.ſ.ſi ita scriptū.nu.3.ff.de lega.j.fo.26.

3 Potestas vel capitaneus an qs sit nō cognoscit:pōt tū cognoscere an sit iudex competens.in.l.ex sententia.nu.4.ff.de testa.tute.fo.52.

1 Potestas ciuitatis agit pro ciuitate qñ non habet caput.in.l.nulli.nu. 1.ff.quod cuiusq̄ vni.fo.11.

Potestas est caput collegij qñ collegium nō habet caput.ibi.nu.3.

Jta episcopus clericorum.ibi.

1 Potestas de delicto cōmisso per eius familiā qñ poterit cognoscere.in l.senatus.nu.5.ff.de offi.preſi.fo.42.

Potestas de lite vertente inter eius familiares cognoscere poterit.ibidem numero.6.

6 Potestas qui inrauit seruare statuta non intelligit iurasse de futuris ſi multum sibi preiudicant.in.l.ſi stipulatus.ſ.cum stipulamur.numero.3.de verbo.obli.fo.30.

Potestas non tenetur seruare illicita impossibilia vel obuiantia ecclesiastice libertati.ibi.

4 Potestas iudicibus infirmis non teneē ad expēsas medicinarū ꝛ me-

p iiij

Universidad del Rosario Archivo Histórico

dicorum sed ad cibaria.in.l.legatis.nu.3.ff.de ali.lega. fo.89.
4 Potestates duo si sunt: vnus primo: alius secundo: si primus acceptauit & non venit: an secūdus admittatur.in.l.cum sub hac.nu.2.ff.de conditio.et demon.fo.126.
1 Potestas & decuriones possunt actorem seu curatorem dare ad administranda bona ciuitati obuenientia.in.l.cum alicuius.numero.1.ff. de nego.gest.fo.120.
Potestas facit alienationem necessariam.ibi.nu.5.
1 Potestas pōt cogere subditos ad faciendam pacem.in.l.congruit.numero.4.ff.de offi.presi.fo.41.
3 Potestas qñ possit impediri per rectores ciuitatis de eo qō facit vel re seruari debeat tempore syndicatus. in.l.si tutor. numero.2.ff. de auto. tuto.et cura.fo.71.
1 Potestates & rectores ciuitatum que statuta facere possint & circa q̄. in repe.l.oēs populi.nu.8.ff.de iusti.& iure.fo.9.
6 Potestas non potest rebannire bānitum presentantem sibi alium bānitum: priores bene possent.in.l.omnes.§.qui transfugit.nume.1.ff. de re militari.fo.237.
3 Potestates tres vnius terre si fuerint electi vnus post aliū si secundus decedat deliberante primo tertius admittitur.in.l. quādiu. nume.9.ff. de acquiren.here.fo.176.
1 Potestate defuncto ante finem officij totū salarium debetur heredib⁹ ipsius.in.l.diem functo.nu.1.et.7.ff.de offi.assef.fo.46.
Potestati qui nō fuit ingressus officiū nec per se nec per aliū ls fecerit preparamenta & mortuus sit non debetur salarium.ibi.nu.2.
6 Potestas an possit esse iudex de iniuria facta familie.in.l. lex cornelia. nu.1.et.2.ff.de iniur.fo.137.
1 Potestas qui detinet volentē idonee satisfdare tenetur iniuriarū actio ne.in.l.si vero pro.§.qui p rei qualitate.nu.3.ff.q satisfda.cog.fo.63.
Potestas ciuitatis potest eppēdere de ere cōmunis in capiēdo officiales cōmunis fugitiuos que eppēse per captiuos reficiunt. in.l.circēsiū. nu.1.C.de decurio.lib.x.fo.16.
Potestates terrarū tenen⁹ fieri facere pacē & concordiā inter subditos in aut.de manda.princi.nu.3.fo.16.
Potestas non pōt punire totam contratam pro vno delinquēte. in.§. quoniā.nu.1.in aut.vt nulli iudi.fo.54.
7 Potestas vel capitaneus ciuitatis quam potestatem habeant.in.l.aduersus.nu.4.C.de vsuris.fo.169.
Potestas an sit ordinarius scholariū.remissiue in.§. si quis cōtra.nu. 6.in aut.de sanctiss.epis.fo.56.
6 Potestas si procurat cū suo iudice vt ferat sententiam iniustam qualiter teneatur.in.l.i.nu.1.ff.de fica.fo.178.
Illiteratus potest esse potestas & rector ciuitatis.in.l.expertes. nu.1.C. de decurio.lib.x.fo.15.
Potestas nō potest exactoribus tributorū cōmittere exactionem.in.l. missi.nu.2.C.de exacto.lib.x.fo.12.
Potestatis berrarij si delinquūt grauius puniuntur q̄ alij. i.l. vnica. nu.3.C.de conducto.lib.xi.fo.40.
Potestates terrarum tenētur expellere hereticos vbi sunt. in aut. iusiuran.qō prest.nu.2.fo.14.
6 Potest dictio magis actum q̄ potētiam denotat.in.l. si quis apud.§. si reus.nu.1.ff.iudi.sol.fo.109.
4 Pōt verbū cū aduerbio negatiuo importat necessitatem.in.l.meuius. §.duobus.nu.20.ff.de lega.ij.fo.40.
3 Potest verbū qñ inducat necessitatē precisam: & qñ causatiuā.in.l.gallus.nu.4.ff.de lib.& posthu.fo.105.
5 Poterit verbum an requiratur actum an vero verificetur in potentia.in l.statuliberos.§.si qs sic.nu.1.ff.de statulibe.fo.76.

Pragmatica dicitur cōfirmatio facta a principe cū consilio procerum.in.§. finimus. nu.1. in aut. de non alie.aut permutan.fo.12.

3 **Prebenda** qñ vacat in curia papa predit si postea illa cui conceditur morik naturaliter ordinarius confert.in.l.si quis sub.nu.4.ff.de testa.tute.fo.49.
Prebenda que est consueta concedi pōt impetrari.in.l.oēs.nu.5.C. de peti.bono.lib.x.fo.9.
Prebenda & ius prebende potest a superiore concedi. in.l.i. nu.13.C. de peti.bono.lib.x.fo.9.
Ille cui est concessa prebēda nō potest eam alteri cōcedere: sed debet in manu superioris renūtiare rem aūt prebende sic.in.l.i.nu.13.C. de peti. bono.lib.x.fo.9.
2 Prebende collatio potest fieri procuratori absentis.in.l.labeo aūt.numero.4.ff.de iureiuran.fo.37.
3 Prebendā habens in ecclesia teneť sustinere onera ecclesie. in.l. caius. nu.1.ff.de excu.tu.& cura.fo.82.

5 **Precarium** an dicatur vel commodatum si ego rogo ad tempus & ad certum vsum.in.l.i. nume.2.ff. de preca.fo.161.
Precarium tacite prorogatur seu tacite renouatur.in.l. in rebus.§.ité qui precaria.ibi.nu.1.
5 Precarium & cōmodatū qūo differant.in.l.i.nu.1.ff.de preca.fo.161.
2 Precarium qñ remaneat creditori extincto in re pignoris. in.l. si rem alienam.nu.2.ff.de pig.ac.fo.89.
7 Possidere precario respectu alterius non dñi qñ prescribatur. in.l.i. nu.5.C.de seruitu.fo.129.
Precarium & feudū de eorū natura nō trāseunt ad heredem extraneū. in.§.emphyteosim.nu.4.in aut.de nō alie.aut permutan.fo.12.

1 **Preceptum** pōt fieri absenti cum clausula & si senseris te granatū.in.l.nec quicq̄. in repe.§.vbi decretum.nu.16.ff.de offi.proconsul.& lega.fo.39.
8 Preceptum de nō alienādo qñ dicatur nudum.in.l.quoties.nu.1.C.de fideicom.fo.44.
Preceptum omne iudicis faciens ad causam dicit sententia interlocutoria.in.l.quoties.nu.6.C.de dignita.lib.x.fo.44.
5 Preceptum qō fit consitenti de soluendo non est sententia.in.l.i.nume. 3.ff.de confes.fo.128.
2 Preceptum seu decretū iudicis obseruatur ad literā.in.l.sicut.§. si peruerterit.nu.2.ff.qui.mo.pig.vel hypo.sol.fo.145.
4 Preceptum iudicis impedit translationem dñij.in.l.filius.§. diui.numero.16.ff.de lega.i.fo.28.
Preceptum iudicis nudum non valet in his quibus requirit causa cognitio.ibi.nu.21.
Preceptum factū ꝺ publicā vtilitatē nō valet nisi scōa iussio emanauerit.in.§.& hoc vero.nu.2.in aut.vt nulli iudi.fo.54.
Preceptum iudicis ꝺ ex equi ls anteq̄ exequar iudex remoueatur de officio.in.§.& hoc vero.nu.3.in aut.vt nulli iudi.fo.54.
Preceptum faciens ad causam dicit sententia interlocutoria.in.§.ad excludendas.nu.10.in aut.de legiti.fo.47.
4 Preceptum iudicis nudum an liget.in.l.pater filium.§.iul. nume.3.ff. de lega.iij.fo.58.
8 Preceptum iudicis cum clausula si senseris te granatu3 cōpareas &c. est nullum & qō habeat vim cuiusdam citationis. in.l.i. numero.3.C.de execu.rei iudi.fo.79.
8 Preceptum in cōfessum factum filiofa.sine patris consensu an valeat. in.l.cum non solū.§.necessitate.nu.7.C.de bo.que libe.fo.58.
1 Preceptū iudicis cōtinens impossibilitatē ratione tpis est nullū ipso iure.in.l.ij.§.ité si.nu.5.ff.si qs in ius voc.nō erit.fo.61.
2 Preceptum iurisgentium est parere maioribus. in.l. frater. nu.49.ff. de condi.indebi.fo.59.
4 Preceptum nudū de non alienādo non valet qñ legatū transit ad legatarium ipso iure.in.l.titio centū.nu.2.ff.de condi.& demon.fo.126.
8 Preceptum interdictum vel improbatū legib⁹ qō dicatur. in.l. vnica. nu.4.C.de his que pe.no.in testa.relin.fo.43.

8 **Preces** refutatorie que dicantur.in.l.quoniam. numero.3.C. de appella.fo.84.

5 **Pretium** qñ emptor sit restituendū cū bona reuocantur: & an si hereticus vēdit bona inquisitor debeat restituere pretium qō sic.in.l.si debitor.nume.1.ff.de his que in fraud.credi. fact.sunt.fo.139.
Pretium succedit loco rei in vniuersalibus in particularibus in subsidium in personalibus quando quis conuenitur ratione doli.in.l.qui a debitore.nu.1.eo.titu.fo.140.
Pretium in hypothecaria succedit loco rei sicuti in personalibus.ibidem numero.2.
7 Pretium qō fuerit solutum pertinet ad iudicis solicitudinem. in aut. hocius.nu.13.C.de sacrosan.eccle.fo.24.
7 Pretium paruum ōr vt actio presumatur simulata.in.l. per diuersas. nu.6.C.manda.fo.172.
2 Pretium redactum ex re vendita qūo cōuertatur in mutuum. in.l.qui negotia.nu.2.ff. manda.fo.109.
2 Pretium rei non dicitur esse ex re.in.l.venditor.nume.1.ff. de here. vel act.vendi.fo.118.
7 Pretium rei vēdite per metū cui debeat restitui qñ agitur ad rem.in.l. si vi vel metu.nu.6.C.qō me.cau.fo.90.
5 Pretium & mercedis quātitas facit cognosci emptorē a conductore. in l.i.§.qui superficiem.nu.3.ff.de superficie.fo.14.
Pretium proprie adaptatur ad contractum venditionis.in.l. vltima. nu.2.C.de pred.decurio.lib.x.fo.18.
Pretium cui restituat qñ agitur cōtra emptorē ad rem per fiscū indebite alienatā.in.l.si minore.nu.9.C.de iure fisci.lib.x.fo.4.
1 Pretium quando succedat loco rei. in.l. si ipsa res. numero.2.ff. quod me.cau.fo.127.
3 Pretiū non restituitur ei a quo fundus auferť. in.l. chirographus.§. ab eo.nu.4.ff.de admi.tut.& cura.fo.68.
2 Pretium ex re data ad vendendū qñ cōuerti possit in cām mutui. in.l. rogasti.nu.1.ff.si cer.pe.fo.12.
4 Pretium rei vendite an minuatur re diminuta. in.l.plautius. nu.6.ff. de condi.& demon.fo.124.
4 Pretium & res comparata ex pretio in vniuersalibus succedit loco rei. in.l.imperator.§.cum aūt.nu.1.ff.de leg.ij.fo.42.
2 Pretium pignoris vēditi si peruenit ad debitorem qō debitor liberat si pignus tradatur emptori.in.l.creditor.nu.2.ff.de distra.pig.fo.144.
6 Pretium inuentionis rei quando quis petere possit. in.l. falsis.§. qui alienum.nu.6.ff.de furtis.fo.124.

Pretij partem

2 Pretij partē recipiendo qs sibi preiudicat in euictione ideo ponitur in instrumētis si sint plures & oēs pro parte sua cōfessi sunt pretium recepisse.in.l.quidā.nu.1.ff.de euic.fo.146.
5 Pretij appellatio nō solū ad venditionē sed etiā ad locationē refertur. in.l.si qs aūt.nu.5.ff.de acqui.pos.fo.85.
4 Pretia rerū variātur ex loco & tpe & carisstia q̄ modico tpe fuit nō inspicitur.in.l.ptia.§.nōnullā.nu.1.ff.ad leg.falci.fo.137.
Pretia rerū qūo dicātur decrescere vel accrescere ex diminutione monete vel ei⁹ augmēto.in.l.ij.nu.2.C.de vete.numis.lib.xi.fo.29.

1 **Preco** tempore bānimenti non citatur realiter nec verbaliter nisi vt compareat finito bannimento.in.l.ij.nu.5. ff.de in ius voc.fo.57.
Preconia q̄ fiūt per ciuitates dicūtur publica adeo & nulli liceat ignorare.in.§.vt nunqd.nu.3.in aut.qūo oporteat episco.fo.11.

6 **Predium** si relinquitur vt inde emantur equi dicitur castrense peculium.in.l.si forte.nu.2.ff.de castren. pecul.fo.237.
1 Prediū mediū qñ impediat cōstitutionē seruitutis.in.l.in tradēdis.§. interpositis.nu.1.ff.cōia predi.fo.188.
Prediū dominicū vel tēporū etiā cū beneficio principis nō alienatur ne canō solnatur.in.l.si.nu.4.C.de fundis patri.li.xi.fo.39.
Predium minoris etiā sterile nō alienatur sine causa.in.l.si quis.nu.3. C.de agrico.lib.xi.fo.34.
2 Prediū rusticī & vrbani in tacita cōditione diuersitas.in.l.ité queritur §.qui impleto.nu.10.ff.loca.fo.128.
Ille cui assignatur predium patrimoniale principis sterile habet biennij vacationē a tributis si fiscale habet triennīū.in.l.quicūq̄.nu.2.C.de om.agro.deserto.lib.xi.fo.38.
3 Predium non dicitur dotale nisi possessione tradita.in.l.de diuisione. nu.1.ff.sol.ma.fo.7.
4 Predium qō debet dari primo ingredienti castrū & duo pariter ingrediuntur an quilibet debeat habere premium insolidum.remissiue.in.l. qui filiabus.§.si ita.nu.2.ff.de lega.i.fo.9.
Predia sterilia q̄ debeant iungi pro parte fertilibus ppinquis.in.l.i. nu.1.C.de omni agro deser.lib.xi.fo.37.
4 Predia si pluribus relinquantur & postea vnus vsufructus omnium bonorum omnes invsufructu concurrunt.in.l.sempronio.nume.2.ff.de vsufruc.lega.fo.73.
Predia sterilia dicūtur nerui fertilium prediorum.in.l.ij.nume.1.C.de omni agro.deser.lib.xi.fo.37.

2 **Predo** locans res alienas ad qd obligetur dño.in.l.si vrbana nu.2.ff.de cōdi.indebi.fo.61.
Predoni soluens quādo sit liberatus.ibi.nu.3.
2 Predo agit pignoratitia ad rem & fructus.in.l.si pignore.§.pdo.nu.1. ff.de pig.act.fo.87.
Predo q lucratur fructus an teneatur illos restituere.ibi.nu.3.
1 Predo non est qui pretium numerauit.in.l.etiam.§.si quis.nu.1.ff.de peti.here.fo.167.
2 Predo conuētus non potest referre questionem dñij.in.l.commodare nume.1.ff.cōmo.fo.82.
1 Predo in vniuersalib⁹ tenetur de fructib⁹ quos ipse percipere potuit in rei vendicatione quos petitor potuit percipere.in.l.sed et si lege.§.qō autem ait.nu.1.ff.de peti.here.fo.168.

1 **Prefectus** vigilū hz iurisditionē in viles psonas.in.l.cum seruus.nu.2.ff.de cōdi.cau.da.fo.45.
6 Prefectus roman⁹ nō liberatur a debitis dolo cōtractis p incorporationem bzeui fiēdā de imperatore: nec illi q festināt ad delinquēdū propter pacem fiendā de primo debēt gaudere beneficio pacis in.l.si dolo malo nu.1.ff.si qs testa.li.esse.fo.130.

2 **Prefatio** denotat mentem & rationē legem condētis.in.l.j. nu.1.ff.ad macedo.fo.95.
7 Prefationes que sint resecande: & cuius vtilitatis sint.in.j.consti.C.nu. 16.de no.co.fa.fo.3.
1 Dicta in pfationib⁹ vidētur in sequētib⁹ repetita nisi ex interuallo.in.l. item q.§.idē iuliano.nu.3.ff.de pac.fo.80.
3 Prefationes probant causam finalē dispositionis.in.l.si.numero.3.ff. de here.instī.fo.131.
1 Prefationes cōtract⁹ dicūtur que fiūt a partib⁹ ante cōtractū.in.l.item quia.§.idē iuliano.nu.1.ff.de pac.fo.80.
1 Prefatio.l.vel statuti restringit legē vel statutū.in.l.cū hi.§.eam transactionem.nu.1.ff.de transac.fo.95.
6 Prefationibus statutorū quādo sit credendū.in.l.ambitiosam.nu.27. ff.de decre.ab ord.fa.fo.250.
6 Prefationes contractus probant que dicta sunt in contractu et ex eis ac qualitate personarum arguitur.in.l.eum qui.numero.1.ff.de verb. oblig.fo.57.
Preferens indignum digno peccat.in.l.j.numero.68.C.de dignitati. lib.xii.fo.42.
1 Preiudiciū generale & vniuersale quomodo differāt: & que sit ratio diuersitatis.in.l.j.nu.9.ff.de eden.fo.73.

7 **Prelatus** cum toto capitulo nō pōt bona ecclesie alienare pōt tū illa diuidere: & nulli pōt cōcedere ob beneficium collatū.in.l.iubemus.nu.1.3.4.& 6.C.de sacrosan.eccle.fo.16.
Prelatus pōt diuidere fructus nō proprietatem.ibi.nu.8.
Prelatus que bona possit alienare pro remunerando illū qui fecit seruitia ecclesie: & quomodo.ibi.nu.9.
5 Prelatus nouus an possideat sine noua apprehēsione.in.l.cū heredes nume.1.ff.de acqui.pos.fo.91.
1 Prelatus ecclesie constituit procuratorem ante litem cōtestatam.in.l.j. nu.6.ff.de procu.fo.103.
Prelati ecclesie sunt quodāmodo vsufructuarij rerū ecclesie.ibi.
7 Prelat⁹ alienat res ecclesie in coniūctos ad tēpus nō tū in perpetnū in aut.qbuscūq̄.nu.4.C.de sacrosan.eccle.fo.25.
Prelatus alienat res ecclesie in perpetuum in consanguineos pauperes.ibi.nu.5.
Prelat⁹ elect⁹ ex electione ius cōsequtur q̄ eligētes nō possunt variare nec mutare electionē.in.§.ad hec.nu.4.in aut.de collato.fo.55.
Prelatus pro sua ecclesia alio agente nōie ecclesie q̄ testificari possit.in §.cogitādū.nu.7.in aut.de monachis.fo.10.
3 Prelatura et commissaria non transit ad heredes.in.l.tutela.nume.1. ff.de tute.fo.48.
5 Prelat⁹ illicite alienās q̄tū ad rem alienatā nō ōr plat⁹: & vt ecclia vacare.in.l.q fundū.§.si tutor.nu.1.ff.pro emp.fo.110.
1 Prelatus remor⁹ a platura ob ei⁹ delictū tū poterit vlterius in bonis puniri.in.l.j.§.ité solēt.nu.1.ff.de offi.pfec.vr.fo.33.
7 Prelat⁹ alienās iniuste remouetur ab administratione.in.l.iubem⁹.§. sane si hoc.nu.2.C.de sacrosan.eccle.fo.24.
3 Prelatus qui expendit in administratione de suo si remouetur ab administratione q̄ repetit expensum.in.l.a tutela.numero.1.ff.de contra. iudi.tute.fo.91.
6 Prelatus q̄ potest remunerare pro seruitijs habitis.in.l.iusta causa. nu.1.ff.de manumiss.vindic.fo.73.
3 Prelatus elect⁹ si erat viginti quatuor annorū & ante confirmationem causa pendēte est effectus vigintiquinq̄ an possit confirmari.in.l.ij.nu. 10.ff.de excu.tu.& cu.fo.78.
5 Prelatus vel rector ecclesie nō potest rem ecclesie suo nomine petere sed nomine ecclesie prelaturā vel rectoriā sic.in.l.j.§.vsufructuarius.nu.18. ff.de ope.no.nun.fo.8.
Prelatus solus sine superioris autoritate potest infeudare res ecclesie. in aut.de aliena.nu.6.fo.51.
Prelatus malus timet bonum subsidium.in.l.prisco.nume.1.C.de pala.lib.xii.fo.46.
1 Prelati ecclesie super re ecclesie possunt transigere illam retinēdo.in.l. nulli.nu.2.ff.de transac.fo.96.
Prelati factū non pōt in damnū ecclesie redundare.& ibi qñ preiudicet in.§.quecūq̄.nu.14.in aut.de aliena.fo.52.
6 Prelato suspecto postulato nō interdicitur administratio: sed datur ei adiutor⁹.in.l.qō si forte.§.sunt qdā.nu.6.ff.de solu.fo.88.

4 **Prelegata** non venīt in substitutione vulgari.in.l.miles §.pro parte.nu.1.ff.de leg.iij.fo.43.
Prelegatū quis nō debet habere totū licet nō sit heres.ibi.nu.2.
4 Prelegata assumunt naturam hereditatis quando diuiditur per testatorem hereditas vel maior pars eius inter filios.in.l.quid ergo.numero.1.ff.de lega.i.fo.24.
Prelegata venīt in fideicōmisso quando testator oīa bona vel maiorē partem diuidit inter filios.ibi.nu.2.
4 Prelegata non veniunt in substitutione vulgari.in.l.sextiliam.nu.1.ff. de lega.iij.fo.55.
4 Prelegata venīt in substitutione pupillari: ité in exemplari.in.l.mar cellus.§.quidam.nu.3.ff.ad trebel.fo.145.
Prelegata an veniāt qñ testator dixit si decesserit sine liberis bona mea deueniant in talem.ibi.nu.12.
3 Prelegata an veniāt in substitutione vulgari.remissiue.in.l.j.nu.44. ff.de vulga.& pupilla.fo.136.
4 Prelegata particularia nō veniunt in restitutione fideicōmissi.in.l.liberto suo.§.filium.nu.4.ff.de an.lega.fo.70.
4 Prelegato facto etiā coniuncte persone non debetur euictio iure actionis.in.l.cū pater.§.euictis.nu.1.ff.de lega.ij.fo.44.
Et a quo euincitur prelegatum succurritur ope exceptionis si alij similiter est prelegatum.ibi.nu.2.
4 Prelegatū factū vgoi q̄ in dubio nō videtur factū aīo cōpēsandi.in.l. cum quis.nu.4.ff.de do.prele.fo.76.
4 Prelegatū factū vni heredū ex cā si admatur vel adēptū aliud plegatū alteri heredi factū ex eadē causa.in.l.alteri.nu.1.ff.de adi.lega.fo.103.

7 **Prelium** quando dicatur fieri: & quādo badalcbū.in.l.j.nu. 14.C.de lit.cōtest.fo.115.
7 Quasi quoddā prelium qd fit.in.l.ij.C.vbi in rem ac.fo.118.

1 **Premium** quando cōsequi debeat qs ex quo penam meretur.remissiue.in.l.siue hereditaria.nu.6.ff.de neg.gest.fo.120.
3 Premiū qō debetur capiētib⁹ bānitos nō datur officiali nec familie capienti exbānitū.in.l.si qs.§.vtrū.nu.2.ff.ad silleia.fo.191.
3 Premiū an debeāt habere oēs si plures intrāt castrū.in.l.hoc articulo nu.8.ff.de here.instī.fo.124.

Universidad del Rosario Archivo Histórico

Si statuatur q̄ gc̄ꝫ acceperit v̄ꝛ illū florētinoꝝ habeat centū: si duo simul acceperūt nec apparet qs primo: simul habebūt cētū. ibi. nu. 9.

1 Premiū nō hz p̄sentās nō eḡbānitū quē credebat bānitū. in. l. genero nu. 2. ff. de bis qui no. infa. fo. 100.

1 Premiū statuti habere dz etiā si statutū ignorauit capiēs sciēter banni tum. in repe. l. oēs populi. nu. 38. ff. de iusti. ⁊ iur. fo. 12.

3 Premium ⁊ penā quis cōsequitur ex eodem facto. in. l. decreto. nu. 3. ff. de suspec. tuto. fo. 74.

3 Premiū q̄ statuit denūtiāti malefactores si nō exprimit de qb⁹ bonis soluatur qūo solui debeat. in. l. lege cornelia. nu. 2. ff. ad silleia. fo. 193.
Premiū q̄ datur occidēti bānitū nō datur bānitū occidēti ad sui defensionē. in. l. nulla. nu. 2. C. de dela. lib. ꝯ. fo. 9.
Premiū ꝑpter penā quādo qs cōsequi debeat. in. §. ⁊ hoc q̄dē. nu. 4. in aut. de here. ⁊ falci. fo. 3.

4 **Preoccupare** quādo quis dicatur p̄ solā litis contestationē vel requiratur sentētia. in. l. si a pluribus. nu. 1. ff. de leg. fo. 11.

6 Preoccupationi an sit locus quādo duo habēt equale ius. in. l. si maritus. nu. 1. ff. ad leg. iul. de adul. fo. 171.

2 **Preparatoria** nō faciūt desinere rē esse integrā. in. l. pecuniā. nu. 2. ff. de cōdi. cau. da. fo. 41.

6 **Perplexitas** dicitur cuius dissolutio non dependet ex facto alicuius. in. l. ita stipu. nume. 18. ff. de verbo. obli. fo. 42.

3 Perplexitas in testamētis dissoluitur ex p̄sumpta mente testatoris. in. l. si alienū. §. in extra. nu. 2. ff. de here. instī. fo. 128.

4 Prepositiones quando inducant conditionē. in. l. j. nume. 23. ff. de condi. ⁊ demon. fo. 116.
Prepositio inducit cōditionē quando p eā dispositio suspēditur in aliquem futurū euentum. ibi. nu. 24.

2 **Preponere** videtur alium qui patitur aliqd. in. l. j. §. magistrum. nu. 2. ff. de exer. ac. fo. 91.

6 Preponēs institorē vel exercitorē hz possit insolidū cōueniri sicut institor ⁊ exercitor nō tñ dicūtur duo rei sed vn⁹ tenetur principaliter alius accessorie. in. l. eādē. nu. 10. ff. de duo. reis. fo. 61.

6 Prepositus ad cōtrabēdū videtur p̄positꝰ ad solutionē accipiēdū. in. l. quod seruus. nu. 1. ff. de solu. fo. 90.

2 Propositū principale inspicitur ad cognoscēdū cui⁹ gratia cōtractus sit celebrat⁹. in. l. rogasti. nu. 4. ff. si cer. pe. fo. 12.

4 **Presbyter** non cōpellitur esse tutor filiorū cōpresbyteri. in. l. sed ⁊ milites. nu. §. ff. de excu. tu. ⁊ cu. fo. 80.
Presbyter vsq; ad quem gradum cogatur esse tutor agnatorū suorum remissiue. ibi. nu. 6.

2 Presbyter non potest cōpromittere. in. l. societatem. §. pro socio. nu. 34. ff. pro socio. fo. 116.
Presbyter pauper qō possit aliqd accipere p celebratione misse. in. §. scriptū. nu. 3. in aut. vt iudi. siue quoquo suffra. fo. 14.

3 Presbyter nō excusatur a tutela filiorū cōpresbyteri. in. l. administratores. §. q corporis. nu. 2. ff. de excu. tu. ⁊ cu. fo. 86.
Presbyteri parrochiarū pūt se cōponere cū parrochianis sup solutionibus decimarū. in. l. vltima. nu. §. ⁊. 8. C. de anno. trib. lib. ꝯ. fo. 11.

1 Presbyteri an possint excōmunicare. in. §. omnib⁹. nu. 1. in aut. de sanctiss. episco. fo. 56.

1 **Prescribi** nō pūt res incorporales aduersario ignorāte. in. l. quoties. nu. 2. de seruitu. fo. 184.

5 Prescribi iuri offerendi an possit. remissiue. in. l. si finita. §. postea aūt. nu. 1. ff. de dam. infec. fo. 38.

7 Prestationi annue an prescribatur. in. l. plures. in. ij. lec. nu. 7. C. de fide instru. fo. 157.
Prescribi an possit mero ⁊ misto imperio consuetudine. remissiue. in. §. iusiurādū. nu. §. in aut. de defenso. ciuita. fo. 16.
Prescribere cū malafide q̄ ille p̄sumatur qui habeat titulū simulatū. in. l. quēadmodū. nu. 3. C. de agrico. lib. xj. fo. 34.

1 Prescribitur ad indicatū per errorē etiā a malefidei possess. in. l. electio. nu. 2. ff. de noga. fo. 194.

2 Prescribēs quādo sit similis soluēti. in. l. itē illa. §. quod adjicitur. nu. 1. ff. de consti. pecu. fo. 79.

5 Prescribendi cōditio ad hoc vt trāsferatur sufficit aliqd interuenire q̄ loco traditionis habeatur: vtputa dimissio rei penes emptorem sciēter in. l. celsus. nu. 9. ff. de vsuca. fo. 105.

5 Prescriptio fauorabilis vt vsucapio triēnij nō interrūpitur lit. cōtest. in. l. p emptore. §. si rem alienam. nu. 1. ff. p emp. fo. 109.
Prescriptio mere odiosa interrūpitur per solā citationem. ibi.
Prescriptio mista vt decē vel viginti annorū interrūpit lit. cōtest. ibi.
Prescriptio inducta a statuto p solā citationē interrūpitur. ibi. nu. 2.
Prescriptio annalis inducta constitutione episcopi vel comitis interrumpitur lit. cōtest. ibi. nu. 3.
Ratio differentie quo ad interruptionē inter prescriptionē mere odiosam fauorabilē ⁊ mistam. ibi. nu. 4.
Prescriptiones q̄ quedam sunt fauorabiles quedā odiose ⁊ q̄dā misce. ibi. nume. 5.

1 Jn prescriptione rerū corporaliū requiritur titulus ⁊ bonafides: et in prescriptione incorporaliū sufficit bonafides. in. l. seruitutes. nu. §. ff. de seruitu. fo. 184.
Jn p̄scriptione rerū nō req̄ritur sciētia dñi cōtra quē p̄scribitur sicut in prescriptione seruitutis ⁊ quare. ibi. nu. 6.

7 Prescriptio si incepit a minori etate ⁊ cōpletur in maiori tēpus restitutionis petende q̄si incipiat currere: ⁊ an detur restitutio. in. l. si. nu. 10. de temp. resti. in integ. tā mino. fo. 103.
Prescriptio ꝑbatur ꝑbādo q̄ in initio fine ⁊ medio quis possedit in. l. quicūq;. nu. 11. C. de apo. pub. lib. ꝯ. fo. 13.

5 Prescriptio. ꝯꝯꝯ. annorū requiritur in eo qui possidet p̄o possess. in. l. j. nu. 2. ff. quorum bono. fo. 142.

7 Prescriptio q̄ obstat ecclesie romane ⁊ aliꝫ ecclesiꝫ. in aut. quas actiones. nu. 2. C. de sacrosan. eccle. fo. 28.
Prescriptio. ꝯꝯꝯ. vel. gl. annorum q̄ de iure. ff. nō reperiatur. in aut. vt eccle. roma. gaud. nu. 7. fo. 14.
Prescriptio q̄ non currat non valenti agere. in. §. hec aūt. nu. 1. in aut. vt cum de appella. fo. 49.

5 Prescriptio. ꝯꝯꝯ. annorū an sit cognita de iure ffozū. remiss. in. l. ij. §. hoc interdictū. nu. 1. ff. ne qd in lo. pub. fo. 145.

1 Prescriptio annalis quādo cōtra ecclesiā currat. in. §. si qs. nu. 1. in aut. de sanctiss. epis. fo. 58.

4 Prescriptio vna an sufficiat in p̄stationibus annuis. in. l. si in singulos. nu. 1. ff. de an. lega. fo. 67.

1 Prescriptio an interrūpatur p simplicē cōtrouersiā. in. l. sed ⁊ si lege. §. si ante nup. nu. 3. ff. de peti. here. fo. 169.

5 Prescriptio fauorabilis dicitur vsucapio. in. l. naturaliter. nu. 1. ff. de vsucap. fo. 97.
Prescriptio mista dicitur possessio. ꝯ. vel. ꝯꝯ. annorū: causata a titulo et bona fide prescribētis. ibi. nu. 2.
Prescriptio. ꝯꝯꝯ. vel. gl. annorū que causatur solū a negligētia petētis dicitur odiosa. ibi. nu. 3.
Prescriptio fauorabilis ⁊ mista qualiter interrūpatur. ibi. nu. 4.
Prescriptionē an extinguat defect⁹ superueniēs circa personā contra quā p̄scribatur: q̄ nō regulariter. ibi. nu. 18.
Prescriptio. ꝯꝯꝯ. annorū circa pupillū nō currit sed dormit. ibi.
Prescriptionē quare defectus superueniens circa personā cōtra quam prescribitur non extinguit. ibi.

5 Prescriptio querit⁹ quasi dñium. in. l. cū postu. §. damni. nu. 1. ff. de dam. infec. fo. 44.

7 Prescriptio cepta cōtra maiorē q̄si currat minori fine spe vel nō spe restitutionis. in. l. si. nu. 6. C. in qui. cau. in integ. resti. nō est necel. fo. 99.
Prescriptio trigita vel q̄dragita annoꝝ q̄si currat ℈ minorē. ibi. nu. 11.
Prescriptio inducta per testm̄ an currat cōtra minorem. ibi. nu. 13.
Jtem quid in prescriptione statutaria. ibi. nu. 14.

8 Prescriptio currens contra debitorem non nocet creditori. in. l. preses. nu. 2. C. de pig. fo. 102.
Prescriptio statutaria an currat contra minorem. in. §. pupillus. nu. 4. in aut. de here. ⁊ falci. fo. 5.
Prescriptio nō interrūpitur sola citatione ⁊ de qua prescriptione. in. l. si. nu. 2. ⁊. 4. ff. de eo per quē fac. erit. fo. 68.
Prescriptio lōgi tpis vt preiudicet ⁊ prosit possessorib⁹ req̄rit sciētiam aduersarij. in. §. rursus. nu. 1. in aut. vt sponsa. fo. 51.

8 Prescriptio a q̄ tpe incipiat currere in obligationib⁹ annuis vel menstruis. in. l. cū notissimi. §. in his. nu. 1. C. de pscrip. ꝯꝯꝯ. vel. gl. an. fo. 61.
Prescriptio si fuerit interrupta per inundationem cessante inundatione bonefidei possessor: prescribēs nō restituitur in integrum. in. l. j. nu. 2. C. de anna. excep. fo. 61.
Jn p̄scribatur actionib⁹ cōmuni diuidūdo ⁊ fami. her. ibi. nu. 3.

1 Prescriptio legalis que ⁊ quomodo currat contra minorem. in. l. etiam nu. 2. ff. de mino. fo. 139.
Prescriptio q̄ inducit ex testamēto q̄ currat cōtra minorē. ibi. nu. 3.
Prescriptio inducta per statutum non currit contra minorem vt damnum patiatur. ibi. nu. 4.

1 Prescriptio quādo currit ex negligētia alicui⁹ oportet q̄ in p̄incipio ponantur ea q̄ inducūt negligentiam. in. l. genero. numero. 4. de bis qui no. infa. fo. 100.

8 Prescriptio q̄ interrūpitur p citationē an actio ꝑpetuetur. in. gl. ann. in. l. cū notissimi. nu. 2. C. de pscrip. ꝯꝯꝯ. vel. gl. anno. fo. 61.
Prescribi an possit iuri offerendi. ibi. nu. 4.

8 Prescriptio quotuplex sit. in. l. sicut. nūmero. 2. C. de pscript. ꝯꝯꝯ. vel. gl. anno. fo. 60.
Prescriptio. ꝯꝯꝯ. vel. gl. an. currit contra adultū ⁊ contra absentem licet restituatur. ibi. nu. 4.
Prescriptio. ꝯꝯꝯ. annorum an requirat possessionem respectu prescribentis. ibi. nu. 5.

5 Prescriptio qualr interrūpat ciuiliter vbi q̄ vsucapio non interrūpit a litis cōtestatione ℈ pscriptio sic. in. l. naturaliter. nu. 10. ff. de vsuca. fo. 98.
Prescriptionē an interrūpat litis cōtest. inualida. remiss. ibi. nu. 20.
Jlliꝫ modi per quos prescriptio ciuiliter interrūpitur ⁊ cui pscriptioni conueniant. ibi. nu. 21.
Prescriptio' et vsucapio qñ ⁊ qb⁹ casib⁹ dormiat vbi q̄ tpe hostilitatis ⁊ exercit⁹ quādo iura in ciuitate nō reddūtur. ibi. nu. 22.

Jtem tpore

Jtem tpe magine mortalitatis si iura in ciuitate nō reddunt. ibi. nu. 13.
Prescriptio dormit contra ecclesiam vacantem. ibi. nu. 24.
Prescriptio non currit contra eam vacante imperio. ibi. nu. 25.
Prescriptio q̄ non currat tempore cbismatis. ibi. nu. 26.
Prescriptio iuriū immortaliū qualiter interrūpatur. ibi. nu. 27.
Prescriptio libertatis q̄ interrūpatur per quēcūq; actū quo qs vtitur seruitute seu iure seruitutis. ibi. nu. 28.
Prescriptio. ꝯꝯꝯ. vel. gl. annorū qualiter interrūpatur. ibi. nu. 29.
Prescriptio longissima. ꝯꝯꝯ. vel. gl. annorū. dormit tēpore pupillaris etatis ⁊ in omnib⁹ aliꝫ casibus quib⁹ ⁊ vsucapio ⁊ prescriptio lōgi tempozis. ibi. nume. 30.
Prescriptio que currit cōtra actiones criminales interrūpitur per solam libelli oblationem. ibi. nu. 31.

2 Prescriptio quādo incipiat currere cōtra actionē pignoratitiam. in. l. si rem. §. omnis. nu. 4. ff. de pig. ac. fo. 85.
Prescriptio an interrūpatur per litis cōtestationem etiā nullam. in. §. illud quoq;. nu. 23. in aut. de eqbiben. fo. 25.

5 Prescriptio per quā quis possidendo rem alterius in ea acquirit dominium dicitur esse contra naturalem equitatem. in. l. si is qui pro emptione. nu. 2. ff. de vsuca. fo. 99.

5 Prescriptio. ꝯꝯꝯ. annozum iure ffozum. est incognita. in. l. in omnibus. nu. 1. ff. de act. ⁊ obli. fo. 174.
Jdem iuris est in p̄scriptione. ꝯꝯꝯ. an. q̄ est in prescriptione redhibitorie ⁊ quāto minozis ⁊ vtraq; est odiosa. ibi. nu. 2.
Prescriptio q̄ hodie non sit sublata per ius canonicū: nisi in malefidei possessozibus. in aut. vt eccle. roma. gaud. nu. 4. fo. 14.

7 Prescriptio cōtra ecclesiam ⁊ ciuitatē in quatuoꝛ casibus nō currit nisi centū annozū. in. l. si. nu. 1. C. de sacrosan. eccle. fo. 27.

1 Prescriptio quando currat non valenti agere. in. l. senatus. nume. 2. ff. de offi. presi. fo. 41.
Prescriptio quando currat impedito. ibi. nu. 3.

6 Prescriptio an per pozrectionem libelli male concepti interrumpatur in. l. accusaturus. nu. 1. ff. de adul. fo. 176.

2 Prescriptio an sit interrupta si te deieci de fundo ⁊ tu me q̄ fic. in. l. qui possessionem. nu. 1. ff. de vi ⁊ vi arma. fo. 150.
Prescriptio ratione negligētie ita habet locū cōtra fiscū sicut cōtra priuatum. in. l. iustas. nu. 4. C. de iure fisci. lib. ꝯ. fo. 4.
Alia tēpora in prescriptione sunt statuta cōtra fiscum q̄ cōtra priuatū. in. l. iustas. nu. §. C. de iure fisci. lib. ꝯ. fo. 4.

6 Prescriptio statuta accusationi criminali q̄ interrumpatur per solam libelli oblationem. secus in ciuili. in. l. mariti. §. quinquennium. nu. 1. ff. de adul. fo. 175.

4 Prescriptio non procedit sine possessione ciuili. in. l. sticbo. nume. 2. ff. de vsufruc. lega. fo. 73.

3 Prescriptio an currat cōtra filiumfa. in his rebus in quib⁹ potest agere cum patris autozitate si non egit. in. l. quid ergo. §. vsuras. nu. 2. ff. de contra. iudi. tute. fo. 90.

1 Prescriptio an tollat naturalē obligationē. in. l. si quis iniquum. §. ex hac causa. nu. 2. ff. quod quisq; iur. fo. 55.
Prescriptio quadraginta annozum q̄ currat contra rempublicam et ecclesiam non tamen romanam. in. l. si. numero. 2. C. de fundis patrimo. libo. xj. fo. 19.

7 Prescriptionis interruptio qñ fiat per lit. cōtest. nullā. in aut. offeratur nu. 12. C. de lit. cōtest. fo. 115.
Prescriptionis facta interruptio ℈ principalē an inducat interruptionem cōtra fideiussozē. in. §. sed neq;. nu. §. in aut. de fideiusso. fo. 8.

8 Prescriptionem non interrumpit de iure faciens aliquem citari generaliter hoc modo vt veniat et responsurus. in. l. fina. nume. §. C. de anna. excep. fo. 62.

3 Prescriptione liberatus q̄ per oīa non sit similis soluenti. in. l. si pupillus. nu. 4. ff. de admi. tu. ⁊ cu. fo. 65.
Prescriptionū tēpora quot sunt. in rubri. nume. 1. ff. de diuer. ⁊ tempo. prescrip. fo. 170.
Prescriptio qualiter interrūpatur ⁊ interrupta qd acqratur. ibi. nu. 4.
Prescriptionū tēpus regulariter est cōtinuum. fallit in pscriptionibus annalib⁹ a pretoze inductis. ibi. nu. 5.
Prescriptionū tempora q̄ sunt vtilia. remissiue. ibi. nu. 6.

8 Ad pscriptionē q̄ regritur titul⁹ ⁊ bonafides ⁊ possessio continuat: et q̄ idē sit in vsucapione. in. l. vna. nu. 1. C. de vsucap. trāsfoz. fo. 59.

1 Prescriptionem interrūpit inundatio. in. l. si ager. nume. 2. ff. qui. mo. vsufruc. amit. fo. 181.

6 **Presentes** dici possunt existētes in diuersis locis dūmodo se eguadiāt. in. l. j. nu. 8. ff. de ver. obli. fo. 2.

6 Presens quot modis esse possit ⁊ soluendo ⁊ exigi non possit vt quis non habeat beneficium diuisionis. in. l. si ex duobus. §. si a tittio. nu. 3. ff. de duo. reis. fo. 26.

3 Presens in iudicio respōdendo libello quādo protestatur nō facit animo litem cōtestandi indeq; potest ei assignare terminū infra quem litem contestetur aliter cōtra ipsum ꝑcedetur. in. l. scire oportet. §. scire. nu. 2. ff. de excu. tu. ⁊ cura. fo. 81.

6 Contra presentē qui nō vult litē contestari pōt procedi tanq̄ absentem in. l. nō videtur defendere. nu. 1. ff. de reg. iur. fo. 261.
Presens in iudicio quando possit aliquē inuitū defendere. in. §. si vero. nu. §. in aut. vt oēs obe. iudi. fo. 29.

1 Presens cōtra absentē quomodo ⁊ quādo restituatur. in. l. is qui reipublice. nu. 1. ff. qui. ex cau. ma. fo. 144.

6 Presens qō dicatur qui est in ciuitate vel in bortis. in. l. si ad defendendum. nu. 1. ff. de sol. fo. 111.
Presens dicitur qui est in territorio vel suburbijs vel ciuitate. in aut. de fideiusso. nu. 15. ⁊. 21. fo. 8.
De preterito qñ p̄sumatur in p̄sens ist bis q̄ solo tpis cursu mutāt. in. l. si cui. §. idem. nu. 9. ff. de accusa. fo. 159.

6 De presenti quādo p̄sumatur in p̄teritū. remissiue. ibi. nu. 10.

1 Presentia cū taciturnitate in cōcernentib⁹ cōmodū inducit consensum in. l. j. nu. 2. ff. de nego. gest. fo. 113.

2 Presentia ⁊ subscriptio nō p̄iudicat etiā vt in eo onus pbādi trāsferatur. in. l. cains. nu. 1. ff. de pig. ac. fo. 89.
Presens actui quādo habeatur p consentiente. ibi. nu. 2.

4 Presentia partis an regratur quādo ille cui⁹ dicto stari debet refert. in l. theopōpus. nu. 9. ff. de do. pzeleg. fo. 77.
Presentia partis nō regritur in relatione nūtij. ibi. nu. 10.
Presentia partis nō regritur in dependentib⁹ a mera volūtate alicui⁹. in. l. pomponius. nu. 1. ff. de neg. gest. fo. 117.

3 Presentia fauoris pupilli inducit cōsensum. in. l. cum ostēdimus. §. fide iussores. nu. ⁊. ff. de fideiuss. tu. ⁊ cu. fo. 92.

1 **Preses** de iniuria facta sibi non cognoscit. in. l. senatus. nu. 4. ff. de offi. p̄esi. fo. 42.

1 Preses etiā multū occupatus non delegat causam meri imperij. in. l. j. nu. 12. ff. de offi. eius cui māda. est iurisl. fo. 45.
Preses multum occupatus in causis meri imperij potest vnam ex ipsis delegare. ibi. nu. 13.
Preses ꝓuincie qualiter coadunet cōsiliū seu parlamētum vniuersale ꝓuincie. in. l. si qd. nu. 2. C. de leg. lib. ꝯ. fo. 23.
Preses solus non refert principi respicientia publicam vtilitatem. ibi. numero. 3.
Preses an habeat iurisditionē in militibus. in. §. volumus aūt. nu. 1. in aut. vt iudi. siue quoquo suffra. fo. 13.

1 Preses q̄ fecit statutū iniquum cōsensu populi nō vtitur eo iure si hoc non fecit volūtarie. in. l. j. nu. 4. ff. qō q̄sq; iur. fo. 54.
Preses ꝓuincie nō pōt facere cōstitutionē: tñ cōtrariū seruant p̄sides missi ab ecclesia. in. l. si qd. nu. §. C. de leg. lib. ꝯ. fo. 23.

6 Preses ꝓuincie qō non possit deportare in insulā quādo eā nō habet. in. l. relegatoꝝ. nu. 1. ff. de interdic. fo. 211.
Preses quare non potest deportare damnare ad mortem vel in metallum sic. ibi. nu. 2.

6 Preses quam restitutionem facere possit. in. l. j. §. si quis vltro. nume. 2. ff. de questionibus. fo. 196.

Universidad del Rosario | Archivo Histórico

4 Preses an possit deportare. remissiue. in. l. j. §. bis quibus. numero. 1. ff. de lega. iij. fo. 50.
Preses, puincie qñ possit dare excusationē a munerib⁹ in ppetuū in. l. a munerib⁹. nu. 1. C. de decurio. lib. x. fo. 15.
5 Preses nō pōt cōcedere edificari in publico ad priuatā vtilitatē: ad publicā. ſic. in. l. ſi finita. §. deinde. nu. 5. ff. de dam. infec. fo. 32.
Preses, puincie nō, phibet defensorē ciuitatis agere quicqd vult. in. §. iusturādū. nu. 3. in aut. de defenso. ciuita. fo. 16.
1 Prefides prouinciarum missi ab eccleſia non possunt facere statuta ſine consilio principalium. in repe. l. omnes populi. numero. 9. ff. de iusti. ⁊ iur. fo. 6.

Prestatio longi tēporis facta a sciente non confirmat obligationem et quando. in. l. ſi certis. nu. 1. ⁊. 4. C. de pactis. fo. 57.
Prestatio facta minori tēpore decēnij quando inducat obligationem. ibi. numero. 2.
4 Prestatio annua ſi fit pauperi in dubio videtur causa alimētorū: ſec⁹ ſi fit diuiti. in. l. alio heredi. nu. 5. ff. de ali. lega. fo. 90.
Prestatio per capita imponitur ꝓ ſalarijs rectorū ciuitatis. in. l. vnica nu. 23. C. de mulie. lib. x. fo. 22.
Prestatio annone eſt realis obligatio. in. l. j. nu. 1. C. de annonis ⁊ tributis. lib. x. fo. 10.
Prestatio. xx. annorū facta an ꝓiudicet dño. remissiue. in. l. gcūq. nu. 9. C. de apo. pub. lib. x. fo. 13.
Prestans auxilium exbānito qñ puniatur pena statuti. in. l. oēs. nu. 2. C. de agrico. lib. xj. fo. 35.

1 **Presumptio** eſt ſuper dubio. in. l. ſi. numero. 5. ff. quod me. cau. fo. 128.
7 Presumptio quid ſit: ⁊ eius ſpecies. in. l. ſiue possidetis. in. ij. lect. nu. 11. C. de ꝓba. fo. 145.
Presumptio iuris ⁊ de iure non admittit ꝓbationem in contrarium ibi. nume. 12.
Probatio per cōfessionē partis admittitur cōtra presumptionē iuris ⁊ de iure. in aut. de equali. do. nu. 13. fo. 44.
5 Presumptio resultās ex testamēto admittit ꝓbationē in ꝺriū. in. l. et ſi perceperit. §. filius. nu. 10. ff. de libe. ⁊ posthu. fo. 101.
7 Presumptio. l. de in rem verſo. ff. de vſuris an habeat locū quādo debitor ſoluit ꝓ plurib⁹ annis. in. l. creditor. nu. 2. C. de vſuris. fo. 169.
6 Presumptio maxima eſt contra repertum in mendacio. in. l. qui ſine. nu. 3. ff. de queſtio. fo. 200.
Presumptio ꝙ matrimoniū interuenerit eſt ꝓsumptio iuris ⁊ de iure. in. §. ad hoc. nu. 2 in aut. vt licet matri ⁊ auie. fo. 49.
7 Presumptio iuris ⁊ de iure admittit ꝓbationē in cōtrariū ex voluntate vtriuſq; partis ⁊ etiam per partis cōfessionem. in. l. j. in. ij. lec. nu. 5. C. plus va. qō agi. fo. 159.
7 Presumptionem facit dictum religioſi ſine iuramēto. in. l. ſolam. in. ij. lec. nu. 6. C. de testi. fo. 149.
Probatio cōtra ꝓsumptionē de iure nō admittitur niſi partis cōfeſſione. in. §. de augmētis. nu. 2. in aut. de nuptijs. fo. 21.
5 Presumptiones plures ꝙ ſint neceſſarie in legato annuo. in. l. de pupillo. §. ſi pluribus. nu. 2. ff. de ope. no. nun. fo. 13.
2 Presumptio in ſpecie tollit ꝓsumptionē in genere. in. l. cū de indebito. nu. 1. ff. de ꝓba. fo. 151.
Presumptio de ꝓterito ſumitur ⁊ in futurū. in. §. vnū ſi qdē. nume. 1. in aut. de restitu. ⁊ ea que pa. fo. 22.
3 Presumptio in his q̄ conſonāt veritati ſiue nature plene ꝓbat. in. l. ij. nu. 6. ff. de execu. tu. ⁊ cu. fo. 77.
1 Presumptio vna tollit aliam. in. l. diuus. nume. 3. ff. de in integ. restitu. folio. 123.
Presumptio de qua in. §. ſi vero. in aut. vt nul. iud. eſt iuris. ⁊ de iure. ibi. nu. 1. fo. 54.
4 Presumptio fraudis nō inducitur ex ſola cōſanguinitate. in. l. ſi gener. nu. 1. ff. de his qui. vt indig. fo. 113.
3 Presumptio iuris ⁊ de iure nō admittit ꝓbationē niſi p cōfessionē partis. in aut. dos data nu. 3. C. de do. ꝓp. nup. fo. 180.
2 Presumptio. l. merito nō habet locū ad cōdēnationē. in. l. q iurasse. §. ſi pater. nu. 4. ff. de iureiur. fo. 30.
3 Presumptiones due quando faciant plenā ꝓbationē. in. l. ij. nu. 8. de execu. tu. ⁊ cu. fo. 77.
1 In bis q̄ cursu tēporis mutātur nō presumitur de preterito in futurū: puta qui ſemel fuit minor non ꝓsumitur bodie minor. in. l. de etate. nu. 13. de minoribus. fo. 139.
3 Presumitur ꝓ testamēto licet dicatur falsum: ideo tutor cōfirmatur: ⁊ iudex de surreptione rescripti impetrati cognoſcit. in. l. idē fiet. nu. 1. ff. de testa. tute. fo. 51.
2 Presumitur quis eſſe in eadem voluntate niſi veniens ad mortem appareat contrarium. in. l. cum hic. numero. 3. ff. de dona. inter virū ⁊ vxo. folio. 157.
3 Presumūtur oīa ſolēniter acta ex diuturnitate tēporis. in. l. qui in alie na. §. ſed ⁊ ſi. nu. 1. ff. de acqui. here. fo. 165.
7 Presumitur ſemp meum qō fuit meū vel autoris mei. in. l. ſiue possidetis. nu. 1. C. de ꝓba. fo. 145.
8 Presumitur ex longo tempore qō ab initio volūtas patris interceſſerit non tñ inducit ratihabitio. in. l. j. nu. 10. qui admit. fo. 8.
8 Presumitur credere quis in dubio quod voce expreſſit. in. l. neq; profeſſio. nu. 3. C. de testa. fo. 16.
Presumitur de preterito ad plus preteritus: ⁊ de presenti ad preteritū. in. l. quicūq;. nu. 10. C. de apo. pub. lib. x. fo. 13.
5 Presumitur ſcire id de quo eſt fama. in. l. celſus. numero. 6. ff. de vſucapionibus. fo. 105.

4 **Preter** dictio excludit eos ad quos refertur. in. l. ſi ita. nu. 1. ff. de lega. j. fo. 18.
5 Preter dictio qñ inclusiue ⁊ qñ excluſiue ponatur. in repe. l. ceſar. nu. 1. ff. de publi. ⁊ vecti. fo. 56.
2 Preter dictio qñ ponat inclusiue. in. l. j. nu. 3. ⁊. 7. ff. de pig. act. fo. 83.

Preteritio matris hodie debet habere cām: alias testamē tum eſſet ipſo iure nullum. in. l. gallus. §. nunc de lege. nu. 4. ff. de libe. ⁊ posthu. fo. 111.
3 Preteritio matris ꝙ aliqñ habeatur pro exheredatione inualida. in. l. filio. nu. 6. ff. de iniu. rup. testa. fo. 115.
7 Preteritio matris habetur pro exheredatione. in. l. ſi mater. nu. 1. C. de inoffi. testa. fo. 120.
Preteritio matris quare magis habeatur pro exheredatione q̄ preteritio patris. ibidem. nu. 2.
9 Preteritionis filij defectus apparens ex testō impedit missionē in poſſessionē ex. l. ſi. §. finautē. C. de edic. di. adri. ibidem. nu. 2. fo. 36.
8 Preteritio filij facta ſcienter a milite habetur pro exheredatione. in. l. ſicut certi. nu. 1. C. de testa. mili. fo. 15.
7 Preteritio fratris habetur pro exheredatione. in. l. fratres. nu. 2. C. de inoffi. testa. fo. 121.
1 Preteritio patris qñ filius testatoris eū precedit babetur pro exheredatione. in. l. pater filiū. nu. 8. ff. de inoffi. testa. fo. 162.
1 Preteritio matris ⁊ linee materne habeꝫ p exheredatione patris vero non: ⁊ quare. in. l. pater filiū. nu. 5. ff. de inoffi. testa. fo. 162.
Preterire dicit q̄ de filio mentionē non facit inſtituendo vel exheredādo. in. §. aliud quoq;. nu. 4. in aut. vt cum de appella. fo. 48.
8 Preteritus poteſt dicere testm̄ nullum vel venire per contratabu. in. l. maximi. nu. 4. C. de libe. prete. fo. 25.
7 Ex preterito quando presumaꝫ in presens. in. l. ſiue possidetis. in. ij. lec. nume. 13. C. de ꝓba. fo. 145.
7 Preteritum ponitur ꝓ futuro: ⁊ sic tempus ꝓo tēpore ponitur. in. l. j. nu. 23. C. de legi. fo. 32.

4 **Pretor** ius ciuile non tollit ipſo iure: ſed exceptione ſic. in. l. j. nu. 2. ff. ad leg. fal. fo. 131.
5 Pretor viuus ꝓ ſtatutis a pretore mortuo qñ adiri debeat. in. l. de pupillo. §. ſi is cui nūtiat. nu. 1. ff. de ope. no. nun. fo. 14.
5 Pretor renocat ſententiam interlocutoriam. in. l. ꝙ iuſſit. nu. 1. ff. de re iudi. fo. 117.
Pretor non poteſt renocare ſententiam diffinitiuā. ibidem. nu. 2.
5 Pretor ex pluribus idoneis nuntiantibus nouū opus edificanti in publico gratificabit cui volet. in. l. in puincipali. §. ſi in publico. nu. 4. ff. de ope. no. nun. fo. 9.
Pretor ꝙ non tollat ius ciuile. in. §. hinc nobis. nume. 2. in aut. de bere. ⁊ falci. fo. 4.
5 Pretoris aditio non requiritur in nūtiatione nec in proſecutione quādo edificaꝫ in fundo a me poſſeſſo. in. l. j. §. nuntiatio. nume. 2. ff. de ope. no. nuntia. fo. 5.
Fallit fauore religionis: item quando edificaꝫ facta nuntiatione. nu. 4. item quando principaliter edificat quis in ſuo ſed naturaliter in meo: vt in eo qui plantauit arborem. ibidem.
Pretoris aditio requiritur qñ edificatur in ſolo a me non poſſeſſo reſpectu proſecutionis: non in nuntiatione. ibidē. nu. 3.
5 Pretori edificanti pōt fieri nuntiatio q̄ introducat interdictū qō vi aut clam. in. l. de pupillo. §. ſi quis. nu. 25. ff. de ope. no. nun. fo. 12.
5 Pretori parere non dicitur qui facit ſed nō debito modo. in. l. dies cautioni. §. ſi intra diem. nu. 1. ff. de dam. infec. fo. 26.

6 **Preuaricationis** crimē an ſit publicū. remissiue in l. accuſatorem. §. preuaricatores. nu. 1. ff. ad turpil. fo. 189.
Preuaricator punitur extra ordinem. ibidem. nu. 2.
Tribus modis proceditur ſuper preuaricatione. ibidem. nu. 3.
Procuratio qualiter ꝓbetur ⁊ preſumitur qñ accuſator cuꝫ accuſato conuerſa. ibidem. nu. 4.
1 Preuaricator dr accuſans aliquē de publico iudicio ad abſolutionē. in. l. athletas. §. calūniator. nu. 1. ff. de bis qui no. infa. fo. 99.
6 Preuaricatum quando fuit cum aduocato vel procuratore fiſci qlibet poteſt agere de iſta preuaricatione ⁊ ſententiam tractare. in. l. j. nu. 9. ff. de iure fiſci. fo. 228.

Primogenitus regis an dicaꝫ natus ante dignitatē regalem. in. l. cū ſatis. nume. 11. C. de agri. lib. xj. fo. 37.
6 Primogenitus qs erit ſi ex concubina habeo filium ⁊ poſtea ducā vxorem ex qua habui filium: ⁊ vxore mortua concubinā vxorem duxi. in. l. cum decem. §. item ſi ignorans. nu. 2. ff. de ſolu. fo. 94.

Primus

4 Primus eſt quem nemo antecedit etiā ſi null⁹ ſequatur. in. l. qui duos. nu. 1. ff. de reb. dub. fo. 105.
Idem poteſt eſſe primus ⁊ vltimus. ibi.

1 **Princeps** papa: senatus: ⁊ collegiū cardinaliū possunt ad famam reſtituere. in. l. j. §. de qua re. nume. 1. ff. de poſtu. fo. 98.
Princeps an possit vicarium ꝓ ſe a populo datum renocare. in aut. de admini. nu. 4. fo. 43.
1 Princeps cōcedēdo territorio vniuerſaliter dicitur cōcedere iuriſditionem. in. l. j. nu. 16. ff. de iuriſ. om. iud. fo. 48.
7 Princeps quādo debeat adiri quādo ius nō ſcriptū repugnat exhtati. in. l. j. nu. 6. C. de legi. fo. 32.
7 Princeps nunq̄ eſt adeūdus quādo pōt decidi de ſimilib⁹ ad ſimilia. in. l. cū de nouo. nu. 1. C. de legi. fo. 33.
Princeps aliqd a ſubditis extorquēs illicite dr iniuriā inferre. l. ſupio rem nō habeat. in aut. vt iudi. ſine quoquo ſuffra. nu. 1. fo. 13.
5 Princeps pōt concedere res publicas ⁊ ille cui hoc princeps cōceſſerit in. l. ꝓhibere. §. plane. nu. 4. ff. qō vi aut clam. fo. 159.
Princeps primo cogitare debet vtilitatē publicā quam priuatorum. in aut. de here. ⁊ falci. nu. 4. fo. 2.
7 Princeps pōt remittere iuramētū calūnie per reſcriptū. in. l. cū ⁊ iudices. §. ſed qz veneremur. nu. 5. C. de iurein. fo. 108.
Princeps ſolus ob vtilitatē publicā pōt collectā imponere. in. l. vnica. nu. 2. C. de ſuperind. lib. x. fo. 11.
3 Princeps concedēs immunitatem an preiudicet ſibi an ciuitati. in. l. ſi duas. §. grāmatici. nu. 9. ff. de excu. tu. ⁊ cu. fo. 79.
8 Princeps qñ ſup aliqua cauſa cōſulitur ab ei⁹ cōſiliarijs partib⁹ ꝓſentibus vel abſentib⁹ cauſa examinaꝫ: nec ab eorū cōſultationib⁹ appellatur. in. l. in bemus. nu. 1. C. de appel. fo. 85.
Princeps quo caſu nō pōt rem vni cōceſſam etiā motu ꝓprio alteri cōcedere. in. l. ꝓdia. nu. 2. C. de loca. ꝓdio. lib. xj. fo. 46.
7 Princeps quādo poſſit cōtra ius diuinū reſcribere. in. l. ſi. nu. 1. C. ſi cō. ius vel vtili. publi. fo. 41.
Princeps quādo poſſit mihi auferre dñium rei mee. ibi. nu. 2.
Princeps quādo poſſit reſcribere cōtra ius ciuile. ibi. nu. 3.
7 Princeps poteſt minꝰ are ius conſuetudinariū: ⁊ ita oīs iudex. in. l. ij. nu. 11. C. ſi con. ius vel vtili. publi. fo. 141.
Princeps reparat vbi leges negliguntur. in aut. de here. ⁊ falci. nume. ro. 7. fo. 2.
1 Princeps ſol⁹ conſtituit legē vniuerſalē: popul⁹ particularē. in repe. l. omnes populi. nu. 2. ff. de iuſti. ⁊ iur. fo. 9.
Princeps ante cōfirmationem ⁊ coronationem quā autoritatē habeat in aut. conſti. que de dig. nu. 8. fo. 34.
6 Princeps reſcribendo ciuitati caſtro vel ville videtur eam approbare. in. l. ſodales. nu. 5. ff. de colle. illici. fo. 147.
Princeps ſolus pōt concedere dignitatē ⁊ oīs q̄ habet poteſtatē legis condēde. in. l. j. nu. 78. 97. C. de dignita. lib. xj. fo. 42.
5 Princeps eligēdo ſcienter indignū videtur cū eo diſpēſare. in. l. qdam conſulebat. nu. 2. ⁊. 12. ff. de re iudi. fo. 126.
1 Princeps ſol⁹ pōt condere ſtatuta licet humanū ſit q̄ cōſilio ꝓcrū in repe. l. oēs populi. nu. 15. ff. de iuſti. ⁊ iur. fo. 10.
7 Princeps ex certa ſciētia pōt auferre q̄ ſunt iuris ciuilis nō q̄ ſunt iuriſgētium. in. l. ij. nu. 3. C. de pe. impe. offe. fo. 38.
4 Princeps licet ſit verisimile q̄ non creet: tū errare pōt. in. l. ſupellectili. §. ſed de his. nu. 3. ff. de ſupelle. lega. fo. 86.
7 Princeps qua neceſſitate aſtringatur. in. j. conſti. C. nu. 1. C. de no. co. faci. folio. 2.
Princeps aditur quando iudex negligit facere iuſtitiā. in. §. ſit tibi. nu. 2. in aut. de māda. princi. fo. 16.
1 Princeps ex cauſa aufert mihi rem meā. in. l. item ſi verberatū. nume. 1. ff. de rei vendi. fo. 173.
8 Princeps ⁊ auguſta in teſtamentis ſeruant ius cōmune. in. l. cum here des. nu. 1. C. qui teſta. fa. poſ. fo. 15.
Princeps poteſt dare priuilegium defuncte ꝓſone. in. l. iubemus. la. j. nu. 2. C. de ꝓpo. facri. lib. xij. fo. 44.
1 Princeps cōcedēdo iuriſditionē an in dubio videatur cōcedere ordinariam vel delegatā. in. l. more. nu. 8. ff. de iuriſ. om. iudi. fo. 50.
1 Princeps ſol⁹ ꝓ neceſſitatib⁹ totius imperij imponit collectā. in. l. j. §. qō ſi nemo. nu. 3. ff. qō cuiuſ. vni. no. fo. 112.
Princeps ꝓpter ſtat⁹ ſalutē q̄ſdā remouet de ciuitate: ⁊ qbuſdā ꝓfectū ad ciuitatē interdicit. in. l. j. nu. 90. C. de digni. lib. xij. fo. 43.
8 Princeps pōt delegare exhecutionem. in. l. ⁊ ſi nō cognitio. nu. 2. C. ſi cō. ius vel vtili. publi. fo. 41.
7 Principem viuere legibus dignum eſt: licet illis ſolutus ſit. in. l. digna vox. nu. 1. C. de legi. fo. 32.
Princeps tenetur ſeruare pacta inita cū ciuitatibus. ibi. nu. 2.
4 Principis exempla ſunt ſequēda. in. l. apud iul. §. verum. nume. 2. ff. ad trebel. fo. 146.
3 Principis iuſſus in trāſlatione domicilij excuſat a tutela. in. l. idem vlpianus. §. ſunt ⁊ alij. nu. 5. ff. de excu. tu. ⁊ cu. fo. 81.
3 Principis certa ſciētia reſcripto an ſufficiat abſq; clauſula nō obſtāte. in. l. idē vlpianus. §. ſunt ⁊ alij. nu. 1. ff. de excu. tu. ⁊ cu. fo. 81.
7 Principis gualdanam qui accipit an licite exhediat. in. l. neminē. nu. 2. C. de ſacroſan. eccle. fo. 17.

7 **Principium** ſpectatur quādo finis habet neceſſariā conſequētiā ad principiū. in. l. vna. nu. 8. C. ſi in com. ea. cau. fo. 94.
6 Principiū cuiuſlibet anni in ſtipulatione annua inſpicitur. in. l. ſi ſeruus. §. cū ſeruus. nu. 1. ff. de ſtipu. ſer. fo. 67.
5 Principiū qō inſpiciatur. in. l. q̄ſ. nu. 1. ff. de aqua plu. arcen. fo. 46.
6 Fieri aliqd in principio platee dr qō fit in prima pte ea diuiſa in. x̄ij. partes. in. l. fur eſt manifeſt⁹. nu. 7. ff. de furtis. fo. 120.
Principiū rei dicitur a parte ſuperiori: pars ad quam deſcēdit curſus aque dicitur finis. ibi. nu. 8.
1 Principium officij platee vel loci qualiter intelligatur. remiſſiue. in. l. vna. §. is videtur. nu. 2. ff. ſi qs ius di. nō obtēp. fo. 56.
6 Principaliter aliqd fieri intelligitur duobus modis. in. l. abbatiſſam. nu. 12. ff. de decre. ab ordi. fa. fo. 249.
2 Principale inſpicitur ⁊ nō acceſſoriū. l. ꝫ aſſeſſoriū ſit maioris valoris in. l. ſi in emptione. nu. 2. ff. de cōtraben. emp. fo. 117.
4 Principali remoto remouetur ⁊ acceſſorium. in. l. fundi. §. quidā. nu. 4. ff. de fun. inſtru. fo. 83.

7 **Priores** ciuitatū habentes arbitriū ſuper publica vtilitate poſſunt ſtatuere q̄ litigātes teneātur cōpromittere in. j. conſti. C. nu. 4. C. de no. co. fac. fo. 2.
Priores ciuitatis nō poſſunt aliqō officiū acceptare extra ciuitatē ſine licētia ciuitatis. in. l. duumuirū. nu. 1. C. de decurio. lib. x. fo. 17.
6 Priores q̄ habent arbitriū ſup bono ⁊ pacifico ſtatu ciuitatis poſſunt ſtatuere vt tollatur materia diſſenſionū inter ciues. in. l. ſi qs ingenuam. §. in ciuilibus. nu. 2. ff. de capti. ⁊ poſtlimi. fo. 235.
7 Priores artium an poſſunt cognoſcere de cauſis publicis. in. l. ſi. nu. 5. C. de iuriſ. om. iudi. fo. 117.
Priores ciuitatis poſſunt facere bannum ꝙ ſoluētes collectas veteres liberentur a penis quas incurrunt. in. l. temperent. nume. 1. C. de veſti. olobe. lib. xj. fo. 27.
Priores ciuitatū poſſunt eligere officiales q̄ regāt ciuitatē ⁊ eius negotia exerceāt. in rubri. nu. 1. C. de admini. lib. xj. fo. 32.
6 Priores habētes arbitriū ſuper publica vtilitate cōis non poſſunt ſtatuere niſi de pertinētibus ad vtilitatem publicā principaliter. in. l. quoties. nu. 7. ff. ad municip. fo. 239.
Priores qui habent arbitriū ſuper abūdantia poſſunt ordinare in ciuitate quātū frumētū poſſit vēdi qualibet die ⁊ qolibet mēſe. in. l. j. nu. 1. C. de frumen. vēnd. lib. xj. fo. 30.
Priores ciuitatis ſoli nō poſſunt legatū mittere ſed regritur magnum conſilium. in. l. vltima. nu. 1. C. de lega. lib. x. fo. 24.
Priores qui non poſſunt ꝓuidere cōtra ordinamēta ciuitatis poterunt ꝓuidere neceſſitate emergēte. in. l. cū nouarcos. nu. 2. de nauicula. lib. xj. fo. 26.
2 Priores ciuitatis etiā durante officio cōtrahere poſſunt. in. l. principalibus. nu. 2. ff. ſi cer. pe. fo. 20.
4 Priori ſi legaꝫ biblia ⁊ cuilibet fratri capa an prior habebit bibliā ⁊ capam. remiſſiue in. l. q̄ſitū. §. ſi qs. nu. 14. ff. de fun. inſtru. fo. 82.
3 Prior laicus hoſpitalis exhēpti in his q̄ reſpiciūt pſonā nō eſt exhēptus. in. l. qō cōſtitutū. nu. 3. ff. de teſta. mili. fo. 162.
7 Prioritas vel poſteriozitas tēporis quādo eſt fundamētū intentionis alius ab eo debet ꝓbari niſi contineret delictū. in. l. matrē. in. ij. lect. nu. 34. C. de ꝓba. fo. 145.
2 Prioritas tpis quādo inſpiciatur inter creditores chirographarios in. l. in operis. nu. 2. ff. loca. fo. 131.
5 Prioritas ꝙ nō detur in pignore pretorio ſed omnes ſunt pares. in. l. ſi finita. §. ſi plures. nu. 1. ff. de dam. infec. fo. 33.

4 **Priuatus** babēs ius eligēdi nō pōt eligere pſonā incertā. in. l. qdā. nu. 9. ff. de re. du. fo. 104.
Priuat⁹ an bodie donare poſſit eccleſie vſq; ad qnq; ſolidos ſine inſinuatione. in. §. finim⁹. nu. 4. in aut. de nō alie. aut pmu. fo. 12.
7 Priuetur verbum intelligitur per ſentētiam. in aut. habita. nu. 9. C. ne fil. pro pat. fo. 140.
Priuatus etiā debitor fiſcū poteſt impetrare vt debitores ſui ſummatim exigātur. in. l. ſi qui. nu. 2. C. de cōme. lib. x. fo. 5.
Priuat⁹ ob inſtrumēta de nouo repta ſi ꝓbat ſe non habuiſſe facultatē pducēdi illa cauſa poſt ſniam infra quadriēniū reſtituitur ex clauſula gñali. in. l. vnica. nu. 4. C. de ſen. aduer. lib. x. fo. 7.
3 Priuatus pōt donare ⁊ legare cōcubine ⁊ mulieri de qua eſt turpis ſuſpicio. in. l. miles. §. mulier. nu. 3. ff. de teſta. mili. fo. 163.
4 Priuatio habitus an ſequatur ad poſitionē priuationis. remiſſiue. in. l. legata. nu. 4. ff. de adi. lega. fo. 102.
6 Priuatio non ſegtur niſi habitus precedat: ⁊ qñ hoc ſit. in. l. decē ſtipu. nu. 1. ⁊. 6. ff. de verbo. obli. fo. 45.
Priuati non poſſunt portare ſcarlatū. in. l. vellera. nu. 1. C. de veſti. olo. lib. xj. fo. 28.
4 Priuati non poſſunt tollere ſolēnitatem iuris in teſtamēto. in. l. nemo poteſt. nu. 2. de leg. j. fo. 17.
Priuati licite vendunt et portant cultellos ad panem incidendum. in aut. de armis. nu. 8. fo. 36.

Universidad del Rosario | Archivo Histórico

8 **Priuilegium** l.fi.C.qui poti.in pign.habean.an debeat dari filijs eiusdē matrimonij an etiā alterius.ibi.nu.2.7.12.fo.107.
Priuilegiū.l.fi.C.qui poti.in pigno.habe.habet etiā locū in matrimonio putatiuo:7 cōpetit etiam sponse.ibi.nu.10.
3 Priuilegium datū alicui non extēditur ad eius collegam.in.l.administrantes.§.eorū.nu.1.ff.de excu.tu.7 cu.fo.85.
1 Priuilegium suum amittit qui mentitur negando id ex quo vult intentionem suam fundare.in.l.ij.§.si absens.in.ij.lec.nume.1.ff.si ex no.cau.aga.fo.67.
7 Priuilegiū debet probare existens in quasi possessione priuilegij.in.l.si solēnibus.nu.1.C.de si.instru.fo.155.
Priuilegiū qñ dicatur mutari psona mutata.in.§.antenuptiali.nu.2.7.4.in auc.de nō eligen.scō nubē.fo.7.
8 Priuilegiū quando impetratur a principe in his que cause cognitionem nō requirūt vel partē modice ledunt nō dz pars citari.in.l.ij.nu.3.C.de tēp.appel.fo.86.
6 Priuilegium militis qō se non extēdit ad ea que per aliū expediuntur in.l.§.ad testamēta.nu.1.ff.ad leg.cozne.de fal.fo.181.
3 Priuilegium militis non tollit priuilegiū mulieris.in.l.dotalem.nu.1.ff.de testa.mili.fo.161.
Priuilegiū quo ad prestationē sportularū vni cōcessum extenditur ad alium.l.in sacris.nu.8.C.de pxi.lib.xij.fo.45.
6 Priuilegiū habēs per vnū actū contrariū non videtur renūtiare.in.l.honeste.nu.1.ff.de veteranis.fo.238.
1 Priuilegiū cōcessum sub nomine liberoū nō extēditur vltra nepotes in.l.liberos.nu.1.ff.de sena.fo.32.
8 Priuilegiū qō datur ratione persone ad heredes nō transit.in.l.j.nu.1.C.de priui.do.fo.92.
Priuilegium qō datur ratione persone transit ad suos heredes descendentes nō extraneos.ibi.nu.1.7 nu.2.
Priuilegium concessum mihi 7 omnibus descēdentibus masculis 7 feminis quādo cōprehēdātur ascēdētes per lineā femininam.in.l.fi.nu.2.C.de priuile.lib.xij.fo.47.
4 Priuilegiū habens chordulā in qua sigillū sit appēsum corrosam probat dūmodo remaneat tñ de chordula q sigillū sustineat.in.l.j.§.si rose.nu.1.ff.de bo.pos.scōm tab.fo.180.
2 Priuilegiū q̄ bz pupill⁹ in actione tutele nō trāsit ad heredē etiam descendētem.in.l.nō solū.§.si puelle.nu.1.ff.de ri.nup.fo.155.
Priuilegiū cōcessum rome veteri q illud etiam habeat roma noua.in auc.vt eccle.roma.gaud.nu.8.fo.15.
Priuilegiū exemptionis si cōceditur alicui ecclesie transit ad oēs alias suas ecclesias.in auc.vt eccle.roma.gaud.nu.9.fo.15.
3 Priuilegium cōcessum titio 7 posteris vel titio 7 suo generi vel titio et heredibus quādo transeat ad heredes:7 ad quos.in.l.qua tale.nu.5.ff.fol.matri.fo.12.
Priuilegiū qñ in dubio intelligatur reale 7 qñ psonale.ibi.nu.6.
5 Priuilegiū psonale qō datur in actione de dote datur ipsi mulieri.in l.q̄stū.§.si spōsa.nu.5.ff.de priui.credi.fo.136.
Priuilegium impetratū cōtra.l.vt valeat debet dicere non obstāte tali lege.in.l.vltima.nu.1.C.de cano.fru.lib.xi.fo.30.
8 Priuilegium fisci potest transferri per cessionem.in.l.fi.nu.1.C.de priuile.fisci.fo.92.
7 Priuilegium fori quis amittit propter testimoniū falsum.in.l.nullum in.ij.lec.nu.5.C.de testi.fo.152.
7 Priuilegiū quādo latissime 7 quādo stricte intelligatur.in.l.si quādo.nu.1.C.de inoffi.testa.fo.122.
3 Priuilegiū cōcessū ob numerū filiorū an cesset si aliqui filij moriātur.in.l.excusantur.§.nō solū.nu.1.ff.de excu.tu.fo.74.
3 Priuilegium debet intelligi sine alterius iniuria.in.l.impuberi.nu.2.ff.de admi.tu.7 cu.fo.64.
Priuilegium militū non extenditur extra dispositionem factam super suis bonis.ibi.nu.3.
8 Priuilegiū an habeat ille ex cuius pecunia res emitur inter psonales actiones.in.l.licet.nu.2.C.q potio.in pig.habe.fo.106.
7 Priuilegium concessum per mendaciū non valet.in.l.ij.nu.1.C.si conius vel vtili.publi.fo.40.
3 Priuilegiū qui habet ppter aliquē nō debet vti cōtra illum.in.l.amicissimos.§.lucius.nu.7.ff.de excu.tu.7 cu.fo.85.
1 Priuilegiū antiquum 7 destructū pōt peti q renouetur.in.l.si quis.§.neciterum.nu.4.ff.de eden.fo.78.
Priuilegium perditur per pactū cōtrarium.in.l.cū decurionib⁹.nu.3.C.de decurio.lib.x.fo.15.
8 Priuilegiū cōcessum sup litis expēsis pozrigit ad aduersariū propter equalitatē seruādā in iudicijs.in.l.fi.nu.1.C.de fruc.7 lit.expē.fo.78.
Priuilegium respiciens litis ordinationē concessum vni transit ad aduersarium.ibi.nu.3.
Quid si respiciat litis decisionem.ibi.nu.4.
3 Priuilegium paupertatis perditur diuitijs superueniētibus.in.l.non tantum.§.eos qui.nu.1.ff.de excu.tu.fo.75.
Priuilegiū concessum alicui hac cōstitutione nō obstāte q valeat.in.§.nisi forte.nu.2.in auc.vt oēs obe.iudi.fo.29.
3 Priuilegiū concessum castro an videatur cōcessum villis sibi subiectis in.l.nō tñ.§.ilienſibus.nu.2.ff.de excu.tu.7 cu.fo.83.
8 Priuilegium dotis an cōpetat ipsi actioni de dote an mulieri.in.l.vna nu.§.C.de priuil.do.fo.92.
An possit transferri per cessionē dotis.ibi.nu.6.7.8.
Priuilegium pupilli in actione tutele ad heredes proprios ipsius pupilli non transit.ibi.nu.7.
3 Priuilegium ne filius conueniatur nisi inquantum facere possit non competit filijs alterius matrimonij.in.l.7 iam filios.nume.4.solu.matri.fo.14.
7 Priuilegiū qō babēt filij clericoū an illud habeāt etiā mortuis parētibus.remissiue.in.l.oēs.nu.1.C.de epi.7 cle.fo.28.
3 Priuilegium dotis an detur ipsi actioni dotis an vero persone.in.l.j.nume.1.ff.sol.ma.fo.3.
Priuilegiū prelationis in hypothecaria non transit in aliū.ibi.nu.2.
Priuilegium ne fundus dotalis alienetur quādo transeat ad omnes.ibidē nume.3.
Priuilegiū q in dubio p dote psumatur et p ea fiat interptatio trāsit ad omnes ad quos dos transit.ibi.nu.4.
Priuilegium tacite stipulationis et q contractus sit bonefidei transit ad omnes.ibi.nu.5.
Priuilegium vt iudicium dotis fit summarium an transeat ad heredes.ibi.nume.6.
Priuilegium q tacita hypotheca dotis sit priuilegiata trāsit ad suum heredem.ibi.nu.7.
Priuilegiū q preferatur ceteris nō trāsit ad heredem.ibi.nu.7.
6 Priuilegiū cōcessū alicui an trāseat ad liberos vel vxores coniuges in.l.semp.§.immunitati.nu.1.ff.de iure immunitatis.fo.247.
3 Priuilegiū q datur pupillo non transit ad heredes.in.l.ex pluribus.nu.2.ff.de admi.tu.7 cu.fo.65.
Priuilegiū q bz pupill⁹ in actione psonali cōtra tutorē pfertur oībus q non transit ad heredes.ibi.nu.3.
3 Priuilegiū mutatur mutatione persone.in.l.paulus.nu.3.ff.de acqui.here.fo.182.
5 Priuilegiū inductū ex tpe quādo cōputetur de momēto ad momētū.in.l.j.nu.2.ff.de manumis.fo.73.
1 Priuilegiū concessum ecclesie quod cōtra eam non possit sibi obijci nisi prescriptio.xxx.annorum an valeat.in.l.si vnus.§.pactus.nu.27.ff.de pac.fo.88.
4 Priuilegium finitur finita causa priuilegij.in.l.titia.§.vsuras.nu.1.ff.de leg.ij fo.47.
Priuilegiū cōcessum abbati vel monasterio an transeat ad ecclesias vel possessiones postea quesitas.in auc.vt eccle.roma.gaud.nu.11.fo.15.
Priuilegiū datū officio dignitatē habēti q durat etiā dignitate finita.in.l.magistratū.nu.2.C.de excu.munc.lib.x.fo.21.
Priuilegiū qō de nouo cōceditur nō tollit alia priuilegia petēti indulta.in.l.si.nu.2.C.de prepo.lib.xii.fo.46.
Priuilegiū principis etiā motu ppio cōcessū:quo casu nō valet.in.l.quisquis.nu.1.C.de coarta.lib.xii.fo.50.
Priuilegium perditur per actū contrarium.in.l.cū adoptinum.nu.2.C.de decurio.lib.x.fo.15.
5 Priuilegiū cōcessum castrosan extēdatur ad villā adiacētē.in.l.si finita §.ex hoc edicto.nu.5.ff.de dam.infec.fo.32.
Priuilegiū immunitatis nō pozrigitur ad mun⁹ ordinariū.in.l.j.nu.1.C.de indictio.lib.x.fo.11.
7 Priuilegiū quādo dicatur perpetuū 7 quādo tēporale.remissiue.in.l.ij.nu.2.C.de diuer.prescrip.fo.41.
7 Priuilegiū.l.placet.C.de sacrosan.eccle.pozrigitur ad res de nouo acquisitas.ibi.in.ij.lec.nu.8.fo.14.
Priuilegiū datū priozib⁹ nō durat finito eorū officio.ibi.nu.12.
1 Priuilegium cōcessum persone quod respicit actum conueniendi non habet locū cū per alium conuenitur.in.l.sed si hac.§.semper aūt.nu.1.ff.de in ius vo.fo.57.
7 Priuilegiū qō habet ecclesia cōpetit etiā finibus ecclesie.in.l.si.nu.2.C.de his qui ad eccle.cōfug.fo.31.
6 Priuilegiū cōcessum ciuibus ciuitatis q cōprehēdat comitatēses.in.l.vestis appellatione.nu.4.ff.de ver.sig.fo.254.
Priuilegiū principis absorbēs in totū ius alteri⁹ an valeat.remissiue.in.l.originarios.nu.1.C.de agrico.lib.xi.fo.35.
1 Priuilegiū cōcessum psone quādo egrediatur personam 7 ad heredes transeat.in.l.j.nu.2.ff.de māda.princi.fo.22.
Priuilegiū cōcessum ciuitati q succedat in bonis vacātib⁹ quando valeat.in.l.j.nu.3.C.de bo.vacan.lib.x.fo.8.
4 Priuilegium cōcessum clerico videtur cōtemplatione ecclesie cōcessum quādo ecclesie foret vtile alij inutile.in.l.ciuibus.numero.4.ff.de rebus dub.fo.104.
Priuilegiū presumitur cōcessum ad partis postulationē.in.l.j.nu.14.C.de vo.vacan.lib.x.fo.8.
5 Priuilegium concessum monasterio 7 eius capitulo an trabatur ad futuras capellas.in.l.damni.§.si is qui.numero.5.ff.de damno infecto.folio.39.
Priuilegiū datū alicui vt pro suis predijs nō debeat soluere decimas an trabatur

an trabatur ad futura predia.ibi.nu.6.
2 Priuilegium datū pupillo intelligitur vt nō auferat ius alterius.in.l.idēq.nu.1.ff.qui poti.in pig.habe.fo.141.
3 Priuilegiū qō bz pupill⁹ furiosus vel minor in bonis tutorū vel curatorū an etiā habeat ei⁹ heres.in.l.fi.nu.1.ff.de tute.7 ra.dis.fo.90.
4 Priuilegium cōcessum ab imperatore non obstante aliqua constitutione vel statuto tollit etiam statuta futura.in.l.si mihi.§.in legatis.nu.4.ff.de lega.j.fo.8.
7 Priuilegiū psonale trahitur ad heredes p tēpore pterito p quo est facta executio.in.l.heredes.nu.1.C.ad vellei.fo.161.
7 Priuilegiū contra causam lite pēdēte quādo qs impetrare possit.in.l.supplicare.nu.3.C.vt lit.pen.fo.39.
7 Priuilegia cōcessa clericis intelligūtur cōcessa fauore ecclesie.in.l.non plures.nu.2.C.de sacrosan.eccle.fo.14.
Priuilegia dotis q non transeant ad creditores mulieris nec ad extraneos.in auc.vt exactione instā.nu.1.fo.43.
3 Priuilegia militū in testādo circa formā 7 solēnitatem testamenti sunt nouem.in.l.neq; enim.nu.3.ff.de testa.mili.fo.161.
Priuilegia militū in testamētis militū circa personā testātis.ibi.nu.4.
Priuilegia militis circa substātiam dispositionis.ibi.nu.6.
4 Priuilegia aliqua fauore alimentorum.in.l.mela.numero.6.ff.de alilega.fo.91.
7 Priuilegia que tollantur ex dispositione auc.qua in pincia.C.vbi de cri.agi.opoz.nu.1.fo.117.
Priuilegia cōcessa militibus trahūtur ad doctores vel aduocatos.remissiue.in.l.j.nu.10.C.de dignita.lib.xii.fo.41.
Priuilegia cōsumpta an qs possit petere q renouētur.in aut.de heredi.7 falci.nu.17.fo.7.
6 Priuilegia cōcessa alicui 7 posteris ad natos ex feminis nō porrigūtur in.l.j.§.pfonas.nu.1.ff.de iure immuni.fo.246.
3 Priuilegia nō bz scriptus in matricula militū vel scholarium si nō est miles vel scholaris.in.l.ex eo tpe.nu.7.ff.de testa.mili.fo.163.
3 Priuilegia specialia duo in aliq; seruātur ppter magnā sciētiā.in.l.sed 7 reprobari.§.ampli⁹.nu.2.ff.de excu.tu.7 cu.fo.79.
Priuilegia personalia quibus ex causis ex tēpore estimātur.in aut.vt exac.instan.nu.5.fo.43.
Priuilegia inserta in corpore iuris an tollantur.in aut.vt omnes obe.iudi.nu.14.fo.29.
Priuilegia exemptionis debēt intelligi sine dāno aliorum.in.l.vacuatis.nu.1.C.de decurio.lib.x.fo.15.
Priuilegia quādo in duobus cēsentur cōcessa ad postulationē ptis in.§.pro tēporalib⁹.nu.2.in auc.de eccle.fo.53.
1 Priuilegiū allegatio in extraiudicialibus nihil operatur.in repe.l.ij.nu.24.ff.si qs in ius vo.nō ierit.fo.60.
Priuilegiatus citatus non cōparens pōt multari.ibi.nu.25.
6 An ille q patit cōtra suū priuilegiū aliqd fieri in vno articulo sibi pīudicet in alijs.in.l.qui ad tps.§.maiores.nu.1.ff.de decurio.fo.244.
Priuilegij renouatio nō tribuit ius de nouo sed solū vetus cōfirmat.in aut.de here.7 falci.nu.18.fo.2.
Priuilegio cōpeteti ratione originis quādo qs renuntiare possit.in.l.priuilegio.nu.1.§.de decurio.lib.x.fo.16.
6 Priuilegio suo videtur renūtiare semel agnoscēs munus.in.l.pretor.§.si post cām.nu.2.ff.de vaca.7 excusa.fo.246.
3 Priuilegio remoto remanet quis in iure cōmuni.in.l.sed 7 milites.nume.2.ff.de excu.tu.7 cu.fo.90.
6 Priuilegio qui non vtitur spatio.x.annorum amittit illud.in.l.j.nu.1.ff.de nundinis.fo.251.
3 Priuilegio gaudent qui solum sunt de numero.in.l.fi.nu.2.ff.de excu.tu.7 cura.fo.86.
7 Priuilegio qñ possit qs renūtiare.in.l.si qs.nu.1.C.de pac.fo.57.
Priuilegio vtentes multum stricte nō possunt eo vti magis large.in.l.vsum.nu.2.C.de aqueduc.lib.xi.fo.33.
7 Priuilegiatus qñ vtatur priuilegio cōtra priuilegiatum.in aut.quas actiones.nu.3.C.de sacrosan.eccle.fo.28.
Priuilegiatus cōtra ecclesiā quādo vtatur priuilegio.ibi.nu.4.
Priuilegia in dubio dicūtur cōcessa ad postulationē partis.ibi.nu.5.
Priuilegia cōcessa per.l.generalē licet presumātur cōcessa mera libertate pncipis tamē in cōtrariū pōt admitti ꝓbatio sc3 quo ad postulationem.ibi.nu.6.7.7.
Priuilegiū q pscriptio nō currat nisi centū annorū si habet clausulam non obstante qō valeat.ibi.nu.10.7.11.
Priuilegium qō contra aliquē aliqua prescriptio nō currat qō valeat si habet clau.nō obstāte.ibi.nu.12.
Priuilegiatus in prescriptione succedēs nō priuilegiato qñ vtatur directo priuilegio.ibi.nu.15.
Priuilegiū eratis est potēti⁹ q priuilegiū qō cōcedit filiofami.ibi.nu.3.
1 Priuilegiat⁹ ne teneatur respōdere cōtra epo si delingt an 7 quando illud priuilegiū ei pderit ne possit cogi cōtra epo cōueniri.in.l.beneficiū.nu.5.ff.de manda.prin.fo.23.
Priuilegiū pncipis rescriptū vel alind bñficiū q̄to tpe tollat.ibi.nu.6.
6 Priuilegiatus succedēs nō priuilegiato qñ vtatur iure suo.in.l.cum filiussa.§.in hac stipulatione.nu.3.ff.de ver.obli.fo.22.
2 Priuilegiatus qñ excipiat restitutionē in integrū nō babita ppter lesionē.in.l.nā 7 postea.§.si minor.nu.1.ff.de iurein.fo.26.
6 Priuilegiat⁹ succedēs nō priuilegiato vtitur iure ei⁹ cui succedit p tpe anteriori:post vero suo.in.l.fisc⁹.nu.1.ff.de iure fisci.fo.231.
7 **Prius** dictio quot modis in iure sumatur.in.j.cōsti.C.nu.§.de no.codi.fa.fo.2.
4 **Pro** dictio facit modum.in.l.lucius.§.a te peto.nu.3.ff.de lega.ij.folio.48.
4 Pro dictio quādo facit cōditionem vel modū.in.l.quibus.§.termilius nume.10.fo.123.
3 **Prouisa** pōt esse tutrix:7 est vere auia.in.l.si quis sub con.nu.6.ff.de testa.tute.fo.50.
7 **Probatio** facta in scōa dilatione data causa non cognita qñ valeat.in.l.j.nu.3.C.de dila.fo.116.
Probatio facta sine dilatione an valeat.remissiue.ibi.nu.4.
3 Probatio p iuramentū nō admittitur vbi qs cōuenit ex dolo alterius in.l.j.nu.1.ff.qñ ex fac.tu.vel cu.fo.71.
4 Probatio semiplena qñ sufficiat in causis summarijs.in.l.carboniani§.cause.nu.3.ff.de carbo.edic.fo.178.
8 Probatio quare non admittatur post apertura testium.in.l.per.banc.nu.5.7.6.C.de temp.appel.88.
7 Probatio q instrm furto sit subtractū an sit necesse q probetur tenor instrumēti.in.l.si de possessione.in.ij.lec.nu.4.C.de pba.fo.148.
Ad probādū q pbatū nō releuat qs non admittitur.in.l.ad pbationē.nume.1.C.eo.ti.
Probatio cōtra instrumētū in scriptis lz nō admittatur nisi p scripturam tñ admittit cōtra psumptionē q resultat ex instrumēto nō tñ ex ipso cōprehēditur.in.l.gcūq;.nu.2.C.de apo.pub.li.g.fo.13.
7 Probatio quādo fieri possit per domesticos familiares.in.l.consensu.nu.1.C.de diuor.fo.186.
3 Probatio plena an fiat ex natalibus solis.in.l.ij.numero.6.ff.de excu.tu.7 cura.fo.77.
Probatio plena sequitur ex pluribus testibus familiaribus deponentibus.ibi.nu.7.
2 Probatio includit omnē modū probandi.in.l.si duo.§.idem iulianus.nu.3.ff.de iureiu.fo.27.
8 Probationis difficultas 7 odiū delinquētis facit vt admittat pbatio per iuramētū actoris.in.l.si qñ.nu.1.vnde vi.fo.96.
6 Probatio p instrumēta post cōclusionē in causa admittat in criminali bus.in.l.diui fratres.nu.1.ff.de penis.fo.206.
3 Probatio semiplena sufficit in casibus in qbus sn̄ia facit modicū prēiudicium.in repe.l.si cōstāte.nu.9.ff.sol.ma.fo.18.
An casib⁹ in qb⁹ pbādū esset facultates alicui⁹ nō esse sufficiētes sufficit q asseratur tot esse bona:et q dicit esse plura ꝓbare dz.ibi.nu.11.
7 Probatio semiplena sufficit in causis que nō pariunt plenum prēiudicium.in.l.iudices.nu.3.C.de iudi.fo.110.
6 Probatio an admittatur cōtra psumptionē iuris.in.l.sciendum.nu.9.ff.de ver.obli.fo.15.
Probatio an admittatur contra fictionem.ibi.
5 Probatio prēiudicat alteri vbicūq;,prēiudicat sn̄iam.in.l.sepe constitutum.nu.12.ff.de re iudi.fo.127.
8 Probatio quādo admittatur in cōtrariū cōtra psumptionē.l.j.C.de libe.prete.ibi.nu.6.fo.25.
7 Probatio semiplena qñ eludit aliqua psumptione nō est loc⁹ delationi iuramēti.in.l.j.nu.1.C.qui 7 aduer.quos in integ.resti.nō postu.
7 Probatio filiationis.in.l.nō nudis.nu.2.C.de pba.fo.144.
7 Probatio admittitur in cōtrariū cōtra psumptionē.l.si mater.nu.2.C.de inoffi.testa.ibi.nu.5.fo.120.
7 Probatio est rei dubie p argumētū ostēsio.in rub.nu.1.de pba.fo.142.
2 Probatio vna imperfecta quādo tollat aliam.in.l.admonēdi.nu.51.ff.de iureiu.fo.35.
8 Probatio reqritur ad scōm decretū per testes vel instrumēta.in.l.si.§.sinaūt.nu.3.C.de bo.auto.iudi.pos.fo.92.
Probatio prioritatis tpis pōt fieri testib⁹ publicatis si in primis articulis tps nō fuit deductū.in.l.j.nu.12.C.de iure fisci.lib.x.fo.3.
8 Probatio filiationis ꝓbatur psumptiue fm formā.l.filiū.ff.de his qui sunt sui vel alie.iur.in.l.j.nu.2.C.quo.bono.pos.fo.93.
7 Probatio facta q aliqs loc⁹ sit de iurisditione puta perusina cū nō sit q non prēiudicet iurisditioni iudicis cui⁹ est locus.in.l.ij.nu.10.C.si cō.ius vel vtili.publi.fo.40.
7 Probatio prēuaricationis aduocati an sufficiat in causa cōtra pncipalem.in.l.j.nu.2.C.de aduo.diuer.iudici.fo.74.
3 Probatio que sufficiat in summarijs.in.l.si quis.§.si qs ex his.nu.3.ff.de libe.agno.fo.42.
7 Probatio cōtra psumptionē iuris tñ admittitur.in.l.fine possidetis.in.ij.lec.nu.13.C.de pzoba.fo.145.
1 Probationes facte tali casu nō ꝓsunt sup negotio pncipali.in repe.l.ij.nu.21.ff.si qs in ius vo.nō ierit.fo.60.
Probationes facte super emergenti non probant etiā inter easdē personas si ad alium finem agitur.ibi.nu.23.

Universidad del Rosario | Archivo Histórico

1 Probationes facte in delictis in ciuili faciunt fidem in criminali.in.l.si ab eo.nu.1.ff.de calum.fo.123.
2 Probationes vtriusq; partis qñ sunt pares ille obtinet q̄ bz aliquam p̄sumptionē p̄o se.in.l.si quo patroni.nu.1.ff.de iureiu.fo.27.
Probationes facte in instātia cause ciuilis:an ꝑsint in causa criminali vel ecōtra.in.l.ꝓtoꝝ.§.hoc edicto.nu.5.ff.vi bo.rap.fo.134.
8 Probationes nouas non pōt recipere sapiens cui cōmittit causa cōsulenda.in.l.j.nu.3.C.de rela.fo.81.
2 Probationes due semiplene quādo faciāt vnā plenā.in.l.admonendi.nu.48.ff.de iureiu.fo.35.
8 Probationes facte de violētia in cā ciuili an faciāt fidē in criminali.remittiue.in.l.si qs ad se fundū.nu.1.C.de ꝑbli.vel ꝑua.fo.125.
7 Probationes legitime q̄ dicātur.in.l.ꝑpetatꝫ.nu.1.C.de ꝑba.fo.143.
2 Probationes:z dicta testiū cōtra debitorē q̄b ꝑiudicēt creditorī sicut sententia.in.l.supatus.nu.4.ff.de pigno.fo.137.
7 Probationes manifeste que dicātur:in.l.si creditor.nu.5.C.de pigno. actio.fo.58.
5 Probationes fiende ex parte rei in interdicto vti possidetis.in.l.j.§.q̄s ait.nu.19.ff.vti.possi.fo.153.
7 Probationes facte coram arbitro faciūt fidem coram iudice.in.l.cum antea.nu.8.C.de arbi.fo.105.
5 Probans se ꝑscripsisse ius colligēdi pedagiū obtinet in illa specie quā probat.in.l.j.§.annū.nu.1.ff.de iti.actuq; ꝑua.fo.156.
Idem in ꝓscribente iurisditionem.ibi.
5 Probans testes falsum dixisse etiā corruptos nō obtinet nisi ꝑbet esse corruptos vt cōtra eū dicāt.in.l.fulcinius.§.quid sit autē.nu.2.ff.q̄bus ex cau.in pos.eatur.fo.133.
3 Probatus q fuit dñes vel pauper nō ꝓsumitur hodie idē.in.l.in confirmando.nu.1.ff.de cōfir.tuto.fo.53.
7 Probare obligationē z rem tradītā loco pignoris ad qd sit vtile.in.l. nec creditores.nu.4.C.de pig.act.fo.160.
6 Probatur semiplene de fuga per domesticos cōparationem literarum vel per fugam rei ita per vnum testem.in.l.in bonefidei.nu.2.z.3.C.de re.credi.fo.133.
7 Probari pōt cōtrariū etiā p testes cōtra instrumēta z cōtēta in ea q̄ bo die fiūt.in.l.ḡnaliter.nu.11.C.de nō.nu.pecu.fo.165.
8 Qualr qs ꝑbeī nō sane mētis:z qs hoc ꝑbare debeat:z qualr sint formādi articuli ad ꝑbādū furorē.in.l.nec codicillos.nu.1.C.de cod.fo.39.
7 Probare qs debet rem fuisse in bonis debitoris.in.l.de rebus.nu.1.C. de dona.ꝓop.nup.fo.179.
4 Probare se statim offerre intelligitur arbitrio iudicis.in.l.si is a quo. nu.2.ff.vt in pos.lega.vel fideicō.fo.160.
2 Probari quomodo possit aliq̄d fuisse tacite cōmissum a partibus.in.l. cum qd.nu.10.ff.si cer.peta.fo.6.
3 Probari quomodo poterit q̄ qs metu pene nō adiuit.in.l.si qs in grauī.§.elegāter.nu.2.ff.ad filleia.fo.192.
3 Probatur q̄ qs sciuerit suum fratrē ꝑ publicā vocē.in.l.nemo.§.qui frater.nu.1.ff.de bere.insti.fo.129.
2 Quod non ꝑbaui in prima instātia possum ꝑbare in alia instātia tendenti ad diuersum finē:lz sup eisdē articulis sint recepti testes z publicati in alia instātia in.l.iulian⁹.nu.3.ff.de cōdi.inde.fo.62.
7 Probare q̄ habeat q̄ petit vt bona occupata sibi reddātur.in.l.ob maritorū.nu.2.C.ne ꝙo.ꝑ mari.fo.139.
7 Probari potest per domesticos z familiares quod qs habuerit in domo massaritias z supellectilia.in.l.leg que tutores.nu.3.C.de admi.tut. z cura.fo.192.
5 Probare de suo interesse qualiter qs ꝑbat quādo qs nō vult exhibere tabulas vbi per iuramētū in litē cōtra illū q dolo nō exhibet:in.l.iij.§. condēnatio.nu.3.ff.de tab.exhib.fo.144.
4 Probādo quē fuisse furiosum certo tpe vel mēsib⁹ trāsferr̄ onus ꝑbandi in aduersariū.in.l.mut⁹.nu.4.ff.de bo.pos.furi.infan.fo.165.
3 Probat qui non improbat:z quando.remittiue in.l.j.§.mariti.nu.1.ff. de libe.agno.fo.40.
4 Probatur q̄ qs fecerit aliq̄d aīo implēdi cōditionē ꝑbādo q̄ sciuerit cōditionē insertā.in.l.cōditionū.nu.3.ff.de cōdi.z demō.fo.116.
7 Probare debet vnusquisq; id quod est causa sue intētionis:in.l.j.nu.1. C.si aduer.credi.fo.98.
7 Probatur duob⁹ modis pecuniā fuisse conuersam in vtilitatē ecclesie. in aut.hoc amplius.nu.17.C.de sac.san.eccle.fo.25.
8 Si intētio alicui⁹ est ipso iure fundata pōt tñ illud clarius ꝑbare p testes vel instrumēta.in.l.cū virū.nu.1.C.de fideicō.fo.45.
7 Probari nō possunt directe que cōsistūt in aio sed ex indicijs ꝑspicuis. in.l.dolum.nu.1.C.de do.fo.92.
5 Probat qs quādo appellatur ad dilationē legalē nimis artatā.remiss. in.l.ij.nu.8.ff.de re iudi.fo.133.
7 Probare qs potest p iuramētū de denūtiatione vel ꝓtestatione sibi facta.in.l.si qs.nu.5.C.depo.fo.172.
2 Probare debet qui non est in possessione illius iuris qō asserit:z qñ.in l.circa.nu.1.ff.de ꝑba.fo.50.
1 Probandi modus cōtractū simulatū vel vsurarium.in.l.item quia.§. idem iuliano.nu.2.ff.de pac.fo.80.
4 Probare contrarium eius qō testator asseruit quis admittitur.in.l.dinus.nu.2.ff.de adi.lega.fo.102.
8 Quis probabit de instantia prime cause.in.l.hi qui ad ciuilia.nu.4.C. de appel.fo.83.
7 Probare omnia quando quis videatur se astringere.in.l.actor.nu.9. C.de ꝓba.fo.148.
8 Probare qs dz ꝑmissionē factā pure:z quādo possit cōfessio ꝓ parte acceptari.in.l.si qdē.nu.2.C.de excep.fo.109.
3 Probari qualiter possit q̄ nō potuerūt haberi nisi q̄nq; testes.in.l.confitūtur.§.codicilli.nu.4.ff.de iur.codicil.fo.197.
7 Probationum facultas non debet angustari.in.l.quoniā.nu.1.C.de bere.z ma.fo.30.
1 Probatione duriori afficitur q dz aliq̄d ꝑbare si contra eū est ꝓsumptio.in.l.si.nu.1.ff.qō me.cau.fo.128.
7 Probationē semiplenā faciūt bonestē ꝑsone sine iuramēto deponētes. in.l.iurisiurādi.nu.7.C.de testi.fo.150.
3 Probationem plenam faciunt fama z vnus testis.in.l.ij.nu.9.ff.de ex cu.tu.z cura.fo.78.
6 Probationes facte in vno iudicio in his que cursu temporis mutationem recipiunt non faciunt fidem in alio.in.l.cura.§. deficientem.nu.1.ff. de mune.z bono.fo.245.
6 Probationes facte nulla dilatione data valent.in.l.in crimine.nu.1.ff. de adul.fo.18.
5 Probabiliter nō credēti nō est imputādū donec certioretur.in.l.nō solum.§.morte eius.nu.49.ff.de ope.no.nun.fo.18.

Processus factus a iudice recusato est ipso iure null⁹.in.l. q2.nu.3.ff.ad treb.fo.145.
7 Processus renocat de iure si iudex partē grauauit cū non deberet ꝑcedere de iure et ꝑcessit.in.l.a procedēte.nu.5.C.de dila.fo.116.
5 Processus fact⁹ ꝑ iudicē incōpetētē vel ratione ꝑsone sue vel cause vel litigātiū vel delegationis si nō apponatur valet ꝓterq̄ in clerico.in.l. quidā cōsulebat.nu.6.ff.de re iudi.fo.126.
5 Processus factus ab infame si non apponitur valet.in.l.quidā consulebat.nu.6.ff.de re iudi.fo.126.
1 Processus nouus nō regritur ad faciendā cōdēnationē vigore inobedientie si iudici cōstat de inobedientia:lz de nouo citetur ad defensionē. in.l.j.nu.13.ff.si qs ius di.nō obtēp.fo.55.
1 Processus null⁹ potest cōsensu partiū vno momēto validari:z quomodo in.l.mutari.nu.3.ff.de ꝓcu.fo.104.
Vltius modus trāsferendi iudicium q̄ procurator cedat dño ius instantie.ibi.nu.4.
1 Processum si ꝑ iudicē incōpetētē est cōtra cōtumacē z nō est facta ꝓnuntiatio sup incōpetētia q̄b factū est pōt dici nullū.in.l.ij.nu.8.z in re pe.nu.8.ff.si qs in ius vo.non ierit.fo.59.
7 Processus an valeat si non fuit petita vencia nec exceptū per partē in.l. si.nu.2.C.de in ius vo.fo.49.
1 Processus factus cōtra patrē z patronū ꝓsentes venia petita valet. in.l.q̄uis.nu.2.ff.de in ius vo.fo.58.
6 Processus fact⁹ cōtra rēpub.q̄ valeat ēt si aduocati nō fuerit adhibiti declarationi an ēt exāmināt⁹.in.l.custodias.nu.2.de pub.iud.fo.153.
8 Processus in casu aut.nisi breuiores.C.de senten.ex pericu.reci.potest fieri sine scriptis.ibi.nu.2.z.3.fo.67.
Et in qualibet graui causa excepto libello z sn̄ia ꝓceditur sine scripto licet postea in scriptis redigatur.ibi.nu.3.
Processus quādo fit sine scriptis creditur simplici informationi iudicis.ibi.nu.4.
5 Processus in iudicio de dāno infecto factus sine libello vel litis contestatione qō nō fit null⁹:licet ꝑ iudicē appellationis rescindi posset si teneret contrariā opinionem.in.l.dies cautioni.§.hoc aūt iudiciū.nu.13. ff.de dam.infec.fo.29.
1 Processus factus per creditorem contra extraneos possessores non facta excussione principalis q̄ teneat si nō apponatur.in.§.sed neq;.nu.9. in aut.de fideiusso.fo.8.
1 Processus fact⁹ est null⁹ quādo qs admittitur ad excusandū absentē in l.seruū quoq;.§.publice.nu.7.ff.de ꝑcu.fo.106.
5 Processu pēdēte ℈ dñm nō possum agere ℈ fructuariū vel ecōtra eo descendēte:sec⁹ si est cōtumax.in.l.q̄uis.nu.7.ff.de dā.infec.fo.30.
5 Processus q̄ valeat si iudex nō obseruet ſpatiū tpis datū absenti lz per appellationē rescindatur ob breuitatē tpis.in.l.si finita.§.nō aūt statim nu.3.ff.de dam.infec.fo.35.
6 Processus qñ fit ℈ rapiētē ex naufragio dz opponi de valore rei vt possit certificari de pena.i.l.pedi⁹.§.diu⁹ pi⁹.nu.3.ff.de incē.rui.nau.fo.136.
6 Processui iam inchoato desistere seu renuntiare an impediat iudicem ꝓsequi super eodem ꝑcessu.in.l.si maritus.§.si negauerint.nu.1.ff.ad leg.iul.de adul.fo.172.
Desistere seu renūtiare pacisci seu trāsigere super ꝑcessu quando faciat reum haberi ꝑ confesso.ibi.nu.2.
Processui renuntiare seu ab eo desistere an facit desistentem incidere in turpillianum.ibi.nu.3.
Ille qui desistit ab accusatione vel processui renūtiauit an admittatur iterum accusandum.ibi.nu.4.
6 Processus factus ꝑ iudicē infamē an tenear ti si non fuit oppositū.remittiue.in.l.de vi.nu.3.ff.de vi.publi.fo.178.

Processus

4 Processus factus coram incōpetēti ꝑ errorem an teneat.in repeti. l.ij.nu.18.ff.si quis in ius voca.non ie.fo.60.
1 Processum factum coram incompetenti ratificare nō possunt partes. in.l.obseruare.nu.7.ff.de offi.ꝓconsu.z lega.fo.36.

Proclamatio generalis an sufficiat qñ creditores vo lunt agere ℈ bona bereditaria z nō reꝑit bere.in.l.si qs instituat.§.ītē si.nu.1.ff.de bere.insti.fo.123.
7 Proclama generale fit quādo ignorat an sint creditores.in aut.si oēs. nu.5.C.si ab bere.se absti.fo.98.
1 Proclamatio facta per potestatem q̄ quicūq; ceperit talem bannitum babeat mille quādo valeat.in.l.j.nu.3.ff.de iusti.z iure.fo.5.

Procurator qñ est ad acta cōstitutus nō dubitat de mādato.in.l.vna.nu.1.C.de satisdan.fo.105.
Procuratoris renocatio que non peruenit ad notitiā iudicis vel actoris nō nocet:z qñ noceat z debeat fieri.ibidē.nu.2.7.10.11.12.13.z.14.
Procurator actoris tenetur cauere de defendēdo in causa recōuentionis.ibidem.nu.3.z.16.
Procurator rei cauet de iudicato solnendo.ibidem.nume.4.
Procurator an debeat satisdare quādo cōstat de mandato quomodocūq; constat.ibidem.nume.6.
Procurator lite cōtestata nō renocat ipso inuito z sine causa.ibi.nu.15.
7 Procurator cōstitutus apud acta:z ꝓcurator cōstitutus extra iudiciū: ꝓ̄o differant quo ad renocationē.in.l.vna.nu.8.C.de satisdā.fo.105.
5 Procurator z fideiusso⁹ quo ad opponēdam exceptionē mere ꝑsonalē dño cōpetentem differūt.in.l.cū procuratore.nu.2.ff.de re iudi.fo.121.
4 Procurator actoris nō cauet nisi dubitet de mādato:reus vero semp. in.l.j.§.si debitori.nu.1.ff.vt in pos.lega.vel fideicō.fo.160.
3 Procurator in causa suspecti tutoris admittitur ad defendēdū sed nō ad accusandū.in.l.plane.nu.3.ff.de excu.tuto.z cura.fo.84.
7 Procurator actoris:z procurator rei quomodo differant.remittiue in l.vnica.nu.17.C.de satisdan.fo.105.
5 Procurator an possit esse inhabilis ad substituendū habilem.remittiue in.l.si is qui ꝓ emptore.nu.63.ff.de vsuca.fo.103.
7 Procurator qui consueuit viuere de salarijs que percipit ex curijs si fecit expensas in petendo tutorem censetur feciſſe animo repetēdi.in.l.ij. nu.3.C.de nego.gest.fo.86.
Quid in amico paterno.ibidem.nu.4.
Procurator in rem suam ꝑ totā ꝑbatur ex parte rei.in.l.si.§.titius.nu.5. ff.de condi.indebi.fo.66.
Procuratori in rem suam datur condictio indebiti.ibidē.nu.6.
7 Procurator si facit actum tanℨ nuntius q̄ non valeat nisi in mandato abijciatur factorem z nuntium specialem.in.l.multum.nume.2.C.si quis alte.vel sibi.fo.175.
Procurator fisci vendēs res fisci non pōt babere fidē de ꝓtio.ibi.nu.8.
7 Procurator quādo possit manumittere.in.l.cum ꝓponas.nume.4. C.quod metus cau.fo.91.
Procurator fisci z procurator camere idem est.in rubr.nume.16.C.de iure fisci.lib.g.fo.2.
6 Procurator debet stipulari sibi procuratorio nomine domini nō dño. in.l.j.nu.1.ff.de stipu.ser.fo.65.
3 Procurator cōstitutus ad causam simpliciter an videat datus ad ꝓsentes z futuras.in.l.qui babet.§.si pupillus.nu.1.ff.de tute.fo.47.
3 Procurator licet infamis sit nō repellitur.in.l.atblete.numero.1.ff.de excusa.tuto.fo.74.
Procurator cesaris qñ sit iudex inter fiscum z priuatus:vbi q̄ qñ est in puincia.in.l.si vacantia.nu.2.C.de bo.vacan.lib.g.fo.8.
Procurator cesaris z procurator fisci non sunt idem.in rubr.nume.17. C.de iure fisci.lib.g.fo.2.
6 Procurator qñ est condēnatus potest ꝓ ꝓprio nomine appellare.in.l.ab executore.§.alio cōdēnato.nu.1.ff.de appella.fo.215.
3 Procurator in causa suspecti tutoris qñ interuenire possit.in.l.decreto.nu.2.ff.de suspec.tuto.fo.74.
Procurator babēs liberam si agat cōtra debitorem ante tēpus qō nō duplicentur inducie.in.l.iustas.nu.7.C.de iure fis.lib.g.fo.4.
7 Procurator etiam in ciuilibus habet dilationem ad denūtiādum domino vt possit instrui de suis defensionibus.in aut.qua in puincia.nu. 6.C.vbi de crimi.agi opor.fo.118.
6 Procurator seu defensor suscipiēs iudiciū ꝑ alio an añ litē ꝙte.poterit aliū defensorē cōstituere.remittiue in.l.solutionē.nu.12.ff.de sol.fo.89.
Procurator ad iudicia an possit fieri aliqs officialis.in.l.si quis.nu.2. C.de decurio.lib.g.fo.16.
2 Procurator in quibus casibus possit iuramentū deferre.in.l.iusiurandum.§.ꝓcurator.nu.1.ff.de iureiur.fo.29.
6 Procurator si detulit iuramentum z postea dñs veniēs vincat vel succumbat qualiter cōmittatur stipulatio rati.ibi.nu.7.
Procurator nō pōt exceptionem peremptoriā remittere nisi sit dictus in instrumento.in.l.si quis.nu.1.ff.de noua.fo.84.
6 Procurator qui cepit agere ꝓcuratorio noie licet postea faciat actum z nō dicat ꝓcuratorio nomine tamen videt repetitum ꝓcuratorio noie. in.l.si ita stipulatus.§.chrysogonus.nu.8.ff.de ver.obli.fo.51.
2 Procurator cōstitutus a pupillo cū tutoris autoritate tutela finita nō finitur si cum villico.§.si impubes.nu.1.ff.de instito.fo.94.
5 Procurator ꝙstitut⁹ ad fideiubēdū an possit renūtiare bñficio de duobus reis z bñficio de fideiusso.in.l.si.nu.1.ff.de bis q̄ in frau.cre.fo.141.
6 Procurator nō admittitur vbicūq; potest imponi pena corporalis.in l.de iniuria.nu.2.ff.de iniur.fo.143.
3 Procurator qui habet generale mandatum an possit iurare de calumnia si dominus est absens in longinquo.in.l.cum z iudices.§.finautez. nu.5.C.de iureiur.fo.108.
Procurator in rem suam iurat de calūnia.ibidē.nu.6.
1 Procurator generalis nō potest de causa cōꝓmittere in arbitrū vel arbitratorem.in.l.mandato.nu.1.ff.de procu.fo.110.
6 Procurator oīm bonor̄ pōt solutionē recipe.i.l.ꝙo.nu.1.ff.ℨ sol.fo.87.
Procurator omniū bonorū sine libera nō potest alienare.ibidē.
6 Procurator ad agendum an possit appellare z ꝑsequi.in.l.si procurator̄io nomine.nu.1.ff.quādo appel.sit.fo.223.
4 Procurator effectus pauper post mandatū eoipso cēsetur renocatus. in.l.liberto suo.§.largius.nu.3.ff.de annu.lega.fo.70.
Procurator q̄ possit cōstitui in cā vniuersitatis z mōasterij ab ipa vniuersitate z monasterio.in.§.si qs eps.nu.1.in aut.de san.epis.fo.67.
7 Procuratoris officium quis nō cogitur inuitus suscipere.in.l.inuitus. nu.1.C.de procura.fo.81.
Procurator qui causam suscepit tenetur eam prosequi z appellare nō tamen appellationem prosequi.ibidem.nu.3.
Procurator generalis ad lit.ꝑsentes z futuras potest appellare z appellationem prosequi.ibidem.nu.4.
Procurator in causa pōt petere restitutionem in integrū.ibi.nu.5.
Procurator actoris siue rei qñ teneatur ꝺfendere.ibidē.nu.11.
7 Procuratorem cōstituere ante litem cōtesta.vel post in quo differat.in l.nibil.nu.1.C.de procura.fo.82.
Procurator post lit.cōtest.qñ possit aliū substituere.ibidē.nu.2.
6 Procurator accusati de pluribus criminibus iter que erat vnum quo ingerebatur pena sanguinis admittitur in alijs.in.l.iam tamen.§.si tamen plures.nu.2.ff.iudi.sol.fo.10.
Procuratores plures si constituantur ex parte rei cum clausula qō nō fit melior cōditio occupantis:an vnus admittatur.remittiue.ibi.nu.5.
6 Procurator plurium dominorū si stipulatur aliquid procuratorio nomine ipsorum si nō acquirit vni eorū sed accrescat alteri.in.l.ꝓoinde. §.interdum.nu.2.ff.de stipu.ser.fo.66.
5 Procurator quando notorium est q̄ dñs ipsum dimisit primo perquirendus est anteq̄ fiat citatio ad domum:als fecus.in.l.dies cautioni.§. ꝓtor ait.nu.16.ff.de dam.infec.fo.27.
6 Procurator minoris siue verus siue falsus ad iudicia satisdās dñm ratum habiturū non cogitur satisdare:qō si minor peteret restitutionem in integrum dabit quanti ea res erit:fecus in ꝓcuratore recipiente solutionem.in.l.cum minor.nu.2.ff.rem ra.babe.fo.113.
6 Procurator ℈ quē lata est sn̄ia ipe dz appellare ꝓcuratorio noie z ī dubio ꝺz appellare ꝓcuratorio noīe.in.l.j.§.libelli.nu.5.ff.de appel.f.213.
5 Procurator si dubitatur de euictione mandati debet satisdare sub bac forma q̄ fideiusso⁹ teneatur si apparuerit mandatum renocatū:als nō. in.l.ꝓtor ait.nu.1.ff.de dam.infec.fo.29.
Procurator in criminalibus an teneatur cum dubitatur de morte vulnerati.ibidem.nume.2.
5 Procurator ꝑs in iudicio z nō dñs ideo cōdemnat q2 initiū dz sumere ex ꝑsona eius q̄ est ꝓsens.in.l.quecūq;.nu.2.ff.de act.z obli.fo.174.
2 Procurator generalis nō renocat que specialiter sunt ꝓuisa per dñm. in.l.si hominem.nu.1.ff.manda.fo.109.
6 Procurator per lit.cōtesta.q̄ efficiatur dñs litis id est instantie.in.l.ab executore.§.si procurator.nu.1.ff.de appel.fo.215.
Procurator etiā vbi lis nō cōtestatur vel post litē cōtestatā iteruenies statim cū incipit tractare de meritis cause efficit dñs litis.ibidē.nu.2.
2 Procurator si soluit ī debitum qñ repetatur per dñm.in.l.si ꝓcurator. nume.1.ff.de cōdi.indebi.fo.49.
2 Procurator qui facit aliquid vt nuntius q̄ nō valeat qō agit.in.l.q̄ autem.§.cōstituere.nu.5.ff.de cōsti.pecu.fo.75.
Procurator fisci q̄ eligat thesaurarium generalem.in.l.illud.nume.3. C.de cano.lar.lib.g.fo.14.
7 Procurator qñ dicatur habere speciale mandatū ad petendam restitutionem in integrū.in.l.vna.nu.1.C.etiam per ꝓcura.cau.resti.fo.101.
Procurator etiam sine speciali mandato pōt agere causam restitui in integrum qñ venit incidenter in causa cōmissa.ibidem.nu.2.
Procurator cōstitutus ad solutionem recipiendam nō pōt terminum prorogare.in.§.illud.nu.2.in aut.vt iudi.sine quoquo suffra.fo.14.
5 Procurator qui requirit terminum ad cōferēdum cum dño an debeat ei dari vel dominus dicatur cōtumax.remittiue in.l.ꝓtor ait.§.defendi.nu.4.ff.quibus ex cau.in pos.ea.fo.131.
6 Procurator censetur renocatus si post mādatum effectus est ribaldus. in.l.si cum cornelius.nu.1.ff.de soln.fo.96.
3 Procurator cōstitutus ad petendum restitutionem in integrum:nō tenet cōstitutio nisi dicatur in qua causa vel in qua re.in.l.in repudianda. §.sed vtrum.nu.1.ff.de acqui.bere.fo.172.
Procuratorem si cōstituo ad agendū z defendēdum de calūnia iurandum z beneficiū restitutionis petendum z nō dico in qua causa nec cum quo an valeat:z qñ dicatur generale mandatū:z qñ speciale.ibi.nu.2.

Universidad del Rosario Archivo Histórico

5 Procurator pmittens dñm ratum habiturum non potest dicere nolo teneri de rato si apparebit me verū pcuratorem.in.l.inter quos.§.alieno.nu.1.ff.de dam.infec.fo.43.
Procurator qui semel in iudicio cauit de rato si iterum apponitur nō tenetur iterum cauere.ibidem.nu.3.
3 Procurator etiam durante mādato cogitur reddere rōnes.in.l.j.§.nō potest.nu.1.C.de exccu.tut.o.r cura.fo.77.
Procurator cōstitutus ad exhibēdū nō pōt cōstitūtedo liberare debitorē nisi decretū interueniat.i.l.nec vēditio.nu.3.C.de pre.decurio.li.x.fo.18.
1 Procurator falsus actoris etiam litem cōtestando nō facit cōditionem suam aliquam.in.l.iulianus.nu.3.ff.qui satisda.cog.fo.65.
2 Procurator an possit habere fidem de pretio vendēdo.in.l.j.nu.1.ff.de excep.rei vendi.fo.148.
6 Procurator substituens alium nō potest amplius gerere.in.l.quod si forte.§.quid ergo.nu.4.ff.de solu.fo.88.
1 Procurator impetrās iniquū ius p dño potest cōtra dñm eodem iure vti.in.l.si quis iniquū.§.si pcurator.nu.6.ff.qō quisqs iur.fo.54.
2 Procurator in rem suā potest reuocari.in.l.si pcuratori.nume.2.ff.de cōdi.cau.da.fo.44.
Procurator falsus vel falsus creditor scienter recipiens indebitum qñ cōmittat furtum.ibidem.nu.5.
Procurator verus ad recipiendū indebitum dicitur quando habet ad hoc speciale mandatum.ibidem.nume.7.
Procurator falsus qñ cōmittit furtū tenetur cōdictione furtiua r alijs cōdictionibus.ibidem.nume.10.
Procurator falso datum vt nuntio vt portet ad creditorem qñ prestet liberationem danti r quo remedio succurratur.ibidē.nu.13.r.14.
6 Procurator qñ tenetur satisdare pōt petere dilationem ad faciendum cōparere dñm vt p eo satisdet si dominus est presens.in.l.si ad defendēdum.nu.2.ff.iudi.sol.fo.111.
3 Procurator simpliciter datus intelligitur quo ad psonas r res nominatas in instrumento.in.l.qō dicitur.nu.1.ff.de tuto.fo.47.
Procurator intelligitur datus ad agendum r defendendū.ibi.nu.3.
2 Procurator ad iudicia ante litem cōtestatam nō substituit.in.l.si pcuratorem.nu.1.ff.manda.fo.108.
Procurator ad negotia substituit quando nō est electa industria persone.ibidem.nume.2.
3 Procurator licet nō exprimat videtur facere pcuratorio nomine domini.in.l.post dotem.nu.12.ff.solu.matri.fo.27.
6 Procurator nō declarat verba libelli porrecti ambigua per dominum.in.l.inter stipulantem.§.si stichum.nu.9.ff.de verbo.obli.fo.32.
8 Procurator admittitur in causa criminali p persona illustri.in.l.si.nume.1.C.de iniur.fo.126.
Procurator nō admittitur vbi p delicto imponit pena pecuniaria vel corporalis alternatiue.ibidem.nu.2.
2 Procurator defensor q iuramentū decisiuum subire nō cogitur.in.l.iusiurandum.§.pcurator.nu.7.ff.de iureiur.fo.36.
Procurator cogitur subire iuramentum in respōdendo positionibus r interrogationibus.ibidem.nu.8.
5 Procurator ad negotia qui hꝫ certā r limitatā formā potest incōtinēti aliū substituere.in.l.apud celsum.§.mandaui.nu.1.ff.de dolo.fo.171.
2 Procurator r cōiuncta persona nō admittuntur ad iurandū in litem.in.l.vulgo.nu.3.ff.de in litem iuran.fo.40.
6 Procurator in causis capitalibus qñ reus est detentus q possit interuenire.in.l.nō tantum.nu.2.ff.de appella.fo.216.
Procurator assignans in catastro p domino nō tenetur ad collectas.in.l.si penis.nu.2.C.de agrico.lib.xi.fo.34.
3 Procurator actoris an teneatur de ea defendendo in casu recōuentionis.in.l.j.§.si filia.nu.3.ff.rerū amo.fo.37.
7 Procurator quando possit renūtiare liti r exceptionibus.in.l.postq̄.nu.10.C.de pac.fo.51.
5 Procurator iurat de calūnia in animaꝫ domini r suam.in.l.qui bona fide.§.si alieno.nu.2.ff.de dam.infec.fo.31.
Procurator si iurat pcuratorio nomine se animo calumnie nō petere sufficit.ibidem.nu.3.
Procurator qui iurat de calūnia debet habere speciale mādatū ad iurandum de calumnia in tali causa quam habeo cum tali licet cōmunis practica aliter obseruet a qua nō est recedendum.ibidē.nu.5.r.7.
Procurator generalis sine speciali mandato qñ dñs nō potest haberi iurat de calumnia.ibidem.nu.9.
Idem de veritate r de affectione.ibidem.
Procurator pōt pstare iuramētū calūnie qō est pbationis.ibi.nu.10.
Procurator generalis pōt prestare istud iuramentum pbationis r iurat in animam suam nō domini.ibidem.nu.11.
Illud iuramentum est de credulitate.ibidem.nu.12.
Procurator si in isto iuramento iurat pcuratorio nomine simpliciter sic animo calūnie nō petere nō sufficit.ibidem.nu.13.
Procurator etiam specialis nō admittitur ad respōdendum de veritate in criminalibus.ibidem.nu.16.
Procurator cesaris est iudex inter priuatum r fiscum.in.l.si minore.nume.1.C.de iure fisci.lib.x.fo.2.
8 Procurator in rem suam non potest constitui ad recipiēdum fideicommissum.in.l.sancimus.nu.2.C.ad trebel.fo.50.
5 Procurator petens remissionem nūtiationis prestita cautione de opere demoliendo nō cauet de rato.in.l.de pupillo.§.qui remissionem.nu.3.ff.de ope.no.nun.fo.14.
Procurator rei qñ prestare debeat cautionem de rato.ibidē.nu.4.
5 Procurator simplr cōstitutus q videat cōstitutus ad causas futuras cōnexas vel dependētes.in.l.damni.§.si is qui.nu.2.ff.de dā.infe.fo.39.
Procurator absentis si fuerit negligēs ī exequēdo mādata cōis punit r etiā dñs si fuerit cōscius.in.l.si.nu.1.C.de exac.lib.xii.fo.48.
8 Procurator videtur factus ille cui cōmittitur administratio bonorū.in.l.in puinciali.§.si ego.nu.3.ff.de ope.no.nun.fo.9.
2 Procurator datus ad vēdendum an possit vēdere habita fide de ptio.in.l.quicūqs.§.nō tamen.nu.4.ff.de instito.fo.94.
5 Procurator nūtians debet cauere de rato qñ de mandato dubitat.in l.de pupillo.§.qui pcuratorio.nu.1.ff.de ope.no.nun.fo.14.
Procurator generalis potest nūtiare r nō requiritur speciale mandatum.ibidem.nu.2.
5 Procurator q hꝫ plures causas in eadē curia si cōparet r dicat psente me in oībus terminis quos hic habeo r licētiatus recessit sufficit vt interponat primū decretuꝫ.in.l.si finita.§.iulia.nu.12.ff.de dā.infec.fo.33.
Procurator nō legitime cōstituitur si cōparuit in prima citatione r donec tractatur de legitimatione persone alij termini trāsierunt apparet expressim in actis qñ actor in omni termino cōparuerit an reus dicat cōtumaz r primum decretū interponatur.ibidē.nu.14.
6 Procurator si est vere cōtumaz an impediatur dñs appellare.in.l.j.§.si aduersus.nu.2.ff.quādo appel.sit.fo.223.
3 Procurator pōt denūtiare r an requiratur speciale mandatū r q sufficiat generale.in.l.j.§.permittitur.nu.1.ff.de libe.agno.fo.19.
Procurator cōstitutus ad denūtiandum a quo debeat cōstitui scilꝫ an a filia tantum an a patre an ab vtroq;.ibidē.nu.2.
Procurator si fuit semper in iudicio verba sententie debent referri ad eū si tenor sententie patitur r quid si nō semp fuit in iudicio.in.l.j.nume.4.C.de sen.r interlocu.om.iudi.fo.68.
6 Procurator in rem suaꝫ an teneatur iurare de calumnia.in.l.j.§.in prīcia.nu.1.ff.quādo appel.sit.fo.223.
6 Procurator fisci r qui vendidit res minores vel ecclesie nō pōt habere fidē de pretio.in.l.si pcurator.§.si ab eo.nu.1.ff.de iure fisci.fo.231.
4 Procurator satis est q citetur vt perueniri possit ad primū decretum.in.l.solent.nu.17.ff.de ali.lega.fo.88.
5 Procurator acquirit domino fine cessione in inseparabilibus a persona vt in vsufructus vgore accipere.in.l.possessio.§.r si possessio.nu.4.ff.de acqui.pos.fo.94.
Procurator pmittens pcuratorio nomine domini obligat dominum actione vtili.ibidem.nu.5.
5 Procurator an possit citari prima vice.q̄ sic.quo ad primum decretū.in.l.q̄uis.nu.10.ff.de dam.infec.fo.39.
Procuratoris ex cōtumacia potest peruenīri ad primū decretū contra dominum nō ad secūdum.ibidem.nu.11.
5 Procurator si nuntiat r non dicit pcuratorio nomine an valeat.in.l.j.§.nuntiatio.nu.12.ff.de ope.no.nun.fo.5.
1 Procurator omniū bonorū cum libera potest agere r in iudicio deducere licet nō sit dictum.in.l.nam r nocere.nu.1.ff.de pac.fo.84.
Procurator dato ad lites solui nō pōt.in.l.sed si tantum.nu.1.ff.eo.ti.
Procurator quomodo debet cōcludere in libello.ibidem.
3 Procurator vel institor cōtrahens r exprimens hoc fieri in causa pertinēte ad dñm videtur pcuratorio vel institorio nomine 3bere.in.l.post mortem.§.tutor.nu.3.ff.quādo ex facto tuto.vel cura.fo.72.
2 Procurator reuocatus quando obliget dñm.remissiue in.l.si nō sortē.§.qui filio.nu.11.ff.de condi.inde.fo.53.
1 Procurator tūc quis reputatur cum bene r fideliter gerit.in repe.l.ij.nu.4.ff.de offi.pcu.cesa.fo.43.
Procurator nō iubet seruo vt adeat hereditatem.ibidē.nu.5.
Procurator hīs generalē r liberā an possit hīficia cōferre.ibi.nu.10.
5 Procurator ecclesie fisci vel minoris nō pōt vendere rem nisi pecunia presenti.in.l.a diuo pio.§.sed si emptor.nu.3.ff.de re iudi.fo.121.
Procurator alterius q̄ minoris vel ecclesie quando possit vēdere rem pecunia nō presenti.ibidem.nu.4.
Procurator cōtrādo se pretiū recepisse nō transfert dñiū nisi in instrumento dicatur habuit r recepit vel nisi apparet pretiū cōuersum in illā causam in quā habebat potestatē vendendi.ibidem.nu.6.
7 Procurator in rem suam videtur pprium negotiū gerere.in.l.qui stipendia.nu.1.C.de pcura.fo.79.
Procurator in rem suam si agit quō cognoscetur an intētet vtilem vel directam.ibidem.nu.2.
Procurator cesaris r comes rerum priuatarum idem est.in.l.si quādo.nu.1.C.de bo.vacan.lib.x.fo.8.
7 Procurator a minore cōstitutus debet cauere q̄ minor nō petat restitutionem in integrū.in.l.neq; tutores.nu.14.C.de procura.fo.80.
6 Procurator quādo possit esse testis in causa quaꝫ pcurat.in.l.deferre.nu.2.ff.de iure fisci.fo.231.
7 Procurator vel testes si sint cōdemnati de falso non nocet domino nec pducenti.in.l.j.nu.1.C.de fide instru.fo.154.

Procurator non

6 Procurator nō cauet iudicatū solui quando habet mandatū r dñs eū in mandato releuauit.in rub.nu.3.ff.iudi.sol.fo.107.
Procurator nō cauet de rato qñ est certum de mandato.ibidem.
Procurator releuatus a dño:debet tamen nuda cautione pmittere iudicatū solui:licet cōsuetudo nō obseruat.ibidem.nu.4.
Procurator r principalis qñ fideiubet pro eo contra dñm fit prius executio nisi fit.pcurator in rem suam.ibidē.nu.5.
Dominus qui releuauit a satisdando si nō est soluendo procurator tñ cauet de iudicio sisti.ibidem.nu.6.
Procurator in instrumento pcurationis an possit releuari a cautione de defendendo.ibidem.nu.7.
4 Procurator generalis potest facere ea que dñs ordinarie faciebat.i.l.scio.§.modico.nu.3.ff.de aur.lega.fo.68.
6 Procurator r tutor hꝫ assistāt cause nō tñ dicunt aduocati:nec petūt salariū p officio.in.l.j.§.aduocatos.nu.1.ff.de var.r extraor.cog.fo.251.
1 Procurator actoris r rei nō potest esse vnus.in.l.licet in popularib⁹.nume.1.ff.de pcura.fo.109.
Procurator interuenies post litē cōtestatā debet cōdēnari.ibi.nu.2.
6 Procurator fisci q nō debet citari ad prosequendam causam appellationis in causa criminali sed accusator ipse psequi debet.in.l.accusatorum.§.reus.nu.2.ff.ad turpil.fo.190.
7 Procurator qñ cōpromittit r dubitat de mādato debet cauere dñm ratum habiturū cōpromissum.in.l.j.nu.3.C.de pcura.fo.77.
Procurator qñ certum est ipsum non habere mandatum nō admittit etiam cum cautione rati.ibidem.nu.4.
Procurator rei semper debet cauere iudicatū solui.ibidem.nu.9.
Procurator qui agit r dubiū sit de mandato quando teneatur cauere de rato.ibidem.nu.10.
3 Procurator quando possit conueniri officio durante.in.l.cū curatore.nu.1.ff.de admi.tuto.r cura.fo.63.
1 Procurator simpliciter constitutus non videt constitutus ad futuras actiones.in.l.omniū autem.nu.1.ff.de procu.fo.107.
Procurator q tenet defendere intelligit siue p se siue p alios.ibi.nu.2.
2 Procurator debet certiorari de reuocatione qñ eo nō citato posset dānum incurrere.in.l.si pecuniā.§.itē si quis.nu.1.ff.de 2di.cau.da.fo.42.
2 Procurator tenetur de leuissima culpa.in.l.si pecuniam.§.item si quis.nu.4.ff.de condi.cau.da.fo.42.
5 Procurator q nō hꝫ mandatū ad substituendū qñ possit alium substituere.remissiue in.l.in vēdi.§.si vnꝰ.nu.1.ff.de bo.auto.iudi.pos.fo.134.
6 Procurator fisci vendēs si res est euicta quod teneatur ad duplum.in l.si procurator.nu.1.ff.de iure fisci.fo.230.
Procurator priuati qui vendidit si pmisit duplū r ita se habeat cōsuetudo domus qñ res euincit tenet:alꝰ ipse procurator.ibidē.nu.2.
4 Procurator tenetur de omni culpa etiaꝫ leuissimaꝫ r tenetur cauere.in l.cū res.nu.4.ff.de lega.j.fo.15.
4 Procurator presumitur ille penes quē sunt instrumēta cause.in.l.carbonianū.§.causet.nu.2.ff.de carbo.edic.fo.177.
1 Procurator q tenet satisdare de defendēdo an dicere possit statim volo defendere r nō satisdare.in.l.sed r be.§.preter.nu.2.ff.de pcu.fo.107.
Procurator qñ cogatur precise dñm defendere.ibidem.nu.3.
6 Procurator quādo possit interuenire si crimen opponitur per modum exceptionis.in.l.si cui.nu.4.ff.de accusa.fo.159.
1 Procurator potest respondere interrogationibus ante litem cōtestatā si actor vult.in.l.nō solum.nu.1.ff.de pcura.fo.107.
1 Procurator primus lite cōtestata non videtur reuocatus per constitutionem secūdi.in.l.si qs.§.iulianus.nu.1.ff.de pcura.fo.105.
Procurator iurat de calumnia pro dño si habet speciale mādatum.in auf.vt litig.nu.7.fo.52.
1 Procurator prestat tres cautiones.s.de rato de iudicato r de defendēdo.in.l.si defunctus.§.qui ad cōmuni.nu.1.ff.de pcura.fo.104.
Procurator etiam p quo dñs satisdat iuxta formam.§.sed bodie.insti. de satisda.tenet satisdare de iudicio sisti.ibidem.nu.2.
Procurator an teneat cauere saltē nuda cautione.remissiue.ibi.nu.4.
6 Procurator constitui potest ad petendum restitutionem fideicōmissi licet nō possit cedi nec procurator in rem suam cōstitui.in.l.si stipulatus.nu.6.ff.de verbo.obli.fo.30.
1 Procurator constitutus ad agendū videtur cōstitutus etiam ad defendendum.in.l.mutus.§.pena.nu.1.ff.de pcura.fo.109.
1 Procurator generalis potest remittere nūtiationem noui operis non gratis.in.l.cū pcurator.nu.1.ff.de ope.no.nun.fo.23.
Procurator ad nūtiandū potest recipere bāc satisdationem ex qua sequitur.remissiue.ibidem.
Procurator nō petit restitutionē in integrū nisi habeat speciale mādatum tamen generalis petit qñ venit incidenter.ibidem.nu.2.
Procurator licet non teneat psequi appellationem a diffinitiua tenet tamen psequi ab interlocutoria.ibidem.
1 Procurator cōdēnat nōie pcuratorio.in.l.si qs.nu.1.ff.de pcu.fo.105.
Procurator interuenies etiā post litē cōtestatā condēnat.ibidē.nu.2.
Procurator tenet actione iudicati directa licet non efficaciter q̄ successionem efficit efficaꝫ.ibidem.nu.4.
1 Procurator cōstitutus ad agendū r defendendū r ad soluendū satisfaciendū nō pōt pcise cogi vt soluat circa expedīēda extra iudiciū in iudicio cogit de rebꝰ dñi.in.l.filiusfa.§.pcuratorē.nu.2.ff.de pcu.fo.103.
1 Procurator in eadē terra licet tribunal sit diuersum cogitur dñm defendere.in.l.sed r be.§.non solū.nu.1.ff.de pcura.fo.106.
1 Procurator q uo dñs satisdedit in instrumento an saltem nuda cautione pmittere debeat.in.l.minor.nu.6.ff.de pcura.fo.110.
1 Procurator non reuocat post litem cōtestatam quia est effectus dñs litis.in.l.post litem.nu.2.ff.de pcura.fo.104.
Procurator in causis in quibus lis nō contestat efficitur d̄ dñs litis qñ incipit tractare de meritis cause.ibidem.nu.3.
Procurator ex causa nō reuocat pcuratorē substitutū a se.ibidē.nu.5.
Procurator iuuenis reuocari potest.ibidem.nu.6.
1 Procurator rei cauet de rato vbicūqs p cautionē iudicatū solui nō est cautū actori.in.l.pomponius.§.sed r is.nu.1.ff.de pcu.fo.108.
1 Procurator rei dꝫ cauere de rato qñ agit ad aliqd qō nō implet solutione sed iudicis snia.in.l.nō soluere.§.itē ait.nu.1.ff.de pcura.fo.180.
2 Procurator pstitut⁹ ad accipiēdū pecuniā mutuo si pfiteat se recepisse an obliget dñm.vbi q nō.in.l.ij.§.i mutui datiōe.nu.6.ff.si cer.pe.fo.6.
Procurator constitutus ad accipiendum pecuniam mutuo r ad confitendum receppisse r ad pmittendum non obligat dominū si non cōstat de numeratione.ibidem.nume.7.
1 Procurator cui cōmissa est libera administratio ī vno negotio potest quicquid vult libere in illo facere r quis possit.in.l.pcurator.nu.3.et.5.ff.de pcura.fo.110.
4 Procurator incertus dari potest.in.l.qdā.nu.7.ff.de rebꝰ du.fo.104.
6 Procurator actoris qui est alterius fori cōstitutus tantū ad agendum an posset cōstituere debitorem in mora.in.l.si seruū.§.nunc videamus.nu.4.ff.de verbo.obli.fo.37.
5 Procurator substitutus ab alio procuratore ppter dubium in mandato an debeat cauere dñm ratū habiturū hoc est pcuratorem substituentem vel aliū.in.l.ij.nu.6.ff.de cura.bo.dam.fo.139.
1 Procurator in rem suam pcuratorem cōstituit ante lit.contesta.in.l.j.nu.3.ff.de procura.fo.103.
Procurator qui habet mandatū ad substituendum potest constituere pcuratorem ante litem cōtestatam.ibidem.nu.4.
Procurator r seruus ad negotia constituit pcuratorem ante litē contestatam.ibidem.nu.5.
1 Procurator cesaris an possit vēdere r habere fidem de pretio.in.l.j.nume.4.ff.de offi.pcu.cesa.fo.42.
Procurator priuati an possit vendere r habere fidē de pretio.ibi.nu.5.
Procurator constitutus ad vendendū an possit facere aliū pcuratorē.ibidem.nu.7.r in repe.nu.11.
1 Procurator quando teneat finito officio et si vendit de euictione.in.l.pcurator qui.nu.2.ff.de pcura.fo.111.
Procurator cōuentus cedendo actionem mandati quam habet cōtra dñm quod non habet aliud liberatur.ibidem.nu.3.
Procurator qui pcuratorio nomine pmittit obligat saltem vel vt doceat se pcuratorem vel faciat dñm ratū habere.ibidem.nu.4.
6 Procurator cōstitutus apud acta non debet cauere.in.l.ne satisdatio.nu.1.ff.rem ra.ba.fo.115.
1 Procurator qui promisit per stipulationem tenet.in.l.si pupilli.§.itē.nu.1.ff.de nego.gest.fo.114.
1 Procurator constitutus ad agendū non potest executionem sententie petere nisi esset pcurator generalis ad lites presentes et futuras.in.l.si pcurator.nu.2.ff.de pcura.fo.105.
Procurator ad negotia potest aliū substituere quia suscepto mandato negotiū spectat ad ipsum cura r solicitudine.in.l.mandasti.nume.2.ff.de nego.gest.fo.122.
Procurator specialis ad vnū actum tantuꝫ potest aliū procuratorem substituere ad illum actū.ibidem.nu.4.
5 Procurator in rem suam non potest contra dñm cōstituentem vti illo iure.in.l.j.§.vsufructuarius.nu.3.ff.de ope.no.nun.fo.8.
1 Procurator quando admittatur cum cautione rati.in.l.non solum.§.qui alieno.nu.1.ff.de pcura.fo.107.
Procurator rei tenet cauere de iudicato soluendo.ibidē.
Procurator eligit vel pbare mandatū vel cauere de rato quando dubitat de mandato.ibidem.nu.2.
Procurator cōrā arbitro nō cauet rem ratā dñm habiturū.ibi.nu.5.
Procurator an admittat si velit cauere si apparebit eum nō esse procuratorem.ibidem.nu.6.
1 Procurator post litem cōtestatam cogitur precise peragere iudiciū.in l.mutari.nu.1.ff.de pcu.fo.104.
Procurator vel dominus nouus non potest interuenire post litem cōtestatam.r quomodo.ibidem.nu.2.
Procurator cōstitutus a dño ex causa absentie eo reuerso etiam lite cōtestata per procuratorem mandatū reuocat.ibidem.nu.5.
Procurator ire nō admittit ad crimē publici iudicij tam ex parte rei quā actoris.in.l.accusatore.§.ad crimen.nu.1.ff.de publi.iudi.fo.154.
Procurator dānat vel absoluit qñ in eū potest cadere snia.ibidem.
Procurator q interuenire possit in causa publici iudicij qñ pena venit imponenda a relegatione.j.r q̄ ita seruat consuetudo.ibidē.nu.4.
Et si est detentus ad omnem articulū preterq̄ ad sententiam.ibi.nu.13.
Procurator q nō possit interuenire in illis tribus casibus in quibus

Universidad del Rosario | Archivo Histórico

absens ad penam mortis dãnari potest.ibidem.nu.5.
Procurator in crimine capitali p accusato detento interuenire potest ad allegandum causas cause:z sic seruat consuetudo.ibi.nu.10.
Procurator in causa puati delicti si pena imponit a relegatione.ē.qõ nõ possit interuenire q ita cõsuleret z qõ ita seruat cõsuetudo.ibi.nu.11.
Procurator etiam ad vnum articulũ in accusatione capitali an possit interuenire.ibidem.nu.13.
Procurator ex parte rei q possit interuenire si per statutũ imponitur pro homicidio imponitur pena pecuniaria.ibidẽ.nu.14.
Procurator in cã publici cris ex pte accusatoris iteruenire nõ põt.ibi.
Procurator an admittatur q in defectum pecuniarie imponitur pena capitalis.remissiue.ibidem.nu.15.
Procurator in crimine publici iudicij cõstitutus quas exceptiones ponere potest.vbi q dilatorias que crimen nõ tangunt.ibidem.nu.18.
Procurator in crimine publici iudicij q possit opponere exceptiones tangentem delictũ si constat notorie eam esse veram.ibidẽ.nu.19.
Procurator in criminalibus q nõ possit opponere exceptionẽ perem ptoriam.ibidem.nu.20.
Procurator in criminalibus nõ admittitur ad opponendũ exceptionem dubiam de iure:licet non sit dubia de facto.ibidem.nu.21.
Procurator in criminalibus si fuit admissus q non debuit admitti an valeat processus.ibidem.nu.23.
1 Procurator põt esse ifamis.in.l.j.ſ.boc edicto.nu.1.ff.de postu.fo.97.
1 Procurator nõ tenẽ dñm defendere nisi arbitrio boni viri.in.l.seruũ quoq;.ſ.ait prẽtor.nu.2.ff.de procu.fo.106.
Procurator cõstitutus ad agendũ tantũ cũ dictione tacitiua nõ tenẽ dñm defendere:secus si esset simpliciter ꝑstitutus ad agẽdũ.ibi.nu.3.
Procurator actoris satisdat de rato qñ est dubiũ de mãdato.ibi.nu.4.
Procurator in rẽ suam ex necessitate dr is cui sunt iudicata bona iudicio fami.berci.vel nota debitorũ adiudicata z ex persona sua vtil excẽptionib9 z replicationib9.in.l.seruũ q3.ſ.equũ.nu.1.ff.de pcu.fo.eo.
Procurator in rẽ suã z agat nõe pcuratorio tũ ꝓcludẽdo dz dicere pe to ꝺdenari mihi dicto noie ad dãdũ z soluẽdũ mihi z p mea vtilitate:z B qñ intẽtat directas sec9 si vtiles.in.d.l.seruũ q3.ſ.si qs i rẽ.nu.1.ff.eo.
Procurator in rem suam intentans vtiles an teneatur defendere cedẽtem in causa reconuentionis.ibidem.nu.2.
Procurator in rem suam in casibus in quibus nõ tenetur dñm defendere potest obijci exceptio cõpensationis.ibidẽ.nu.3.
1 Procurator quando possit petere dilationem vt certificetur a domino quid respondeat.in.l.nõ solum.nu.2.ff.de procu.fo.107.
Procurator i rẽ suã siue directa siue vtili iurat ipe de calũnia.ibi.nu.3.
Procurator in rem suam quando possit positionibus rñdere.ibidem.
Procurator simplex quia iurat de calũnia si vult poterit positionibus respondere.ibidem.nu.5.
Ex prima rñsione pcuratoris qñ dñs z qñ ipse pcurator tenebit.nu.8.
Vbicũq; ex mala confessione procuratoris preiudicatur dño procurator tenetur dño actione mandati.ibidem.nu.9.
1 Procuratoris officium dicitur occupari per litis contestationem.in.l. pluribus.nu.2.ff.de procu.fo.105.
Procuratores plures si sunt constituti nec fuit dictum insolidũ quando quilibet admittatur pro parte.ibidem.nu.3.
Si ex duobus procuratoribus cõstitutis vnus confitetur alius negat quid agendũ.remissiue.ibidem.nu.4.
Procurator an possit interuenire in crimine publici iudicij vbi imponitur alia pena q pecuniaria puta quãdo imponit pena relegata.in.l. seruũ quoq;.ſ.publice.nu.1.ff.de procura.fo.106.
6 Procurator de cuius mãdato dubitat cauet de rato.in.l.si sine.ſ.cum autem.nu.1.ff.rem ra.ha.fo.116.
Procurator solui põt de cui9 mãdato dubitat.si cauet de rato.ibi.nu.2.
Procurator falsus si egit z succubuit postea dñs egit z obtinuit stipulatio cõmittitur ad totum qõ dñs exigit.ibidem.nu.3.z.10.
Procurator falsus qñ egit z succubuit retento eodẽ themate stipulatio de rato ꝺ ipsum z eius ꝓcuratorẽ ad qd cõmittat.ibi.nu.4.z.11.
Procurator vero agente z q obtinuit si dñs postea egit z obtinuit stipulatio non cõmittit nisi procuratori fuisset solutũ.ibidẽ.nu.6.
Procurator verus q egit z obtinuit si postea dñs egit z succubuit si procurator fuit solutũ stipulatio cõmittit ad expẽsas litis tantũ.ibi.nu.7.
Procurator quando egit z succubuit:sic et dñs stipulatio cõmittit ad expensas litis.ibidem.nu.8.
Procurator si egit z obtinuit postea dñs egit z instãtia perempta est stipulatio cõmittitur ad expensas litis.ibidem.nu.9.
Procurator falsus quando egit z obtinuit z dominus egit z succubuit ad quid stipulatio cõmittatur.ibidem.nu.12.
6 Procurator omnũ bonorum potest agere licet in mandato non sit dictum.in.l.sed si vnus.ſ.procuratorem.nu.1.ff.de iniur.fo.142.
1 Procurator qñ contrahit an necessario debeat scire se habere mandatum.q sic.in.l.si pupilli.ſ.item si.nu.6.ff.de neg.gest.fo.115.
Procurator fisci q habeat ius vẽdendi reo res fiscales:speciali mãdato interueniente res autem debitoris fisci absq; alio mandato vẽdit.in l.j.nu.7.C.de fide instru.lib.x.fo.6.
5 Procurator qñ possit substituer aliũ siue sit ad iudicia siue ad negotia. i.l.iy fucapione.ſ.accessio possessionis.nu.1.ff.de diuer.z tẽp.pscri.f.171.
Procurator cõstitutus ad exigendũ z recipiendũ pecuniã nõ admittit nisi fidẽ faciat de mandato.in.ſ.eos.nu.2.in auf.de collato.fo.55.
1 Procuratorẽ q mittit ad iudicẽ cũ mãdato insufficiẽti est verus contumax z amplius nõ est citãdus.in.l.j.ſ.vsus aũt.nu.1.ff.de pcura.fo.103.
Procurator cõstitutus simpliciter an videat constitutus ad lites futuras.remissiue in.d.l.j.ſ.dari autem.nu.3.ff.eo.
Procurator cõstitut9 ad diẽ an possit lite nõ finita illã pseq.ibi.nu.4.
5 Procuratorẽ si dico valde z eme tales ꝺ domũ nomine meo z ipse emat p se quia sibi nõ ita cito dedi pecuniam presumit tamen p me empta.in.l. is qui suus.ſ.vnde queri.nu.1.ff.de manumiſ.fo.73.
4 Procuratorẽ simplici q possit actio cedi sicut z fideicõmissum restitui. in.l.restituta.nu.2.ff.ad trebel.fo.151.
2 Procuratori culpa quãdo non potest imputari periculum pertinet ad dñm.in.l.si ꝓcurator.nu.5.ff.de condi.inde.fo.49.
1 Procuratorẽ quẽ esse in re sua testib9 ꝓbari põt licet instrumẽtũ dicat simplr ipm esse ꝓcuratorẽ.in.l.que oĩa.ſ.plane.nu.1.ff.de ꝓcur.fo.104.
Procurator licite retinet instrumẽta litis donec sibi satisfiat de sumptibus.ibidem.nu.2.
Pendẽte iudicio circa suspicionẽ ꝓcuratoris an dñs iterim possit cãm agitare z in se suscipe iudiciũ.in.d.l.q oĩa.ſ.l3 z aduersarius.nu.4.ff.e.
3 Procurator ꝺato ad egigendum potest solui.in.l.non solum.nu.10.ff. solu.matri.fo.7.
8 Procuratorem quis non videt constituere in dubio animo transferendi dominiũ.in.l.falsus ꝓcuratorẽ.nu.6.C.de fur.fo.5.
Procurator recipiens solutionem an in dubio videatur habere bonũ animum.ibidem.nu.7.
2 Procuratorem qui tenet mittere ex dispositione legis intelligit si idoneum reperire possit.in.l.idem querit.nu.1.ff.ꝓ socio.fo.111.
1 Procuratorem quis solus cõstituit ad ea que solus facere potest.in.l. filiussa.nu.1.ff.de procu.fo.103.
3 Procuratorem an teneatur mittere eger z impeditus.in.l.si quis instituatur.ſ.z ideo.nu.1.ff.de here.insti.fo.123.
6 Procuratorem faciens ad solutionem recipiendam videt debitoribus mãdare.z qualiter notificari debeat renocatio ꝓcuratoris.in.l.qui bominem.ſ.si titium.nu.1.ff.de solu.fo.90.
6 Procuratorẽ pars nõ potest ꝓmittere instructũ si iudex vult qõ personaliter cõpareat.in.l.de minore.ſ.pluriũ.nu.1.ff.de questio.fo.196.
3 Si cõstituo procuratorẽ illũ quem titius nominabit z titius sit inhabilis an valeat.remissiue in.l.in strumẽto.nu.5.ff.de cõdi.insti.fo.158.
7 Procuratorem releuandi a satisdatione modus.in.l.vna.nume.18.C. de satisdat.fo.105.
6 Procuratori litis solui nõ põt nisi aliter esset generalis.in.l.hoc iure. nu.1.ff.de solu.fo.96.
Procurator ꝑstitut9 ad egigẽdũ qñ possit solutionẽ recipere.ibi.nu.2.
Procurator ad lites qõ habeat actionẽ iudicati directa z ꝺnis vtilẽ sine cessione.itẽ ꝺz actionẽ iudicati si habet mãdatũ generale.ibi.nu.3.
Procurator ad lites potest executionem sententie in qua fuit ꝓcurator petere si in mandato ꝺcitur ad lites presentes z futuras nõ virtute simplicis mandati.ibidem.nu.4.
Procurator ad lites simpliciter constitutus potest petere executionem sententie ante mandatum late.ibidem.
5 Procuratoris gñalis iussus nõ ꝓiudicat dño nisi ratũ habeat vel nisi i id qõ ad eũ pueniſ.l.i.aut q aliter.ſ.hec vba.nu.1.ff.qõ vi aut clã.f.160.
Procurator qui habet speciale mandatũ ad iudendum non tenetur.et qualiter.ibidem.nu.2.
4 Procuratore alicuius ad mortẽ cõdemnato differtur executio ad dñi executionem donec reddat rationes.in.l.seruus.nu.1.ff.de leg.j.fo.19.
1 Procuratore condẽnato non infamatur dñs etiam si dñs fuerit litem contesta.in.l.furti.ſ.si quis.nu.2.ff.de bis qui no.infa.fo.100.
5 Procuratore damnato executio differtur vt rationes reddat.in.l.literdum.nu.2.ff.de publi.z vecti.fo.55.
1 Procuratore corrupto succurritur domino cõtra ipsum.in.l.j.ſ.sed et constitutio.nu.8.ff.de calum.fo.122.
4 Procuratore temere litigante quis cõdemnetur in expẽsis.in.l.qui solidum.ſ.etiam.nu.4.ff.de lega.ij.fo.46.
Procuratore fisci cum libera agẽte ante tempus fisco actio perimitur sicut ꝓmato.in.l.iustas.nu.1.2.3.C.de iure fisci.lib.x.fo.4.
Modie inducie ꝺplicantur.ibidem.
6 Procuratore ꝑstituto ad vẽdẽdũ solui põt.i.l.filie.nu.2.ff.de sol.fo.96.
1 Procuratoris delictũ qñ noceat dño vt ꝺ cũ deb exceptio vel actio.in.l. vna.ſ.si procurator.nu.4.ff.si quis ius dicẽ.nõ obẽpe.fo.56.
Procurator q egit calũnioſam litẽ noie dñi z succubuit ipse z non dñs in expẽsis condẽnabitur nisi habeat speciale mandatum.ibi.nu.5.
2 Procuratoris negligentia nocet domino.in.l.si procurator.nu.9.ff.de condi.indebi.fo.49.
5 Procuratoris malitia nõ nocet emptori bonefidei:secus si colludat.in l.qui fundũ.ſ.procurator.nu.1.ff.ꝓ emp.fo.110.
5 Procuratoris inhabilis ad faciendũ procuratorem inhabilem cõstitutio an teneat.in.l.j.ſ.itẽ acquirimus.nu.10.ff.de acqui.pos.fo.80.
6 Procurator pro quo fuit satisdatũ potest renocari.in.l.si ante acceptũ. nu.1.ff.iudi.sol.fo.110.
Procurator post litem contesta.sine cause cognitione non potest renocari eo

cari eo inuito.ibidem.nu.3.
Procurator qui satisdedit si aliũ substituit virtute mandati satisdatio extinguitur si virtute iuris sibi quesiti substituit tũc non extinguuntur satisdationes.ibidem.nu.7.
Procuratores plures si fuit constituti a dño cũ clausula quod non sit melior conditio ꝛc.Et q vnus cepit ꝛc.si vnus cepit causam z satisdedit alius illam terminet extinguitur satisdatio.ibidem.
2 Procuratores duo simpliciter constituti quando videant cõstituti insolidũ.in.l.i.ſ.si plures.nu.1.ff.de exer.ac.fo.91.
Quid in pluribus institoribus.ibidem.
Quid in pluribus officialibus vel delegatis.ibidem.
1 Procuratores plures qñ ab vno sunt dati vnus cõtra alium qñ agere possit.l.qui proprio.ſ.si duobus.nu.2.ff.de procu.fo.109.
5 Procuratores duo si constituunt simpliciter vnus nõ potest agere sine alio.in.l.ij.ſ.si plures.nu.1.ff.de cura.bo.dan.fo.139.
8 **Productio** iurũ põt geri cora notarijs q scribunt in cã. in.l.pcipim9.ſ.i bis aũt.nu.1.C.de ap.fo.85.
1 Productio quarta qñ admittatur.in.l.ſi.nu.13.ff.de fer.fo.72.
Producens instrumentum ad quod fit comparatio iurat.in.ſ.sed z si. nu.8.in auf.de instru.can.fo.32.
Quarta ꝓductio an deb ad probandũ super exceptionibus sicut datur sup principali.remissiue in.ſ.qñ vero.nu.18.in auf.de testi.fo.40.
Productio testium post didicita testificata si testiũ dicta sunt prodita an concedatur.ibidem.nu.18.
Scientia dictoꝝ p testes aduersarij impedit ꝓductionem testiũ.ibi.nu.20.
Proditor quot modis dicatur.remissiue in.l.vltima.nu.3. C.de dila.lib.x.fo.9.
Proditorie fieri aliqd qñ dicat.l.vltima.nu.1.C.de dila.lib.x.fo.9.
6 Prodere est vnũ actu ostendere:z aliud in mente gerere.in.l.respiciendum.ſ.delinquunt.nu.1.ff.de penis.fo.204.
6 **Prodigus** manifestus si nõ est ei interdictũ q possit ꝺhere.in.l.is cui bonis.nu.1.ff.de ver.obli.fo.10.
Prodigus cui dat9 fuit curator: si redijt ad sanos mores an desinat hre curatorẽ.q sic:si est manifestũ aliter requirit factũ iudicis.ibi.nu.5.
Prodigus delinquendo obligat.ibidem.nu.6.
Prodigus equiparat pupillo pubertati proximo.ibidem.
Prodigus cui bonis est interdictũ si contrahat z iurat non tenetur ad obseruantiam iuramenti.ibidem.nu.7.
3 Prodigus ex factis nõ ex fermonib9 cognoscitur.in.l.is qui.ſ.diuus. nu.2.ff.de tuto.z cura.da.ab bis.fo.56.
Prodigus furiosus z similes habent curatores legitimum.in.ſ.z hec. nu.1.in auf.vt hi qui obli.fo.10.
8 Prodigus cui fuerint bona iterdicta si eligit de prioribus nõ vr sublata interdictio.in.l.i.nu.5.C.q z aduer.quos in integ.rest.nõ postu.fo.99.
3 Prodigo manifesto nõ est interdicta administratio bonorum a lege.in l.is cui.nu.2.ff.de testa.fo.96.
4 **Profectitium** quo ad patrem non dicunt ea que cõsequit nepos ab auo materno.in.l. questum.nu.4.ff.de lega.j.fo.24.
In profectitijs bodie nihil est immutatum per iura noua.in auf.de re.nume.7.fo.50.
8 Profectitiũ quid sit:z qualiter intelligat ex substãtia patris proficisci. in.l.cũ oportet.nu.12.z nu.6.C.de bo.que libe.fo.56.
3 **Professores** doctrinarũ in qualibet doctrina debẽt esse in ciuitate.in.l.si duas.ſ.grãmatici.nu.3.ff. de excusa.tuto.z cura.fo.79.
Professio per monachum infra quantũ tempus fieri debeat.in.ſ.si qs autem.nu.1.in auf.de sanctiſ.epiſ.fo.57.
4 **Prohibitio** de non alienãdo facta heredi quãdo cõprehendat heredem heredis.in.l.lucius.ſ.sempronie.nu.2.ff.de lega.iij.fo.66.
Prohibitio facta filio non extendit ad nepotes.ibidem.nu.3.
5 Prohibitio testatoris z iudicis equiparatur.in.l.seruus hac.nume.1. ff.de manumiſ.fo.73.
4 Prohibitione facta heredi an cõprehendant heredes heredis.remissiue in.l.filius.ſ.dum.nu.21.ff.de lega.j.fo.28.
Prohibitio alienationis facta filijs an extendatur ad nepotes.in auf. de testi.fide.nu.1.fo.53.
Prohibitio alienationis facta vt perpetuo res pmaneat i familia z nõ exeat de noie testatoris nõ extendit vltra quartũ gradum.ibi.nu.2.
Alienatio si prohibita est liberis vel heredibus qua voluit ad suos descendentes perpetuo permanere q talis prohibitio non extendat vltra quartum gradũ.ibidem.nu.3.
Res prohibita alienari q alienari potest per vltimũ de familia in quẽ peruenerunt bona.ibidem.nu.4.
1 Prohibitũ an videatur id quod ex eo est quãdo aliquid prohibetur.in l.ij.nu.6.ff.de iurisdi.om.iudi.fo.48.
6 Prohibitũ ad tempus videtur post tẽpus promissum.in.l.in illa stipula.nu.2.ff.de verbo.obli.fo.11.
6 **Promissum.** noie mercedis omni mẽse vel die tot sunt stipulationes quot menses vel dies.in.l.si fertus.ſ.cũ seruus.nu.7.ff.de stipu.ser.fo.67.
4 Promissor.l.florenorum an debeat soluere fm valorẽ ꝓmissionis vel solutionis.in.l.cũ certũ.nu.1.ff.de auro z argẽ.lega.fo.94.
6 Promissor si semel eligit nõ potest amplius eligere.in.l.quicquid.nu.3. ff.de verbo. obli.fo.18.
2 Promissor indemnitatis obligatur ad sortem z adusuram.in.l.quero. nu.4.ff.loca.fo.132.
Promissio non petere reductionem ad arbitriũ boni viri poterit tamẽ peti si inique fuerit arbitratus.in.l.quero.ſ.inter.nume.1.ff.loca.fo.132
Promissio non exheredandi filiũ intelligitur nisi causam exheredationis dederit.ibidem.
Promissio de nõ offendendo intelligit nisi causam dederit.ibidem.
In cõtractibus in quibus vltro citroq; promittit quis non tenetur ad penam cũ effectu si omnia nõ sunt seruata per partem.ibidem.
6 Promissor q ꝓmittit representare aliquem reũ de pena capitali debet ꝓmittere certam penam que nõ excedit modum tagatum.in.l.eos.C.de modo mul.in.l.si quis.nu.3.ff.de custo.z exhi.re.fo.164.
2 Promissio de parẽdo sententie arbitri sub pena z sim cõdemnatus ad dandũ q pena sit adiecta dationi.in.l.naturalis.ſ.qõ si faciaz.nume.1. ff.de prescrip.ver.fo.135.
6 Promissio facta de stando de expẽsis iuramẽto vel dicto tuo an valeat. vbi q nõ obligat nisi declaratione secuta q̃ debet ad arbitriũ boni viri reduci.in.l.in huiusmodi.nu.3.ff.de pacto.stipu.fo.105.
2 Promisso facta cũ moriar quando videatur donatio causa mortis.in l.nam si cũ moriar.nu.3.ff.de condi.inde.fo.71.
6 Promissio sẽda an valeat cũ bis idem promittit.remissiue in.l.qui bis idem.nu.1.ff.de verbo.obli.fo.13.
2 Promissio qñ est facta ob turpem causam q non sit nata obligatio.in l.si ob turpem.nu.8.ff.de condi.ob tur.cau.fo.47.
4 Promissio facta in illis terminis quos titius declarabit itelligitur q nõ declarat in vno termino.in.l.si legatũ.nu.3.ff.de auro lega.fo.67.
Promissio de dando in tribus terminis si non dicitur quibus intelligit in tribus annis.ibidẽ.nu.4.
6 Promissio de defendẽdo in prætorijs stipulationib9 resolvit vt videat se promittere facturum z curaturũ.in rub.nu.7.ff.iudi.sol.fo.107.
Promissio iudicatũ solui facta per procuratorẽ nõ ꝑdit substitutio ab ipso nisi dicat q promittit p procuratore z substituto ab eo.ibi.nu.8.
6 Promissio facta a penitus extraneo se facturũ z curaturũ q titia cõsentiet in me valet:secus si extraneus esset ꝺiunctus vel valde amicus pueri vel puelle.in.l.titia que.nu.1.ff.de verbo.obli.fo.54.
Promissio facta per aliquem se curaturum ꝛc.z si non fecerit promittit centum nomine arrbarum non valet.ibidem.nu.6.
Promissio q quis monasterijũ intrabit vel quod abbas ipsius recipiet vel datio arrbarũ pro intrando monasterijũ nõ tenet.ibidem.nu.12.
7 Promissio facta de nõ arctando quem criminaliter an valeat.remissiue in.l.generaliter.nu.4.C.de non nu.pecu.fo.165.
2 Promissio de minori pondere intelligit quando in loco sunt diuersa pondera florenorũ.in.l.lecta.nu.6.ff.si cer.peta.fo.21.
4 Promissio facta de nõ offendẽdo a piuris9 ꝺ plures an ex tali promissione dicat plures rei credẽdi z debẽdi:q nõ.i.l.ope.nu.1.ff.ꝺ ope.liber.f.184
Promittes facere aliqd alicui ꝓmittit suo victu.i.l.suo victu.nu.1.ff.eo.
6 Promissio facta per aliquẽ sine expressione heredũ suorũ qñ transeat ad heredes.in.l.si sic stipulatus.nu.2.ff.de verbo.obli.fo.53.
6 Promissio qñ valeat iter spõsum z spõsam ex cã lucrativa cũ i tps matrimonij cõferr.i.l.si ita stipu.ſ.si tibi nupsero.nu.1.ff.de ver.obli.fo.38.
6 Promissio facta ab incarcerato ei qui ipsum carceratum tenet valet.in l.qui neq;.ſ.solutũ.nu.1 ff.de verbo.signi.fo.256.
4 Promissio de stando simplici dicto partis super dãna z expẽsas an valeat.remissiue in.l.theopompus.nu.13.ff.de dote prelcg.fo.78.
2 Promissioni facte sine causa quando stetur.in.l.cum de indebito.ſ.sed hoc.nu.1.ff.de ꝓba.fo.151.
Contra promissionem in scriptis factam non admittitur probatio nisi per contrariam scripturam.ibidem.nu.2.
6 Promissio indẽtitatis facta vt maleficium cõmittatur non valet:nec valet pactũ inter consortes q vno condẽnato omnes teneantur.in.l.si area.ſ.id qõ vulgo.nu.1.ff.de fideiuſ.fo.81.
4 Promissio de cuictione facta per executores in vẽditione obligat heredes.in.l.alio herede.nu.25.ff.de ali.lega.fo.91.
2 Promissio dandi librum pro centũ nõ est venditio sed contractus innominatus.in.l.ex empto.nu.6.ff.de act.emp.fo.121.
1 Promissio facta de re vel pecunia vt maleficium fiat est nulla.in.l.iuris gentium.ſ.si ob maleficium.nu.1.ff.de pac.fo.81.
1 Promissio facta detinenti quem in carcere vel eius participi nõ valet. in.l.qui in carcerem.nu.1.ff.qõ me.cau.fo.128.
Promissio facta ei ad cuius instãtiam quis detinetur inste valet:z etiã alius contractus.ibidem.
1 Promissio de nõ offendendo facta sub maiori pena quam sit.l.comprehensa valet.in.l.non impossibile.nu.2.ff.de pac.fo.92.
Promissio de nõ offendendo facta simpliciter non adiecta pena quando aliquid operetur.ibidem.nu.3.
4 Promissio icerta in ꝺcib9 qñ valeat.i.l.si cui.nu.2.ff.de an.leg.fo.69.
2 Promissio z solutio qñ eqparant.i.l.qõ noie.nu.3.ff.de ꝺi.inde.fo.50
4 Promissio super incerto loco an valeat.in.l.titio centum.ſ.titio centũ

Universidad del Rosario | Archivo Histórico

relicta.nu.2.ff.de condi.⁊ demon.fo.127.

1 Promittēs de iudicio sisti nō cogit̄ pmittere certā penā nisi aliter cō-
suetudo se baberet.in.l.ij.§.in fideiussorē.nu.14.ff.q̄ satisda.cog.fo.62.
Item si res super qua satisdatur sit estimabilis.ibidem.
Item si ex causa.ibidem.

5 Promittēs facere domū venatori⁊ dare de aq̄ in estate⁊ dom⁹ corruat
⁊ reficiatur an teneatur.in.l.dāni.§.si is qui.nu.1.ff.de dā.infec.fo.39.

1 Promittēs satisdare intelligit̄ in eadē ciuitate⁊ de hoib⁹ eiusdē ciuita-
tis.in.l.si fideiussor.§.si necessaria.nu.4.ff.qui satisda.cog.fo.63.
Promittēs scribere librum tenetur scribere rubricas.in rubri.nume.l.
C.quibus mune.ex cusari.lib.x.fo.21.

6 Promittens decem si vsq̄ ad kalēdas nō soluerit q̄ debet si liberatur
acceptilatione an incidat in penam ex quo naturaliter nō soluit.in.l.so
lutionis.nu.2.ff.de solu.fo.93.

6 Promittens mihi pro alio me mandante est tutus contra me doli exce
ptione.in.l.si debitor.nu.1.ff.de solu.fo.97.

6 Promittens non prohibere aquā quando videat promittere ius reale
vel personale.in.l.si sub pugna.§.quis.nu.4.ff.de verbo.obli.fo.55.

4 Promittens dare schacū matū cū pedona an obtineat si dat cū pedo
na effecta regina.in.l.legatis.§.si ex officio.nu.3.ff.de leg.iij.fo.61.

5 Promittens defendere rem quā vendit intelligitur promittere de iure
non de facto.in.l.q̄num.nu.2.ff.de dam.infec.fo.42.

6 Promittens dare tertio pro me obligatur⁊ valet stipulatio.in.l.stipu
latio ista.§.alteri.nu.9.ff.de verbo.obli.fo.18.

8 Promittens alium defendere nō liberatur exhibendo personam.in.l.
sancimus.nu.2.C.de fideiuss.fo.115.

6 Promittēs dare cētū titio i paschate⁊ abinde i antea ad titij volūtatē
absq̄ alia iterpellatione aduenīte die paschali ꝛtitui i mora:q̄ dies
paschalis interpellat.in.l.cū stipulatus.nu.10.ff.de verbo.obli.fo.40.

1 Promittens stichum⁊ si nō daret promisit decē:mortuo sticho an de-
beat dare decem.in.l.si decesserit.nu.3.ff.qui satisda.cog.fo.63.

6 Promittens pro alio principaliter in se obligationem suscipiēdo pōt
in plus teneri.in.l.bi qui.nu.16.ff.de fideiuss.fo.75.

1 Promittens non petere reductionē ad arbitriū boni viri quando eam
poterit petere.in.l.si vnus.§.illud nulla.nu.2.ff.de pac.fo.88.

1 Promittēs centū sub cōditione⁊ ea pendēte remittit cōditionē nō po-
test statim petere.in.l.iurisgentium.§.vt puta.nu.2.ff.de pac.fo.83.

6 Promittens idonee cauere nō satisfacit̄ pmissioni obligādo oia bona
sua.in.l.pretorie.nu.4.ff.de pæto.stipu.fo.105.

6 Promittens vel dans aliquid iudici vt pro se ferat sentētiā tenetur pe-
na falsi:secus si promittit de conseruando eum indēne.in.l.si qs vgoti.
§.si fugitiuum.nu.2.ff.de furtis.fo.126.

7 Promittens omnia bona sua titio post mortē suā an sit donatio causa
mortis vel inter viuos:an valeat.in.l.si.nu.11.C.de pac.fo.58.

6 Promittens habere licere dicitur alienum fructum promittere q̄n cō-
tractus precedit de cuius natura hic venit vel de facto eo⁹ quos potest
prohibere.in.l.inter stipulantem.nu.1.ff.de verbo.obli.fo.31.

7 Promittens nō vēdere librū nisi titio an possit cogi.in.l.actione.nu.11.
C.de pactis.fo.61.

4 Promittens indēnitatem intelligit̄ promittere defendēdo⁊ teneī iudi
cū suscipere:licet nō cogaī.in.l.pater.nu.1.⁊.3.ff.de do.prele.fo.77.

6 Promittens sniam arbitri habere ratā si petit eā reduci ad arbitrium
boni viri nō incidit in penā.in.l.cū minor.nu.3.ff.rem ra.habe.fo.113.
Promittēs indēnitatē etiā si renūtiauerit beneficio de fideiussorib⁹ nō
pōt cōueniri ante principalē.in.l.j.nu.2.C.de cōue.fid.debi.lib.x.fo.5.

6 Promisisse verbū ꝫ ad pactū nudū⁊ ad stipulationē referri possit:tū
intelligit̄ p modū magis solēnē.in.l.sciendū.nu.18.ff.de ⁹bo.ob.fo.16.

6 Promittere fundū pleno iure:⁊ pmittere ꝓprietatē p se:vel vsufructū
p se:quo differāt.i.l.si ita stipulatus.§.titius.nu.1.ff.de ⁹bo.obli.fo.50.

7 Promitto verbū a teste prolatum non intelligitur per stipulationem
nisi probetur interrogationem precessisse:secus per scripturam.rōnē
vide in.l.si interrogatione.nu.1.⁊.2.⁊.15.C.de vsur.fo.168.

6 Promissio seu legatū fundi simplr:⁊ pmissio seu legatū domus simplr
differūt.i domo exī valet:i fundo nō.i.l.ita stipu.nu.7.ff.de ⁹.ob.f.42.

8 Promittens decem annue intelligitur promittere in vita sua.in.l.san-
cimus.nu.1.C.de dona.fo.120.

2 Promittens aliquē aliquid facturum ad conseruationem eius q̄ ipse
promittens debet intelligere promittere se facturum⁊ curaturum.in.l.
qui autem.§.si quis.nu.1.ff.de consti.pecu.fo.75.

4 Promittēs cētū nō pōt cōueniri ad qnq̄ginta tā q̄ pmissa ꝫ debita oc-
casione pmissionis fic.in.l.si ex toto.§.si ita legatū.nu.3.ff.de leg.i.fo.5.

1 Promittēs de iudicio sisti si adiciat q̄ pmittit parere mādatis curie
nō tenetur iudicatū solui.in.l.iulianus.nu.6.ff.q̄ satisda.cog.fo.65.
Promittes de iudicio sisti in spiritualibus⁊ criminalibus tenet adij-
cere penam.ibidem.nu.8.
Promittens aliquē representare in criminalib⁹ sine pena qualiter pu
niatur.ibidem.nu.9.

6 Promittens nō egcipere quando dicatur promittere factum diuiduꝫ
vel indiuiduum.in.l.iiij.§.cato.nu.26.ff.de verbo.obli.fo.8.
Promisit qs āpli⁹ si agere actiōe q̄ ꝫtinet idiuidū vel ratū brī aliq̄
idiuidū an ista stipulatio iudicabit̄ diuidua vel indiuidua.ibi.nu.28.

1 Promittens dare quartā partem fructū vinee dat etiā quartā partē
arborū in ea existētiū.in.l.certo generi.nu.1.ff.de seruit.rusti.prę.fo.187.

6 Promittens nō petere reductionē sub pena:si petijt⁊ succubuit q̄ pe-
na sit cōmissa.in.l.q rome.§.duo fratres.nu.5.ff.de verbo.obli.fo.48.

4 Promittens p instrumentū publicū testatoris de restituēdo incapaci ōr
palā facere⁊ nō applicatur fisco.in.l.in tacitis.nu.1.ff.de leg.j.fo.25.

1 Promittens satisfacere nō potest fideiussorē dare sed debet soluere.in
l.j.nu.1.ff.qui satisda.cog.fo.62.

Promittens satisdare potest dare pignora.ibidem.nu.2.

6 Promittēs frumētum intelligit̄ pmittere de meliori seu nobiliori fm
cōem vsum loquēdi.in.l.frugem p redditu.nu.1.ff.de ver.signi.fo.256.

4 Promittens qs dare vel si heres est grauatus dare debet facere rē acci
pientis.in.l.si a substituto.§.heres.nu.1.ff.de leg.j.fo.15.

6 Promittens simpliciter ratuꝫ sine aliqua pena siue sit dñs siue procura-
tor⁊ contrafaciat in parte tenetur ad interesse ꝓ parte q̄ in plus non
interest sua.in.l.iiij.§.cato.nu.16.ff.de verbo.obli.fo.7.

3 Promittens per errorē credens se teneri habet exceptionē:secus si sciē
ter promisisset.in.l.post dotem.nu.7.ff.solu.matri.fo.27.

1 Promittens cōmodare domum contra quācunq̄ personam nō intel-
ligitur promisisse cōtra seipsum.in.l.i.nu.4.ff.de sena.fo.31.

6 Promittēs nō ꝫuenire vel ⁊trouersiā nō mouere q̄ quo mō ꝫueniat vel
⁊trouersia fiat stipulatio cōmittit̄.i.l.ápli⁹ nō peti.n.3.ff.rē ra.ba.fo.115.
Promittēs nō petere vt stipulatio cōmittat̄ quid requirat̄.ibi.nu.4.
Promittēs causam vel litem nō mouere qualiter intelligat̄.ibi.nu.6.
Promittens in ius nō vocare per solam citationē cōtrauenit.ibidē.
Promittens habere licere conuenit per solā cōtrouersie motionē.ibi.
Promittens soluere certam quātitatem⁊ iurans si compensat totū nō
incidit in falsum.ibidem.nu.8.

2 Promittens dare decem salmas boni vini ista ꝓmissio non dicit̄ cer
ta.in.l.certum.nu.2.ff.si cer.peta.fo.8.

6 Promittens ad certū tps soluere:⁊ si nō solueret promisit penam si est
mortuus ante q̄ interpellaretur an facultas soluendi transeat ad here-
des.in.l.fideiussor.§.cū fideiussor.nu.2.ff.de fideiuss.fo.72.

6 Promittens facere quem securū liberatur promittēdo per simplicē sti-
pulationem.in.l.i.§.iudiciales.nu.13.ff.de pæto.stipu.fo.103.

6 Promittēs aliquē vt filiū alere sub pena si expulit eū de domo sine iu-
sta cā stipulatio penalis cōmittit̄.i.l.gdā cū filiū.n.9.ff.de ⁹.obli.fo.53.
Promittens aliquē alere vt filium sufficit ipsum inducere arbitrio iu-
dicis:licet non induat vt alios filios.ibidē.nu.10.
Promittēs aliquē alere vt filiū sub pena teneī eū tradere in disciplinā
si facultates ei⁹ patiunt̄:⁊ cōditio psone pueri nō repugnet.ibi.nu.11.
Promittens aliquem alere vt filium non potest ipsum egberedare sine
causa:als pena cōmittitur.ibidem.nu.12.
Promittens aliquem tractare vt filium si decedat intestatus nō incidit
in penam.ibidem.nu.15.

6 Promittentes plures rē indiuiduā etiā si actū sit q̄ sint duo rei tamen
nō habēt beneficiū diuisionis.in.l.cū duo.nu.6.ff.de duo.reis.fo.58.

6 Promittens centū sub spe future numerationis si creditor vult nume
rare tenetur recipere si creditoris interest:⁊ creditor dare si debitoris in-
teresť.in.l.si fideiussor.nu.4.ff.de fideiuss.fo.80.
Promissa non obseruare nō est verecūdia quādo debitor mutauit sta-
tum.ibidem.nu.5.

3 Promittere alteri q̄ quis cogaī.in.l.ij.nu.3.ff.solu.matri.fo.5.

3 Promittere videt̄ qui scribit se debere alicui ex aliqua causa.i.l.ex sen
tentia.nu.6.ff.de testa.tute.fo.52.

6 Promittere iudicatum soluī:⁊ solui iudicatum idē est.in.l.pretorie.nu
me.14.ff.de pæto.stipu.fo.104.

6 Promittere inductus aliter q̄ intendebat si tradidit qua actione agat.
in.l.si quis cum.nu.3.ff.de verbo.obli.fo.16.

7 Promittere an quis possit se nō opponere de casu fortuito.in.l.j.nu.2.
C.de posi.fo.171.

1 Promisit quis non vendere alij nisi tibi quō intelligatur.in.l.si eum.§.
qui iniuriarum.nu.5.⁊.10.ff.si quis cau.fo.70.

6 Promittis mihi decē quoad viuā si sum paup videt̄ facta ꝓmissio cau
sa alimentorum⁊ stipulatio ōr annua:als secus.⁊ debet donec viuā an-
nuatim.in.l.eū qui.§.qui ita stipula.nu.3.ff.de verbo.obli.fo.23.

6 Promiserunt duo se nō offendere sub pena⁊ simul se offenderūt⁊ non
apparet quis primo q̄ pena non sit cōmissa.in.l.si seruum.§.sequitur
videre.nu.4.ff.de verbo.obli.fo.37.
Qui ꝓmisit dare mille aureos tenetur dare ad pondus statutū per cō-
mune.in.l.modios.nu.3.C.de suscepto.lib.x.fo.24.

6 Si ꝓmitto dare.x.ꝫ tali fūdo vel i melle ad rōnē vni⁹ florēni ꝓ q̄libet ca
do vel i tātis florenis vterq̄ eī obligatiōe.i.l.si qs.nu.3.ff.de solu.f.93.

5 Si ꝓmisi te defēdere⁊ expēsas solue:ꝓre quā vēdidi⁊ agis ꝫ me ēui-
ctione⁊ in medio pdis⁊ expēsas mihi soluis si postea obtines expēsas
q̄s mihi dediſti teneor restituere.in.l.inter q̄s.nu.3.ff.de dā.infec.fo.43.

7 Promisisti centum per stipulationem sine vsuris⁊ ego promisi ire ro-
mam pro te per pactum an per istud pactū actio verius infoꝛmetur vel
actionem nouam pariat.in.l.petens.nu.1.C.de pac.fo.56.

6 Si promittis titio⁊ heredibus suis q̄ ista adiectio⁊ heredibus suis in
re trāsmissibili ad heredes nihil operatur.in.l.stipulatio ista.§.si quis
ita.nu.5.ff.de verbo.obli.fo.18.

6 Qui tenetur rempublicam saluam fore non tenetur de damno priuato
persone.

perso ne.in.l.quoties.nu.8.ff.ad munici.fo.239.

5 Promitto penam si offendero q̄ valeat.in.l.j.§.que onerande.nu.2.ff.
qua.re.act.non datur.fo.172.

6 Promitto si digito celū tetigero est pura:secus si dicitur cū moriar:vel
cum antichristus nascetur.in.l.si pupillus.nu.1.ff.de noua.fo.84.

5 Promitto decem cū voluero heres meus nō potest velle.in.l.sub hac.
nu.1.ff.de act.⁊ obli.fo.174.

2 Promisit qs aliquē nō offendere q̄ si postea bāniatur potero eū offen-
dere nō obstāte pace.in.l.elegāter.§.⁊ si res.nu.2.ff.de pig.act.fo.88.
Et quid si erat bānitus quando feci pacem.ibidem.

1 **Promotio** facta per papam de apostata ad episcopū nō
valet:licet gesta per ipsum teneant.in repe.l.
barbarius.nu.11.ff.de offi.pæto.fo.35.

8 Promulgare est sentētialiter legere ex scripti recitatione.in.l.statutis.
nu.6.C.de sen.ex pericu.recitā.fo.67.

7 **Pronomen** hic hec hoc est demōstratiuū ad oculum.in
prima cōsti.C.nu.2.de no.codi.fa.fo.2.

4 Pronomen hic hec hoc licet sit demonstratiuū ad oculū ꝓre corporali
que est de presenti tñ etiā potest demōstrare rem incorporalē q̄ de pseñ-
ti in intellectu cōcipitur.in.l.menius.§.duobus.nu.7.ff.de leg.iij.fo.38.

4 Pronomina quando inducant conditionem.⁊ ibi quid de pronomini
bus distributiuis.in.l.j.nu.27.ff.de condi.⁊ demon.fo.116.

4 Pronomen suus sua suū prolatum per notariū in tertiam personā re-
fert̄ ad personam disponentis.in.l.ex facto.nu.2.ff.ad trebel.fo.147.

1 Pronomen suus prolatū in tertia persona quo referatur ad testatorē
⁊ quo ad heredem.in.l.si quis titio.nu.1.ff.de vsufruc.accre.fo.181.

3 Pronomen alicuius nō est ponendū in instrumēto si nomen est tale in
quo non cadat dubitatio.⁊ que sit differentia inter nomen:ꝓnomen:
⁊ cognomen.in.l.j.nu.1.ff.de libe.⁊ posthu.fo.100.

7 **Pronuntiandū** quando sit sup emergenti.in.l.a ꝓ
cedente.nu.2.C.de dila.fo.116.

7 Pronūtiandū q̄ sit sup incidēti.in.l.j.nu.5.⁊.8.C.de ordi.iudi.fo.114.

5 Pronuntiare q̄ sentētia sit nulla quādo debeat iudex secūdo iudicans.
in l.cū querebatur.nu.4.ff.de re iudi.fo.127.

1 Pronuntiatio super etate excusat debitores soluentes⁊ ignorantes.in
l.minor.nu.2.ff.de mino.fo.136.
Pronuntiatio super etate facta ex aspectu nō facit semiplenam proba
tionem.⁊ in quo ꝓiudicat.ibidem.nu.3.
Pronuntiatio que fit per aspectum excusat ignorantes non autē scien
tes.ibidem.nu.3.

7 Pronūtiatio facta per iudicem etiā si sit recte lata⁊ fm acta ipsis actis
non visis non valet.in.l.ij.nu.5.C.de eden.fo.43.

7 Pronuntiatio facta per iudicem quem esse procuratorem nō nocet do
mino.in.l.licet.nu.7.C.de procu.fo.84.

6 Pronuntiatū quod extinguatur per appellationem.in.l.accusatores.
§.reus.nu.1.ff.ad turpil.fo.190.

3 **Prope** dictio denotat intervallū per sex menses.in.l.nō tan
tum.§.pupillorum.nu.2.ff.de excu.tuto.⁊ cura.fo.83.
Prope dictio refertur ad modicum tempus:puta sex mensium.in.§.si
vero.nu.1.in auf.de monacis.fo.9.

Propositio in cōsilio q̄ fiat per superiorem.in.l.ij.nu.8.
C.de decurio.lib.x.fo.15.

1 Propositio in fiendis reformationibus debet ab vno fieri⁊ interroga
re an placeat alijs.in.l.j.nu.5.ff.de legi.fo.15.

3 Propositio ista duo⁊ tria sunt quinq̄⁊ duo⁊ duo⁊ tria sunt septē ve-
rificabit̄.i.l.ij.§.sed si.nu.2.ff.de condi.insti.fo.157.

3 Propositum ita operatur in proposito sicut oppositum in oppositio.in
l.⁊ si cōtra.nu.3.ff.de vulga.⁊ pupil.fo.150.

5 Prophetizare fit duob⁹ modis fm theologos.vno modo dicere ꝓteri-
ta inuisa⁊ incognita:alio mō futura.in.l.j.nu.1.ff.de ope.no.nun.fo.3.

8 Propinqui non dicuntur gener⁊ nurus⁊ alij affines.in.l.si.nu.1.C.de
verbo.signi.fo.42.

4 **Proprietate** legata an debeatur via.i.l.damnas.§.qui
duos.nu.3.ff.de vsufruc.lega.fo.71.

5 Proprietatis dñs quando petat sibi a fructuario caueri propter dam
num.in.l.dāni.§.ei cuius.nu.2.ff.de dam.infec.fo.38.

7 De proprietate vsq̄ ad quātū tempus quis audiatur quādo sit actum
super possessione.in.l.ij.§.si vero.nu.2.C.vbi in rem act.fo.119.

4 Proprietas intelligit̄ q̄ reuertat̄ ad heredē post mortē vsufructuarij si
dicat̄ q̄ reuertatur ad heredē.in.l.filios.nu.2.ff.de vsufru.leg.fo.74.
Proprietas possessionis si dicat̄ idem est ac si diceretur dñs rei.in.l.lo-
corum.nu.4.C.de omni agro.deser.lib.xi.fo.18.

5 Proprietarius an possit rem dānum minantem babere pro derelicto.
in.l.si proprietarius.nu.3.ff.de dā.infec.fo.41.

5 Proprietarius q̄ non acquirit ciuilem possessionē fructuario querēte
naturalem.in.l.si homo.nu.5.ff.de vsucap.fo.107.

1 Propriū illud est q̄ alicui nō cōmunicat̄.ln.i.j.nu.2.ff.de adop.fo.26.

5 **Prorogatio** itelligit̄ facta cū oib⁹ suis qualitatib⁹.i.l.j.
§.⁊ post operis.nu.5.ff.de ope.no.nū.fo.7.

5 Prorogatio⁊ Renouatio quomodo differant.in.l.in rebus.§.item qui
precario.nu.2.ff.de preca.fo.161.

1 Prorogatio quot modis fiat.in.l.ij.nu.7.ff.de iudi.fo.152.

Prorogatio de loco ad locum quando fiat.ibidem.

6 Prorogatio iurisditionis de loco ad locū quod fieri possit.in.l.quero.
nu.1.ff.de solu.fo.100.

6 Prorogatio iurisditionis in magistratū non potest fieri nisi in eadem
specie.in.l.inter cōuenientes.nu.1.ff.ad munici.fo.242.

5 Proscripti dicuntur quibus vita reseruatur tamē ciuitas vel libertas
aufertur.in.l.j.ff.de bo.damna.fo.209.

Progenera an altero tantū volente possit testificari.q̄ sic
volens:alias nō cogitur.in.§.quoniam vero
nu.3.in auf.de testi.fo.41.
Progeneta an teneatur ad vsurarum restitutionē.in.§.sed necē.nu.5.
in auf.de sanctis.epis.fo.56.

Protectores dicunt qui stant ad custodiā principis.in
l.j.nu.1.C.de excusa.mune.lib.x.fo.20.
Positi sub ptectione alicuius nō dicunt illi subiecti:nec talis recipiēs
aliquā bz iurisditionē sed teneī defendere de facto cū armis.ibi.nu.2.

3 **Protestatio** precedens contraria actui sequenti facit vt
actus sequens nihil operetur.in.l.q in alie-
na.§.celsus.nu.1.ff.de acqui.here.fo.165.
Protestatio precedens impedit actum sequentē in cōsistentibus in pu-
ra nostra voluntate.ibidem.nu.2.
Protestatio ad hoc vt impediat actū fiendum quando requirat partis
presentiam.ibidem.nu.3.
Protestatio quando requirat insertionem cause.ibidē.nu.4.
Protestatio q̄ tollaī per actū sequentē cōtrariū ꝓtestationi.ibi.nu.5.

7 Protestationes q̄ fiunt in genere nihil releuant.in auf.si dicatur.in.ij.
lectu.nu.8.C.de testi.fo.151.

3 Protestationem qui facit nō intelligit gerere pro herede si postea facit
actum contrarium protestationi videt̄ ab illa recedere.in.l.pro herede.
§.papinianus.nu.6.ff.de acqui.here.fo.170.

5 Protestatio an possit fieri procuratori.in.l.aut qui aliter.nu.1.ff.quod
vi aut clam.fo.159.
Protestatio facta viro pro vxore prodest vt denūtians dolo excusetur
non ad preiudicium mulieris.ibidem.nu.2.

5 Protestationis forma de qua.in.l.de pupillo.§.si qs.ff.de ope.no.nun.
fienda iudici qualiter fiat.in.l.de pupillo.§.si qs.nu.2.⁊.22.ff.eo.fo.11.
Causa in protestatione q̄ inseri debeat non tamen causam quare prote
statur vel appellet.ibidem.
Protestans vel appellans coram vicinis propter metū ab interlocuto
ria vbi causa grauaminis inseri debet.ibidem.nu.21.
Protestationis predicte remissio q̄ potest peti a iudice edificāte cōtra
quē protestat̄ satisfando sicut remissio nūtiationis petitur.ibi.nu.23.
Protestatio de qua in.d.l.⁊.§.ex oibus illis casibus sperni potest qb⁹
nuntiatio spernitur.ibidem.

1 Protestatio annua vt debeatur in futurum etiam ratione alimentorū
requiritur quod fuerit prestita per decēnium.in.l.solent.§.nō vero.nu
me.5.ff.de offi.proconsu.⁊ lega.fo.37.

5 Protestatione facta alicui ne emat an possit ille petere ei⁹ remissionē.
in.l.de pupillo.§.si is cui.nu.5.ff.de ope.no.nun.fo.15.

4 Protestationē siue limitationē ꝺctus poni in principio vel fine cōtra-
ctus anteq̄ fit perfectus nō refert.in.l.si ita fit.nu.1.ff.de leg.j.fo.8.

7 Protestatio potest fieri in scriptis⁊ sine scriptis:⁊ quādo.in.l.si.nu.25.
C.de nego.gest.fo.88.
Protestatio de qua i.d.l.si.C.eo.an debeat specialiter fieri:vel sufficiat
q̄ in genere fiat.ibidem.nu.6.

2 Protestatio facta debitori ne soluat quādo excusset eū ne incidat in pe-
nam.in.l.si.nu.1.ff.de leg.cōmis.fo.118.

5 Protestatio fienda iudici qñ de eo pbabiliter timeī pōt fieri cōra vici-
nis aut sibi.in.l.de pupillo.§.si quis.nume.1.⁊.5.ff.de ope.no.nun.fo.11.
Protestationē fieri iudici vel cōra vicinis sufficit.in.l.actu eppediendo
cum ipso iudice tanq̄ cum parte extra iudicium.ibidē.nu.4.
Protestationem semel fuisse factā quando sufficiat.ibidem.nu.6.
Protestatio q̄ fit coram vicinis cōtra pretorem edificantē nō est necesse
qd perueniat in notitiam ipsius si boc eius culpa euenit.ibi.nu.26.
Protestatio quando nō potest haberi copia iudicis debet fieri ad tri-
bunal.vide ibi.practicā.nu.27.

7 Protestatio fieri pōt ad domū.i.l.licet repudij.nu.2.C.de diuor.fo.186.

1 Protestatio declarat animū ꝓtestātis in depēdētibus a ptāte sua:sec⁹
in dispositis certo mō a lege.in.l.nesennius.nu.1.ff.de neg.gest.fo.121.

1 Protestatio p quā ōr aliqd nō posse fieri sine iudicis aut ꝛitate intelli
git̄ causa cognita.i.l.ꝫ si bac.§.ait pretor.nu.2.ff.de in ius vocā.fo.57.

7 Protestatio contraria actui non releuat:⁊ quādo dicatur contraria.in
l.j.nu.16.⁊.17.C.de lit.contesta.fo.115.
Protestatio facta contra protestationem quādo prosit.ibidē.nu.19.

5 Protestatio quid sit.vbi q̄ est denuntiatio contestatione facta.in.l.nō
solum.8.morte eius.nu.11.ff.de ope.no.nun.fo.16.
Protestationum quatuor sunt species scz declaratoria:ꝑhibitoria:seu
inhibitoria:incitatoria:⁊ certificatoria.ibidē.nu.12.
Protestatio declaratoria voluntatis cōsistit circa quinq̄.ibi.nu.13.
Protestatio declaratoria voluntatis cui fit facienda.ibidē.nu.14.
Protestatio declaratoria qñ qs se exonerat⁊ neminem grauat potest
vbicūq̄ fieri nec requirit alicuius presentiā nisi testium.ibidē.nu.15.

EL COLEGIO DE NUESTRA SEÑORA DEL ROSARIO
Universidad del Rosario Archivo Histórico

Protestatio hec potest fieri in quolibet loco ⁊ tempore ⁊ non fit per procuratorem.ibidem.
Potest fieri in scriptis ⁊ sine scriptis nec causa requiritur.ibidem.
Protestatio hec declaratoria qualiter finiatur.ibidē.nu.16.
Protestatio declaratoria vt respiciat tempus futurū debet ita cōcipi q̄ per aliquem actum quem contingeret me facere nō intendo adire be reditatem sed illud facio vt nego.gest.ibidem.
Protestatio declaratoria quando tollatur per actum cōtrarium qui se cum dicta protestatione non cōpatitur.ibidem.nu.17.
Protestatio declaratoria per quam me egonero sed ali⁹ cadit in captionem ⁊ id a quo me egonero pendet ex aliquo facto meo precedēti debet fieri aduersario qui lederet vel sibi notificari si haberi potest et certus sit a lias debet publice proponi.ibidem.nu.19.
Protestatio declaratoria per quā me egonero ⁊ alius onerat si illud a quo me egonero pēdet a dispositione legali absq̄ aliquo facto meo potest fieri absentia partis:q̄ eius presentia non requirit.ibidē.nu.20.
Protestatio declaratoria in dependentibus a potestate mea ⁊ alterius debet fieri in presentia partis.ibidem.nu.21.
Protestans alicui q̄ si intercedat apud ipsum pro titio q̄ hoc nō facit animo obligandi si ille protestationi consentit ⁊ postea protestans itercedit non obligatio.ibidem.nu.23.
3 Protestatio quelibet an tollat primam.in.l.j.§.mariti.numero.2.ff. de libe.agnoscen.fo.40.
2 Protestatio potest fieri per procuratorē etiā si non habeat speciale mādatum.in.l.actione.§.renuntiare.nu.1.ff.pro socio.fo.113.
5 Protestationis incitatorie cōgrua verba q̄ sint:⁊ q̄ si dicat fieri cōgruo loco ⁊ tpe.in.l.non solū.§.morte eius.nu.51.ff.de ope.no.nun.fo.18.
Protestatio incitatoria facta vt q̄s faciat id ad quod nō est obligatus qualiter fieri debeat:⁊ quem effectum producat.ibidem.nu.62.
Protestatio certificatoria alicuius q̄ est vel nō est factum vel fiendum consistit in duobus.ibidem.nu.64.
Protestatio certificatoria circa id quod intendit fieri in futurum egcusat a vitio clandestinitatis.ibidē.nu.65.
5 Protestationem denotantia multa nota.in.l.non solum.§.morte eius. nu.11.ff.de ope.no.nun.fo.16.
Protestatio an sit libellus omnis.remissiue.ibidem.
Protestatio declaratoria dependēs a potestate mea ⁊ alterius q̄ finiat morte.ibidem.nu.25.
Protestatio hec potest fieri per procuratorem eo casu quo sciētia procuratoris nocet domino.ibidem.
Protestatio declaratoria in dependentib⁹ a voluntate ⁊ potestate mea de iure sed de facto deficit:coram quo ⁊ q̄o fieri debeat.ibidē.nu.26.
4 Protestatio tantū operatur quātū si actus super quo interponit vere intercessisset.in.l.pacta.§.si sub cōdi.nu.3.ff.ad trebel.fo.154.
5 Protestatio declaratoria quando succedit loco actionis est faciendi in scriptis:als regulariter secus.sed fallit in exceptione nō nume.pecu.in l.non solum.§.morte eius.nu.27.ff.de ope.no.nun.fo.17.
Protestatio declaratoria circa ea q̄ dependent ex volūtate ⁊ potestate mea de facto nō tñ de iure qualiter ⁊ cozā quo fieri debeat.ibidē.nu.28.
Protestatio hec facta ne aliqs incidat in maius delictū in his in qbus per volūtatē nō pōt regulari ⁊ modificari factū nihil operat.ibi.nu.29.
Protestatio hec in his in quib⁹ per animū regulatur ⁊ modificatur factum de necessitate nō requiritur q̄ fiat in presentia partis.ibi.nu.30.
Protestatio facta per expellentē me de fundo ante q̄ hoc non faciebat nisi animo acquirēdi vel naturalem tantū vel ciuilem operat vt videat solum circa illam deliquisse ⁊ non requirit q̄ fiat in presentia.ibidem.
Protestatio declaratoria in non dependentib⁹ a voluntate ⁊ potestate mea sed alterius vel iuris facta nihil operatur.ibi.nu.31.
Protestatio facta per libellantē q̄ sibi liceat minuere ⁊ addere nō operatur nisi fm promissionem.l.edicta.ibidē.nu.32.
5 Protestatio prohibitoria seu inhibitoria consistit circa tria.in.l.nō solum.§.morte eius.nu.33.ff.de ope.no.nun.fo.17.
Protestatio prohibitoria quando fit alicui ne fiat id ad quod faciendū erat obligatus quid operetur:⁊ q̄ causa requirat.ibidem.nu.34.
Protestatio prohibitoria q̄ fieri potest per procuratorem.ibi.nu.37.
Protestans vt procurator debet facere aduersariu3 certū de mandato ostendendo ei mandatum.ibidem.
Protestatio hec potest fieri ꝓcuratori in casibus in quibus sciētia procuratoris nocet dño.ibidem.nu.38.
Protestatio prohibitoria vt non fiat id quod prohibitus tenetur non facere quid operetur.ibi.nu.39.
Protestatio prohibitoria ꝓhibens id qō prohibito erat permissu3 nō tñ erat obligat⁹ ad faciendū vel nō faciendū quid operet.ibi.nu.42.
Protestatio fideiussoris facta creditori ne mutuet debitori q̄ oper.ibi.
Protestatio prohibitoria facta illi qui actu3 facere poterat iure alieno ne faciat quid operetur.ibi.nu.44.
Protestatio hec debet fieri ante actū celebratū ⁊ pōt fieri per procuratorem ⁊ an per nego.gest.remissiue.ibi.nu.45.
Protestatio incitatoria in quibus cōsistat.ibidē.nu.46.
Protestatio incitatoria facta alicui vt faciat vel det id ad qō obligatus est facto alieno debet cum causa fieri ad certa ostendēdo ⁊ legēdo vel dimittendo copiam.ibidem.nume.47.

Protestatio incitatoria facta vt qs faciat ea ad q̄ est obligat⁹ facto suo q̄ obligatio cōmittitur ex euētu alicuius cōditionis vel alterius facti extrinseci debet fieri cū expssione ⁊ notificatiōe illius facti.ibi.nu.48.
Protestatio incitatoria sola sufficit q̄ qs est obligatus fcō suo mere ⁊ pure vt qs cōstituerē in mora facta tñ cōgruo loco ⁊ tpe.ibidē.nu.50.
Protestatio fcā debitori vt soluat q̄ dicat fieri loco cōgruo.ibi.n.54.
Protestatio facta debitori loco inhonesto vt soluat an teneat.ibi.n.55.
Protestatio facta debitori in vno loco vt soluat in aliū locū debet cōtinere locum loci si creditor ibi domicilium nō habet.ibidē.nu.57.
Protestatio incitatoria an possit fieri tēpore feriato facta illi vt det vel faciat ad quod est obligatus.ibidem.nu.58.
Tēpus incōgruū in protestatione incitatoria qō dicatur.ibidem.nu.59.
Protestatio facta tēpore incōgruo ⁊ collata ad tēpus congruū valet.l. incitatoria.in.d.l.nō solum.§.morte eius.nu.60.ff.de ope.no.nun.
Protestatio ℔ fieda ē pncipali fieri etiā pōt pcuratori gñali.ibi.nu.61.
Protestatio in casu.§.si quis.in auc.vt cū de appel.fienda est ⁊ scriptis ⁊ quādo possit fieri sine scriptis.in.d.§.si quis.nu.1.fo.48.
5 Protestatio certificatoria circa aliqd qō ē ō pterito vt pūti fieri pt ⁊ tollit oēs effect⁹ ignoratie.l.l.nō solū.§.morte ei⁹.n.66.ff.ō ope.no.nū.f.19.
Itē in casib⁹ in qb⁹ scia ⁊ patiētia inducit cōsensum in illis inducit effectus qui pduc̄unt ex sciētia ⁊ ℑdictio regrit vt impediat.ibidē.nu.67.
In casibus in quibus scientia ⁊ patientia inducunt cōsensum vt cōsensus impediatur requiritur contradictio necessario.ibidem.
Item hec protestatio interrūpit cursum prescriptionis ex eo q̄ vsucapiens sciuerit rem furtuā.ibidem.nu.68.
7 Protestatio declaratoria voluntatis nō habet effectū in his que ex voluntate nostra nō dependent.in.l.alimēta.nu.2.C.de neg.gest.fo.87.
4 Protestatio facta debitoribus ne soluāt an impediant solutionem.remissiue.in.l.heres.nu.1.ff.ad trebel.fo.148.
2 Protestatio requirit insertionē cause de necessitate.i.l.si hominē.nu.2. ff.manda.fo.109.
7 Protestatio derogatoria precedens quando tollit actum sequētem.in l.pacta nouissima.nu.3.C.de pac.fo.52.
7 Protestatio facta ementi rem meā quomodo fiat.in.l.si fundus.nu.1.C. de rei vendi.fo.126.
Protestatio procuratoris q̄ faciat incidere protestatum in penam si ei ostendit mandatum.in.l.cum satis.nu.8.C.de agri.lib.xj.fo.36.
7 Protestatio satis est q̄ fiat cozā iudice qui nō pōt fieri presenti ⁊ p iudicē ei notificēt.in.l.in cōtractibus.nu.14.C.de nō nu.pecu.fo.166.
3 Protestatus si quis fuit q̄ aliquid faciebat tanq̄ negotior gestor herēditatis ⁊ postea fecit quedā tanq̄ heres an videatur a prima ptestatione recessum.remissiue in.l.pro herede.nu.4.ff.de acqui.here.fo.170.
4 **Protocollo** notarij stat⁹ potiꝰ q̄ istro publico ide sumpto.in.l.sempronij⁹.nu.3.ff.de lega.ij.fo.36.
7 Protocollum vt quis exhibere cogatur que requirantur.in.l.cu3 quidam.nu.3.C.de fide instru.fo.158.
6 Protocollum quare magis dicatur principale quam publicum instrumentum.in.l.si librarius.nu.10.ff.de reg.iur.fo.262.
6 **Prouincia** dicitur illa que ab Italia est separata.in.l.notionem.nu.1.ff.de verbo.signi.fo.256.
Prouincia qualiter cōstituat.l.vnica.nu.5.C.de metropo.lib.xj.fo.30.
Prouincia etiā dici potest cinitas habens distinctum territorium que non recognoscit superiorem.ibidem.nu.6.
In eadē prouincia possunt esse due ciuitates metropolitane.ibi.nu.7.
Prouincia vna potest in duas diuidi.in.§.illud tamen.nume.3.in auc. vt iudi.fine quoquo suffra.fo.15.
Prouinciam purgare malis hoibus per terrā congruit bono presidi. item ⁊ per mare.in.l.vnica.nu.1.C.de classicis.lib.xj.fo.29.
Prouincia vnica pōt fieri de duab⁹.i.l.vnica.nu.11.C.ō metro.li.xj.f.30.
Prouincia nō potest diuidi in plures sine rescripto principis.in.l.vnica.nu.9.C.de metropo.li.xj.fo.30.
3 **Prouisio** generalis q̄ valeat tantū quantū specialis.in.l. si duo.nu.1.ff.de admi.tuto.⁊ cura.fo.67.
3 Prouisio galli h3 locū i nepote nato post mortē patris ⁊ aui iuliani ⁊ velleia.i nepote natovino auo.i.l.gallus.n.3.ff.de libe.⁊ posthu.fo.105.
Prouisio facta in vnum casum porrigitur ad aliū in quem testator potuisset prouidere.ibidem.nu.8.
3 Prouisio galli nō habet locum in eo qui nascitur post mortē vtriusq̄ sex patris ⁊ aui.in.l.gallus.§.si cius.nu.3.ff.de libe.⁊ posthu.fo.110.
2 Prouisio facta fauore alicuius perditur ꝓpter eius dolum.in.l.⁊ primo.§.verba itaq̄s.nu.1.ff.ad velleia.fo.100.
3 Prouisio facta in vno casu porrigitur ad alios sibi similes:⁊ quādo.in l.gallus.§.⁊ quid si.nu.1.⁊.2.ff.de libe.⁊ posthu.fo.107.
3 Prouisio.l.gallus.ff.de libe.prete.nō est necessaria in muliere testāte. in.d.l.gallus.§.nūc de lege.nu.3.ff.eo.fo.111.
5 Prouisio specialis q̄ tollat generalem.⁊ sic specialis via q̄ generalē tollat.in.l.j.§.vnde queritur.nu.7.ff.de publi.⁊ vecti.fo.50.
3 Prouisio facta in vnum casum quādo inducat remotionem in alio.in l.iam hoc iure.nu.1.ff.de vulga.⁊ pupil.fo.140.
3 Prouisio bois tollit prouisionē legis de iure speciali eodem casu non diuerso:⁊ quando.in repe.l.si constante.nu.54.ff.solu.matri.fo.20.
3 Prouidens sibi in vnū casum q̄ videatur ꝓuidere in aliū.in.l.si cum dotem.

dotem.nu.2.ff.solu.matri.fo.14.
Prouisio hominis tollit prouisionem legis extraordinariā nō ordinariam ⁊ quando tollat.ibidem.nu.5.
7 Prouisione hominis quando videatur recessum a puisione legis.in.l. si.nu.3.C.de pac.conuen.fo.185.
7 Prouisione hominis specialis nō recedit a prouisione legis cōmunis. in.l.ij.nu.12.C.de iur.emphy.fo.178.
3 **Prouocatio** dici potest omnis modus per quē quis inuocat auxilium iudicis.in.l.si minoris.numero.6.ff.de admi.tuto.⁊ cura.fo.63.
7 Prout dictio q̄ significet tps:⁊ q̄ qualitatem:⁊ quando ponatur limitative.in.l.edita.nu.28.⁊.29.C.de eden.fo.46.
7 **Proximus** hoc locū.nu.13.C.si secun.nup.fo.183.
3 Proximior vt quis dicat quod tempus inspiciatur.in.l.si filius.nu.2. ff.de condi.insti.fo.159.
4 Proximiores veniunt in legato facto familie post nominatos.in.l.cū ita.§.in fideicōmisso.nu.3.ff.de lega.ij.fo.33.
3 Proximior agnatus decedens pendente dubio an postbumus nascat licet sciat testatorē defunctū ius deliberandi ad heredem non transmittit.in.l.ventre.nu.1.ff.de acqui.here.fo.178.
8 Proximior vt succedat quo tēpore requiratur proximior.in.l.q se patris.nu.5.C.vndelibe.fo.10.
1 Proximior q̄ non admittitur in succedendo an habeatur perinde ac si non esset.in.l.pater filiū.nu.11.ff.de inoffi.testa.fo.162.
2 **Pubes** factus an testificet de bis que vidit in etate pupillari. in.l.testium.§.lege.nu.2.ff.de testi.fo.153.
4 Pubertas in masculo alimentorū fauore intelligitur vsq̄ ad decimū octauum in muliere vsq̄ ad decimū quartū annum.in.l.mela.nu.3.⁊.5. ff.de ali.lega.fo.91.
6 Pubertati ꝓximus in masculo dicit q̄ est ꝓximus in.x.anno cū dimidio:femina in nono anno cū dimidio.in.l.j.nu.6.ff.de noua.fo.83.
5 Pubertati ꝓximus idem est ac si dr ꝓximus impubertati.in.l.d cinde ait.§.hoc interdicto.nu.2.ff.de libe.exhi.fo.162.
Publicatio bonorum statu integro remanente non impedit successionez.in.l.certa forma.nu.4.C. de iure fisci.lib.x.fo.4.
Publicatio bonorum nō trahitur ad futura.in.l.certa forma.nu.6.C. de iure fis.lib.x.fo.4.
Publicatio testiū instrumentorū testamentorū ⁊ priuilegiorum qualiter fiat.remif.in.§.⁊ hoc verū.nu.13.in auc.de testi.fo.42.
3 Publicum est illud quod omnibus patet.in.l.j.§.consequens.nu.1.ff. de suspec.tuto.fo.72.
Publicum dicitur q̄ est positum in porta alicuius ecclesie.in.§.vt nūquid.nu.2.in auc.quo.opor.episco.fo.11.
5 Publicanus solues ante sententiam liberatur a pena.in.l.hoc edicto. nu.1.ff.de publi.⁊ vecti.fo.52.
5 Publicanus non potest remittere.in.l.licitatio.§.earum.nu.1.ff.de publi.⁊ vecti.fo.53.
1 **Publiciana** non cōpetit ℑ habentē titulū ⁊ bonā fidez.in l.siue autē.nu.1.ff.de publi.fo.179.
5 Publiciana agens si obtinuit an efficiatur dñs.in.l.pōpo.§.si iussus. nu.2.ff.de acqui.pos.fo.89.
1 Publiciana vt cōpetat requirit q̄ traditio sit facta respectu eius tituli. in.l.cū qui a furioso.§.bonam.nu.1.ff.de publi.fo.179.
1 Publiciana qui competat pro re legata vel donata absq̄ traditione.in l.j.§.sed cui.nu.1.ff.de publi.fo.179.
1 **Puericia** durat vsq̄ ad.xvij.annos.in.l.j.§.initium.nu.1.ff. de postu.fo.97.
4 Puer ⁊ puella intelligitur donec durat pubertas.i.l.mela.nu.4.ff.de ali.lega.fo.91.
5 Puella impubes vel pubes si agit de ea deponēda lite pendēte deponitur.in.l.deinde.§.hoc interdicto.nu.1.ff.de libe.exhi.fo.162.
3 **Puniri** qualiter possit qui partū prefocat.in.l.necare.nu.1.ff. de libe.agno.fo.41.
Puniri quis an debeat ꝓ pluribus delictis quando sunt plura delicta ex parte inferentis ⁊ recipientis in personam.in.l.nunq̄ plura.nu.1.ff. de pēna.delic.fo.118.
7 Puniri quando quis possit de cogitatione.in.l.fin.nu.4.C.de his qui ad eccle.confu.fo.31.
6 Puniri an plus debeat vilis quaz positus in dignitate.in.l.quedam. nu.1.ff.de penis.fo.204.
7 Puniri quando magis debeat magnus q̄ paruus.in.l.ꝓperandu3.§. finantem vtraq̄.nu.1.C.de iudi.fo.111.
6 Puniri quando debeat plus clā facien3 q̄ palā.in.l.pretor.§.⁊ generaliter.nu.1.ff.vi bo.rap.fo.135.
6 Puniri qñ qs debeat ex sola sciētia.in.l.vtrū.nu.3.ff.de parici.fo.181.
7 Puniri de falso an poterit qui dicit se non vsurum instrumēto.in.l.cū aduersarius.nu.3.C.de fi.instru.fo.154.
6 Puniri vbi debet qui ordinauit Venetijs aliquē occidendū Padue ⁊ qui prestat domū ad alloqnendū de maleficio tenetur ⁊ ipse.in.l.si amicis.§.sed ⁊ si.nu.1.ff.ad le.iul.de adul.fo.170.
7 Punitus a iudice qr dicit falsum vel pdugit.l.cornelia de falsis accusari.in.l.nullum.nu.4.C.de testi.fo.152.
2 Punit⁹ p vulnere qñ possit et puniri p cicatrice vel alia q̄litate omissa que augeret cōdēnationē.i.l.si vt certo.§.si duob⁹.nu.14.ff.cōmo.f.81.
7 Punit quis propter mendaciū.in.l.j.nu.2.C.ad mace.fo.161.
6 Punitur grauius quod fit per pecuniam quā quod fit sine pecunia.in l.cicero.nu.1.ff.de penis.fo.207.
Quis ad mortē punit̄ ꝓpter cōsuetudinē delinquendi etiā si pena esset pecuniaria.in.l.j.nu.2.C.de superexacto.lib.x.fo.13.
Punire qñ possit quis delinquentē in mari ciuitati adiacenti sicut delinquentem in ciuitate.in.l.vnica.nu.1.C.de classicis.lib.xj.fo.29.
2 Punctus ponit̄ pro copula.in.l.cū duobus.nu.1.ff.pro socio.fo.111.
3 **Pupillus** quando q̄bus casibus obligetur.in.l.obligari.nu.2.ff.de auto.tu.⁊ cu.fo.70.
5 Pupillus qui successit regi vel comiti habenti iurisditionem illā exercet vsq̄ ad pubertatem per tutorem post pubertatē que sunt simplicis iurisditionis per se:que vero administrationis cū curatore.in.l.quidā consulebat.nu.13.ff.de re iudi.fo.126.
3 Pupillus si renūtiat bonorū possess.nō debet renūtiare nisi fiat in pśentia affinium.in.l.si.nu.1.ff.vbi pupil.edu.vel mo.debe.fo.87.
Pupillus quando ali debeat de bonis tutoris.ibi.nu.2.
6 Pupillo contra tutorem in casu.l.pupilli.ff.de solu.subuenitur actione tutele.ibi.nu.2.fo.98.
In casu.d.l.pupilli qualiter subueniatur pupillo cōtra debitorē.ibidē numero.3.
Contra creditorē pupilli q frandem participauit cū tutore in casu.d.l. pupilli succurritur pupillo per interdictū fraudatoriū.ibi.nu.4.
1 Pupillus obligatus naturaliter non restituitur.in.l.si pupillus.nu.1. ff.de arbi.fo.150.
6 Pupillus sine tutoris autoritate obligatur naturaliter.⁊ qualiter hoc intelligatur.in.l.j.nu.1.⁊.7.ff.de noua.fo.82.
5 Pupillus heres si condēnatus fuit culpa tutorū actio qbus dabitur. in.l.ex cōtractu.nu.7.ff.de re iudi.fo.124.
3 Pupillus agit ad expensas ℑ tutorem factas ꝓ recuperāda re per ipm donata ⁊ ad alia dāna.in.l.j.nu.1.ff.de tute.⁊ ra.distra.fo.87.
6 Pupillus q̄ nō possit esse notarius licet possit ad scribendū adhiberi. in.l.impuberum.nu.1.ff.de falsis.fo.184.
Pupillus nō potest eligi notarius vt post pubertatem vel factus maior officiū tabellionatus possit exercere.ibi.nu.3.
2 Pupillus soluens debitum naturaliter ⁊ ciuiliter non repetit.in.l.non omnis.§.si pupillus.nu.3.ff.si cer.peta.fo.16.
7 Pupillus in dubio psumit̄ alit⁹ a tutore.in.l.ij.nu.1.C.arbi.tu.fo.193.
3 Pupillus volens conuenire aliū tutorē ex persona liberati non audit̄ in.l.si pupillus.nu.1.ff.de admi.tu.⁊ cu.fo.65.
5 Pupillus etiam in his que iuris sunt habet in acquirendo legitimam personam.in.l.j.§.adipiscimur.nu.3.ff.de acqui.pos.fo.79.
3 Pupillus si adit cū autoritate tutoris tutor ipse debet habere sciētiam predictorum.in.l.is potest.nu.32.ff.de acqui.here.fo.169.
5 Pupillus sine tutoris autoritate nō potest nūtiare nouū opus:cū autoritate sic.in.l.de pupillo.nu.1.ff.de ope.no.nun.fo.10.
2 Pupillus in eo in quo factus est locupletior obligatur ciuiliter et naturaliter sine tutore.in.l.naturaliter.§.item quod.nume.1.ff.de condi. indebi.fo.50.
7 Pupillus dicitur ꝓximus pubertati quando est ppe ser menses.in.l. ꝓoperandū.§.⁊ si quidem.nu.3.C.de iudi.fo.110.
7 Pupillus doli capax quando scit veritatem iurat de veritate.in.l.cū r iudices.§.quod obseruari.nu.12.C.de inreiur.fo.107.
Pupillus ⁊ seruus in causis in qbus habent legitimam personam iurant de calumnia.ibi.nu.16.
4 Pupillus decedens infra annū ius deliberādi trāsmittit si tutor sciuit sibi delatam hereditatem.in.l.qui duos.nu.8.ff.de re.dub.fo.105.
Pupillus maior infante vt trāsmittat ius deliberandi sola scientia tutoris vel ipsius sufficit etiam si tutor non satisfecerit vel inuentariū non confecit.ibidem.nu.10.
Item sciētia solius patris vel solius filij sufficit si ille ad quē transmissum est ius deliberandi decedit.ibidem.
7 Pupillus cū autoritate actoris cōstituit ꝓcuratorem non tamē ad alienandum.in.l.neq̄ tutores.nu.10.⁊.11.C.de procu.fo.80.
Pupillus ⁊ ecclesia retractant sententiā ob instrumēta de nouo reperta sicut fiscus.in.l.vnica.nu.7.C.de sen.aduer.lib.x.fo.7.
2 Pupillus quando teneatur actione cōmodati.in.l.j.§.impuberes.nume.1.ff.cōmo.fo.77.
Pupillus quando dicatur factus locupletior.ibi.nu.2.
6 Pupillus qui aliqd potuit cōcipere pōt testificari de eo qō vidit in pupillari.in.l.notionē.§.instrumentorū.nu.2.ff.de verbo.sig.fo.256.
2 Pupillus vel minor quādo possit ratificare gestū a tutore vel curatore.in.l.si pcurator.nu.11.ff.de condi.inde.fo.49.
4 Pupillus non restituit hereditatem tutori eo autore.in.l.j.§.fuit questum.nu.1.ff.ad treb.fo.142.
4 Pupillus siue agat siue cōueniat̄ qñ habeat carbonianum.in.l.carbonianū.§.missum.nu.2.ff.de carbo.edic.fo.178.
4 Pupillus qui perdit legatum ex facto tntoris duplici remedio illud

Universidad del Rosario | Archivo Histórico

recuperat.ſ.vel reſtitutione in integ.vel cõtra tutorẽ quãdo eſt ſoluendo.in.l.tutorem.nu.4.ff.de bis qui.vt indig.fo.113.

2 Pupillus ex iuramento nõ obligatur niſi ſit doli capax.in.l.q iurasse.nu.2.ff.de iureiur.fo.30.
Pupillus qui fari poteſt iurare poteſt.ibi.nu.3.
Pupillus qñ dicatur ꝓximus pubertati.remiſſiue.ibi.nu.4.

7 Pupillus qñ habet facultates in duob⁹ locis iudex vniuſcuiuſq; loci dabit tutorem.in.l.vna.nu.3.vbi pe.tu.vel cu.fo.189.

5 Pupillus qui nullũ h3 intellectũ non põt nobis querere poſſeſſionem ſecus ſi aliquẽ.in.l.j.ſ.acquirimus.nu.6.ff.de acqui.poſ.fo.80.

3 Pupillus ſi h3 tutorẽ de facto non de iure cuꝫ alius petit an de hoc ſit fiẽda mẽtio vt datio teneat.i.l.tutor.nu.7.ff.de tu.ꝛ cu.da.ab bis.fo.55.

3 Pupillus vel capitulũ ſi cũ autoritate tutoris vel abbatis facit procuratorem an reuocet morte tutoris vel abbatis.in.l.ſi per epiſtolam.nu.5.ff.de acqui.here.fo.174.

3 Pupillus ex cã ꝓnocat ad diuiſionẽ.in.l.qõ dicit.n.2.ff.de tute.fo.47.

3 Pupillo quare permittat fieri donatio cauſa mortis.in.l.j.nu.4.ff.de tu.ꝛ ra.diſtra.fo.87.

6 Pupillus nõ põt exceptionẽ liberatiõis acceptare ad pbãdũ debitũ ꝛ poſtea dicere liberationẽ nullã.in.l.decẽ ſtipu.nu.8.ff.de vbo.ob.f.46.

3 Pupillus cui fuit facta ſubſtitutio pupillaris ſi deceſſerit viuo patre an ſubſtitutus ad⁹mittatur.in.l.j.nu.12.ff.de vulga.ꝛ pupil.fo.135.

1 Pupillus dicitur etiã qui eſt ꝓximus pubertati.in.l.beredibus.ſ.item in cauſe.nu.1.ff.de dolo.fo.130.

6 Pupillus accuſat cũ autoritate tutoris.ꝛ qñ ſuam vel ſuoꝝ iniuriam proſequitur.in.l.qui accuſare.nu.4.ff.de accuſa.fo.160.

2 Pupillus q fari poteſt eſſe põt in iudicio cũ tutore.ꝛ qñ poſſit iuramẽtũ deferre.in.l.iuſiurandũ.ſ.pupillus.nu.2.ff.de iureiu.fo.29.

1 Pupillus nõ tenet actione negotiorũ geſt.niſi quatenus eſt factus locupletior.in.l.ponponius.la.ij.nu.1.ff.de neg.geſt.fo.118.

3 Pupillus qñ fuit paſſus maximã capitis diminutionẽ an ſubſtitutio pupillaris euaneſcat.in.l.in pupillari.nu.5.ff.de vulg.ꝛ pupil.fo.143.

1 Pupillus in actione nego.geſt.qñ eſt geſtum vtiliter etiam tenet inſolidum.in.l.ſi pupilli.nu.2.ff.de neg.geſt.fo.114.

6 Pupillus factus adultus poteſt ratum habere factum ab actore.in.l.actor.nu.6.ff.rem ra.habe.fo.114.

1 Pupillus aduerſus naturalẽ obligationẽ non reſtituit⁹ niſi ex ea ledi poſſet.in.l.ait prætor.ſ.altertius.nu.1.ff.de neg.ge.fo.114.

3 Pupillus poteſt eſſe de collegio.in.l.adminiſtrãtes.ſ.qui corporis.nume.1.ff.de excu.tu.ꝛ cu.fo.86.
Item poteſt cõmittere tale quid qõ poteſt deportari.ibi.

3 Pupillus non debet facere expẽſ.tutori.in.l.athlete.ſ.tutela.nume.1.ff.de excu.tu.vel cu.fo.80.

6 Pupillus ex cõtractu cõmodati ꝛ depoſiti qualiter teneaꝫ ꝛ fideiuſſor accedat.in.l.ꝛ cõmodati.nu.1.ff.de fideiuſſo.fo.69.

6 Pupillus vt conueniri ꝛ exigi poſſit requiritur quod ſit effectus locupletior.in.l.cui bonis.nu.1.ff.de noua.fo.83.

1 Pupillus que poſſit facere ſine tutoris autoritate.in.l.nulla.nu.1.ff.de legi.fo.16.

6 Pupillus pubertati ꝓximus obligatur delinquẽdo.in.l.is cui bonis.nu.6.ff de verbo.obli.fo.10.

3 Pupillus qualiter teneatur ex facto tutoris.in.l.ſi dolo.nu.1.ff.ſi quis omiſ.cau.teſta.fo.189.

2 Pupillus prodigus ꝛ furioſus indebite ſolutũ repetũt etiã vbi alius non repeteret.in.l.interdũ.nu.1.ff.de condi.inde.fo.55.
Pupillus prodigus furioſus ꝛ minor qñ repetant indebitum abſq; reſtitutione in integ.ibi.nu.10.
Pupillus non habet beneficium.d.l.interdũ.ff.de cõdi.niſi infra tẽpora infra que poſſet reſtitui.ibi.nu.11.

2 Pupillus vel eius mater ꝙ nõ admittaꝫ ad iurãdũ de affectione in cãque per tutorem agitaꝫ.in.l.videamus.nu.1.ff.de in lit.iur.fo.38.

3 Pupillus decedens infra annũ ante aditam hereditatẽ quã tutor qui non ſatiſfecerit vel inuentariũ non fecit ſcinit ei delata ꝙ tranſmittatur ius deliberandi.in.l.j.nu.3.ff.de tute.fo.46.

8 Pupillus an iuret de calũnia.in.l.j.nu.8.C.ſi ꝙ vim vel alio mõ.fo.98.

3 Pupillus ab extraneo poteſt citari perſonaliter.in.l.qui habet.ſ.ſi pupillus.nu.7.ff.de tute.fo.46.

3 Pupillus habens ſociũ rigoſum põt ꝓuocare ad diuiſionem cũ autoritate iudicis:ꝛ maiore ſocio ꝓuocante minores poſſunt diuidere inter ſe.in.l.inter pupillos.nu.1.ff.de auto.tu.ꝛ cu.fo.71.

6 Pupillus maior ifante accuſat de morte patris cũ autoritate tutoris.in.l.certis.ſ.pupillus.nu.1.ff.de accuſa.fo.156.

2 Pupillus ꝓmittendo ſi efficiꝫ locupletior obligaꝫ ciuiliter ꝛ naturaliter.in.l.certi cõdictio.ſ.quoniã.nu.8.ff.ſi cer.peta.fo.11.

4 Pupillus põt eẽ miles.i.l.in rõne.ſ.qõ vulgo.nu.11.ff.ad le.fal.fo.134.

3 Pupillus ſi cõparet in iudicio ſine tutore ꝓcedit ꝫ eũ tanq; cõtumacẽ qr nõ legitime cõparet.in.l.j.ſ.ſuſcepti.nu.9.ff.de admi.tu.ꝛ cu.fo.59.

3 Pupillus qñ querit autoritate falſi tutoris ꝛ ꝫbẽs reſtituit non tenet pupillo ad ſumptus litis.in.l.nouiſſime.nu.2.ff.quod fal.tu.fo.91.

5 Pupillus agit in.l.quod ꝛ leg.ſ.hoc interdictũ.ff.de libe.homi.exhib.ibi.nume.1.fo.162.
Pupillus in quibus caſibus loco maioris habetur.remiſ.ibi.

6 Pupillus naturaliter tãtũ obligatus nõ reſtituit aduerſus naturalẽ obligationẽ.in.l.marcellus.nu.2.ff.de fideiuſſo.fo.73.
Pupillo inducto dolo ad naturaliter obligandũ ſuccurritur ꝓ actionem de dolo.ibidem.

2 Pupillus etiam cũ tutoris autoritate non conſtituit peculiũ.in.l.licet.ſ.parum autem.nu.5.ff.de pecu.fo.97.

6 Pupillus põt ſibi ꝙſtituere domiciliũ ꝛ ibi õr habere vbi habitat ꝛ bꝫ maiorem partem facultatũ.in.l.placet.nu.2.ff.ad munici.fo.239.

6 Pupillus in eo quod cõcernit ſuũ cõmodũ poteſt obligari.in.l.pupillum.nu.1.ff.de accepti.fo.101.
Pupillus ſoluendo liberatur conſumptione ſecuta.ibi.nu.2.

5 Pupillus quando teneatur ex delicto vel facto tutoris.remiſ.in.l.ſ.ſ.boc edicto.nu.1.ff.ne vis fiat ei.fo.143.

4 Pupillus põt ſine tutore cõditionẽ implere qñ nõ ꝫtinet alienationẽ pupilli.in.l.conditionibus.nu.1.ff.de condi.ꝛ demon.fo.117.

8 Pupillus factus maior põt approbare ꝫctum per tutorẽ factũ qui de iure nõ valebat.in.l.ſi in rem.nu.3.C.ſi alie.res pig.da.fit.fo.105.

3 Pupillus ſi debet naturaliter tutori nõ poteſt ſibi ſoluere.i.l.quoties.ſ.item ſi.nu.2.ff.de admi.tu.ꝛ cu.fo.61.

3 Pupilli prediũ ſitum in vna ciuitate ſi venditur ꝛ ipſe habeat alibi domiciliũ vtriuſq; iudicis decretũ interuenire debet.in.l.iuriſperitos.ſ.cum oziundus.nu.1.ff.de excu.tu.fo.75.

8 Pupilli volũtas requiritur qñ tutor hereditatẽ adĳt ꝛ qñ ſola voluntas abſq; actu.in.l.potuit.nu.1.C.de iu.delib.fo.29.
Pupillus infans põt adire tutore autore.ibidem.nu.4.
Pupillus ſolus adire nõ põt:nec cũ autoritate curatoris.ibi.nu.6.

3 Pupilli requiri debẽt qñ inquirit⁹ de moribus dandi in tutorẽ cõiuncti ꝛ amici.in.l.ſcire opottet.ſ.cũ religs.nu.1.ff.de tu.ꝛ cu.da.ab bis.fo.56.

3 Pupilli defenſiones quãdo poſſint prodeſſe tutori.in.l.poſt mortem.ſ.tutor.nu.4.ff.quãdo ex fac.tu.vel cu.fo.72.

3 Pupilli facultates non debent manifeſtari.in.l.tutor qui.nu.24.ff.de admi.tuto.ꝛ cura.fo.60.

6 Pupilli preſentia requiritur qñ curator in locũ tutoris ſubſtituitur ꝛ ipſe petit.in.l.qõ ſi forte.ſ.qd ergo.nu.2.ff.de ſolu.fo.88.

7 Pupilli intereſt ne ſecreta ſui patrimonij pandantur.in.l.ſi.nu.2.C.de ali.pupil.preſtan.fo.193.

3 Pupilli habentes bona cõmunia poſſunt ea diuidere.in.l.ſi pupillor.nu.1.ff.de re.eo.qui ſub tute.fo.92.
Pupillo ſi extraneus eſt ſubſtitutus ꝛ mater cui primo incũbit neceſſitas petendi tutorẽ pupillo.in.l.ij.nu.8.ff.qui pe.tu.vel cu.fo.57.
Pupillo ſubſtitutus qñ repellaꝫ a ſucceſſiõe ꝓpter nõ petitũ.ibi.nu.9.

6 Pupillo acquiritur indiſtincte per tutorẽ ex re pupilli etiam ſi nomine pupilli non contrahat.in.l.filie.nu.2.ff.de ſolu.fo.96.

8 Pupillo viuente non poſſunt peti tabule teſtamenti pupilli.in.l.vna.nu.3.C.de tabu.exhiben.fo.99.

3 Pupillo ꝛ furioſo ſimul ſubſtituitur pupillariter vt pupillo nõ exẽpliter vt furioſo.in.l.qui habet.nu.1.ff.de tute.fo.46.

5 Pupillo poſito in dignitate datur tutor cũ maiori dignitate.in.l.quidam conſulebat.nu.15.ff.de re iudi.fo.126.

7 Res cõmunes habens cũ pupillo quãdo poſſit eſſe eius tutor.in.l.minoris.nu.9.C.qui da.tu.vel cu.fo.190.

1 Pupillo non habenti tutorem iudex ſupplet.in.l.nulli.nu.4.ff.quod cuiuſq;.vni.fo.112.

4 Pupillo ſuccedentes ꝛ tenentes primũ locũ ꝙ ſi nõ petũt pupillo tutorem repellantur.in.l.ij.ſ.conſtitum.nu.4.ff.ad tertul.fo.187.

De litera.Q.

3 Qualitas iuncta verbo quomodo ꝛ quãdo intelligatur ſcõm tps verbi.in.l.ex facto.nu.1.ff.de vulg.ꝛ pupil.fo.152.
Qualitas iuncta participio debet adeſſe tempore importato per participium.ibidem.

6 Qualitas vel dicta appoſita in precedẽtibus qñ videaꝫ in ſequẽtibus reperita.in.l.ſi ita ſtipulatus.ſ.chryſogonus.nu.4.ff.de vbo.ob.fo.51.

4 Qualitas adiecta vni diſpoſitioni quãdo intelligatur in alia repetita.remiſ.in.l.talis ſcriptura.ſ.bãc autẽ.nu.2.ff.de leg.j.fo.11.

2 Qualitas negata quando faciat crescere condẽnationem.in.l.eum qui.nu.9.ff.de iureiuran.fo.31.

4 Qualitas pſone reſpicit ẽt rõe ingenij ꝛ etatis.i.l.ſtich⁹.n.2.ff.ſ le.iij.f.53.

7 Qualitas cauſe que dicatur ad hoc vt per eam poſſit ꝓbari metus.in.l.interpoſita.nu.9.C.de tranſac.fo.62.

4 Qualitas adiecta in vno capitulo ſtipulationis videtur repetita in ſequentibus.remiſ.in.l.licet.nu.14.ff.de leg.i.fo.20.

6 Qualitas perſone debitoris inſpicit:licet ſolutio per aliũ expediri poſſit.in.l.cõtinuus.ſ.cũ ita ſtipulatus.nu.3.ff.de verbo.obli.fo.55.

4 Qualitas que reddit perſonã inhabilẽ ante omne iudiciũ põt diſcuti.in.l.nõ oportet.nu.2.ff.de leg.ij.fo.37.

1 Qualitas adiecta in ingſitione ꝙ parte citata detrahatur.i.l.delictis.ſ.ſi detracta.nu.1.ff.de noxa.fo.194.

6 Qualitas preſtantis opem maleficio cuius vigore augetur pena nõ principalis inuenientis attendit.in.l.qui ſeruo.nu.2.ff.de furtis.fo.123.

Qualitas teſtis

3 Qualitas teſtis attẽdit tempore quo deponit.in.l.atblete.ſ.amplius.nu.1.ff.de excu.tu.ꝛ cu.fo.80.

5 Qualitates due cõtrarie ꝙ non poſſint eſſe in eodẽ ſubiecto.in.l.ſi ancillam.nu.1.ff.ꝓ ſuo.fo.112.

6 Qualitate nõ adiecta ĩ ꝓma accuſatiõe an delinquẽs poſſit de nouo cũ illa ql̃itate accuſari.i.l.denũtiaſſe.ſ.qd tñ.n.7.ff.ad le.iul.õ adul.f.173.

6 Qualitatis adiectio vel detractio in delicto qñ mutat actionẽ.in.l.denuntiaſſe.ſ.quid tamen.nu.5.ff.ad le.iul.de adul.fo.173.
Qualitatẽ ſcire dz ille qui rõne illius qualitatis inſtigẽ puniri dz.ꝛ qualiter hoc ꝓcedat.in.l.quẽadmo.nu.11.C.de agrico.lib.xi.fo.34.

4 Quantitas debita ſi eſt in obligatione vt ſpẽs ea perẽpta debitor liberaꝫ.i.l.cũ res.nu.7.ff.de leg.j.f.15.

1 Quãtitas debet inſeri quãdo litigatur ſuper ineſtimabili in cautione.in.l.nõ ſolum.ſ.ſi ſtatus.nu.3.ff.de procura.fo.108.

7 Quãtitas magna vel parua que dicatur.in auten.minoris.nume.6.C.qui da.tu.vel cu.fo.189.

4 Quãtitas minor ineſt maiori.in.l.qui quartã.nu.2.ff.de leg.j.fo.8.

6 Quantitas certa an debeat exprimi in libello iniuriarum.in.l.iniuriarum.nu.4.ff.de iuiur.fo.142.

2 Quãtitas licet ſit ſolita ꝓ parte non tamen tranſit dñium ꝓ parte.in.l.ſiſtulas.ſ.qui fundũ.nu.1.ff.de contra.emp.fo.118.

4 Quãtitas ſi fuit legata qs ꝓ ea parte qua eſt heres conditione exiſtente conuenif.in.l.qui fundum.ſ.ſi tu ex parte.nu.3.ff.ad le.fal.fo.138.

2 Quãtitas in genere perire non põt.i.l.qõ te mibi.nu.5.ff.ſi cer.pe.fo.7.

4 Quãtitatis detractio ſi fiat de fundo legato valet ſi nõ eſt minima.in.l.ſi.nu.1.ff.de adi.lega.fo.103.

4 Quantitate in genere legata quando mediocre debeatur.in.l.cum certum.nu.2.ff.de vi.tri.ꝛ oleo lega.fo.80.

6 Quãuis dictio aduerſatiue ponit.i.l.ꝓtozie.nu.2.ff.de ꝓto.ſtip.fo.104.

7 Quãtitatis noĩe ſpecies cõtinet.in.l.j.nu.1.C.de act.ꝛ obli.fo.116.

6 Quantum dictio refertur ad quãtitatem:non ad ſpeciem.in.l.ſtipulationum.nu.1.ff.de verbo.obli.fo.30.

7 Quarta dicitur minuſcula.in.l.ſi quis in ſuo.nu.1.C.de inoffi.teſta.fo.122.

7 Quarta centeſime q̃ dicaꝫ.in auf.boc ius.nu.6.C.de ſac.ſan.ecc.fo.24.
Quarta de qua in auf.de reſti.fideicõ.non poſſit alienari a grauato in eccleſiam.in auf.de reſti.fide.nu.8.fo.46.
Quarta de qua in auf.de reſti.fideicõ.põt minui tam ꝓ dote reſtituẽda exigenda:vel ſoluenda a grauato.ibi.nu.5.fo.46.
Quartas plures quis habere non poteſt.in.l.papinianus.ſ.ſi quis impubes.nu.3.ff.de inoffi.teſta.fo.161.

3 Quarta debeꝫ patri in bonis filij emãcipati ꝛ alijs aſcendẽtibus nõ habẽtib⁹ filiũ ſ ptãte.i.l.ſi a milite.ſ.patri eius.nu.1.ff.de teſt.mili.fo.162.

8 Tria ſunt que imputantur in quartã.ſ.dos:donatio ꝓpter nuptias:et datum cauſa militie.in.l.illud fine.nu.3.C.de colla.fo.14.
Quarta de qua in.ſ.quoniã vero.in auf.de exhib.re.an debeatur etiã liberis ſuperegiſtẽtib⁹ ex eodẽ matrimonio.in.d.ſ.qñ vero.nu.4.f.25.
Quarte que detrahunt̃ per filiũ an detrahanꝫ de vniuerſo:ꝛ qualiter.in.ſ.ſi quis.nu.13.in auf.de here.ꝛ falci.fo.3.

7 Quarta licet reſpiciat qualibet rẽ patrimonij debet fieri diuiſio in vna re ꝓout coheredes fuerint cõcordes ꝛ iudex eſtimauerit.in.l.filiũ quẽ.nu.6.C.fami.herci.fo.130.

1 Quarta de qua.in.l.ſi arrogator.C.de adop.etiam non acquiſita tranſmittit ad heredes.ibi.nu.2.fo.28.
Quarta de qua in.d.l.ſi arrogator ꝙ ſit nõ totius hereditatis:ſed eius quod quis eſſet habiturus ab inteſtato.ibi.nu.8.

4 Jn quartam debitam iure nature quid imputetur.in.l.in fideicõmiſſaria.nu.5.ff.ad trebel.fo.148.

4 Quicqd cõferꝫ in quartã iputaꝫ.in.l.in quartã.nu.12.ff.ad le.fal.fo.141.
Quarta debita aſcẽdẽtibus ꝙ bodie ſit aucta ſicut quarta que debetur deſcẽdentibus.in.ſ.ſi qs igitur.nu.6.in auf.qui.mo.fo.38.

7 Quãꝫ dictio eſt ſignũ vniuerſale.in.l.ſi creditores.nu.1.C.de pac.f.54.

3 Quaſi dictio eſt expreſſiua veritatis:ꝛ quãdo ſit nota diminutionis.in.l.ſi ante nuptias.nu.1.ff.ſolu.ma.fo.8.

3 Quaſi dictio denotat improprietatem:ꝛ etiã ſimilitudinem.in.l.diuortio.ſ.ſi fundum.nu.1.ff.ſolu.matri.fo.10.

5 Quatenus:eatenus dictiones ſumuntur vel cauſatiue:vel tẽporaliter:vel quãtitatiue.in.l.j.nu.22.ff.de ope.no.nun.fo.4.
Queadmodum dictio qñ interrogatiue ꝛ quando ſimilitudinarie ponatur.ff.ſolu.ma.in rub.nu.15.fo.2.

Quesita per officiales fiſci vel per prelatum eccleſie an preſumantur queſita de bonis fiſci vel eccleſie.i.l.facultas.nu.12.C.de iure fiſci.iib.x.fo.5.

4 Queſtio ſtatus an differatur per edictũ carbo.in.l.de bonis.nu.2.ff.de carbo.edic.fo.179.

7 Queſtio quando eſt de finibus ꝛ nõ de ꝓprietate lite nõ contestata pervenitur ad diffinitiuam.in.l.ſi quis.nu.2.C.fini.regun.fo.132.
Queſtio emergẽs ex vltima volũtate nõ dz annũ tranſcẽdere a die litis contestate.in.ſ.illud quoq;.nu.1.in auf.de here.ꝛ falci.fo.5.

5 Queſtio iuris debet dirimi forte nõ queſtio facti.in.l.ſi duo.numero.5.ff.vti poſſi.fo.153.

5 Queſtio de glande legenda debet in tribus diebus expediri.in.l.vna.nu.1.ff.de glande legen.fo.161.

7 Queſtio ſtatus ſi pupillo agẽti mouetur an iudiciũ differatur vel cauſa ſtatus.in.l.j.nu.1.C.de ordi.iudici.fo.113.

6 Queſtio quando eſt cũ aliqua ciuitate de aliqua vniuerſitate vel de homine ſingulari apud quem erit cognitio.in.l.de iure.nume.3.ff.ad municipales.fo.243.

6 Queſtio dictio qñq; ꝓpoſitione dubitabili:qñq; ꝓ tortura accipitur.in.l.amplius non peti.nu.5.ff.rem ra.ba.fo.114.

3 Queſtio dominij quãdo poſſit referri mibi per agentem cauſam a me.in.l.ſi alienam.nu.2.ff.ſol.ma.fo.11.

1 Queſtio etatis duobus modis in iudicium deducitur:principaliter et incidenter.in.l.de etate.nu.1.ff.de mino.fo.138.

1 Queſtio qñ eſt de prebenda vel iuriſditione alicuius caſtri iudiciũ particulare ſilet.in.l.ſi quis libertatem.nu.15.ff.de peti.here.fo.166.

8 Queſtio priuatorũ ſi depẽdet a cauſa fiſcali ꝓcuratoꝛ ceſaris eſt indeꝫ.in.l.cum eorum.nu.1.C.de ſen.ꝛ interlo.om.iu.fo.69.

1 Queſtionẽ qui ꝓmiſit nõ mouere petẽdo etiã extra iudiciũ incidit in penã:ꝛ quando.in.l.qui fidem.nu.2.ꝛ.5.ff.de tranſac.fo.97.

4 Queſtionem non facere ꝛ non facere controuerſiam an ſit idem.in.l.lucius.ſ.tres beredes.nu.2.ff.ad trebel.fo.156.

6 Queſtionem non mouere qui tenet ſi ex diſpoſitione.l.intelligitur per litis conteſtationem:ſi ex diſpoſitione hominis etiam ante litis cõteſt.in.l.amplius non peti.nu.5.ff.rem ra.ba.fo.115.

8 Queſtiones requirentes altiorem indaginem an impediant edictũ diui adri.ꝙ non.in.l.ij.nu.1.C.de edic.diui adri.tol.fo.35.
Queſtor quis appelletur.in auf.vt diui.inſſio.nu.3.fo.47.

4 Querela daꝫ illi qui de neceſſitate non debet inſtitui ſi ſit preteritus.in.l.j.ſ.ſi pater.nume.1.ff.de coniungen.cuꝫ eman.libe.fo.176.
Querela inofficioſi teſtamenti:et querela inofficioſe donationis quomodo differant.remiſſiue in antenti.de immensis donatio.numero.12.folio.43.

4 Querela inofficioſi quare non detur niſi hereditate adita:ſed bonorum poſſeſſio cõtratab.ſic.in.l.illud.nu.1.ff.de bo.poſ.cõtratab.fo.166.

7 Querimonia ꝛ queſtio verba quomodo differãt.in.l.ſi quis.numero.1.C.fini.regun.fo.132.

8 Querela inofficioſi eſt augilium ſubſidiarium.in.l.maximum.nume.2.C.de libe.prete.fo.25.

7 Querela inofficioſe donationis cum quo alio remedio concurrat.in.l.j.nu.1.C.de inoffi.dona.fo.123.
Querela inofficioſe donationis non competit filio qui fuit in legitima inſtitutus:ꝛ ab eo multa legata facta.ibi.nu.4.

2 Querela non eſt actio nec accuſatio ſed quoddã officiũ iudicis.in.l.naꝫ ꝛ poſtea.ſ.ſi minor.nu.3.ff.de iureiur.fo.26.

1 Querela qui agit ꝛ obtinuit in dubio non videt adĳſſe.in.l.quẽadmodum.nu.2.ff.de inoffi.teſta.fo.160.

3 Querela inofficioſi teſtamenti vocatur accuſatio.in.l.j.ſ.ſciẽdum.nu.3.ff.de ſuſpec.tuto.fo.72.

7 Querela inofficioſi qñ poſſit intentari contra fideicõmiſſariũ vniuerſalem.in.l.j.nu.3.C.de inoffi.teſta.fo.120.

7 Querela quando detur nepoti preterito.in.l.ſi quis filiuꝫ.nume.1.C.de inoffi.teſta.fo.122.
Querela inofficioſi finitur quinquẽnio.ibi.nu.2.

1 Querela nõ competit vbi quis habet aliud remediũ.in.l.papinianus.ſ.ſi quis impubes.nu.1.ff.de inoffi.teſta.fo.161.
Querela nõ numerate dotis ꝓponi debet in ſcriptis:ꝛ ꝓponitur etiam ſi ꝓponenti nibil petatur.in auf.de tempo.nõ ſolu.nu.4.fo.45.

7 Querela ꝛ falſum ſunt cõtraria origine non effectu.in.l.cum qui.nu.2.C.de inoffi.teſta.fo.121.

7 Querela inofficioſe donationis ceſſat quando aliud remediũ poteſt habere locum.in.l.ij.nu.2.C.de inoffi.teſta.fo.123.

4 Querela poteſt intentari contra aliũ ꝙ contra ſcriptum heredem.in.l.filium.nu.3.ff.de bo.poſ.contratab.fo.168.

7 Querela cõtra teſtamentũ fratris an operetur reſciſſio teſtamẽti in totum vel vſq; ad legitimã.in.l.fratres.nu.3.C.de inoffi.teſta.fo.121.
Querela an competat quando frater inſtituit aliquam turpem perſonam ꝛ aliquam non.ibidem.nu.4.

1 Querela ꝛ cõtratabulas qualiter competat parentibus.in.l.j.nume.1.ff.de inoffi.teſta.fo.159.

1 Querela inofficioſi nõ naſcitur ante litem cõteſtatam.in.l.papinianus.ſ.ſi conditioni.nu.1.ff.de inoffi.teſta.fo.161.

1 Jn querela inofficioſe agitur principaliter de meritis filij.i.l.filius.nume.2.ff.de inoffi.teſta.fo.164.
Querela inofficioſe donationis quibus ex cauſis ceſſet.in auf.de imendona.nume.15.fo.43.

8 Querela inofficioſi competit filio ſicut actio iniuriarũ ꝛ actio in factum:ſed emolumentum cõpetebat patri.in.l.j.nu.8.C.qui admit.fo.8.

1 Querela inofficioſi teſtamenti eſt officium iudicis.in.l.poſthumus.ſ.ſi quis ex bis.nu.3.ff.de iudi.fo.160.

1 Quis nõ debet ad querelam admitti niſi ꝓ ea parte qua ſucceſſurus erat ab inteſtato:ſi tamen admittitur tenet iudiciũ.in.l.mater decedẽs.nu.1.ff.de inoffi.teſta.fo.164.

Universidad del Rosario | Archivo Histórico

7 Querela inofficiose dotis quando aliud remedium excludat.in.l.vna.nu.2.C.de inoffi.doti.fo.124.
1 Querela proponens non proponit petitionem hereditatis.in.l.qui de inofficioso.nu.2.ff.de inoffi.testa.fo.164.
Querela ꝛ petitio hereditatis possunt in eodē libello ꝓponi.ibi.nu.4.
1 Querele inofficiosi testamenti etiam hodie locus est.in.l.nam et bis.ſ. huius ante.nu.3.ff.de inoffi.testa.fo.159.
4 Querelam inofficiosi ꝓponens in dubio videt ꝓponere animo adeundi.in.l.cū quidam.nu.2.ff.de bo.poſſ.fo.164.
6 **Quicūq;** dictio cōprehēdit masculinū ꝛ femininum in.l.ait diuus.ſ.quicūq;.nu.1.ff.de iure fiſci.fo.231.
4 Quin dictio qd importet.in.l.nō dubiū.nu.1.ff.de lega.iij.fo.35.
6 Quis vel qui iuncto verbo futuri tpis facit cōditionem.ꝛ secūdario nō principaliter.in.l.ſi ita.nu.2.ff.de verbo.obli.fo.54.
3 Quiſq; dictio:ꝛ dictio omnis an ꝛ quō differat.Et quis de dictione qlibet.in.l.boc articulo.nu.3.ff.de bere.inſti.fo.124.
Quiſq; dictio idē importat qđ dictio qlibet:ꝛ est distributiua.ibi.nu.4.
Quiſquis dictio est distributiua.ibi.nu.5.
Quiſquis dictio quare magis sumat impꝛopꝛie q; dictio ois.ibi.nu.6.
1 **Quitatio** debiti videtur fieri per redditionem instrumenti debiti niſi contineret aliam vtilitatez.in.l.ij.ſ.sed etiam.nu.1.ff.de pac.fo.80.
1 Quitationem generalem facere quis non potest cogi:sed specialem ſic.in.l.cum aquiliana.nu.3.ff.de transac.fo.94.
6 Quitationem faciēs de pecunia ſibi debita ꝛ ꝓmittens vlterius nō petere sub pena ſi. ꝓcuratoꝛ eius generalis nō ipse petit quādo pena committatur.in.l.in illa ſtipulatione.nu.2.ff.de verbo.obli.fo.22.
5 Quitatio facta animo donandi q; indigeat inſinuatione.in.l.modeſtinus.nu.1.ff.de dona.fo.66.
6 Quoties dictio qñ nulla est causa verificat in duab⁹ vicibus:aſs intelligit de multis.in.l.eum qui.ſ.cū pure.nu.5.ff.de verbo.obli.fo.57.
5 Quinquēnium dicit multū tempus.in.l.j.nu.1.ff.de bon.ſepa.fo.138.
4 **Quoad** donec:ꝛ q̄diu dictiones qñ inducant conditionem.in l.j.nu.13.ff.de cōdi.ꝛ demon.fo.115.
Et quid de dictionibus quouſq;:quandoq;:ꝛ quando.ibi.nu.17.
1 Quodāmodo dictio est nota impꝛopꝛietatis.i.l.pꝛetoꝛ ait.ſ.huius edicti.nu.1.ff.de eden.fo.74.
2 **Quondam** dictio intelligit in inſtrumēto in quo ꝺr talis filius titij ſi titius est mortuus ꝛ inſtrm ſuſtinetur ꝛ etiam libellus.in.l.eius qui.nu.1.ꝛ.2.ff.ſi cer.peta.fo.22.

De litera.R.

Rapina est furtum:sed nō econtra.in.l.duobus.ſ.ſi quis iurauerit.nu.1.ff.de iureiur.fo.30.
Rapina vel violentia quod ſit delictum quod committit in perſonam:furtum vero non.in.l.itaq;.numero.2.ff.de furtis.fo.120.
5 Rapiens ſepius ex incēdio ruina vel naufragio punitur tanq; latro.in l.ne quid.nu.6.ff.de incen.rui.nau.fo.136.
Rapiēdis mulierē bona ipſo iure tpe raptus trāſferunt in mulierem ſi ipſa nō nubat raptoꝛi.in auf.de rap.mulie.nu.3.fo.55.
6 Rapiens per vim meretricem nō tenetur titulo de raptoꝛibus.in.l.verum eſt.nu.3.ff.de furtis.fo.124.
6 Raptoꝛ dicit fur manifeſtus ſi contra eum clametur ſeu occurratur.in l.ſi vendidero.ſ.cū raptoꝛ.nu.1.ff.de furtis.fo.130.
8 **Raſura** vel cancellatio in inſtrumento qñ vitiet inſtrumentū. in.l.ſi.ſ.finautē.nu.3.C.de edic.diui adri.fo.36.
8 Raſura vel caſſatio quando attendatur ꝛ reddat teſtamentū ſuſpectū. in.l.ſi vnus.nu.1.C.de teſta.fo.16.
7 **Ratū habere** quod ſuo noie nō est geſtū qñ quis poſſit in.l.vna.nu.4.C.ſi in com.ead.cau.fo.94.
1 Ratum habere quis potest abſente parte.in.l.quo enim.ſ.rem baberi.nu.2.ff.rem ra.habe.fo.114.
1 Ratum habere pꝛecise quādo quis cogatur ꝛ ſoluendo intereſſe quis liberetur.in.l.pomponius.nu.13.ff.de neg.geſt.fo.117.
Quid in ratihabitione neceſſaria.ibi.nu.17.
Ratum habere quod quis cogatur per iudicem non est neceſſe q; pars adeat iudicem:poteſt tamen ſi vult.ibi.nu.14.
6 Ratum habens delictum punitur ex delicto nō ex ratihabitione.in.l. ſi vt ꝓponitur.nu.2.ff.de fideiuſſo.fo.80.
3 Ratum habere quādo quis cogatur etiam qō est ſuū naturali actione. in.l.Quis.nu.9.ff.ſolu.ma.fo.14.
1 Ratificatio legitima nō videt ſi in inſtrumēto dicatur ꝓmitto me ratum habiturū quicquid per ꝓcuratoꝛem meum legitime facta fuerit in.l.que omnia.ſ.plane.nu.3.ff.de ꝓcu.fo.104.
2 Factū nomine pupilli vel minoꝛis tutoꝛem vel curatoꝛem habentis p aliū q; pupillus vel minoꝛ ipſe cū autoꝛitate tutoꝛis vel curatoꝛis ratificare poteſt.in.l.ſi ꝓcuratoꝛ.nu.12.ff.de condi.inde.fo.49.
1 Ratihabitio quod equiparat mandato.in.l.obſeruare.nu.4.ff.de offi. ꝓconſul.ꝛ lega.fo.36.
1 Ratihabitio ex parte rei quādo trabatur retro.in.l.iulianus.nume.2. ff.qui ſatiſ.cog.fo.65.
6 Ratihabitio parit actionem neg.geſtoꝝ ꝛ nō mandati.in.l.ſemper. nu.1.ff.de regu.iur.fo.261.
8 Ratihabitio patroni quod tollat iſtam actionem.in.l.ſi.nume.9.C.ſi in frau.patro.fo.7.
2 Ratihabitio retrotrabitur ꝛ mandato comparatur.in.l.ſi fundus.ſ.ſi neſciente.nu.2.ff.de pigno.fo.138.
8 Ratihabitio poteſt fieri extra tempus quando actus valet in perſona gerentis.in.l.j.nu.10.C.qui admit.fo.8.
6 Ratihabitio vt retrotrahat:itelligitur in bis que nomine noſtro geſta ſunt ſub rebus integris exiſtentibus.in.l.ſi ygoz.ſ.ſi quis ygozem.nu.3. ff.ad le.iul.de adul.fo.171.
7 Ratihabitio ſequens non operatur idē quod iuſſus.in.l.ſi filius.nu.3. C.de peti.here.fo.124.
2 Ratihabitio an retrotrahatur vt videatur pignus rei aliene retro valuiſſe.in.l.aliena res.nu.2.ff.de pig.fo.87.
1 Ratihabitio ꝛ contractus in quibus differāt.in.l.pomponius.nnme.1. ff.de nego.geſt.fo.117.
Ratihabitio an trabatur retro in pꝛeiudiciū alicuius.in.l.ij.nume.18. C.de iure fiſci.lib.x.fo.3.
1 Ratihabitionis neceſſarie effect⁹.i.l.pōponi⁹.nu.17.ff.de neg.ge.f.118.
Ratihabitio qd opaī in negotio qō est noſtrū ratihabitione.ibi.n.20.
Si fuit erratū i ratihabitione qō piudiciū genereꝝ ratificāti.ibi.nu.21.
5 Ratihabitio an equiparetur mandato in maleficijs.in.l.j.ſ.ſed ꝛ ſi.nu. 4.ff.de vi ꝛ vi arma.fo.148.
5 Duo requiruntur ad boc vt quis de maleficio teneatur ꝓpter ratibabitionem.in.l.j.ſ.ſed ꝛ ſi.nu.1.ff.de vi ꝛ vi arma.fo.148ſ
6 Ratihabitio nō impeditur qñ defectus impediēs ratihabitionē ſupenit ꝛ poſtea ceſſauit.in.l.bonoꝝm.nu.2.ff.rem ra.ba.fo.117.
3 Ratihabitio in delictis operatur mandatū ad ſequētem actum.in.l.in repudianda.ſ.pater ſeio.nu.2.ff.de acqui.here.fo.172.
3 **Ratio** conſcripta a tertio facit aliqualem fidem.in.l.j.ſ.de ſeruis.nu.2.ff.de tu.ꝛ ra.diſ.fo.88.
2 Ratio pene habetur in quam incidit ille qui pretiū rei vēdite recipere debebat ꝛ non recipit ab emptoꝛe.in.l.j.ſ.papi.nu.1.ff.de vſur.fo.148.
5 Ratio magis q; dictum attendit in ſtatutis qñ ratio est ſcripta.in repe. l.ceſar.nu.19.ff.de publi.ꝛ vecti.fo.57.
2 Ratio lucri ceſſantis an babeat locū in intereſſe.in.l.non vtiq;.ſ.nunc de officio.nu.2.ff.de eo q; cer.lo.fo.72.
1 Rationes due vincunt vnā quando vtraq; operatur.in.l.ſi arrogatoꝝ. nu.10.ff.de adop.fo.28.
5 Rationem qui teneꝝ reddere tenetur me de ſingulis inſtruere ꝛ reddere computationes.in.l.ſi pure.nu.1.ff.de fideicom.liber.fo.75.
3 Rationibus eg duobus ſufficit vnā eſſe ad boc vt diſpoſitio teneat.i.l. ex facto.nu.45.ff.de vulga.ꝛ pupil.fo.153.
7 Rationes cōfecte mandante eo qui petit ſibi edi ex cauſa debent edi.in l.j.nu.3.ꝛ.5.C.de eden.fo.43.
8 Ratio contrarietatis facit vt iudicia petitorij ꝛ poſſeſſorij ſimul nō admittantur.in.l.incerti.nu.2.C.de interdic.fo.92.
Ratio ordinis facit vt poſſeſſoꝝium pꝛeferatur.ibi.nu.3.
2 Ratio quando babeatur de intereſſe extra rem.in.l.numis.nume.4.ff. de in lit.iur.fo.38.
Ratio lucri quando babetur in intereſſe extra rem.ibi.nu.5.
3 Ratio legis ꝛ mens legis q; idem ſunt.in.l.cum mulier.nume.1.ff.ſolu. matrimo.fo.31.
Ratio ſumma est que pro religione facit.in.ſ.ſed boc preſenti.nu.4.in auf.de ſanctiſ.epiſ.fo.56.
4 Ratio cōſtituendi aliquid circa dotem q̄ fuit principaliter.in.l.j.nu.4. ff.de colla.do.fo.174.
3 Ratio est bona in bis que percipiunt ſenſu auditus:q; audiui in teſte. in.l.diuus traianus.nu.4.ff.de teſta.mili.fo.162.
4 Rationes qui reddere tenetur:tenetur etiam reddere inſtrumēta.in.l. cum ſeruus.nu.1.ff.de condi.ꝛ demon.fo.129.
1 Ratione adiuncti inſeparabilis permittitur quod alias non permitteret.in.l.imperatoꝝ.la.ij.nu.1.ff.de ſta.homi.fo.24.
Rationes due vincunt vnam niſi illa ſit foꝛtioꝝ duabus.in auf.de conſang.ꝛ vteri.nu.1.fo.36.
4 Ratio affectionis quando babeatur.in.l.ſi domus.ſ.in pecunia.nu.4. ff.de lega.j.fo.20.
Rationem reddere qui tenentur debent illam reddere in ſcriptis.in.l. apparitoꝝes.nu.1.C.de exacto.tribu.lib.x.fo.12.
7 Ratio etiā ſi ſit calculata inter mercatoꝝes tamē pretextu erroꝝis poteſt de nouo calculari.in.l.vna.nu.1.C.de erro.calcu.fo.73.
4 Ratio lucri q; boneſte ꝛ licite percipi poteſt eſt babēda.in.l.imperatoꝝ. ſ.cum quidam.nu.2.ff.de lega.ij.fo.42.
Ratio in teſte quando eſt idem cū dicto:nihil valet.in.l.qui interrogatus.nu.1.ff.de peti.here.fo.166.
3 Ex pluriḃ⁹ rōnib⁹ ſufficit vnā ſubeſſe.i.l.ij.nu.37.ff.de vul.ꝛ pup.ſ.138.
3 Ratio declarat ꝛ limitat dictū.in.l.j.nu.4.ff.de legi.tuto.fo.53.
7 Ratio cōuentionis ꝛ reconuentionis impedit cauſas agitari coꝝm diuerſis iudicibus.in.l.nulli.nu.2.C.de judi.fo.110.
1 Ratio que ponitur indeterminate comprehendit omnē determinationem que

nem que ad eam poteſt referri.in.l.metum autem.ſ.animaduertēdum. nu.1.ff.quod me.cau.fo.125.
7 Rationes defuncti quando faciant pꝛeſumptionem vel indicium.in.l. rationes.nu.1.C.de pꝛoba.fo.143.
3 Ratio adminiſtrationis a tutoꝛe non exigitur tutela durante.in.l.j.ſ. non poteſt.nu.1.ff.de egcu.tu.ꝛ cu.fo.77.
3 Ratio inducendi cōmunionem actionis inter patrem ꝛ filiam.in.l.ij.ſ. quod ſi in patris.nu.5.ff.ſol.ma.fo.6.
Rationatoꝝes ſi cōputant rōnes qñ eoꝝ cōputatio habeat vim sententie ꝛ ex ea oꝛiꝛ exceptio rei indicate.in.l.ij.nu.3.C.de iure fiſ.li.x.fo.3.
7 **Reatus** excludit omnem bonoꝛez.in.l.j.nume.1.vbi ſena.vel clariſ.fo.119.
6 **Rebellis** officiali eccleſie toti eccleſie dicit rebellis.in.l.boſtes.nu.13.ff.de capti.ꝛ poſtlimi.fo.236.
Rebellās officiali eccleſie vel iperatoꝛis qñ dicaī vere boſtis.ibi.n.15.
2 **Recedere** nō debemus a verbo qñ poſſumus.in.l.ſed ꝛ ſi.ſ. cū inter.nu.4.ff.de condi.inde.fo.51.
1 Recipere aliquem in pꝛotectoꝛem ꝛ defenſoꝛem meum quid importat. in.j.conſti.ffoꝛū.nu.7.fo.3.
2 Recipio ꝛ accipio verba nō de neceſſitate inducunt translationem dñij. in.l.naturalis.ſ.ꝛ ſi quidem.nu.3.ff.de pꝛeſcrip.ver.fo.135.
6 Recepiſſe verbū in cōtractu dotis qd operetur.in.l.ſi ita ſtipulatus.ſ. chꝛyſogonus.nu.3.ff.de verbo.obli.fo.51.
6 Receptio inter eos qualiter fiat.remiſſione in.l.bos accuſare.ſ.boc beneficio.nu.4.ff.de accuſa.fo.160.
7 Receptio ſpontanea quando inducat appꝛobationem cōſenſus.in.l.ſi per vim.nu.2.C.quod me.cau.fo.90.
6 **Receptans** aliquē ſemel ſi ille aliqd perdidit q; talis recep tans non teneꝝ titulo naut.caupo.ſtab.in.l. mariti.ſ.qui queſitum.nu.1.ff.de adul.fo.175.
Receptantes rebelles ꝛ bānitos ita demū puniunt ſi ſciūt ipſos eſſe rebelles.in.l.j.nu.1.C.de deſerto.lib.xij.fo.49.
1 **Reconuenire** me ſi ſtatim nō vult ille contra quez ago an poſſit petere a ꝓcuratoꝛe cautionem de defendendo dominum in cauſa recōuentionis.in.l.ſeruum quoq;.ſ. ait pꝛetoꝛ.nu.1.ff.de pꝛocu.fo.106.
7 Recōuentio an poſſit baberi locū qñ cauſa cōuentionis est ſummaria ꝛ recōuentio nō.remiſſiue in.l.j.nu.3.C.vbi cau.ſta.agi opoꝛ.fo.119.
Recōuentio nō bꝫ locū in cauſis que ſibi inuicē pꝛeindicant.ibi.nu.4.
Recōuentio q; fiat de debito non liquido ad liquidum non compenſatio.in.ſ.illud.nu.1.in auf.de executo.fo.43.
Recōuentio quādo fiat coꝝm ordinarioꝛ:ꝛ quando coꝝā delegatoꝛ:ꝛ qñ coꝝm eodem iudice vel diuerſis.ibi.nu.2.
1 Reconuentio non babet locum coꝝm arbitro.in.l.est receptum.nu.2. ff.de iuriſdi.om.iudi.fo.53.
7 Reconuentio q; non babeat locū quando agitur actione depoſiti.in.l. compenſationis.nu.10.C.de compenſa.fo.167.
8 Recōuentio etiam locū babet qñ agitur officio iudicis.in auf.ꝛ conſequenter.nu.14.C.de ſenten.ꝛ interlo.om.iudi.fo.72.
Quid in cauſa appellationis.ibidem.nu.15.
Recōuentio q; nō babeat locū in cauſa ſpoliationis:niſi fiat ſuper alia ſpoliatione.in.ſ.illud.nu.7.in auf.de executo.fo.44.
Recōuentio quomodo fiat:diſtinguitur.ibidē.nu.8.
5 Recōuētio q; nō admittaī in cauſa ſpolij qñ ſuper eo qđ citur ſummarie.in.l.naturaliter.ſ.nihil cōe.nu.38.ff.de acqui.poſ.fo.88.
7 Recōuentio q; nō babet locū in cauſa ſpolij niſi ſuper ſimili ſpoliatione.in.l.cōpenſationis.nu.12.C.de compenſa.fo.168.
1 Recōuentio q; non fiat in cauſis ſummariſs.in.l.ſed ꝛ be.ſ.non ſolum. nu.3.ff.de pꝛocu.fo.106.
5 **Rector** ciuitatis nō tenetur p delicto officialis mortui.in.l.j. ſ.qō nouiſſime.nu.2.ff.de publi.ꝛ vecti.fo.50.
Rector exhibēdo officialē delinquentē in officio qñ teneatur.ibi.nu.3.
1 Rector vel poteſtas ante ingreſſum officij an poſſit cōſtituere vicariū. in.l.obſeruare.nu.5.ff.de offi.pꝛoconſul.ꝛ lega.fo.36.
Rectoꝝes ciuitatū neceſſitate publica imminēte ex iuſta cauſa poſſunt cōſtituere premiū capienti ꝛ pꝛeſentāti malefactoꝛem.in.l.cū nauarcoꝝum.nu.3.C.de nauicula.lib.xj.fo.26.
7 Rectoꝝ eccleſie ſi cōcurrit cū ſuperioꝛe in agēdo p rebus eccleſie ꝓpriſ ipſi ſuperioꝛi.in.l.ſancimus.nu.10.C.de ſacroſan.eccle.fo.26.
Rectoꝝis officium est inquirere debitoꝝes cōmunis.in.l.miſſi.nume.8. C.de exacto.lib.x.fo.12.
6 Rectoꝝes poſſunt in carceribus aliquē detinere vt manifeſtet ſocios vel alia cā legitima.in.l.ex gbuſdam.ſ.ꝺnus.nu.1.ff.de iure ſiſ.fo.230.
7 Rectoꝝes eccleſiarū nō poſſunt tranſigere nec ſine iudicis decreto ꝛ ſolēnitate.in.l.j.nu.3.C.ſi aduer.tranſac.fo.97.
1 Rectoꝝes ciuitatū ꝛ magiſtratus ſtatuere aliqd poſſunt pro tpe eoꝝm officij nō aūt qō perpetuo valeat.in.l.j.nu.1.ff.qō quiſq; iur.fo.54.
Rectoꝝes faciunt ſtatuta cū conſilio pꝛocerum.ibi.nu.4.
Rectoꝝes plures in eadē ciuitate eſſe poſſunt:ſed in eadem pꝛincia nō pōt eſſe niſi vnus pꝛeſes.in.l.vnica.nu.8.C.de metropo.lib.xj.fo.30.
7 Rectoꝝes artiū nō babent iuriſditionē niſi in bis que pertinent ad eoꝝ artem.in.l.ſi.nu.6.C.de iuriſ.om.iudi.fo.117.
Rectoꝝes ciuitatum bodie babent vim maioꝝum iudicum.in.l.j.nu.4. C.de fiſca.vſu.lib.x.fo.7.
5 Rectoꝝes ciuitatis ꝛ caſtroꝝū quare ſit q; bodie exercēt ea que ſint meri vel miſti imperij.in.l.j.nu.1.ff.de dam.infec.fo.26.
Rectoꝝes ciuitatis pñt cōciliū coꝝ autoꝛitate cōuocare:ꝛ de neceſſitate boc facere babēt qñ incūbit faciēdū.in.l.ij.nu.2.C.de decu.lib.x.fo.15.
5 Rectoꝝes ciuitatū tenenꝫ p delicto famuloꝝ quos ſecū ducūt:liberanꝫ tamen eos exhibēdo.in.l.j.ſ.familie.nu.2.ff.de publi.ꝛ vecti.fo.50.
Rectoꝝes pꝛouinciarum poſſunt facere theſaurarios in pꝛouincia.i.l. illud.nu.1.C.de cano.lar.lib.x.fo.14.
6 Rectoꝝes toꝛquentes reum vel teſtes cōtra iuſtitiam ꝛ aliqs moriatur qualiter teneatur.in.l.lege cornelia.nu.1.ff.de ſica.fo.179.
6 Rectoꝝes p amplianda ciuitate numero boīm poſſunt expēdere de bonis cōis.in.l.cū ratio.ſ.ſi plures.nu.1.ff.de bo.dam.fo.210.
8 **Recuſatio** iudicis poteſt fieri quādoq; poſt litem conteſtatam ſi noua cauſa ſuperuenit.in.l.cū ſolitū.nume.3.C.de ſenten.ꝛ interlo.om.iudi.fo.72.
Recuſans iurare babetur pro conuicto.in.ſ.ſi quis autem.nume.2.in auf.vt litigan.fo.52.
Recurſus ad ſuperioꝛē nō pōt baberi qñ plus expēderet ī habēdo recurſū quā ſit valoꝛ cauſe i.l.mediterranee.n.5.C.de āno.ꝛ trib.li.x.fo.11.
7 **Redimere** ſe quocūq; mō etiā p calūniam qñ lꝫ ſi criminalibus.in.l.oībns.nu.6.C.de iurein.fo.106.
7 **Redditus** annui cōnumerant inter immobilia.in.l.iubemus.nu.10.C.de ſacroſan.eccle.fo.23.
1 Per redditionē inſtrumēti debiti vī fieri quietatioⁿ vero per redditionē pignoꝛis.in.l.ij.ſ.ſed etiam.nu.2.ff.de pac.fo.80.
Redditus appellatione q; veniāt.in auf.vt deter.ſit nu.cle.nu.3.fo.7.
3 Redditus id est retrodatus.in.l.filio.nu.2.ff.de libe.ꝛ poſtbu.fo.104.
7 Redditus vinee annuus an licite retineaī licet plus valeat quā ſibi conſtiterit.in.l.ſi ea pactione.nu.2.C.de vſuris.fo.169.
6 Redditus accipiens ſi neſcit cui reddat licite retinet ſi pro derelictis baberi putauit:ſi autem nō putauit tūc teneꝫ dare pro anima.in.l.falſus. ſ.qui alienum.nu.4.ff.de furtis.fo.124.
6 Redditiḃ⁹ eccīe excreſcentiḃ⁹ deb angeri numerus canonicoꝝū ꝛ īmunitas ꝛceſſa mercatoꝛiḃ⁹ ꝺz ſeruari ſi tenēt maioꝛē partē foꝛtunarū ī illis mercātijs.i.l.ſemp.ſ.negotiatio.nu.1.ff.de iure īmunitatis.fo.247.
Redditū annuū bīs tanq; poſſidēs īmobilia an releuef ob boc a pſtatione cautionis de iudicio ſiſti.in auf.de nō alie.aut pmutā.nu.1.fo.11.
4 **Reductione** ad arbitriū boni viri pēdēte per ꝺdēnatū in maioꝛi an fiet executio per cōdēnatuꝫ in minoꝛi.Bar.dubitat in.l.iulianus.nu.5.ff.de cōdi.ꝛ demon.fo.125.
6 Reductionē petēs ad arbitriū boni viri ab arbitramento nō teneꝫ tpa appellationis obſeruare.in.l.ſi res.nu.6.ff.de appella.reci.fo.227.
6 Reductionē nō petere q; ꝓmiſit in laudo ſub pena intelligit niſi inique fuerit arbitratus.in.l.quidam cū filiū.nu.4.ff.de verbo.obli.fo.53.
6 Reductio ad arbitriū boni viri bꝫ etiā locū in ℈ctiḃ⁹ ſtricti iuris arbitratoꝛe male arbitrāte.in.l.ſi qs arbitratu.nu.1.ff.de ỹbo.oblig.fo.19.
2 In reductione non recurriī ad iudicem arbitratoꝛis ſed partiū.in.l.ſo cietatem.ſ.arbitroꝛū.nu.21.ff.pro ſocio.fo.114.
Reductio infra quātū tempus peti poſſit.ibi.nu.22.
Reductiōis petitiōi ad arbitriū boni viri an renūtiari poſſit.ibi.n.24.
An videatur renuntiatū ſi dictum ſit q; poſſit de iure vnius accipere ꝛ dare alteri in parua ꝛ magna quātitate.ibi.
Reductio ad arbitriū boni viri nō daī qñ aligd est cōmiſſum in liberā voluītate niſi dolus iteruenerit.in.l.in bmōi.nu.1.ff.de pacto.ſtip.f.105.
7 Reductio ad arbitriū boni viri coꝝā quo iudice petaī qñ cōpromittentes ꝛ arbiter ſunt diuerſi foꝛi.in.l.ij.nu.2.C.vbi ꝛ apud quē fo.100.
1 Reductio ad arbitrium boni viri in ſententia arbitratoꝛis non datur quando in ipſum est factū compꝛomiſſum vt in bonū virum.in.l.labeo ait.ſ.tameſti.nu.3.ff.de arbi.fo.146.
2 Reductio quo iure petaī.in.l.ſocietatē.nu.2.ff.pro ſocio.fo.113.
Reductioni ad arbitriū boni viri an renuntieī.ibi.nu.4.
Referēdarij nō diſt cogere pres de trāſactione ꝛ pacto:ꝛ qñ.i.ſ.q; vo.nu.1.ꝛ.3.in auf.vt litigā.fo.52.
Referendarij qui ſint.in auf.de referenda.nu.4.fo.15.
5 **Reficere** dicitur de nouo facere.in.l.de pupillo.ſ.ſi quis rinos.nu.1.ff.de ope.no.nun.fo.12.
Reficienti cloacā vel rīuū etiā ſi nō est dñs non pōt nuntiari.ibi.nu.2.
5 Reficere verbū large ꝛ ſtricte ſumi pōt:ſicut verbum reddere.in.l.j.ſ.ſi quis edificium.nu.2.ff.de ope.no.nun.fo.7.
5 Reficere quis non cogitur in ſeruitute oneris ferendi.in.l.j.ſ.deniq;. nu.9.ff.de aqua plu.arcen.fo.45.
1 **Reformationes** ꝛ ſtatuta innicē determinant.in.l. ſciēdū.nu.1.ff.qſatiſ.cog.fo.65.
Reformari in officio nō debet quis niſi fuerit primo ſyndicatus.i.l.neminem.nu.1.C.de ſuſcepto.lib.x.fo.24.
6 Reformatio que habet verbū qō pōt ſe habere ad intellectū iuris cōis ꝛ ad cōem vſum loquendi q; intelligaī ſēm cōem vſum loquendi.in.l. ſtipulatio iſta.ſ.nec quoq;.nu.4.ff.de verbo.obli.fo.17.
7 Reformatio qñ est facta in conſilio non debet queri de perſona arrogātis.in.l.vniuerſis.nu.4.C.de pꝛe.impe.offe.fo.39.

Universidad del Rosario | Archivo Histórico

Refutatio hereditatis paterne facta per filiū fraudulenta
presumīt si filius reperiat bona patris possidere.in.§.t quoniam.nu.1.in aut.qbus mo.fo.37.
Filij nati ex filia naturali data curiali efficiunt curiales.ibidē.nu.2.

6 **Regionis** mos inspicitur qñ non apparet qd fit actū.in.l.
semp in stipulatione.nu.2.ff.de reg.iur.fo.261.

2 **Regnum** si augmentat an prouincia augmētata debeat regi cōstitutionibus regni.in.l.si cōuenerit.§.si nuda.nu.2.ff.de pig.act.fo.87.

2 Regnū est quid vniuersale.ibidem.nu.3.

2 Regna q̄ alias fuerūt christianorū t nūc per infideles tenent papa vel imperator pōt concedere.in.l.fi.nu.1.ff.de act.emp.fo.127.

8 **Regula** illa dolo facis habet locū in doli exceptione q: petis q restituturus est si aliquis est paratus illā inconti-
nenti pbare.in.l.fi.nu.2.C.quo.bo.fo.93.

5 Regula q prior est tempore potior pt in iure:fallit qñ plures ptendunt officiū iudicis in pignore ptorio:secus quādo ius obligationis.in.l.cū
vnus.nume.9.ff.de bo.auto.iudi.pos.fo.125.
Regula q prior est tpe q̄ habeat locū in pignore iudiciali.ibi.nu.10.
Regula dicta q etiam habeat locū in pignoribus captis vigore instrumenti guarentigiati.ibi.nu.11.

2 Regula illa si vinco vincētē te ergo fortius vinco te:qñ habeat locū.in
l.claudius.nu.2.ff.qui po.in pig.habe.fo.143.

6 Regula sumit duobus modis.in.l.j.nu.1.ff.de regu.iur.fo.260.
Regula cōstituit p verba vniuersalia:ité p verba indefinita.ibi.nu.2.
Regula per adiectiua qualiter constituat.ibidem.nu.4.
Regula an faciat ius t quando sit ius.ibidem.nu.5.

4 Regula de duab⁹ causis lucrativis si h3 locū qñ quātitas debeat vel illō
q̄ t gñe suo recipit functionē.i.l.meni⁹.§ duob⁹.nu.8.ff.de leg.ij.f.38.

8 Regula vt qs non cogat inuitus vendere in quibus casibus fallit.in.l.
vna.nu.2.C.de lati.liber.tol.fo.59.

5 Regula per exempla non restringit:sed fit clariꝰ.in.l.dāni.la.ij.nu.1.
ff.de dam.infec.fo.42.

5 Regula si vinco vincentē te quomodo intelligat.in.l.de accessionibus.
§.plane.nu.1.ff.de diuer.t temp.prescrip.fo.170.

8 Regula dolo facis ꝛc.non habet locū in interdicto recuperande possessionis.in.l.vna.nu.4.C.quo.lega.fo.93.
Quid i interdicto adipiscēde possessionis t i interdicto retinēde.ibi.nu.5.

8 Regule interdictorū.in.l.certi.nu.5.C.de interdic.fo.92.
Regula q victus victori condemnet in expensis:qualiter intelligatur.
in.§.oportet.nu.6.in aut.de iudi.fo.35.

3 Regula q qs possit decedere pro parte testatus t pro parte intestatus
quomodo pcedat.in.l.pōt quis.nu.1.ff.de bere.insti.fo.128.

6 Regula si non valet qō ago vt ago nō ꝫ vt valere pōt:qualiter pcedat.
in.l.j.§.si qs ita.nu.2.t.5.ff.de verbo.obli.fo.2.

3 Regula generalis non cōprehendit specialia.in.l.in fraudem.§.bonorum.nu.1.ff.de testa.mili.fo.161.

5 Regula ob necessitatē ꝫ regula3 iuris cōis statuit quatenus necessitas
imminet.in.l.j.§.nūtiatio.nu.28.ff.de ope.no.nū.fo.6.

3 Regula phibitiua attendit si sunt due regule vna permissiua alia phibitiua.in.l.tutor.nu.1.ff.de suspec.tuto.fo.72.

4 Regula q due cause lucratiue nō possunt in vna re cōcurrere:nō h3 locum in legato quātitatis.in.l.titia.nu.1.ff.de lega.ij.fo.47.

3 Regula dolo facis petere qō alij es restituturꝰ quādo habeat locū.in.l.
si socer.§.lucius.nu.5.ff.sol.ma.fo.30.

8 Regula vt quis nō cogatur inuitus emere in quibus casibus fallit.i.l.
vna.nu.3.C.de lib.lat.tol.fo.59.

5 Regula.l.fundū titianū.ff.de excep.pcedit qñ duo indicia ꝓponuntur
ab vna t eadem parte.in.l.fundū titianū.nu.5.ff.de excep.fo.166.

1 Regula possessor malefidei nō habet locū in prescriptione.xxx.annoꝝ.
in.l.hec autē.nu.2.ff.de serui.vsba.pcedi.fo.185.

6 Regula eum qui certus:quando habeat locum.in.l.denūtiasse.§.quid
ergo.nu.2.ff.ad le.iul.de adul.fo.173.

5 Regula vim vi repellere licet:h3 locū in quasi possessione iuris.i.l.j.§.
hoc interdicto.nu.3.ff.de itinere actuq̄ prīua.fo.155.

1 Regula q prior appellat pōt agat:qñ h3 locū.i.l.q pōt.n.i.ff.ō iu.f.155

6 Regula catoniana qō habeat locū qñ legatū deficit mista cōsideratio
ne legantis t legatarij t cui sua puisione testator ꝓuidere potest.in.l.eg
quibusdam.§.quādo autem.nu.2.ff.de iure fisci.fo.230.

2 Regula catoniana ñ h3 locū t tutela.i.l.si nemo.n.1.ff.de test.tute.f.48.

4 Regula catoniana nō h3 locū i fideicō.ita vt ad eū perueniat vī dilatū
in tps existentie sut heredis.in.l.vbi pure.nu.2.ff.ad treb.fo.148.

4 Regula catoniana nō h3 locū in quibus diebus cedit ab adita heredi-
tate in.l.cetera.§.tractari.nu.2.ff.de lega.j.fo.13.
Ratio quare regula cato.nō h3 locū in legatis cōditionalib⁹.ibi.nu.2.
Regula catoniana nō habet locū in senatusconsulto.ibi.nu.3.

4 Regula catoniana q̄r trahat ad nouas leges:t statutū q̄ legatū factū
forēsi nō valeat si legatarius tpe testamēti erat forēsis postea sit effect⁹
ciuis an nō obstāte regla capiat legatū.i.l.regulā.n.5.ff.ō reg.cat.f.110.

4 Regula catoniana h3 locū qñ testator ꝫ impedimentū ꝓuidere potest
t dare libertatem seruo.in.l.si minor.nu.1.ff.de lega.j.fo.25.

4 Regula cato.ꝓpter qd fuit inducta.in.l.j.nu.1.ff.de regu.cato.fo.109.

Regula catoniana est regula iuris intrāsitiue nō trānsitiue.ibi.nu.2.
Regula catoniana a catone fuit inducta.ibidem.nu.3.
Regula cato.h3 locū i legatis ꝫditionalib⁹ ꝫditione tacita.ibi.nu.4.
Itē qñ habeat locū in legatis vel relictis in diem certū.ibidē.nu.5.
Regula catoniana habet locum qñ certum est q̄ dies mortis t aditionis sit vsus t idem.ibidem.nu.6.
Regula catoniana an habeat locum in legatis quorum dies cederet a tempore mortis.ibidem.nu.7.
Itē an habeat locū qñ legatū est inutile rōne psone legantis.ibi.nu.8.
Regula catoniana an habeat locū in vsurario legante q̄ nō.ibidem.
Regula cato.h3 locū qñ legatū deficit mista ꝫsideratione rei t psone legatarij:qñ testator ℈ tale impedimentū potuit ꝓuidere.ibi.nu.10.
Item an habeat locum quando legatum deficit mista cōsideratione legantis t legatarij.ibidem.nu.11.
An habeat locū in hereditate.in.d.l.j.nu.15.ff.de regu.cato.fo.109.
Regula cato.an habeat locū in donatione causa mortis.ibi.nu.16.
Regula cato.h3 locū qñ testm deficit ratione solēnitatis.ibi.nu.18.

4 Regula catoniana an habeat locū in hereditate t fideicōmisso vniuersali.in.l.catoniana.nu.1.t.2.ff.de regu.cato.fo.110.

4 Regula catoniana ē regula iuris.i.l.cū legato.n.1.ff.qñ di.leg.ce.f.158.

4 Regula catoniana habet locum quando inter mortem t additionē non est dare mediū.in.l.si optio.nu.2.ff.de optio lega.fo.79.

Relatiuū quando ponat declarative:qñ augmentative:et
qñ restrictiue.in.l.j.nu.1.C.de sum.trini.fo.4.
Relatiuum quis vel qui est relatiuū substantie.ibi.nu.4.

4 Relatiuū quis vel qui q̄ limitat suum antecedēs in quātitate t in tempore.in.l.a filio.§.testator.nu.1.ff.de ali.leg.fo.92.
Relatiuū quis vel qui limitat suum antecedens ad quod refertur non alia.in.d.l.a filio.§.titia.nu.1.ff.eo.

3 Relatiuum quis vel qui inducit conditionem.in.l.qō si me.§.si ita scripserit.nu.1.ff.de bere.insti.fo.130.
Relatiuū quātitatis vel qualitatis inducit conditionem.ibi.nu.2.

4 Relatiuū quāti ponitur ꝓ relatiuo numeri:quando est relatiuū quātitatis.in.l.si ita.nu.4.ff.de lega.j.fo.18.

4 Relatiuū quis vel qui an restringatur ad speciem precedentem.in.l.nā
q.§.si cui.nu.1.ff.de pen.lega.fo.86.

2 Relatiuū iunctū verbo futuri tpis vel q̄ habeat vim futuri q̄ faciat cōditionem.in.l.si debitor.nu.1.ff.de contra.emp.fo.117.
Relatiuū inducit cōdictionem distributiue nō collective.ibi.nu.2.

4 Relatiuū iunctū scē persone vel tertie quātitate expressa vel nō conditionē inducit iunctū prime quātitate expressa demōstrationē:si non est expressa conditionē.in.l.si sic legatū.§.si mihi.nu.1.ff.de lega.j.fo.21.

3 Relatiuū quis vel qui quando ponatur distributiue.in.l.boc articulo.
nu.7.ff.de heredi.insti.fo.124.

4 Relatiuū quis vel qui iunctū verbo presentis temporis nō facit conditionē.in.l.demonstratio.nu.5.ff.de condi.t demon.fo.119.
Relatiuū quis vel qui relatum ad aliquod genus nō ponitur relatiue sed distributiue.ibidem.nu.6.

4 Relatiuū quis vel qui restringit antecedens ad qō refertur.in.l.si quis
ita.nu.1.ff.de auro t argē.lega.fo.94.

4 Relatiuum quis vel qui quando restringat vel declaret.in.l.ea tamen.
nu.1.ff.de lega.iij.fo.59.

3 Relatiuū quis vel qui quando faciat viduam relationem non simplicem.in.l.iulianus.nu.1.ff.de bere.insti.fo.122.

3 Relatiuū t antecedens non regunt ab vno t eodem verbo.in.l.gallus.
§.nunc de lege.nu.1.ff.de libe.ꝓtte.fo.110.

4 Relatiuū qui qñ distributiue ponit verificat in vno tantū:secus si dicere
t quisquis.in.l.si fuerit.nu.2.ff.de reb.dub.fo.106.

4 Relatiuū quātitatis cōiunctū verbo futuri tpis in dubio nō facit conditionē:secus est si in relatiuo substātie.in.l.cū ita.nu.1.ff.de leg.ij.f.36.

4 Relatiuū qs vel q qñ ponit distributiue ex ꝓsumpta mēte testatoris nō
verificat in vno.in.l.qui duos.nu.3.ff.de reb.dub.fo.105.

4 Relatiua substantie quando inducant conditionem.in.l.j.nume.28.ff.
de condi.t demon.fo.116.
Relatiua qualitatis quātitatis quotitatis vel numeri quo ad illā qualitatem inducant conditionem.ibidem.nu.29.

4 Relatio fit ad id quod ꝓincipaliter in oratione ponitur.in.l.si.§.titia.
nu.1.ff.de libe.lega.fo.100.

8 Relatio iudicis debet continere breuiter totam seriem actorum:postea
mittuntur acta.in.l.si.nu.1.C.de rela.fo.82.
Relatio medici referentis aliquē infirmū vel cicatricē remāsurā ꝺ3 esse
cū diligēti inquisitione.in.l.semel.nu.1.C.de re milita.lib.xij.fo.47.

3 **Relegatus** seu cōfinatus an bēat domiciliū vbi ꝫfinat.re
missiue.i.l.eg facto.nu.7.ff.de bere.insti.fo.126.

7 **Relictū** factū clerico qñ ei⁹ cōtēplatione vel ecclesie factū itel
ligat.in.l.nō plures.nu.5.C.de sac.san.ecc.fo.14.

8 Relictū ꝓ aia ꝺ3 ad pias causas.i aut.similiter.nu.1.C.ad le.fal.fo.51.

8 Relictū qñ videatur patris contemplatione qñ in relicto facto filio fit
mentio patris.in.l.cū aliquis.nu.3.C.de iure delibe.fo.32.

3 Relictū sub conditione necessaria habente precedentē cōditionem turpem non debetur.in.l.j.nu.1.ff.de condi.insti.fo.156.

4 Relictū ꝓ construenda ecclesia videt relictū ad ornatū ciuitatis.in.l.
ciuitatibus

ciuitatibus.nu.1.ff.de lega.j.fo.29.
Relictum ꝓ alimentis fratribus minoribus syndicus ciuitatis t quilibet de populo petere potest.ibidem.nu.5.
Relictū ideterminate fratrib⁹ vī relictū ꝓ suis necessitatib⁹.ibi.nu.7.

4 Relictū factum sacerdoti vel ministris ecclesie ipsi ecclesie videtur relictū.in.l.annua.§.a titia.nu.1.ff.de an.lega.fo.69.
Relictū factum filio vel seruo alieno an videatur factū cōtemplatione patris vel domini.remissiue.ibidem.nu.2.

4 Relictū palam filio spurio non reuocat per heredem extraneum.in.l.
lucius.§.in testamento.nu.1.ff.de lega.j.fo.29.

7 Relictum ꝓ male ablatis incertis dicitur relictum ad pias causas.in
repe.l.j.nu.36.C.de sacrosan.eccle.fo.11.
Relicta ꝓ male ablatis certis gaudēt beneficio.l.j.C.de sacrosan.ecc.
t quando possit de tali legato falcidia detrahi.ibidē.nu.37.
Relictum ad pias causas non valet quando est ꝓeteritus postbumus
ignoranter.ibidem.nu.59.
Relicta ad pias causas in secretis mentis aliene valent:t sic collata in
alienam voluntatem quando valeant.ibidē.nu.64.
Relictū factū ad pias causas quando valeat si in testamento nō sit institutus heres vel adita hereditas.ibidē.nu.65.t.66.
Relicta ad pias causas an efficiantur caduca ꝓpter non existentiā personarū.ibidem.nu.78.
Relicta ad pias causas nō obstante aliqua lege cōmuni vel municipali qō indicentur scōm canones.ibidē.nu.83.

4 Relictū tacite vel expresse indigno defertur in fiscum.in.l.j.nume.1.C.
de delato.lib.x.fo.9.
Relictum non capaci quando deferatur in fiscum.ibidē.nu.2.

7 Relictū factū ꝓ dote an sit purū an vero conditionale.remissiue.in.l.
sancimus.nu.2.C.de nup.fo.180.

3 Relictum filio ꝓterito vel exheredato q rumpit testm an consentiret per
authenticā ex cā.C.de lib.prete.in.l.filio.nu.13.ff.de iniu.rup.testa.fo.116.

4 Relictū administratoribus ciuitatis ciuitati videtur relictum.in.l.ciui
bus.nu.1.ff.de red.du.fo.104.
Relictum filio naturali incapaci palam quando illud applicet fisco.in
l.j.nu.5.C.de delato.lib.x.fo.9.

3 Relictū si est factū titio de omnib⁹ que habebat testator perusij si facto
testamēto quesiuit ibi multa an legatarius habeat postea quesita.in.l.
certarum.nu.3.ff.de testa.tute.fo.51.

4 Relictū incertū in vim modi nō valet.i.l.qdā.nu.2.ff.de reb.du.f.104.
Relictū in vim modi ꝓducit actionem t obligationem.ibidē.

4 Relictum palam nō capaci non applicatur fisco.in.l.in tacitis.nu.1.ff.
de lega.j.fo.25.

4 Relictū nomine pene etiam de iure.ff.valet.in.l.j.nume.1.ff.de bis que
pe.no.relin.fo.180.

4 Relictum filiosa.aduocato ꝓ emēdis libris dicit quasi castrense.t quid
in scholari.in.l.si mulier.nu.1.ff.de castrēsi peculio.fo.237.

4 Relictum simpliciter post mortem aliquorum intelligitur post mortez
omniū.in.l.codicillis.nu.3.ff.de vsufru.leg.fo.7.

4 Relictum libertatis t pecuniarū nō sufficit ad cogendū.in.l.si patroni.
§.qui fideicōmissa.nu.2.ff.ad trebel.fo.152.

4 Relictū sub nomine dignitatis trāsit ad successorē qñ h3 dignitatē per
se:secus in cōsequētiam.in.l.qō principi.nu.1.ff.de leg.j.fo.37.
Relictū vicario nō trāsit ad successorē:secus si relinquit epō.ibi.nu.3.

3 Relictū deportato an habeat ꝓ non scripto t sic veniat ad venientes ab
intestato vel auferat ab eo tanꝙ ab idigno t applicet fisco.in.l.in republica.in.§.seruus fisci.nu.3.ff.de acqui.bere.fo.171.

3 Relictū si est titio t filijs seij intelligunt coniuncti.in.l.gallus.§.qdam.
nu.6.ff.de libe.t postbu.fo.106.

4 Relictū in alimentis pauperū relictū videtur in bonorem ciuitatis.in
l.si quid.nu.1.ff.de lega.j.fo.28.
Relictū fratribus minoribus ꝓ alimentis videt relictū in bonorem ciuitatis:t glibet de populo admittit ad petendū.ibidem.nu.2.

4 Relictū palam spurio nō applicat fisco sed apud heredem remanet.in
l.si gener.nu.2.ff.de bis q.vt indig.fo.114.

8 Relictū filio vt filio si non est filius valet.in.l.neq̄ professio.numero.2.
C.de testa.fo.16.

4 Relictū factū ecclesie ꝓ testatorē aliter nō expresso de qua:debet ecclesie
parrochiali testatoris.in.l.q cōditio.§.cū ita.nu.1.ff.de cōdi.t de.fo.123.

3 Relictū si est fratribus ꝓ to missis cantandis h3 ciuitas sit interdicta ꝺ3
aliud bonestū in locū missarū fieri.in.l.j.nu.9.ff.de cōsti.insti.fo.156.
Relictū annuum qñ videatur factū in causam alimentorum.in.l.cū bi.
§.si in annos.nu.1.ff.de transac.fo.96.

4 Relictū deo intelligitur relictū ecclesie.in.l.j.§.ad municipiū.nu.1.ff.ad
leg.falci.fo.132.

4 Relictū factum filio iure falcidie vꝫ ac si diceret iure institutionis.in.l.
titi fili.nu.4.ff.de pecu.lega.fo.85.

4 Relictū a substituto videt relictū conditionaliter ab ipso pupillo.in.l.
post emancipationē.§.liberatio.nu.1.ff.de libe.lega.fo.97.

4 Relictū factū ꝓ redēptione captiuorū vel dote puellarū est modale factū vero ꝓ certa puella vel ꝓ certo redimēdo dicit conditionale.in.l.
quibus.§.termilius.nu.12.ff.de cōdi.t demon.fo.124.

8 Relictū alicui si intrauerit monasteriū an illud habere debeat si intra-
uerit sed nō psueueret.in.l.si qs heredē.nu.3.C.de insti.t substi.fo.22.

3 Relicta in testamento an hereditate nō adita valeant.in.l.si nemo.numero.4.ff.de testa.tute.fo.48.
Relicta in testō ꝓ cōfirmenf instituto in re certa adeunte.ibidem.nu.5.

7 Relicta ad pias causas quando valeant:t debeant ex testamento defectino:t ibi de remedio vt legata ad pias causas cōseruēf.i.l.j.nu.3.t.4.
C.de sacrosan.eccle.fo.9.

4 Relicta a tutore videnf a pupillo relicta:t valet legatū licet tutoris datio non.in.l.peto.§.mater.nu.1.ff.de lega.ij.fo.42.

8 Relicta si est oibus fratrib⁹ cappa t ꝓtori biblia an ꝓtor habebit etiā
cappam.in.l.cū questio.§.sed t aliam.nu.1.C.de lega.fo.41.

3 Relicti substantia nō potest in arbitriū alterius cōferri:ꝫ dictatio scripture fic.in.l.illa institutio.nu.1.ff.de bere.insti.fo.124.

4 Relinquens fundū ad vsumfructū videt relinquere dominium.in.l.titia.§.titia.nu.2.ff.de lega.ij.fo.34.

4 Relinquere notiatim qd sit.in.l.turpia.§.si pars.nu.5.ff.de lega.j.fo.17.

3 Relinquo verbū adiectū vniuersitati trahit ad institutionē:secus si rei
particulari.in.l.illa institutio.nu.3.ff.de bere.insti.fo.125.
Relinquo verbū nullū alio herede instituto:trahit ad institutionez.in
§.t hoc quidem.nu.1.in aut.de bere.t fal.fo.3.
Idem si vniuersitati bonorum adijcit.ibidem.
Reliquorū appellatione an contineatur liber rationū.in.l.ij.nume.2.
ff.de testa.ma.fo.58.

4 Reliquorū appellatione nō cōtinef pecunia iam exacta:vel que vsibus patrissa.est deposita.in.l.aufidius.nu.1.ff.de lega.iij.fo.66.
Nec que sunt in depositō apud tutorē vsibus pupilli.ibidē.nu.2.

1 **Religiosus** exemptus assumens executionē vltime volū
tatis nō obstāte priuilegio poterit ꝓ eo cōueniri.in.l.interdū.§.senator.nu.1.ff.de iudi.fo.156.

5 Religiosus q erat notarius non potest officiū notariatus exercere nisi
in causa heresis.in.l.iij.§.si penes.nu.4.ff.de tab.exhibē.fo.143.
Dedicans se t sua alicui ecclesie an efficiat religiosus.t an iura loquentia de oblato monasterio habeant locū in ipso.in.§.illud quoq⁹.nu.1.
in aut.de monach.fo.10.

4 Religiosus cui sunt relicta alimenta qñ nō est astrictus alicui monasterio per se agit ad alimenta sed qñ est astrictus monasterio monasteriū agit.in.l.seruos.nu.3.ff.de ali.leg.fo.92.

4 Religiosus cū autoritate superioris pōt esse executor testamenti.in.l.a
filio.nu.3.ff.de ali.lega.fo.91.

7 Religiosus an quis dicatur infra annum probationis.in.l.fi.nu.4.C.
ne fan.bap.rei.fo.30.

7 Religio circa deū est maximum preceptū de iure diuino t humano.in
repe.l.j.nu.10.C.de sacrosan.eccle.fo.10.

7 Religio qūo sumat t quid nobis afferat.in.l.j.nu.5.C.de sum.tri.fo.4.
Religionem veram intrans excusat a muneribus ciuitatis.in.l.quidā.
nu.1.C.de decurio.lib.x.fo.16.

1 **Remanere** verbum est cōmune.in.l.tale pactum.§.pater.
nu.1.ff.de pac.fo.91.

4 Remanere verbū qd significet.in.l.ꝓtor.nu.2.ff.de colla.bono.fo.173.

Remedium l.extat.ff.qō metus causa.q cōcurrat cū in
terdicto.l.si qs in tantā.C.vnde vi.t nō requirit dolum.in.l.sequitur.§.si fundū.nu.1.ff.de vsucap.fo.96.

6 Remediū.l.si qs cū.ff.ō v.ob.t.l.ij.C.ō rescī.vē.q bēat locū i ꝯctu trāsactiōis habito respectu ad dubiū euēt litis.i.l.l.si qs cū.n.5.ti.vt.ff.f.16.
Remedio.d.l.si qs cū.renūtiari pt.t qr fit accipiēda renūtiatio.ibi.n.8.

5 Remediū.l.si qs in tātā.C.vnde vi.nō dat ꝫ te si tu deiecisti me t ego incōtinenti deieci te.in.l.qui possessionē.nu.2.ff.de vi t vi ar.fo.150.

5 Remediū.c.sepe.de resti.spo.q̄ habeat locū contra tertium deiicientē.
in.l.cū a te.nu.1.ff.de vi t vi arma.fo.150.

3 Remediū.l.si.C.de edic.diui.competit instituto in re certa.in.l.ex facto.
nu.5.ff.de bere.insti.fo.126.

4 Remedium.l.ij.C.de rescin.vendi.non habet locū in contractu transactionis.in.l.lucius.§.heres.nu.2.ff.ad trebel.fo.157.

4 Remedia.l.perfectius.C.de anna.excep.nō habet locū in herede nō habente domicilīū.in.l.cū hereditas.nu.3.ff.ad trebel.fo.151.

7 Remediū.l.ij.C.ō rescī.vē.cōpetit etiā qñ emptor alteri vēdidit.ibi.n.13.
Remediū probandi estimationem rei.ibi.nu.19.

5 Remediū de quo i ti.gb⁹ ex cau.in pos.eaf vt bēat locū regrif latitatio
cū fraude.in.l.fulcini⁹.§.qd sit autē.nu.1.ff.gb⁹ ex cau.in pos.eaf.fo.133.
Remediū.c.reintegrāda.qō habeat locū etiā in reb⁹ priuatorū t laicorum.in.l.si coloni.nu.4.C.de agrico.lib.xj.fo.35.
Item ꝓ iuribus incorporalibus.item cōpetit etiā detentatori.ibidē.

8 Remediū.l.fina.C.de edic.diui adri.tol.est adipiscende possessionis.in
d.l.si.nume.21.fo.37.

3 Remediū.l.in rebus.C.de in.do.quibus casibus habeat locū.in repe.
l.si constante.nu.6.ff.sol.ma.fo.18.

2 Remediū.l.si cū.ff.si cer.peta.non habet locū re extante.ibi.nu.3.fo.17.

5 Remedijs ex tribus si vnū intentaf cōtra contumacem de quibus.in.l.
cōsentaneū.C.quō t qñ iudex.si nihil mihi prodest an possim aliud intentare.in.l.j.§.ex boc.nu.2.ff.de ven.inspici.fo.44.

5 Remediū aliqō an competat t qō ꝓ re mobili subtracta vi vel furto.
in.l.rem que nobis.nu.1.ff.de acqui.pos.fo.89.

Universidad del Rosario | Archivo Histórico

Remediū aliqō possessoriū an detur mihi pro re mea q̄ ad te peruenit sine vitio ad dictā rem meā mobilem. ibi. nu. 4.

1 Remediū extraordinariū nō cōcurrit cū ordinario qñ est eque consultū per ordinariū sicut p extraordinariū. in. l. emili⁹. nu. 3. ff. de mino. fo. 137.

5 Remediū extraordinariū coadiuuādi causa introductū nō tollitur per ordinariū. in. l. j. §. vnde q̄ritur. nu. 1. ff. de publi. fo. 50.
Cadenti a possessione que remedia dantur. in. l. si coloni. nume. 1. C. de agrico. lib. xj. fo. 35.

7 Remediū extraordinariū quādo plenius p ipsum succurritur concurrit cū ordinario. in. l. si. nu. 3. C. si aduer. rem iudi. fo. 95.

7 Remedium extraordinariū vnum nō excludit aliud. in. l. si. nume. 2. C. si mi. se ma. esse dic. fo. 100.

3 Remedium qō inducat senatusconsultū plautianū & adrianum. in. l. fine contra. §. quia. nu. 1. ff. de libe. agno. fo. 41.

2 Remedio quo agatur cōtra emētem a fure rem a titio bona fide possessam. in. l. a ideo. §. neratius. nu. 3. ff. de cōdi. fur. fo. 68.

5 Remediū quadruplex datur in executione rei iudicate. in. l. a diuo pio. §. in venditione. nu. 3. ff. de re iudi. fo. 120.

3 Remediū ordinariū nō impedit extraordinariū quādo cōpetit cōtra diuersos. in. l. si minoris. nu. 1. ff. de admi. tu. & cu. fo. 62.

7 Remedium ordinariū & extraordinariū quando cōcurrāt. in. l. si. nu. 4. C. si tu. vel cu. inter. fo. 94.

7 Ille cōtra quē cōpetit vnū remediū ad plura alternatiue hz electionē: secus quādo plura remedia alternatiue: q̄ tūc electio cōpetit actori. in l. cum pponas. nu. 3. C. de trāsac. fo. 63.

5 Remediū ordinariū & extraordinariū q̄ cōcurrūt qñ cōtra diuersos cō petūt ab actu necessario. in. l. dāni. §. empto. nu. 1. ff. de dā. infec. fo. 39.

5 Remediū extraordinariū qñ est mihi vtilius ordinario illo vti possum. in. l. puinciali. §. si vero. nu. 2. ff. de ope. no. nun. fo. 9.
Remedium ordinariū nō tollit extraordinariū quādo extraordinariū est facti: secus quādo vtrūq; est iuris. ibi. nu. 3.
Remedia duo qñ alicui cōpetūt vnū qñ tollat aliud. ibi. nu. 4.

5 Remediū directū & non vtile q̄ habeat locū pro qualibet re corporali immobili. in. l. j. nu. 2. ff. vti possi. fo. 151.

5 Remedia plura cōpetentia illi cui nūtiatur nouū opus. in. l. pretor ait. §. nōnulli putāt. nu. 1. ff. de ope. no. nun. fo. 24.

5 Remedia in dāno infecto q̄ sunt decē. in. l. dies cautioni. §. si intra diem nu. 5. ff. de dam. infec. fo. 26.

5 Remedia cōpetētia reo in casu. l. diuus adrian⁹. ff. de re iudi. sc̄z qñ sententia est lata p falsas pbationes. ibi. nu. 8. fo. 122.

1 Remedia p̄toris circa cautionē dāni infecti q̄ sunt & qualr̄ pterea stipulatio cognoscat. in. l. iubere cauere. nu. 5. ff. de iurisdi. om. iudi. fo. 50.

5 Remedia plura pponēs q̄ electione tollitur cogit parte instāte eligere. in. l. naturaliter. §. nihil cōmune. nu. 31. ff. de acqui. pos. fo. 88.

1 Remedia quatuor de quibus. in. l. j. §. per banc. ff. de rei vendi. quando competant. ibi. nu. 2. fo. 172.

4 Remedia trebelliani sunt quīq; in. l. j. nu. 1. ff. ad trebel. fo. 142.

1 Remedia iudicis ad defendēdam iurisditionem que sint. in. l. j. nu. 7. ff. si quis ius di. non obtemp. fo. 55.

7 **Remissio** vbi & quando habeat locū in criminalibus. in. l. j. nu. 1. C. vbi de crimi. agi. opor. fo. 117.

1 Remissio de qua in. l. quid ergo. §. pena. ff. de bis qui no. infa. liberat ab infamia: & quare. ibi. nu. 6. fo. 101.

2 Remissio fit quando dānum est intolerabile. in. l. si merces. §. vis maior nu. 1. ff. loca. fo. 130.

2 Remissio de vno loco ad aliū an habeat locū in cōtractib⁹. remissiue. in l. j. nu. 5. ff. de eo q̄ cer. lo. fo. 71.

6 Remissio in delictis q̄ non fiat scōm cōsuetudinem italie. in. l. sepulchri nu. 3. ff. de sepul. vio. fo. 144.

1 Remissio in cōtractibus hz locū quādo in cōtractu est facta renūtiatio priuilegio fori. in. l. j. nu. 3. ff. si qs in ius vo. nō ierit. fo. 58.

2 Remissio fit etiā ppter casum occurrētē in humana sicut diuina. in. l. ex condicto. §. si vis. nu. 1. ff. loca. fo. 128.
Remissio hz locū in cōtractib⁹ si fuisset renūtiatum priuilegio fori: alias non. in. §. si vero qs. nu. 5. in auf. vt nulli iudi. fo. 54.

1 Remissio gñalis liberat a dolo & culpa qñ absq; dolo suo partib⁹ ignorātib⁹ aliqd apud eū remānt. in. l. tres fratres. nu. 5. ff. de pac. fo. 89.

5 Remissio quando petitur officio iudicis dicendo nūtiationem nullam q̄ cōtēni potuit tūc cautio de rato potest cōmitti. in. l. de pupillo. §. qui remissionem. nu. 1. ff. de ope. no. nun. fo. 14.
Idem quando petitur remissio quia edificans hz ius prohibendi non cauet de rato. ibi. nu. 2.

7 Remissio gñalis qñ cōprehēdat ea q̄ specialiter sunt incognita. in. l. sub pretextu. nu. 2. & 4. C. de transac. fo. 68.
Remissio doli an veniat in gñali transactione. ibi. nu. 7.

2 Remittere est dare qō valet ad multa. in. l. peculiū. nu. 1. ff. de pecu. f. 98.

7 Remittere qñ sit facere & nō dare. i. l. sine apud. nu. 8. & 23. C. cō trāsac. fo. 66.

6 Remittere exceptionē est donare. in. l. si qs. nu. 1. ff. de noua. fo. 84.

7 Remittere non est dare quando dubium remittitur. in. l. transact. nu. 1. C. de transac. fo. 70.

7 Remitto vt me heredem facias: q̄ talis cōtractus nō valeat. in. l. cū do nationis. nu. 6. C. de transac. fo. 69.

1 **Remuneratio** dicitur cōcessum alicui occasione beneficij antea illati. in. l. sed & si lege. §. consulit. nu. 2. ff. de peti. here. fo. 169.

5 **Renouare** & ptelare quo differāt. in. l. dies cautioni. nu. 1. ff. de dam. infec. fo. 26.

7 **Renuntiatio** velleiani que fit per matrem tutricem qd operet. in auf. matri & auie. nu. 1. C. quando mu. tu. offi. fun. potest. fo. 190.
Si renūtiauit velleiano secūdis nuptijs & omni alij auxilio quid operetur. ibidem. nu. 12.
Si nō est renuntiatum secūdis nuptijs nec velleiano sed generaliter oī beneficio an valeat. ibidem. nu. 14.

4 Renūtiatio que fit in iudicio nō requirit partis presentiā. in. l. nō solū. §. si liberationis. nu. 6. ff. de libe. lega. fo. 98.
Renūtiatio que fit de iure reali facta absente parte tenet. ibi. nu. 7. & 9.
Renūtiatio facta oīb⁹ allegationibus iuris nō nocet. p ductioni testiū & instrumētorū. in. §. sed boc. nu. 2. in auf. vt cū de appel. cog. fo. 48.
Renūtiare pbationibus sibi cōpetentibus q̄ qs possit. ibidē. nu. 3.

7 Renuntiatio facta instantie vt valeat intelligit q̄ fit renuntiatū cause. in. l. postq̄. nu. 24. C. de pac. fo. 51.
Renūtiatio instantie per que verba fiat. ibidē. nu. 4.
Renūtiatio instātie an possit fieri etiam ante litem cōtestātā. ibi. nu. 5.
Renūtiatio instātie qñ possit fieri parte absente. ibi. nu. 6. & 11.
Renūtiationis effectus qñ renūtiatur iuri & cause. ibidē. nu. 7.

7 Renūtiatio nō porrigitur ad ea q̄ quis nō sciebat sibi cōpetere. in auf. qui semel. nu. 13. C. de pboba. fo. 147.
Renūtiatio vnius nō nocet alteri. ibidē. nu. 15.
Renūtiatio fcā cā p̄ncipali nō porrigit ad cām appellatiōis. ibi. n. 16.

4 Renūtiatio facta de exceptione fictionis vel simulationis cōtractus q̄ nō teneat. in. l. nemo pōt. nu. 11. ff. de lega. j. fo. 17.
Renuntiari q̄ nō possit statuto disponenti q̄ debito prescribat per. x. annos: an valeat. ibidem. nu. 22.

1 Renūtiatio specialis q̄ plus operetur q̄ generalis. in. l. iiij. §. quesitus. nu. 1. ff. si quis cau. fo. 69.
Renūtiatio generalis casuū fortuitorū an sufficiat an regrat spālis. qd in iudicijs in stipulationib⁹ indicialibus & cōuētionalibus. ibi. nu. 3.
Renūtiatio iuri bypothece facta p mulierē in rebus per virum alienatis fi nō superfunt alie res super quibus satisfieri possit q̄ nō valeat. in §. & multo. nu. 10. in auf. vt immo. bo. an. fo. 28.

5 Renūtiatio facta in p̄ncipali obligatione nō porrigitur ad obligationem causatam ex sn̄ia. in. l. paulus respōdit. nu. 3. ff. de re iudi. fo. 124.

7 Renuntiatio facta per mulierem iuri bypothece nō extēditur ad alias personas. in. l. iubemus. nu. 2. & 4. C. ad velleia. fo. 161.

3 Renūtiatio cessionis bonorum quādo fieri possit. in. l. alia causa. §. eleganter. nu. 13. & 16. ff. solu. ma. fo. 13.

3 Renūtiatio casuū fortuitorum nō valet nisi expresse renūtietur. in. l. titius. nu. 2. ff. de libe. & posthu. fo. 104.

8 Renuntiare alteri quis nō videtur per electionē vnius iuris. in. l. manifestissimi. §. sed querebat. nu. 2. C. de fur. fo. 6.

7 Renūtiare quando quis possit allegationibus iuris. in auf. iubemus. nu. 3. C. de iudi. fo. 110.

7 Renūtiare iuri suo qñ qs possit. in. l. si quis. nu. 3. C. de pac. fo. 57.
Renūtiare origini vel icolatui an qs possit. nu. 2. C. de munic. li. x. fo. 19.

7 Renūtiare an qs possit deciſiōi. l. si. C. ne fideiuſ. do. den. ibi. nu. 1. & 187.

6 Renūtiare appellationi ante sententiam qō quis possit: & quādo. in. l. j. §. si quis ante sentētiam. nu. 1. ff. a quib. appel. fo. 221.
Renuntiare iuri petendi reductionem ad arbitrium boni viri quis nō possit. ibidem. nu. 3.

1 Renūtiatum quādo est omni priuilegio fori dicitur specialiter renūtiatum. in. l. j. nu. 4. ff. si quis in ius vo. nō ierit. fo. 59.

8 Renuntiari an possit legibus de insinuatione loquentibus. in. l. sanci mus. §. si quis autem. nu. 2. C. de dona. fo. 120.

3 Renuntiari nō potest velleiano scōm veram opinionem. in. l. si qs sub. nu. 19. ff. de testa. tute. fo. 50.

7 Renūtiari pōt legibus loquētibus de examinatione testium post dicta testificata. in. l. si. nu. 9. C. de testi. fo. 154.

5 Renūtiari q̄ nō possit legi requirenti insinuationem. in. l. modestinus. nu. 9. ff. de dona. fo. 67.

1 Renuntiari nō potest. l. de bis. ff. de transac. ibi. nu. 3. fo. 95.
Renuntiari nō potest legi. pbibitue. ibidem.
Renuntiari an possit exceptioni nō numerate dotis & nō numerate pecunie & cum iuramēto. in auf. de temp. nō solu. nu. 10. fo. 45.

7 Renūtiari iuri de futuro qñ qs possit. in. l. j. nu. 3. C. de pac. fo. 49.

7 Renūtiari an possit. p ductioni testiū vel instrumentorū: & an valeat renuntiatio. in auf. iubemus. nu. 1. C. de iudi. fo. 110.

7 Renūtiari qñ possit. p ductioī libelli. i auf. offerat. n. 13. C. ō lit. cōte. f. 115.

1 Renūtiari nō pōt dispositioni. l. cum bi. ff. de trāsac. etiam cū iuramēto & pena adiecta peti nō potest. in. l. cum bi. nu. 7. ff. de transac. fo. 95.

7 Renuntiari nō potest exceptioni macedoniani excōicationis vel bāni. in. l. si filius. nu. 4. C. ad mace. fo. 161.

4 Renūtiari hz possit. l. si vnq̄. C. de reuocan. do. nō tū tenet quin possit revocari per querelā. in. l. titia. §. imperator. aūt. nu. 7. ff. de leg. ij. fo. 48.

Renūtiari non

6 Renuntiari non potest titulo ne fideiuſ. do. dentur. in. l. si quis. nu. 9. ff. de fideiusso. fo. 78.

1 Renuntiari an possit litis contestationi & oblationi libelli. remissiue. in l. j. §. sed si pretor. nu. 4. ff. de fer. fo. 71.

Repedare idem est q̄ a capite incipere. in. l. si qs grege. nu. 1. C. de coartali. lib. xij. fo. 50.

5 **Repetitio** qualitatis vel modificationis qñ intelligat facta. remissiue. in. l. j. nu. 5. C. de libe. prete. fo. 25.

2 Repetitio quando competat ex defectu cause. in. l. si pecuniam. nu. 14. ff. de condi. cau. da. fo. 42.

7 Repetitionem an tollat prohibitio in gerente negotia. in. l. si. nume. 3. C. de nego. gest. fo. 88.

5 **Replicatio** competens nō restituitur ipso iure sed in integrū restitutione petita. in. l. exceptiones que. §. intercessiones. nu. 1. ff. de excep. fo. 164.

8 Replicatio limitat p̄m naturā actiōis. i. l. si pactū. nu. 1. C. de exce. f. 109.

3 Replicatio turpitudinis quando tollat exceptionem turpitudinis. in. l. cum mulier. nu. 2. ff. so. mat. fo. 31.

5 Replicationi q̄ prescribatur. in. l. ij. nu. 3. ff. de excep. fo. 164.

5 Replicationes plures contrarias q̄ quis possit proponere. in. l. nemo prohibetur. nu. 3. ff. de excep. fo. 164.

1 **Represalie** si sunt concesse iniuste contra aliam ciuitatem quilibet de populo concedentis non poterit capi. remissiue. in. l. j. nu. 6. ff. quod quisq; iur. fo. 54.
Represalie non possunt concedi: & quādo possint concedi. in auf. vt non fi. pigno. nu. 1. et. 2. fo. 24.
Captus pro represaliis p alio fi soluit an possit ab eo cuius occasione sunt concesse solutum repetere. ibi.

4 Represalie concesse contra ciues videntur cōcesse cōtra ciues bannitos remissiue. in. l. bmōi. §. legatum. nu. 2. ff. de leg. j. fo. 23.
Represalie cōcesse contra florentinos nō comprehendunt filios ciuiū facto rum p electionē. in. l. eos qui. nu. 2. C. de his qui spon. lib. x. fo. 20.
Represalie possunt concedi propter iustitiam a iudice denegatam. in. l. vlti. nu. 2. C. de nauicu. lib. xj. fo. 26.

6 Represalie si sunt concesse per patauinos contra mediolanenses an mediolanensis habitans placentie possit pro represaliis capi. in. l. prouinciales. nu. 1. ff. de verbo. signi. fo. 257.

7 Represalie sunt pmisse qñ qs nō reperit iustitiā in ciuitate contra quam represalie cōceduntur. in. l. nullus tanē. nu. 2. C. de inde. & celi. fo. 11.
Represalie possunt cōcedi cōtra ciuitatem denegantē iustitiam fi superior adiri nō potest. in. l. generali. nu. 2. C. de decu. lib. x. fo. 17.

6 Represalias si hz florētinus cōtra pisanos ob delictū vnius pisani & pisanus executiatur florētie an executus agere possit cōtra illū cuius occasione represalie fuerūt cōcesse. in. l. ij. §. item si. nu. 5. ff. de ver. obl. fo. 6.

6 Represalias concedere non potest dominus contra vniuersitatem sibi subditam quam potest iure ordinario coercere. in. l. si dolo malo. §. hoc itaq; nu. 1. ff. si quis testa. li. esse. fo. 131.

6 Cōitas nō pōt precedere represalias ppter factū sui subditi quā pōt iure ordinario coercere. in. l. si dolo. §. hoc itaq; nu. 1. ff. si qs test. li. esse. fo. 131.

1 **Reprobare** quādo possum q̄ semel approbaui. in. l. pomponius. nu. 10. ff. de neg. gest. fo. 117.
Reprobatio an trabatur retro sicut ratihabitio & pbibitioni comparetur. ibi. nu. 12.
Reprobatus semel non potest iterum doctorari. in. l. ij. nu. 1. C. de pfess. libro x. folio. 21.

8 **Repudians** in casu. l. j. §. si qs omiſ. cau. test. & nō accepit pecuniā an teneat in subsidiū. ibi. nu. 1. & 42.

3 Repudians adire volens quando audiatur imperpetuum siue suis siue extraneis. in. l. si quis suis. nu. 7. ff. de iur. deli. fo. 160.
Si quis dixit nolo repudiare vel q̄ hereditas sibi non expedit quando inducatur. ibi. nu. 8. et. 11.
Repudiatio an inducatur dicendo nolo adire. ibi. nu. 9.
Repudiare an videatur ille cui est statutū certū tempus ad adeundum vel repudiandum & nihil facit. ibi. nu. 10.

4 Repudiari nō pōt illud p quo possum⁹ actionē habere q̄ tū pōt esse in efficax ope exceptionis. in. l. si ita fit. §. si sub 2ditione. nu. 2. ff. de le. ij. f. 36.

3 Repudians partem an videatur alias partes repudiare. in. l. qui totas. nu. 3. ff. de acqui. here. fo. 164.

8 Repudians quando possit adire vel non: regula cum fallentijs. in. l. si cut maior. nu. 2. C. de repu. here. fo. 35.
Repudiatio quando p̄iudicat repudianti. ibi. nu. 3.

8 Repudians hereditatez patris non potest habere hereditatem ani nisi de iure pretorio. in. l. qui se patris. nu. 1. C. vnde libe. fo. 10.

7 Repudio & nolo adire an idem fit. in. l. ij. nu. 1. C. de iur. & fac. igno. fo. 35.

7 Repudiatio presumitur fraudulenta quando bona postea reperiuntur penes incapacem. in. l. si quis. nu. 3. C. de natu. libe. fo. 88.

4 Repudiatio expressa patris vel filij an noceat patri vel filio. in. l. tutor. nu. 2. ff. de bo. pos. fo. 164.
Repudiatio domini nocet seruo. ibi. nu. 2.

7 Repudiatio hereditatis in filio non est necessaria. in. l. j. numero. 1. C. si mi. ab here. se abſti. fo. 98.
Repudiatio tacita q̄ fit per cursum tēporis facta per filium preiudicat patri. in. l. is qui heres. §. nec̄ filius. nu. 3. ff. de acqui. here. fo. 167.
Repudiatio patris si nō vs an p̄iudicet ipsi patri hz nō filio. ibi. nu. 4.
Repudiatio tacita filij in hereditate aduētitia nocet patri. ibi. nu. 6.

3 Repudiatio patris in quo noceat filio. ibi. nu. 8.
Repudiatione vnius iuris quando videatur repudiatū aliud. in. l. nec bis. §. heres. nu. 1. ff. de acqui. here. fo. 168.
Repudiatio facta pendēte cōditione nō vs postea conditione existente poterit hereditas adiri. in. l. is q̄ heres. nu. 3. ff. de acqr. here. fo. 167.

4 Repudiatio an dicatur facta ex eo q̄ dico credo q̄ volo repudiare hereditatem. in. l. filij mater. nu. 1. ff. ad tertu. fo. 187.

Requisita qñ fiscus vēdit rem debitoris. remissiue. ad glos. in. l. si minore. nu. 10. C. de iur. fis. lib. x. fo. 4.

7 **Rerum** mobiliū cōsistentiū pōdere numero vel mēsura qualiter fiet estimatio. in. l. ij. nu. 2 & 4. C. de rescin. vē. fo. 174.
Res mobiles non facientes fructum tantum estimantur quantū vendi potest. ibi. nu. 25.

8 Rescissio facta in personam vnius correorum quando alteri noceat. in auf. hoc ita. nu. 65. C. de duo. reis. fo. 114.

8 **Rescriptum** dolo impetratum qñ valeat. in. l. ij. nu. 4. C. si cōtra ius vel vti. publi. fo. 40.
Rescriptū impetratū per obreptionē qñ tribuat iurisditionē. ibi. nu. 5.
Rescriptum omnino falsum ex eo q̄ nunq̄ emanauit ex cancellaria qñ fit q̄ tribuat iurisditionem. ibi. nu. 6.
Si contra rescriptum opponitur exceptio mēdaciorum quomodo sup tali exceptione procedetur. ibi. nu. 7.
Rescriptū principis specialiter concessum q̄ qs sequat cōditionē mīs nō vs: secus si generaliter. in. l. exemplo. nu. 1. C. de decur. lib. x. fo. 16.

1 Rescriptū principis & lex quō differant. in. j. consti. fior. nu. 6. fo. 3.

7 Rescriptum contra ius quando nemini nocet & prodest petenti an valeat in. l. rescripta. nu. 1. C. de pre. impe. offe. fo. 39.
Rescriptū emanatū sup aliqua re sup qua lex pbibebat rescriptū fieri hz si dicat nō obstante tali. l. in. l. ois. nu. 2. C. de aqueduc. lib. xj. fo. 33.
Rescriptū iudici infra annū psentari dz incipiēdū a tpe quo potuit iudicis copia haberi. in. §. omne vero. nu. 18. in auf. de litig. fo. 47.

7 Rescriptū ad lites quō dicat ppetuū. i. l. ij. nu. 1. C. de di. rescrip. fo. 41.

1 Rescriptum contra ius diuinum vel naturale quādo valeat. in. l. j. nu. 3. ff. de mand. princi. fo. 23.
Rescriptum contra iusgentium quando valeat. ibi. nu. 4.
Rescriptum quo conceditur immunitas non valet: & quādo. in. l. vacuatis. nu. 2. et. 4. C. de decu. lib. x. fo. 15.

7 Rescriptum nō potest impetrari extra prouinciam nisi data negligētia iudicis prouincie vel potentiam aduersarij perborrescret. in auf. qua in prouincia. nu. 3. C. vbi de cri. agi opor. fo. 118.

5 Rescriptum de quo in repe. l. ij. ff. de stu. an debeat habere clausulā non obstante tali lege. ibi. nu. 3. fo. 146.
Itē ille hz licite si lege municipali pmitteret & cōdita a ciuitatib⁹ q̄ habēt ex priuilegio pscriptione vel cōsuetudine merū imperiū. ibi. nu. 4.
Item si habuit tanto tempore q̄ memoria non extat. ibi.

3 Rescriptum principis non sumit vires nisi a die presentationis. in. l. si duas. nu. 7. ff. de excu. tu. & cur. fo. 79.

7 Rescriptum valet licet in precibus aliquid omittatur. in. l. j. nu. 1. C. si cōtra ius vel vti. pub. fo. 39.

7 Rescriptum ab exēcōicato impetratum est nullum. ipso iure. in. l. vniuersis. nu. 1. C. de pre. impe. offe. fo. 39.
Rescriptum presentatum coram incompetenti non potest coram competenti presentari. in. l. si quis. nu. 2. C. de aqueduct. lib. xj. fo. 33.
Rescriptum concedens immunitatem quid continere debeat. in. l. vacuatis. nu. 5. C. de decu. lib. x. fo. 15.
Rescripti forma per iudicem seruanda est & ab ea nō recedit̄ sed de partium consensu. sic. in. §. audient. nu. 1. in auf. de iudi. fo. 35.
Rescripta impetrata a potentibus existentib⁹ in curia romana q̄ sint nulla. in. l. j. nu. 1. C. de fun. limi. lib. xj. fo. 38.

7 Rescripta p̄cipis ipugnātes qualr̄ puniant. in. l. ij. nu. 2. C. de leg. f. 32.
Rescripta cōtra ius elicita an valeant. in auf. de test. imper. nu. 7. fo. 46.
Qui dāt operā rescriptī illicitī puniūt. i. l. oēs. nu. 3. C. ō pe. to. li. x. fo. 9.

6 **Reseruatio** an valeat quam facit iudex q̄ notarius possit conficere instrumenta cum eum damnat. in. l. diuus. nu. 1. ff. de iniur. fo. 143.

4 Reseruentur verbum importat fideicommissum. in. l. filiam. nume. 2. ff. de auro & arg. leg. fo. 94.
Resistere de facto & ppria autoritate q̄ liceat. vtra officiales faciētes illicitas extorsiones. in. §. hoc quoq; nu. 1. in auf. vt litig. iu. fo. 52.

4 Resolutio cōditionalis in cōtractibus nō facit primū contractū conditionalē: hz in vltimis volūtatib⁹ sic. in. l. si legatū. nu. 2. ff. de adi. le. f. 102.

2 **Responsio** debet adaptari ad interrogata. in. l. certi cōdictio. §. deposui. nu. 5. ff. si cer. pe. fo. 12.

3 Respōdens simpliciter scōm verba hz habeant duplicē intellectū dicit simpliciter respondere. in. l. j. nu. 4. ff. de vulg. & pup. fo. 134.

2 **Respublica** an vtaf iure pupillorū vel iure adultorū. in. l. respublica. nu. 6. C. qui. ex cau. ma. fo. 103.

6 Respublica per dissensiones ciuiles leditur. in. l. si quis ingenuā. §. in ciuilibus. nu. 1. ff. de capti. & postli. fo. 235.

Universidad del Rosario | Archivo Histórico

Repertorium singularium materiarum

Respublica h3 duo patrimonia. in rub. nu. 15. C. de iure fis. lib. g. fo. 2.
4 Respublica quo accipiatur. in rub. nu. 1. C. de iure reipub. li. g. fo. 31.
Reipublice nomine continentur omnia que ad iurisditiones ⁊ honores imperij pertinent. in rubr. nu. 14. C. de iure fis. lib. g. fo. 2.
Respublica restituitur vsq; ad quadriennium. in. l. rempub. nu. 3. C. de iure reipubl. lib. g. fo. 33.
Respublica in quibus non habeatur loco pupilli. ibi. nu. 4.
Respublica bn loco pupilli nō adulti. l. l. repu. nu. 1. C. de iur. rei. li. g. fo. 32.
Respublica accipit quatuor modis. in rub. nu. 5. C. de iur. fis. lib. g. fo. 2.
Respublica propter dissensiones ⁊ crimina minuitur bursa communis augetur. in rub. nu. 1. C. de iure fis. lib. g. fo. 2.
Respublica si habet granum ad vendendum omnes tenētur emere nec aliquis excusatur licet ei necessariū nō sit. ⁊ nu. 4. et est munus patrimoniale. in. l. j. nu. 2. C. vt nemi. lice. lib. g. fo. 14.
Respublica quomodo accipitur. in auc. de here. ⁊ falci. nu. 2. fo. 2.
Respublica ⁊ fisc⁹ an fint idē. in rubri. n. 3. 7. 9. et. 10. C. de iur. fis. li. g. fo. 2.

5 **Rei** vēdicatione agēs cōtra aliquē an faciat aduersariū possessorē in. l. j. §. in operis. nu. 3. ff. de ope. no. nuntia. fo. 7.
5 Rei vēdicatio q̄ datur absenti retinēti animo possessionē quam ali⁹ intrauit vt possideret clā ab alio q̄ absens reuersus nō suspicat se posse repelli nec eū violēter expellere. i. l. j. §. interdictū. nu. 1. ff. vti pos. f. 151.
Rei vēdicatio q̄ cōpetat possidēti ciuiliꝫ ⁊ naturaliꝫ ali⁹ detineat. ibi.
Talis absens reuers⁹ pt etiā intētare interdictū vti possidetis. ibi. nu. 2.
5 Rei vēdicatiōe agēs ad rēsi agit ad partē dꝫ partē petere si ad totū sufficit simpliꝫ. in. l. de pupillo. §. q̄ nūtiat. nu. 1. ff. de ope. no. nūti. fo. 13.
7 Rei vendicatio licet sit iudicium stricti iuris tamen est arbitraria. in. l. j. nu. §. C. de iudi. fo. 109.
5 Rei vendicatione ⁊ confessoria simul proponitis pcedetur super rei vēdicatione. in. l. fundum titianum. nu. 9. ff. de egcep. fo. 166.
5 Rei vendicatio ⁊ condictio concurrunt fauore alimentorum. in. l. j. nu. 9. ff. de dona. fo. 58.
5 Rei vendicatione agens ⁊ succumbens an trāsferat in conuētum dominium remis. in. l. pompo. §. si iussus. nu. 4. ff. de acqui. pos. fo. 89.
Rei vendicatio datur fideicommissario pro rebus alienatis per heredē. in auc. de resti. nu. 3. fo. 46.
5 Rei vendicatione ꝓponens ⁊ condictionē. l. eg oiuerso. ff. de rei vendi. ad fructus nō admittitur. in. l. fundi quem. nu. 1. ff. de egcep. fo. 166.
7 Rei vendicatione conuentus si est quis ad totum fundū ⁊ repertus tantum dimidium possidere ad illam dimidiam condēnatur ⁊ sententia tenet. in. l. j. nu. 2. C. si aduer. rem iudi. fo. 94.
1 Rei vendicatione conuentus nominat dominium in iudicio. in. l. officiū nu. 3. ff. de rei vendi. fo. 172.
Rei vendicatione an possit conueniri habens facultatem rei restituēde. remissiue. ibi. nu. 4.
5 Rei vendicatio quod detur contra detentatorem. in. l. pompo. §. si is qui nu. 6. ff. de acqui. pos. fo. 89.
5 Rei vendicatio q̄ cōcurrat cū interdicto de vi ⁊ vi armata. in. l. si plures nu. 1. ff. de vi ⁊ vi arma. fo. 150.
6 Rei vendi. conuentus si decedit pluribus heredibus relictis ⁊ vn⁹ solus possideat an ⁊ quando ille solus conueniatur. in. l. pretorie. §. sed si vnus nu. 4. ff. de pacto stipu. fo. 104.
1 Rei vendicatio ꝓ petitio hereditatis quomodo differant circa fructus in l. item veniunt. §. item non solum. nu. 2. ff. de peti. here. fo. 167.
5 Rei vendicatione agens si dicit rem ad se spectare iure dominij videtur deducere directum ⁊ vtile dominium nō publicianam. in. l. si mater. §. eādem causam. nu. 3. ff. de egcep. rei iudi. fo. 167.
1 Rei vēdicatio daꝫ ciuiliꝫ possidētē. in rub. nu. 1. ff. de rei vendi. fo. 171.
Rei vendicatio directa vtiliter an detur ei qui est dominus contra eum qui dolo desijt possidere. ibi. nu. 2.
7 Rei vendicatio fundatur ex dñio ideo datur contra quēcunq; possidentem quocunq; titulo. in. l. hereditas. nu. 4. C. de peti. here. fo. 124.
1 Rei vēdi. cōpetit ꝫ ciuiliꝫ tm̄ possidētē. i. l. defuncta. nu. 1. ff. de vsuf. fo. 181.
1 Sufficit in rei vendicatione pronuntiare rem actoris esse etiam si nō dicat totam. in. l. pomponius. §. sed ⁊ bis. nu. 9. ff. de procu. fo. 108.
1 Rei vendicatio vtilis daꝫ contra eum q dolo desijt possidere. in. l. finaute §. sed ⁊ is qui. nu. 2. ff. de rei vendi. fo. 174.
5 Rei vendicatione si ago tertius potest agere contra me cōfessoria. in. l. fundum titianum. nu. 6. ff. de egcep. fo. 166.

5 **Res** q̄ omittit professio ⁊ vectigal nō soluit incidit in cōmissum ipso iure. in. l. cōmissa. nu. 1. ff. de publi. ⁊ vecti. fo. 55.
Res ob nō solutionē vectigalis q̄ tota ⁊ q̄ pars publicet. ibi. nu. 2.
7 Res sacra vendicatur et sic pro ea datur rei vendicatio. in. l. sancimus. nu. 4. C. de sacrosan. eccle. fo. 26.
Res sacre alienantur propter casum captiuitatis nisi specialiter esset a concedente prohibitum. ibi. nu. 5. 7. 6.
Res sacre vendi possunt ꝓ alimentis pauperum. ibi. nu. 17.
8 Res subiecta restitutioni potest alienari ab herede ignorante. in. l. si qs duobus. §. fin autem. nu. 2. C. cōmu. dele ga. fo. 45.
7 Res empta ex pecunia cōi cū minore efficit cōis cum minore. idem in ecclesia ⁊ marito. in. l. si patruus. nu. 1. et. 2. C. cōmu. vtri. iudi. fo. 133.
Res empta ⁊ per sociū ex pecunia cōmuni q̄ fit cōis. ibi. nu. 4. et. 7.
2 Res empta ex pecunia pupilli est sibi obligata. in. l. idem cꝫ. nu. 2. ff. quo. in pigno. hab. fo. 142.
Item potest eam vendicare vtili vendicatione. ibi.
7 Res ecclesie solita concedi vno pretio si concedatur pro minori cōcessio non valet. in auc. qui rem. nu. 6. C. de sac. san. eccle. fo. 26.
Res ecclesie si cōcedatur in perpetuū vel vsq; in tertiam generationem masculinam ⁊ femininam cōcessio nō valet. ibi. nu. 7.
Res ecclesie que dicātur de mēsa. remissiue. ibi. nu. 9.
2 Res si redditur deteriorata in actionibus bone fidei q̄ nō videt reddi in l. sed mihi. §. si reddita. nu. 1. ff. commo. fo. 78.
8 Res in qua semel remissum est pignus de nouo in dominio debitoris si peruenerit pignus nō reintegratur generalis obligatio vigore. in. l. fi. nu. 1. C. de remi. pig. fo. 107.
Res pignorata si alienetur aut impignoretur ⁊ perueniat in dñio debitoris an pignus reintegretur. ibi. nu. 2.
Res priuilegiata q̄ transeat ad quēcunq; cum suo priuilegio. in. §. ante nuptiali. nu. 1. in auc. de non elig. scō nuben. fo. 7.
7 Res dicitur amissa quādo facta diligēti inquisitione recuperari nō pōt in. l. si creditor nu. 2. C. de pig. act. fo. 159.
2 Res magni valoris quādo possit vēdi pro modica quātitate. in. l. credito ris. nu. 2. ff. de distrac. pig. fo. 143.
Res tempore peritura cum de ea sit questio officio iudicis vendi pōt et pretium sequestrari. in. l. litibus. nu. 14. et. 20. C. de agri. lib. g. fo. 16.
2 Res aliena nō pōt obligari. in. l. si debitor. nu. 1. ff. de pig. act. fo. 83.
Res descripta in meo estimo presumitur mea. in. l. rura ⁊ possessio. nu. 3. C. de omni agro deser. lib. g. fo. 38.
7 Res prohibita alienari trāsit in monasterium: ⁊ quādo possit revocari. in repe. auc. ingressi. nu. 5. C. de sac. san. eccl. fo. 21.
7 Res magna nō debet vēdi pro modico debito. in auc. hoc ius. nume. 16. C. de sacrosan. eccle. fo. 25.
6 Res vna nō potest esse plurium insolidum. in. l. eg castrēsi. §. pater peculij. nu. 1. ff. de castr. pecu. fo. 238.
3 Res empta ex pecunia pupilli per tutorem est pupilli de iure speciali. in l. titium. §. altero. nu. 1. ff. de admi. tu. ⁊ cur. fo. 66.
6 Res cuius cōmercium haberi nō pōt si deducit in stipulatione vel legato an valeat: ⁊ q̄ estimatio debeat. i. l. multū iteresse. nu. 1. ff. ō ver. ob. f. 16.
5 Res si est surrepta fructuario q̄ nō sufficit reuerti in potestatem domini quoad vsuca pion ēre spectu vsusfructus sed respectu ꝓprietatis sic. in. l. sequitur. §. si rem pignori. nu. 4. ff. de vsuca. fo. 96.
Res si est surrepta bone fidei emptori quo ad vsucapionem necesse est q̄ reuertatur in potestatē domini. ibi. nu. 5.
5 Res q̄ tradit in dubio vt aio trāsferēdi dñium. i. l. j. n. 4. ff. p dote. f. 112.
7 Res sit litigiosa per litis cōtestationē: ⁊ in quo iudicio. in. l. j. nu. 1. C. cōmu. diui. fo. 130.
7 Res sit dubia p negationē. i. l. plures. in. ij. lec. nu. 3. C. de si. instru. fo. 157.
5 Res denominatur secūdum propositum vtentium. in. l. j. §. quotidiana. nu. 2. ff. de aqua quoti. fo. 157.
5 Res respectu hypothece q̄ nō prescribat nisi in ptātem creditoris reuertatur sed rōne ꝓprietatis sic. in. l. sequit. §. si rem. nu. 1. ff. de vsuca. fol. 96.
3 Res pōt ab edificio separari q̄ prima facies edificij p eius separationē nō mutat. in. l. si sine. §. interposito. nu. 6. ff. de admi. tu. ⁊ cur. fo. 63.
Res melioꝛ quā habeat creditor datur insolutū creditori: cogit eā vēdere. in. §. quod autem. nu. 2. ⁊ 4. in auc. de fideiuss. fo. 9.
Rem suam vendere q̄ quis cogat. remissiue. in. d. l. quod aūt. nu. 5.
7 Reg donata vxori propter nuptias est ei obligata. in auc. sue a me. in. ij. lect. nu. 2. C. ad velleia. fo. 162.
Res inestimate in dotem date si alienātur quādo cōpetat mulieri actio vtilis. ibi. nu. 5.
6 Res eadē nō dꝫ diuerso iure cēseri. c. l. cū q edes. nu. 2. ff. de vsuca. f. 104.
Res aliqua dicitur esse iuxta aliam quādo ea distat minus decem pedū. in. l. decernim⁹. nu. 1. C. de aquedu. lib. g. fo. 33.
6 Res an vitietur si deuenit ad eum casum a quo incipere non potest. in. l. existimo. nu. 1. ff. de verb. obli. fo. 38.
7 Res vendita per metum potest repeti per actionem in rem. in. l. si vi vel metu. nu. 1. C. quod me. cau. fo. 89.
Res empta metu potest prescribi. ⁊ sic contra actionem quod metus cā opponitur exceptio prescriptionis. ibi. nu. 3.
Res possessa violentia compulsiua prescribitur: non autem non possessa vi expulsiua. ibi. nu. 14.
7 Res si datur minori cū pacto de nō alienando tale pactū impedit alienationē ab eo faciendā. in. l. ea lege. nu. 3. C. de cōdi. ob cau. fo. 135.
6 Res mea nō potest irrevocabiliter esse mihi obligata: revocabiliter sic in l. in libello. §. si quis seruum. nu. 1. ff. de cap. ⁊ postli. fo. 235.
8 Res si intereat eodē mō penes inuasorem quo esset interitura penes possessorē tenet inuasor de interitu. in. l. si de possessione. nu. 2. C. vnde vi. fo. 94.
5 Res debitoris deposita penes aliquem ita demum in causam pignoris capitur si ille qui eam detinet confitetur esse debitoris. in. l. a diuo pio. §. sed si pecunia. nu. 1. ff. de re iudi. fo. 121.
Res empta de pecunia alicuius an sit ipsi obligata. in. §. bis cōsequēs. nu. 2. in auc. de equali. do. f. 44.
2 Res tantū valet quantū vēdi potest. ⁊ quomodo procedat. in. l. si seruus nu. 3. et. 7. ff. de condi. fur. fo. 68.

Res an

Super lectu. Bartoli.

Res an estimetur tantum ꝓtum vendi potest. ibi. nu. 6.
2 Res in diuidua ōr que tantā vtilitatē prestat in parte respectu partis sicut tota in toto respectu totius. in. l. j. §. si pecunia. nu. 1. ff. depo. fo. 102.
8 Res iudicata dicitur infra decem dies infra quos potest appellari i bis in quib⁹ fit executio ipso iure sine facto hominis. in. l. litigatorib⁹. nu. 2. 4. et. §. C. de appel. fo. 84.
4 Res eadem a pluribus relicta vni separatim semel tantū debet ab omnibus secus si testator ex pressit q̄ quilibet in solidum tenetur. in. l. si tibi. §. si testamento. nu. 1. et. 4. ff. de leg. j. fo. 23.
8 Res que nō fuit in bonis debitoris si tēpore obligationis incipiat post ea esse in bonis debitoris cōfirmatur pignus vtiliter. in. l. cū res. nu. 1. C. si alie. res pigno. da. fit. fo. 104.
Res aliena an possit obligari efficaciter. ibi. nu. 3.
Et quid si dominus rei succedat pignori. ibi. nu. 4.
8 Res religiosa cadit in obligatione. in. l. si momento. nume. 1. C. que res pig. oblig. pos. fo. 105.
Res religiosa cadit in obligatione cum vniuersitate. ibi. nu. 2.
2 Res iudicata non dicitur donec appellari potest. in. l. elegāter. nu. §. ff. de condi. indebi. fo. 52.
3 Res eccleſie data in emphyteosim ⁊ in feudum nō trāsit ad extraneos beredes. in. l. etiam filios. nu. 2. ff. fo. mat. fo. 14.
2 Res fuisse in cista deposita sigillata quomodo probatur. in. l. j. §. si cista. nu. 2. ff. depositi. fo. 102.
6 Res debita si perijt infra tēpus quo poterat mora purgari perijt periculo debitoris. in. l. si insulam. nu. 22. ff. de ver. obli. fo. 36.
Res tantum valere presumitur quātum estimata est in estimo cōmunis in. l. vlti nu. 1. C. de pre. ⁊ omnibus re. lib. g. fo. 26.
7 Res iudicata bn pro veritate in. l. si cā cognita. nu. 1. C. de trāsa. fo. 69.
2 Res potest tradi nō tamen animo transferendi possessionem. in. l. solutā. nu. 7. ff. de pigno. actio. fo. 85.
8 Res empta ex pecunia mutuata nō est obligata nisi de hoc specialiter vel generaliter conuenerit. in. l. quāuis. nu. 1. C. de pig. fo. 103.
Res empta ex pecunia pupilli est ei obligata. ibi. nu. 2.
5 Res cōis portata ab vno ex dominis cōtra deuētum nō incidit in commissum nisi pro parte. in. l. fraudati. nu. 2. ff. depubli. ⁊ vecti. fo. 52.
5 Res certa ratione loci sed incerta ratione quote pōt possideri. in. l. possideri. §. incertam. nu. 1. ff. de acqui. pos. fo. 81.
4 Res vna si adequatur ad aliam tūc rei adequate attribuitur quicqd est plus iuris ad eā ad quā fit adequatio. in. l. j. nu. 2. ff. de leg. j. fo. 2.
8 Res ad conseruandum destinata an statim sit ecclesie. in. l. si nondū. nu. 1. C. de furtis. fo. 4
Res tradita ecclesie q̄ statim nō efficiatur sacra. ibi. nu. 2.
4 Res estimat cū qualitatib⁹ suis. in. l. j. §. si heres. nu. 2. ff. ad treb. fo. 143.
Res ecclesie alienata an possit ea inaita aliquis petere eam revocari. in auc. de non alie. aut permut. nu 2. fo. 11.
Res ecclesiastica quādo alienatur cum quibus solennitatibus alienetur remissiue. in auc. de alie. nu. 1. fo. 51.
2 Res que nō est quando deberi possit per iuramētum. in. l. eum qui. §. si iurauero. nu. 1. ff. de iureiur. fo 31.
2 Res ꝓ debito pt teneri: ⁊ q̄. i. l. si nō sortē. §. si cētū. n. 1. ff. de ꝺdi. ide. f. 52.
2 Res aliena nobis debita potest obligari a nobis. in. l. creditor. §. cuꝫ ex causa. nu. 1. ff. qui po. in pig. habe. fo. 141.
2 Res data potest condici vt retineatur pro expensis. in. l. qui exceptione §. si pars. nu. 6. ff. de condi. inde. fo. 60.
Res obligata fisco ⁊ alij pōt p fiscū vēdi. in. l. j. nu. 3. C. de vē. re. li. g. fo. 7.
8 Res immobilis vacans occupata tamen antea fuit per dominum possessa efficitur vitiosa. in. l. si nu. 8. C. vnde vi. fo. 97.
5 Res debet denūtiari licet de ea nō debeat solui gabella alias incidit in commissum. in. l. si. §. diuus. nu. 1. ff. de pub. ⁊ vecti. fo. 55.
4 Res si deuenit ad eum casum a quo incipere nō potuit nō vitiatur quādo casus superueniens tendit ad eundem effectum cum dispositione. in l. debitor decem. nu. 1. ff. de leg. ij. fo. 47.
4 Res ꝙ fuerit empta a fisco ⁊ que requirunt ur ad acquisitionē dominij pōt ꝓbari p testes ⁊ instrumēta. nu. 1. C. de fi. instru. lib. g. fo. 6.
3 Res ē diuisibil i infinitas ptes. i. l. interdū. §. pkfa. n. 1. ff. de her. isti. f. 122.
Res in dubio intelligitur diuidi in. ij. partes. ibi. nu. 2.
2 Res mea quando est penes te sine causa posium illam cōdicere. in. l. seruus. nu. 1. ff. de act. empt. fo. 125.
4 Res cum tantū valeat q̄tū vendi pōt qualiter dicetur iustū pretiū cum res emptor nō inuenit. in. l. a si equo. nu. 1. ff. de leg. j. fo. 18.
2 Res tota vēdit rōne ptis. i. l. si necessarias. §. si vn⁹. n. 1. ff. de pig. ac. f. 84.
1 Res aliena obligari nō pōt. in. l. ꝓcuratoꝛ qui. nu. 1. ff. de procu. fo. 111.
4 Res que ad aliquē ptinet testatoris dispositione ad tēpus post illud redire censetur ad heredē. in. l. titia. §. titia. nu. 1. ff. de leg. ij. fo. 34.
1 Res si nō sit integra ⁊ nudo consensu partes recesserunt a venditione si ex interuallo interuenit actus cōtrarius retro similis an sufficiat. in. l. ab emptione. nu. 14. ff. de pac. fo. 93.
5 Res iudicās ē ipa snia seu actus sententiādi. in. l. j. nu. 1. ff. de re iud. f. 112.
Res iudicata est causa que finem cōtroversie a snia accipit. ibi.
Res iudicata quādo dicatur statim ⁊ q̄si post decem dies. ibi. nu. 2.
1 Res efficitur dubia per negationem nisi ꝓbationes manifeste in cōtrarium appareant. in. l. post rem. nu. 1. ff. de transac. fo. 96.
2 Res si venditur cū pacto q̄ non ereat de manu emptoris locando rem nō recedit a pacto. in. l. manumissiones. nu. 1. ff. de insti. ⁊ iur. fo. 7.
4 Res si legatur duobus cōiunctis re vni pure alteri sub cōditione q̄ ille cui relinquit pure habebit tm̄ partē. in. l. dño. nu. 2. ff. de leg. j. fo. 25.
4 Res destinata poni in edificio q̄n̄ habeatur perinde acsi edificata fuisset in. l. cetera. §. sed si parauerit. nu. 2. ff. de leg. j. fo. 14.
1 Res de facili redit ad suā naturā. i. l. si vn⁹. §. pact⁹. n. 27. ff. de pac. fo. 88.
1 Res detinuit ꝓ eo sepeliendo iussu iudicis ante aditam hereditatem venditur. in. l. qui erat. nu. 2. ff. fa. herc. fo. 196.
2 Res vendita cum pacto de retrouendēdo si pignoret an primus venditor possit eam rehabere: ⁊ sic pignus resoluere. in. l. si res. nu. 1. ff. quib. mod. pig. vel hypo. sol. fo. 144.
Res mihi vēdita ⁊ per me postea pignorata si a primo vēditore petat re medio. l. ij. C. de rescin. vendi. q̄ pignus nō resoluatur. ibi. nu. 2.
Res donata ⁊ pignorata si adnocatur pretextu insinuationis nō facte an pignus resoluatur. ibi. nu. 3.
1 Res vna quando nō potest accedere duobus accedit pretiosiori. in. l. si partem. nu. 1. ff. de ser. rusti. predi. fo. 187.
1 Res mobilis ⁊ iura non possunt ꝓ eo diuiso possideri. in. l. pomponius nu. 1. ff. de rei vendi. fo. 172.
2 Res quando pluribus repetitur hypothecata eodem die et non appareat de prioritate vel posterioritate q̄ conditio preoccupantis sit melioꝛ. in. l. si fundus. §. si duo. nu. 3. ff. de pig. fo. 139.
Res obligata eodem momento pluribus intelligitur obligata ꝓ dimidia: ⁊ quando insolidum. ibi. nu. 4.
2 Res aliena q̄n̄ possit pignorari. i. l. aliena res. nu. 1. ff. de pig. act. fo. 87.
Res vt possit alienari satis est q̄ de facili possit corrumpi. in. l. procuratoꝛ tutorum. nu. 2. ff. de procu. fo. 110.
1 Res dicitur perfecta executione facta. in. l. metū autem. §. sed quod pretoꝛ. nu. 1. ff. quod me. cau. fo. 125.
5 Res eadem non potest bis promitti. in. l. cum procurator. §. si dominus. nu. 7. ff. de ope. no. nunt. fo. 23.
Res pupilli vel ecclesie si trāsit in nō priuilegiatū q̄ perdat priuilegium. in. §. antenuptiali. nu. 5. in auc. de nō eligen. scō nuben. fo. 7.
4 Res ob delictum quando ipso iure confiscatur. in. l. meuius. §. duobus nu. 25. ff. de leg. ij. fo. 40.
4 Res que subiacet restitutioni potest legari: sic testamēto alienari. in. l. cū pater. §. cum pater. nu. 1. ff. de leg. ij. fo. 44.
5 Res q̄libet li inducit ꝺm pnte statū tm̄ in q̄litatib⁹ q̄ nō pnt inesse ab origine rei de facili ꝺtiū ꝓbatur. in. l. si pius. nu. 17. ff. de ope. no. nū. fo. 21.
4 Res an si mihi debetur ex cōtractu sub conditione euenīente mutet dominium. q̄ sic. in. l. fundo. nu. 1. ff. ad leg. fal. fo. 133.
Res nō vitiat si venit in eū casum in quē nō potuit inchoari si casus superueniens tendit ad eūdem effectū cū primo. in. l. verbis. nu. 1. eo. tit.
Res ꝓinati ob publicam vtilitatem auferri potest. in. l. quecunq;. nu. 4. C. de fi. instru. lib. g. fo. 6.
5 Res qualiter efficiat litigiosa. in. l. j. §. si inter. nu. 2 . ff. de litig. fo. 173.
Res litigiosa non potest obligari. ibi. nu. 4.
Res empta de castrensi peculio efficitur castrensis.
Idē si de ꝓfectitio vel aduētitio. in. l. j. nu. 1. C. de castren. lib. xii. fo. 48.
2 Res mea si ad te peruenit sine iusta causa eam a te condicere possum. in. l. si me ⁊ titium. nu. 17. ff. si cer. pet. fo. 20.
Res empta p vxorē erit vxoris ⁊ nō viri li ꝑsumat empta de pecunia viri sed ipsa tenet ad ptiū viro. in. l. ⁊ si instr̄a. nu. 6. C. de fi. instr. lib. g. fo. 6.
7 Res si vēdatur duabus ecclesijs prima prefertur licet secūde fuerit res tradita. in. l. fi. nu. 24. C. de sac. san. eccl. fo. 27.
7 Res que subiacet restitutioni ex contractu potest alienari. in. l. ⁊ si dotis nu. 2. C. de iur. do. fo. 183.
2 Res vendita si euincitur pro parte an committatur stipulatio de euictione. in. l. j. nu. 1. ff. de euic. fo. 146.
7 Res empta ex pecunia militis pōt ab eo vendicari. in. l. si vt proponis. nu. 1. ff. de rei vendi. fo. 126.
Res empta ex pecunia vxoris p virū q̄n̄ per vxorē vēdicetur. ibi. nu. 4.
5 Res si est tradita cōditione pēdēte aio transferendi dñium videt tacite actum q̄ cōditione deficiente reddatur. in. l. j. nu. 11. ff. de dona. fo. 58.
7 Res si permutatur cum re que erat venalis exposita agitur actione vtili prescrip. verbis. in. l. j. nu. 2. C. de re. permu. fo. 176.
2 Res iudicata an eodem modo proficiat sicut iuramentum. in. l. si. C. sed actore. nu. 3. ff. de iureiur. fo. 37.
7 Res aliena in preiudicium vendentis nō domini vendi potest. in. l. mater tua. nu. 1. C. de rei vendi. fo. 125.
Res mea si venditur per alium paruo pretio an iustum pretium repetā an vero pretium acceptum. ibi. nu. 6.
Res mea si nō noīe meo fuit vēdita postea pluries fuit vēdita vltio vsq; capta ⁊ ego ratū habui ago ꝺm primū vēditorē nō ꝺ alios. ibi. nu. 7.
Reg mea si primo vēditur ⁊ primus emptor illā donauit ⁊ donatarius postea vendidit ⁊ res sit pscripta cōtra quē agere debeo. ibi. nu. 8.
Rem emptā ex pecunia mea q̄n̄ petere possim. remissiue. ibi. nu. 9.
Rem alienam vendēs q̄n̄ dicatur vēdere suo nomine. ibi. nu. 10.
Rem alienam vēdens vt aliena dicit alieno noīe vēdere. ibi. nu. 11.
Rem qui potest a primo possessore aduocare quādo perempta possit ad pretium agere indiscussa. ibi. nu. 14.

EL COLEGIO DE NUESTRA SEÑORA DEL ROSARIO
Universidad del Rosario
Archivo Histórico

4 Re capta ex primo decreto si nō bz qs vbiteneat pōt illā alteri dare vt teneat.in.l.is cui.ff.q seruādo.nu.3.ff.vt in pos.leg.vel fideicō.fo.162.
8 Res insolutum data z ducta an agat vtili ex empto an vero durat actio prima an debitū.in.l.libera.nu.3.C.de sent.z interlo.om.iudi.fo.69.
2 Re perempta quando agi possit ad estimationem.in.l.cum seruus.nu.3.ff.de condi.cau.da.fo.45.
Re perempta agitur ad ipsam rem.ibi.nu.5.
Jn re cōi imiscuit etiā a socio possum ppria autoritate tollere z destruere sicut immissum in re ppria.in.l.si iter.nu.2.ff.de ser.vrb.prę.fo.186.
1 Re exorta metu perēpta ante oēm sniam pōt agi ad ipsam rē z etiam ad estimationē.in.l.cū exceptione.ff.quatenus.nu.8.ff.qō me.cau.fo.127.
3 Re perēpta vel pscripta ita q primus emptor agere nō pōt hypothecaria q in subsidiū agit ad pretiū.in.l.j.nu.2.ff.de distrac.pig.fo.143.
1 Rem deteriorata recipiens an sibi prciudicet.in.l.z eleganter.ff.nō solum.nu.ff.de dolo.fo.130.
Rem deteriorata recipere quando quis cogatur.ibi.nu.6.
5 Rem in nullius bonis esse qualiter probetur.in.l.rem q nobis.num. 4.ff.de acquir.pos.fo.89.
Res tributaria eo ipso q vacauit biēnio cēsēt habita p derelicta.ibi.
1 Rem casu amisisse dicens quādo est fundamentum sue intentionis probat.in.l.si quis.ff.an vero heredi.nu.1.ff.de eden.fo.78.
Rem fuisse perditam quando probatur iuramento.ibi.
Res ōr deperdita eo ipso q adhibita diligēti inqsitione nō reperit.ibi.
Rem fuisse amissam qñ pbari dz manifestis pbationibus.ibi.nu.2.
Manifesta que dicantur in probanda amissione rei.ibi.nu.3.
Probata amissione rei qs debeat pbare dolū z qs casum.ibi.nu.4.
2 Rem emptam ex pecunia mea possum petere i subsidiū.3. in.l. proculus nu.1.ff.de iur.do.fo.156.
2 Rem nō meo nomine gestam possum habere ratam ad mei prciudiciū in.l.si fundus.ff.si nesciente.nu.1.ff.de pigno.fo.138.
5 Rem suā vt suam vel vt nō suā qualiter cognoscatur an quis conducat. in.l.si aliquam rem.nu.8.ff.de acqui.pos.fo.92.
Rem suam alienare vel donare videtur qui patitur suam rem prescribi. in auc.de tempo.non sol.nu.3.fo.46.
5 Rem meā quā alius possidet respectu possessionis possum stipulari cōducere z emere.in.l.si aliquā rem.nu.1.ff.de acqui.pos.fo.91.
2 Rem vitiosam tradens quādo teneatur ad interesse.in.l.in rebus.ff.itē qui.nu.1.ff.commo.fo.83.
5 Rem que p parte est mea z p parte nō an possum conducere z emere, remittue.in.l.si aliquam rem.nu.15.ff.de acqui.pos.fo.92.
1 Rem si habens pro derelicto videtur eam donare occupanti.in.l.j.nu.1.ff.si ex noxa.cau.aga.fo.66.
7 Rem deteriorata recipiēs in solutione a soluēte qñ prciudicet sibi in estimatione deteriorationis.in.l.exhibitionis.nu.7.C.ad exhi.fo.133.
Qui nō potest rem possidere ratione professionis nō pōt illam vēdicare in.l.professio.nu.1.C.de mu pa.lib.x.fo.20.
6 Rem sibi nō debitam accipiens qualiter teneatur.remittue.in.l.credito res.nu.1.ff.de vi publi.fo.178.
1 Rem suam vendere etiam minus iusto pretio quando quis cogatur. in l.j.ff.cura carnis.nu.1.ff.de offi.prefec.vr.fo.33.
7 Res ecclesie qñ cōcedant in emphyteosim cuz diminutione pensionis z vsq ad septā partē.in aut.ppetua.nu.4.z.5.C.de sac.sanc.eccl.fo.25.
Res ecclesie constantinopolitane quod propinquis ciuitatibus nō possunt alienari.ibi.nu.6.
5 Rei nomine an veniāt res que nō sint in dominio.in.l.nominis z rei.nu.1.ff.de verb.signi.fo.255.
7 Rerū appellatione venit tota hereditas.in.l.13.nu.3.C.de pac.fo.55.
6 Res que non sunt in bonis nostris non possunt obligari.in.l.qui filios nu.1.C.que res pig.obli.pos.fo.105.
8 Res hrdis qñ sint obligate p legatis.i.l.j.nu.4.C.cōmu.de leg.fo.46.
8 Res que subiacent restitutioni possunt alienari z obligari tam pro dote quā aliquis dat q̄ etiam pro dote q̄ exigit in casu restitutionis.in aut. res que subiacent.nu.1.et nu.4.C.cōmu.de leg.fo.45.
An istud habeat locū qñ qs constituit dotē p seipso vel p persona p qua hoc facere tenetur:an etiā qñ cōstituit pro aliis.ibi.nu.3.z.4.
6 Res corporales qualiter dicant diuidue vel idiuidue sm naturā z qualiter scōm iuris dispositionē.in.l.stipulationes.nu.18.ff.de ver.ob.fo.27.
Res corporales diuidue scōm naturā qualiter diuidantur.ibi.nu.19.
Res vna an possit a pluribus possideri pro diuiso ita q remaneat vna ibidem.numero.20.
Res subiecte restitutioni alienari nō possunt.in.ff.hoc autē.nu.3.in aut. de non eligen.scōo nuben.fo.6.
Alienatio facta in casu.ff.hoc aūt.q stet in suspenso.ibi.nu.4.
8 Res, q nō possunt ex dispositione legis alienari vel ex dispositione defuncti nō possunt vsucapi.in.l.ij.nu.1.C.de vsucap.pro emp.fo.59.
7 Res immobiles non offeruntur nec cōsignantur.in aut.dos data.nu.1. C.de do.prop.nup.fo.180.
7 Res immobiles q per diuisionem demonstrantur.in.l.ea que.nume.2. C.famī.hercis.fo.129.
6 Res apte ad militiam donate filiofami.cēsentur peculium castrense.in l.si forte.nu.1.ff.de castrensi pecu.fo.237.
5 Res tempore periture quando sequestrant ipse res venduntur z pretiū deponit.in.l.interesse.nu.3.ff.de acquir.pos.fo.93.
7 Res ecclesiarū possunt pignorari absq traditione.i auc.hoc ius.nu.2. C.de sacrosan.eccle.fo.24.
1 Res quomodo designatur tam in actione vniuersali q̄ particulari.in.l.j.nu.7.ff.de eden.fo.73.
5 Res que sunt in vsu publico non possidentur.in.l.j.ff.municeps.nu.1.ff. de acquir.pos.fo.80.
Res mobiles ecclie sine decreto alienāt.in aut.de eccl.re.imo.nu.1.f.23.
Allienari vt possit res ecclesie debent fieri tractatus z qui tractatus requirantur.remittue.ibi.nu.2.fo.23.
5 Res que sunt tempore periture vēdūtur z pretium i sequestro ponit.in l.si magistratus.nu.1.ff.de priui.credi.fo.137.
4 Res nō restitute de nouo repte debēt restitui nisi pma restō per modum trāsactionis fuit celebrata.in.l.lucius.ff.heres.nu.1.ff.ad treb.fo.157.
5 Res que vadūt per mare dicūtur in loco periculoso.in.l.si quis ab alio. nu.1.ff.de re iudi.fo.117.
Res ecclie dicūt eē paupex.i.ff.si vo.nu.1.in aut.de nō alie.aut p.fo.13.
1 Res aliene inducte in domū an sint tacite obligate.in.l.item quia.nu.1. ff.de pactis.fo.80.
7 Res minorum quādo alienātur quis iudex interponet decretuz an vbi res est vel vbi est pupillus si maior factus suam alienationem factā ratū habuit.in.l.si predium.nu.1.C.de pre.mino.fo.195.
7 Res que seruādo seruari possunt nō alienātur sine decre.in.l.lex q̄ tutores.nu.5.C.de admi.tut.z cur.fo.192.
5 Res fi illicite cum licitis trāsferūtur an licite publicētur.remit.in.l.si publicanus.ff.de rebus.nu.2.ff.de publi.z vecti.fo.51.
7 Rebus ecclesie ciuitatis vel fiscalibus quanto tempore prescribatur.remittue.in.l.si.nu.12.C.de sacrosan.eccle.fo.27.
2 **Restitutio** est in pristinum statum repositio.in.l. interduz. nu.3.ff.de condi.indebi.fo.55.
2 Restitutio in integrū ꝑdunt exceptionē z nō tollit nec ciuilē nec naturalē obligationē qñ aligs petit p in integrū restitutionē se liberari ab aliqua obligatione.in.l.iulianus.nu.31.ff.de cōdi.inde.fo.63.
7 Restō qñ deb aduersus data libertatē.i.l.j.nu.1.C.si aduer.libe.fo.97.
5 Effectus q resultat qñ petitur restitutio aduersus sniam latā per falsas pbationes.in.l.diuus adrianus.nu.9.ff.de re iudi.fo.122.
3 Restitutio principis z postliminiū equiparatur.in.l.si quis filio.ff.quatenus.nu.1.ff.de iniust.rup.test.fo.113.
Restitutio nō retrotrahitur sicut postliminium.ibi.
5 Restituo verbum adaptatur ad id quod nunc̄ quis habuit.in.l.j.nu.5. ff.quo.bono.fo.142.
4 Jn restitutione trebelliani nō requirit cōsensus seruiz in hereditatis vero aditione e bonoz possessione sic.in.l.seruo.nu.1.ff.ad treb.fo.155.
2 Restitutio in integrū trāsit ad heredes.i.l.ij.nu.3.ff.ō eo qō cer.lo. fo.71.
4 Restitutio q̄ fit ante mortē nō prciudicat pauperib⁹ superuenientibus cū illa debebat fieri post mortē.in.l.cū pater.ff.a filia.nu.1.ff.de le.ij. fo.45.
3 Restō in integ.pōt cedi.in.l.si minoris.nu.5.ff.de admi.tuto.z cur.fo.62.
7 Restitutio in integrū qd operat.in.l.si.nu.5.C.de fideiuss.mino.fo.94.
Restitutio in integrū qñ dicat beneficiū personale:z qñ reale.ibi.nu.6.
Restituto minore an fideiussor habeat de nouo petere restitutionē in casibus in quibus beneficium ad ipsum transit.ibi.nu.7.
7 Restitutio quando concurrat cum alia actione cōtraria.in.l.si. nu.1.C. si tutor.vel cura.inter.fo.94.
3 Restō qñ deb heredi absentis.in.l.pātonius.nu.1.ff.de acq.here.fol.179.
Restō an deb heredi minoris decedētis hereditate nō adita.ibi.nu.2.
7 Restitutio aduersus sententiam latam cōtra administratorem minoris quādo detur minori.in.l.si.nu.1.C.si aduer.rem iudi.fo.95.
Restitutio in integrum quando competat vbi habeat locum aliud remedium puta appellatio.ibi.nu.2.
1 Restitutio conceditur causa cognita etiam a delegato.in.l.omnes.nu.1. ff.de in integ.resti.fo.123.
5 Restitutio in integrū aduersus sniam si petak qñ impediat eius execution em.in.l.si se nō.ff.cōdēnatum.nu.3.ff.de re iudi.fo.115.
2 Restitutio cōcessa super principali q̄ ad accessoriuz nō extēditur.in.l.si. ff.lucius titius.nu.1.z.3.ff.de condi.inde.fo.66.
8 Restitutio fideicommissi quando fieri possit soli tutori z simplici procuratori.in.l.sancimus.nu.1.C.ad treb.fo.50.
Restitutio ad prosequendam appellationem q̄ detur propter ferias repentinas.in aut.de appel.z infra.nu.4.fo.22.
6 Restū in integrū nō dat minori respectu minoris q̄ eo q̄ habuit initiū in pona defuncti si nihil est gestū cū eo iz bñ pt restitui ex clausula gñali si qua mihi iusta cā.in.l.cū filiusfa.ff.in hac stipu.nu.4.ff.de verb.ob.f.22.
6 Restitutio in integrū q̄ tollat obligationē ciuilē nō naturalē.z qñ p eaz tollat obligatio fideiussoria.i.l.stichō.ff.naturalis.nu.3.ff. de sol.fo. 98.
8 Restitutio fideicommissi facta egisteri in potestate queritur ei in cuius potestate est.in.l.post mortem.nu.6.C.de fideicom.fo.44.
6 Restitutio rei cui erat facienda ex fideicōmisso si illa emitab aliquo an sibi prciudicet z fideicōmissum habeat locum.in.l.qui rome.ff.duo fratres.nu.26.ff.de ver.obli.fo.50.
5 Restitutio aduersus sniam latam per imperitiam qñ detur ex clausula generali.in.l.diuus adrianus.nu.2.ff.de re iudi.fo.22.
5 Restitutio in integrum q̄ non detur aduersus errorem iuris.in.l.cum fideicom.

fideicom.nu.4.ff.de confes.fo.130.
7 Restitutio quādo detur aduersus lesionem cōtingentem infra modicuz tempus.in.l.j.nu.6.C.si aduer.rem iudi.fo.95.
Restitutio in integ.restituit minori q̄ absolut ei lesio.ibi.nu.9.
3 Restitutio dotis facta ab eo qui vergit ad inopiā in quo differat ab ea q̄ fit ab eo q nōvergit.i repe.l.si cōstante.nu.99.et.101.ff.so.ma.fo.21.
Restitutio dotis ad hoc vt fieri possit i casu.d.l.an requirat q̄ appareat instrumētū dotis cōfectū ante Jctum matrimonium.ibi.nu.100.
Restitute res mulieri si in casu.d.l.fierēt deteriores ad quem spectabit in commodum.ibi.nu.101.
4 Restitutio in integrū datur heredibus pupilli decedētis hereditate nō adita.in.l.qui duos.nu.5.ff.de reb.dub.fo.105.
Idez in heredibus minoris.ibidem.
Idem in quocūq impedito iusta causa q̄ est no.pro ampliatione.l. pātonius.ff.de acqui.here.ibidem.
1 Restitutio ad quid impetretur.in.l.ab hostibus.ff.sed quod.nu.5.ff.qui. ex cau.ma.fo.141.
Restitutio in integ.infra q̄tū tps petak z terminari debeat.ibi.nu.12.
5 Restitutio in integ.quibus modis cōcedatur aduersus exceptionē.in.l. si mater filij.nu.1.ff.de excep.rei iudi.fo.167.
7 Restitutio denegata propter defectum probationis potest iterum peti. in.l.si.nu.3.C.si mi.se ma.esse dixe.fo.100.
7 Restō in iteg.cōpetit iure magistrat⁹.i.l.si.nu.2.C.vbi z apō quē.f.100.
3 Restitutio rei an fiat vigore primi iudicij rescindentis.in.l.si fine.ff. interposito.nu.2.ff.de admi.tu.z cu.fo.65.
1 Restitutio quādo petitur ad tēpus tantum tūc datur tantū tēpus ad petendā restitutionem quantum est illud in quo quis fuit lesus z nō vltra. in.l.necnō.ff.si quis sepius.nu.1.ff.qui.ex cau.ma.fo.144.
4 Restitutio an sit necessaria in fideicōmissario rogato restituere an vero actiones in eū trāseāt ipso iure.in.l.j.ff.de illo.nu.3.ff.ad treb.f.142.
8 Restitutio tantum restituit in q̄tum id aduersus quod restitutio petitur abstulit.in.l.si.nu.4.C.de sen.pas.fo.127.
Restitut⁹ qs dicat etiā si ad ei⁹ notitiā restitutio nō pueniat.ibi.nu.5.
1 Restitutio in integ.est in rē scripta.z ideo dātur in subsidiū cōtra tertiū: cū distinctione tū.in.l.cause.ff.interdū nu.1.ff.de mino.fo.134.
Restitutione in integ.qualiter agat cōtra tertiū possessorē.ibi.nu.2.
1 Restitutio in integrū nō restituit rē sed ius agēdi vel tollit exceptionis obstaculum.in.l.qui ppio.ff.item queritur.nu.1.ff.de pcur.fo.109.
1 Restitutio in integrum nō tollit actionē nec obligationē sed inducit exceptionem.in.l.deniq.ff.sed vtrum.nu.4.ff.de mino.fo.132.
1 Restō in integrū an trāseat ad heredes.in.l.iterdū.nu.1.ff.de mi.fo.135.
1 Restitutio in integrū est scripta in rem z per eam agitur cōtra tertiū possessorē.in.l.emilius.nu.4.ff.de mino.fo.137.
1 Restitutio nulla est sm philosophum de priuatione ad habitum.in.l. si ex causa.ff.papinianus.nu.1.ff.de mino.fo.134.
1 Restitutio in integrum infra quantum tēpus peti potest.in.l.diuus.nu.8.ff.de in integ.rest.fo.123.
Restitutio in integrum concurrit cum cōdictione indebiti vel sine causa in.l.in cause.ff.pomponius.nu.2.ff.de mino.fo.135.
7 Restitutio aduersus dotem immoderatā quādo detur muliere mortua in.l.vna.nu.2.C.si aduer.do.fo.97.
2 Restitutio in integrum competit aduersus latā culpā nō aduersus dolū in.l.quod nerua.nu.23.ff.depo.fo.106
3 Restitutio q̄ competat etiaz minori licet sit tutus exceptione.in aut.de tempo.non sol.pe.nu.13.fo.45.
1 Restitutio in integrū qñ petit incidēter nō requirit speciale mandatuz: secus qñ principaliter.in.l.illud.ff.si talis.nu.3.ff.de mino.fo.135.
3 Restitutio cōcessa post quadriēnium nō vz ipso iure. in.l. scire oportet. ff.consequens.nu.4.ff.de excu.tut.z cur.fo.81.
Restitutio in integrum est officium iudicis:z nō actio.in.l.in cause.nu.2. ff.de mino.fo.134.
Restitutio in integrū cōpetit etiā ei q tutus est ope exceptiōis.ibi.nu.3.
5 Restitutio q̄ nō det aduersus interruptionē pscriptionis factā p inundationem.in.l.possideri.ff.labeo.nu.2.ff.de acqui.pos.fo.73.
3 Restitutus non recuperat locum quem inuenit plenum.in.l.gallus.ff.z quid si.nu.11.ff.de libe.z postlbu.fo.108.
Restitutio facta a principe non aufert ius alterius.ibi.nu.12.
Restitutus nō recuperat bona in alium alienata.ibi.nu.13.
7 Restitui an debeat maior succedens minori.in.l.ea que.nu.3.C.de tēpo. resti.in integ.tam mino.fo.102.
5 Restitui qualiter debeat qui aliquo tēpore est lesus quadriēnio.in.l. ait prętor.ff.si cōditionalis.nu.1.ff.de bis q̄ in frau.credi.fo.140.
7 Restitui quare quis debeat ex lesione causata propter venditionē rei facta lege autoritate.in.l.si cum.nu.1.C.de resti.mili.fo.101.
Per hāc restitutionē in integrū qñ quis recuperabit rē.ibi.nu.2.
5 Restituere rogatus titio hereditatē cui testator debebat decē tenet restituere per restitutionē hereditatis etiam decem debita ex cōtractu.in.l. thais ancilla.ff.titius sticho.nu.2.ff.de fideicō.liber.fo.75.
3 Restituere rem meam quam habebam venalem denegans liberatur rē dando vel verum pretium.in.l.non enim.nu.1.re.amo.fo.37.
2 Restituere quis tenetur id quod sibi ex re aliena peruenit.in.l.si eū. nu.1. ff.si cert.peta.fo.17.
2 Restituere nō teneor quod cōsequor noie pene occasione rei tibi debite. in.l.venditor.nu.4.ff.de here.vel act.vend.fo.118.
4 Restitutione in integrum simpliciter petita an index poterit de nullitate pronūciare.in.l.carmelia.nu.4.ff.de inrepa.fo.183.
7 Restōem petere dz infra tm tps quātū est illud in quo dr lesus qñ qs le dit cursu tpis.i.l.si.nu.4.C.in q.cau.in integ.rest.nō est necef.fo.99.
4 Restitutione facta in vna re quando videatur facta in omnibus.in.l.restituta.nu.1.ff.ad treb.fo.151.
5 Restitutionē alicui cōcedēdi iusta cā est qñ verisimiliter inducť fuit ad aliqd credēdū.i.l.nō solū.ff.monte eius.nu.36.ff.de ope.no.nū.fo.18.
4 Restitutione facta a patre filio in casu.l.cū filio.ff.de leg.j.in filiū trāseūt actiones ex trebel.ibi.nu.10.fo.7.
7 **Resurrectio** duplex in repetitio.l.j.nume.69.C.de sacrosan.eccle.fo.13.
7 **Retentio** qñ habeat locū ob res donatas vel amotas.in.l. vna.ff.maneat.nu.11.C.de rei vxo.ac.f.185.
6 Retētionis iure quis cōsequitur quod iure actionis cōsequi non potest in.l.ratis.nu.1.ff.de incen.rui.nau.fo.137.
4 Retētione possum ius meū cōseruare si res p qua vel in qua ius habeo puenit ad me sub spe restituēdi.in.l.si seruus.nu.1.ff.de leg.j.fo.19.
2 Retineri pro pignore loco pretij quando possit res vendita.in.l.iulian⁹ ff.offerri.ff.de act.empt.f.123.
Jlle cui promissum fuit rem reuendere primo debet pretium restituere in.ff.illud quoq.nu.3.in aut.vt egact.inftan.fo.43.
Reuocatio inofficiose donationis an fiat ipso iure:z quādo per sentētiā vbi q̄ reuocatio que fit per liberos superueniētes fit ipso iure.in aut.de immen.dona.nu.11.fo.43.
Reuertenī verbū significat translationē dñij ipso iure.z de ei⁹ significatione.in.l.quisquis.nu.1.C.de omni agro deser.lib.xj.fo.37.
4 **Reos** plures habere nostra interest:z quomodo.i.l. liberationē ff.cōsequenter.nu.2.ff.de libe.lega.fo.97.
3 Rei duo an possint in dote constitui.in.l.si cōstante.ff.quoties.nu.2.z.6. ff.solu.matri.fo.22.
6 Rei duo qualiter constituantur.in.l.cū duo.nu.2.ff.de duo.reis.fo.58.
Rei duo credendi qualiter constituantur.ibi.nu.3.
Rei duo qualr constituanť qñ individuū est in obligatione.ibi.nu.4.
Si in obligatione cōtinente individuum plures insolidum obligentur q̄ nō sint correi debendi.ibi.nu.5.
4 Reorum duorum in materia bodie quid sit immutatum.in.l. liberatione m.ff.nunc.nu.7.ff.de libe.lega.fo.97.
8 Rei debendi plures quando possunt simul cōuenir.in aut.hoc ita.nu.21.C.de duo reis stipu.fo.112.
Jn duobus reis credendi bodie nihil est innouatum.ibi.nu.24.et.26.
An bodie aliquid sit innouatū quando plures rei insolidum cōueniantur vno vel diuersis libellis.ibi.nu.25.
Unus ex duob⁹ reis credēdi pt agere pcuratorio nōe alteri⁹.ibi.n.z 7.
Si ad vnum ex correis peruenit tota q̄titas an alius possit petere qō ille prius executiatur.ibi.nu.29.
Altero ex correis nō dat tps Jdicendi instātie sicut fideiussori.ibi.31.
Quando vnus ex correis est presens z soluēdo fed non potest conueniri quid agendum circa beneficiuz diuisionis.ibi.nu.32.
Uno ex correis debēdi totuz soluēte alius liberatur in totū.ibi.nu.36.
Unus ex correis credendi rectpiendo partem abyno ex correis debendi prciudicat alteri correo.ibi.nu.38.
Si vnus ex duob⁹ reis credēdi ex tractu iurisgentiū liberat reū per stipulationē z acceptilationē subsequētē an alteri reo prciudicet.ibi.nu.54.
Ex successione alterius correoz qñ obligatio extinguat.ibi.nu.58.
6 Reorum duorum cōstitutionem non vitiat modicum tempus nec actus cōtrarius.in.l.duos.ff.duo rei.nu.1.ff.de duo.reis.fo.66.
Reorum duorum cōstitutionem nō vitiat lōgum interuallum inter obligationem vnius z alterius.ibi.nu.2.
3 Aliter ex duob⁹ reis credēdi pōt agere sine cōsensu alterius:nec tenetur cauere de rato sed de defendēdo.in.l.nō solū.nu.7.ff.fol.mat.fo.7.
2 Rei duo an z quādo dicantur quando plures tenētur insolidu3.in.l.si vt certo.ff.si duobus.nu.11.ff.commo.fo.71.
6 Rei debendi plures possunt simul cōuenir pro parte vno vel pluribus libellis.in.l.in duobus.ff.vbi duo rei.nu.1.ff.de duo.reis.fo.58.
6 Rei credendi plures possunt conuenire plures reos debēdi:et quilibet ipsorum eodem diuersis libellis.ibi.nu.2.
Rei debēdi plures qō possint insolidum cōueniri si in libello dicat vna solutio sufficiat alias nō z talis libellus nō dz admitti.ibi.nu.3.
Rei credēdi plures quod possint insolidum agere si protestantur quod vnica solutio sufficiat.ibi.nu.4.
Rei debendi plures quando possunt separatim insolidum z diuersis libellis conueniri.ibi.nu.5.
Si vnus ex pluribus rei credendi agit contra plures reos debendi z lite contestata alius agere velit nō audit⁹.ibi.nu.5.
Unus ex duob⁹ reis debēdi si insolidū cōueniat ita q̄ nō alius an possit cōueniri.z quō.z qd sit immutatū per ins aut.ibi.nu.6.z.8.
Rei credēdi plures quo ad conueniendum an bodie aliquid sit immutatum.remittue.ibi.nu.9.
Quid sit immutatum bodie per ins aut.quando plures rei insolidum

Universidad del Rosario | Archivo Histórico

conueniuntur simul vno vel diuersis libellis.vbi quod in modo conueniendi nihil immutatur sed in modo exigendi.ibi.nu.10.

6 Reorum duorum cõstitutionem vitiat interuallũ inter interrogationez ꝛ responsionem nõ inter obligationem vnius perfectam:ꝛ alterius pficiendam.in.l.si ex duobus.nu.1.ff.de duo.reis.fo.62.

5 Rei debẽdi duo i mutuo cõstitui pñt.in.l.eandẽ.nu.1.ff.de duo.re.fo. 60.

Rei duo qualiter cõstitui possunt in deposito ꝛ cõmodato tam in primitiua quam in secundaria obligatione.ibi.nu.3.

Rei duo an sint plures accessorie se obligantes posito ꝙ insolidum teneꝛ entur.ibidem.nu.6.

Herentes aliquod officium vel aliquam administrationem an obligenꝯ viriliter vel insolidum vel sint duo rei.ibi.nu.7.

6 Reorum duorum constitutionem que diuersitas impediat. in.l.cuꝫ duo nu.1.ff.de duo.reis.fo.65.

Rei duo non sunt propꝛie ꝛ vere plures qui tenentur ex quasi maleficio ꝛ vere.ibidem.nu.4.

Rei duo nõ sunt pr̃ filius i obligatione ex cã peculiꝝ pfectitij.ibi.nu.5.

Rei debendi plures dicunt qñ plures insolidũ debẽt idem vere vel ficte ex vna eademq̃ causa principaliter ꝛ ex voluntate.ibi.nu.6.

Rei credẽdi plures sunt qñ pluribus insolidũ debetur idẽ vere vel ficte ex vna eademq̃ causa principaliter ꝛ ex voluntate.ibi.nu.7.

8 Reos duos in modo cõstituendi quod hodie nil sit immutatum.in aut. hoc ita.nu.1.C.de duo.reis stipu.fo.110.

Rei duo debendi qualiter constituant.ibi.nu.2.

Rei duo credendi qualiter constituantur.ibi.nu.3.

Rei duo an cõstituantur in obligatione que re cõtrahitur ad diuidua vt est in mutuo.ibi.nu.4.

Rei duo an possint constitui in deposito ꝛ cõmodato.ibi.nu.6.

Rei duo an ꝛ quando cõstituantur in obligatione cõtinente aliquid in diuiduum obligatione ꝛ solutione ibi.nu.7.

Rei duo obligatione facti qualiter constituantur.ibi.nu.8.

Et quomodo duo rei credendi.ibidem.

Rei duo debendi an ꝛ quando sint ꝛ teneantur insolidum qui obligãtur accessorie,ibi.nu.9.

Reorum duorũ cõstitutionẽ que diuersitas impedit.ibi.nu.14.

Rei debendi plures sunt qui eidem debent vere vel ficte ex vna eademq̃ causa principaliter ex voluntate eorum.ibi.nu.19.

Rei credendi plures sunt quãdo pluribus insolidũ deberet idẽ vere vel ficte ex vna eademq̃ causa principaliter ex volũtate.ibi.nu.20.

Rei debẽdi duo an inuicẽ fideiubeãt.in aut.de duo.reis.nu.7.fo.45.

Duo ex duobus reis cõuento presenti an ei sit danda dilatio ad presentandum alterum absentem.ibi.nu.8.

4 Rei duo credẽdi conficiuntur per dictionẽ alternatiuã.in.l.si titio.nu.1. ff.de.leg ij.fo.31.

Si vn⁹ ex duob⁹ reis credẽdi exigit totũ qñ cogat alteri cõicare.ibi. n.2.

6 Unus ex reis credẽdi si recipit totum debitum quãdo teneatur alteri cõmunicare.in.l.qui hominem.ʃ.si duo nu.1.ff.de solu.fo.90.

Unus ex reis credẽdi recipiẽdo ptẽ nõ sibi appropriat totũ.ibi.nu.3.

6 Ratio quãdo plures stipulãtur vsumfructũ nõ potest deberi tanꝯ duobus reis credendi.in.l.si id quod.nu.1.ff.de duo.reis.fo.62.

Si duo stipulantur a titio vsumfructum fundi ipsius titij an insolidum valeat vel vnicuiq̃ acquiratur ꝛ sint duo rei.ibi.nu.2.

Ratio quare si tu ꝛ ego stipulati fuimus centum nomine dotis ꝙ non simus duo rei credendi.ibi.nu.3.

Ratio quod in causa dotis duo rei debendi cõstitui possunt non tamen duo rei credendi.ibi.nu.4.

6 Rei duo quando possint cõstitui in operis.in.l.nemo est.nu.2.6.et.7.ff. de duo.reis.fo.59.

Rei debẽdi duo qualiter cõstituanꝯ in obligatione facti.ibi.nu.6.

Rei credendi plures qualiter cõstituanꝯ in obligatione facti.ibi.nu.7.

2 Unus ex reis credendi alteri preiudicat litem contestando.in.l.duobus nu.1.ff.de iureiur.fo.30.

6 Reorum duorũ cõstitutionẽ disparitas in substãtia obligationis nõ impedit.in.l.si ex duobus.ʃ.si a titio.nu.1.ff.de duo.reis.fo.62.

8 Rei debendi duo an videantur inuicẽ fideiubere.in aut.hoc ita.nu.67. et.69.C.de duo.reis stipu.fo.114.

Correus ille qui soluit qua actione repetat.ibi.nu.70.

Si vnus ex duobus reis debendi suo iuramento liberat aliũ ab eo non repetit.ibidem.nu.73.

Correus qui fuit liberatus acceptilatione quando possit ab illo qui est liberatus repetere.ibi.nu.74.

Correus dãnificatus culpa alterius põt ab eo repetere.ibi.nu.75.

Correus credendi quãdo ab altero qui solutionem recepit repetere potest ꝛ qua actione.ibi.nu.75.

Quando vnus ex reis credendi aliquem liberauit facto suo an alter ab eo repetere possit.ibi.nu.77.

6 Hodie circa duos reos credẽdi nihil est immutatũ tã in mõ cõstituendi ꝙ in mõ exigẽdi.in.l.i duob⁹.ʃ.vbi duo rei.nu.12.ff.de duo.reis.fol. 59.

6 Rei duo an sint plures domini eiusdem serui licet de peculio teneantur insolidum.in.l.eandem.nu.11.ff.de duo.reis.fo.61.

Rei duo possunt constitui pro dote restituenda etiam pro danda.in.ʃ. est quoq̃.nu.1.in aut.de nupt.fo.20.

Rei debẽdi plures vno libello cõuenirí pñt sine insolidũ siue ꝑ parte cõueniant adiecto ꝙ vnica solutio sufficiat.i aut.de duo.reis.nu.1.f. 44.

Rei duo debendi vel credendi ex cõstitutur per dictionem aut.in.ʃ.ad hec.nu.2.in aut.vt cum de appel.fo.49.

8 Reus veniẽs semper auditur anteq̃ sit interpositũ scõm decretũ.in aut.ꝛ g iurat.nu.4.C.de bo.aut.iud.pos.fo.91.

6 Reus quãdo habet aliqua indicia pro se:cõtra eũ debẽt esse grauiora vt possit torqueri.in.l.i.ʃ.ad questionem.nu.2.ff.de questio.fo.193.

7 Reus in vetito examine quomodo possit trahere actorem.in.l. in criminali.nu.1.C.de iurisd.om.iudi.fo.117.

8 Qualiter intelligatur actum cum reo vt postea agatur contra possessores.in.l.persecutione.nu.5.C.de pig.fo.103.

Reus qui mẽdaciter negauit se possidere an possit postea de suo iure docere.in.l.illud quoq̃.nu.11.in aut.de triente ꝛ semisse.fo.19.

6 Reus obscure excipiens declarat quemadmodũ ꝛ libellans.in.l.interstipulantem.ʃ.si stichum.nu.9.ff.de verb.obli.fo.32.

5 Reus q actori petẽti vt summarie in cã ꝓcedat rñdet non debere ꝓcedi sine libello vñ i iudicẽ ꝙsentire.l.i.qdã 2sulebat.nu.10.ff.de re iud.f.126.

7 Reus si in rñdendo negat ꝛ qꝫ nõ respõdet animo litem cõtestãdi ꝙ non inducatur litis cõtestatio.in.l.j.nu.15.C.de lit.cõtest.fo.115.

Reus si in rñdendo 2fiteat an ꝓ hoc inducat litis 2testatio.ibi.nu.21.

8 Reus nõ põt recõuenire actorẽ de cã ꝓiudiciali de qua alsideo iudex eo gnoscere no posset etiã vtraq̃ ꝑte volẽte:sc̃e⁹ si partib⁹ volẽtib⁹ als posset.in aut.ꝛ cõsequenter.nu.5.7.6.C.de sen.ꝛ interlo.om.iudi.fo.71.

Reus si cõuenit actorẽ cor̃a alio iudice ꝑ formã.d.aut.ꝛ consequenter.C. de sent.ꝛ interlo.om.iudi.ꝛ sit delegat⁹ pcessus est ipso iure null⁹.ibi.n.16.

4 Reus edit actori ad intentionẽ coadiuuandã.in.l.qui concubinã.ʃ.cum ita.el.ij.nu.2.ff.de leg.iij.fo.55.

5 Reus simplr absolut⁹ si in sñia nõ apponit cã in dubio vꝫ absolut⁹ ex eã que in actis apparet.in.l.si qs ad exhibẽdũ.n.1.ff. de exce.rei iudi.f.169.

7 Reus ꝙ possit dare exceptiones die feriata nõ tñ terminos ad eas ꝓponendas.in.l.miles.ʃ.segaginta.nu.2.ff.ad.l.iul.de adul.fo.170.

2 Reus volẽs euitare moꝛã ꝛ cõmissionẽ pene qñ debeat ire ad domũ actoris cũ re debita.in.l.itẽ illa.nu.9.ff.de cõsti pecu.fo.76.

Reus si vult purgare moꝛã ꝺz ire ad domũ creditoris.ibi.nu.10.

Reus nec actor si ꝓbat se fuisse in die paschatis florentievbi solutio erat fienda ꝙ mora nõ dicit probata per lapsum diei:ꝛ debitor tunc cõstituit in moꝛa per appellationẽ.ibi.nu.11.

7 Reus nõ obseruãs ꝓmissa conuenitur prima actione ad quẽ reuertitur actor ꝛ nõ actione ꝑscriptis verbis.in.l.fine apud.nu.3.C.de transa.f.66.

2 Reus qui primo negauit delictũ ꝛ postea cõfessus est si nõ ꝺz beneficium statuti ꝛ iudex recusare põt.in.l.eum qui.nu.4.ff.de iureiur.fo.31.

Reus si post probationẽ actoris cõfiteatur iudex põt illam cõfessionem reijcere.ibi.nu.6.

Reus q confiteꝛ per torturã ꝺz primo negauerit vel cõtra ipsuꝫ sit deuẽtũ ad iuramentũ in defectã ꝓbationis non punit vt negãs.ibi.nu.10.

6 Reus veniẽs post interpositũ primum decretũ et allegans aliquã cãm ꝓpter quã nõ teneꝛ expensas refarcire ꝛ iudex pronuntiat ipsuꝫ nõ audiendum nisi refectis expensis põt ab hac pronuntia appellare.in.l. antesniam.nu.19.ff.de appel.reci.fo.225.

5 Reus an efficiaꝛ dñs si agens rei vẽdicatione succumbat.in.l.exceptio rei nu.1.ff.de excep.rei iudi.fo.169.

7 Reus teneꝛ edere actori ad repliꝯationẽ fundandã ꝛ ad intẽtionẽ fundandã.in.l.si.nu.2.ꝛ.4.C.de edẽ.fo.48.

Reus qñ teneꝛ edere actori instrumenta cõia.ibi.nu.5.

7 Reus si absoluit ex quãtitate falsa adiecta per actorẽ qz actor non plus ꝓbauit an tunc puniaꝛ actor.in.l.vna.nu.4.C.de peti.fo.115.

6 Reus de socijs qñ possit interrogari.in.l.repeti.ʃ.is|qui.nu.1.ff.de q̃stio. folio.198.

7 Reus nõ teneꝛ edere actori instrumẽta ad intentionẽ fundandam �

ptis redigi faciat.ibi.nu.4.

Reo sufficit factũ proponere ex quo resultet exceptio absq̃ eo ꝙ dicat excipio.ibidem.nu.6.

1 Reus contra quem est interpositum primũ decretũ in actione cõfessoria qualiter audit̃.in.l.is cuius.nu.6.ff.si ser.vendi.fo.191.

1 Reus quictus de mẽdacio dicit nõ grauetis me i trãslatione possessiõis q̃ volo ꝓbare statim de dño nõ audiꝛ.in.l.in rẽ.n.12.ff.de rei vẽ.fo.179.

2 Reus põt in se assumere onus ꝓbationis.in.l.circa.nu.2.ff.de ꝓb.f.150.

1 Reus allegando pactum de nõ petendo post lit. contesta.videtur de eo opponere.in.l.si vnius.ʃ.pactus.nu.18.et.21.ff.de pac.fo.87.

6 Reus accusatus an possit habere honores.ꝛ qd si crimẽ opponatur per modum exceptionis.in.l.reus.nu.1.ff.de mune.ꝛ bono.fo.245.

2 Reus qui recusaut iuramentũ si moriatur anteq̃ pronuntietur eũ habere pro cõfesso vel condemnato quod eius heres nõ poterit condemnari ex ista ficta cõfessione.in.l.manifeste.nu.7.ff.de iureiur.fo.37.

5 Reus qñ cõparet per ꝓcuratorem minus legitimum perinde habetur ac si non venisset.in.l.si finita.ʃ.iulianus.nu.13.ff.de dam.infec.fo.31.

Reus si nõ venit nec̃ misit ꝛ sic sit cõtumaꝯ perueniturad secũdum decretum licet iudex non pronuntiet ipsum contumacem.ibi.nu.17.

Reus peremptorie citatus ꝛ contumaꝯ nõ debet iterum citari ad audiẽdam interpositionem primi decreti.ibi.nu.25.

Reus citatus ad scõm decretũ an debeat pręconizari.ibi.nu.28.

5 Reus excipiẽs si in exceptione succũbit nõ ꝓbibef qõ deduxit in exceptione tractare in alio iudicio.in.l.fundũ titianũ.nu.1.ff.de excep.f.165.

Reus si in exceptione obtinuit facit preiudiciũ i alio iudicio actori.ibi.

Reus an possit agere confessoria contra agentem contra se ad eundem rei vendicatione.ibi.nu.5.

5 Reus citatus infra tres dies ꝛ prima dies sit assignata ꝑ primo. secunda pro sco:tertia ꝑ tertio ꝛ cõpareat in primo actor vero nõ sed cõparuit in vltima ꝛ reus nõ an possit dici cõtumaꝯ eo ꝙ vltima moꝛa nocet in.l.prętor ait.ʃ.si aliqñ.nu.1.ff.de ope.no.nuntia.fo.25.

8 Reus corrũpens iudicem vel ꝓcuratorem actoris amittit causam sicut econtra in actore.in.l.j.nu.3.C.de pe.iudi.qui male iudi.fo.76.

Quando eam amittat ipso iure ꝛ quãdo per sententiam.ibi.nu.4.et.6.

Reus possidens immobilia non cauet de iudicio sisti.in.ʃ. illud quoq̃ nu.15.in aut.de exhiben.fo.25.

Reus cauere debet de iudicio sisti nec relenatur per depositionẽ pignorum.ibi.nu.16.

8 Reus si in vna denuntiatione dixit nolo venire non citabitur vlteriꝰ ad sententiam.in.l.tres.nu.2.C.quo.ꝛ quando indeꝛ.fo.66.

Quod de hoc credatur relationi nuntij ibi.nu.23.

1 Reus dilatione sibi data ad probãdũ nõ potest renũtiare quin actor nõ possit ꝓbare.in.l.si arrogator nu.23.ff.de adop.fo.29.

1 Reus cõtra notozium qñ possit suas excusationes facere et defensiones ꝓponere.in.l.scriptus.nu.6.ff.de relig.ꝛ sump.fune.fo.201.

Reus quãdo possit vti aliquo priuilegio per qõ actorẽ cõtrabat ad aliũ iudicem.in aut.vt omnes obed.iudi.nu.14.fo.29.

5 Reus fundãs se in prescriptione ꝙ debeat articulare ꝙ possedit ꝑ decẽ annos ꝓxime finitos in tali mensevel die vel inchoatos tali tempoze.in l.celsus.nu.27.et.29.ff.de vsucap.fo.106.

Reus an possit simpliciter duas exceptiones contrarias proponere. et remissiue.in.ʃ.studium.nu.2.in aut.de trien.ꝛ semif.fo.18.

1 Reus si tempoze condẽnationis condẽnatur in aliquo vltra id qõ venit in prima sẽtẽtia pro illa ꝺz nouam dilationẽ q̃ datur iudicatis.in.l.cuꝫ exceptione.ʃ.quatenus.nu.6.ff.qõ met.cau.fo:127.

1 Reus nõ comparens non punitur quando non interest actoris vt cõpareat.in.l.ij.nu.14.ff.si quis in ius vo.non ierit.fo.59.

1 Reus potest petere rem in libello deductã sibi oculis subijci.in.l.j.nu.11. ff.de eden.fo.73.

2 Reus nõ tenetur de fructibus percipiens si mora nõ precedit infra tempus qõ datur indicatis.in.l.in fideicõmiſ.nu.1.ff.de vsur.fo.148.

Reus habet quadrimestre tempus ad soluendum vbi petitur certa species actione personali.ibi.nu.4.

Reus an excusat a moꝛa rõne partis que indebite petitur.ibi.nu.5.

7 Reus si vult renuntiare dilationi date reo an actor poterit illa vti ꝛ ficre nuntiare possit in eius preiudicium.in.l.petẽde.nu.5.C.de temp.resti.in integ.tan.mino.fo.102.

Reo licet detur vna dilatio plusq̃ actori tamen actor etiam ipse poterit vti dicta dilatione.ibi.nu.6.

6 Reum cõfessum cõdẽnatũ vel condẽnandũ q abstulit e manibus familie punit.l.iul.maie.in.l.cuiusq̃.nu.3.ff.ad leg.iul.maiest.fo.167.

Si vero reus nõ erat cõfessus nec condẽnatus punit ad moꝛte.ibi.

Reum auferens de manu familie generaliter qualiter puniatur.ibi.

Reũ captũ a familiarib⁹ interficiens qualiter puniatur.ibi.nu.4.

6 Reus qui comparuit in primo ꝛ secundo termino citationis ꝺz nõ actor ꝛ in vltimo termino cõparuit actor ꝛ nõ reus an sit cõtumaꝯ.ꝙ nõ.in.l.g ante kalendas.nu.3.ff.de ver.obli.fo.12.

Reus cui date fuerunt tres dilationes ad diuersa si nõ comparet in prima non excusatur.ibi.nu.4.

6 Reus an si moriaꝛ nõ interposita appellatione infra.g. dies q̃ dantur ad appellãdũ an idẽ sit ac si appellasset.in.l.ex iudicio.nu.1.ff.de acc.f.163.

6 Reus qñ citatur in criminalibus satis est si citatur ad respõdendũ accusationi vel inqsitioni:nec requirit̃ ꝙ in citatione inserat tenor accusationis vel inqsitionis.in.l.inter accusatorẽ.nu.6.ff.de pu.iud.f.153.

Reus si citatur ad domum satis est in criminalibus.ibi.nu.7.

2 Reus potest moꝛam purgare vsq̃ ad litem contestatam.in.l.sed si alia nu.1.ff.de consti pecu.fo.76.

5 Reus si non apparet ꝙ fuerit presens vel citatus an cognosci debeat de nullitate.in.l.cum quereꝛatur.nu.3.ff.de re iudi.fo.127.

6 Reus delinquens qui in primo iudicio fuit cõtumaꝯ si comparet:ꝛ contumaciã purgat põt exceptionẽ preuẽtionis coꝛã ſcõ iudice opponere. in.l.sepulchri.nu.5.ff.de sepul.vio.fo.144.

7 Reus cogitur docere de titulo sue possessionis ad actoris incommoduꝫ in.l.siue possidetis.nu.3.C.de ꝓba.fo.145.

Reus cõuentus ab actore ad vnam rem põt actorẽ pro pluribꝰ recõuenire.in.ʃ.illud.nu.5.in aut.de execu.fo.43.

5 Reus si post primũ decretũ venit ꝛ nõvult expẽsas restituere sed vult impedire scõm decretũ nõ audiꝛ ꝛ scõm decretum interponiꝛ in.l.si finita. ʃ.iulianus.nu.35.ff.de dam.infec.fo.34.

1 Reus qui habuit terminum ad deliberãdũ debet ifra illud ꝓponere oẽs suas exceptiones.in.l.j.nu.2.ff.de edẽ.fo.71.

5 Reus an possit principaliter petere vt sibi fiat instrumentum liberationis vel petere vt actori silentium imponatur.in.l.si finita.ʃ.eleganter. nu.3.ff.de dam.infec.fo.37.

Reus põt implorare officiũ iudicis vt pnuntiet ipsum exceptione habere vel liberatũ esse nisi habet actionẽ ordinariam.ibi.nu.4.

6 Reus ꝙ infra.ccc.dies possit repeti qualiter intelligatur.in.l.libellorũ. ʃ.si accusator.nu.6.ff.de accusa.fo.158.

5 Reus absens impediẽs qñ teneaꝛ mittere ꝓcuratorẽ ad contumaciã excusandã.in.l.j.nu.4.ff.de diuer.ꝛ temp.prescrip.fo.170.

7 Reus si soluit creditori ex eo nõ oritꝑsumptio ꝙ nihil debet recipere a creditore cui soluit.in.l si quidẽ.nu.2.C.de trãsac.fo.66.

6 Reus condẽnatur in expẽsis a tẽpore quo cõstat eũ nõ habere iustã causam ignoratie:secus est in actore.nu.2.ff.de regu.iur.fo.261.

1 Reus si opponit se nõ contraxisse nec deliquisse in territorio an det terminus reo ad probandum ꝛ iudex cognoscit summatim.in repeti. l.ij. nu.2ꝛ.ff.si quis in ius vo.non ierit.fo.60.

Reus qui se bis absentat an cadat ab actione.in.ʃ.omne vero.nu.19.in aut.de litig.fo.47.

7 Contra reum absentẽ post litẽ cõtest.peruenit ad primũ decretum.in.l. properandum ʃ.finauteꝛ reus.nu.2.C.de iudi.fo.111.

8 Reus an possit opponere exceptionẽ 3 dominij.in.l.non abre.nume.4. C.vnde vi.fo.97.

5 Reus cõuentus ꝺz libellũ accipiat nõ tenetur nisi interrogat⁹ respõdeat an possideat.in.l.si a te.ʃ.si quis fundũ.nu.2.ff.de excep.fo.167.

6 Reus quando possit precise compelli ad factum vel ad intereſſe.in.l.stipulatione.nu.36.ff.de ver.oblig.fo.29.

6 Reus qui respondendo actori petenti vnum errauit quia de alio respõdere volebat restituitur si est lesus.in.l.inter stipulãtem.ʃ.stichum. nu.2. ff.de verbo.oblig.fo.32.

2 Reus ꝺz petere dilationem ad deliberãdum quid iurare velit non ad iurandum.in.l.non erit.ʃ.si neq̃.nu.3.ff.de iureiur.fo.25.

6 Reus si assumpsit in se onus ꝓbandi ꝛ non ꝓbauit an condemneꝛ.in l.actor.nu.7.C.de ꝓba.fo.148.

Reus debet se subscribere libello:sed consuetudo non seruat. in.ʃ.illud quoq̃.nu.2.in aut.de exhiben.fo.24.

4 Reus edit actori ad intentionem coadiuuandum.in.l. predijs.ʃ.titio. nu.3.ff.de leg.iij.fo.66.

1 Reus quomõ dicet esse se paratũ subire iudicium vt cesset actio de dolo. in.l.ꝛ eleganter.ʃ.si dolo.nu.1.ff.de dolo.fo.110.

5 Reus contra quem est interpositum primum decretum potest possessionem recuperare infra annum etiam in seruitutibus.in.l.si ꝓius. nu.4. ff.de ope.no.nuntia.fo.20.

7 Reo trãsigenti ex trãsactione cõpetunt tria remedia.ſ. exceptio ꝛ condictio ob cãm:ꝛ actio ꝑscriptis verbis.in.l.fine apꝺ.nu.4.C.de trãsac.f.66.

5 Reo cõtumaci cõtra quẽ fuit interpositũ primũ decretũ ꝑ seruitute qualiter succurraꝛ.in.l.si ꝓius.nu.10.ff.de ope.no.nũt.fo.20.

6 Rei nomen inter reos dicit receptũ qñ ꝓpositis exceptionibus dilatorijs iudex ꝓnũtiat esse sup accusatione ꝓcedendũ vel ꝑ litis cõtestationẽ si dicta ꝓuntia nõ ꝓcessit.in.l.ij.g reus.nu.3.ff.de publi.iud.fo.151.

Reus qualiter probabit innocentiam si dies commissi criminis non ponitur in accusatione.ibi.nu.10.

6 Reus ꝙ rũdet se nõ habuisse pecuniã ꝛ si habuit ꝙ expendit in negotijs actoris nõ ꝺz simplr rñdere habeꝛ ꝑ cõfesso state statuto ꝙ non rñdens simplr ꝑ cõfesso habeaꝛ.in.l.j.ʃ.si qs simplr.nu.3.ff.de ver.oblig.fo.3.

7 Reo qualiter subueniatur quando actor venit contra transactionem.in l.vbi pactum.nu.13.C.de transact.fo.71.

8 Reo absente non est aliquid immutatum.in aut.qui semel.nu.18.C.quo modo ꝛ quando iudex.fo.66.

Reus pñs nõ põt cogi litẽ nõ cõtestari:sed pueniꝛ ad missionẽ in possess. ex primo decreto.ꝛ qñ possit pro motu iudicis puniri.ibi.nu.19.

Reo absente ꝛ actore presente ꝛ lite nõ cõtestata iudex non põt deuenire ad diffinitiuam.in.ʃ.omne vero.nu.15.in aut.de litig.fo.47.

5 Reo absoluto in interdicto vti possidetis quia actor non possidebat an

Universidad del Rosario | Archivo Histórico

actor debeat condemnari ne reum de cetero molestet. in.l.j.§.quod ait. nume.5.ff.vti possi.fo.152.

6 Reo defuncto ante litē cōtestatā qñ solus possidēs cōuenitur sup libello cōtra defunctū postrecto ꝓceditur liquidato i ꝓcessu quomodo solus possideat.in.l.pretorie.§.sed si vnus.nu.5.ff.de pteto.stip.fo.104.

1 **Reges** legatis sedis apostolice z alij maiores iudices similes p dictis possunt facere statuta. in repe.l. omnes populi. nu.8.ff.de iusti.z iur.fo.9.

6 Reges z principes inferiores ab speratore nō possunt dispensare sup infamia.in.l.infamem.nu.1.ff.de publi.iudi.fo.153.

7 Rege iusto melius est regi ꝙ iusta lege scripta.in.l.fi.nume.1.C.de his q ad eccle.confu.fo.31.

5 Rex potest donare ea que nō diminunt iurisditionem regalem:si antē diminuerent nō valeret donatio etiā cum iuramento.in.l.prohibere.§. plane.nu.5.ff.quod vi aut clam.fo.159.

8 Rex si iudicat vt dux vel comes appellatur ad superiorē sibi in ducatu vel comitatu.in.l.si quādo.nu.2.C.de appel.fo.85.

7 Rex si iudicat in aliquo comitatu quē ab alio recognoscit ad superiorez appellat.in.l.j.§.si qs in appellatione.nu.15.ff.de appel.fo.212.

7 Rex francie z anglie negent se subditos regi romanorū:nō tamē desinunt esse ciues romani.in.l.hostes.nu.6.C.de capti.z postli.fo.235.

3 Rex francie an sit subiectus imperio.Nico.de neapo.in lect.barto.in.l.si duas.§.j.nn.2.ff.de excu.tut.fo.89.

6 Rex vel dñs q non recognoscit superiorē qñ cōmittat cām appellatione remota.in.l.j.§.interdū imperator.nu.3.ff.a quib.appel.fo.221.
Rex transiens per alium regnum potest ibi creare milites. in.l.j. nume. 80.C.de digni.lib.xij.fo.42.
Res si cōmittit exactori ꝙ cōpellat soluere oēs debitores intelligit seruata consuetudine loci.l.missi.nu.18.C.de exact lib.x.fo.12.

4 **Rite** z recte dictiones qd importēt.in.l.nō putauit.§.nō quenis. nu.1.ff.de bo.pos.contra tab.fo.168.Et in prima parte.C.de vsuris.l.si interrogatione.nn.15.fo.168.

Robaria commissa in territorio alicuius domini:et agatur contra eum:quomodo ꝓbabitur damnum contra eum.in.l.ne quid.nu.3.ff.de incen.rui.nau.fo.136.

4 **Rogatus** de restituendo vt heres retinet falcidiam.in.l.acceptis.nu.1.ff.ad leg.fal.fo.141.
Rogatus simpliciter restituere an alienat pro alimentis.in aut.de resti. fide.nu.9.fo.46.
Rogatus restituere quicquid supereret alienat de hereditate ppter alimenta,ibi.nume.10.

4 Rogatus restituere in casu.l.si titius.ff.ad treb.an fructus in restitutione veniant.ibi.nu.1.fo.152.
Rogatus simpliciter restituere pōt bona alienare tā ꝓ dote pro filia constituenda z solnēda ꝙ restituēda.in aut.de resti. fide.nu.6.fo.46.

4 Rogatus restituere hereditatem alterius qui obuenit a testatore nō detrabit trebel.in.l.cogi.§.sed si miles.nu.2.ff.ad treb.fo.147.
Rogatus de restituendo ꝙ potest diminuere quartam partem eius qō supereſt de hereditate.in aut.de resti.nu.1.fo.46.

4 Rogatus si decesserit sine liberis a dictis iudicijs z legatis restituere residuum bonorum ꝙ sit fideicō.in.l.cogi.nu.5.ff.ad treb.fo.147.
Rogatus restituere quando prestat cautionem de restituendo.in aut.de restitu.fide.nu.4.fo.46.

4 Rogatus restituere si decesserit sine liberis vel cum liberis descendentibus infra.xx.ann.intelligitur ꝙ dicti liberi decedant sine filijs.in.l.cuiusdam.nu.3.ff.de condi.z demon.fo.131.
Rogatus restituere si decesserit sine filijs masc.ꝙ non intelligit de feminis:sed femine debent dotari arbitrio boni viri.ibi.nu.4.
Rogatus restituere si decesserit sine filijs masculis:si habuerit feminas restituat centum si rogatus decessit cum masculis et feminis an habeat locum fideicommissum.ibi.nu.5.

6 **Roma** ideo dicitur cōmunis patria quia quilibet ibi pōt cōuiniri z quilibet de imperio romano est ibi ciuis.in.l.atqꝫ alias roma.nu.1.ff.ad municip.fo.242.

2 **Rubrica** debet esse generalis ad nigrum. in.l.j. numero.3. ff. si cert peta.fo.2.
Rubrica si ē ḡnalis lex ēt ḡnaliter itelligit.i.l.j.nu.1.C.de cap.ci.li.xi.fo.37.
Rubrica statuti concedens aliquod priuilegium licet nigrum non dicat priuilegium debetur.in.rub.nu.1.C.quib.mune.lib.x.fo.21.
Rubrica dicitur esse de textu.ibidem.

3 **Rumor** z publica fama in ciuitate prestat iustam causam credendi.in.l.si.nu.1.ff.de here.instī.fo.131.

2 Rumpi an possit qō est nullū. in.l.si.nu.6.C.de bo.pos.cōtra tab.fo.9.

5 **Riparum** ꝓprietas est ipsoꝝ quoꝝ predijs adheret l3 vsus sit publicus.in repe.l.si.nu.15.ff.de flu.fo.147.
Non possum in ripa que est 3tra me ab alia parte fluminis aliquid immittere:l3 inter prediū vicini z ripam sit via media.ibi.nu.16.
Ripa fluminis que adheret predio tuo si ita est naturaliter ordinata ꝙ aquam ad me pellit:ita ꝙ possum ducere ad meū molendinū sine clusa non potes formam dicte ripe mutare.ibi.nu.17.

4 **Rursus** dictio verificat in duabus vicibus.z quid:importet. z idē de victionibus quoties:quotiescūqꝫ z iteruꝫ in

l.fideicōmissa.§.si quis decem.nu.1.ff.de leg.iij.fo.52.

1 **Rusticitas** et ignorantia excusat.in.l.serui.nu.7.ff.de inrisdi.om.iudi.fo.51.

1 Rusticitati parcitur.in.l.ij.nu.13.ff.si quis in ius vo.non ierit.fo.59.

5 Rustica si concedunt iurisditionem alicui quam alius in eos exercebat z constituant se eius nomine possidere non transfertur quasi possessio iurisditionis.in.l.quod meo.nu.8.ff.de acqui.pos.fo.90.

4 Rustici si nō capiunt malefactorem z ex forma statuti tenentur damnuꝫ restituere qui passus est damnum contribuit pro eius parte.in.l.ab omnibus.§.si titio.nu.1.ff.de leg.j.fo.25.

7 Rustici magis indigent frumento ꝙ alijs fructibꝰ liquidis.in.l.ad hec nu.3.C.de vsuris.fo.169.

1 Rustici diuidūt p mediū cōnes.in.l.nesenniꝰ.nn.6.ff.de nego.ge.fo.121.

3 Rusticus si emit partē iurisditionis quā habebat vnꝰ ex tribꝰ fratribus in castro nō p hoc est exemptus a iurisditione aliorū duorū fratrū qm si de hinquat puniat.in.l.cum ex oratione.nu.1.ff.de excu.tu.z cur.fo.86.

2 Rusticus si p.x.annos z vltra dedit mihi omni annovnū par caponum an possum agere ꝙ det in futurū.in.l.cū de.nu.9.et.14.ff.de vsur.f.149.

4 Rusticus si legat dño quantum prestabat ꝙ intelligitur ratione erogationis annue.in.l.seio.§.modica.nu.2.ff.de an.leg.fo.68.

4 Rusticus vendēs possessiones suas an videatur vendere pecuniā z alia mobilia.in.l.vrgozem.§.legauerat.nu.3.ff.de leg.iij.fo.58.

2 Rusticus indistincte testari pōt coram quinqꝫ testibus in villa si plures baberi nō possunt.in.l.cōficiunt.§.codicilli.nu.2.ff.de iur.codi.fo.196.
Rusticus licet probus diues z valens tamen nō dicitur nobilis.in.l.j. nu.52.C.de digni.lib.xij.fo.42.

7 Rusticus ad opponendas exceptiones peremptorias post sniam restituit ex clausula ḡnali.in.l.vna.nu.10.C.de iur.z fac.igno.fo.34.

De litera.S.

Sacerdos an sit persona publica z possit alteristi pulari.in.l.j.§.huius studij.nu.7.ff.de iusti.z iur.fo.5.

7 Sacerdos nunquid possit esse tabellio.ibi.nu.8.
Sacerdos institutus heres ratione affinitatis vel amicitie tenetur insolidum.in repe.l.j.nu.47.C.de sac.san.eccl.fo.12.

1 Sacerdotium vt liberet quem a patria potestate quale esse debeat.in.§. palam.nu.1.in aut.consti.que de dig.fo.34.
Sacerdotium z imperium ꝙ a deo z eodē tempore processerint. in aut. quomodo oporteat epis.nu.1.fo.10.

7 **Sacramenta** que sunt q̄ possunt reiterari.remissiue in.l. fi.nu.5.C.ne sanc.bap.rei.fo.30.

7 Sacramentum quid sit.in aut.sacramēta.nu.6.C.si aduer.vendi.fo.96.
Sacra misteria ꝙ nō debeant in domibus priuatis ministrari in aut. vt in prima.do.nu.2 fo.27.

7 Sacri nihil remanet vase sacro conflato.in aut.preterea.numē.1.C.de sacrosanc.eccle.fo.26.

6 **Sacrilegium** ꝙ sit triplex.in.l.sacrilegij.nume.1.ff.ad leg. iul.pecu.fo.188.

6 Sacrilegium cōmitti qui faciant.in.l.omi.nu.1.ff.ad le.iul.pec.fo.187.

1 **Salarium** promissum procuratori in eius cōstitutione impedit actionem mādati:secus si ex postfacto. in l.j.nu.7.ff.de procu.fo.103.
Salarium an possint recipere tutor vel curator.remissiue.ibi.nu.8.
Salarium defuncti an debeatur successori p toto tempore.remissiue.in l.si quis.nu.1.C.de progi.lib.xij.fo.45.

7 Salaria q̄ hodie percipiūt aduocati a cliētulis succedūt loco salarij publici:z in eo testantur.in.l.fori tui.nu.2.C.de aduo.diuer.iudi.fo.74.

5 Salariū z tributū quō differāt.i.l.j.§.hic titulꝰ.nu.4.ff.de publ.fo.50.

6 Salarium quo tēpore solui debeat tam in locatione rerum quā in locatione operarū.in.l.j.§.diuus.nu.16.ff.de varijs z extra.cogni.fo.252.
Salarium totum an debeat habere aduocatus doctor vel potestas vel saltem pro futuro tēpore quando eius culpa nō seruiuit.ibi.nu.19.

1 Salarium consequitur remotus ab officio sua culpa pro tempore quo seruiuit.in.l.diem suncto.nu.3.ff.de offi.asse.fo.46.
Salariū qñ debeat ceteris officialibꝰ remotus ab officio.ibi.nu.8.

6 Exercens actū alteri mandatum sub certo salario salariū petere pōt et actione prescriptis verbis.in.l.titio.nu.1.et.2.ff.ad municip.fo.242.
Salarium iudici negligenti non debetur saltem pro eo tēpore quo fuit negligens.in.l.iudices.nu.1.C.de anno.trib.lib.x.fo.11.
Salarium debituꝫ defuncto debetur eius heredi. in.l. bis scholaribus nu.1.C.de eroga.lib.xij.fo.48.

2 Salariū qñqꝫ pōt cōstitui tutori.in.l.j.§.mandatū.nu.4.ff.mād.fo.107.

3 Salarium debet perdere remotus ab officio ob culpā suam.in.l.ex bis. nu.1.ff.de excu.tut.z cur.fo.85.
Salariū qō debebaꝫ vni ex duobꝰ officialibꝰ vel ambasiatoribus q mortuus est an accrescat ei q solus ipleuit.in.l.cū vos.nu.1.C.de le.li.x.fo.23.

2 Salarium an possit petere qui habet aduocatum gratis.in.l.ꝙ si domꝰ nu.1.ff.loca.fo.131.
Salarium debitum officiali quando z quod debeatur eius heredibus in.l.j.nu.2.C.de anno.ciuili.lib.xij.fo.31.

Habens

Hōis arbitriū ḡnale si pt salariū ꝓstituere.i.l.vnica.n.1.C.ō pb.li.x.f. 19.
Salariū qñ debet ab vno z ab alio debet ex mero ictu an debeatur si ope casu fortuito nō pstanť.in.l.j.§.diuus.nu.2.ff.de var.z ex.co. f.252.
Salarium si debetur ei qui tenetur prestare operas ex vltima volūtate z casu non possunt prestari an debeatur.ibi.nu.3.
Hūe differentie quo ad prestationem salarij in materia operarū inter contractus z vltimas voluntates.ibi.nu.4.
Si ex dispositione legis vnus debet operas z alius merces:an merces debeantur si casu opere non prestantur.ibi.nu.5.
Electus ad aliquod officium habens principaliter laborem dz habere salarium tantum pro rata tēporis quo seruiuit.ibi.nu.6.
Electus ad officium quo respicit laborem z ꝓbitatem scientie vt aduocationis assessoris z similia si est vna prestatio debetur totum salariū si est annua pro eo anno quo incepit tantum.ibi.nu.7.
Electus ad officiū respiciēs laborem z ꝓbitatem simul vt in eo q̄ presit legioni militum qñ debeat habere mercedē si casu non seruit. ibi. nu. 8.
Electus ad officium habens dignitatem principaliter si casu non seruit debet habere totum salarium z eius heredi deberetur salariū vni⁹ anni pluſq̄ debueretur defuncto.ibi.nu.9.
Pretore mortuo ante finitum officium debetur eius heredibus totum salarium.ibi.nn.10.
Salariū si debetur alicui ꝓpter operas debitas ex cōtractu qui succedit in locū dispositionis legalis casu nō pstanť qualiter debeat.ibi.nu.11.
Salarium totum quod debeatur heredibus aduocati eo mortuo etiam si sit mortuus anteq̄ aliquid faciat.ibi.nu.12.
Potestas qui fuit electus z anteq̄ officium incipiat moriatur dz habere salariū pro eo tpe quo debebat in ꝓncia morari:z si nō est temp⁹ limitatum debet habere pro primo anno tantum.ibi.nu.13.
Salarium integrum debetur potestati electo z qui officium acceptauit si anteq̄ vadat ad officium ciuitatis mutat statum ita q̄ exercitium insitie non remanet ipsi potestati liberum.ibi.nu.15.

1 **Sanctio** pluribus modis accipitur.in.j. constitu.ffōrum.nume.2.fo.3.

Sanitas vel infirmitas ex inspectione corporis deprehenditur in.l.vnica.nu.5.C.mendi.lib.xi.fo.31.

3 **Sapiens** scōm ꝓsiliū cuiꝰ testīm fieri dz qd poterit facere z q̄ ꝓba addere.i.l.illa institutio.n.4.ff.ō be.instī.f.124.
Sapiens in legatis verba testatoris implicita explicare pōt.ibi.nu. 4.

1 **Satisdatio** prestita presente procuratore per dñm q̄ faciat rem esse integram quo ad renouationē expressam.in.l.si defunctus.nu.1.ff.de procu.fo.104.
Satisdatio qñ faciat rē nō esse integrā q̄ ad renouationē tacitā.ibi.nu.2.

4 Satisdatio si est remissa non remittitur nuda cautio.in.l.si.nu.1.ff.vt lega.seu fideicom.fo.160.

4 Satisdatio remittitur ei qui non potest satisdare.in.l.cū nō facile.nu.1. ff.ad leg.falci.fo.141.
Satisdatio quandoq̄ exigitur timore future paupertatis ibi.nn.2.

6 Satisdatio cū fideiussoribus in quibus casibus pro euictione requirit. in.l.j.§.stipulationum.nu.1.ff.de pteto.stipu.fo.103.

3 Satisdatio de qua.in.l.si cōstante.§.quoties.petitur officio iudicis.ibidem.nume.12.fo.23.
Satisdatio q̄ iterato prestatur si primus fideiussor datus est effect⁹ non soluendo.in.l.litibus.nu.7.C.de agri.lib.x.fo.35.

6 Satisdatio de restituendo rē sequestratā nō durat nisi triēnio.ibi.n.10.z.18
Satisdatio prestita coram ordinario proprio nomine nō expresso qō durat coram eius delegato.in.l.cū apud.nu.6.ff.iudi.fol.fo.112.
Satisdatio indiciorum qua mutatione extinguatur.vbi quid de mutatione rei si actio mutatur de iudice z de personis litigantium ac etiā de mutatione instantie.ibi.nu.11.

1 Satisdatio pro sequestro continet duo.s.de iudicio sisti z de re nō barattanda.in.l.si fideiussor.§.si satisdatum.nu.2.ff.qui satisd.cog.fo.63.
Satisdatio si prestatur de restituendo fructus nō peruenitur ad sequestrationem.in.l.litibus.nu.17.C.de agri.li.xi.fo.36.

7 Satisdatio actori de qua.in aut.ḡnaliter.nu.1.C.de epi.z cle.fo.29.

5 Satisdatio vt cōmittatur qua actione agatur qñ edificatur in publico remis.in.l.si quis autem.§.habet.nu.3.ff.de ope.no.nuntia.fo.25.

7 Satisdare tenetur qui habet dilationem ad soluēdum beneficio speciali.in.l.vniuersa.nu.1.C.de pte.impe.offe.fo.38.
Satisdatio que debet prestari ab eo qui habet dilationem ad soluēdum beneficio speciali quando prestetur.ibi.nu.4.

1 Satisdare qui nō pōt in loco vbi litigatur de quo statur eius iuramēto dz satisdare alibi in loco in quo ipse elegerit:dū tamē sit etiā conueniens actori.in.l.de die.§.iubetur.nu.1.ff.qui satisd.cog.fo 64.

6 Satisdare iterū non tenet qui satisdedit z fideiussor effectus est nō soluēdo.in.l.pretorie.nu.1.ff.de pteto.stipu.fo.104.

5 Satisdare quando debeat quis de opere quod fit in publico.in.l. si finita.§.deinde.nu.3.ff.de dam.infec.fo.32.
Satisdare qui tenet ex forma statuti anteq̄ acceptet offm si est idoneus stat⁹ cautioni cū ḡnali hypotheca.i.l.qcūq.nn.1.ff.de fun.pa.li.xi.f.39.
Satisdare q dz intelligit cū fideiussore.in aut.de execut.nu.3.fo 43.
Quomodo differat satisdatio de qua fibi a satisdatione de qua.in.§. ad excludendas.in aut.de litig.ibi.nu.4.

Hodie nullus conuentus suo nomine tenet satisdare.in.l. quoties. nu.1. C.de digni.lib.xij.fo.43.

6 Non sufficit quem dicere se paratū defendere z satisdare sed dz cū effectu satisdare.in.l.iam tamen.§.nūc videam⁹.nu.2.ff.iudi.sol.fo.109.

6 Satisdare qui tenetur de iure pretorio potest dare pignora.in.l.pretorie nu.1.ff.de pteto.stipu.fo.105.
Satisdare qui tenetur vel fideiubere arbitrariū est iudici an obliget bona sua.ibi.nu.2.

4 Satisdans de modo implendo tenet etiā cauere de re restituenda cū fructibus.in.l.quibus.§.termilius.nu.16.ff.de cōdi.z demon.fo.124.

6 Satisdatur in actione reali de iudicato soluendo nō autem de iudicio sisti.in.l.si eū.nu.1.ff.de fideiuſ.fo.74.

4 Satisfacere an dicatur qui satisdat.in.l.qui vsufructus.nu.2. ff.de vsufruct.lega.fo.72.

4 **Scientia** in facto ꝓpio multū antiquo vel intricato nō presumit.i.l.si heres obligata.nu.1.ff.de le.j.fo.18.

4 Scientia patris an noceat filio in bonorum possessione z fibi.in.l.seruꝰ. §.dies.nu.1.ff.de bo.pos.fo.163.
Scientia filij quando noceat sibi vel patri.ibi.nu.2.
Scientia patris vel tutoris an noceat pupillo.ibi.nu.3.

3 Scientia vna sufficit in cōditione casuali.in.l.sed z si.§.sed z si.nu.1.ff.de acquir.heredi.fo.173.

7 Scientia nobilitat.in.l.ꝓnidendū.in.ij.lec.nu.1.C.de postu.fo.74.

1 Scientia simplex quando sufficiat z quando requiratur denuntiatio.in l.item veniunt.§.petitam.nu.1.ff. de peti.here.fo.168.

5 Scientia aduersarij semper requiritur in prescribenda seruitute.in.l.j.§. hoc interdicto.nu.11.ff.de iti.actuq̄ priua.fo.155.

5 Scientia aduersarij nō requiritur regulariter in prescriptionibus.in.l. j.§.deniq̄.nu.4.ff.de aqua plu.arcen.fo.45.

5 Scientia aduersarij requirit ad hoc vt dicatur esse in quasi possessione alicuius electi.in.l.j.§.deniq̄.nu.5.ff.de aqua plu.arc.fo.45.
Scientia ducis vel marchionis an requiratur vt prescribatur in marchia merum z mistum imperium.ibi.

3 Scientia superueniens ex postfacto quando arguat consensum. remissione.in.l.que dotis.nu.25.ff.so.mat.fo.26.

6 Scientia occidentis bannitum non debet attendi.in.l.si rem hereditariā nu.1.ff.de cri.expi.here.fo.146.

5 Scientia rei aliene defuncti l3 noceat heredi ad vsucapionē nō tamē noceat ei qui dz ab herede.in.l.pōt pluribus.nu.1.ff.de vsuca.fo.107.

2 Scientia heredis vel curatoris furiosi sufficit ad hoc vt videat renouata conductio.in.l.item querit.§.qui impleto.nu.15.ff.loca.fo.128.

8 Scientia fraudis nō requirit quādo agitur actione renouatoria contra mulierē in bonis in dotez datis in fraudē creditorū.in.l.ignoti.nu.2.C. de reno.bis que in frau.cre.fo.92.

5 Scientia ꝙ inducat patientiā.i.l.labeo ait.nu.1.ff.de aqua plu.ar.fo.49.

3 Scientia in preteritū nō presumit.ff.in.l.si pt.nu.18.ff.de acq.her.fo.169.

6 Scientia ꝙ ꝓbetur vel ꝓbando ꝙ esset vicinus proximus accusantis vel publicā vocē z famā.in.l.si cui.§.idē.nu.3.ff.de accu.fo.159.

7 Scientia debet cadere in teste fauore publice vtilitatis.in aut.qui semel nu.26.C.de ꝓba.fo.148.

6 Scientia an requiratur vt ius crediti perdatur.in.l.creditores.nume.4. ff.de vi publi.fo.178.

7 Scientia z patientia aduersarij requiritur in prescribendis iuribus in corporalibus.in.l.ij.nu.8.C.de serui.fo.129.

7 Scire quis presumitur illud quod publice scitur.in.l.si tutor. nu.1.C.de peri.tuto.z cura.fo.129.
Scire qs presumitur illud quod est sibi denūtiatū ad domū.ibi.nu.2.
Scientia tutoris inducit pupillo ius deliberādi quod transmittit ad suos in.l.si nu.1.C.de tu.z cu.qui sa.non dedit.fo.193.
Scientia tutoris etiam qui nō seruauit solēnia inducit pupillo ius deliberandi vbi pupillus educari debeat.ibi.nu.2.

3 Scire qualiter dicamus:z quod scire cadat in pupillo.in.l.pupillus.nume.1.ff.de acqui.here.fo.166.

7 Illud quod quis credit dicitur scire.in.l.cum z iudices.§.quod observari.nu.4.C.de iureitur.fo.107.
Scire est vehementer opinari.ibi.nu.5.

3 Scire quem sine protestatione sufficit. in.l. quidam.§. ex quo.nu.1.ff.de admi.tuto.z cur.fo.59.

4 Sciēs consanguineū proximiorē defuncti presumit scire hereditatē sibi esse delatam.in.l.in bonorum.nu.3.ff.de bo.pos.fo.164.

1 Scire dicitur oculis intellectus:legere oculis corporis.in.l.de his.nu.6. ff.de transac.fo.95.

2 Scire per rationes z demonstrationes ꝙ sit vere scire.in.l. admonendi. nume.17.ff.de iureitur.fo.31.
Scientia facti qs habere dz qñ ad id scire p sensum monet.ibi.nu.18.

1 **Scholaris** recedēs de studio si mādauit socio vt vēderet libros z cū fuit domi penituit:z misit nūtiū reuocādo mandatū sed anteq̄ nūtius perueniret libri fuerūt vēditi an vēditio retractet.in repe.l.ij.nu.12.ff.de offi.procu.cesa.fo.44.

6 Scholaris dz soluere pēsionē domus in fine anni l3 stipulatio sit cōmissa in principio anni.in.l.si seruus.§.cū seruus.nn.5.ff.de stipu.ser. f.67.
Scholaris rōne studij sortitur forum in loco vt si ibi contrahat possi.

Universidad del Rosario | Archivo Histórico

conueniri.in.l.heres absens.§.proinde.nu.6.ff.de iudi.fo.154.

6 Scholaris qui iurauit nõ egire ciuitatem sine licentia creditoris:si cum licentia egeat an possit vltra egire.in.l.adulter.§.nupta.nu.1.ff.ad legẽ iul.de adulte.fo.174.
Et an fact⁹ monachus ꝛ liberat⁹ a debitis:si egeat reincidat in illã.ibi.

4 Scholaris qui ex forma statuti tractari debet vt ciuis nõ perdit priuilegium quod habebat.in.l.nõ tantum.§.si emancipatus.nume.4.ff.ꝺ bono.pos.contra.tabu.fo.166.

1 Scholaris litigans per errorem coram potestate an valeat prorogatio remissiue.in.l.ij.nu.5.ff.de iudi.fo.152.

6 Scholaris si veniẽs ad mortem pecuniam quã habet per campsorẽ faciat alicui monasterio promittere ipso conualescente reuocatur promissio.in.l.ei qui.nu.1.ff.de solu.fo.101.
Scholaris studẽs nõ tenetur ad munera in propria patria.in.l.j.nu.23. C de digni.lib.xij.fo.41.
Scholaris vagabundus an possit doctorari.ibi.

6 Scholaris quando constituat domicilium in studio.vbi ꝙ quando hꝫ animum reuertendi nunquam cõtrahit in dubio per decẽnium.in .l.leg cornelia.§.si tamen fundum.nu.1.ff.de iniur.fo.137.

2 Scholaris cui fuerat datus fundus p abbatẽ ipso reuerso ad domuꝫ vt ipsum vsufructuaret ꝛ cãm monasterij diceret an si nescinit cãm defendere debeat sibi auferri fundus.in.l.cũ quid.nu.18.ff.si cer.pet.fo.7.

6 Scholaris qui retinuit pullos alienos animo comedẽdi si penitẽtia ductus reddit nõ tenet.in.l.q ea mẽte.nu.1.ff.de furt.fo.128.
Scholaris a doctore presentatus presumitur bonus.in auc.vt iud. sine quo.§.eos autem.nu.2.fo.13.
Scholaris doct⁹ pferꝫ doctori ignaro.in.l.j.nu.31.C.de dig.li.xij.fo. 41.
Scholaris qui egressit.xxv.annũ presumit nõ bene addiscere.ibidem.
Scholaris qui incipit studium patre viuente:an debeat studere de bonis communibus.ibi.nu.32.
Scholaris qui non stat firmus dicitur vagus:ꝛ an gaudeat priuilegio scholarium.in.l.j.nu.1.C.de tyroni.lib.xij.fo.49.

3 Scholaris nõ perdit priuilegium nisi fleterit per quinq; annos.in.l.ex eo tempore.nu.8.ff.de testa.mili.fo.163.
Scholaris magni ingenij licet nõ studuerit per quinquennium doctorari potest.in.l.j.nn.17.C.de digni.lib.xij.fo.41.
Scholaris qui doctoratur debet esse maior.xvij.annis.ibidẽ.
Ꝺoctibus alios antecellere.ibidem.
Examinatur a septem doctoribus.ibidem.

5 Scholaris qui detinet scriptorem volentem in domo nõ facit dolo malo.in.l.quod ꝛ leg.§.si qs volentẽ.nu.1.ff.de lib.homi.exhi.fo.162.

4 Scholaris stans in studio etiam si stat per.x.annos non efficitur ciuis in.l.quesitum.nu.2.ff.de leg.iij.fo.62.
Scholaris solo verbo vocatus doctor ab imperatore habet priuilegia doctoratus.in.l.j.nu.27.et.29.C.de digni.lib.xij.fo.41.

7 Scholaris ꝙ non sit in matricula probatur inspectione matricule.in.l. fi.nu.2.C.de reb.credi.fo.134.
Scholaris ter examinatur antequam doctoretur.in.l.vnica.nume.2.ff. de athletis.lib.x.fo.21.
Scholaris licentiatus ante susceptionem bireti nõ habet priuilegia doctoratus.in.l.j.nu.25.C.de digni.lib.xij.fo.41.
Scholaris qui causa studij stat in aliqua ciuitate etiam si per mille annos staret nõ adipiscit domiciliũ.in.l.ij.nu.1.C.de inco.ꝛ vbi.lib.x.fo.19.

7 Scholaris matriculatus qui nõ intrat nec studet nõ gaudet priuilegio scholariũ.in.l.qui sub prętextu.nu.1.C.de sac.san.eccle.fo.16.

5 Scholaris deponens animũ studendi amittit priuilegiũ scholariũ.in.l. naturaliter.§.apium.nu.2.ff.de aqui.re.do.fo.76.
Scholaris habens socium prope cameram ita ꝙ per eius strepitũ studere non potest:potest illum expellere.in.l.vnica.§.ita vt vnicuiq;.nu.3. C.de stu.libe.lib.xij.fo.30.

2 Scholaris qñ teneat de custodia roncini locati si locans misit famulum in.l.si vt certo.§.si de me.nu.3.ff.cõmo.fo.80.
Factum iuxta scholas propter quod lectura impediret officio iudicis removet.in.l.vnica.§.ita vt vnicuiq;.nu.1.C.de studijs.lib.xij.fo.29.

1 Scholari relictũ in subsidiũ sui studij ꝺo ei in studio solui.in.l.sed si susceperit.nu.4.ff.de iudi.fo.157.

7 Si a snia rectoris vel doctoris appelletur ad quem appellabit.in auc. habita.nu.6.C.ne fil.pro pa.fo.140.

7 Scholares possunt venire ꝛ stare secure ad studium.in auc.habita.nu. 1.C.ne fil.pro pa.fo.140.
Scholarium nuntij habent eandem licentiam ꝛ securitatẽ quaꝫ habent scholares.ibi.nu.4.
Scholariũ iudex est potestas loci.ꝛ habẽt tres iudices.ibi.nu.5.
Scholaris vsq; ad ꝙ ipꝰ variare possit i electione iudicis. ibi. nu.7.
Scholare inito ꝛ iudex pnũtiat se iudicẽ:a tali pnũtia appellat.ibi.n.8.
Scholaris:eius nuntij:valisia:ꝛ roncini:non possunt capi pro represaliꝫs.ibi.nu.4.et.10.

3 Scholares existentes in studio quam immunitatem habeant.in.l.sed et reproba.§.amplius.nu.4.ff.de excu.tu.ꝛ cur.fo.79.
Non excusantur a tutela vel cura nec a patrimonialibus.ibi.

1' Scholares nõ possunt capi pro represaliꝫs nec parentes affines vel nũtij qui destinantur ad eos.in.l.ij.§.legatis.nu.4.ff.de lega.fo.152.

1 Scholares plures statẽs in vna domo possunt facere collegiũ ꝛ syndicũ cõstituere.in.l.j.nu.3.ff.quod cuiusl.vni.no.fo.112.

4 Scholares nõ habent castrẽse peculiũ nec gaudẽt eodẽ priuilegio quo magistri.in.l.j.§.nec castrense.nu.3.ff.de colla.bo.fo.171.

7 **Scriptura** continẽs dicta testiũ lꝫ nõ faciat fidẽ absq; inditis publicatione tñ pbat qñ testes sunt examinati ad perpetuã rei memoriã.in aut.si quis.nu.6.C.de testi.fo.153.

8 Scriptura priuata nõ confessiata quam probationem faciat.in.§.sed et si.nu.7.in aut.de instru.cau.fo.32.

5 Scriptura facta absente parte in bis q̃ ex sola volũtate mea dependent facit pbationẽ voluntatis mee.in.l.nuda ratio.nu.1.ff.de dona.fo.67.
Scriptura priuata qñ est sine causa nõ inducit probationem.ibi.nu.3.
Scriptura priuata est tripleg.ibi.nu.5.
Scriptura requiritur in casu.l.j.C.de apochis.lib.x.ibi.nu.7.fo.13.

3 Scriptura an semper requiratur in testamento rustici.in.l.qui testamento.§.ꝛ veteres.nu.1.ff.de testa.fo.97.
Scriptura alicuius ꝙ variatur ex varatione temporis:etatis:calami:ꝛ atramenti.in aut.de instru.cau.nu.3.fo.31.

7 Scriptura si est de substantia actus ꝛ scriptura non possit haberi qd sit probandum.in.l.testiũ.nu.5.C.de testi.fo.152.
Scripturã fuisse factã vel casu deperditã q̃ testes requirant.ibi.nu.11.

1 Scriptura quomodo requiratur ad esse cõsuetudinis.in.l.de quib⁹.nu. 8.ꝛ in repe.nn.10.ff.de leg.fo.18.
Scriptura priuata confessata quã probationem faciat contra tertiũ in §.si quis nu.2.ꝛ.5.in aut.de instru.cau.fo.31.
Duo testes deponẽtes super priuata scriptura quãdo probãt absq; alia comparatione.in.§.si quis.nu.3.in aut.de instru.cau.fo.31.

7 Scriptura priuata qñ probet.in.l.instrumẽta.nu.1.C.de pba.fo.143.
Que sint admincula q̃ adiuuãt scripturã priuatã vt reprobet.ibi. nu.2.
Scriptura priuata qñ faciat plenam pbationem qñ semiplenam et qñ coniecturatam.in.§.si tamen.nu.2.in aut.de instru.cau.fo.32.

3 Scriptura nõ inducit ſꝫ inductũ pbat.in.l.ij.nu.1.ff.de vul.ꝛ pu.fo.137.

3 Scriptura videtur continere id quod in alia ad quam refertur continet in.l.institutio.nu.1.ff.de condi.insti.fo.158.

2 Scriptura qñ sit de substãtia Ꝺctus.in.l.Ꝺbitur.nu.2.ff.de pig.fo.137.

1 Scriptura priuata non requirit ad eius esse nec diem nec consulez:secus publica.in prin.ffornm.nu.4.fo.2.
Scriptura publica requirit signum scribentis.secus in scriptura priuata.ibidem.nu.5.

7 Scriptura continens attestationes quãdo producitur queritur de duplici fide.in.l.ſi.nu.11.C.de testi.fo.154.
Scriptura tabellionis breue appellat.in.l.j.nu.3.C.de exac.lib.x.fo.11.
Scriptura priuata ꝙ nõ faciat fidẽ pro scribẽte vel eius herede etiã si est fiscus.in.l.inter.nu.1.C.de cõue.fis.debi.lib.x.fo.5.

8 Scriptura ex qua fit cõparatio ꝺ habere subscriptionem triũ testiũ.in.l. scripturas.nu.2.C.qui po.in pig.habe.fo.106.
Scripture soli cõparatio omnino nõ creditur testibus de scriptura deponentibus.ibi.nu.3.
Scriptura cõtinens subscriptionem partium ꝛ a debitore sit confessata probat cõtra ipsum debitorẽ non cõtra alias personas nisi habeat subscriptionẽ trium testiũ ibi.nu.5.
Scriptura in quo casu exigat.in.l.j.nu.4.C.de indic.lib.x.fo.11.

2 Scriptura priuata necessario nõ subscribit nec ꝙ sigilletur.in.l.cum tabernã.§.idẽ quesitit.nu.1.ff.de pigno.fo.149.

7 Scriptura publica ꝛ priuata cõtraria si producunt neutri credit.in.l.scripture.in.l.lect.nu.3.C.de fi.instru.fo.155.

7 Scriptura semel in indicio producta ꝛ in actis copiata facit plenã fidẽ. in.l.cũ quidã.nu.1.C.de fi instru.fo.158.
Scriptura priuata ad quã fit cõparatio ꝙ necessario nõ exigat subscriptionẽ trium testiũ:sed scriptura ex qua fit.in.§.si quis.nu.6.in aut.de instru.cau.fo.31.
Scriptura in cã dilapidationis ꝓlati vel administratoris nõ est necessaria scriptura.in.§.necessitate.nu.5.in aut.vt iudi.sine quo.suf.fo.14.

4 Scripture in dubio statur etiã si alind actũ sit:dũmodo de illo nõ ꝓfiet. in.l.si alij.nu.1.ff.de vsufru.lega.fo.72.
Scripture sumpte ex archiuo publico ꝙ probẽt ꝛ eis standũ.in.§. illud nu.3.in aut.de his qui ingre.fo.26.

7 Scripturis archiui publici credit lꝫ nõ sint publice:ꝛ nõ habeãt annos dñi:indictionẽ:ꝛ similia.in aut.vt ſ Ꝺctus.nu.1.et.2.C.de fi instru.f.157.

2 Scripture publice ꝛ cões approbate nõ probant nisi quatenus ostẽdãt. in.l.j.nu.25.ff.si cer.peta.fo.3.
Scripture adhibẽt fides ex qualitate a fide persone scribẽtis.in aut. de defen.cinita.nu.1.fo.16.

7 Scripture in lapidib⁹ monumentorũ inducunt quoddã notorium.in.l. monumentorũ.nu.1.C.de relig.ꝛ sump.fu.fo.133.
Scripture antique in muris ꝛ lapidib⁹ que cõtinent aliquã disꝓsitionẽ possibilẽ ꝙ faciant fidẽ.ibi.nu.2.

7 Scripturam suspectã producens nõ punit vt falsarius.in.l.iubem⁹.n.3. C.de proba.fo.149.

4 Scripture antique in lapidibus probãt qñ fuerũt scripte de partiũ volũtate.in.l.i.nu.3.ff.de bo.pos.fm tabu.fo.179.

4 Scripture autorũ que probẽt.in.l.legata.nu.1.ff.de suppellec.leg.fo.87.

Scripture publice

7 Scripture publice statur in eo quod ibi continetur.in.l.j.numẽ.1.cõ ꝺocau.non nume.fo.185.

5 In scriptura de qua in.l.eg hac scriptura.ff.de dona.tot testes sunt necessarij quot in codicillis sufficiunt.ibi.nu.14.fo.65.

4 Si in duab⁹ scripturis principalib⁹ cuiusdam testamẽti apparẽt diuerse q̃titates legate minor debet.in.l.sempronius.nu.1.ff.de leg.ij.fo.36.
Scripture cõtrarie si producuntur quãdo eis stetur.ibi.nu.2.

2 **Scriptor** an possit retinere quinternũ donec ei soluat.in.l.si nõ sortẽ.§.si cẽtũ.nu.3.et.8.ff.de cõdi.inde.fo.52.

5 Scriptor an possit precise cogi ad scribendum.in.l.si quis autem.§. fine autem.nu.1.ff.de ope.no.nunt.fo.25.

3 Scriptor testi nõ requirit ꝙ rogeť.in.l.ꝺomiti⁹.nu.4.ff.de test.fo.100.

3 Scripto prẽualet dictum etiam quãdo ille qui dicit est idem qui scribit in l.quoties.§.sed si.nu.2.ff.de bere.insti.fo.121.
Quãdo reperitur aliud scriptum a notario q̃ fuerit dictum a partibus presumitur error:ꝛ nõ falso.ibi.nu.3.
Scriptũ ꝓprie nõ ꝺr qõ sensu pcipiť.i.l.vna.nu.1.ff.si ta.test.expta.f.164.

3 Scriptum dicitur quod legi potest non intelligi.in.l.q liberis.§. becverba.nu.7.ff.de vul.ꝛ pupil.fo.141.

4 Scripta quando per testatorem in testamẽto nõ valent videtur ei esse in penam.in.l.turpia.nu.1.ff.de lega.j.fo.16.

5 Scribens in charta si cadit a charte possessione an possit expẽsas repetere.in.l.qua ratione.§.litere.nu.2.ff.de acqui.re.ꝺo.fo.77.

2 Scribi debet in actis quando testis examinatur:variatin vultu.in.l.testium.nu.4.ff.de testi.fo.152.

Scrupulus quid fit.in.l.j.numero.2.C. de metalla.lib.xj. folio.27.

Secta appellatur in bonam partem ꝫ.in.l.ij.numero.3. C.de dela. lib.x.fo.9.

1 **Securitas** quid fit ꝛ ꝙ legitimũ presidiũ.in.l.allicitas.§.ne potentiores.nu.2.ff.de offi.presi.fo.40.
Securitas quotupliciter prestetur.ibi.nu.3.
Securitas debet prestari ꝛ cum fideiussoribus ꝛ sine inspecta qualitate prestare debentis.ibi.nu.4.
Securitatẽ prestare debẽs de nõ me offendẽdo ꝺz etiã prestare ꝑ amicis ꝛ cõplicib⁹ meis:ꝛ qõ ipse nec cõplices sui me offendẽt.ibi.nu.5.
Securitas pstita de me offendẽdo durat arbitrio iudicis.ibi.nu.7.
Securitatis effectus pstite alicui de nõ offendẽdo est ꝙ acrius punitur. ibidem.nu.9.
Securitas ex cã põt cõcedi bãnito sed an eam seruare teneať.ibi.nu. 10.

8 Scõz dictio ꝙ nõ facit ꝺitionẽ.i.l.si testiũ.nu.1.ff.de insti.ꝛ sub.fo.21.
Securitas facta debitori fisci per eius officialem lꝫ nõ liberet debitorem ob defectum alicuius solẽnitatis tamẽ operatur ꝙ officialis primo conueniatur.in.l.fisco.nu.3.C.de conue.fis.debi.lib.x.fo.5.

2 Securitas ꝓcessa bãnito itelligiť pria vice.i.l.ꝺotẽ.n.1.ff.ꝺ in.ꝺo. fo.156.
Securitas data p iudicẽ homicide fugiẽti ad ecclesiã an sit illi obseruanda.in.§.sed neq;.nu.2.in aut.de mãda.princi.fo.17.
Securitas an sit danda fugientibus ad ecclesiam.in.§. sed neq;.nu.1.in aut.de manda.prin.fo.17.

6 Securitas qõ alia sit de iuregẽtiũ q̃ cõcedať legatis ꝛ ambasiatorib⁹ alia q̃ ꝺať p iura ciuilia vt eũtib⁹ ad nũdinas.i.l.j.n.2.ff.ad le.iul. ma.f.166.
Securitate data alicui veniendi an videatur data securitas recedendi. remissiue.ibi.nu.4.
Securitas si est data eundi ꝛ redeundi an videatur data pro vna vice tãtum vel pro pluribus.ibi.nu.5.

7 Securitatem petere quãdo quis possit ab inimco ne offendatur.remissiue.in.l.ꝺenuntiamus.nu.1.C.de his qui ad eccle.confu.fo.31.

3 **Sed** dictio cum copula ꝛ posita ponit diuersitatẽ in facto ꝛ idẽtitatem in iure:secus si sine copula.in.l.patris et filij. nume.1. ff.de vulg.ꝛ pupil.fo.148.

4 Sed etsi dictio aduersatur in facto ꝛ non in iure.in.l.qui quartam.nu.4. ff.de lega.j.fo.8.

7 **Semel** tale presumitur semper tale.in.l.cum te.nume.4.C.de proba.fo.144.
Semel malus qñ ꝑsumať malus.in.l.si cui.§.ijsdẽ.nu.8.ff.de accu.f.159.

3 Semel natus viuens ꝛ postea mortuus an rumpat testamentum.in.l.qõ ꝺicitur.nu.3.ff.de libe.ꝛ posthu.fo.103.

3 **Semper** dictio ꝺenotat continuationem.in.l.j.nume.21.ff.solu.matr.fo.4.

2 **Senatusconsultum** macedonianum ꝙ nõ tollat actionem ipso iure sed e gceptionem.in.l.j.nu.2.ff.ad macedo.fo.95.

3 Senatusconsultum libonianum punit quasi falsum.in.l.eg sententia.nu.1.ff.de testa.tute.fo.52.

2 Senatusconsultum macedonianum nõ impedit naturalez obligationẽ. in.l.frater.nu.15.ff.de condi.inde.fo.58.

7 Senatusco. velleiani ꝺz tria remedia.in.l.j.nu.1.C.ad velleia.fo.161.

7 Senatores possiant legẽ interpretari.in.l.j.nu.12.C.de legi.fo.32.

1 Senatores nõ cõcedũt veniã etatis.in.l.nõ ambigiť.nu.2.ff.de leg.f.16.

1 Senatus prefectus pretorio:reg:vel cardinalis:potest facere legem per petnam.in.l.j.nu.1.ff.quod quisq; iur.fo.54.

1 Senatus equiparatur imperatori.quãdoq; cõcedit aquam ꝺuci ex flumine ꝛ ab eius snia nõ appellatur.in rub.nu.1.ff.de sena.fo.31.
Senatus ꝺicitur ab assentiendo.ibi.nu.2.

3 **Senex** quis ꝺicatur.remissiue.in.l.ij.nume.3.ff.de excusat.tuto. ꝛ cura.fo.77.
Senectus probatur ex aspectu sicut minoritas.in.l.vnica.nu.6.C.de mẽdican.lib.xj.fo.31.

8 **Sensus** quãdo est clarus nõ est recurrẽdũ ad interpretationẽ. in.l.si quis.nu.1.ff.de lib.prete.fo.25.

5 **Sententia** lata sine certa quantitate valet:si referť ad acta ꝛ in actis apparet de quantitate.alias nõ.in.l.ait pretor.§.si iudex.nu.1.ff.de re iudi.fo.115.
Sententia in qua iudex ꝺdenauit aliquẽ restituẽdũ aduersario possessionẽ talẽ qualẽ habebat ante litem cõtest.qñ valeat.ibi.nu.2.
Sententia in qua iudex ꝺcit qꝺeno te si est probatum valet.ibi.nu.2.
Sententia lata si est probatum et apparet probatũ pro parte nõ valet:et vtvaleat ꝺz ꝺicere in id quod est probatũ te cõdemno:ꝛ absoluo in eo qõ non est probatum.ibi.nu.4.
Snia in qua ꝺr cõdẽno si est pbatũ ꝛ si nõ ẽ pbatũ absoluo vꝫ. ibi.nu. 5.
Sententia si est lata si est appbatum ꝛ reperitur probatum pervnũ testẽ reus absoluitur nec defertur iuramentũ.ibi.nu.6.
Sententia incerta qbus casibus valeat:ꝛ in quib⁹ iudicijs.ibi.nu.7.

6 Snia lata ex falsa cã est nulla:qñ est lata dolo aduersarij:alias ꝑappellationẽ rescindiť.in.l.q rome.§.duo ffes.nu.8.ff.de ver.obl.f.48.
Sententia lata super eo de quo sunt opiniones inter doctores nõ est nulla licet iudex eligat malam.ibi.nu.9.

6 Sententia que ꝺicit pono te ad confinia quoad reuocauero:an intelligať scõm naturam contractus:an scõm vltimas voluntates.in.l.centesimis §.si ita stipu.nu.10.ff.de ver.obli.fo.21.
Sententia equiparatur vltime voluntati.ibidem.

3 Sententia qualiter formatur in iudicio moto cõtra pupillũ tutorẽ habẽtem.in.l.j.§.sufficit.nu.10.ff.de admi.tut.ꝛ cur.fo.58.

5 Sententia lata in possessione quando faciat preiudicium in petitorio.remissiue.in.l.ij.nu.3.ff.de interdict.fo.142.

8 Sententia qualiter formabitur in interdicto vti possidetis.in.l.j.§.actis fatisdationis.nu.8.C.vti possi.fo.99.

1 Sententia ꝛ decretum quomodo ꝺifferant.in.l.nec quicq̃.§.vbi decretus. nu.5.ff.de offi.procon.ꝛ leg.fo.38.
Sententia quãdo rescinditur an iudicetur ex eisdẽ actis.in.l. vnica. nu. 8.C.de sen.aduer.lib.x.fo.7.

7 Sententia per consensum partium lata super eo super quo semel est iudicatum non valet:sed valet super eo de quo est transactum.in.l.si diuersa.nu.4.C.de trãsact.fo.62.

5 Sententia illa mandatur egecutioni ex qua oritur actio in factũ.in.l.a ꝺuo pio.nu.19.ff.de re iudi.fo.119.

7 Snia an requirať in ꝺbente cũ muliere.in.l.j.nu.2.C.ad velleia.fo.161.

5 Sentẽtia lata parte absente ex falsa causa nõ est nulla licet rescindať in l.cum vero.§.hoc senatus.nu.1.ff.de fideicom.lib.fo.75.

2 Sentẽtia non tollit obligationem naturalem.in.l.ꝺuobus.§.a fideiusso re:nu.5.ff.de iureiur.fo.30.
Sententia absolutoria lata pro fideiussore super re quando prosit principali.ibi.nu.7.

8 Snia p quã res euincit nõ rescindit nisi appellatione ſꝫ ei q ꝑdit ſ suus autorẽ incurrit.in.l.libera nu.1.C.de sen.ꝛ interlo.om.iudi.fo.70.
Sentẽtia lata in causa momẽtanee possessionis est diffinitiua.in.l. post sententiam.nu.2.C.eo.titu.
Sentẽtia lata in principali biennio data ad apppellationẽ ꝓsequendaꝫ elapso remanet firma.in aut.de his qui ingre.nu.7.fo.26.

5 Sentẽtia ꝙ equiparetur magis contractibus q̃ vltime voluntati.in. l. fi is q pro emptore.nu.50.ff.de vsuca.fo.102.

8 Sentẽtia ꝺebet ferri ꝛ recitari in scriptis.in.l.statutis.nu.1.C.de sententia ex pericu.reci.fo.67.
Sententia nulla nõ hꝫ nomen neq; effectum sentẽtie.ibi.
Si in snia nõ ꝺicať in bis scriptis:an pnmať in scripttis lata. ibi.nu. 4.
Sententia in qua nõ apparet aliquod verbum ex quo colligatur quod fuerit lecta est nulla.ibi.nu.5.

8 Sentẽtia lata sine causẽ cognitione est ipso iure nulla in prolataꝫ.nu.8. C.de sent.ꝛ interlo.om.iudi.fo.69.
Sentẽtia si est lata parte ꝑsente vel cõtumace absente ꝑsumitur lata cã cognita nisi ex tẽporis breuitate aliud presumatur.ibi.nu.9.

6 Sententia ꝺebet ferri in defensorem quando defensor comparet.in.l.cũ apud.nu.1.ff. iudi.sol.fo.112.

6 Snia lata p vno ex pluribus heredibus agẽti ad seruitutẽ cõstituendã actione personali nõ prodest alijs:secus si egisset actione confessoria ad cõstitutam.in.l.ij.§.ex his igitur.nu.14.ff.de ver.obl.fo.6.
Sententia lata contra vnum ex pluribus heredibus pro seruitute non nocet alijs.ibi.nu.15.

5 Sententia lata super vsufructu qualiter egequatur.in.l.miles.§.iudicati.nu.3.ff.de re iudi.fo.116.
Snia si est lata in actionib⁹ ꝑindicialib⁹ qualiter fiat executio.ibi.nu.5.
Sententia qua pronuntiatur aliquam esse vꝫorem meaꝫ requirit egecutionẽ etiã si ab alio non detinetur.ibi.nu.8.

6 Sentẽtia a qua appellatur ꝺebet certa appellatione demonstrari.in.l.i.

Universidad del Rosario | Archivo Histórico

§.libelli.nu.7.ff.de appel.fo.214.
Snia appellatione extinguitur non tamẽ irreuocabiliter.ibi.nu.14.
2 Snia lata pretextu inramẽti necessarij retractatur per instrumẽta de no uo reperta.in.l.admonẽdi.nu.1.ff.de iureiur.fo.32.
7 Sentẽtia diffinitua principis7 eius declaratio habet vim legis.in.l.si. nu.1.C.de legi.fo.34.
5 Snia cõdemnatoria lata in scõo iudicio si parat plenum preiudicium in primo 7 vnũ iudiciũ sit ꝓpositũ ab vno aliud ab alio super scõo tantum ꝓcedetur.in.l.fundum titianum.nu.6.ff.de eccep.fo.166.
6 Sentẽtia in causa appellationis qõ valeat licet nõ dicatur bene iudicatũ vel male.in.l.creditor.§.cũ de forte.nu.1.ff.de sol.fo.100.
6 Sentẽtia lata cõtra principalẽ an possit cõtra fideiussorẽ exequi. remissine.in.l.a sentẽtia.nu.3.ff.de appel.fo.216.
Sentẽtia lata ꝓ tertio appellãte ratione qualisqualis preiudicij quãdo ꝓsit victo.ibi.nu.6.
5 Sentẽtia lata cõtra ciuiliter tãtum possidẽtem nõ nocet possidẽti naturaliter.in.l.pompo.§.si is qui.nu.7.ff.de acqui.pos.fo.89.
Sentẽtia lata cõtra calonum an noceat domino.ibi.nu.8.
6 Sentẽtia lata cõtra vnum ex heredibus quãdo preiudicat sibi in toto.in l.si pater.nu.1.ff.de solu.fo.90.
Snia lata cõtra emptorẽ vel fideiussorẽ an possit exequi cõtra venditorẽ vel eius principalem.in.§.si vero.nu.8.in aut.vt oẽs obe.iudi.fo.29.
Snia lata ab obseruatione iudicij vel iſtãtia ꝙ fit interlocutoria.ibi.n.9.
Sentẽtia absolutoria ꝙ ita feratur in persona procuratoris 7 domini fi cut condemnatoria.ibi.nu.10.
7 Sentẽtia lata super principali quãdo preiudicet super incidenti.in.l.j. nu.2.7.3.C.de ordi.iudi.fo.114.
Sentẽtia lata super incidẽti quãdo faciat preiudicium si in alio iudicio per modũ actionis agatur super eo.ibi.nu.4.
Snia interlocutoria in causis breuioribus necessario in scriptis nõ porrigitur.in.§.fit tibi quoq;.nu.4.in aut.de mãda.prin.fo.16.
Sentẽtia iudicis potest decerni an munus sit patrimoniale vel persona le.in.l.nõ videtur.nu.2.C.de mu.pa.lib.x.fo.20.
2 Snia in quo cõueniat 7 discõueniat in.l.ij.nu.3.ff.de iureiur.fo.14.
Non appellans a snia fingitur a lege snie cõsentire.ibi.nu.5.
Sentẽtia an possit ferri cõtra fideiussorem si rẽs absens condemnat. in §.si vero.nu.7.in aut.vt omnes obe.iudi.fo.29.
2 Sentẽtia post inramẽtum etiam iuramento contraria valet.in.l.nam 7 postea.§.sed si.damnetur.nu.1.ff.de iureur.fo.25.
Sentẽtia cõtra sentẽtiam quando valeat.ibi.nu.2.
Sentẽtia lata a iudice delegato qui ignorabat se delegatum nõ valet.in l.quero.nu.1.ff.de eo qui ꝓ to.tu.vel cur.fo.91.
1 Sentẽtia lata ꝓ vno ex reis debẽdi an prosit alij.7 aut.hoc ita.nu.43. C.de duo.reis stipu.fo.113.
8 Sentẽtia condemnatoria lata contra vnum ex correis debendi ꝙ nõ nocet alteri.ibi.nu.44.
Sentẽtia lata ꝓ vno ex correis credendi aut contra vnum nocet 7 ꝓ dest alijs.ibi.nu.45.
6 Sententia debet esse conformis libello.in.l.in duobus.§.vbi duo.nu.3. ff.de duobus reis.fo.59.
8 Sentẽtia in qua libelli tenor nõ inseritur non vitiatur.in.l.ij.nu.3.C.de sent.ex pericu.reci.fo:67.
8 Sentẽtia ꝓprie dicitur res indicans in rubri.nu.1.C.de re iud.fo.78.
Illud qõ est determinatũ in snia 7 ille effectus ꝺr res iudicata.ibi.nu.2.
Sentẽtia valet in alijs capitulis si in vno capitulo sentẽtie est expressus error.in.l.ij.nu.1.C.eo.titu.
Si vero cõtinet vnũ capitulũ tantũ tũc in totũ est nulla.ibi.nu.2.
8 Sentẽtia absolutoria cõtra minores indefensos nõ potest fieri ab obseruatione iudicij per quam pronũtiatur appel.desertam.in.l.si preses nu.2.C.quõ 7 quando iud.fo.63.
Snia nulla nõ impedit ordinariũ interim super eodẽ cognoscere.in.l.si preses.nu.1.C.quo.7 quãdo iud.fo.eodem.
Sententia lata ꝓ absente nõ legitime citato nõ valet.in.l.ea que.nu.1. 7.2.C.eodem titu.
Sentẽtia lata cõtra absentem infirmũ legitime citatũ quẽ iudex sciebat febricitare est ipso iure nulla.ibi.nu.4.
7 Snia in qua ꝺr visa lit.cõtestatione:iuramẽto calũnie 7c.an per hoc ꝓbetur ꝙ interuenerint.in aut.si quis.nu.13.C.de eden.fo.48.
Sentẽtia diffinitiua in causa restitutionis in integrum ꝙ ferri possit lꝫ lis nõ fit cõtestata.in.§.ad hec.nu.2.in aut.vt sponsa.fo.51.
7 Sentẽtia nulla ex defectu iurisditionis nõ põt cõsensu partiũ validari: põt tamẽ valere in vim pacti.in.l.vna.nu.1.C.qui ꝑ sua iurisf.fo.113.
Sentẽtia lata a delegato vt valeat requiritur ꝙ fit causa de iurisditione delegantis.ibi.nu.2.
Sentẽtia lata a delegato qui alias erat ordinarius an valeat si nõ processit vt delegatus.ibi.nu.3.
Casus in quo appellatione pendente sentẽtia exequitur. in.§.economꝰ nu.1.in aut.de sanctiſ.epiſ.fo.56.
6 Sententia absolutoria an tollat ciuilem 7 naturalem.in.l.vbicunq;.nu. 2.ff.de fideiuſ.fo.79.
7 Sentẽtia lata cõtra cõductorem qñ possit exequi cõtra dñm absentẽ.in aut.qua in quincia.nu.10.C.vbi de cri.agi.opor.fo.118.
Snia in criminalibus cõtra absentẽ vbi est pena relegationis ꝙ nõ valeat.in.l.si apparitor.nu.1.C.de coarta.lib.xij.fo.50.
6 Snia lata in cã ciuili quando faciat preiudiciũ in criminali vel ecõtra.in l.prętor.§.hoc edicto.nu.3.ff.vi bo.rap.fo.134.
Sentẽtia absolutoria lata in causa criminali super vno facto nõ probibet accusationem super eodẽ fiendã a tertio.ibi.nu.4.
5 Snia lata cõtra nõ possidentẽ tanꝙ possidentẽ si de nouo possit possidere mãdabit executioni.in.l.si a te.§.si qs fundũ.nu.1.ff.de excu.fo.167.
6 Snia lata de opere destruẽdo nõ fiet executio cõtra illũ qui nunc possidet nisi fetã renouatoria.i.l.quãquã.§.iulian⁹.nu.2.ff.de aq̃ plu.ar.fo.46.
8 Sentẽtia lata sup possessorio est diffinitiua.in.l.j.num.4.C.si de momẽ. pos.fue.appel.fo.90.
5 A sentẽtia lata de partium consensu non potest recedi.in.l.acta apõ. nume.3.ff.de re iudi.fo.124.
Sentẽtia lata partibus presentibus 7 nõ cõtradicentibus si in ea continetur libelli datio litis cõtest.7c.ꝓbat acta.ibi.nu.4.
Partes an a snia ex̃sse recedere possint si inouationẽ deducũt.ibi.n.5.
Sentẽtia si reperitur cãcellata ꝙ probat nisi cãcellatio fit facta secundũ formam predicte legis.ibi.nu.6.
Sentẽtia cãcellata qz soluit ꝓbat infamiam.ibi.nu.7.
4 Sentẽtia lata cõtra vnum nõ potest mãdari executioni cõtra aliũ q habet rem quam ille dolo desijt possidere.in.l.cui.§.qui in pos.nu.1.ff.vt in pos.lega.vel fideicom.fo.161.
1 Sentẽtia nulla an possit cõsensu partiuꝫ cõfirmari.in.l.j.§.fꝫ si pretor. nu.6.ff.de fer.fo.71.
1 Snia tenet si nõ fuit aligd oppositũ cõtra iurisditionẽ iudicis qui processit 7 sentẽtiauit etiam si partes sciebãt illũ incompetẽtẽ;secus si ignorarent.in.l.ij.nu.7.7 in repe.nu.5.ff.si qs in ius vo.nõ ierit.fo.59.
Al snia lata sup incõpetentia appellat.ibi.nu.10.7 in repe.nu.14.
6 Snia corporalis ꝙ nõ possit mãdari executioni de ea q̃ fit ab boie infra ꝛ.dies q dãtur ad appellãdũ.in.l.qui vltimo.nu.6.ff.de penis.fo.207.
Sentẽtia refertur ad libellum.in.l.si preses.nu.1.ff.eo.fo.eo.
8 Sniandi mod⁹ in cã appellationis.in.l.eos qui.nu.2.C.de app.fo.82.
Snia lata in quibusdam casibus primus index nosc at.ibi.nu.3.
Snia prima si ꝺfirmat expresse agit ex scõa ꝺfirmatione.ibi.nu.10.7.11.
Si tacite vt per lapsum temporis agitur ex prima.ibi.nu.11.
4 Al sentẽtia iudicis aliquid arbitrantis vt bonus vir nõ appellatur.in.l. j.nu.18.ff.de lega.ij.fo.30.
2 Sentẽtia ex sentẽtia presumitur nisi quatenus ex ea infertur necessario in.l.cum de.nu.13.ff.de vsur.fo.149.
7 Sentẽtia facit foresem ciuem vel guelpbum vel gebellinum.in.l.placet in.ij.lect.nu.47.C.de sacrosan.eccle.fo.15.
6 Snia presumit lecta iudice presente:si in ea dicit sentẽtialiter.promulgata.l.sciendũ.nu.19.ff.de verb.obli.fo.16.
6 Snia põt ferri sub cõditione que coberet negotio.in.l.j.§.biduũ.n.2.ff. quãdo appel.fit.fo.222.
Snia qñ est lata sub cõditione an tempus currat a die existẽtis cõditionis an a die late sentẽtie.ibi.nu.3.
8 Snia nõ valet nisi peremptorium vel perẽptorio equipollẽs ꝓcedat.in l.cessante.nu.1.3.7.4.C.quõ 7 qñ iud.fo.62.
8 Snia nouat primã actionem interrũpit cursum vsurarũ.in.l.si.n.3.C. de vsur.rei iudi.fo.79.
Snia que feratur per iudicẽ altera parte absente.in.§.omne vero.nu.16. in aut.de litig.fo.47.
8 Sentẽtia habet paratam executionẽ nisi fit nouata.in.l.ij.nu.1.C.de execu.rei iudi.fo.79.
4 Snia vel renũtiatio post restitutionẽ precedens fideicõmissario nõ preiudicat.in.l.pacta.§.si heres.nu.1.ff.ad treb.fo.164.
1 Snia lata per sortes vel gratiã valet:sed cõtra eam datur restitutio:sec⁹ si per pecuniã:qz est nulla ipso iure.in.l.sed 7 si per.§.ait prętor.n.1.ff.qb. ex cau.ma.fo.143.
3 Snia qñ trabat secum executionẽ.in.l.si quis filio.§.irritum.nu.1.ff.de iniust.rup.testa.fo.113.
5 Snia presumit lata q̃nis non fit.in.l.cuꝫ quasi.§.si plures.n.1.ff.de fidei com.liber.fo.75.
Snia lata a peritis super aliquo negotio põt ferri die feriata.in.l.semel. nu.2.C.de re mili.lib.xij.fo.47.
Snia peritorũ an transeat in rẽ iudicatã.7 an ab ea possit appellari.ibi. Contra talẽ sniam potest contrariũ probari.ibi.nu.3.
1 Snia lata super questione libertatis faciat qualequale preiudiciũ questioni 7 testõ:lꝫ fit inter alios lata.in.l.si quis libertatẽ.nu.5.ff.de peti.bereditа.fo.165.
4 Snia iudicis pronuntiãtis rem esse tuã an valeat.in.l.legatis.nu.1.ff.de lega.ij.fo.34.
5 Snia q̃ debeat ferri in cõfessum qñ precedit libellus:secus si nõ ꝓcedit. in.l.certũ confessus.§.cõfessi.nu.ff.de cõfes.fo.130.
7 Snia diffinitiua an possit ꝓferri in contumacẽ.in.l.si.nu.1.C. vbi quis decu.vel coar.fo.119.
Snia diffinitiua põt ferri in ꝓtumacẽ ꝑ publicis functionibꝰ.ibi. nu.2.
5 Snia fertur in ciuilibus post confessionẽ si est datus libellus:secus si nõ est datus.in.l.j.nu.3.ff.de cõfes.fo.128.
1 Sententia lata cõtra maritum nõ preiudicat vxori ignoranti.in.l.de die. §.quidam

§.quidam.nume.1.ff.qui satisda.cog.fo.64.
7 Sentẽtia lata propter aduocati corruptionem ad hoc vt sit nulla tria requiruntur.in.l.si patronum.nu.1.de aduo.diuer.iudi.74.
1 Sentẽtia declaratoria in personalibus valet sicut in realibus.in.l.quid tamen.§.si arbiter.nu.1.ff.de arbi.fo.148.
Sententia iudicis per verbum videtur ꝙ valeat.ibi.nu.2.
4 Sentẽtia lata a iudice per gratiã quãdo retractatur ꝑ beneficium restitutionis in integrũ.in.l.seruo.§.cum prętor.nu.1.ff.ad treb.fo.155.
9 Sentẽtia lata cõtra notarium de falso nõ preiudicat parti si non fuit citata.in.l.prevaricationis.nu.4.ff.de prevari.fo.145.
8 Sentẽtia nulla debet iterato cognosci.7 an ex eisdem actis.in.l.j.nu.2. et.3.C.de sent.7 interlo.om.iudi.fo.68.
1 Sententia absolutoria non tollit primam actionem ipso iure.in.l.cum a te.nu.1.ff.de dolo.fo.131.
1 Sentẽtia dicitur dicta quãdo per eam a lite disceditur: absolutoria ab instantia iudicij 7 ꝙ quilibet remaneat in statu suo nõ videtur dicta ab arbitris.n.l.dicere autem.nu.1.ff.de arbi.fo.147.
Sentẽtia generalis ꝙ fertur in iudicijs vniuersalibus.in.l.facultas.nu. 9.C.de iure fisc.lib.x.fo.5.
2 Sentẽtia lata in casu.l.si qñ.C.vnde vi.ꝙ non retractetur ꝑ instrumenta de nouo reperta.in.l.admonendi.nu.9.ff.de iureiur.fo.33.
Sentẽtia lata ex iuramento in litem delato nõ retractatur per instrumẽta de nouo reperta.ibi.nu.10.
Sentẽtia lata in casu.l.properãdum.§.sinautem.C.de iudi.nõ retractatur per instrumẽta de nouo reperta.ibi.nu.12.
Sentẽtia lata de antiquo valet lꝫ acta nõ appareant.ibi.nu.44.
Sentẽtia qñ retractari possit per testes de nouo repertos.ibi.nu.63.
4 Snia nullitatis testamẽti lata cõtra heredẽ oibus ꝺiudicat cõtra legatariũ vl fideicõmissariũ.nõ.in.l.si patroni.§.actiões.nu.1.ff.ad tre.f.152
8 Sententia nulla extinguit iurisditionem iudicis delegati.7 an idem in ꝛdinario.in.l.si vt proponis.nu.2.7.3.C.quõ 7 qñ iudex.fo.63.
Sentẽtia prima an debeat pronũtiari nulla vel saltem de eius nullitate cognosci anteꝙ sentẽtietur super casu principali.ibi.nu.6.
7 Sentẽtia lata super vna causa ex cumulatis nõ vitiatur.in.l.edita.n.26. C.de edẽ.fo.46.
8 Snia lata a iudice non sup eo qõ est sibi cõmissum sed sup alio qõ ptinet ad cãm incidẽter ꝛ.in.l.j.nu.2.C.si a nõ cõpe.iudi.iudica.est.fo.75.
6 Snia lata cõtra debitorẽ ꝙ nõ preiudicat creditori.in.l.ab executore.§. alio condẽnato.nu.4.ff.de appel.fo.215.
5 Snia lata cõtra legẽ non incertã in corpore iuris nõ est nulla.in.l.cũ prolatis.nu.1.ff.de re iudi.fo.122.
Sententia iudicis q tenet seruare statuta lata cõtra reformationẽ nõ inserta in volumine statutoꝝ nõ est ipso iure nulla.ibi.nu.2.
6 Snia ab obseruatione iudicij an sit interlocutoria vel diffinitiua.in.l.titia.nu.4.ff.de accu.fo.126.
6 Snia an valeat si tpe snie sit presens ꝓcurator 7 dñs 7 verba snie referãtur ad dominũ.in.l.si procuratori.nu.1.ff.de ver.obli.fo.31.
8 Sententia contra debitorẽ lata non preiudicat creditori si appareat de collusione debitoris.in.l.preses.nu.2.C.de pig.fo.102.
8 Snia calũnie dãnatoꝝ 7 expensarũ prosertur cõtra actorẽ nõ psequentem vel perdentẽ.in.l.nõ ignoret nu.1.C.de fruc.7 lit.expen.fo.77.
2 Snia qñ agitur ad interesse post moꝛã quomodo formaꝛ:7 an referant due snie an vna.in.l.j.nu.10.ff.de act.emp.fo.119.
8 Sentẽtia de futuro valet si dependeat a iure qõ est de presenti.in.l.j.n.1. C.de sentẽ.que sine cer.quãti.prosfer.fo.72.
Sentẽtia iudicis requirit in cõfirmatione venditionis.in.l. vltima.n.5. C.de prę.decurio.lib.x.fo.18.
5 Snia ex quibus casibus tracteꝛ propter instrumẽta de nouo reperta.in l.imperatores.nu.1.ff.de re iudi.fo.123.
2 Snia qñ est lata sub cõditione an pars admittatur ad ꝑbandũ vsq; ad euentum conditionis.in.l.admonẽdi.nu.5.ff.de iureiur.fo.32.
Qñ post sniam admittunt ꝑbationes respicientes vires snie sicut vna ps admittit ad ꝑbandũ validitatẽ snie ita altera ps ad inualidãdũ.ibi.nu.6.
3 Snia qõ exequitur cõtra pupillũ ꝺr primo exequi in noibus debitoruꝫ in.l.magis puto.§.in primis.nu.1.ff.de re.eo.qui sub tute.fo.92.
6 Snia vt valeat verba eius sunt cõferenda in ꝓcuratorẽ psentẽ nõ in dominũ absentẽ.in.l.stipulatio ista.§.si stipuler.nu.2.ff.de verb.obli.fo.19.
Snie etiã de iure ciuili põt cõferri in monasteriũ:7 nõ in syndicũ.ibi.
7 Snia lata contra colonũ vel alieno noie possidentẽ an noceat dño.in.l. ij.nu.17.C.vbi in rẽ act.fo.119.
3 Snia nõ ꝺr si alleganꝫ due excusationes vna iusta alia iniusta:7 lata sit snia ex iniusta.in.l.qui testõ.§.item.nu.1.ff.de excu.tu.7 cu.fo.85.
4 Snia lata ab eo qui ignorat se iudicem qñ valeat.in.l. multũ.nu.2.ff. de cõdi.7 demon.fo.121.
Snia lata cõtra verũ contumacẽ cum iudici nõ cõstiterit de contumacia nõ valet:cum nec etiã processus valeat.ibi.nu.4.
1 Snia in querela inofficiosi qualiter formeꝫ.in.l.qui repudiãtis.§.cũ contra testũ.nu.1.ff.de inoffi.testa.fo.163.
Snia in casibus in quibus facit ius 7 alijs preiudicat debet esse lata contra presentẽ.ibi.nu.2.
Snia lata contra beredem qui semper fuit presens vsq; ad sniam qñ nocear legatarijs.ibi.nu.4.
Sentẽtia ꝙ exequatur supplicatione pendẽte.in.§.aliud.nume.1.in aut. vt sponsa.larg.fo.51.
1 Sentẽtia lata ex falsis allegationibus cõtra absentem est ipso iure nulla in.l.si prętor.§.marcellus.nu.1.ff.de iudi.fo.159.
Sentẽtia lata cõtra presentẽ ex falsis instrumẽtis nõ est nulla: sed venit annullanda per restitutionem in integrum.ibi.nu.2.
Sentẽtia lata per iudicem cõtra eum qui comparere nõ debuit et iudex hoc sciat est ipso iure nulla secus si ignorabat iudicem iudicasse ex falsis allegationibus.ibi.nu.3.et.4.
3 Snia lata cõtra ius litigatoris errore nõ expresso nõ valet fauore minoris etatis.in.l.scire op3.§.cõsequens.nu.1.ff.de excu.tu.7 cu.fo.81.
Sentẽtia quando in primo iudicio fuit questum de falso an retractetur propter falsum.ibi.nu.2.
Sententia lata post triennium non valet ipso iure.ibi.nu.3.
3 Sententia lata ex falsa causa quando fit nulla.in.l.scie.nu.2.7.4.ff.de tu to.7 cur.da.ab bis.fo.56.
1 Sentẽtia arbitri nõ est proprie sentẽtia.in.l.quid ergo.§.ex cõpromisso. nu.1.ff.de bis qui no.infa.fo.101.
Et quãdo habet executionem ex forma statuti infamat.ibi.
1 Sentẽtia per arbitrum ferri nõ potest in absentem etiam contumacem nisi fit delictum in compromisso.debet tamen citari.vt in addi.in.l.diez proferre.§.si quis.nu.1.ff.de arbi.fo.149.
1 Sentẽtia lata contra ius legis vel partis quãdo valeat vel non.in.l.ius pluribus.nu.2.ff.de insti.7 iur.fo.15.
Snia lata ꝑ imperitiã tz nec rescindit per restitutionẽ in integrũ.ibi.
1 Snia vbicũq; culpa rei 7 absq; facto actoris ius eius perimit puenit ad sniam acti peremptũ nõ esset.in.l.si post nu.3.ff.de rei vendi.fo.173.
1 Snia prima qñ est absolutoria iudex in causa appellationis ꝺz eodem nare vel pronũtiare vel simile.in.l.emilius.nu.6.ff.de mino.fo.137.
1 Snia arbitri q eodẽnauit titiũ in centũ 7 si nõ dederit infra decem dies ꝺdẽnauit in trecẽtũ nõꝝ.i.l.qd tñ.§.itẽ si arbiter.nu.1.ff.de arb.fo.148.
1 Sentẽtia in criminalibus nõ est in presentibus propter cõtumaces nec econtra.in.l.nõ circo.nu.1.ff.de iudi.fo.156.
1 Sentẽtia super notorio an sit ferenda in scriptis.in.l.scriptus.nu.9.ff.de relig.7 sump.fune.fo.201.
1 Sentẽtia sola nõ potest delegari.in.l.nec quicꝙ.in repe.§.vbi decretuꝫ. nu.2.ff.de offi.proconsu.7 lega.fo.39.
1 Sentẽtia lata cõtra colonum nõ preiudicat domino nec in proprietate nec in possessione.in.l.officium.nu.5.ff.de rei vendi.fo.173.
3 Sentẽtia lata in causa filiationis an preiudicet alijs ꝙ patri.in.l. qõ senatusco.ꝑ plane.nu.1.ff.de libe.agno.fo.40.
8 Sentẽtia cõtra sentẽtiam lata est ipso iure nulla:7 appellare non est necesse.in.l.j.nu.1.C.quãdo prouo.non est necef.fo.88.
Si ex diuersis sentẽtijs sequuntur diuerse snie valet vltima.ibi.nu.2.
Sententia lata contra iusturandum valet.ibi.nu.3.
Sentẽtia secũda etiam concordans si feratur cum prima a qua non fuit appellatum non valet.ibi.nu.4.
Sententia secũda nõ valet si pars q̃ scit sniam esse latam pro se petit iterum iudicari 7 iudicatur contra se.ibi.nu.5.
Sentẽtia que valeat si ex contra titiumꝫ succubui poste a agit procurator meus 7 obtinuit.ibi.nu.6.
De sentẽtie nullitate potest queri duobus modis:scilꝫ per exceptionem 7 principalem petitionem ibi.nu.12.
Snia qñ principaliter ꝓnũtiaꝛ nulla agit offõ iudicis.ibi.nu.14.
De nullitate debet agi coram eodem iudice qui iudicauit:7 quando coram superiore.ibi.nu.15.
1 Sentẽtia in actione si seruitus vendicetur formaꝛ sicut in ceteris realibꝰ in.l.sicut.§.sed si queratur.nu.1.ff.si ser.vend.fo.189.
Ex sententia reali an transferatur ius in eum qui obtinuit 7 ius nõ habebat ibidem.nu.5.
2 Sentẽtia iudicis delegati lata post mortẽ delegantis qñ valeat in.l.eius qui.nu.10.ff.si cert.pet.fo.22.
1 Snia qñ remanet firma ꝓpter cursum fataliũ vel aliter primus iudex illã exequit.in.l.tale pactũ.§.qui ꝓuocauit.nu.3.ff.de pac.fo.90.
1 Sentẽtia arbitri nõ reducitur ad arbitriuꝫ boni viri.in.l.diem proferre §.tari.nu.1.ff.de arbi.fo.149.
6 Sentẽtia est nulla quando error apparet ex actis.in.l.j.nu.1.ff.q̃ sententia sine appel.fo.228.
Sententia potest peti nulla principaliter agendo:7 quãdo petitur execution excipiendo.ibi.nu.2.
Sentẽtia lata per errores an sit in totum nulla:vel in eo quod est erratũ remissiue.ibi.nu.3.
Sententia confirmatoria est nulla sicut prima quãdo error est expressus in ea.ibi.nu.4.
8 Snia lata die feriata est nulla.i.l.si vt proponis.nu.1.C.quõ 7 qñ in.f.63.
3 Snia in cã alimentorũ an sit interlocutoria vel diffinitiua.7 an donec cãpendet filius ali debeat.in.l.si quis.§.si vel parẽs.nu.1.ff.de li.ag.fo.42.
8 Sentẽtia diffinitiua ꝺz sequi in criminalibus qñ quis habetur ꝓ iudicato ꝓ confessionẽ.in.l.vna.nu.11.C.de cõfes.fo.81.
Idẽ in cã ciuili qñ cõfessio emanauit post litem contesta.ibi.nu.12.
6 Sentẽtia lata cõtra principalem ꝙ non exequatur contra fideiussorẽ cõtractus sine nouo processu.in.l.j.nu.1.ff.iudi.sol.fo.107.

Universidad del Rosario | Archivo Histórico

Sentẽtia lata contra principalem ꝙ egequatur cõtra fideiussorem iudicatum sol. sine nouo processu. ibi. nu. 2.
8 Sentẽtia lata cõtra reum principalem ꝙ mãdatur executioni cõtra eum qui rem litigiosam emit. in. l. cęsemus. nu. 1. C. de litig. fo. 109.
7 Sẽtẽtia lata per falsas ꝓbationes vt retractetur sufficit ꝓponere testes pecunia corruptos. in. l. diuus adri. nu. 7. ff. de re iudi. fo. 122.
3 Sentẽtia lata cõtra filiumfa. habet executionem cõtra ipsum factuꝫ sui iuris. in. l. si filio. nu. 7. ff. so. mat. fo. 31.
5 Sẽtẽtia lata bononie quãdo possit executioni mãdari per iudicez florẽtie. in. l. a diuo pio. ℣. sniam. nu. 1. ff. de re iudi. fo. 119.
Sentẽtia lata ab vno iudice qñ possit per alium exequi. ibidem.
℣ro snia lata ab vno iudice potest coram alio agi actione in factum de scendẽte ex snia nõ tamẽ officio iudicis licet sit nobile. ibi. nu. 2.
Sẽtẽtia lata a iudice nõ habẽte berruarios potest per ipsum exequi vel implorare auxilium alterius. ibi. nu. 4.
6 Snia sola sine cã an infamet. in. l. nõ põt. nu. 1. ff. de furtis. fo. 128.
7 Sentẽtia lata cõtra minorem indefensum quãdo ꝛ quibus casibus valet. in. l. cum minores. nu 1. C. si aduer. rem iudi. fo. 95.
Sentẽtia lata cõtra minorem an valeat si tutor fuit in exordio litis sed non tempore sentẽtie. ibi. nu. 2.
Sentẽtia lata cõtra minorem indefensum in principio litis et in fine sic quãdo valeat. ibi. nu. 4.
1 Sentẽtia lata in querela statim nõ fit executio in petitione hereditatis in. l. qui de inofficioso. nu. 3. ff. de inoffi. testa. fo. 164.
2 Sentẽtia super interesse fieri potest licet res petatur. in. l. ex empto. ℣. et ex empto. nu. 3. ff. de act. empt. fo. 122.
4 Sentẽtia iudicis app. si cõfirmat primam sniam agitur ex ipsa sentẽtia cõfirmãte. in. l. si quis a prioze. nu. 2. ff. ad treb fo. 150.
3 Sentẽtia que fauet matrimonio est amplectenda. in repe. l. si cõstãte nu. 2 4. ff. solu. matr. fo. 19.
3 Sentẽtia lata in iudicijs vniuersalibus quomodo dicatur cõtinere quid certum. in rub. nu. 23. ff. sol. mat. fo. 2.
3 Sentẽtia lata ex falsa causa a iudice an valeat. in. l. si is ad quez. nu. 2. ff. de acquir. heredi. fo. 171.
8 Sentẽtia diffinitiua an faciat ius. in. l. nemo iudex. nu. 3. C. de sentẽ. et interlo. om. iudi. fo. 70.
8 Sentẽtia quando nõ potest cadere in procuratorem ꝓfertur in dominum licet absentem. in. l. si. nu. 3. C. de iniur. fo. 126.
7 Sentẽtia que nõ fuit lata lꝫ erroꝛ scribẽtis scripta quãdo noceat parti. in. l. errozes. nu. 1. C. de erro. aduo. fo. 75.
Sentẽtiam nõ esse latam qualiter ꝓbabitur. ibi. nu. 2.
1 Sentẽtia duoꝝ arbitroꝝ cõdẽnantiũ in maiori preualet snie tertij iudicantis in minori. in. l. diem. ꝓferre. ℣. si plures. nu. 1. ff. de arbi. fo. 149.
Sentẽtia lata in ꝯradictorio iudicio de ciuilitate vel popularitate facit ius quo ad oẽs. in. l. quotiescuncꝫ. nu. 2. C. de decu. lib. x. fo. 16.
5 Sentẽtia lata ꝓ furioso ꝙ nõ valeat: ꝓ minore sic. in. l. furioso. nu. 1. ff. de re iudica. fo. 116.
Sentẽtia lata ꝓ absente nõ citato nõ valet. ibi. nu. 2.
Sentẽtia an valeat si dñs ab initio litigauit per ꝓcuratorem postea in calculo ferẽde snie citatur dñs ꝛ nõ comparet. ibi nu. 4.
Vel si post litem cõtestatã citat dñs vt veniat ad videndum testium iuramẽta vel aliquid aliud ꝙ nõ valet snia nec testium receptio. ibi.
Sentẽtia lata cõtra oñm qui comparuit sponte ad cãm tz. ibi. nu. 5.
Sentẽtia lata ꝓ absente an teneat licet nõ appareat ꝙ fuerit ꝓsens: ꝛ quãdo eius ꝓsentia ꝓsumatur. ibi. nu. 6.
8 Sentẽtia lata cõtra eum quẽ iudex sciebat abesse ex causa necessaria est ipso iure nulla. in. l. cum nõ. nu. 1. C. quo. ꝛ qñ iudex. fo. 66.
4 Sentẽtia appellationis est diffinitiua: ꝛ quãdo sit interlocutoria. remissi ne. in. ℣. illud etiam. nu. 1. in auc. de appel. fo. 22.
3 Sentẽtia vbi facit magnum ꝓiudicium debet plene cognosci ꝛ ꝓbari. in repe. l. si cõstante. nu. 8. ff. so. mat. fo. 18.
5 Sentẽtia lata a duobus arbitris in iudicãdo possunt omnino discordare ꝛ preualet sentẽtia illius ꝙ absoluit ab instãtia iudicij. in. l. interpares nu. 3. ff. de re iudi. fo. 123.
5 Snia lata cõtra presentẽ defendẽtem ꝑiudicat alteri sciẽti: secus si cõtra absentẽ cõtumacẽ. in. l. sepe cõstitutũ. nu. 2. ff. de re iudi. fo. 127.
Sentẽtia lata cõtra creditorẽ qñ ꝓiudicet debitori. ibi. nu. 3.
Snia lata cõtra libertũ an ꝑiudicet dño sciẽti ipsum litigare. ibi. nu. 5.
Sentẽtia lata cõtra dominum fructuarium cõuẽtum quãdo ꝓiudicet proprietario. ibi. nu. 6.
Snia lata cõtra dñm qñ noceat creditori vel fructuario. ibi. nu. 7.
Sentẽtia vt nõ noceat creditori vel fructuario scienti sufficit ꝙ creditor ꝓtestetur. ibi. nu. 8.
Sentẽtia lata cõtra dominum quãdo noceat habenti seruitutem cõstituta m a domino. ibi. nu. 9.
7 Sentẽtia quãdo possit ꝓ parte valere ꝛ ꝓ parte nõ. in. l. j. nume. 7. C. si aduer. rem. iudi. fo. 95.
1 Sentẽtia interlocutoria quãdo fieri possit sine cause cognitione. in. l. nec quicꝫ. ℣. vbi decretum. nu. 1. ff. de offi. ꝓcõs. ꝛ leg. fo. 37.
6 Sentẽtia lata ꝓ vno socio criminis regulariter ꝓdest alteri. in. l. denũtiasse. ℣. queritur. nu. 2. ff. ad. l. iul. de adul. fo. 173.
Sentẽtia lata per episcopum mãdatur executioni per iudicem secularẽ in. ℣. si quis cõtra. nu. 1. in auc. de sanctiss. epis. fo. 56.
8 Sentẽtia a nõ suo iudice data est ipso iure nulla. in. l. j. nu. 1. C. si a nõ cõpe. iudi. iudica. est. fo. 75.
6 Snia ꝙ veniat actorum appellatione. in. l. in fraudem. ℣. necꝫ instrumẽta nu. 6. ff. de iure fisc. fo. 234.
8 Snia cõtinens litis cõte. ꝛ alia acta si lata est partibus ꝓsentibus et nõ reclamantibus ꝓbat acta sic precessisse. in. l. j. nu. 5. C. de rela. fo. 81.
8 Sentẽtia inter vulgares dꝫ ferri in vulgari tamẽ seruãdus est mos iudiciorum. in. l. iudices. na. 1. C. de sent. ꝛ interlo. iudi. fo. 70.
Sentẽtia vel cõtractus an annullatur ipso iure quis non debet petere ꝙ annulletur: in. l. j. nu. 3. C. de thesau. lib. x. fo. 10.
1 Snia qñ faciat ius quo ad omnes. in. l. ingenuũ. nu. 1. ff. de sta. ho. fo. 24.
1 Sentẽtia spiritualis episcopoꝝ putationuꝫ quomodo liget. in repe. l. barbarius. nu. 14. ff. de offi. ꝓcto. fo. 35.
7 Sentẽtia super eo quod nõ fuit petitum quãdo ferri possit. in. l. si pacto. nu. 7. C. de pact. fo. 53.
7 Sentẽtia diffinitiua an ferak ꝓ actore absente nõ cõtumace reo ꝓsente vbi ꝙ nõ. in. l. properãdum. ℣. sinaũt rens. nu. 4. C. de iudi. fo. 111.
6 Snia arbitri emologata trãsit i rẽ iudicatã. in. l. j. nu. 6. ff. de re iu. fo. 113.
Snia interlocutoria an trãseat in rem iudicatam. remi. ibi. nu. 7.
Sentẽtia per quem iudicem exequatur. remi. ibi. nu. 8.
Snia diffinitiua fertur verbis recitando in scriptis. ibi. nu. 10.
Snia quãdo in scriptis, pfertur an iudex necesse habeat dicere in his scriptis. in. ℣. sit tibi quoqꝫ. nu. 5. in auc. de mãd. prin. fo. 16.
7 Sentẽtia lata cõtra vnum nõ nocet alteri cuius principaliter interest. in. l. ij. nu. 3. C. de fid. instru. fo. 154.
Sentẽtia sine scriptis ferri potest si cõcurrit partium volũtas. in. l. si. nu. 3. C. de priuileg. lib. xij. fo. 47.
7 Sentẽtia nõ est nulla si iudicatur ꝓ vna quãdo circa legem sunt intellectus. in. j. cõsti. C. nu. 14. de no. co. fa. fo. 3.
Sentẽtia lata ab eo qui nõ erat iudex an possit ratificari per delegatem in. l. ij. nu. 13. C. de iure fis. lib. x. fo. 3.
7 Ad sniam ab obseruatione iudicij ante triẽnium actore absente qñ peruenire possit. in. l. ꝓperãdum. ℣. si quidẽ. nu. 11. C. de iudi. fo. 110.
Sentẽtia si est lata ab obseruatione iudicij an actio remaneat in primo statu vel sit nouatio. ibi nu. 13.
3 Sentẽtia quãdo est nulla ex causa intrinseca que iudici nõ liquet manifeste nõ potest ad aliã sentẽtiam deueniri nisi prima cassata. i. l. tutor. nu. 8. ff. de tuto. ꝛ cura. da. ab his. fo. 55.
5 Sentẽtia diffinitiua ꝙ ferri possit sub cõditione de preterito vel ꝓsenti in. l. a diuo pio. ℣. in vẽditione. nu. 1. ff. de re iudi. fo. 119.
Item sub cõditione que respicit ipsum negotium. ibi.
7 Sentẽtia lata ꝓ falso tutore qñ possit per minorẽ ratificari. in. l. si tutor. nu. 4. C. in qui. cau. in integ rest. nõ est necess. fo. 98.
Sentẽtia lata ꝓ ꝓlato nõ legitimo ordinato an possit per legitime ordinatum ratificari. ibi. nu. 5.
5 Sentẽtia in interdicto vti possidetis qualiter feratur. in. l. si duo. nu. 3. ff. vti possi de. fo. 153.
8 Sentẽtia nõ cõfirmatur post primũ annum nisi biẽnium sit elapsum in auc. ei qui appellat. nu. 6. C. de temp. app. fo. 87.
8 Sentẽtia incerta vbi petitur incertum. valet. in. l. ℣ pecunie. nu. 1. C. de sent. que sine cer. quãti. ꝓfer. fo. 72.
Snia incerta habebit executionẽ paratã facta liquidatione. ibi. nu. 5.
Et quomodo fiat liquidatio etiam in instrumẽtis nõ liquidis que merẽtur executionem. ibi. nu. 5. et. 6.
6 Quãdo cognoscitur de viribus sentẽtie an debeat ex eisdem actis iudicari. in. l. si expressim. nu. 1. ff. de appel. fo. 218.
Si fuit appellatum a snia que erat nulla fuit per iudicem appellatiõis cõfirmata quãdo poterit iterum dici nulla. ibi. nu. 2.
Snia in casibus in quibus expresse cõfirmari nõ põt an tacite videatur cõfirmari ita ꝙ appellãs nõ possit de nullitate dicere. ibi. nu. 3.
8 Snia lata pretextu falsorum instrumẽtorum ꝛ sic rescindẽda nõ firmat per appellationem. in. l. ꝛ qui. nu. 1. C. si ex fal. testi. fo. 80.
Snia rescindit ꝑbato falso p restitutionẽ in integrũ. ꝛ qñ fallat. ibi. nu. 2.
5 Sentẽtia si visa litis cõtestatione ꝛ alia an ex hoc ꝓbetur litis cõtestatio. in. l. illud videamus. nu. 2. ff. quãdo appel. fo. 223.
Sentẽtia data cotra ciuitatem quãdo teneat: ꝛ sic cõtra rempublicam in l. j. nu. 1. C. de iure reipu. lib. xi, fo. 31.
1 Snia lata cõtra minorẽ indefensum est ipso iure nulla: ſ snia interlocutoria vꝫ: ꝛ q̃ interlocutoria. in. l. inter minorẽ. nu. 1. ff. de in integ. re. f. 124.
Sentẽtia cõdemnationis vel processus cõtra expulsum de ciuitate quã do valeat. ibi. nu. 8.
1 Sẽtẽtia lata a iudice ignoꝛãte se iudicem nõ tenet. in. l. consensisse. nu. 2. ff. de iudi. fo. 152.
Sententia iudicis errãtis in modo iurisditionis valet. ibi.
Sentẽtia lata ex vna causa quam iudex arbitrabatur bonaꝫ ꝛ suberat melioꝛ ex illa melioꝛi potest cõfirmari. ibi.
Sententia iudicis ignoꝛantis ea que sunt necessaria ad sententiam est nulla. ibi. nu. ;.
5 Sentẽtia lata in dominum ideo nõ valet nisi fit cõcepta in personã procuratoris ꝓsentis: quia absens nõ obligatur. in. l. certum cõfessus. ℣. si quis absentem. nu. 2. ff. de confes. fo. 129.

Snia illa

1 Sententia illa que non finit iudiciuꝫ potest mutari. in. l. dicere aũt. nu. 3. ff. de ar. fo. 148.
Sententia lata per pecuniam est ipso iure nulla. in. l. vnica. nume. 5. C. de sent. aduer. lib. x. fo. 7.
Snia lata per gratiã vel ambitionẽ qñ intra quadriẽnium possit retractari tam per fiscum ꝙ per ꝓinatum ex clausula generali. ibi.
5 Sententie sicut in alternatiua potest ferri certa ita in cõfessione. in. l. certum confessus. nu. 1. ff. de confes. fo. 126.
Sentẽtia condemnatoria lata cõtra absentem vigoꝛe statuti pena tunc
6 tranſit ad heredẽ condẽnati. in. l. ex iudiciorũ. nu. 2. ff. de accu. f. 163.
Sententia lata super etiã erronea facit plenam fidem in causa fructuꝫ in. l. vbi autem. nu. 4. ff. de re iudi. fo. 175.
Sentẽtia erronea in ꝓncipali facit ius in accessorio. ibi. nu. 5.
1 Sententia lata ꝓ fideiussoꝛe non porrigitur ad principalem: secus cõtra. in. l. aduersus. nu. 1. ff. de arbi. fo. 149.
6 Snie late qõ põt addi vel detrahi a ꝓtoꝛe viuo quatenus ꝑedit de mẽte pretoris mortui. in. l. j. ℣. qõ si fit aliqua. nu. 12. ff. de ꝓto. stip. fo. 104.
Sententia qua quis iubetur satisfacere vel nõ satisfacere quando sit interlocutoria ꝛ quando diffinitiua. ibi. nu. 3.
In his que expediuntur officio iudicis officium ita durat post latã sententiam sicut ante si equitas subest. ibi.
Sentẽtia interlocutoria põt per iudicẽ reuocari quando nõ sit executa vel quando no trahit secum executionem: ꝛ tunc potest partibus volentibus vel ex iusta causa cognita. ibi. nu. 4.
1 Snia lata sup etate qñ faciat ius. in. l. de etate. nu. 16. ff. de mino. fo. 139.
Snia lata ꝙ qs sit minoꝛ quõ faciat fidem in alijs causis. ibi. nu. 17.
Sentẽtia lata super aliquo impedimento puto ꝙ aliqs non sit infamis vel excõicatus qñ ꝓiudicet in alijs causis. ibi. nu. 19.
Ad sniam sufficit partẽ fuisse pñtem vt dicaꝫ factũ cã cognita. ibi. nu. 5.
3 Sententia lata in causa summaria nõ facit ꝓiudicium si agitur ordinarie. in. l. si quis. ℣. solent. nu. 1. ff. de libe. agno. fo. 42.
6 Snia iniuriosa lata contra fideiussoꝛem sui culpa non nocet debitori: secus si fine sui culpa. in. l. exceptione. nu. 3. ff. de fideius. fo. 81.
Snia iniusta lata cõtra venditoꝛem nõ nocet emptori. ibi. nu. 4.
Sententia lata contra vnũ per iniuriam an noceat alteri quo ad actionem dandam contra alium. ibi. nu. 5.
5 Sententia contra minoꝛem in causa ciuili quando valeat. in. l. contra pupillum. nu. 2. ff. de re iudi. fo. 125.
Snia in causa criminali contra minoꝛẽ lata qñ valeat. ibi. nu. 3.
1 Snia lata ꝓ vno ꝑdest oĩbus qñ qs petit aliquid fieri vt rescindi testm̃ vel similia. in. l. posthum⁹. ℣. si qs ex his. nu. 1. ff. de inoffi. testa. fo. 160.
5 Sententia nouata quare non habet executionem. in. l. si. ℣. si ex cõuentione. nu. 1. ff. de re iudi. fo. 114.
Sentẽtia in causa criminali debet in scriptis ferri. in. ℣. necessitate. nu. 6. in auc. vt iud. sine quoquo suf. fo. 14.

1 Sentẽtia condẽnatoria regulariter executionẽ requirit non absolutoria in. l. metum aũt. ℣. sed quod prętoꝛ. nu. 2. ff. quod me cau. fo. 125.
2 Sentẽtia lata ꝓ vno ex cõnobus reis ꝓfit alteri. in. l. iulianus. nu. 4. ff. de condi. indeb. fo. 62.
Sentẽtia qꝫ nõ ꝓbet nisi quatenus ex ea infertur. ibi. nu. 5.
Sentẽtia lꝫ sit iniusta tamẽ operatur vt possit agi ad penã. ibi. nu. 8.
Sentẽtia ꝙ faciat ius in quibus casibus. ibi. nu. 22.
Aliud est dicere sententia facit ius ꝛ aliud quod continetur in sententia habetur ꝓ veritate. ibi. nu. 22.
Sententia condemnatoria in actione reali an ꝛ quando transferat dominium. ibidem. nu. 23.
Item an ex ea oriatur actio in factum. ibidem.
Item effectum sententie absolutorie. ibi.
Sentẽtia condẽnatoria in actione ꝑsonali ꝑducit actionẽ. ibi. nu. 24.
Item an inducat obligationem: ꝛ quam. ibi. nu. 25.
Ex sententia formiter lata puta rem vẽditam esse ꝙ oriatur actio vtilis ex contractu. ibi. nu. 28.
Sententia absolutoria quam obligationem tollat: et quos effectus producat. ibi. nu. 29. et. 30.
Snia qñ est lata dolo actoris tũc ꝓbari põt cõtra sniam. ibi. nu. 33.
7 Sentẽtia lata vel transactio pretegtu erroꝛis quãdo reuocetur. in. l. vna. nu. 2. C. de erro. calcu. fo. 73.
2 Snia absolutoria lata in ciuili qñ faciat preiudiciũ in criminali vel ecõtra. remissiue. in. l. si duo. ℣. idẽ iulianus. nu. 5. ff. de iureiur. fo. 28.
2 Snia põt cõfirmari ex noua causa. in. l. si. nu. 2. ff. quod cum eo. fo. 95.
1 Sentẽtie due possunt ferri in iudicio qõ metus causa item vna tantũ. in l. cum exceptione. ℣. hec autem actio. nu. 1. ff. qõ me. cau. fo. 126.
Sẽtentie due quando ferũtur an vtraq; sit diffinitiua ꝛ ab vtraq; sit appellandũ. ibi. nu. 4.
6 Snie maioris partis creditoꝝ statur nisi minoꝛ pars euidenter ostenderet opinionem illoꝝ manifestam continere iniquitatem. in. l. si res. nu. 8. ff. de appel. reci. fo. 227.
3 Sentẽtie verba debent intelligi vt referantur ad petitionem. in. l. be eñ ℣. si prętoꝛ. nu. 1. ff. de suspec. tuto. fo. 73.
5 Snie verba limitant scõm ipsam sniam nõ scõm verba precedẽtis obligationis. in. l. paulus respondit. la. ij. nu. 2. ff. de re iudi. fo. 124.
Snia lata cõtra eũ qui est citatus ad domũ valet licet ad eius notitiã nõ peruenerit. in. l. ab eo. nu. nu. 2. C. quõ ꝛ quãdo iudex. fo. 62.
5 Snie verba qñ intelligant sm legis dispositionẽ: ꝛ qñ scõm ꝓpriam significationem. in. l. miles. ℣. decem noꝛe. nu. 3. ff. de re iudi. fo. 116.
2 Sentẽtie autoritas impedit cõdictionẽ indebiti idem restitutio in integrum. in. l. si fideiusſoꝛ. ℣. in omnibus. nu. 2. ff. mand. fo. 109.
5 Snie diffinitiue super eodẽ facto ꝑferri possunt qñ sunt diuerse instãtie. in. l. cũ ꝓcuratoꝛ. ℣. si dñs. nu. 8. ff. de ope. no. nunt. fo. 23.
8 Sentẽtie tenoꝛ inspicit cũ queritꝫ quãta sit ꝓpritas nõ aũt eius effectꝰ nec
5 Snie diffinitiue ℣ie qñ possunt ferri sup eadẽ re ꝙ nõ ex eadẽ cã secus ex diuersis. in. l. ex duobus diuersis. nu. 2. ff. de excep. rei iudi. fo. 169.
8 Sententiam a qua est appellãtum quis mandet executioni. in. l. precipimus. ℣. officijs. nu. 2. C. de appel. fo. 85.
8 Sententiam non sufficit edi in scriptis sed dꝫ recitari in scriptis. in. l. j. nu. 1. C. de sen. ex peric. reci. fo. 67.
Sententia nulla non impedit quin sententietur. ibi. nu. 2.
Snia lata a iudice nõ sedẽte ꝛ in qua nõ dicit sedente nõ dꝫ. ibi. nu. 3.
3 In criminalibus super facto pronuntiari potest sicut quando procedit de crimine ciuiliter. in. l. viro atqꝫ. nu. 5. ff. so. ma. fo. 27.
In actione discẽdẽte ex cõtractu sufficit ꝙ ꝓnuntiet sup facto. ibi.
8 Sententiam suam nemo reuocare potest ꝓprio motu nisi sit interlocutoria. in. l. j. nu. 1. C. senten. rescin. non pos. fo. 76.
Sententia per quam rescinditur ꝓpria vel predecessoris est ipso iure nulla. in. d. l. j. nu. 2. C. eo. tit.
6 Si post sniam diffinitiuã apparet de innocẽtia rei potest absolui de gratia speciali. in. l. diui fratres. nu. 1. ff. de pe. fo. 206.
1 In sententia reali quis cogitur precise manu militari restituere. in. l. qui restituere. nu. 1. ff. de rei vendi. fo. 178.
Ex duabus sententijs latis in arbitrarijs que earum sit diffinitiua vt ab ea possit appellari. remissiue. ibi. nu. 4.
8 Sniam vel instrm si quis petit rescindi ꝛ aduersarius nõ vult exhibere iudex dꝫ pronũtiare ꝙ si aliquo tẽpore appareat snia vel instrm nõ posſit eo vti. in. l. si appellationẽ. nu. 3. C. de appel. fo. 85.
5 Sniam habẽs ꝓ se põt petere eã cõfirmari: lꝫ nõ fit ab ea appellatum in. l. de pupillo. ℣. qui opus. nu. 4. ff. de ope. no. nunt. fo. 13.
4 Sententiam latam ꝓ se quis nõ dicit iniustã quãdo tota ꝓ se est lata. in. l. si seruus. ℣. si hereditatis. nu. 2. ff. de leg. j. fo. 16.
2 Ante litis contestationem super principali negotio nõ procedit ad diffinitiuam. in. l. licet. ℣. idem scribit. nu. 7. ff. de pecu. fo. 98.
8 Sentẽtiam latam põt iudex cõfirmare quãdo in prima sentẽtia nõ esset expressus erroꝛ. in. l. j. nu. 21. C. qñ ꝓuo. nõ est necel. fo. 89.
Sententia que nõ fuit lata in termino peremptorio est ipso iure nulla. in. l. venales. nu. 1. C. eo. tit.

Sepe dictio in duabus vel tribus vicibus verificat: ꝛ de dictione sepius. in. ℣. qñ vero. nu. 36. in auc. de testi. fo. 40.

Universidad del Rosario Archivo Histórico

Repertorium singularium materiarum

Sepultura ecclesiastica q̄ interdicit̄ vsurarijs manifestis in aut. vt defun. seu. fune. nu. 4. fo. 27.

6 Qui in vita nō poterat in ciuitate morari nō pōt post mortē ad ciuitatē reduci ad sepulturā. in. l. fi quis insulā. nu. 1. ff. de cadaue. fo. 211.

1 Sepeliens defunctum quando videat agere se p̄o herede. in. l. scriptus nu. 1. ff. de relig. ⁊ sump. fune. fo. 200.

6 Sequētia restringūt p̄cedētia. in. l. fi cū fundū. nu. 1. ff. de vb. sig. fol. 256.

Sequestrum qbus casibus p̄mittit. in. l. fi fideiusso⁹. §. fi satisdatū. nu. 1. ff. qui satisd. cog. fo. 63.

Sequestrum si quis vult impedire aut reuocari facere q̄ d̄z idonee satisdare. in. l. litibus. nu. 5. et. 8. C. de agrico. lib. xi. fo. 35.

Sequestrum an reuocetur per iuratoriam cautionem. ibi nu. 6. et. 9.

1 Sequestrū nō reddit̄ nisi lite finita. in. l. sioleū. nu. 1. ff. de dolo. fo. 130.

Sequestrum de re alicuius q̄ possit fieri q̄ de debito cōstat per publicum instrumentū. in. l. iubemus. nu. 6. C. de eroga. lib. xii. fo. 48.

5 Sequestratio quibus casibus fit licita. in. l. interesse. numero. 2. ff. de acquiren. posse. fo. 93.

Sequester si perdit rem penes eum sequestratam vel in ea sit damnum datum an habeat aliquam actionem. ibi nu. 5.

Sequestratio est permissa etiam quando timetur de barataria fructuū. in. l. litibus. nu. 16. C. de agri. lib. xi. fo. 36.

4 Sequestratione p̄hibita an sit p̄hibita pernumeratio ⁊ descriptio. in. l. j. §. eligitur. nu. 1. ff. de ven. in pos. mit. fo. 175.

4 Sequester p̄o re sequestrata qua actione cōueniri possit. in. l. postq̄ heres. nu. 4. ff. vt lega. seu fideicom. fo. 159.

Sequestratio de fructibus quando fit debet fieri apud edem sacram et qualiter. in. l. litibus. nu. 19. C. de agri. lib. xi. fo. 36.

6 Sequestratio fructuū que fit appellatione pēdente fit p̄ iudicē appellationis. in. l. imperatores. §. idem rescripserūt. nu. 2. ff. de app. fo. 220.

1 Res que seruari nō possunt debent vendi ⁊ pretium in sequestro teneri in. l. si oleum. nu. 3. ff. de dolo. fo. 130.

Sequestrata rēs restituitur vincenti vel ei per quez non stat quominus iudicium agitetur. ibi nu. 4.

Sequestrata res que perit periculo sequestrātis indebite. ibi nu. 5.

3 **Sermo** intelligitur fm cōditionē p̄sone ad quā dirigit. in. l. militari. nu. 1. et. 2. ff. de testa. mili. fo. 160.

1 Sermones intelliguntur fm subiectam materiam. in. l. sciendum. nu. 3. ff. qui satisda. cog. fo. 65.

6 **Seruitus** p̄dialis ad hoc vt dicat diuidua vel indiuidua quatuor consyderantur. in. l. stipulationes. nu. 2. ff. de verbo. oblig. fo. 26.

Res p̄opria licet nemini seruiat: cōis cum alio fit. ibi nu. 4.

Seruitus non retinetur p̄o parte sed occasione partis p̄o solido retinetur. ibidem. nu. 5.

Seruitutes an sint diuidue vel indiuidue fm naturam ⁊ quid fm iuris ordinem. ibidem. nu. 26.

Seruitus quare sit vsusfructus diuidua ⁊ vsus indiuidua. ibi nu. 27.

1 Seruitutes vrbane quare difficilius p̄scribant̄ q̄ rustice. in. l. hec autē. nu. 3. ff. de serui. vrba. p̄edi. fo. 185.

6 Seruitus potest pluribus in solidum cōstitui. in. l. ex bis igitur. nu. 13. ff. de verbo. obliga. fo. 5.

1 Seruitutem debens quando teneatur reficere. in. l. si forte. §. etiam de seruitute. no. 1. ff. si ser. vendi. fo. 189.

5 Seruitus an habeat cām q̄tinuā vel nō b3 locū in seruitutib⁹ realibus nō in p̄sonalibus. in. l. iusto errore. §. nō mutat. nu. 3. ff. de vsuca. fo. 108.

8 Quis p̄o leui offensa in seruitutem reuocatur. in. l. ij. nu. 1. C. de liber. et eorum liber. fo. 7.

5 Seruitutis iure quem iuisse qualiter p̄obabitur. in. l. j. §. hoc interdicto nu. 9. ff. de iti. actuq̄. p̄tua. fo. 155.

5 Seruitutem p̄esumitur sibi cōpetere existente in quasi possessione seruitutis ⁊ sic dōs. in. l. si p̄ius. nu. 16. ff. de ope. no. nūtia. fo. 21.

Seruitutem constituens q̄ non teneatur ad dandum. in. §. si quis autē. nu. 3. in aut. de non alie. aut permutā. fo. 13.

1 Seruitute constituta inter vinos constituitur ius in re nisi secuta quasi traditione. in. l. si partem. nu. 1. ff. quemad. ser. amit. fo. 191.

7 Seruitutem dicens nō deberi habet intentionem fundatam de iure communi. in. l. si in edibus. nu. 1. C. de serui. fo. 12.

1 Seruitutes sunt de iure ciuili. i. l. ex hoc iure. nu. 21. ff. de iust et iur. fo. 8.

5 Quādo p̄o seruitute agitur aliquo iudicio possessorio omnia que dicta sunt. ff. de interdicto. primi decreti. in cōfessoria ⁊ negatoria habent etiā locum tunc. in. l. si p̄ius. nu. 25. ff. de ope. no. nūti. fo. 22.

5 Distinctio in seruitutib⁹ an habeat cām mere cōtinuā vel discōtinuam b3 locū in seruitutibus tantū mere realibus. in. l. j. nu. 6. ff. vti. pos. fo. 15.

Seruitus morti eqparat. in. §. si vero decretū. nu. 2. in aut. de nup. fo. 19.

4 Seruitus qualiter ipso iure constituatur per vltimam voluntatem. in. l. seruum qui. §. si duos. nu. 1. ff. de leg. j. fo. 15.

3 Seruitutis species est stare in carceribus. in. l. alia causa. §. elegāter. numero. 14. ff. solu. mat. fo. 13.

1 Seruitus est tota in toto ⁊ tota in qualibet parte totius. in. l. si cui. nu. 1. ff. de serui. fo. 184.

1 Seruitus quando dicatur realis: ⁊ quando p̄sonalis. in. l. lucius. nu. 1. ff. de serui. rusti. p̄edi. fo. 187.

5 Seruitutis p̄sonalis cōmodum vel respicientis p̄sonam locari potest. in. l. cotem. §. qui maximos. nu. 1. ff. de pub. ⁊ vecti. fo. 53.

4 Seruitutem habens nō potest in ea constituere vsumfructum nec alias seruitutem. in. l. j. nu. 1. ff. de vsufru. leg. fo. 71.

Seruitus large dicitur esse in bonis nostris: ⁊ ratio quare p̄opriē non dicatur etiam in bonis. ibi nu. 2.

Ratio quare in seruitute non potest seruitus constitui. ibi nu. 3. ⁊ 6.

Seruitus quomodo pignoratur. ibi nu. 5.

Seruitus est quedam qualitas. ibi nu. 7.

7 Seruitus que habet causam continuam vel quasi acquiritur lōgo tempore. in. l. ij. nu. 2. C. de serui. fo. 129.

Seruitus qualiter cognoscāt q̄ habeat cām cōtinuam aut nō. ibi nu. 3.

Seruitus vie ⁊ itineris nō habet causam continuam. ibi nu. 4.

Seruitus aque ductus qñ dicat habere cām continuam. ibi nu. 5.

Jn seruitutibus non habentibus causam continuam que p̄scriptio requiratur. ibi nu. 6.

5 Seruit⁹ querē p̄scriptiōe. in. l. j. §. deniq̄. nu. 1. ff. de aqua plu. arc. fo. 45.

Seruitus dicitur quādo natura loci facit vt aqua de loco superiori vadat ad inferiorem. ibi.

Seruitus q̄ requirit factū hois ōz habere cām discontinuā. ibi nu. 3.

Seruitus vt p̄scribat longo tpe que requirant. ibi nu. 4. ⁊ nu. 6.

4 Seruit⁹ qua legās vel vendēs vtebat̄ an debeat̄ fundo legato vel vēdito ⁊ quid qñ legatus est vsusfructus. in. l. j. nu. 3. ff. de ser. leg. fo. 74.

1 Seruitutis in quasi possessione quando quis dicatur esse. in. l. sicut. §. fs si queritur nu. 3. ff. si serui. vendi. fo. 189.

5 Seruit⁹ vna nō teneē ex vsu alteri⁹. in. l. si p̄i⁹. nu. 1. ff. de aq̄ plu. ar. f. 49.

5 Seruitutis species est non posse de loco recedere. in. l. j. num. 1. ff. de libe. homi. egbi. fo. 162.

1 Seruitus est aliquid respectu dominij dominantis. in. l. si edes mee. §. libertas. nu. 1. ff. de serui. vrba. p̄edi. fo. 186.

5 Seruitus tigni immittendi est vrbana. in. l. non solū. nume. 1. ff. de operis. nuntia. fo. 15.

Seruitus haustus aque est rustica. ibi nu. 2.

3 Seruitus p̄esumit̄ constituta ex patientia. g. annoz: si alleget l3 habeat cām discōtinuā. in. l. qui in aliena. §. sed ⁊ si. nu. 5. ff. de acqr. here. fo. 165.

5 Qualiter pbatur q̄ quis nō sit vsus seruitute nō vi nō clam nec precario. in. l. j. §. hoc interdicto. nu. 12. ff. de iti. actuq̄ p̄tua. fo. 155.

6 Seruitus vsusfructus etiam quo ad pene commissionem dicitur diuidua. in. l. stipulationes. nu. 28. ff. de ver. obli. fo. 28.

1 Seruitus retinetur per malefidei possessorem. in. l. qui fundum. nu. 1. ff. quemad. serui. amit. fo. 191.

2 Seruitus nō pbabit̄ sup toto si volo pbare me habere ius eūdi per fundū tuū ⁊ pbo me iuisse vsq̄ ad mediū. in. l. cū de. nu. 10. ff. de vsu. fo. 149.

5 Seruitus l3 seruitutem nō recipiat tamē eadem res recipit plures seruitutes. in. l. si is qui p̄o emptore. nu. 72. ff. de vsuca. fo. 104.

1 Seruitus non potest cōstitui sub conditione extinctiua: sed inchoatiua sic. in. l. seruitutes. nu. 1. ff. de serui. fo. 183.

Seruitus quare non possit constitui sub conditione ⁊ ad diem et modū ibidem. nu. 3.

1 Seruitus aqueductus est indiuidua. in. l. si partē. nume. 4. ff. de serui. rusti. p̄edi. fo. 187.

1 Seruitutes non censentur per se sed accedunt rei corporali. in. l. seruitutes. nu. 1. ff. de seruit. fo. 184.

P̄o seruitute etiam nō habente causam continuam que quasi possidentur dantur indicia possessoria. ibi nu. 3.

Seruitus que nō b3 cām cōtinuā l3 nō acquirat tēporis tū sufficit si allego titulum quem p̄obo ex vsucapione longi tēporis. ibi nu. 4.

Ad p̄scriptionem seruitutis sufficit bona fides. ibi nu. 5.

Jn seruitute p̄scribenda requiritur scientia domini fundi contra quē p̄scribitur. ibidem nu. 6.

5 Seruitutem qui debet an debeat facere vel sufficiat pati. in. l. ij. §. apud labeonem. nu. 2. ff. de aqua plu. arcen. fo. 45.

7 Seruitutem promittens an dicatur promittere factum an ius. remissiue. in. l. corruptionem. 2. C. de vsufru. fo. 128.

Seruitus altius non tollendi q̄ sola p̄hibitione acquiratur. in. l. j. nu. 1. C. de serui.

Seruitus itineris acquiritur secuto cursu. xxx. dierum. ibi nu. 2.

Jn seruitute aqueduct⁹ p primū actū iducit quasi possessio. ibi nu. 3.

Seruitutem non p̄scribo contra nescientem nec contra possidentem vi vel clam vel precario. ibi nu. 6. et. 7.

2 Seruitutes personales an possint pignorari. in. l. si is cui. §. an vsusfructus. nu. 1. ff. de pigno. fo. 138.

2 Seruitutes vrbane possunt pignorari. quādo cessat diffōrmitas vrbis in. l. si is cui. §. iura. nu. 1. ff. de pigno. fo. 138.

1 Seruitutes perpetue que sunt que continue ⁊ que discontinue. in. l. foramen. nu. 1. ff. de ser. vrba. p̄edi. fo. 186.

5 Seruitutem itineris vel actus alicui cōcedens si constituit se nomine illius possidere an ex hoc videtur ius constitutum. q̄ nō: nisi probet constituentem postea tuisse per fundum nomine ipsius ad fundum dominantem. in. l. quod meo. nu. 6. ff. de acqui. pos. fo. 90.

6 Seruitute detracta fundo vēdito l3 fuit̄ sit amissa tp̄e: tū remanet actio p̄sonalis ad illā ꝑstitutēdā. i. l. plurib⁹. §. ⁊ si pl3. nu. 1. ff. de ver. ob. fo. 57.

Seruitutes.

Super lectu. Bartoli.

7 Seruitutes p̄sonales sunt quatuor. in rub. nu. 3. C. de vsufru. fo. 126.

Seruitus personalis est ministeriū seruorum. ibi nu. 4.

5 Seruitutes q̄ sint iuris ⁊ nō facti. in. l. si is qui p̄o emptore. numero. 31. ff. de vsuca. fo. 101.

4 **Seruus** non est liberat⁹ incōtinēti ipso iure qñ testator iubet heredē seruū liberare. in. l. si peculiū. §. si vero. nu. 4. ff. de pecu. lega. fo. 84.

Seruus nō pōt esse baiulus. in. l. colonos. nu. 1. C. de agrico. li. xi. fo. 35.

7 Seruus admittitur ad accusandum de nece domini. in. l. j. nu. 1. ⁊ 3. C. de p̄e. impe. offe. fo. 18.

8 Seruus institut⁹ cū dubitatur an sit liber vel seruus cogitur p̄ iudicem adire. in. l. cū aliqs. nu. 1. C. de iur. deli. fo. 32.

3 Seruus si est institut⁹ heres cū libertate qñ possit hereditas adimi. in. l. si ita scripti. §. regula. nu. 2. ff. de libe. ⁊ posthu. fo. 103.

Seruus qñ b3 heredē hereditas tūc reling pōt sine libertate. ibi nu. 3.

3 Seruus dotalis institut⁹ cui restituat hereditatē an viro an vxori. in. l. aditio. nu. 1. ff. de acq. here. fo. 174.

7 Seruus dño p̄mittēte pōt habere administrationē bonorū. in aut. ingressi. nu. 11. C. de sacrosan. eccle. fo. 18.

3 Seruus alienus an possit dari tutor. in. l. si hereditas. §. seruus. nu. 1. ff. de testa. tute. fo. 49.

4 Seruus multis casib⁹ potest esse in iudicijs. in. l. bona. §. si causa. nu. 5. ff. de bono. posse. fo. 163.

2 Seruus si stipulat sibi acqrit hereditatē. in. l. ei⁹ q. nu. 26. ff. si cer. pe. fo. 23.

7 Seruus fact⁹ liber qñ teneatur p̄ actu facto p eū in libertate. regula cū fallen. in. l. q̄nis. in. ij. lec. nu. 1. C. an ser. ex suo fac. fo. 140.

6 Seruus obligatur naturaliter in oīb⁹ casib⁹ in qb⁹ liber obligat̄ civiliter ⁊ naturaliter. in. l. ⁊ cōmodati. nu. 2. ff. de fideiusso. fo. 69.

Seruus in maleficijs obligatur etiā civiliter. in. §. q̄ vero. nu. 1. in aut. de non alie. aut per. fo. 13.

4 Seruus vel monach⁹ an possit cōstituere p̄curatorē ad petēdū legatū annuū p̄o alimētis. in. l. seruus. nu. 2. ff. de an. leg. fo. 69.

2 Seruus dat⁹ p̄o torquēdo ri reperitur in maleficio nō redditur. in. l. si dōs. nu. 3. ff. de p̄scrip. ver. fo. 136.

2 Seruus q̄ in acqsitionibus ciuilib⁹ non acquirit a dño sed in acqsitionibus naturalibus de iure gentium primeuo fic. in. l. si id quod. nu. 3. ff. de condic. indebi. fo. 65.

5 Seruus furiosus non acqrit dño possessionem. in. l. j. §. item acqrimus. nume. 7. ff. de acq. here. fo. 80.

3 Seruus ⁊ monach⁹ si decedāt ante aditā hereditatē dñs nec abbas poterit adire. in. l. is potest. nu. 13. ff. de acq. here. fo. 168.

Seruus a domino derelict⁹ an libertatē accipiat. in. §. si vero decretum nu. 4. in aut. de nuptijs. fo. 19.

8 Seruus in casib⁹. i. l. j. C. si p̄im vel alio mō. iurat de calūnia. ibi n. 5. ⁊. 8. 98.

De defendendo nō debet cauere. ibi nu. 6.

Sed de rato fic. ibi nu. 7.

5 Seruus putativus ex tra rē ⁊ operā acqrēs: putativo dño acqrit possessionē: vero dño dñium. in. l. j. §. acqrim⁹. nu. 3. ff. de acq. pos. fo. 80.

Seruus putativus si gerit aīo acqrere vero dño eidē acqrit nō tamē seruus sed tamē negotiorū gestor. ibi nu. 4.

8 Seruus alterius qs effici non potest p̄o debito. in. l. j. numero. 5. C. quibo. ce. pos. fo. 91.

6 Seruus p̄mittere pōt aīo nouādi quādo p̄mitteret ex causa peculiari ⁊ non esset intercessio. in. l. j. nu. 4. ff. de noua. fo. 83.

4 Seruus an possit cogere heredem adire. in. l. si res aliena. §. seru⁹. nu. 1. ff. ad treb. fo. 151.

6 Seruus plurium si stipulatur qualiter acquirat dominis. in. l. si seru⁹. nume. 3. ff. de stipu. ser. fo. 68.

Seruus in quo plures habent vsumfructū si stipulatur vel acqrat qualiter acqrat. ibi nu. 5.

Seruus alterius aliquo vel ab aliqb⁹ bona fide possessus si stipulatur cui acqrat. ibi nume. 7.

6 Seruus nō pōt accusari. l. iulia. de vi. vt puniatur in bonis: in corp⁹ fic. in. l. bos accusare. §. oībus aūt. nu. 1. ff. de accusa. fo. 161.

Seruus potest damnari in metallū. ibi nu. 3.

Seruus potest damnari pena pecuniaria nō tamen in amissione tertie partis bonorū. ibi nu. 5.

4 Seruus vestit⁹ si legatur in quo differat a legato serui cū peculio. in. l. hunc inutile. nu. 1. ff. de pecu. lega. fo. 84.

6 Seruus pōt effici plus seru⁹: ⁊ excōicat⁹ plus excōicat⁹: ⁊ infamis plus infamat⁹. in. l. aut dānū. §. oneriq̄. nu. 1. ff. de penis. fo. 203.

6 Seruus liber fact⁹ pōt testificari de eo qō vidit in seruitute. in. l. notionē §. instrumētorū. nu. 2. ff. de ver. signi. fo. 256.

7 Seruus sine cōsensu dñi an possit monasteriū intrare ⁊ effici monach⁹. in repe. aut. ingressi. nu. 24. C. de sac. san. eccle. fo. 20.

1 Seruus pōt esse p̄curator ad negotia. in. l. minor. nu. 1. ff. de pcu. fo. 110.

6 Seru⁹ qñ stipulat dño ⁊ vsufructuario vsufructuari⁹ est adiect⁹ stipulationi. in. l. j. §. si fructuari⁹. nu. 3. ff. de stipu. ser. fo. 66.

4 Seruus pene restitut⁹ nō admittitur ad legatū: sec⁹ in seruo bois. in. l. si cognatis. nu. 1. ff. de reb. dub. fo. 108.

7 Seruus an aufugerit quo iure cognoscatur. in. l. j. nu. 1. C. vbi cau. fiscagi opor. fo. 119.

Seruus an possit esse miles. in aut. vt defun. seu fune. nu. 1. fo. 27.

8 Seruus fugitiu⁹ qs faciat furtū sui. in. l. j. nu. 14. C. de ser. fugi. fo. 2.

Seruus fugitiu⁹ nō vsucapit̄ nec p̄escribit̄ ppter sui vitiū. ibi nu. 2.

Seruorū fuga nō debet esse dāpnosa. ibi nu. 3. ⁊. 10.

Seruus fugitiu⁹ qs dicatur. ibi nu. 8.

Seruus fugitiu⁹ p̄escribit̄ spatio. xxx. vel. xl. annorū. ibi nu. 9.

Quo tempore incipiūt isti. xxx. anni. ibidem.

3 Seruus est eodē modo heres nōie sicut filius. in. l. q liberis. §. hec verba. nu. 3. ff. de vulg. ⁊ pupil. fo. 141.

6 Seruus pōt p̄curatorē cōstituere in illis casib⁹ in qb⁹ pōt esse in iudicio. in. l. is q reus. nu. 13. ff. de publi. iudi. fo. 152.

2 Seru⁹ si fuit manumissus post penitētiā ad qd agat̄ cōdictione ob cās. in. l. si pecuniā. §. si seruū. nu. 3. ff. de cōdi. cau. da. fo. 42.

6 Seruus fideiubens non obligatur etiam naturaliter. in. l. seru⁹. nu. 1. ff. de fideiusso. fo. 72.

1 Seruus nō pōt esse arbiter nec arbitrator. in. l. pedius. §. in seruū. nu. 1. ff. de arbi. fo. 146.

4 Seru⁹ heres licet hereditas q̄ratur dño tamē remanet heres nōie. in. l. qdā. §. si seruo. nu. 1. ff. ad trebel. fo. 149.

Seruus subiect⁹ restitutioni subiectū qñ teneatur ad estimationē. in. d. l. qdā. §. si qs. nume. 1. ff. eo.

Seru⁹ cū tormētis ad iudiciū faciendū non ad plenā pbationē admittitur. in. §. si vero. nu. 5. in aut. de testi. fo. 41.

Seru⁹ qñ agit de ei⁹ dño inter duos dños an interrogabit̄. ibi nu. 6.

5 Seru⁹ a nobis empt⁹ anteq̄ tradatur nobis nō acqrit possessionē. in. l. j. §. veteres. nu. 1. ff. de acq. pos. fo. 80.

5 Seru⁹ nō pōt renūtiare nouū opus q̄tū ad publicā vtilitatē sed ad priuatā fic. in. l. de pupillo. §. seruo. nu. 1. ff. de ope. no. nun. fo. 10.

Seruus admittit̄ ad defensionē necessariā nō volūtariā. ibi nu. 2.

6 Seruus alien⁹ ab alio possessus stipulat⁹ aliqd qñ dño ⁊ qñ possessori acqrat. in. l. si alien⁹. nu. 1. ff. de stipu. ser. fo. 67.

Seruus vag⁹ dicitur quādo ei⁹ dōs est vagabūdus. in. l. qsquis. nu. 3. C. de agrico. lib. xi. fo. 34.

4 Seruus hereditari⁹ hereditate iacēte repr̄esentat p̄sonā defuncti nō bē redis. in. l. si titio. §. si eo herede. nu. 2. ff. de leg. ij. fo. 37.

1 Seruus fact⁹ liber p̄o nego. ante gest. qñ teneatur. in. l. cū actū. nu. 1. ⁊ 3. ff. de nego. gest. fo. 119.

7 Seru⁹ p̄incipis quāto tpe p̄scribat. in. l. si. nu. 13. C. de sac. san. eccle. fo. 27.

5 Seruus quare non potest stipulari se sibi sed se dño fic. in. l. seru⁹. nu. 4. ff. de stipu. ser. fo. 66.

Seru⁹ non pōt esse testis: ⁊ ibi quādo torq̄atur. in. §. si vero. nu. 2. ⁊. 4. in aut. de testi. fo. 41.

2 Seru⁹ q dat⁹ est vt manumittat infra certū tp̄s qñ est tp̄s fit liber. in. l. dedi tibi. §. idē erit. nu. 1. ff. de cōdi. cau. da. fo. 41.

8 Serui fugitiui pedē amputare est in electione iudicis vel illū dānare in metallū. in. l. si fugitiui. nu. 1. C. de ser. fugi. fo. 3.

4 Serui legati vt manumittātur q̄ veniāt appellatione libertorū. in. l. si quis. nu. 2. ff. de ali. leg. fo. 87.

Serui sunt viles ⁊ plerūq̄ indiscreti. in. §. inordinatum. nu. 5. in aut. de here. ⁊ falci. fo. 3.

5 Serui vel p̄curatoris mei dictū vel ei⁹ cui successi mihi tribuit iustam cām erroris. in. l. ñ. nu. 6. ff. p̄o suo. fo. 112.

4 Seruo vel monacho si legat̄ pecunia sua intelligit̄ legatū dñiū imp̄opriē. in. l. qnt⁹. §. argēto. nu. 7. ff. de auro ⁊ argen. leg. fo. 95.

4 Seruo potest dari p implenda conditione. in. l. conditionib⁹. nu. 3. ff. de condi. ⁊ demōstra. fo. 117.

3 Seruo q d3 esse liber incōtinēti tutor datur: ⁊ qñ pōt cū dño litigare. in. l. si impuberi. nu. 1. ⁊ 3. ff. de tu. ⁊ cu. fo. 56.

4 Seruo p̄pio legatū tenet qñ est tāte efficacie q̄ cōtinet libertatem. in. l. statuliberū. nu. 1. ff. de lega. ij. fo. 31.

Seruo p̄opio possunt legari alimenta. ibi nu. 2.

Seruo cōmuni legari potest. ibi nu. 3.

3 Seruo non datur tēpus ad deliberādū l3 possit nolle adire. in. l. j. nu. 1. ff. de iure delibe. fo. 159.

4 Seruo ⁊ peculio legato extincto seruo nō extinguitur legatū peculij. in. l. j. nu. 2. ff. de pecu. lega. fo. 84.

Seruo cū peculio legato ⁊ in peculio fit vicarius alienato seruo peculij extinguitur. ibi nu. 4.

1 Seruo qñ fuit relicta libertas ex traneus institut⁹ ⁊ filius exheredatus institut⁹ pōt obijcere q̄ nō p̄cedatur in causa liberali ne fiat p̄iudicium testamēto. in. l. si qs libertatē. nu. 2. ff. de peti. here. fo. 165.

Seruire qui vult per subst̄itutū debet seruire per bōes einsdē cōditionis cui⁹ est ipse. ibi nu. 4.

Seruire p subst̄itutū qñ qs possit. in. l. null⁹. nu. 1. C. de decur. li. x. fo. 17.

Seruiens per subst̄itutū tenetur periculo suo. ibi nu. 2.

Seruiens per subst̄itutū hoc facit periculo suarū fortunarū. in. l. nemi⁹. nem. nu. 1. C. de decurio. lib. x. fo. 17.

4 **Seu** dictio et Siue idē significāt: ⁊ l3 disiūgāt verba sensum tamē coniūgūt. in. l. si is qui. nu. 2. fo. 106.

4 Et nō inducūt restrictionē. in. l. cū qs. ff. ex bis. nu. 1. ff. de leg. iij. fo. 57.

4 **Si** dictio ponitur p̄ quia qñ per eā additur aliqd qō de necessitate regritur. in. l. hec verba. nu. 1. ff. de lega. j. fo. 3.

Universidad del Rosario Archivo Histórico

Et ponitur etiam p̄o quando.ibi.nu.4.
3 Si dictio nō facit cōditionē qñ adiicitur ei qō tacite inerat de necessitate.in.l.muto.ff.sub cōditione.nu.2.ff.de tute.fo.47.
Si dictio:z cū:quando differant.in.l.quādocūq;.ff.non solū.nu.1.ff.de verbo.signi.fo.257.
4 Si dictio regulariter facit rem dubiam.in.l.demonstratio.ff.qō autem. nu.7.ff.de cōdi.z demon.fo.120.
4 Si dictio qñ respicit verbū p̄sentis vel p̄teriti tp̄is tunc nō facit conditionē.in.l.j.nu.2.ff.de cōdi.z demon.fo.115.
Et an z qñ faciat cōditionē cū respicit verbū futuri tp̄is.ibi.nu.3.
Si dictio p̄o q̄uis impropr̄ie ponitur:z etiam quando vnitur copule ibidem.nu.4.z.6.

Sicut dictio non facit oīmodā similitudinē.in.ff.sed z si.nu.2.in aut.de instru.caut.fo.32.

3 **Sigillans** videtur cōsentire.in.l.que dotis.nu.27.ff.soluto matrimonio.fo.26.
3 Sigillans alieno annulo id exp̄imere debet.in.l.ad testium.ff.si ab ip̄o nu.1.ff.de testa.fo.99.
3 Sigillando qñ qs videatur appr̄obare.in.l.in fraudem.ff.sicut.nu.3.ff. de testamen.mili.fo.161.
7 Sigillo ep̄i creditur.in.l.si qua p calūniā.nu.1.C.de epi.z cle.fo.29.
1 Sigillū solū nō sufficit ad pbationē.in p̄in.digestorū.nu.7.fo.2.
7 Sigillū ponēs in charta nō videtur appr̄obare ea q̄ in ea cōtinētur.in l.ij.nu.1.C.de reb' alie.nō alienan.fo.175.

Signum vniuersale de sui natura regrit̄ plura.in.l.si cōstāte ff.quoties.nu.4.ff.sol.ma.fo.22.
1 Signū tabellionis necessariū in instrumēto ad validitatē instrumenti. in.l.si qs.in repe.ff.si initiū.nu.32.ff.de eden.fo.78.
Signū appositū in p̄incipio ꝓtocolli an sit cōmune ad oīa instrumēta in lib̄o appositā.ibi.nu.33.
5 Signū vniuersale relatū ad verbū p̄teriti vel p̄sentis tp̄is recipit limitationē.in.l.j.ff.nūtiatio.nu.21.ff.de ope.no.nun.fo.6.
Signū vniuersale appositū verbo futuri tp̄is si dispositio cōtinet noui actus concessionē recipit limitationem.fallit fauor̄e publice vtilitatis. ibi.nu.22.z nu.24.
Signū vniuersale appositū verbo futuri tēp̄oris z dispositio continens iuris iam cōcessi extēsionē non recipit limitationē:z qualiter hoc p̄ocedat.ibi.nu.23.z.25.
Signū suum q̄ debeat apponere notarius in instrumēto.in.ff.sed et si. nu.5.in aut.de instru.cau.fo.32.
6 **Significatio** p̄pria verbi sumitur ex diffinitione:et qñ diffinitio repugnat allusioni statur diffinitioni.in.l.liberorū.nu.11.ff.de verb.signi.fo.258.
1 Significatio p̄pria vnde sumatur z qualiter cognoscatur.in repe.l.oēs populi.nu.59.de iusti.z iur.fo.13.
6 Significatio p̄pria assumitur ex etymologia vocabuli.in.l.j.nu.15.ff. ad municipales.fo.239.
4 Significationi p̄prie vocabuli statur qñ nō cōstat de volūtate defuncti in.l.in ambiguo.nu.1.ff.de reb.dub.fo.104.
Significatio illa vocabuli habentis plures significationes accipitur q̄ congruit volūtati defuncti.ibi.nu.3.

1 **Simonia** nō b3 locū in curia romana.in repe.l.barbarius. nu.1.ff.de offi.p̄eto.fo.34.
Preces quando inducāt simoniam.remissiue.in.ff.z banc.nu.6.in aut. quo.opor.epis.fo.11.
6 Simonia nō punitur vt d3.in.l.vnica.nu.1.ff.ad.l.iul.de ambi.fo.188.

1 **Simulatio** que fit ad iustā defensionē alteri:nō est dolus in.l.j.ff.dolū.nu.1.ff.de dolo.fo.128.
2 Simile nullū est idem.in.l.qō nerua.nu.2.ff.depo.fo.104.
2 Simul fieri dicitur qō fit eadē die ꝙ valet ad excusandū.in.l.in'operis. nu.1.ff.locati.fo.131.
6 Simul fieri d̄z qō fit successiue.in.l.si plures.nu.1.ff.de iniur.fo.143.
2 Simul d̄z fieri qō fit eodē die l3 diuersis mom̄etis fiat.in.l.si fundus.ff. si duo.nu.1.ff.de pigno.fo.139.

1 **Simplex** p̄o composito ponitur.in.l.si seruus.nu.1.ff.ad legem aquil.fo.192.
3 Simplex d̄z qō fit sine plica z confertur in vnū casum tm̄ z non in duos casus.in.l.j.nu.4.ff.de vulg.z pupil.fo.134.
6 Simpliciter dictio accipitur pure z sine duplicitate.in.l.j.ff.si qs simpliciter.nu.3.ff.de verb.obli.fo.3.
2 Simpliciter dicitur fieri quod est sine distinctione.in.l.coīri.numero.1. ff.p̄o socio.fo.111.
8 Simplicitas pl3.in.l.manifestissimi.ff.sed q̄rebatur.nu.1.C.de fur.fo.6.
5 Simplū est in duplo z illud simplū est rei p̄secutoriū qñ statutū dicit ꝙ qs soluat duplū.in.l.hoc edicto.ff.q̄retib'.nu.1.ff.de publi.z vec.fo.52.
Simplū ꝙ insit in pena quadrupli.ff.l.ab his.nu.1.C.de naui.li.xj.f.25.
6 Simplū adest in duplo nisi aliter appareat.in.l.sanctio legum.nu.6.ff. de penis.fo.208.

3 **Syndicus** denūtiat occidētē bānitū q̄ ēt licite poterat occidi.in.l.si qs.ff.si marit'.nu.2.ff.ad ille.fo.191.
Syndic' sciēter falsū3 denūtiās punit̄.in.l.j.nu.1.C.de decu.li.xj.f.46.
8 Syndicus an accuset nomine syndicario.remissiue.in.l.ij.nume.5.C.de bis quibus vt indig.folio.38.
1 Syndic': Actor:z Econom' differūt:q̄ differētia nō attēditur de iure canonico.in.l.j.ff.qb' aūt.nu.1.ff.qō cuiusch vni.no.fo.112.
1 Syndic' q nō denūtiauit maleficiū infra tp̄s excusatur si iudex fuit absens.in.l.ij.ff.itē si.nu.9.ff.si qs in ius voc.nō ierit.fo.61.
3 Syndic' denūtiās mot' nō iustis rationib' pōt puniri.in.l.cū quidā.ff. qō dicitur.nu.4.ff.de acq.here.fo.172.
Syndic' ꝙ seipsum denūtiare nō tenetur si vere scit se nō deliqsse l3 sit fama ꝙ ipse deliq̄rit.ibi.nu.7.
4 Syndic' an incurrat penā si maleficia q̄ ignorauit non denūtiauit.in.l. heredē.nu.1.ff.de bis qui.vt indig.fo.113.
6 Syndic' ꝙ nō teneat denūtiare maleficiū ēt si nulla pena imponat.in l.accusatorē.ff.accusationē.nu.5.ff.ad turpil.fo.190.
7 Syndic' elect' a cōsilio ciuitatis ad syndicādū officialē dicit delegat'. in.l.si.nu.11.C.vbi z apud quem.fo.101.
6 Syndicus ciuitatis si citatur cōstituitur in dolo.in.l.nō potest.nume.1. ff.de regu.iur.fo.263.
4 Syndic' cōpulsus denūtiare maleficia a iudice qñ excusēt a pena.in.l. ij.ff.qd ergo.nu.1.ff.ad textul.fo.186.
7 Syndicus ꝙ possit de calūnia iurare.in.l.cū z iudices.ff.hoc etiā.nu.3. C.de iureiuran.fo.108.
2 Syndic' ville pōt vēdere possessiones nō soluētiū collectas.in.l.creditor.nu.4.ff.de act.emp.fo.126.
2 Capella exīstēs in fundo ꝙ eovēdito cēsetur vēdita nisi habeat aditū ex publico.in.l.si mercedē.ff.si fundū.nu.1.ff.de act.emp.fo.126.
3 Syndic' fact' a capitulo cū autoritate superioris nō agit3 superiorē litigātem cū capitulo.in.l.pōt.nu.4.ff.de auto.tu.z cu.fo.71.
Item si est factus a populo cum autoritate potestatis:qr nō litigat contra ipsum potestatem.ibidem.
4 Syndic' ciuitatis pōt petere relictū factū ad cōstruendā vel ornādā ecclesiā.in.l.ciuitatib'.nu.2.ff.de leg.j.fo.29.
Item ex officio ep̄i vel iudicis secularis hoc peti pōt.ibidē.
Syndicus ciuitatis z quilibet de populo potest petere relictum pauperibus.ibi.nu.4.
3 Syndicus cōstituit' ad certū tēpus finito tēpore z lite contesta.an possit cogi ad causam p̄sequendā.in.l.ita aūt.ff.post completū.nu.1.ff.de admini.tuto.z cura.fo.59.
6 Syndic' vniuersitatis qō possit accusare syndicario noīe vniuersitatis in.l.certis.ff.pupillus.nu.7.ff.de accusa.fo.156.
6 Syndic' cōstitut' ab vniuersitate ad litigādū vsq; ad annū si pendente causa ann' labatur z alius cōstituat an aduersari' possit petere vt p̄imus cōfirmet.in.l.creditor.ff.substituti.nu.1.ff.de appel.fo.221.
5 Syndic' vniuersitatis cōstitut' ab adunātia generali q̄ pōt legē cōdere potest p̄o debito vniuersitatis obligare singulares p̄sonas z bona eorum sicut potuisset talis vniuersitas faciendo legem vel statutū de hoc. in.l.si se nō.ff.actor.nu.9.ff.de re iudi.fo.114.
Syndic' cōstitut' ab vniuersitate babēte potestatē legis cōdende obligando vniuersitatē z singulares p̄sonas non intelligit eas obligare insolidū sed in viriles z p̄o parte.ibi.nu.10.
Syndicus talis obligando bona vniuersitatis z singulariū p̄sonarū obligat bona singulorū insolidū.ibi.nu.11.
5 Syndicus q ex forma statuti tenetur denuntiare maleficiū an teneatur denūtiare interficientē bānitū qui poterat impune occidi:ꝙ sic.in.l.si.ff. diuus.nu.3.de publi.z vecti.fo.55.
Syndicus vt dicatur legitime ordinatus vniuersitas mādato superioris cōuocari debet in loco cōsueto z sono campane.in.l.actuarios.nu.1. C.de nume.lib.xij.fo.49.
5 Syndic' non incurrit penā si denūtiat maleficia occulta.in.l.semper.ff. hoc interdictū.nu.2.ff.qō vi aut clam.fo.160.
1 Syndic' qñ est cōstitut' ad obligādū vniuersitatē z singulares qñ singuli possint cōuenir̄i.in.l.sicut.nu.2.ff.qō cuiusch vni.fo.113.
4 Syndic' ciuitatis qualr̄ d3 cōstitui.in.l.oīb'.nu.1.ff.ad treb.fo.149.
1 Syndic' cōstitut' cū autoritate capti an possit a solo abbate reuocari. remissiue.in.l.illud.ff.qō si actor.nu.2.ff.qō cuiusch vni.fo.113.
Idem in actore cōstituto a tutore cū consensu pupilli.ibidem.
Syndic' qualr̄ cōstituat qñ est cōstitutio inter vniuersitatē z rectorē.remissiue.in.d.l.illud.ff.actor.nu.1.ff.qō cuiusch vni.fo.114.
Syndicū cōstituentes si sint excōicati an teneat cōstitutio.ibi.nu.2.
2 Syndicus si fuit cōstitut' per cōciliū ad obligandū cōe z populū z singulares p̄sonas p aliquo cōtractu ꝙ singulares p̄sone p tali cōtractu potuīt cōuenir̄i.in.l.ciuitas.nu.5.ff.si cer.peta.fo.18.
4 Syndicum cōstituere potest pars expulsa de ciuitate.in.l.si qs a filio.ff. si parti.nu.1.ff.de lega.j.fo.11.
8 Syndici non tenētur denūtiare maleficia occulta.in.l.si ideo.nu.1.C.de bis quib.vt indig.fo.39.
Syndic' p̄uenēt' nō tenetur denūtiare.in.l.sorore.nu.1.C.eo.titu.
6 Syndici q accipiūt pecuniā vt aliquē falso denūtient tenetur pena falsi eodē modo ciues q procurāt vt alius falso denūtietur.in.l.lege corne.ff. qui delatorē.nu.1.ff.de falsis.fo.182.
6 Syndici z alij officiales q necessitātur nō tenētur nisi de euidenti calūnia.in.l.ab accusatione.ff.nūtiatores.nu.1.ff.ad turpil.fo.191.
Syndicus denūtians si non probat z qō sit in euidēti calūnia punitur

extra ordinem

extra ordinem.ibidem.numero.2.
8 Syndici vniuersitatis in creatione ꝙ debeat interuenire autoritas superioris.in.l.j.nu.1.C.de ser.reip.manumis.fo.59.
6 Syndici cōitatis denūtiātes maleficia ad alterius instigationē quādo excusantur.in.l.athalet'.nu.4.ff.de falsis.fo.185.
Syndicū facit cōciliū ciuitatis.ff.l.pcuratores.nu.1.C.de'decu.li.x.f.16.
7 Syndicus factus in concilio habente autoritatē faciendi statuta habet vim legis:z per talē syndicū poterunt obligari bona singulorū.in.l.do nationes.nu.4.C.de do.inter vi.z vxo.fo.186.
7 Syndicatus cōmunis est munus publicū.in.l.placet.in.ij.lec.nu.24.C. de sacrosan.eccle.fo.15.
7 Si exīstēs in officio ad aliud eligīt per hoc nō excusāt a syndicatu.in.l. j.nu.1.C.vt om.tam ciui.ꝙ crimi.fo.42.
Syndicat' si nō finiatur in termino statuto tamē adhuc durat l3 rector non cogatur stare in ciuitate.ibi.nu.2.

Sine dictio:z absq;:magis separationē ꝙ exceptionē denotāt.in l.si eū.ff.qui iniuriarū.ff.si qs cau.fo.70.

4 **Siue** dictio est disiunctiua:z posita inter duas oīones futuri tp̄is inducit cōditiones disiunctiue.ibi.nu.13.
Sine dictio qñ est mere alternatiua ponit quo ad sensum:z quo ad verba:z qñ sensum tātū.in aut.vt oēs obe.iudi.p.nu.11.z.13.fo.29.

3 **Singula** que nō p̄sunt nec nulla iuuāt.in.l.spadonem.ff.qui iura.nu.1.ff.de excu.tu.z cu.fo.82.
3 Singularia duo disiunctiue posita copulantur pluraliter.in.l.j.nu.6.ff. de tu.z ra.dist.fo.87.

3 **Socer** z marit' qñ tenētur ad dotem altero ipsorū ad inopiam vergente mulier pōt agere ad dotē.in repetitio.l.si constante.nu.32.ff.solu.matrimo.fo.19.
Soceri appellationē an veniat pater sponsi:z nomine vxoris cōtinetur sponsa.in.l.cū pater.nu.1.ff.de parici.fo.181.

2 **Socius** non cōdēnatur vltra ꝙ facere possit.in.l.verum.nu.1. ff.p̄o socio.fo.112.
7 Socius criminis nō est idoneus testis in criminalibus.in.l.qñ.nu.1.et 3.C.de testi.fo.151.
Socius p̄o socio in ciuili nō potest testificari.ibi.nu.2.z.5.
6 Socius vtens re cōi aliter quā ad vsum destinatū dicitur furtū facere. in.l.si socius.nu.1.ff.de fur.fo.124.
6 Socius eiusdē criminis repellitur ab accusando.in.l.qui accusare.nu. 8.ff.de accusa.fo.160.
4 Socī' nō capax capit p̄ sociū capacē.in.l.si is.nu.1.ff.de lib.lega.fo.100.
Socius banniti occidens bannitū p̄ditorio modo punitur.in.l.vltima.nu.2.C.de dela.lib.x.fo.9.
7 Socius sciēter accipiēs rem alienā p̄ sua parte in diuisiōe re euicta qō nō agat cōtra sociū.in.l.si familie.nu.1.C.familie hercisc.un.fo.130.
Socius d3 fieri copia oīm instrumētorū sine cause cognitione.in.l.procuratores.nu.2 C.de eden.fo.47.
2 Socij pluresvnius negotiationis in diuersis locis videtur inuicē institores z inuicē p̄epositi.in.l ei' qui.nu.31.ff.si cer.pe.fo.23.
2 Socij qñ dicuntur duo reī:itē quādo videātur inuicē fideiubere.in.l.si vnus.nu.1.ff.p̄o socio.fo.113.
6 Jura q̄ dicūt siue sint socij siue nō ad hoc vt pactū vni' p̄osit alteri de qua societate intelligātur.in.l.ex duob'.nu.22.ff.de duob' reis.fo.63.
4 Si ex duob' socijs alter inuito socio vadit ad mercādū suscipiens in se periculū z lucratur non cōmunicat cū socio lucrū.in.l.quia.nume.7.ff. ad trebel.fo.145.
4 Socij ꝙ aliqui sint quomodo intelligatur.in.l.liberationē.ff.inde.nu. 5.ff.de libe.lega.fo.97.
4 Societate ℥cta cū pacto ꝙ si qua iusta hereditas illa cōiretur ꝙ cōicatur illa in qua alter socius est heres institut' ab eo cui successur' erat ab intestato.in.l.hec verba.nu.8.ff.de leg.j.fo.3.
Societas debet habere notarios.in aut.de armis.nu.5.fo.36.
5 Societas inter fratres tacite ℥bitur ex solo vsu in eo in q̄ tm̄ apparet vsus inter eos.in.l.j.ff.si qs hoc.nu.2.ff.de iti.actuq; p̄nato.fo.156.
Societas si ℥bitur de hereditate futura nō intelligit cōicari ipsa spes ꝛ hereditas sub cōditiōe si obuenerit.ff.l.is pōt.nu.5.ff.de acq.here.f.168.
2 Societas ꝙ träfeat ad heredes fieri non potest per pactū.in.l.ideo mote.nu.1.ff p̄o socio.fo.112.
Societas vectigaliū transit ad heredes qñ sunt apti.ibi.nu.3.
6 Societas que dicatur cōtracta inter patrem z filium.remissiue.in.l.qui hominē.ff.si gener.nu.2.ff.de solu.fo.90.
Societas inter fratres augmētat inter eos affectionem z eos cariores reddit.in.l.cū allegas.nu.1.C.de castrē.lib.xij.fo.48.
3 Societas an p̄sumatur ℥cta inter plures fratres simul cōmorātes z p̄o nētes lucrū in cōi.remissiue.in.l.in cōcubinatu.nu.6.ff.de cōcu.fo.45.
Societas quādo exīguatur agēdo actione p̄o socio.in.l.actione.nu.1. ff.p̄o socio.fo.112.
7 Societas videtur cōtracta in fundo eoipso ꝙ fundus cōmunis emitur. in.l.ij.nu.1.C.p̄o so.fo.173.
Societas non tribuit vacationē numerum.in.l.vltima.numero.2.C.de mune.li.x.fo.20.
3 Societas inter duos fratres vel inter patrū z nepotes qñ tacite dicatur ℥cta.in.l.titiū.ff.altero.nu.5.ff.de admi.tuto.z cura.fo.66.
Societas que ℥batur contracta si plures fratres.vel patruus z nepotes insimul habitant.ibidem.nu.6.

6 **Sodales** vocantur etiā qui sunt de eodē collegio.in.l.sodales.nu.1.ff.de colle.illici.fo.147.
Sodomita an testari possit.in aut.vt nō lugu.cōtra nat.nu.7.fo.33.

1 **Solennitas** substātialis est qua omissa potest cōtingere mutatio circa substātiā act' de quo agitur. in.l.cū hi.ff.si p̄etor.nu.1.ff.de trāsac.fo.95.
Solēnitas leuis est q̄ nō habet mutare substātiā act'.ibi.nu.2.
1 Solēnitas iur3 pōt per p̄tes relaxari.i.l.j.ff.l3 si p̄tor.nu.1.ff.de fer.f.71.
8 Solēnitas ℣borū in testamētis reiicit.in.l.qñ.nu.1.C.de testa.fo.17.
Solēnitas q̄ d3 interuenisse post actū si omittat qō act' p hoc nō vitiatur ipso iure sed ope exceptionis.in aut.de ecclesiben.nu.5.fo.24.
7 Solennitas iuris ciuilis nō b3 locū in relictis factis ad pias causas a constituto in mortis articulo.in repe.l.j.nu.63.z.74.in repeti.l.j.nu.63. C.de sac.san.eccle.fo.12.
Solennitas introducta p̄ tex.in.ff.q̄cūq;.in aut.de alie.in alienatione rei ecclesie.hodie nō est necessaria sed sufficit seruare solēnitatē introductam de iure canonico.ibi.nu.11.fo.52.
6 Nō differētie iter testes z instr̄a vt p̄sumat solēnitas quā natura ℣borū nō cōprehēdit l3 est apta cōprehēdere.in.l.sciēdū.nu.6.ff.de ℣b.obl.f.15.
Solennitas que z quanta requiratur in edificatione ecclesie.in aut.vt nul.fabri.nu.1.fo.28.
3 Solēnitas testamēti nō pōt tolli pacto.i.l.testamēti.nu.3.ff.de test.f.94.
Solēnitas testamēti an possit minui p̄ statutū.remissiue.ibi.nu.4.
3 Solēnitas eadē regritur in mutādo actū vel illi addendo q̄ regritur in cōstituēdo.in.l.heredes.ff.si qd post.nu.1.ff.de testa.fo.98.
7 Solennitas publicādi testamētū pōt per statutū minui z mutari.in.l.j. nu.23.C.de sum.trini.fo.5.
Solēnitas subbastationis nō ꝓbatur interuenisse l3 in instrumēto enūtiative dicat ꝙ facta fuerit.in.l.j.nu.4.C.de fide instru.lib.x.fo.6.
3 Solēnitas leuis q̄ dicatur.in.l.j.ff.qō aūt.nu.2.ff.de ven.inspi.fo.44.
7 Solēnitas aut.hoc ius.C.de sa.san.eccle.nō regrit̄ in alienatione rerū ecclesie:sed illa q̄ ponitur.gij.q.3.ff.c.siue ibi.nu.19.fo.25.
4 Solēnitas testamēti qñ sufficit ꝙ ꝓbetur ꝙ duos testes z qñ septē requirantur.in.l.j.ff.sufficit.nu.1.ff.de bo.pos.fin tabu.fo.180.
Solēnitas extrinseca nō p̄sumit.in.l.j.nu.5.C.de fide instru.li.x.fo.6.
6 Solēnitas extrinseca p̄sumit.in.l.sciēdū.nu.1.ff.de ver.obli.fo.15.
Solennitas intrinseca que:z que extrinseca.ibi.nu.2.
Solennitas narrata in instrumēto que tpe cōfecti instrumēti potuit interueniri p̄sumitur ꝙ interuenerit.ibi.nu.3.
Solennitas quādo p̄sumatur.ibi.nu.5.
3 Solēnitas eadē regritur in destructione testamēti que in cōstructione. in.l.in fraudē.ff.sicut.nu.1.ff.de testa.mili.fo.161.
7 Solēnitatē allegāti incūbit onus ꝓbandi.in.l.si interrogatione.nu.5. C.de vsuris.fo.168.
Solēnitas quādo p̄sumatur ꝙ interuenerit.ibi.nu.6.z.8.
Jtatio quare solēnitas intrinseca p̄sumat sed extrinseca nō.ibi.nu.9.
7 Solēnitas testiū nec rogit' nō regritur in testamēto ad pias causas.in repe.l.j.nu.70.75.z.76.C.de sac.san.eccle.fo.13.
2 Solēnitatis leuis omissio qñ vitiat.i.l.j.ff.si plures.n.13.ff.de exer.ac.f.92.
Solēnitates in instrumētis requisite.remissiue.in.ff.illud quoq;.nu.2. in aut.quib.mo.natu.fo.30.
Solēnitati regrenti ſmiam in scriptis ferri z recitari partes renuntiare possunt.in.l.si.nu.4.C.de p̄inile.scho.lib.xij.fo.47.

Solidus solut' susceptori p̄ libra nō pōt fine licētia i massa redigi.in.l.vnica.nu.1.C.de auri publi.li.x.fo.25.
Solidus dictio in iure intelligitur de aureo.in.l.quotiescūq;.nu.1.C.de susceptо.lib.x.fo.24.

6 **Solutio** qñ debet fieri negātī sibi solutū fuisse sine vt p̄sumpto sine vt officiali publi.negās non tenet ꝓbare sed debitor.in.l.in illa stipu.nu.6.ff.de verb.obli.fo.11.
1 Solutio partis parit liberationē in parte:quo ad cōmissionē pene tñ nihil opatur.in.l.si seru'.ff.si plurib.nu.5.ff.si qs cau.fo.70.
6 Solutionis verbū qñ cōprehēdat acceptilationē z oēm aliā liberationem.in.l.solutionis.nu.1.ff.de solu.fo.91.
2 Solutio que parit fideiussori repetitionē nō parit reo liberationē.in.l. cum bis.nu.2.ff.de condi.inde.fo.56.
2 Solutioni certe quātitatis qñ adiiciūtur plures termini in fine cuiusli bet termini debet fieri solutio et incipit mora.remissiue.in.l.lecta.nu.3. z.14.ff.si cer.peta.fo.21.
Solutio fiēda in moneta semp intelligit de ꝓbis:ideo illa ꝓba i instrīs boni z iusti pōderis nihil operātur.in.l.lecta.nu.5.ff.si cer.peta.fo.21.
Solutio collectorū non pōt ꝓbari per testes.in.l.j.nu.9.C.de apochis pub.lib.x.fo.13.
4 Solutio estimationis rei legate facte a vno ex heredib' oēs alios ipso iure liberat.in.l.si tibi.ff.si testamēto.nu.6.ff.de leg.j.fo.23.
6 Solutio fideiussoris plurū qñ oīb' ꝓfit.i.l.q̄ties.nu.1.ff.de solu.fo.90.
6 Solutio facta vni ex correis credēdi qñ tollat actionē alteri⁹.in.l.ex duobus.nu.1.ff.de duo.reis.fo.62.
Solutione partis facta ab aliq̄ ex reis debendi an videat facta diuisio ita ꝙ amodo qlibet debeat viriliter cōueniri.ibi.nu.3.

Universidad del Rosario Archivo Histórico

Et ponitur etiam p̄z quando. ibi. nu. 4.
3 Si dictio nō facit cōditionē qñ adiȝcitur ei qō tacite inerat de necessitate. in. l. muto. ℣. sub cōditione. nu. 2. ff. de inte. fo. 47.
Si dictio: ꝛ cū: quando differant. in. l. quādocūq;. ℣. non solū. nu. 1. ff. de verbo. signi. fo. 257.
4 Si dictio regulariter facit rem dubiam. in. l. demonstratio. ℣. qō autem. nu. 7. ff. de cōdi. ꝛ demon. fo. 120.
4 Si dictio qñ respicit verbū p̄sentis vel p̄teriti tp̄is tunc nō facit conditionē. in. l. j. nu. 2. ff. de cōdi. ꝛ demon. fo. 115.
Et an ꝛ qñ faciat cōditionē cū respicit verbū futuri tp̄is. ibi. nu. 3.
Si dictio p̄z quis imp̄z opie ponitur: ꝛ etiam quando vnitur copule ibidem. nu. 4. ꝛ. 6.

Sicut dictio non facit oīmodā similitudinē. in. ℣. sed ꝛ si. nu. 2. in aut. de instru. caut. fo. 32.

3 **Sigillans** videtur cōsentire. in. l. que dotis. nu. 27. ff. soluto matrimonio. fo. 26.
3 Sigillans alieno annulo id exp̄imere debet. in. l. ad testium. ℣. si ab ipo nu. 1. ff. de testa. fo. 99.
3 Sigillando qñ qs videatur app̄obare. in. l. in fraudem. ℣. sicut. nu. 3. ff. de testamen. mili. fo. 161.
7 Sigillo ep̄i creditur. in. l. si qua p calūnia. nu. 1. C. de epi. ꝛ cle. fo. 29.
1 Sigillū solū nō sufficit ad ꝓbationē. in p̄in. digestoꝝ. nu. 7. fo. 2.
7 Sigillū ponēs in charta nō videtur app̄obare ea q̄ in ea cōtinētur. in l. ij. nu. 1. C. de reb᷒ alie. nō alienan. fo. 175.

3 **Signum** vniuersale de sui natura regrit᷒ plura. iu. l. si cōstāte ℣. quoties. nu. 4. ff. fol. ma. fo. 22.
1 Signū tabellionis necessariū in instrumēto ad validitatē instrumenti. in. l. si qs. in repe. ℣. si initiū. nu. 32. ff. de eden. fo. 78.
Signū appositū in p̄incipio ꝓtocolli an sit cōmune: ad oīa instrumēta in libro apposita. ibi. nu. 43.
5 Signū vniuersale relatū ad verbū p̄teriti vel p̄sentis tp̄is recipit limitationē. in. l. j. ℣. nūtiatio. nu. 21. ff. de ope. no. nun. fo. 6.
Signū vniuersale appositū verbo futuri tp̄is si dispositio cōtinet noui actus concessionē recipit limitationem. fallit fauore publice vtilitatis. ibi. nu. 22. ꝛ nu. 24.
Signū vniuersale appositū verbo futuri tp̄oris ꝛ dispositio continens iuris iam cōcessi extētionē non recipit limitationē: ꝛ qualiter hoc p̄ceda. ibi. nu. 23. ꝛ. 25.
Signū suum q̄ debeat apponere notarius in instrumēto. in. ℣. sed et si. nu. 5. in aut. de instru. cau. fo. 32.

6 **Significatio** ꝓpria verbi sumitur ex diffinitione: et qñ diffinitio repugnat allusioni statur diffinitioni. in. l. liberoꝝ. nu. 11. ff. de verb. signi. fo. 258.
1 Significatio ꝓpria vnde sumatur ꝛ qualiter cognoscatur. in repe. l. oēs populi. nu. 59. de iusti. ꝛ iur. fo. 13.
6 Significatio ꝓpria assumitur ex etymologia vocabuli. in. l. j. nu. 15. ff. ad municipales. fo. 239.
4 Significationi ꝓprie vocabuli statur qñ nō cōstat de volūtate defuncti in. l. in ambiguo. nu. 1. ff. de reb. dub. fo. 104.
Significatio illa vocabuli habentis plures significationes accipitur q̄ congruit volūtati defuncti. ibi. nu. 3.

1 **Simonia** nō ht̄ locū in curia romana. in repe. l. barbarius. nu. 1. ff. de offi. ꝓpreto. fo. 34.
℣Preces quando inducāt simoniam. remissiue. in. ℣. ꝛ banc. nu. 6. in aut. quo. opoz. epis. fo. 11.
6 Simonia nō punitur vt ht̄. in. l. vnica. nu. 1. ff. ad. l. iul. de ambi. fo. 188.

1 **Simulatio** que fit ad iustā defensionē alteri᷒ nō est dolus in. l. j. ℣. dolū. nu. 1. ff. de dolo. fo. 128.
2 Simile nullū est idem. in. l. qō nerua. nu. 2. ff. depo. fo. 104.
2 Simul fieri dicitur qō fit eadē die q̄ valet ad exc̄usandū. in. l. in operis. nu. 1. ff. locati. fo. 131.
6 Simul fieri ōz qō fit successiue. in. l. si plures. nu. 1. ff. de iniur. fo. 143.
2 Simul ōz fieri qō fit eodē die ht̄ diuersis momētis fiat. in. l. si fundus. ℣. si duo. nu. 1. ff. de pigno. fo. 119.

1 **Simplex** ꝓ compōsito ponitur. in. l. si seruus. nu. 1. ff. ad le gem aquil. fo. 192.
3 Simplex ōz q̄ fit sine plica ꝛ confertur in vnū casum tm̄ ꝛ non in duos casus. in. l. j. nu. 4. ff. de vulg. ꝛ pupil. fo. 134.
6 Simpliciter dictio accipitur pure ꝛ sine duplicitate. in. l. j. ℣. si qs simpliciter. nu. 7. ff. de verb. obli. fo. 3.
2 Simpliciter dicitur fieri quod est sine distinctione. in. l. coiri. numero. 1. ff. ꝓ socio. fo. 111.
8 Simplicitas plz. in. l. manifestissimi. ℣. sed q̄rebatur. nu. 1. C. de fur. fo. 6.
5 Simplū est in duplo ꝛ illud simplū est rei p̄secutoziū qñ statutū dicit q̄ qs solvat duplū. in. l. hoc edicto. ℣. q̄rētib᷒. nu. 1. ff. de publi. ꝛ vec. fo. 52.
Simplū q̄ insit in pena quadrupli. l. ab bis. nu. 1. C. de naui. li. xj. f. 25.
6 Simplū adest in duplo nisi aliter appareat. in. l. sanctio legum. nu. 6. ff. de penis. fo. 208.

3 **Syndicus** denūtiat occidētē bānitū q̄ ēt licite poterat occidi. in. l. si qs. ℣. si marit᷒. nu. 2. ff. ad sille. fo. 191.
Syndic᷒ sciēter falsū denūtiās punit᷒. in. l. j. nu. 1. C. de decu. li. xj. f. 46.
8 Syndicus an accuset nomine syndicario. remissiue. in. l. ij. nume. ℣. C. de bis quibus vt indig. folio. 38.
1 Syndic᷒: Actoꝝ: ꝛ Econom᷒ differūt: q̄ differētia nō attēditur de iure canonico. in. l. j. ℣. qb᷒ aūt. nu. 1. ff. qō cuiusq; vni. no. fo. 112.
1 Syndic᷒ q nō denūtiauit maleficiū infra tp̄s excusatur si iudex fuit absens. in. l. ij. ℣. itē si. nu. 9. ff. si qs in ius voc. nō ierit. fo. 61.
3 Syndic᷒ denūtiās mot᷒ nō iustis rationib᷒ pōt puniri. in. l. cū quidā. ℣. qō dicitur. nu. 4. ff. de acq. here. fo. 172.
Syndic᷒ q̄ seipsum denūtiare nō tenetur si vere scit se nō deligsse ht̄ sit fama q̄ ipse deligrit. ibi. nu. 7.
4 Syndic᷒ an incurrat penā si maleficia q̄ ignoꝝauit non denūtiauit. in. l. heredē. nu. 1. ff. de his qui. vt indig. fo. 113.
6 Syndic᷒ q̄ nō teneat denūtiare maleficiū ēt si nulla pena imponat᷒. in l. accusatoꝝ. ℣. accusationē. nu. 5. ff. ad turpil. fo. 190.
7 Syndic᷒ elect᷒ a cōsilio ciuitatis ad syndicādū officiale dicit᷒ delegat᷒. in. l. si. nu. 11. C. vbi ꝛ apud quem. fo. 101.
6 Syndicus ciuitatis si citatur cōstituitur in dolo. in. l. nō potest. nume. 1. ff. de regu. iur. fo. 263.
4 Syndic᷒ cōpulsus denūtiare maleficia a iudice qñ excusat᷒ a pena. in. l. ij. ℣. qd ergo. nu. 1. ff. ad turpil. fo. 186.
7 Syndicus q̄ possit de calūnia iurare. in. l. cū ꝛ iudices. ℣. hoc etiā. nu. 3. C. de iureiuran. fo. 108.
2 Syndic᷒ ville pōt vēdere possessiones nō solutū collectas. in. l. creditoꝝ. nu. 4. ff. de act. emp. fo. 126.
2 Capella existēs in fundo q̄ eo vēdito cēsetur vēdita nisi habeat aditū ex publico. in. l. si mercedē. ℣. si fundū. nu. 1. ff. de act. emp. fo. 126.
3 Syndic᷒ fact᷒ a capitulo cū autoritate supioris nō agit ℈ supiorē litigātem cū capitulo. in. l. pōt. nu. 4. ff. de auto. tu. ꝛ cu. fo. 71.
Item si est factus a populo cum autoritate potestatis: q: nō litigat contra ipsum potestatem. ibidem.
4 Syndic᷒ ciuitatis pōt petere relictū factū ad cōstruendā vel ornādā ecclesiā. in. l. ciuitatib᷒. nu. 2. ff. de leg. j. fo. 29.
Item ex officio ep̄i vel iudicis secularis hoc peti pōt. ibidē.
Syndicus ciuitatis ꝛ quilibet de populo potest petere relictum pauperibus. ibi. nu. 4.
3 Syndicus cōstitut᷒ ad certū tēpus finito tēpore ꝛ lite contesta. an possit cogi ad causam p̄sequendā. in. l. ita aūt. ℣. post completū. nu. 1. ff. de admini. tuto. ꝛ cura. fo. 59.
6 Syndic᷒ vniuersitatis qō possit accusare syndicario noīe vniuersitatis in. l. certis. ℣. pupillus. nu. 7. ff. de accusa. fo. 156.
6 Syndic᷒ cōstitut᷒ ab vniuersitate ad litigādū vsq; ad annū si pendente causa ann᷒ labatur ꝛ alius cōstituat an aduersari᷒ possit petere vt p̄imus cōfirmet. in. l. creditoꝝ. ℣. subscripti. nu. 1. ff. de appel. fo. 221.
5 Syndic᷒ vniuersitatis cōstitut᷒ ab adunātia generali q̄ pōt legē cōdere potest ꝓ debito vniuersitatis obligare singulares p̄sonas ꝛ bona eorum sicut potuisset talis vniuersitas faciendo legem vel statutū de hoc. in. l. si se nō. ℣. actoꝝ. nu. 9. ff. de re indi. fo. 114.
Syndic᷒ cōstitut᷒ ab vniuersitate habēte potestatē legis cōdende obligando vniuersitatē ꝛ singulares p̄sonas non intelligit eas obligare in solidū sed in viriles ꝛ ꝓ parte. ibi. nu. 10.
Syndicus talis obligando bona vniuersitatis ꝛ singulariū p̄sonarū obligat bona singulorū insolidū. ibi. nu. 11.
5 Syndicus q ex forma statuti tenetur denuntiare maleficiū an teneatur denūtiare interficientē bānitū qui poterat impune occidi: q̄ sic. in. l. fi. ℣. diuus. nu. 3. de publi. ꝛ vecti. fo. 55.
Syndicus vt dicatur legitime ordinatus vniuersitas mādato superioris cōuocari debet in loco cōsueto ꝛ sono campane. in. l. actuarios. nu. 1. C. de nume. lib. xij. fo. 49.
5 Syndic᷒ non incurrit penā si denūtiat maleficia occulta. in. l. semper. ℣. hoc interdictū. nu. 2. ff. qō vi aut clam. fo. 160.
1 Syndic᷒ qñ est cōstitut᷒ ad obligādū vniuersitatē ꝛ singulares qñ singuli possint cōuenīri. in. l. sicut. nu. 2. ff. qō cuiusq; vni. fo. 113.
4 Syndic᷒ ciuitatis qualr ōz cōstituī. in. l. oīb᷒. nu. 1. ff. ad treb. fo. 149.
1 Syndic᷒ cōstitut᷒ cū autoritate capli an possit a solo abbate revocari. remissiue. in. l. illud. ℣. qō si actoꝝ. nu. 2. ff. qō cuiusq; vni. fo. 113.
Idem in actore cōstituto a tutore cū consensu pupilli. ibidem.
Syndic᷒ qualr cōstituat qñ est cōstitutio inter vniuersitatē ꝛ rectorē. remissiue. in. o. l. illud. ℣. actoꝝ. nu. 1. ff. qō cuiusq; vni. fo. 114.
Syndicū cōstitutētes si sint excōicati an teneat cōstitutio. ibi. nu. 2.
2 Syndicus si fuit cōstitut᷒ per cōciliū ad obligandū cōe ꝛ populū ꝛ singulares p̄sonas ꝓ aliquo cōtractu q̄ singulares p̄sone ꝓ tali cōtractu potuerūt cōuenīri. in. l. ciuitas. nu. ℣. ff. si cer. peta. fo. 18.
4 Syndicum cōstituere potest pars expulsa de ciuitate. in. l. si qs a filio. ℣. si parti. nu. 1. ff. de lega. j. fo. 11.
8 Syndici non tenētur denūtiare maleficia occulta. in. l. si ideo. nu. 1. C. de bis quib. vt indig. fo. 39.
Syndic᷒ p̄tenēt᷒ nō tenetur denūtiare. in. l. sozoꝝ. nu. 1. C. eo. titu.
6 Syndici q accipiūt pecuniā vt aliquē falso denūtient tenetur pena falsi eodē modo ciues q̄ procurāt vt aliqs falso denūtietur. in. l. lege cozne. ℣. qui delatoꝝ. nu. 1. ff. de falsis. fo. 182.
6 Syndici ꝛ alij officiales q necessitātur nō tenētur nisi de evidenti calūnia. in. l. ab accusatione. ℣. nūtiatores. nu. 1. ff. ad turpil. fo. 191.
Syndicus denūtians si non p̄obat ꝛ qō sit in euidēti calūnia punitur extra ordinem

extra ordinem. ibidem. numero. 2.
8 Syndici vniuersitatis in creatione q̄ debeat interuenire autoritas superioris. in. l. j. nu. 1. C. de ser. reip. manumiss. fo. 59.
6 Syndici cōstitutis denūtiātes maleficia ad alterius instigationē quādo excusatur. in. l. athaler᷒. nu. 4. ff. de falsis. fo. 185.
Syndicū facit cōciliū ciuitatis. i. l. pcuratoꝛes. nu. 1. C. de decu. li. x. f. 16.
7 Syndicus factus in concilio habente autoritatē faciendi statuta habet vim legis: ꝛ per talē syndicū poterunt obligari bona singulorū. in. l. donationes. nu. 4. C. de do. inter vi. ꝛ vxo. fo. 186.
7 Syndicatus cōmunis est munus publicū. in. l. placet. in. ij. lec. nu. 24. C. de sacrosan. eccle. fo. 15.
7 Si egistēs in officio ad aliud eligit᷒ per hoc nō excusat᷒ a syndicatu. in. l. j. nu. 1. C. vt om. tam ciui. q̄ crimi. fo. 42.
Syndicat᷒ fi nō finiatur in termino statuto tamē adhuc durat ht̄ rector non cogatur stare in ciuitate. ibi. nu. 2.

Sine dictio: ꝛ absq; magis separationē q̄ exceptionē denotāt. in. l. si cū. ℣. qui iniuriarū. ff. si qs cau. fo. 70.

4 **Siue** dictio qñ est mere alternatiua ponit᷒ quo ad sensum: ꝛ quo ad verba: ꝛ qñ sensum tātū. in aut. vt oēs obe. iudi. ꝓ. nu. 11. ꝛ. 13. fo. 29.

3 **Singula** que nō p̄sunt nec nulla iuuāt. in. l. spadonem. ℣. qui iura. nu. 1. ff. de egcu. tu. ꝛ cu. fo. 32.
3 Singularia duo distinctiue posita copulantur pluraliter. in. l. j. nu. 6. ff. de tu. ꝛ ra. dis. fo. 87.

3 **Socer** ꝛ marit᷒ qñ tenētur ad dotem altero ipsoꝝ ad inopiam vergente mulier pōt agere ad dotē. in repetitio. l. si constante. nu. 32. ff. solu. matrimo. fo. 19.
Soceri appellatione an veniat pater sponsi: ꝛ nomine vxoris cōtinetur sponsa. in. l. cū pater. nu. 1. ff. de parici. fo. 181.

2 **Socius** non cōdēnatur vltra q̄ facere possit. in. l. verum. nu. 1. ff. ꝓ socio. fo. 112.
7 Socius criminis nō est idoneus testis in criminalibus. in. l. qm̄. nu. 1. et 3. C. de testi. fo. 151.
Socius ꝓ socio in ciuili nō potest testificari. ibi. nu. 2. ꝛ. 5.
6 Socius vtens re cōi aliter quā ad vsum destinatū dicitur furtū facere. in. l. si socius. nu. 1. ff. de fur. fo. 124.
6 Socius eiusdē criminis repellitur ab accusando. in. l. qui accusare. nu. 8. ff. de accusa. fo. 160.
4 Soci᷒ nō capax capit᷒ p̄ sociū capacē. in. l. si is. nu. 1. ff. de lib. lega. fo. 100.
Socius banniti occidens bannitū ꝓditorio modo punitur. in. l. vltima. nu. 2. C. de dela. lib. x. fo. 9.
7 Socius sciēter accipiēs rem alienā ꝓ sua parte in diuisiōe re evicta qō nō agat cōtra socium. in. l. si familie. nu. 1. C. familie herciscun. fo. 130.
7 Socio ōz fieri copia oīm instrumētoꝝ sine cause cognitione. in. l. procuratoꝛ. nu. 2 C. de eden. fo. 47.
2 Socij plures vnius negotiationis in diuersis locis videtur inuicē institores ꝛ inuicē p̄positi. in. l. ei᷒ qui. nu. 31. ff. si cer. pe. fo. 23.
2 Socij qñ dicuntur duo reiitē quādo videatur inuicē fideiubere. in. l. si vnus. nu. 1. ff. ꝓ socio. fo. 113.
6 Jura q̄ oriūt siue sint socij siue nō ad hoc vt pactū vni᷒ p̄osit alteri de qua societate intelligātur. in. l. ex duob᷒. nu. 22. ff. de duob᷒ reis. fo. 63.
4 Si ex duob᷒ socijs alter innito socio vadit᷒ ad mercādū suscipiens in se periculū ꝛ lucratur non cōmunicat cū socio lucrū. in. l. quia. nume. 7. ff. ad trebel. fo. 145.
4 Socij q̄ aliqui sint quomodo intelligatur. in. l. liberationē. ℣. inde. nu. 5. ff. de libe. lega. fo. 97.
4 Societate Ɔcta cū pacto q̄ si qua iusta hereditas illa cōcetur q̄ cōcatur illa in qua alter socius est heres institut᷒ ab eo cui successur᷒ erat ab intestato. in. l. hec verba. nu. 8. ff. de leg. j. fo. 3.
Societas debet habere notarios. in aut. de armis. nu. 5. fo. 36.
5 Societas inter fratres tacite Ɔbitur ex solo vsu in eo in q̄ tm̄ apparet vsus inter eos. in. l. j. ℣. si qs hoc. nu. 2. ff. de iti. actuq; ꝓuato. fo. 156.
Societas si Ɔbitur de hereditate futura nō intelligit cōcari ipsa spes ht̄ hereditas sub cōditiōe si obuenerit. l. i. is pōt. n. 5. ff. de acq. here. f. 168.
2 Societas q̄ trāseat ad heredes fieri non potest per pactū. in. l. ideo mote. nu. 1. ff ꝓ socio. fo. 112.
Societas vectigaliū transit ad heredes qñ sunt apti. ibi. nu. 3.
6 Societas que dicatur cōtracta inter patrem ꝛ filium. remissiue. in. l. qui hominē. ℣. si gener. nu. 2. ff. de solu. fo. 90.
Societas inter fratres augmētat inter eos affectionem ꝛ eos cariores reddit. in. l. cū allegas. nu. 1. C. de castrē. lib. xij. fo. 43.
3 Societas an p̄sumatur Ɔcta inter plures fratres simul cōmorātes ꝛ ꝓ nētes lucrū in cōi. remissiue. in. l. in cōcubinatu. nu. 6. ff. de cōcu. fo. 45.
Societas quādo extiguatur agēdo actione ꝓ socio. in. l. actione. nu. 1. ff. ꝓ socio. fo. 112.
7 Societas videtur cōtracta in fundo coīpso q̄ fundus cōmunis emitur. in. l. ij. nu. 1. C. ꝓ so. fo. 173.
Societas non tribuit vacationē numerum. in. l. vltima. numero. 2. C. de mune. li. x. fo. 20.
3 Societas inter duos fratres vel inter patruū ꝛ nepotes qñ tacite dicatur Ɔcta. in. l. titiū. ℣. altero. nu. 5. ff. de admi. tuto. ꝛ cura. fo. 66.
Societas que datur contracta si plures fratres. vel patruus ꝛ nepotes insimul habitant. ibidem. nu. 6.

6 **Sodales** vocantur etiā qui sunt de eodē collegio. in. l. sodales. nu. 1. ff. de colle. illici. fo. 147.
Sodomita an testari possit. in aut. vt nō lugu. cōtra nat. nu. 7. fo. 33.

1 **Solennitas** substātialis est qua omissa potest cōtingere mutatio circa substātiā act᷒ de quo agitur. in. l. cū bi. ℣. si prętor. nu. 1. ff. de trāsac. fo. 95.
Solēnitas leuis est q̄ nō habet mutare substātiā act᷒. ibi. nu. 2.
1 Solēnitas iurꝭ pōt per ptes relaxari. i. l. j. ℣. si ꝑtoꝛ. nu. 1. ff. de fer. f. 71.
8 Solēnitas vbozū in testamētis reiicit. in. l. qñ. nu. 1. C. de testa. fo. 17.
Solēnitas q̄ ōz interuenisse post actū si omittat᷒ qō act᷒ ꝓ hoc nō vitiatur ipso iure sed ope exceptionis. in aut. de eghiben. nu. ℣. fo. 24.
7 Solennitas iuris ciuilis nō ht̄ locū in relictis factis ad pias causas a constituto in mortis articulo. in repe. l. j. nu. 63. ꝛ. 74. in repeti. l. j. nu. 63. C. de sac. san. eccle. fo. 12.
Solennitas introducta p̄ tex. in. ℣. q̄cūq;. in aut. de alie. in alienatione rei ecclesie. hodie nō est necessaria sed sufficit seruare solēnitatē introductam de iure canonico. ibi. nu. 11. fo. 52.
6 Nō differētie iter testes ꝛ instrā vt p̄sumat᷒ solēnitas quā natura vbozū nō cōprehēdit ht̄ est apta cōprehēdere. in. l. sciēdū. nu. 6. ff. de vb. obli. f. 15.
Solennitas que ꝛ quanta requiratur in edificatione ecclesie. in aut. vt nul. fabri. nu. 1. fo. 28.
3 Solēnitas testamēti nō pōt tolli pacto. i. l. testamēti. n. 3. ff. de test. f. 94.
Solēnitas testamēti an possit minui ꝓ statutū. remissiue. ibi. nu. 4.
3 Solēnitas eadē regritur in mutādo actū vel illi addendo q̄ regritur in cōstituēdo. in. l. heredes. ℣. si qd post. nu. 1. ff. de testa. fo. 98.
7 Solennitas publicādi testamētū pōt per statutū minui ꝛ mutari. in. l. j. nu. 23. C. de sum. trini. fo. ℣.
Solēnitas subbastationis nō ꝓbatur interuenisse ht̄ in instrumēto enūtiatiue dicat᷒ q̄ facta fuerit. in. l. j. nu. 4. C. de fide instru. lib. x. fo. 6.
3 Solēnitas leuis q̄ dicatur. in. l. i. ℣. qō aūt. nu. 2. ff. de ven. inspi. fo. 44.
7 Solēnitas aut. hoc ius. C. de sa. san. eccle. nō regrit᷒ in alienatione rerū ecclesie: sed illa q̄ ponitur. xij. q. ij. c. siue ibi. nu. 19. fo. 25.
4 Solēnitas testamēti qñ sufficit ꝙ ꝓbetur ꝙ duos testes ꝛ qñ septē requirantur. in. l. j. ℣. sufficit. nu. 1. ff. de bo. pos. fm tabu. fo. 180.
Solēnitas extrinseca nō p̄sumit᷒. in. l. i. nu. ℣. C. de fide instru. li. x. fo. 6.
6 Solēnitas extrinseca p̄sumit᷒. in. l. sciēdū. nu. 1. ff. de ver. obli. fo. 15.
Solennitas intrinseca que: ꝛ que extrinseca. ibi. nu. 2.
Solennitas narrata in instrumēto que ꝓbet cōfecti instrumēti potuit interueniri p̄sumitur ꝙ interuenerit. ibi. nu. 3.
Solennitas quādo p̄sumatur. ibi. nu. ℣.
3 Solēnitas eadē regritur in destructione testamēti que in cōstructione. in. l. in fraudē. ℣. sicut. nu. 1. ff. de testa. mili. fo. 161.
7 Solēnitatē allegāti incūbit onus ꝓbandi. in. l. si interrogatione. nu. ℣. C. de usuris. fo. 168.
Solēnitas quādo p̄sumatur ꝙ interuenerit. ibi. nu. 6. ꝛ. 8.
Ratio quare solēnitas intrinseca p̄sumat᷒ sed extrinseca nō. ibi. nu. 9.
7 Solēnitas testiū nec rogit᷒ nō regritur in testamēto ad pias causas. in repe. l. j. nu. 70. 75. ꝛ. 76. C. de sac. san. eccle. fo. 13.
2 Solēnitat᷒ leuis omissio qñvitiat. i. l. j. ℣. si plures. n. 13. ff. de eger. ac. f. 92.
Solēnitates in instrumētis requisite. remissiue. in. ℣. illud quoq;. nu. 2. in aut. quib. mo. natu. fo. 30.
Solēnitati reqrenti sniam in scriptis ferri ꝛ recitari partes renuntiare possunt. in. l. si. nu. 4. C. de p̄inile. fcho. lib. xij. fo. 47.

Solidus solut᷒ susceptoꝛi ꝓ libra nō pōt fine licētia i massa redigi. in. l. vnica. nu. 1. C. de auri publi. li. x. fo. 25.
Solidus dictio in iure intelligitur de aureo. in. l. quotiēscūq;. nu. 1. C. de suscepto. lib. x. fo. 24.

6 **Solutio** qñ debet fieri negāti sibi solutū fuisse sine vt primo sive vt officiali publi. negās non teneat ꝓbare sed debitoꝛ. in. l. in illa stipu. nu. 6. ff. de verb. obli. fo. 11.
1 Solutio partis parit liberationē in parte: quo ad cōmissionē pene tm̄ nihil opatur. in. l. si ꝛu᷒. ℣. si pluriū. nu. ℣. ff. si qs cau. fo. 70.
6 Solutionis ver bū qñ cōprehēdat acceptulationē ꝛ oēm aliā liberationem. in. l. solutionis. nu. 1. ff. de solu. fo. 93.
2 Solutio que parit fideiussoꝛi repetitionē nō parit reo liberationē. in. l. cum bis. nu. 2. ff. de condi. inde. fo. 56.
2 Solutioni certe quātitatis qñ adiȝcitur plures termini in fine cuiuslibet termini deber fieri solutio et incipit moza. remissiue. in. l. lecta. nu. ℣. ꝛ. 14. ff. si cer. peta. fo. 21.
Solutio fiēda in moneta semp intelligit de ꝑbis: ideo illa ꝑba i instrīs boni ꝛ iusti pōderis nihil operātur. in. l. lecta. nu. ℣. ff. si cer. peta. fo. 21.
Solutio collectarū non pōt ꝓbari per testes. in. l. j. nu. 9. C. de apochis pub. lib. x. fo. 13.
4 Solutio estimationis rei legate facte ab vno ex heredib᷒ oēs alios ipso iure liberat. in. l. si tibi. ℣. si testamēto. nu. 6. ff. de leg. j. fo. 23.
6 Solutio fideiussoris plurū qñ oīb᷒ ꝑsit. i. l. ℣. ties. nu. 1. ff. de solu. fo. 90.
6 Solutio facta vni ex coreis credēdi qñ tollat actionē alteri᷒. in. l. ex duobus. nu. 1. ff. de duo. reis. fo. 62.
Solutione partis facta ab aliq̄ ex reis debendi an videat facta diuisio ita q̄ amodo qlibet debeat viriliter cōuenīri. ibi. nu. ℣.

Universidad del Rosario Archivo Histórico

3 Solutionē recipere quādo possit ille qui potest petere rem.in.l.non solum.nu.1.ff.fol.ma.fo.7.
Solutionem recipere ꝙ fit alienatio.ibi.nu.3.
Solutio facta creditori creditoris quādo liberat soluētē.in.o.l.nō solū §.sed si pecunia.nu.11.ff.eo.
6 Solutio facta adiecto in obligatione quādo possit ab eo repeti.in.l.iulianus.§.q fundū.nu.4.ff.de verb.obli.fo.52.
6 Solutio facta coniūcte persone nō liberat debitorē.in.l.qui hominē.§.si gener.nu.1.ff.de solu.fo.90.
4 Solutio facta perdituro si nō perdidit liberat soluentem.in.l.eum qui.nu.1.ff.de an.leg.fo.69.
1 Solutio partis in obligatione generis nō facit petitionē actoris esse in pendēti.in.l.si seruus.§.si pluriū.nu.3.ff.si qs cau.fo.70.
Solutio ptis an admittatur in stipulationib⁹ facti diuidui in iudicijs: ⁊ quid in stipulationib⁹ conuētionalib⁹.ibi.nu.4.
6 Solutio vna pōt parere diuersos effect⁹ non cōtrarios.in.l.in numerationibus.nu.1.ff.de solu.fo.92.
6 Solutio differt a liberatione: q⁊ solutio est facti: ⁊ liberatio iuris.⁊ qualiter intelligāt ꝙ solutio fit facti.in rub.nu.1.ff.de solu.fo.86.
7 Solutio facta per minorē quando transferat dominium.in.l.si.nu.1.C. si aduer.solu.fo.97.
Solutione partis facta ab altero an videatur facta diuisio.ibi.nu.37.
6 Solutio nō recōciliatur cōmixtione nūmorū qui sunt excepti mala fide.in.l.si alieni.nu.1.ff.de solu.fo.96.
Solutio q̄ confertur in persona adiecti est facti mere: ⁊ ideo heredi eius solui non pōt.in.l.si stipulatus.nu.1.eo.ti.fo.eo.
5 Solutio indebiti qui est indebitū oī iure ⁊ est facta vtroq; sciēte ꝺ: ꝓpie donatio ⁊ reqrit insinuationē.in.l.j.nu.2.ff.de dona.fo.58.
Solutio indebiti ciuiliter ꝛ naturaliter debiti nō est donatio.ibi.nu.3.
Solutio indebiti ciuiliter ⁊ naturaliter videtur donatio.ibi.
Soluens indebitū vtroq; iure etiam si habet exceptionē est similis donanti.ibidem.nu.4.
6 Solutio facta falso ꝓcuratori qui liberet debitorē: ⁊ ipse solutionē recipiens teneatur furti.in.l.falsus.nu.1.ff.de furtis.fo.124.
2 Solutio eadē non parit liberationē ⁊ repetitionē.in.l.si fideiussor.nu.1.ff.de cōditio.indebi.fo.62.
Solutio que parit liberationē non tollit obligationē ciuilem nec naturalem.ibi.nu.2.
4 Solutio facta mādatario renocato sciēter vī facta causa donationis secus si ignoranter.in.l.cū pater.§.meuio.nu.1.6.⁊.7.ff.de leg.ij.fo.44.
Solutēs scienter mādatario renocato nō liberatur.ibi.nu.7.
3 Solutio vna sufficit si plures cōueniūtur ex aliqua administratione inter oēs.in.l.tres tutores.nu.2.ff.de admini.⁊ tu.⁊ cura.fo.67.
1 Solutio partis qñ admittat.in.l.si pignori.nu.4.famil.her.fo.195.
6 Solutio vel oblatio rei deteriorate facto debitoris nō liberat eum.in.l. qui sibi.§.qui stichū.nu.1.ff.de solu.fo.90.
6 Solutio ptis in obligatione generis vel alternatiue an qñ faciat obligationē esse in pēdēti.in.l.ij.§.⁊ earū.nu.6.ff.de verb.obli.fo.4.
4 Solutio facta cedēti quādo noceat cessionario.in.l.pacta.§.si heres.nu.7.ff.ad trebel.fo.154.
6 Solutio facta ꝓcuratori falso qñ liberat debitorē.in.l.qui hominē.§.si nullo.nu.1.ff.de solu.fo.90.
7 Solutio facta falso ꝓcuratori pōt repeti.in.l.l3.nu.9.C.de pcu.fo.84.
6 Solutio pecunie in quā causam dicatur facta.in.l.cū ex pluribus.nu.1.ff.de solu.fo.100.
1 Solutio facta ab vno ex plurib⁹ eximentib⁹ an liberat alios.in.l.si per alium.§.in eū.nu.1.ff.ne quis eū qui.fo.62.
2 Solutio simplex nō cadit in penā que venit cōtra naturā actionis.in.l.si.nu.2.ff.de eo ꝙ cer.lo.fo.74.
Solutio diuturna ⁊ lōgū tempus qñ inducat ius.in.l.creditor.nu.1.C. de vsuris.fo.169.
6 Solutio nō pōt fieri sub cōditione: cōditio tamē pōt opponi effectui solutionis.in.l.in diem.nu.1.ff.de accepti.fo.101.
5 Solutionē verā ſm Ja.de are.ad.l.a quo fundus.ff.de dā.infect. ponit in.l.si prius.nu.5.ff.de ope.no.nūtia.fo.20.
4 Solutione l3 singula corpora in peculio vel hereditate ipso iure minuā tur tū qñ fit diuisio facti in vna re singulari solutio fit vel plurib⁹ ne patrimoniū deuastetur.in.l.si peculiū.§.si vero.nu.1.ff.de pecu.leg.fo.84.
6 Qñ vn⁹ ex plurib⁹ ꝺ3 penā ali⁹ rem ali⁹ estimationē ex dispositione legis an solutione vni⁹ alij liberētur.in.l.q̄ties.nu.1.ff.si fa.fur.fe.fo.133.
2 Solutionis nō ꝓmissionis tēpus inspicitur in cōcedēda repetitione obturpā cām.in.l.si ob.nu.1.ff.de cōdi.ob tur.fo.47.
Solutionis tpe qs ꝓbat turpitudinē vel metū assumsisse.ibi.nu.3.
6 Solutio facta simpliciter nō exꝓesso in quā cām sit facta videtur facta magis in vsuras ꝙ in sortē.in.l.j.nu.1.7.9.ff.de solu.fo.86.
Soluens potest circa electionē cause ob quā velit soluere potest dicere quid vult.ibi.nu.2.
Soluere qs vī magis suo noīe quā alieno: ⁊ ita actū gerere.ibi.nu.10.
6 Cōfessio nō ꝺ3 vim solutionis.in.l.vlt.ani⁹.nu.9.ff.de fideiussorib⁹.f.82.
2 Solutēs scienter ꝙ nō repetat.⁊ an hoc casu fit vera donatio ⁊ egeat insinuatione.remissiue.in.l.j.nu.1.ff.de cōdi.inde.fo.47.
Soluens defalcatū per falcidiā dicitur soluere naturaliter debitū q⁊ est naturaliter debitum.ibi.numero.3.
2 Soluens habēti mādatū l3 modo renocatū est liberatus.in.l.cum fundus.§.seruū tuum.nu.7.ff.si cer.peta.fo.19.
2 Solutēs pecuniā reꝓbatā qñ liberetur l3 cāpsor eā apꝓbauerit.in.l. elegāter.§.qui.nu.1.ff.de pigno.acti.fo.88.
Soluens nō est liberatus si recipiēs pecuniā reꝓbatā illam exꝑēdit. ibidem.nume.2.
4 Soluens generaliter ꝓ aliquo inuito ꝓ omni eo qō tangit personā vel libertatē vel vitā vel ciuitatē potest ab inuito repetere.in.l.stichus. nu.1.ff.de pecu.lega.fo.85.
2 Solutēs indebite vsumfructū fundi ꝓpꝛij qñ repetat.in.l.si fundi.nu.2. ff.de condi.inde.fo.50.
6 Solutēs ꝓ alio an repetat actione nego.gest.remissiue.in.l.solutionē. nu.2.ff.de solu.fo.89.
6 Solutēs sciēter ꝓcuratori renocato videt donare nisi agat exꝑsse vt faciat eū a dño liberari.in.l.dispensatorē.nu.1.ff.de solu.fo.94.
3 Soluens illud qō debet non tamen ꝓhibetur petere quod sibi debetur. in.l.si cū dos.nu.1.ff.re.amo.fo.37.
6 Solutēs indebitū an videat donare.in.l.si cū aurū.nu.1.ff.de sol.fo.93.
7 Soluens ꝓ errorē indebitū naturaliter sed ciuiliter debitū qñ repetat. in.l.cū qs.nu.21.⁊.26.C.de iur.⁊ fac.igno.fo.37.
6 Solutēs vt recipiat an trūfferat dñium.in.l.qui sic.nu.1.ff.de solu.fo.93.
7 Solutēs partem an presumatur debitor totius.in.l.cum fidem.nu.1.C. de non nu.pecu.fo.164.
6 Solutēs alteri de mādato serui nō liberatur ipso iure.in.l.fugitiꝰ.nu.2.ff.de solu.fo.89.
4 Soluens iniusta in hoīe in dignitate posito abhorretur.in.l.ex facto.§. si quis.nu.1.ff.ad trebel.fo.147.
2 Solutēs ꝓ sentētia absolutoriā quādo repetere possit.in.l.iulianꝰ.nu.6. ff.de condi.inde.fo.63.
6 Soluens aliud ꝓ alio adiecto nō liberatur ipso iure.in.l.si seruꝰ.§.tum mihi.nu.1.ff.de ver.obli.fo.58.
1 Solutēs aligd annuatim an possit cōpelli in futurū.in.l.solēt.§.nō vero nu.4.ff.de offi.pcon.⁊ lega.fo.37.
7 Soluens sciēter qō ꝓmisit per metū nō repetit qō soluit.in.l.ij.nu.2.C. de bis q̄ vi metusue cau.fi.fo.89.
Solutio pōt parere obligationē ⁊ solutionē.ibi.nu.5.
Solutēs coacte post cautionē metu factā quādo repetat.ibi.nu.6.
Ubicūq; in solutione pōt subesse alia causa ꝙ apꝓbatio ꝓxime ꝓmissionis qs non ꝑsumit illā apꝓbare.ibi.nu.10.
7 Solutēs ptē rei aut totā rem qñ ⁊ ꝓ qua pte liberationē cōsequat ⁊ qua actione cōtra eū agat.in.l.exhibitionis.nu.4.⁊.5.C.ad exhi.fo.133.
2 Solutēs tutus exceptione doli quādo repetat.in.l.qui se debere.nu.1.ff. de condi.cau.da.fo.43.
5 Soluens ꝓ parte vectigal nō tenet sepius soluere.in.l.interdū.§.quoties.nu.4.ff.de publi.⁊ vecti.fo.55.
6 Soluens tutus exceptione pscrip.xxx.annorū an repetat.in.l.pater.§. ꝓcuratoꝛ.nu.1.ff.rem ra.habe.fo.117.
4 Soluens seruū malū actione de dolo tenet ad dānū ⁊ actione ꝓxima tenetur ad rem legatā.in.l.si heres.nu.1.ff.de leg.j.fo.27.
7 Solutēs ꝓ errorē indebitū ciuiliter ⁊ naturaliter qb⁹ casib⁹ repetat.in.l. cum qs.nu.27.C.de iur.⁊ fac.igno.fo.38.
Soluens debitū omni iure sed indebitū ope exceptionis quādo possit repetere.ibi.nu.29.
Solutēs tut⁹ exceptione ex epistola diui adriani nō repetit.ibi.nu.30.
8 Solutēs falso ꝓcuratori quādo videat donare.in.l.falsus ꝓcuratoꝛ.nu.2.C.de fur.fo.5.
Contra ꝓcuratorē falsum recipientē solutionē a debitore qua actione agatur.ibi.nume.3.
Soluens ꝓcuratori q ali⁹ habebat mādatū qñ liberetur: ⁊ qua actione agatur cōtra talē recipiētē solutionē a debitore.ibi.nu.4.
Soluens aliquo tēpore vsuras tenetur in futurū soluere.in.l.quicūq;. nu.7.C.de apo.pub.lib.x.fo.13.
1 Solutēs ꝓ inuito nō repetit actione negotiorū gestorū: secus si ꝓ ignorante.in.l.soluēdo.nu.2.ff.de nego.gest.fo.121.
2 Solutū ꝓcuratori falso in rem suā qñ repetatur: ⁊ an distinctio.l.cū qs §.j.de solu.habeat locū in ꝓcuratore in rem suā.in.l.si ꝓcuratori.nu.1.et 11.ff.de condi.cau.da.fo.44.
Soluens ꝓcuratori renocato ignoranter statim liberatur si recipit bonafide.ibi.nu.4.⁊.13.
Solutēs ꝓcuratori falso indebitū qñ est qō habeat condictionē indebiti contra ꝓcuratorē: ⁊ qñ cōtra dñm.ibi.nu.6.8.⁊.19.
Solutēs debitū falso ꝓcuratori ratihabitiōe nō secuta liberat.ibi.nu.9.
Solutū falso ꝓcuratori trāsferēdo in eū dñiuꝫ vt faciat liberari solutē cōtra cōdictionē ob cām: ⁊ qñ cōdictione fine causa repetat.ib.nu.12.
Solutū ꝓcuratori simplici q nunq; habuit mādatū qñ parat soluenti prestet liberationē dāti: ⁊ quo remedio succurratur.ibi.nu.15.⁊.16.
2 Soluentes abbati intruso quādo liberentur.in.l.si vxbana.nu.4.ff.de condi.indebi.fo.62.
Soluēti vltimo datur repetitio.l.l.ti.§.titi⁹.nu.7.ff.de cōdi.inde.fo.66.
Solutēs collectas quādo possit ꝓ non soluētibus conueniri.in.l.semel. nu.3.C.de apo.pub.lib.x.fo.13.

Qui ꝓbat

Qui ꝓbat se ꝓpinis trib⁹ annis soluisse qñ presumat retro soluisse.in l.quicūq;.nu.1.⁊.3.C.de apo.pub.lib.x.fo.13.
7 Soluendo q nō est modo presumit retro nō fuisse soluēdo.in.l.ex persona.nu.1.⁊.5.C.de ꝓba.fo.143.
1 Si vnū est in obligatione aliud in solutione ex.l.dispositione facultas soluendi durat vsq; ad executionē: secus si ex dispositione hominis que durat vsq; ad litem contestatam.in.l.item veniunt.§.idem recte.nu.1.ff. de petitio.heredi.fo.167.
Soluendi facultas vsq; ad qō tempus durat ꝓ debito ex dispositione testatoris.remissiue.ibi.nu.3.
3 Soluendo que nō esse ꝓbatur per discussionē.in.l.is potest.nu.26.ff. de acqui.here.fo.169.
Item an aliquis sit presens.ibidem.
Item an res exꝑet vel sit deperdita.ibidem.
6 Soluēdi interesse facultas in stipulationib⁹ facti qñ desinat ꝓ litis contestationē.in.l.stipulationes.nu.41.ff.de ver.obli.fo.29.
2 Soluēdo creditori creditoris qñ quis liberetur.in.l.solutū.§.solutam. nu.2.ff.de pig.act.fo.85.
7 Soluere q ꝺ3 vnō denariū ꝓ pēsione rei emphyteotice si nō soluit cadit a iure suo.in auc.q rem.nu.5.C.de sac.san.eccle.fo.26.
2 Soluere qñ qs tenet nō liberat satisfādo inuito creditore.in.l.ītē liberatur.§.q parat⁹.nu.2.ff.quib.mo.pig.vel hypo.sol.fo.144.
1 Soluere volēs ad exitationē pene si nō reperit eū cui soluere possit pōt autoritate iudicis deponere.in.l.si reus.nu.5.ff.de pcu.fo.111.
2 Si dico cāpsori vel mercatori qō soluat titio illud qō sibi debeo ꝙ sim liberat⁹ si cāpsor ꝓmisit.in.l.singularia.nu.19.ff.si cer.peta.fo.14.
3 Soluere qs quādo possit in nominibus debitorū.in.l.si maritus.nu.2. ff.solu.matri.fo.29.
6 Accepi centū sub vsura ⁊ cōueni nō reddere vsq; ad annum nō possum ante tps soluere nisi totū interusuriū medij tpis soluatur.in.l.q rome. nume.3.ff.de ver.obli.fo.46.
1 Soluere q non potest in ere luat in corpus.in.l.serui.nu.6.ff.de iurisdi. om.iudi.fo.51.
Soluere non dicitur nec liberatur q recte non soluit.in.l.vnica.nu.1.C. de solu.⁊ libera.lib.xj.fo.33.
2 Soluere si ꝓmisisti centū in pascbate vel dare obsides ꝙ possim cogere te pcise ad soluēdū.in.l.q̄uis.nu.2.ff.de pig.act.fo.84.
4 Soluit aliud ꝓ alio exꝑcā.in.l.si dom⁹.§.in pecunia.nu.3.ff.de leg.j.f.120.
2 Si ille cui solutū fuit indebitū nō est soluendo an detur repetitio cōtra eū cui ꝓficit.in.l.bis solis.nu.2.ff.de cōdi.inde.fo.61.
2 Solutum indebite in actionibus penalib⁹ repetitur.in.l.eleganter.§.si qua leg.nu.1.ff.de condi.fo.52.
Solutū indebite non repetitur in actionib⁹ que crescūt per inficiationē ⁊ de ratione.ibi.nu.2.⁊ nu.5.
1 Soluturū ⁊ daturū se simpliciter dicēs: ⁊ daturū ⁊ soluturū se noīe alicui⁹: quo differāt.in.l.ita stipulat⁹.§.possum.nu.1.ff.de vb.obl.fo.18.
2 Solutū indebite ꝓcuratori nō habēti mādatū ad hoc repetit a dño vel ab eodē.in.l.creditor.nu.1.ff.de cōdi.indebi.fo.62.
8 Solutū indebite per falcidiam quādo repetatur.in auc.sed cū testator. nu.7.C.ad leg.fal.fo.51.
2 Solutū pendēte dubietate quādo possit repeti.in.l.iulianus.nu.38.ff. de cōdi.indebi.fo.65.
2 Solutū causa cōditionis implēde quādo repetatur.in.l.is cui.nu.1.ff. de cōdi.indebi.fo.56.
2 Solutū an indebite repetat qñ ab vtraq; parte debetur quātitas ita ꝙ esset loc⁹ cōpēsationi.in.l.qui inuicē.nu.2.ff.de cōdi.inde.fo.55.
2 Solutū per patrē in redimēdo ipsum filiū captiuū an imputet a cobrede in portionē suā.in.l.frater.nu.58.ff.de cōdi.indebi.fo.60.
7 Solutū metu accusationis future an repetat alia actione ꝙ actione qō metus causa.in.l.accusationis.nu.2.C.qō me.cau.fo.91.
6 Soluta quādo accipiatur ꝓ conīucta ⁊ quādo ꝓ disiuncta.in.l.sepe ita cōputatū.nu.6.de verbo.sig.fo.256.
6 Solui quādo debeat illud qō debetur cū queritur.in.l.qui hoc.nu.1.ff. de verbo.obli.fo.19.
4 Solui pōt illi q cessit actionē quādo apud eū aliqd remanet: sec⁹ si nihil in.l.ex asse.nu.4.ff.ad treb.fo.150.
2 Solui q sibi statim putat nō videtur habere fidē de pretio.in.l.si quasi. nu.1.ff.de pigno.actio.fo.83.
1 Solui vbi debeat presumitur ex qualitate persone.in.l.sed si susceperit. §.si libertis.nu.3.ff.de iudi.fo.157.
6 Solui quādo possit adiecto ad obligationē.in.l.eū q ita.§.qui sibi.nu. 1.ff.de verb.obli.fo.23.
Solui qñ possit monacho vel ꝓcuratori ex ꝓmissione eis facta.ibi.nu.2.
2 Solui non potest inuito creditore aliud ꝓ alio.in.l.ij.§.mutui.nume. 2.⁊.20.ff.si cer.pet.fo.4.
2 Solui qñ possit ante diē.in.l.ītē illa.nu.4.ff.de cōsti.pecu.fo.76.
2 Sorte soluta qñ remaneat petitio pene seu interesse.in.l.fina.nu.3.ff.de eo ꝙ cer.lo.fo.74.
3 Sortibus qñ loc⁹ fit.in.l.si duas.nu.3.ff.de exeu.tu.⁊ cu.fo.79.
7 **Species** indebiti sunt quatuor.in.l.cum quis.nu.1.C.de iur. ⁊ fac.ignoran.fo.36.
4 Species est id quod predicatur de pluribus differentibus numero vel illud cōtinet in se plura differentia numero.in.l.quesitū.§.si quis.nu.9. ff.de fun.instruc.fo.82.
4 Species vna loco alterius succedit ex volūtate defuncti.in.l.filie.§.titia nu.1.ff.de cōdi.⁊ demōst.fo.121.
4 Species si trāsit in suum materiatum cēsetur esse alia species.in.l.seia. nu.1.ff.de aur.⁊ argen.leg.fo.93.
4 Specierū enumeratio respiciēs actū legādi nō restringit gen⁹ precedēs in.l.q̄situ.§.si qs.nu.1.ff.de fun.instruc.fo.81.
Species vī a legato generis exꝑta qñ gen⁹ vni legat alteri species.ibi.
Specierū enumeratio relata ad verbū seu participiū significatiuū generis in dubio videt facta causa determinationis.ibi.nu.2.
Specierū enumeratio si est dubiū an referat ad actū legādi an ad vbū significatiuū generis ad qō referri debet.ibi.nu.4.
Species apposita in medio generis in dubio videtur apposita gratia restringendi.ibi.nu.5.
4 Specierū enumeratio qñ videtur facta causa augēdi legatū.in.l.si mancipia.nu.2.ff.de fun.instruc.fo.83.
4 Specie perēpta liberatur ille qui tenetur ad quātitatē respectu speciei. in.l.qdā testamēto.§.si tibi.nu.1.ff.de leg.j.fo.25.
2 Specialia in mutuo respectu aliorū contractuum.in.l.singularia.nu.6. ff.si cer.peta.fo.13.
Specialia in pecunia numerata tantum respectu aliorū mutuabilium. ibidem.nume.15.
Specialia in pecunia numerata non mutuata respectu aliarū rerū mutuabilium.ibi.nu.16.
Specialia in mutuo cōtra regulas ipsius mutui.ibi.nu.17.
5 Specialia duo habētia originē ex eodē fonte circa idē nō pūt cōcurrere sec⁹ si ex diuersis.in.l.cū vero.§.apparet.nu.1.ff.de fideicō.liber.fo.75.
Specialia duo pcedētia ex duab⁹ causis possunt circa idē cōcurrere.in l.ex facto.nu.24.ff.de vulg.⁊ pupil.fo.152.
5 **Spes** in cōtractib⁹ cōditionalib⁹ ꝙ trāsit ad heredes: in legatis secus.in.l.si is q ꝓ emptore.nu.55.ff.de vsuca.fo.103.
3 Spes testamētarie tutele quādo faciat cessare legitimū.in.l.si quis sub. nu.1.ff.de testa.tute.fo.49.
4 Spes ex cōtractu cōditionali de ꝑsenti cōsideratur.in.l.post emācipationē.§.illud.nu.2.ff.de liber.leg.fo.97.
3 Speid qō est habetur perinde ac si esset re.in.l.postbumi.§.licet aūt.nume.3.ff.de iniust.rup.testa.fo.113.
3 Spes habetur ꝙ veritate: ⁊ quomodo.in.l.gallus.§.vidēdū.nu.2.ff.de libe.⁊ posthu.fo.111.
7 **Spiritu** dei duci quomodo qs dicatur.in repet.l.j.nu.82.C. de sac.san.eccle.fo.14.
8 **Spoliatus** qō ante oīa restituat qūo intelligāt.in.l.si qs ad se fundū.nu.2.C.de pub.vel pua.fo.124.
Spoliat⁹ oīb⁹ bonis nō pōt ab alio accusari anteq; restituat.ibi.nu.7.
3 Spoliat⁹ oīb⁹ bonis sicut nō pōt accusari nisi bonis restitutis ita spoliatus maiori pte bonorū.in.l.ꝑter.nu.1.ff.de exeu.tu.⁊ cu.fo.83.
8 Spoliat⁹ oīb⁹ suis vel maiori pte ꝙ possit cōueniri de iure ciuili anteq; restituat: sec⁹ de iure canonico.in.l.si de bonis.nu.2.C.de iure deli.f.30.
5 **Sponsa** est priuilegiata ⁊ b3 tacitā hypothecā.in.l.q̄situ.§.si sponsa.nu.1.⁊.6.ff.de pnile.credi.fo.136.
1 Sponsus primo est interrogādus ꝙ spōsa: nec aliter factū vitiat.in.l.j. nu.1.ff.de adop.fo.26.
2 Sponsalia sunt initium matrimonij.in.l.si pecuniam.nu.3.ff.de condi. cau.data.fo.41.
6 Sponsalia cū stipulatione nō cōtrahūtur intra absentes: alꝫ sic.in.l.j. nu.6.ff.de verbo.obli.fo.2.
Sponsalitia donatio quā ꝓprie facit spōsus spōse insinuatione reqrit. in auc.vt spōsa.lar.nu.4.fo.50.
Spōsalitia largitas qd appellet ad glo.in auc.vt spōsa.nu.2.fo.50.
1 Sponte se offerēti parcitur.in.l.quia etiā.§.quid ergo.nu.3.ff.de alie.indi.mutan.fo.145.
Sponte ꝙ qs testificetur qualiter intelligatur.in.§.si vero ignoti.nu.9. in auc.de testi.fo.39.
Sportule debēt dari iudicib⁹ per vtraq; partē in litis cōtesta.in.§.ne aūt.nu.4.in auc.de iudi.fo.35.
Sportule q̄ debeātur iudici ordinario ⁊ qñ delegato.in auc.de māda. ꝓinci.nu.2.fo.16.
Sportule qbus debeantur ⁊ a quo ꝑstātur.remissiue.in.§.illud quoq;. nu.19.in auc.de exhiben.fo.25.
7 Sportule q̄ sint.in auc.offeratur.nu.7.C.de lit.cōtest.fo.115.
Sportule q̄ dātur iudicib⁹ ⁊ executoribus ꝙ nō debēt esse fisci.in.§.ne aūt.nu.2.in auc.de iudi.fo.35.
Sportularū genus qd sit: ⁊ que dicatur sportula.remissiue ad glossam in.§.nullo.nu.1.in auc.de iudi.fo.35.
8 **Spurius** qñ instituitur ad quē hereditas pueniat.in.l.bere ditas.nu.1.C.de bis qb⁹ vt indig.fo.38.
1 Spurius an possit per statutū legitimari.ꝙ nō.in.l.nō ambigitur.nu. 4.ff.de legi.fo.16.
4 Spurius dicitur omnis nat⁹ ex coitu nō approbato a lege: seu ꝙ a lege nomen non sumit: ⁊ sic est nomē generis.in.l.si gener.nu.2.ff.de bis qui bus.vt indig.fo.113.

Universidad del Rosario Archivo Histórico

Spurijs nō pōt a patre relinq: ⁊ an possint substituti legitimi. ibi. nu. 3.
Spurius natus ex punibili ⁊ dānato coitu non succedit matri: sec⁹ si ex non dānato: nisi sit illustris. ibi. nu. 4.
Spurio ꝓ alimentis ⁊ ꝓ dote relinqui potest. ibi. nu. 7.
Tacite rogat⁹ de dādo spurio ꝑm cōfectā debet id dare fisco. ibi. nu. 9.
Spurius non pōt succedere ex substitutione vulgari. in. l. filius qui. nu. 2. ff. de vulg. ⁊ pupil. fo. 140.
Spurius pōt instituī ab instituto a patre ipsi⁹ spurij. ibi. nu. 3.
Spurius nō pōt emere ab eo cui pater ipsi⁹ spurij vēdidit. ibi. nu. 4.
4 Spurius non excludit substitutum. in. l. ex facto. §. si quis. numero. 2. ff. ad trebel. fo. 147.
5 Spurius naturalis vel bastard⁹ legitimat⁹ ꝙ fit vere legitimus. in. l. si is q ꝓ emptore. nu. 29. ff. de vsuca. fo. 101.
6 Spuri⁹ vel spuria ꝙ admittat ad accusandū de morte patris. in. l. hos accusare. §. omnib⁹. nu. 8. ff. de accusa. fo. 161.
Spurius dicitur nō capax non autē indignus. in. l. j. numero. 4. de de lato. libro. ff. fo. 9.
7 Spurij sunt idigni oi substātia. ī aut. ex cōplexu. n. i. C. de īce. nup. f. 180.
Spurij alendi sunt de iure canonico. ibi. nu. 2.
Spurie potest ꝓ dote legari. ibi. nu. 4.
Spurij legitimari possunt ꝑ principē: ⁊ quo ad qd. ibi. nu. 5.
8 Spurij qualr succedūt matri. in. l. si q illustr⁹. nu. i. C. ad orphici. fo. 54.
6 **Statim** dictio significat summariā cognitionē sine ordine iudiciario. in. l. j. nu. 2. ff. iudi. fol. fo. 108.
Statuliber vel ascriptiti⁹ an admittatur in testem. in. §. si vero. nu. 7. in aut. de testi. fo. 41.
1 Statuliberi sunt serui. in. l. summa. nu. i. ff. de statu homi. fo. 23.
6 Status alicui⁹ qualiter sit in pendēti. remissiue in. l. in libello. §. si quis capiatur. nu. 2. ff. de cap. ⁊ postlimi. fo. 235.
Status rei vendite non mutatur vbi psona non mutatur. in. l. j. nu. 3. C. de impo. lucra. lib. g. fo. 19.
6 **Statutum** q pater teneat soluere cōdēnationē ꝑ filiosq; ad legitimā si filius cōtumax cōdemnetur an pater teneatur. in. l. cū filiussa. nu. 3. ff. de verb. obliga. fo. 21.
5 Statutū ꝙ dom⁹ delinquētis destruat ⁊ si sit aliqs q habeat domū cōmunē cū socio ⁊ partē inferiorē ⁊ ille delinquat an tota dom⁹ debeat de strui. in. l. atheius ait. §. de eo ope. nu. i. ff. de aqua plu. arcen. fo. 46.
1 Statutū ꝙ q ceperit aliquē de petra mala vel ⁊ filiū habeat mille non cōprehēdit bastardū. in. l. itē in ptāte. nu. 4. ff. de iu. pfo. fo. 25.
9 Statutū si dicit ꝙ de q̄libet debito de q̄ appet instrm̄ soluat gabella an cōprehēdat debitū de q̄ est facta apodissa. in. l. j. nu. i. C. de iureiurā. fo. 106.
Statutū publicās ꝓpter delictū bona alicui⁹ nō impedit successionem vel nouam acq̄sitionē si eius stat⁹ non mutatur. in. l. certa forma. nu. 5. C. de īure fisci. lib. g. fo. 4.
4 Statutū babēs clausulā derogatoriā an tollat ꝑ secūdū. remissiue. in. l. si qs. in princi. nu. 16. ff. de leg. iij. fo. 54.
7 Statutū qō pena adiecta dationi nō petatur si ꝑmisit qs parere laudo sub pena cōtinente dationem an tunc pena poterit peti. in. l. cū ꝓponas nume. 3. C. qō me. cau. fo. 91.
7 Statutū ꝙ vicini teneanť emēdare dānū si nō ceperit malefactorē intelligī devicinis babilib⁹ ad capiēdū. i. l. si tertꝰ. n. 6. ff. de aq̄ plu. ar. f. 46.
3 Statutū ꝙ mulier nō possit cōtrahere sine cōsensu duorū cōsanguineorū poterit cōtrahere si cōsanguinei nolūt cōsentire. in. l. si cū dotē. §. eo autem. nu. 3. ⁊. 4. ff. sol. mat. fo. 16.
4 Statutū ꝙ exequata sit cōditio nobiliū ⁊ populariū qualiter intelligatur. in. l. j. nu. 3. ff. de leg. j. fo. 2.
Statutū ꝙ cōmitatēs reponātur in cōmitatu. habet etiā locū in cōmitatēse q esset de ꝓtorib⁹. in. l. vlti. nu. i. C. de metalla. lib. xj. fo. 2ᵛ.
3 Statutū ꝙ bānit⁹ nō auditur nec agēdo nec defendēdo: ⁊ bānitus agit contra bānitū: bānit⁹ exḡipit de bāno ⁊ replicat cōtra bānitū: ꝙ iudicū non ꝓdit. in. l. cū mulier. nu. 6. ff. fo. ma. fo. 31.
Statutū ꝙ bānit⁹ nō audiat tā in agēdo quā i defendēdo an valeat. ibi.
Statutū ꝙ de qualibet cōtractu soluat gabella: als cōtract⁹ ipso iure nō valeat: an cōtra exḡipiētē gabellā non solutā possit de tali nō solutio ne replicare. ibi. nu. 7.
2 Statutū ꝙ de qualibet lite fiat cōpromissum ꝙ nō fiat quādo qs habet sniam distinctiuā vel instrumētū guarētigiatū babēs exḡcutionē parata. m. l. elegāter. nu. 2. ff. de cōdi. indebi. fo. 51.
3 Statutū ꝙ forēnis nō pōt aliquo titulo acḡrere bona sub pena nisi fuerit allibrat⁹ an forensis ꝓximior agnat⁹ defuncti ꝙ venit ad ciuitatē vt faceret se allibrari ⁊ postea adire ⁊ anteq̄ ꝓdicta faceret est mortu⁹ istā hereditatē trālmittat: ꝙ nō. in. l. vētre. nu. ii. ff. de acq. bere. fo. 178.
3 Statutū ꝙ in maleficijs cōmissis de nocte pene duplicenť ⁊ nō intelligatur a ꝑmo sono cāpane q̄ pulsať de sero vsq; ad aliā cāpanā q̄ pulsať de mane an cōprehēdat maleficiū cōmissum de nocte nō in loco vbi son⁹ cāpane nō ꝓtrigebať. in. l. j. §. hoc aut. nu. 2. ⁊. 4. ff. ad fille. fo. 190.
8 Statutū ꝙ minor nō possit ꝺbere sine cōsensu duorū ꝓpinquorū affines ante introitū potestatis si aliquis accusauit infra illos duos mēses sed accusatio nō babuit substātialia accusatio non poterit emēdari. in. l. edita. nu. 4. C. de eden. fo. 45.
5 Sta. ꝙ si creditor nō petierit debitū cadat a iure suo tollit effect⁹ obligationis ciuilis ⁊ naturalis. in. l. seqtur. §. si viā. nu. 4. ff. de vsuca. fo. 96.
Statutū ꝙ si creditor nō petierit debitū infra certū tēpus nō audiatur nullam obligationē tollit sed via agēdi precluditur licet remaneat via agendi per viā monitionis. ibidem.
2 Statutū ꝙ si quis vadit de nocte puniatur in. ꝙ. cōprehendit feminam. in. l. j. nu. 26. ff. de pecu. fo. 97.
8 Statutū ꝙ quis nō possit venire cōtra instrumentū a se factū nec heres eius an si testator vendidit fundū illius quē postea fecit heredē qui adiit ⁊ fecit inuentarium nunquid poterit tunc vendicare fundum. in. l. si. §. in cōputatione. nu. 8. C. de iur. delibe. fo. 33.
8 Statutū faciens mētionē de gradib⁹ intelligitur secūdū ius ciuile non canonicū. in. l. si anie frater. nu. 4. C. de succes. edic. fo. 11.
4 Statutū ꝙ si quis diffamauerit aliquē puniatur certa pena qualiter intelligatur. in. l. turpia. nu. 2. ff. de lega. i. fo. 16.
3 Statutū ꝙ pater teneatur soluere cōdēnationē ꝑ filio an sufficiat filiū esse cōdēnatū. remissiue. in. l. in cognitione. nu. 5. ff. ad fille. fo. 193.
4 Statutū ꝙ qui soluit prestantias possit eas cōputare in cōdemnatione soluens videtur ꝓhibitus petere. in. l. fideicōmissa. §. item si quis. nu. 2. ff. de lega. iij. fo. 52.
4 Statutū ꝙ ꝑ delicto facto in platea pena duplicet: itē ꝑ facto de nocte. itē ꝓ facto in festo: si maleficiū fiat in platea de nocte ⁊ in festo ꝙ semel tātū duplicetur. in. l. fideicōmissa. §. si qs nu. 2. ff. de leg. iij. fo. 52.
5 Statutū ꝙ offendēs nō subiectū sue iurisdictioni puniať tātūmodo in decē ꝙ ꝓnut respicit clericos dicit contra libertatē ecclesiasticā. in. l. j. §. que onerāde. nu. 3. ff. qd quisq; iuris. fo. 54.
1 Statutū ꝙ q ceperit lupū habeat. ꝙ. si aliqs capit lupā ꝑgnātē nō debe bit ꝑ quolibet lupatino habere. ꝙ. in. l. q in vtero. nu. i. ff. de sta. ho. fo. 23.
7 Sta. ꝙ nō pōt vēdi forēnib⁹ valet. in. l. dudū. nu. i. C. de ꝺbē. emp. fo. 173.
Statutū quod nō possit vēdi clericis nō valet. ibi. nu. 2.
4 Statutū puniēs ꝑsonē angiliū exḃanito ꝙ nō ꝓprehēdit q tulit testimoniū coacte ꝑ eo in. l. post legatū. §. bis ꝓ. nu. 3. ff. de bis q. vt indi. fo. 112.
2 Statutū ꝙ qui fit consanguineus vel affinis alicui⁹ perusini nō possit esse ptās: ꝙ si sint cōtracta spōsalia cū filia ciuis perusini nō impeditur. in. l. qō seruius. nu. 2. ff. de cōdi. can. da. fo. 43.
7 Statutū permittēs opponi exceptionē simulationis: de qua simulatione intelligatur. in. l. si sub specie. nu. 2. C. de postu. fo. 74.
7 Statutū ꝙ cause inter affines cōpromittanť si est dubiū an fieri debeat compromissum statutū ad hoc dubium extenditur ⁊ fiet super eo cōpromissum. in. l. si qs. nu. 5. C. de pac. fo. 57.
1 Sta. vbicūq; aliqd statuť de absentib⁹ vel aliter impeditis intelligitur cū adiectione. in. l. ab hostib⁹. §. sed qō. nu. 3. ff. qb⁹ ex cau. ma. fo. 141.
1 Statutū ꝓhibēs opponi exceptionē cōtra instrumētū non ꝓhibet officiū iudicis. in. l. ⁊ ita ait. §. plenissime. nu. i. ff. nau. cau. sta. fo. 151.
1 Statutū qō amputāti mēbrū alicui amputeť simile mēbrū nō cōprehendit amputātē digitū. in. l. nō sunt. nu. i. ff. de sta. ho. fo. 24.
1 Statutū quod qualiscūq; fuerit sentētia arbitri mādetur exḡcutioni intelligitur de snia lata a persona q̄ fit vel esse possit arbiter. in. l. ij. §. prēto. nu. i. ff. qui satisda. cog. fo. 62.
Statutū qō instrumētū cōfessionatū mādetur exḡcutioni intelligitur si instrumētū subsistat. ibi. nu. 2.
5 Statutū ꝙ villa teneatur capere malefactorē sub pena cētū si fuerint de cem malefactores sufficitvna pena de centū. in. l. cum si exḃibuissent. §. si plures. nu. i. ff. de publi. ⁊ vecti. fo. 51.
1 Statutū si auget vel minuit penā an ⁊ qñ videť cū infamia dispensatū. in. l. qd ergo. §. si pena. nu. 14. ff. de bis q no. infa. fo. 101.
Statutū ꝙ capiēs bannitū habeat certū ꝑmiū si boies ville q ex forma alteri⁹ statuti tragerūt se ad rumorē quē faciebāt volētes capere bānitū illū ceperūt nō habebūt ꝑmiū. in. l. si qs. §. vtrū. nu. i. ff. ad fille. fo. 192.
Statutū ꝙ forēnis nō possit acḡrere non cōprehēdit illū qui ḃ ꝓmiū virtute alicui⁹ reformationis. ibi. nu. 4.
2 Statutū ꝙ si ciuis fideiusserit ꝑ forēn ꝙ reus cōueniať principalis nō obstāt⁹ renūtiationib⁹ nō habebit locū qñ creditor ignorauerit inter cedēte esse ciuē. in. l. sed si ego. nu. 3. ff. ad velleia. fo. 100.
1 Statutū cōtra occidentē patrē cōprehēdit occidētē patrē naturalē: tm̄. in. l. q̄ semper. nu. 2. ff. de in ius voc. fo. 57.
4 Statutū ꝙ de qualibet re alteri legata soluatur gabella nō solnitur de legato annuo nisi ꝓ primo anno ⁊ successiue in futurū. in. l. cū titio. nu. 4. ff. ad. l. fal. fo. 137.
3 Sta. ꝙ minor. xxv. annis nō possit testari pater tali filio nō pōt pupillariter substituere: ⁊ an exēplarie. in. l. ij. nu. 5. ff. de vulg. ⁊ pup. fo. 137.
4 Statutū ꝙ allibrat⁹ a quingētis libris supra teneatur mutuare cōi habens minorē libra qui successit cōsanguineo an teneatur mutuare. in. l. qui fundū. §. coheres. nu. i. ff. ad. l. fal. fo. 139.
7 Statutū ꝙ si qs dederit dānū in re alteri⁹ verificať etiā rōne possessionis ex cōi vsu loquēdi. in rub. nu. 5. C. de no. co. faci. fo. 2.
3 Statutū ꝙ mulier nō possit cōtrahere an poterit hereditatē adire. in. l. more. nu. i. ff. de acqui. bere. fo. 166.
7 Sta. ꝙ qs nō possit accusari de maleficijs retro cōmissis ꝑ duos menses ante

Statutū qñ quis vult ꝓducere nō tenet ꝓducere totū volumē sed pōt particulare statutū ꝓducere nō tñ particulā statuti specialis. ibi. nu. 7.
5 Sta. loquens de donatione ꝙ intelligitur de ꝓpria. in. l. j. §. donatio. nes. nu. 13. ff. de dona. fo. 58.
5 Statutū ꝙ de omnib⁹ redditibus soluať gabella nō cōprehēdit qui locauit fundum ꝓ centum ⁊ colonus soluit ꝓ frumento. in. l. interdū. §. quoties. nu. 5. ff. de publi. ⁊ vecti. fo. 55
3 Statutū ꝙ quicūq; habet instrumentū testamēti vel codicillorū alicui⁹ rei valoris. ꝙ. librarū vel supra debeat illud infinuare infra sex mēses nō cōprehēdit substitutū pupillarē vīuēte pupillo sed per fideicōmissū sic. in. l. is potest. nu. ii. ff. de acqui. bere. fo. 168.
5 Statutū ꝙ ptās nouus nō babet arbitriū in puniēdis maleficijs tñ ꝑ sex mēses si ptās elect⁹ durāte ꝑmo offō fuit elect⁹ ꝑ alijs sex mēsib⁹ an dicať nouū offīm vel idē ꝓgatū. i. l. dies cautiōi. nu. 3. ff. de dā. ife. f. 26.
7 Statutū ꝙ foliet a vini nō possit vēdi nisi octo denarijs an ille qui non vēdidisset vinū nisi emisses castaneā ꝙ tuor incidat in penā statuti. in. l. per diuersas. nu. 25. C. manda. fo. 173.
3 Statutū ꝙ qui rem immobilē vēdiderit forēnī vel vendēti cōsenserit ḃ locū in babēte actionē ad illā rem eam vendētē vel vēdenti cōsentiētē. in. l. gallus. §. videndū. nu. 3. ff. de libe. ⁊ posthu. fo. 111.
4 Statutū ꝙ si quis soluerit decē exīmať de bāno nō sufficit soluisse ante statutū. in. l. cōditionum. nu. 5. ff. de condi. ⁊ demon. fo. 117.
2 Statutū ꝙ accipiens rem alteri⁹ puniať in. ꝙ. et quō intelligať. in. l. j. §. potestatis. nu. 3. ff. de pecu. fo. 97.
5 Statutū ꝙ quicūq; occiderit occidať. sed si babuerit pacē miti⁹ puniať an si facta fit pax devulnere ⁊ homicidiū fit secutū pax locū babeat. in. l. damni. §. fabini. nu. i. ff. de dam. infec. fo. 19.
Statutū loquēs de eo q babuerit pacē ab herede non babet locū in eo qui habuit pacem a defuncto. ibi. nu. 2.
3 Statutū ꝙ pene duplicētur de nocte qualiter intelligatur nog ⁊ qualiter dies. in. l. titius. §. lucius. nu. 2. ff. de libe. ⁊ posthu. fo. 104.
3 Sta. ꝙ nō possint accipi ꝓ sentētijs interlocutorijs nisi. ꝙ. ab vtraq; parte an intelligatur a qualibet parte. ꝙ. an ab oib⁹ vna. ꝙ. in. l. si duas. §. grāmatici. nu. 4. ff. de excu. tuto. ⁊ cura. fo. 79.
4 Statutū puniēs portantē arma offendibilia an cōprehendat portantē offendibilia ⁊ que etiam possunt esse defendibilia. in. l. pediculis. §. argento. nu. 2. ff. de auro ⁊ argen. leg. fo. 96.
1 Jn statuto condito ab habentibus autoritatē statuēdi in cōcernētia publicā vtilitatē si cōtinet manifeste vtilitatē publicā nō est necesse ꝙ hoc exp̄matur. in. l. j. nu. 2. ff. de in integ. resti. fo. 123.
5 Statutū ꝙ qs citet personaľ vel ad domū intelligiť ꝙ alterū fieri sufficiat. in. l. dies cautioni. §. prēto. ait. nu. 15. ff. de dam. infec. fo. 27.
Statutū ꝙ de qualibet Jctu de quo fit instrm̄ soluať tm̄. ꝙ libra nō cōprehēdit Jctus qui cōtinet aliquid inestimabile. ibi. nu. 26.
2 Statutū ꝙ instātia pereat qnq; mensib⁹ vbi ꝙ actor nō stetit sufficit si actor semel iudicē interpellet ne instantia pereat: ⁊ qualiter mora purgetur. in. l. mora fieri. nu. i. ff. de vsur. fo. 150.
5 Statutū disponēs ꝙ cōtumaces cōdēnati nō possunt appellare intelligiť de rite cōtumacib⁹. in. l. si se nō. §. cōdēnatū. nu. 5. ff. de re iudi. fo. 115.
3 Sta. ꝙ noie gabelle ꝺbeat soluī tot denarij ꝙ libra si res ꝺ q̄ fit Jct⁹ nō ascēdit libra nō ḃ gabella soluī. i. l. ita ait. n. i. ff. ō admi. tu. ⁊ cu. fo. 59.
6 Statutū ꝙ instrā guarētigiata exequanť habebit locū in Jctu sup quo stipulatio inutilis fuit interposita. ⁊ est cōmunis intelligentia ad bart. in. l. j. §. si quis. nu. 10. ff. de ver. obli. fo. 3.
7 Sta. ꝙ faciēs sanguinē in palatio puniať nō cōprehendit barbitōsorē fleubotomantē. in. l. nō dubiū. nu. 12. C. de legi. fo. 33.
3 Statutū cōcedens reprezalias cōtra perusinos nō cōprehēdit illū q vocatur perusinus. in ru. nu. 3. ff. solu. ma. fo. 2.
5 Sta. ꝙ mulier nō possit ꝺbere sine consensu ꝓpinquoꝝ non poterit tñ hereditatē adire in iudicio interesse ⁊ aliqd cōstituere. in. l. apud. §. si pupillus. nu. 3. ff. qbus ex cau. in pos. ea. fo. 132.
5 Sta. simplr loquēs qō ḃ intelligi ō bis q̄ vera sunt ḃ veritatē nō ō bis q̄ vera sunt fm fictionē. i. l. si is q ꝓ eptore. nu. 33. ff. de vsuca. fo. 101.
Statutū ꝙ florētini habeanť ꝓ ciuib⁹ an statutū loquēs de ciuibus intelligať etiā de bis qui facti sunt ciues per statutū. ibi. nu. 35.
3 Sta. ꝙ equi mortui in bello emēdenť a cōi ꝙ nō ḃ locū in vulneratis ⁊ postea i domo mortuis. in. l. bello. nu. 4. ff. de excu. tu. ⁊ cur. fo. 83.
7 Sta. ꝙ vir lucret tertiā prēdotis vxoꝛe decedēte i mrimonio an bēat locū i dote ꝑmissa. in. l. iubem⁹. §. sane si boc. nu. 7. C. de sa. san. ec. fo. 24.
2 Statutū ꝙ de estimatione dāni credať dānū passo vsq; ad certā sūmā qō damnū passus ḃ iurare de dāno passo tpe dati dāni. i. l. sed mibi. §. in hac. nu. 10. ff. cōmo. fo. 78.
Statutū ꝙ instrā guarētigiata babeat exḡcutionē paratā an instrm̄ cōtinēs quātita tē frumēti vel olei babebit super estimatione ꝓpter mora exḡcutionis. vbi ꝙ fic. ibi. nu. 11.
5 Sta. ꝙ pricipalis vere ꝛtumax nō appellat si ꝓcurator est ve ꝛtumax dūs ꝑt appellare. i. l. neq; ifantes. nu. i. ff. de fideicō. liber. fo. 75.
7 Statutū ꝙ litigātes cōpromittāt nō ḃ locū vbi est instrm̄ babēs exḡcutionē paratā. in. j. cōstitu. C. nu. 6. de no. co. fa. fo. 3
8 Sta. ꝙ in maleficijs remittat oīs solēnitas iuris ciuilis quō intelligatur in. l. milites. nu. 3. C. de testa. mili. fo. 15.
8 Statutū puniens vendentē frumentū extra plateā cōprehēdit emētē.

Universidad del Rosario Archivo Histórico

in.l.legem iuliã.nu.2.C.de indic.vidui.tol.fo.42.
7 Statutũ p quod renocat eleemosyna que solita fit dari religiosis nõ valet.in.l.priuilegia.nu.3.C.de sacrosan.eccle.fo.17.
6 Sta.q̃ si alicui est dom⁹ diruta sibi dãnũ emẽdet dãnũ nõ dicit ꝑbatũ lz ꝑbet dom⁹ diruta q̃ ob tm̃ valebat.i.facieda.n.i.ff.arbo.fur.ce.fo.131.
4 Statutũ conditũ ab inferiori a principe an dicatur ius pretorium.in l.ij.nu.3.ff.de bono.pos.fo.162.
5 Statutũ excludẽs oẽs exceptiones ꝓter aliquas nõ excludit alias iustas q̃ ꝑnt opponi.in.l.j.ſ.q̃.parui refert.nu.3.ff.qõ vi aut clã.fo.158.
Statuto ꝑdicto nõ põt opponi exceptio simulationis.ibi.nu.4.
Statutum predictũ instrumentũ sit liquidatum vel laudum latũ que exceptiones opponi possint.ibi.nu.5.
Statutũ prohibens posse opponi exceptiones nõ ꝓhibet que opponũtur contra personam.ibi.nu.6.
6 Statutũ q̃ ludens ad azardũ puniat si vnus vna die lusit cũ pluribus personis q̃ pluries vicit et pluries perdidit punit̃ ꝓ vno delicto.in.l. inficiandum.ſ.si tibi.nu.5.ff.de furtis.fo.129.
Statutũ q̃ quis nõ possit ducere vltra tres famulos q̃ si ducit.ꝛꝛ punitur ꝓ vno delicto.ibinu.6.
4 Statutũ q̃ massarij cõmunis nullã pecuniã possunt soluere absq̃ detractione.vj.denariorũ ꝓ libra si cõducti fuerit doctores ꝑ certo salario absq̃ aliqua deductione qualiter illis fit cõsultũ si massarij velit seruare statutũ.in.l.ij.ſ.idẽ qcrit.nu.1.ff.de do.ꝓleg.fo.76.
8 Statutũ si est factũ de casu decisso per cõsuetudinẽ quo iure agendũ erit ꝑ illo casu an cõsuetudinis an statuti.in.l.ij.nu.7.C.q̃ sit lõ.ꝛsu.fo.117.
4 Statutũ q̃ capitaneus nõ possit cognoscere de maleficio cõmisso ante tẽpus finiti sui officij ꝑ tres mẽses si capitaneus moritur q̃ cõmune prouidit q filius cõpleat officiũ tẽpus trium mẽsũ incipit currere a tẽpore capitanei.in.l.j.ſ.bi qbus.nu.3.ff.de leg.iij.fo.50.
6 Statutũ qõ facienti sanguinẽ in platea amputetur manus dextra si delinquẽs nõ habet manũ dextrã:punietur extra ordinẽ arbitrio iudicis in.l.bos accusare.ſ.oibus.nu.10.ff.de accusa.fo.161.
6 Statutũ q̃ fugiẽs ante familiã puniat̃ perinde ac si inuẽt⁹ fuerit cũ armis et ꝑ armis est statutũ q̃ pene duplicatur de nocte an fugiẽti de nocte pene sunt duplicãde.in.l.j.nu.1.ff.de accepta.fo.145.
6 Statutũ puniẽs receptãtẽ bãnitũ an puniat eũ q̃ recepit bãnitũ agnatum.in.l.eos apud.nu.1.ff.de recepta.fo.145.
7 Statutũ q̃ glibet habitãs teneatur facere custodiã vel soluere buletas quãdo cõprehẽdat clericos vel forẽses ibi habitãtes.in.l.placet.in.ij.lec. nu.33.C.de sacrosan.eccle.fo.15.
8 Statutũ si disponit q̃ vicinia teneatur ad res furatas scholares declarãdas sacramẽto scholaris ꝑbabitur furtũ per familiares q̃ socios.in.l.si quãdo.nu.3.C.vnde vi.fo.97.
Statutũ si disponit q̃ villa ĩ qua fuit aligs derobat⁹ teneat emẽdare ꝑ bata derobatiõe an stet de estimatiõe rerũ ĩ iuramẽto derobati.ibi.n. 4.
5 Statutũ q̃ glibet possit facere pontẽ supra viã publicã an poterit fieri supra viã vicinalẽ si non ex tat memoria q̃ fuerit empta a vicinis.in.l.j. nu.2.ff.de locis ꝓtitine.publi.fo.145.
6 Statutũ q̃ si qs ꝑdugerit falsos testes puniatur bz locũ in ꝓducente vnũ.in.l.ꝓtor.ſ.sed si vnus.nu.1.ff.vi bo.rap.fo.134.
8 Statutũ q̃ inuẽt⁹ cũ armis puniatur cũ.g.nõ dicit qs inuẽt⁹ nisi fit captus.in.l.si barsatorẽ.nu.1.C.de fideiusso.fo.115.
6 Statutũ q̃ volẽs desistere ab accusatione soluat tm̃ cõi:si ille q̃ accusauit aliquẽ de plurib⁹ criminib⁹ in illo libello:q̃ bz soluere ꝑ vna accusatione ꝑbato cõi vsu loq̃ndi libell⁹ in q̃ delicta narrent accipiat ꝑ vna accusatiõe alia ꝑ plurib⁹.i.l.libellorũ.ſ.ſz ꝛ si aliud.n.2.ff.de accu.f.157.
5 Statutũ q̃ prohibet mulierẽ portare perlas nõ cõprehẽdit fictas.in.l. vna.ſ.hoc interdictũ.nu.1.ff.de fonte.fo.157.
Statutũ quando habet diuersa capita ex eo datur vna accusatio.in.l.j. nu.1.ff.de cloa.fo.158.
Statutũ q̃ si qs aliquẽ offenderit in domo puniat̃ in.g.an cõprehẽdat offendẽtem in ostio.in.l.j.ſ.hoc interdictũ.nu.1.ff.eo.
6 Statutũ puniẽs facientẽ insultũ ad domũ qualiter intelligatur.in.l.itẽ apud.ſ.cõuitiũ.nu.2.ff.de iniu.fo.141.
4 Statutũ disponẽs q̃ habeat locũ in ꝓteritis ꝛ futuris nõ bz locũ in ꝓteritis finitis.in.l.lucius.ſ.quero.nu.1.ff.de leg.ij.fo.48.
6 Statutũ q̃ ptãs posset ꝓcedere de maleficijs cõmissis retro ꝑ annũ an poterit cognosci de maleficio secreto:q̃ in notitiã peruenit post annũ reliqt cogitãdũ.in.l.labeo.nu.1.ff.si qs testa.li.esse.fo.13.
7 Statutũ potest punire ciuẽ egredientẽ territoriũ.in.l.mercatores.nu.1. C.de cõmer.merca.fo.176.
6 Statutũ puniens dãtẽ auxilium ꝛ fauorẽ alicui cõprehẽdit mutuantẽ pecuniã.in.l.ciuisq̃.nu.2.ff.ad leg.iul.maiesta.fo.167.
5 Sta.q̃ ꝑ homicidio qs puniat q̃lr cõprehẽdat faciẽtẽ homicidiũ ꝛ fieri faciẽtẽ vel mãdãtẽ.i.l.aut q aliter.ſ.hec vba.nu.3.ff.qõ vi aut clã.fo.160.
6 Statutũ qõ recipiat extẽsionẽ passiuã.in.l.j.nu.3.ff.de mu.ꝛ bo.fo.245.
6 Sta.disponẽs q̃ nemo possit ducẽ ad cõiuiũ vltra.g.ꝑsonas sub pena si habuit ggg.vnũ est delictũ.i.l.inficiãdo.ſ.si tibi.nu.7.ff.de fur.fo.129.
Statutũ q̃ ad nuptias nõ possint cõuitari nisi.ggi.dñe:si ꝑ ꝛ fili⁹ ducũt vgorẽ simul nõ poterũt conuitari.ggiiij.ibi.nu.8.
1 Statuẽtes ꝛ nõ bñtes ptãtẽ si dolo malo cã occupãde iurisditiõis faciũt incidũt in.l.iul.maiesta.in repe.l.oẽs ppli.nu.14.ff.de insti.ꝛ iur.fo.10.
Statuta qualiter fiant.ibi.nu.15.
Statutũ si fiat ab his q̃ remanserũt in ciuitate q̃ valeat quãdo absentes sunt iuste expulsi:secus si iniuste.ibi.nu.17.
Statuta facta super dispositis a nullo iure valẽt ꝛ sup dispositis a iure naturali vel gẽtiũ addẽdo vel minuẽdo ĩ totũ aũt tollẽdo nõ.ibi.nu.21.
Statui q̃ possit super dispositis a iure diuino.ibi.nu.22.
Statutũ q̃ bannit⁹ possit impune occidi valet.ibi.nu.23.
Sta.q̃ qui per decẽ annos nõ petijt debitũ cadat a iure suo non valet: secus si dicit q̃ instrumẽtũ presumatur fictitiũ.ibi.nu.24.
Statutũ si dicit q̃ ℑct⁹ minoris etiã si fuerit iurat⁹ nõ valeat nisi interuenerit cõsensus duorũ cõsanguineorũ nõ vꝫ:sec⁹ si dicit q̃ aliter fact⁹ presumat dolosus.in.d.repe.l.oẽs ppli.nu.25.ff.de insti.ẽin.fo.10.
Statuere q̃ possit sup dispositis vel ꝓhibitis a iure cõi.ibi.nu.26.
Statutũ factũ a ciuitate ne a sententijs suorum iudicũ liceat appellari an valeat.ibi.nu.27.
Super his que ꝑ statuta eiusdẽ ciuitatis disposita sunt quãdo possunt alia statuta fieri.ibi.nu.28.
Statutũ primũ ꝓcedẽs q̃ possit p sequẽs postea mutari.ibi.nu.29.
Statutũ q̃ q venerit ad habitandũ in tali castro gaudeat immunitate ppetuo nõ põt renocari in ꝓiudiciũ eorũ q̃ iã venerũt.ibi.nu.30.
Statutũ precedens habẽs clausulã derogatoriã ad scõm quãdo possit per secũdũ renocari.ibi.nu.31.
Sta.primũ si est iuramẽto firmatũ q̃ possit per scõm tolli.ibi.nu.32.
Jn renocãdis statutis eadẽ solẽnitas ꝛ autoritas regritur que in condendis.ibi.nu.33.
Quãdo in primo statuto sunt verba derogatoria ꝛ iuramẽtũ an possit per secũdũ renocari.ibi.nu.34.
Statuta duo si sunt in eodẽ volumine ℑria attẽditur vltimo loco positũ nisi possint p distinctionẽ reduci ad cõcordiã.ibi.nu.35.
Statuta quos ligent.remissiue.ibi.nu.36.
Statuta a quo tempore ligent.ibi.nu.37.
5 Statutũ si punit mittẽtẽ gentẽ in aliquẽ locũ loc⁹ ad quẽ mittit nõ de q̃ mittit cõsinat.in.l.semper.ſ.hoc interdictũ.nu.1.ff.qõ vi aut clã.fo.160.
Statutũ vel cõsuetudo q̃ qs efficiat nobilis vel ignobilis ex ꝓgenie materna nõ valet.in.l.exẽplo.nu.2.C.de decurio.lib.x.fo.16.
7 Statutũ q̃ null⁹ efficiat ciuis nisi habitauerit in loco ꝑ certũ tps nõ cõprehẽdit illũ q̃ habitauit ifra illud tps.i.l.si.n.3.C.ne sanc.bap.rei.f.30.
6 Statutũ q̃ si accusatus declinauerit iurisditionẽ ptãtis possit impune offendi nõ cõprehẽdit superiorẽ ꝓ clerico accusato nec patrẽ ꝓ filio. in.l.accusatore.ſ.ad crimẽ.nu.9.ff.de publi.iudi.fo.155.
4 Statutũ q̃ testiũ infinnẽ infra tres mẽses als nõ valeat nõ ꝑiudicat fideicõmissario.in.l.pacta.ſ.si qs.nu.1.ff.ad treb.fo.154.
5 Statutũ factũ ꝑ alienatione rerũ ciuitatis fienda tyrãno ꝛ ipsa alienatio põt renocari.in.l.ꝓhibere.ſ.plane.nu.3.ff.qõ vi aut clã.fo.159.
6 Statutũ si punit mittẽtẽ gẽtẽ cõtra aliquã terrã vicinã locⁿ ad quẽ mittitur gẽs cõfinabit.in.l.libellorũ.nu.8.ff.de accusa.fo.157.
Statuta facta super dispositis a nullo iure valẽt ꝛ sup dispositis a iure naturali vel gẽtiũ addẽdo vel minuẽdo ĩ totũ aũt tollẽdo nõ.ibi.nu.21.
Statui q̃ possit super dispositis a iure diuino.ibi.nu.22.
Statutũ q̃ bannit⁹ possit impune occidi valet.ibi.nu.23.
Sta.q̃ qui per decẽ annos nõ petijt debitũ cadat a iure suo non valet: secus si dicit q̃ instrumẽtũ presumatur fictitiũ.ibi.nu.24.
Statutũ si dicit q̃ ℑct⁹ minoris etiã si fuerit iurat⁹ nõ valeat nisi interuenerit cõsensus duorũ cõsanguineorũ nõ vꝫ:sec⁹ si dicit q̃ aliter fact⁹ presumat dolosus.in.d.repe.l.oẽs ppli.nu.25.ff.de insti.ẽin.fo.10.
Statuere q̃ possit sup dispositis vel ꝓhibitis a iure cõi.ibi.nu.26.
Statutũ factũ a ciuitate ne a sententijs suorum iudicũ liceat appellari an valeat.ibi.nu.27.
Super his que ꝑ statuta eiusdẽ ciuitatis disposita sunt quãdo possunt alia statuta fieri.ibi.nu.28.
Statutũ primũ ꝓcedẽs q̃ possit p sequẽs postea mutari.ibi.nu.29.
Statutũ q̃ q venerit ad habitandũ in tali castro gaudeat immunitate ppetuo nõ põt renocari in ꝓiudiciũ eorũ q̃ iã venerũt.ibi.nu.30.
Statutũ precedens habẽs clausulã derogatoriã ad scõm quãdo possit per secũdũ renocari.ibi.nu.31.
Sta.primũ si est iuramẽto firmatũ q̃ possit per scõm tolli.ibi.nu.32.
Jn renocãdis statutis eadẽ solẽnitas ꝛ autoritas regritur que in condendis.ibi.nu.33.
Quãdo in primo statuto sunt verba derogatoria ꝛ iuramẽtũ an possit per secũdũ renocari.ibi.nu.34.
Statuta duo si sunt in eodẽ volumine ℑria attẽditur vltimo loco positũ nisi possint p distinctionẽ reduci ad cõcordiã.ibi.nu.35.
Statuta quos ligent.remissiue.ibi.nu.36.
Statuta a quo tempore ligent.ibi.nu.37.
5 Statutũ si punit mittẽtẽ gentẽ in aliquẽ locũ loc⁹ ad quẽ mittit nõ de q̃ mittit cõsinat.in.l.semper.ſ.hoc interdictũ.nu.1.ff.qõ vi aut clã.fo.160.
Statutũ vel cõsuetudo q̃ qs efficiat nobilis vel ignobilis ex ꝓgenie materna nõ valet.in.l.exẽplo.nu.2.C.de decurio.lib.x.fo.16.
7 Statutũ q̃ null⁹ efficiat ciuis nisi habitauerit in loco ꝑ certũ tps nõ cõprehẽdit illũ q̃ habitauit ifra illud tps.i.l.si.n.3.C.ne sanc.bap.rei.f.30.
6 Statutũ q̃ si accusatus declinauerit iurisditionẽ ptãtis possit impune offendi nõ cõprehẽdit superiorẽ ꝓ clerico accusato nec patrẽ ꝓ filio. in.l.accusatore.ſ.ad crimẽ.nu.9.ff.de publi.iudi.fo.155.
4 Statutũ q̃ testiũ infinnẽ infra tres mẽses als nõ valeat nõ ꝑiudicat fideicõmissario.in.l.pacta.ſ.si qs.nu.1.ff.ad treb.fo.154.
5 Statutũ factũ ꝑ alienatione rerũ ciuitatis fienda tyrãno ꝛ ipsa alienatio põt renocari.in.l.ꝓhibere.ſ.plane.nu.3.ff.qõ vi aut clã.fo.159.
6 Statutũ si punit mittẽtẽ gẽtẽ cõtra aliquã terrã vicinã locⁿ ad quẽ mittitur gẽs cõfinabit.in.l.libellorũ.nu.8.ff.de accusa.fo.157.
8 Statutũ q̃ quilibet perusinus possit facere testamẽtũ coꝛã quinq̃ testibus nõ cõprehẽdit forẽsem.in.l.si.nu.3.C.de testa.fo.18.
6 Statutũ q̃ null⁹ possit emere frumẽtũ sub pena:an idẽ de vẽditore statutũ intelligat.in.l.si ego.nu.1.ff.de accepti.fo.102.
6 Statutũ q̃ bãnit⁹ elapso termino bãni nõ possit eẽ de ꝓximo ẽt si fuerit rebãnit⁹ ꝛ alio q̃ iterficiẽs rebellẽ sit exẽpt⁹ a bãno q̃ incurrisset vel ĩcurrere potuisset ob ei⁹ delicta an si bãnit⁹ ĩ termio bãni iterficiet rebellẽ possit eẽ de ꝓximo.in.l.inter stipulatẽs.ſ.sacrã.nu.2.ff.de vb.ob.fo.33.
Statutũ puniẽs trahentẽ perusinũ ad curiã ecclesiasticã non bz locũ in trahẽte spõte.in.l.j.nu.6.C.de agri.lib.x.fo.34.
3 Statutũ loqnẽs de dñio alicui⁹ rei nõ bz locũ in herede q̃ fuit dñs ficte hereditatis.in.l.heres.nu.1.ff.de acqui.here.fo.174.
Et an hec fictio semper locũ habeat.ibi.nu.1.
6 Statutũ q̃ si qs coadunauerit gẽtẽ puniat bz locũ etiã si per spatiũ distent vnus ab altero.in.l.ꝓtor.ſ.hoc edicto.nu.1.ff.vi bo.rap.fo.135.
5 Statutũ q̃ bãnit⁹ possit impune occidi si bãnit⁹ petit se de bãno egimi dicẽs se iniuste bãnitũ ꝛ iste interim occidat an debeat puniri occidens. in.l.possideri.ſ.si ꝛu⁹.nu.1.ff.de acqui.pos.fo.83.
Statutũ q̃ vno de cognatione delinqẽte ceteri teneatur q̃ valeat.in.l. iure.nu.2.C.de fabri.lib.xj.fo.29.
5 Statutũ q̃ cõtrata seu villa teneatur cape malefactorẽ ꝛ si nõ ceperit teneatur in tãtũ an vno exacto ceteri liberẽtur.in.l.ex maleficio.ſ.is q̃p. nu.1.ff.de act.ꝛ obli.fo.174.
Statutũ cõtinẽs idẽ qõ ius cõe nõvꝫ.i.l.j.nu.4.C.de thesau.li.x.fo.10.
3 Statutũ q̃ inſtra mãdent̃ executioni sicut sn̄ia an habeat locũ in instro dotis cõtinẽte tacitã stipulonẽ.in.l.j.nu.3.ff.de his q̃ in testa.delẽ.fo.118.
6 Statutũ q̃ liceat viro occidere vgorẽ deprehẽsam in adulterio q̃ bz locum si deprehẽderit eã in camera in actib⁹ venereis.in.l.qõ ait lex.nu.1. ff.ad legẽ iul.de adul.fo.174.
1 Statutũ qõ potestas vltimo mẽse sui regiminis nõ possit aliquẽ absoluere nõ ꝓhibet ꝓnũtiare aliquẽ absoluendũ.in.l.solẽt.nu.2.ff.de offi. ꝓcon.ꝛ lega.fo.37.
6 Statutũ loquẽs de faciẽte an loquatur in fieri faciẽte.in.l.nõ solũ.nu.1. ff.de iniur.fo.139.
4 Statutũ vel lex disponens actionem non dari in ciuilibus importat q̃ exceptione repellatur in criminalibus ipso iure non competat.in.l.j.

ſ.sublata.

ſ.sublata.nu.1.ff.ad trebel.fo.142.
Statutum qõ actiones competentes vni alij dentur intelligitur de vtilibus non de directis.ibi.nu.2.
Sta.dictas q̃ ꝑ liberã psonã nobis actio acgrat de q̃ itelligat.ibi.nu.3.
4 Statutũ q̃ dos que est recepta in roba estimata debeat reddi facta detractiõe medietatis ꝓtij si reperit̃ in instrumẽto q̃ mulier dedit dotẽ in pecunia numerata ꝛ in rebus appꝛetiatis nec apparet de quãtitate qd fiendum.in.l.cum queritur.ſ.lana.nu.1.ff.de leg.iij.fo.60.
Statutũ puniẽs depbensum poztare arma nõ cõprehendit illũ q̃ ꝑbat q̃ fuerit vsus armis.in.l.j.nu.3.C.de peti.bono.lib.x.fo.9.
2 Statutũ q̃ ℑ instrumẽtũ nõ possit opponi exceptio solutiõis nisi ꝑbet ꝑ aliud instrumẽtũ si solno q̃ nõ possum ꝑbare ꝑ inſtrm q̃ repetã q̃ primo solui ꝑ ꝙdictionẽ fine cã.in.l.iulianus.nu.12.ff.de cõdi.inde.fo.63.
6 Statutũ q̃ potestas nõ possit facere ꝙdẽnationẽ nisi fiat depositũ a reo sub pena libraꝝ qnquaginta nõ babet locũ qñ potestas cõdẽnauit in solidis.ꝛꝛ.in.l.leuia.nu.13.ff.de accu.fo.159.
4 Statutum excludẽs matrẽ a successione filioꝝ extãtibus agnatis vsq̃ ad tertium gradum qõ auus maternus etiam excludatur.in.l.ij.ſ.videndum.nu.1.ff.ad tertul.fo.187.
Statutum qõ extantibus masculis femina non succedat:nepos ex filia non succedit.ibi.nu.3.
Statutum loci ꝓhibens emere non comprehẽdit ecclesiam.in.l.vlti. nu.4.C.de epac.lib.x.fo.13.
3 Statutum non disponens contra ius cõmune extẽditur ad casus similes.in.l.si vero.ſ.de viro.nu.2.ff.solu.matri.fo.33.
4 Statutũ q̃ null⁹ possit emere frumentũ nisi ꝑ suo vsu si scholares emit ꝓ toto anno ꝛ postea penituit ꝛ vult recedere an licite possit illud reuendere.in.l.cetera.ſ.sed si paruerit.nu.3.ff.de lega.i.fo.14.
Statutũ q̃ ꝓ qualibet verbo iniurioso imponat tãta pena intelligit ꝓ vna oratione.in.l.ij.nu.3.C.de bo.vacã.lib.x.fo.8.
7 Statutũ qõ ingrediẽs vel si qs intraret monasteriũ qõ nõ succedat qõ valeat:secus si dicit si qs ingressus fuerit.in.l.si.nu.6.C.de pac.fo.58.
3 Statutũ de dote lucrãda vgorẽ premoriẽte habet locũ qñ matrimoniũ fuit cõtractũ per verba de ꝓsenti.in.l.nihil.nu.1.ff.re.amo.fo.38.
8 Statutũ si dicit qõ potestas dz aligd facere in ꝓncipio sui officij quãr intelligat principiũ.in.l.nemo arbitret.nu.2.C.de tẽpo.appel.fo.86.
6 Statutũ q̃ ꝑ vulnere qs solnat cẽtũ ꝛ ꝑ homicidio mille:si accusat⁹ de vulner⁹ dit fideiussorẽ ꝙ iudicio sisti ꝛ iudicatũ soluẽdo:postea vulnerat⁹ moriat̃:an fideiussor teneat̃ i mille.i.l.fideiussores.n.1.ff.ꝙ fideiuss.f.31.
1 Statutũ q̃ vict⁹ victori ꝙdẽnet ꝛ expẽdis si tpe sñe iudex omittat expẽse poterũt peti actione ex statuto.i.l.nõ solũ.nu.1.ff.de rei vẽdi.fo.172.
1 Statutum qõ qui acceperit pecuniam vel ꝓmissionem vt aliquẽ remitteret in ciuitate non comprehendit non officialem.in.l. metum autem.ſ.sed licet.nu.3.ff.qõ me.cau.fo.125.
7 Statutum loci contractus quo ad solẽnitatem eius attenditur. in.l.j. nu.14.C.de summa trini.fo.5.
Statuta que attendantur circa dubia que oziuntur post contractũ ꝓpter negligentiam vel moram.ibi.nu.18.
Statutum qõ attendatur quando petitur restitutio ex lesione contingente in ipso contractu.ibi.nu.20.
Statutum qõ testamentũ coꝛã duob⁹ testib⁹ possit fieri an valeat:et an comprehendat forensem ibi testantẽ.ibi.nu.21.22.et.24.
Statutũ circa ea que sunt voluntarie iurisdictionis comprehendit forenses.ibi.nu.25.
Sta.q̃ filiusfa.possit testari nõ cõprehẽdit filiusfa.ibi testãtẽ.ibi. nu.26.
Statutum vbi res est sita seruari debet.ibi.nu.27.
Statutum ꝛ consuetudo laicoꝝ quando liget clericos ꝛ seruari debeat in curia episcopi.ibi.nu.28.
Statuta que dicantur esse contra libertatem ecclesie.ibi.nu.29.
Statutum qõ testamenta infinuenẽ an liget clericos.ibi.nu.31.
Statutum qñ ꝓrigat effectum extra territoriũ.ibi.nu.32.
Statutum qõ filia femina non succedat est odiosum:ꝛ non trahitur ad bona alibi sita.ibi.nu.33.
Statutũ permissiuũ qñ habeat locũ extra territoriũ.ibi.nu.34.
Statutũ habilitãs ꝑsonã qñ trahat extra territoriũ.ibi.nu.38.et.41.
Statutũ punitiuũ qñ ꝓrigat effectũ suuꝫ extra territoriũ. vbi ponit regulam cum fallentijs.ibi.nu.44.
Statutum punitiuũ simpliciter loquẽs qñ cõprehẽdit ciuem delinquẽtem extra territoriũ ad hoc vt possit contra eum procedi ꝛ puniri secundũ statuta sue ciuitatis.ibi.nu.47.et.48.
6 Statutum puniẽs coadunatẽ gentẽ habet locũ in coadunãte quatuoꝛ vel quinq̃.in.l.ꝓtor.nu.5.ff.vi bono.rap.fo.135.
4 Statutũ qõ mulier non possit ℑbere fine cõsensu duoꝝ cõsanguineoꝝ ex parte patris si eos habuerit ꝛ si nõ habuerit adhibeant ex parte matris qõ si habeat vnũ tantũ ex parte patris ille debet adhiberi cum vno ex parte matris.in.l.sticbum.nu.5.de lega.j.fo.5.
6 Statutum q̃ dãnatus de falsitate non admittat̃ ad officia intelligitur de falsitate stricte.in.l.qõ sit falsum.nu.2.ff.de fal.fo.184.
Statutũ qõ de cõtractu soluat gabella cõprehẽdit contractus etiam a principe celebratos.in.l.j.nu.7.C.de nauicu.lib.xj.fo.25.
5 Statutũ q̃ si nobilis offendat popularẽ in psonaꝫ teneat̃ ipse ꝛ alij de domo sua puniant̃ qualiter intelligat.in.l.licitatio.ſ.qõ licite. nu.6.ff. de publi.et vecti.fo.52.
Statutũ q̃ nemo extrahat de carcere nisi habuerit pacẽ ab offenso carcerat⁹ ꝓ furto non excarcerat̃ nisi pacẽ habuerit a dño rei. ibi.nu.7.
1 Statutũ de dote lucrãda per virũ vgorẽ ꝓdecedẽte qõ attẽdat loci dñi viri ꝛ nõ loci cõtractus dotis.in.l.exigere.nu.1.ff.de iudi.fo.158.
6 Statutũ q̃ dat securitatẽ veniẽtib⁹ ad nũdinas q̃ nõ cõprehẽdat bãnitos:nisi expresse dicat.in.l.j.nu.2.ff.ad le.iuli.maie.fo.166.
1 Statutũ qõ instrumẽta habeãt executionẽ parata intelligit de instrumento liquido.in.l.ꝓcinde.ſ.notãdũ.nu.3.ff.ad le.aqui.fo.192.
4 Statutũ q̃ filia femina nõ succedat extãtib⁹ liberis intelligit extãtib⁹ filijs q̃ patri possint succedere.in.l.ij.ſ.sed ꝛ si.nu.1.ff.ad tertul.fo.186.
4 Statutũ ꝑhibẽs sagittamẽta extrahi extra ciuitatẽ tpe guerre ꝓhibet balistas extrahere.in.l.q̃ penũ.nu.1.ff.de pe.lega.fo.86.
4 Statutũ q̃ veniẽtes ad habitandũ ĩ loco habeãt priuilegiũ q̃ nõ cõprehẽdat ciues originarios nõ habitãtes ꝛ veniẽtes ad habitandũ.in.l.cuꝫ emancipatus.ſ.si pater.nu.1.ff.de bono.pos.cõtratabu.fo.168.
6 Statutũ puniẽs iurãtẽ p coꝛp⁹ Xpisti oz inducẽs publicã accusationẽ q̃ quilibet põt accusare ꝛ infamat.i.l.j.nu.8.ff.de publi.iudi.fo.148.
Statutum si alter at penã homicidij:falsitatis:ꝛ similiũ:an eq̃ boc tale crimen desinat esse publicum.ibi.nu.11.et.15.
Statutũ lz inducat q̃ de crimine glibet possit accusare nõ tñ oz crimẽ publicum ad effectum publici iudicij.ibi.nu.18.
4 Statutũ q̃ extãtib⁹ masculis femine non succedãt si sint tres masculi ꝛ vna femina ꝛ duo repudiãt an poztio repudiãtiũ accrescat sozori ꝛ fratri an alteri tantũ.in.l.mulieri.nu.4.ff.de cõdi.ꝛ demon.fo.128.
2 Statutũ q̃ de quolibet ℑctu ex quo alteri queriꝫ ius soluat gabella qõ soluetur de ℑctu cõmodati.in.l.j.ſ.huius edicti.nu.2.ff.cõmo.fo.77.
Statutũ sacrũ factũ a ꝑside sine cõsilio nõ valet nisi cõfirmet ꝑ superiorem:ꝛ qualiter boc intelligat.in.l.si qd.nu.4.C.de leg.lib.x.fo.23.
4 Statuta debeant intelligi ſm cõmunem vsum loquendi. in.l. labeo. nu.5.ff.de suppelle.lega.fo.87.
2 Statutum puniens coadunantem gentem comprehendit coadunantẽ quatuoꝛ homines.in.l.i.nu.2.ff.de ꝓba.fo.150.
Statutum põt facere qõ qs cõuicino babẽti magnã possessionẽ vẽdat rem suam.in.l.si.nu.4.C.de debi.ciui.lib.xj.fo.32.
6 Statutũ q̃ iudex teneat dare qualibet ſniam cuꝫ ꝛsilio sapientis: lz per aliud statutũ dicat q̃ in certis causis ꝓcedat sũmarie:in illis etiã teneat dare ꝛsilium.i.l.ꝓtor.ſ.eritq̃ bec differẽtia.nu.2.ff.vi bono.rap.fo.136.
4 Statutum qõ mulieres ꝛ minores nõ possunt contrahere sine ꝑsentia consanguineoꝝ est inductum vt tollat̃ presumptio doli et metus. in.l. transactio.nu.3.C.de transac.fo.70.
6 Statutũ q̃ qcũq̃ receperit aliquã donationẽ ab aliqua cõitate teneat̃ illam ostẽdere:aliqua cõitas mittit ad aliquã terrã vt sibi mittat̃ liber massarij vel exẽplũ illa terra non teneat̃ mittere.in.l.in fraudem.ſ.neq̃ instrumenta.nu.4.ff.de in.ſifci.fo.214.
Statutũ puniẽs falsificãtẽ instrm cõprehẽdit falsificãtẽ acta.ibi.nu.5.
2 Statutum qõ nullus audeat cõtrahere cum minore sine cõsensu ꝑpin quoꝝ et si factum fuerit non valet si contrahitur sine solẽnitate requisita ex tali contractu non oritur neq̃ naturalis neq̃ ciuilis obligatio.in.l. si non sortem.nu.3.ff.de condi.inde.fo.52.
6 Statutum si punit aliqõ maleficiũ publicũ an accusatio sit publica.remissiue.in.l.concussionis.nu.2.ff.de concus.fo.145.
7 Statutũ qõ carcerati extra banꝫ in die veneris sancti nõ cõprehẽdit semel egcarceratum.in.l.nemo.nu.1.ff.de episco.audien.fo.30.
3 Statutũ qõ bãniti nõ possint reuerti ad ciuitatẽ ifra.g.ãnos nisi babuerint̃ pacẽ ab heredib⁹ occisi qõ poterit babere pacẽ a filio occisi q̃ sab stinuit ab hereditate paterna.i.l.si filiꝰ.nu.8.ff.de vul.ꝛ pupil.fo.143.
6 Statutũ qõ exbãnitus a centũ libris supra possit impune offendi.ꝛ an si qs habet plura bãna:vnũ ĩ qnquagita:aliud i.ggg.aliud i gnãgita: an possit impune offendi.ꝛ si vna sn̄ia bz plures ꝙdẽnationes an fiet cumulus.in.l.vbi fideiusso.nu.1.ff.de solu.fo.90.
Statutũ qõ possit fieri qõ ꝓbenda annone tm̃ valeat dũmodo ꝓtiũ non sit vile.in.l.animalia.nu.1.C.de cursu publi.lib.xij.fo.50.
Statutũ lz tollat iurisditionẽ q̃ habeãt a lege non tñ tollit quã quis bz consuetudine.in.l.viros.nu.1.C.de diuer.offi.lib.xij.fo.50.
Consuetudo dat iurisdictionem ordinariam.ibi.nu.2.
7 Statutũ qõ inter sanguineos fiat cõpromissum si vnus ex fratrib⁹ q̃ vẽdidit cõparet ꝑ defensione ℑ aliũ fratrẽ rẽ vẽdicãt an statutum habebit locum.in.l.j.nu.3.C.vbi in rem act.exer.põt.fo.118.
4 Statutũ qõ victus victori in expẽsis cõdẽnet operaꝝ qõ expẽse petunt cõdictione ex illo statuto.in.l.si mulier.ſ.si rẽ.nu.3.ff.de leg.iij. fo.51.
3 Statutũ qõ si qs steterit ꝑ decẽ annos nõ põt petere executionẽ instrũ qõ tñ poterit petere per libellũ.in.l.plane.nu.1.ff.qõ fal.tu.fo.91.
Statutũ factũ a ꝓtoribus ciuitatis qõ ptãs nõ possit ꝓcedere per inquisitionẽ contra officiales per eos deputatos ad faciendũ monstra militũ potestatis valet.in.l.quinq̃.nu.1.C.de decu.lib.x.fo.17.
2 Statutũ qõ ꝑ maleficio imponat certa pena quã si nõ soluerit amputet manus qõ si pena augmentet ꝑ negationẽ vel qd simile qõ sufficiat soluere penã maleficij.in.l.j.nu.4.ff.de in li.iurã.fo.38.
Statutum qõ scholaris non possit vexari nisi coram rectore intelligit tam ciuiliter q̃ criminaliter itẽ donec degit in illa ciuitate ratione studij.in.l.si.nu.1.C.de agen.lib.xij.fo.46.

Universidad del Rosario | Archivo Histórico

3 Statutū q̄ pater teneat̄ soluere 2dēnationē p̄ filio delīquēte an soluat̄ qñ filiꝰ 2dēnat⁹ fuit ob 2tumaciā.in.l.j.nu.3.ff.qñ ex fac.tu.vel cu.fo.72.
1 Statutū factū a p̄ioꝛib⁹ q̄ offendēs eos puniat̄ ad mortē cōprehendit p̄ioꝛem aliū offēdētem.in.l.j.nu.3.ff.qō quiſq; iu.fo.54.
Statutū an liget statuentem.remiſſiue.ibidem.
Statutū factū a preſide cum 2ſenſu populi retoꝛqueꝛ cōtra eundē non cōtra quēlibet de populo.ibidē.nu.4.
Statutū iniquū 2ditū a p̄ſide cum 2ſenſu populi retoꝛqueꝛ 2tra quēlibet de 2filiarijs:l3 non 2tra quēlibet de populo.ibi.nu.5.
7 Statutū q̄ 2dēnatꝰ 8violētia nō appellat an 2dēnatꝰ qꝛ habuit hoies ī armisoicak de violētia 2dēnatꝰ:ī.l.j.nu.5.ff.ad le.iul.de vi pu.f.178.
1 Statutū q̄ pater teneat̄ soluere 2dēnationē p̄ filio pater ipſe admittit̄ ratione ſui intereſſe ad p̄badū 2tra 2feſſionē filij.in.l.ij.ſ.ſi abſens.in ij.lec.nu.7.ff.ſi ex noxa.cau.aga.fo.67.
Statutū loquens in caſu vero q̄ non trabiꝛ ad fictū. ī.l.ait ptoꝛ.ſ.hec verba.nu.1.ff.de nego.geſt.fo.114.
Statutū q̄ bānitus in pecunia ſoluēdo quinq; p̄o cētenario rebāniat̄ nō cōprehēdit bānitū poſt ſtatutū.in.l.cum leg.nu.1.ff.de legi.fo.16.
Statutū loquēs per verba p̄teriti vel p̄ſentis tēpoꝛis vbi non dat̄ materia delinquendi trahitur ad futura.ibi.nu.2.
Statutū cum p̄ducitur debet totū p̄duci.in.l.inciuile.nu.1.ff.eo.titu.
1 Sta.qñ īponit penā accuſationē nō p̄bāti accuſatoꝛ pōt 2dēnari ī ſnia abſolutoꝛia rei.ī.l.athletas.ſ.calūniatoꝛ.nu.7.ff.de bis q̄ no. ifa.f.99.
Sta.q̄ bānito nō reddat̄ ius ītelligit̄ de delicto ī eū cōmiſſo nō p̄cedat̄ nec p̄ accuſationē nec ingſitionē.ī.l.j.ſ.qō aūt.nu.1.ff.de alea.fo.200.
4 Sta.q̄ cāpſoꝛ debeat̄ cācellare rōnes de qb⁹ plenarie fuit ſatiſfactū veri ficat̄ ī eo q̄ ſcribit ſibi ſatiffactū.ī.l.nihil intereſt.nu.1.ff.ō ali.leg.fo.102.
7 Statutū dicēs q̄ habeat locū ī p̄teritis:ī futuris nō cōprehēdit cauſas tranſactione deciſas.in.l.cauſas.nu.1.C.de trāſac.fo.63.
1 Statutū loquēs de beſtijs bānū dātibus intelligit̄ ſcōm cōſuetudinē. in.l.ſ.remouet.nu.2.ff.de poſtu.fo.97.
1 Statutū qō mulier nō poſſit obligari ſine certa ſolēnitate non poterit etiā liberare aliquē.in.l.ſi vnus.ſ.pactus.nu.13.ff. de pac.fo.87.
1 Statutū q̄ viget in ciuitate intelligit̄ vigere in villis ī caſtris. in.l.j.ſ. cum vrbem.nu.8.ff.de offi.p̄refec.vrb.fo.32.
4 Statutū q̄ 2ſanguinei clericoꝛ teneanꝫ p̄o eis ſi aliqd faciūt nō valet.in.l.j.nu.3.ff.de his qui pe.cau.relin.fo.109.
4 Statutū q̄ filia ſit 2tenta de dote p̄ falcidia debita in bonis patris intelligitur p̄o legitima.in.l.j.nu.3.ff.ad le.falcī.fo.131.
Statutum diſponēs illud qō p̄ius eſt diſpoſitū de iure cōmuni ōr ius municipale ī non cōmune.ibi.nu.3.
3 Statutū diſponēs circa legitimā p̄ſonā alicuiꝰ 2p̄rehēdit originarios et babētes domiciliū.in.l.j.nu.8.ff.de tuto.ī cura.da.ab his. fo.54.
1 Statutum q̄ quivoluerit aliquā cozrūpere puniat̄ capite intelligitur de eo qui corrūpit.in.l.ſi.nu.1.ff.de re.diui.fo.31.
1 Statutū de aliq̄ intelligit̄ ſimpliciter ſiue ſuo ſiue alieno noīe ſi fauoꝛē reſpicit.in.l.ſed ſi hac.ſ.ſemper autē.nu.2.ff.de in ius vocā.fo.57.
2 Statutū ſi p̄hibet ſimplr certas p̄ſonas emere vel vēdere q̄ ſi fiat ēptio vel vēditio q̄ nihilomin⁹ valet.in.l.qō ait.nu.1.ff.de diuoꝛ. fo.158.
1 Sta.q̄ bānitꝰ ex delicto poſſit impune offendi an cōprehēdit bānitū ex 2tūacia.remiſſiue.ī.l.vna.ſ.ſi iudiciū.n.9.ff.ſi qs ius di. nō obtē.f.57.
1 Statutū vel reſoꝛmatio cōmittēs aliqd p̄ioꝛib⁹ ſubintelligit̄ vel maioꝛi parti coꝛ ſi alij ſint abſentes.in.l.reſcriptū.nu.1.ff.de pac. fo.84.
3 Statutū q̄ qui declinauerit iuriſdictionē potestatis poſſit offendi nō includit̄ clericus.in.l.ſi quis ſub.nu.2.ff.de cōdi.inſti.fo.157.
Statutum inferioꝛ qō ſit in fraudē appellationis ad ſuperioꝛē an valeat.in.l.que ſub.nu.2.eo.titu.
4 Statutū q̄ muliere decedēte in matrimonio vir lucret̄ dotē verificat̄ ſi ambo ſimul perierint.in.l.q duos.ſ.ſi marit⁹.nu.1.ff.de re.dub.fo.106.
1 Statutū q̄ capitane⁹ ꝓponēs aliqd ℈ ſtatutū cōis ℈ fiſtat eſſe capitane⁹ ītelligit̄ q̄ ꝓpoſitio ſit pfecta.ī.l.ſeruī.nu.5.ff.de iuriſdi.om. iudi.fo.51.
4 Statutū q̄ cōtrabēs cū bānito puniat̄ in centū q̄ nō cōprehēdit cōtra bentē cū ſeruo vel filio bāniti:ſed cōtrabentē cum procuratoꝛe ſic. in.l. ſed ſi moꝛtis.ſ.hoc autem.nu.1.ff.de leg.preſtan.fo.169.
Statutum q̄ mater nō ſuccedat filio inteſtato decedēti verificat̄ in infante decedēte.in.l.j.nu.2.ff.de ſuis ī legi.here.fo.184.
Statutum q̄ foꝛēſi decedēti ab inteſtato ſuccedat eccleſia:ſi aliqs decedit teſtamento cōdito qō poſtea ruptū eſt teſtamentū:q̄ eccleſia nō ſuccedit:nec teſtamentum dicit̄ ruptum.ibi.nu.3.
Statutū qō ſi p̄ioꝛ extract⁹ reperiat̄ moꝛtuus qō loco ipſius ſubꝛogeꝛ primo deſcriptus:ī ille primo deſcriptus nō vult ſubꝛogari ī extraha tur alius p̄ioꝛ moꝛtuus:an primo deſcriptus qui renuit poſſit ſubꝛogari.in.l.vnicuiq;.nu.3.C.de p̄oꝛi.lib.xij.fo. 4.
3 Statutū q̄ teſtamēta mādanꝫ executiōi ſicut ſnie bꝫ locū qñ legata petunt etiā ex teſtamēto rupto.in.l.filio.nu.15.ff.de iniu.rup.teſt.fo.116.
4 Statutum poteſt facere ne leges habeant locum in teſtamentis.in.l.nemo poteſt.nu.2.ff.de lega.j.fo.17.
4 Statutū q̄ filia vel mater nō ſuccedat patri vel filio ex̄tatib⁹ alijs filijs vel fratrib⁹ ſi ex̄tāt ī iudicio teſtatoꝛis ſuccedere nō poſſunt an excludā tur.in.l.j.ſ.ſi pater.nu.2.ff.de coniū.cum eman.lib.fo.176.
4 Statutū qō debitoꝛ non cogaꝫ ſoluere creditoꝛi niſi creditoꝛ reddat in ſtrumētū cācellatū q̄ ſufficit creditoꝛē liberare debitoꝛē ſi amiſit inſtrumentum.in.l.huiuſmodi.ſ.ſi ita.nu.1.ff.de lega.j.fo.22.
4 Statutū q̄ loquiſ in cōiunctis locū habet in omnib⁹ ī per oīa in extraneis intelligit̄ in caſibus in quibus poteſt habere locū.in.l.j.ſ. leg. falcidia.nu.1.ff.ad legem falci.fo.132.
4 Statutū p̄hibēs frumētū extrabi de comitatu nō ītelligit̄ de eo qō qs extrabit cauſa ſui vſus.in.l.cetera.ſ.ſed ī ſi qs.nu.4.ff.de lega.i.fo.14.
4 Statutū loquēs in poteſtate q̄ habet locū in capitaneo qui circa idem habet eandē iuriſdictionē.in.l.ſi.ſ.equidē.nu.1.ff.ad tertul.fo.186.
1 Statutū puniēs aggrediētē aliquē ī domo cōprehēdit aggrediētē coram oſtio vel porticu.in.l.meminiſſe.nu.4.ff.de offi.pcon.ī leg.fo.39.
Sta.puniēs aſſaliētē ad domū ꝓhēdit aſſaliētē ad apothecā. ibi.n.5.
6 Statutū q̄ ꝑ furto poſſit index ꝓponere penā vel habeat arbitriū:ſi cōdēnat qñ ſit pena:ī qñ mulcta.ī.l.ſi qua pena.nu.7.ff.de ỽ.obli.fo.260.
7 Statutum qō frater p̄o fratre capiatur non valet.in.l.placet.in.ij.lec. nu.55.C.de ſacroſanc.eccle.fo.15.
Si ex forma ſtatuti quodlibet caſtrū.xxx.fumātiū debeat ſoluere centū diſtributio iſtoꝛ centum fiet per eos ī libꝛā.ibi.nu.58.
Statutū q̄ oēs ſoluāt aliquo nō obſtāte an tollat p̄iuilegiū.ibi.nu.6.
Statutū ſi redigit mun⁹ extraoꝛdinariū an duret īmunitas.ibi.nu.62.
4 Statutū q̄ femine nō ſuccedāt patri filij maſculis ex̄tātib⁹ ſi aliqs decedit relictis duob⁹ filijs itē ī filiab⁹ ſi vnus ex filijs repudiet partē ſuaꝫ vel aliter excludaꝫ portio hec deficiēs accreſcit fratri in totū ī nō ſoꝛoribus.in.l.re coniuncti.nu.48.ff.de leg.iij.fo.65.
4 Statutū q̄ filia ex̄tātib⁹ fratrib⁹ nō ſuccedat ſi ex̄titerit frat̄ incapaz an impediat ipam filiā.in.l.j.ſ.qō babebat.nu.3.ff.de bono.poſ.fo.165.
Statutū p̄dictū ſi ſupſit frater ex latere p̄ris tm̄ ī ſoꝛoꝛ ex vtroq; pareꝫte cum matre an talis frater excludat ſoꝛoꝛē ī matrē.ibi.nu.4.
4 Statutū q̄ ex̄tātib⁹ maſculis femīe nō ſuccedūt ſi ex̄tāt neptis ī nepos ex filio q̄ nepos excludit neptē.ī.l.bēdes.ſ.cū ita.nu.4.ff.ad tre.f.152.
4 Statutū puniēs intrātē palatiū capitanei an puniat ītrātē tpe quo ibi nō erat capitaneus.in.l.qui tibi.nu.2.ff.de au.ī argē.leg.fo.93.
Statutū puniēs repertū facere furtū babet locū in reperto in flagrāti crimine.in.l.j.nu.5.C.de peti.bono.lib.x.fo.9.
4 Statutū de carcerādo aliquē p̄o debito valet.in.l.titio cētū.ſ.titio cētum relicta.nu.3.ff.de condi.ī demon.fo.127.
Statutum loquens de officialibus cōprehendit baiulos.in.ſ. deinde. nu.4.in auf.de defen.ciui.fo.16.
Statutū puniēs deprehēſum intelligaꝫ de eo qui in actu fuerit deph̄ēſus niſi verba dirigat ad iudicē.in.l.j.nu.7.C.de peti.bono.lib.x.fo.9.
2 Statutū nō pōt ꝓbari debitū vltra.xx.libꝛas p̄ teſtes ſi in inſtr̄o p̄miſſi reficere dāna ī intereſſe q̄ aſcēdūt ad ſummā cētū q̄ potero ꝓbare tale debitū p teſtes.in.l.certi cōdicitio.ſ.qñ.nu.4.ff.ſi cer.pet.fo.10.
6 Statutū q̄ babēs inſtr̄m a.x.libꝛis ſupra teneat̄ illud iſinuare 2prehēdit inſtr̄m de.x.libꝛis l3 nō ſit exigibile.ī.l.q tabulas.n.2.ff. ō fur.f.122.
4 Statutū qō de p̄tio rei vendite ſoluat̄ gabella an intelligaꝫ qō deducatur qō eſt expenſum in p̄ogenetis ī ſubbaſtationibus.in.l.ſed ſi bec. ſ.quidam.nu.1.ff.de condi.ī demon.fo.126.
1 Statutū q̄ teſtamēta inſinuenꝫ cozā iudice aliter nō valēt qūo liget clericum teſtantē.in repeti.l.de quibus.nu.30.ff.de legi.fo.21.
Statutū puniēs officialē nō ingrentē ī puniētē maleficiū factū ſuo tpe intelligit̄ ſi officialis ſciuerit.in.l.vnica.nu.1.C.de ſtrato.lib.xij. fo.47.
Statutū dans annū officiali infra quē pōt cognoſcere de maleficio intelligitur de his que clara ſunt.ibi.nu.2.
4 Statutū q̄ cedēs actionē nobili cadat a iure ſuo ītelligit̄ de ceſſiōeviti ī valida.in.l.filiū.ſ.ſi qs bonoꝛ.nu.1.ff.de leg.preſtan.fo.169.
Statutum qō inſtrumenta dotalia executioni mandenꝫ nulla longi tēpoꝛis p̄ſcriptione obſtante an obſtet p̄ſcriptio quadraginta annoꝛum.in.l.cum ſatis.nu.1.C.de agrico.lib.xj.fo.36.
Statutum excludens p̄ſcriptionem an valeat.ibi.nu.2.
4 Statutū q̄ declinās iuriſdictionē iudicis poſſit īpune offendi ſi qs dedinatoꝛiā opponat ī nō ꝓſequat.ī.l.cū p̄onū.nu.1.ff.de iurepa. fo.183.
5 Statutum ſimplr diſponēs non bꝫ locū in crimine cōmiſſo extra territoiū.in.l.cū vnus.ſ.is q̄ poſſidere.nu.2.ff.de bo.au.iudi.poſ.fo.136.
Sta.pōt diſponere ī p̄ſona ciuiū p delicto cōmiſſo eſt territoiū.ibi.n.3.
Statutū puniēs blaſphemantē deū cōprehēdit iurantem per eius mēbza.in auf.vt non lugu.contra natu.nu.2.fo.33.
Statutū q̄ inſtr̄m cōfeſſionatū p manū publici notarij de ℈ rogati faciat plenā fidē ī executioni mittat nō verificat in inſtr̄o exēplato etiā iudicis autozitate.in.l.ꝓbatorias.nu.1.C.de diuer.lib.xij.fo.50.
5 Sta.q̄ p̄ducēs actionē ℈ inſtr̄m ī nō ꝓbās puniat̄ cōprehēdit dōm.pducētē p̄curatoꝛē ī nō ꝓbātē.ī.l.ſi ℈ vnꝰ.ſ.ſeruꝰ me⁹.n.3.ff.ō iniu.f.141.
4 Statutum loquens de artificibus qñ comprehendat addiſcētes. in.l.legatis.ſ.ornatricibus.nu.2.ff.de leg.iij.fo.61.
6 Statutū q̄ ſi qs p̄uſſerit aliquē cū ſanguine ī platea manꝰ ſibi amputeꝫ aliqs p̄uſſit Titiū ī platea cū ſanguine pluribꝰ p̄uſſionibꝰ an ſibi debeāt ambe manus amputari.in.l.vulgaris.nu.3.ff.de fur.fo.122.
7 Statutū correctū allegaꝫ ad deciſionem cauſarū que agitanꝫ ſuper facto p̄terito.in.l.leges.nu.2.C.de legi.fo.33.
Sta.q̄ ℈ illud nō poſſit diſpēſari niſi ſeruata tali ſolēnitate ſi aliqd fit illa ſolēnitate nō ſeruata an valeat.remiſſiue.ī.l.humanā. nu.2.C.e.ti.
6 Statutū q̄ ꝑ delictis cōmiſſis ī eccleſia pena duplicet̄:ī alio q̄ ꝑ ſacrilegio certa pena duplicet̄:hec pena ſacrilegij cōtra cōmittentē non duplicatur.

plicatur.in.l.aut facta.ſ.locus.nu.1.ff.de penis.fo.204.
Statutū qō p̄o maleficio cōmiſſo in palatio pena duplicaꝫ qō contra p̄oducentē falſam accuſationē nō duplicaꝫ pena ſtante alio ſtatuto imponente penam certam p̄o falſa accuſatione.ibi.nu.2.
℈ erit ſtātib⁹ ꝑdictis ſtatutis in ꝑterē falſum teſtimoniū.ibi.nu.3.
Statutū q̄ ſcholaris debeat tractari vt ciuis ſi ſcholaris diu abfuerit an debeat vt ciuis tractari.in.d.aut facta.ſ.tēpus.nu.1.ff.eo.fo.205.
6 Statutū qō foꝛēſis non poſſit emere in loco an comprehendat mulierē de illo loco oziundam alibi nuptam. in.l. imperatoꝛ.ſ. item reſcripſerunt.nu.5.ff.ad munici.fo.243.
6 Statutū p̄ qō diſponit q̄ declinās iuriſdictionē ptātis poſſit īpune offendi inducit penā capitalē.in.l.publicoꝛ.nu.6.ff.de publi. iudi.f.150.
Statutum qō bānitus ad centum libꝛas poſſit impune offendi nō inducit penam capitalem.ibi.nu.8.
Statutū dicēs q̄ qui abſciderit mēbrum alicui ſimile ſibi abſcindatur ſi digitus eſt abſciſſus digitus debet abſcindi.ibi.nu.14.
6 Statutū qō p̄o homicidio imponaꝫ pena centū ſi aliquis ſit punitus per ſtatutū:an poſſit per legē corneliam accuſari: ī an per ſtatutum ſit ſublata pena iuris cōis:ī an impoſita pena ſtatuti:imponi poſſit pena iuris cōis:qō non.in.l.j.nu.1.ff.vi bono.rap.fo.133.
6 Statutū q̄ filiuſfamilias nō poſſit obligari ſine p̄ris ꝑſenſu bꝫ locū in ℈ facto extra locū ſtatuti.in.l.ex caſtrēſi.nu.1.ff.de caſtr.pecu.fo.238.
Statutum qō licite imponat penam in rez perſona p̄o aliquo delicto. in auf.de armis.nu.6.fo.36.
Statutū p̄hibēs arma portare ītelligit̄ etiā de offendibilib⁹. ibi.nu.7.
7 Statutū qō vēditio vel alienatio nō poſſit fieri ī eccleſijs nec in p̄ſonis nō ſubiectis nō ỽ tāq̄ ℈ libertatē eccle.i.l.ſi.nu.19.C.ō ſa.ſan.ecc.f.27.
Statutū qō non liceat alicui foꝛenſi vendere valet.ibi.nu.20.
Statutū q̄ bāniti poſſint rebāniri ſoluta certa pecūia qō nō trabiꝫ ad bānitos q̄ ſunt carcerati.ī.l.ſi q ſeruꝰ.nu.2.ff.de cuſto.ī exhi. reo.f.164.
Statutū q̄ babitātes in comitatu nō gaudeāt p̄iuilegio ciuitatis nec eoꝛ filijꝫ aliqs babitat an p̄eiudicet filijs ante babitationē natis.in.l. cum ſatis.nu.12.C.de agrico.lib.xj.fo.37.
Statutū diſponens qō p̄o qualibet animali naſcēti in territoꝛio dēs ſoluat vnum ſolidum qō comprehendit illum qui ducit animalia p̄egnantia extra territoꝛium vt ibi pariant.ibi.nu.13.
1 Statutū q̄ oēs cauſe cōp̄omittanꝫ non cōprehēdit cauſas miſti imperij.in.l.nō diſtinguemus.ſ.de liberali.nu.1.ff.de arbi.fo.149.
Statutū puniēs inſultū factū ad domū verificat̄ in inſultu facto iuxta domū.in.ſ.ad hec.nu.6.in auf.de appel.fo.22.
7 Statutū qō nullus popularis cedat actionē nobili comprehēdit ceſſionem factam per populare foꝛenſi qui poſtea ceſſit nobili.in.l.ſi q oztho doge.nu.1.C.de hereti.ī mani.fo.30.
8 Statutū q̄ quicūq; p̄ſtiterit auxiliū vel fauoꝛē alicui ex bānito ꝑ ꝓditione ſub pena ſi aliqs ꝓcurat q̄ aliqs bānit⁹ ꝑ ꝓditione rebāniat̄ incidit in penā.in.l.quiſqs.nu.1.C.ad le.iuli.maieſta.fo.123.
Statutū q̄ ℈ inſtr̄m nō poſſint opponi niſi certe exceptiōes an excludit alias legitimas.remiſſiue.in.l.ita nobis.nu.1.C.de adul.ī ſtu. fo.123.
6 Statutū q̄ bāniti ꝑ maleficijs ſoluta certa quātitate rebāniant̄ habet locum in carceratis.in.l.domicianus.nu.1.ff.ad turpil.fo.192.
Statutum qō banniti habeant ſecuritatem durante guerra:non exēdiꝫ ad carceratos.ibidem.nu.2.
Statutum qō ſoluenti condēnationē infra.x.dies relaxeꝫ quarta pars extenditur ad carceratos.ibi.nu.3.
Statutū de carceratis relaxādis vel rebāniēdis nō cōprehēdit carceratos vel bānitos de crimine falſi.in.l.lucius.nu.1.ff.eo.ibi.
Statutū ſi dicit q̄ maſculus cōmittens tale delictū ſic puniaꝫ ī femina etiam eadem pena intelligit̄ ſi talis pena femine etiam 2queniat. in auf. de ince.nup.nu.20.fo.15.
4 Statutum qō occidens occidatur niſi habuerit pacē ab herede an ſufficiat habere pacē ab vno ex pluribus beredibus.remiſſiue.in.l.ſi plures.nu.3.ff.de lega.iij.fo.67.
6 Statutū puniēs intrantē rē aliēnā punit illū qui ſciuit rem alterius l3 ignozauerit dōm.in.l.falſus.ſ.qui alienū.nu.1.ff.de fur.fo.124.
2 Statutū q̄ de maleficijs cōmiſſis a ſex mēſib⁹ retro poteſtas nō poſſit cognoſcere:an poterit cognoſcere de maleficio cōmiſſo habente cauſaꝫ permanentē.in.l.eum qui.ſ.in pupillarib⁹.nu.4.ff.de iureiu.fo.32.
Statutū poſitū in volumine ſtatutoꝝ eſt maioris efficacie q̄ ſtatutum extrauagans.in.l.oēs.nu.7.C.de peti.bono.lib.x.fo.9.
4 Statutum puniēs cedentē actionē nobili intelligit̄ de re facta.in.l.non putauit.ſ.non queris.nu.4.ff.de bono.poſ.cōtra tabu.fo.167.
8 Statutum qō bāniti rebāniatur iſtud rebānire babetur ꝓ reſtitutione.in.l.ſi.nu.11.C.de ſenten.paſ.fo.128.
Statutum quando poſſit famam reſtituere.ibi.nu.12.
Statutū q̄ babēs vnū officiū non debeat aliud acceptare: ſi illud acceptat q̄ careat officio:q̄ nō debet babere talis acceptans ſalariū primi officij.in.l.ſi.nu.1.C.de cobarta.lib.xij.fo.50.
Statutū q̄ abſentes a ciuitate ꝑſeruſij nō gaudeāt p̄iuilegio ciuium non cōprehendit abſentes quoꝝ fratres ſoꝛoꝛes ī cognati ſtent in ciuitate qui ſupportent onera:ī non dicit̄ abſens nec vagabūdus.in.l.cum ſcimus.nu.3.et.ſ.C.de agrico.lib.xj.fo.36.
Statutū qō aliquis nō babeat vocē in capitulo videt ei precludere viā in iudicio.in.l.ſi.nu.1.C.in qui.cau.lib.xj.fo.37.
Statutū qō de quolibet ℈ctu ex quo ius tranſferī ſoluaꝫ gabella qō cō prebēdit illū cui res vendit̄ pacto appoſito vt ius adminiſtrādi ei non cōpetat:niſi poſt certū tps.in.l.ſancim⁹.nu.2.C.de ℈u.lib.xij.fo.44.
5 Statutū q̄ diuiſio peti poſſit nō obſtāte curſu alicuius tpis intelligit̄ durāte cōmunione.in.l.due filie.nu.3.ff.p̄o dote.fo.112.
2 Statutū ſi fuit tps ad petendū an poſt terminū poſſit qs addere libello.in.l.qui fundū.nu.1.ff.de contraben.emp.fo.117.
6 Statutū qō quis nō poſſit eſſe de p̄ioꝛib⁹ niſi ſit de arte qs tpe imburſationis nō erat de arte ſed tpe quo debet adminiſtrare an poſſit eſſe de p̄ioꝛibus.in.l.vſuſtructus.nu.9.ff.de ſtipu.ſeruo.fo.84.
7 Statutū qō babens debitoꝛē ſuſpectū poſſit facere eum capi intelligit̄ ſi ſuſpicio ſupuenit poſt debitū ℈ctū.in.l.ſi.nu.2.C.de ſpōſa.fo.179.
Statutū qō ſi iudex deprehendit aliquē furtū facere puniat deprehenſum in centum verificatur in conuicto.ibi.nu.4.
5 Statutum loquens de actoꝛe non verificatur in reo excipiente. in.l.j. nu.1.ff.de excep.fo.163.
4 Statutū qō ex̄trabens bladū puniaꝫ an babeat locum in ex̄trabēte farinam.in.l.queſtū.ſ.illud.nu.1.ff.de lega.iij.fo.62.
4 Statutū cōditū a p̄ioꝛib⁹ babentib⁹ arbitrū qñ poſſit per ſucceſſoꝛes renocari.in.l.quoties.ſ.data igit.nu.8.ff.de opt.lega.fo.78.
Statutū puniēs in duplū maleficiū cōmiſſum in ſtrata non cōprehendit maleficiū factū in via.in.l.abſit.nu.2.C.de p̄iuile.do.lib.xj. fo.40.
7 Statutum qō quis p̄o debito poſſit carcerari an valeat. in auf. imo. nu.4.C.de act.et obli.fo.139.
Statutū imponens penam per verba futuri temꝑoꝛis cum additione oībus modis vel ſimilibus intelligit̄ ipſo iure:nec ſentētia requiritur. in auf.vt defun.ſeu fune.nu.6.fo.27.
Idem ſi apponitur dictio moꝛ et dictio omnino.ibi.
Statutū qō iudex p̄ideat ne dāna dentur vel qō debeat tueri tales in iuriam patiētes qñ pariat actionē:ī qñ officiū iudicis. in.l. cum ſatis. nu.10.C.de agrico.lib.xj.fo.37.
3 Statutū an poſſit facere qō qui nō eſt ſue potestatis teſtek. in.l.ſi quera mus.nu.5.ff.de teſta.fo.94.
Statutū an poſſit diſpēſare qō p̄hibitus teſtari de iure cōmuni ꝓpter defectum mentis teſtari poſſit.ibi.nu.6.
Statutū an diſpēſare poſſit vt cec⁹ mut⁹ ī ſurd⁹ teſtari poſſit.ibi.nu.7.
5 Statutū q̄ quicūq; fecerit quo minus poſſeſſiones alterius locenꝫ puniat in certa pena.in.l.j.ſ.bec actio.nu.1.ff.ne vis fiat ei.fo.143.
6 Statutū q̄ poteſtas teneat aliquid facere in p̄incipio ſui officij: qualiter intelligaꝫ p̄incipiū:vbi qō p̄ima pars:idest p̄imus mēſis.in.l.fur eſt manifeſtus.nu.6.ff.de fur.fo.120.
6 Statutū q̄ bāniti rebāniātur:an videaꝫ indulgere:ī reſtituere.in.l.j.ſ. ſi quis vltro.nu.1.ff.de queſtioni.fo.195.
4 Statutū ſi cauet q̄ de quolibet ℈ctu ex quo alicui ius queriſ ſoluaꝫ gabella ꝑ terꝝ de inſtrumēto ſolutiōis ſi erā obligat⁹ ad vēdēdi ī poſtea vendo nō teneoꝛ ad gabellā.in.l.ſi pupillus.nu.3.ff.ad le.falci.fo.135.
Si ſtatuit q̄ quicūq; dat mille cōmuni hinc ad tres annos habeat.xx. p̄o cētenario ī ſit aliud ſtatutū q̄ de quacūq; pecunia que ſoluit in camera cōis detraheꝫ gabella.xij. denarioꝝ p̄o libra:an hoc caſu debeat minui gabella.in.l.neſennius.nu.1.ff.eo.
1 Statutum loquens de vna perſona qō non trabitur ad aliam. in.l. iura.nu.1.ff.de legi.fo.15.
Statutū q̄ null⁹ vadat de nocte ſine lumīe cōprehēdit feminā.ibi.n.2.
6 Statutū p̄hibens certis perſonis cōtrabere impedit naturalem obligationē naſci.in.l.cum leg.nu.5.ff.de fideiuſ.fo.76.
Statutū qō mulier vel minoꝛ nō poſſit vēdere ſine cōſenſu conſanguineoꝝ impedit oꝛtum obligationis naturalis.ibi.nu.6.
Statutū q̄ iſtrumēta donationū inſinuari debeāt infra ſex mēſes alſ nō valeāt nō irritat donationē ipſo iure ſed parat exceptionē.ibi.nu.8.
1 Statutū vel diſpoſitio reſpiciēs vtilitatē p̄iuatā ſi ſubeſt alia cā q̄ vtilitas pacifcētiū pacto nō pōt tolli.ī.l.ius publicū.nu.4.ff.de pac.f.90.
Statutū ex cauſa publice vtilitatis l3 reſpiciat p̄incipaliter vtilitatez p̄iuatam pacto non tollitur.ibi.nu.7.
Statutū habet cauſam reſpiciēs publicā vtilitatē cōtra tale ſtatutum etiam cum iuramento pacifci non poteſt.ibi.nu.8.
Statutū a quo tpe liget.in auf.vt ſa.no.conſtitu.nu.8.fo.28.
6 Statutū imponēs penā p̄o aliquo facto qō requirat dolū vel latā culpam.in.l.ſi dolo malo.nu.2.ff.ſi qs teſta.lib.eſſe.fo.131.
Statutū diſponens qō contra inſtrumenta conſeruationū ī decimarū nulla currat p̄ſcriptio intelligitur niſi p̄ſcriptio.xl. annoꝝ.13.in.l.ſi quis.nu.1.C.de decu.lib.x.fo.17.
Statutū qō coloni teneanꝫ ſoluere gabellā p̄o dominis nō ſubiectis eſt iniquū.in.l.colonos.nu.1.C.de agrico.lib.xj.fo.35.
6 Statutū dās dimidiā accuſanti intelligit̄ qō tota pena datur camerario cōis ī camerari⁹ accuſanti.in.l.ōz.ſ.ſenatus.nu.2.ff.de iu.fiſ. fo.231.
6 Statutū loquēs de ciuib⁹ qō habeat locū etiā in ciuib⁹ non ſubeūtib⁹ munera.in.l.j.nu.17.ff.ad munici.fo.239.
5 Statutū pōt diſponere q̄ poſſeſſio ſicut ī dñiū videaꝫ ꝓtinuata ī here de a die moꝛtis teſtatoꝛis.ī.l.cū vnꝰ.nu.2.ff.de bo.auto.iud.poſ.fo.136.
6 Statutū conditū ab epiſcopo comitevel marchione dicit̄ ius p̄toriū. in.l.ſtipulationum.nu.4.ff.de verbo.obli.fo.9.

Universidad del Rosario Archivo Histórico

Statutū ꝙ debitores ex instrō ꝑfessionato absq; vlla mora teneant̄ soluere ītelligīt nullo iur̄ ordīe seruato.i.l.missi.nu.15.C.de exac.li.g.f.12.

6 Statutū ꝙ q occidit occidat̄ nisi habuerit pacē ab herede occisi ⁊ occisus habeat plures an sufficiat habere pacē ab vno. in.l.iiij.§. cato. numero.23.ff.de verbo.obli.fo.9.

3 Statutū ꝙ ꝓ q̄libet verbo iniurioso qs puniat̄ qualr ītelligat̄ verbū: et qualr iniuriosum.in.l.iniuriā.§.ait ꝓtor.nu.2.ff.de iniur.fo.140.

Statutū ꝙ de ℣ctu soluat̄ gabella cōprehendit etiā ℣ctus factos inter alcēdētes ⁊ descēdētes:⁊ ibi q̄ nō.in.l.j.nu.1.C.de impo.luc.lib.g.f.19.

3 Statutū ꝙ in maleficijs possit pueniri ad cōdēnationē nō obstāte vlla iur̄ solēnitate dūmō de maleficio ꝑfect ꝙ ſi testes fūt examinati i dieve ner̄ sctī ꝙ poterit pueniri ad ꝯdēnationē.l.i.j.nu.1.ff.ō test.mi.fo.160.

Statutū ꝙ ꝓiores nō possunt ꝓ nullū casum fortuitū mutari nō poterit etiā eor̄ numerus augeri.in.l.ſi.nu.1.C.de ꝓpi.lib.g.ij.fo.46.

3 Statutum q̄ de qualibet testamēto soluat̄ gabella vna debet solui gabella etiam ſi mille scripture fierent.in.l.j.nu.9.ff.de testa.fo.93.

Statutum puniens facientem comprehendit fieri facientem. in.l. quēadmodum.nu.4.C.de agrico.lib.g.j.fo.34.

Statutū ſi mandat aliquid fieri ꝓpr̄ijs manibus tūc id fieri non pōt per substitutū.in.l.inbemus.nu.3.C.de eroga.lib.g.ij.fo.48.

7 Statutum puniens contrabentem cum forensi an requirat scientiam. in.l.j.nu.3.C.ad velleia.fo.161.

Statutū ꝙ contra instrumēta dotalia nulla curr̄at ꝓscriptio q̄d operetur.remissiue.in.l.ſi.nu.1.C.de fun.limitro.lib.g.j.fo.18.

1 Statutū loquēs de habētib⁹ seu possidētib⁹ rem q̄ nō cōprehēdit illū cui ad rem cōpetit restitutio.in.l.nemo.nu.1.ff.de in integ.resti.fo.123.

4 Statutum loquens de heredibus habet locum in bonorum possessore.in.l.j.§.bonorum.nu.1.ff.ad trebel.fo.142.

4 Statutum de debitore carcerando habet locum in eius herede.in.l.postulante.nu.1.ff.ad trebel.fo.151.

Statutū reducēs officiales ad minor̄ numerū non ꝓeiudicat electis tēpore cōditi statuti.in.l.cōperimus.nu.1.C.de ꝓpri.lib.g.ij.fo.45.

4 Statutum q̄ filia non succedat extantibus masculis ⁊ habeat locum in ꝓteritis ⁊ futuris q̄ non habet locum in filia que cum fratre diuiserat.in.l.j.§.q̄ ait.nu.2.ff.ad tertul.fo.186.

Statutū q̄ percuties aliquē in domo habitationis puniat̄ in manu ſi percussit bis debet in ambabus puniri nisi distinguat de tra sinistra. in.l.ſi.nu.2.C.de ꝓmice.lib.g.ij.fo.44.

6 Statutū q̄ ꝓ ꝓimo furto quis fustigēt:ꝓ ſcōo auricula amputet: ꝓ tertio suspendat̄ non verificat in subtrahente plures res. in.l.eum qui.§.idem dicitur.nu.1.ff.de fur.fo.121.

6 Statutum ꝓhibens aliquem contrabere ſi contrahit ⁊ iurat nō obligatur contrabens.in.l.is cui bonis.nu.9.ff.de verbo.obli.fo.11.

Statutum potest ꝓhibere contractum emptionis et venditionis. in l.ij.nu.1.C.de ꝓe.⁊ omni.re.lib.g.j.fo.26.

6 Statutū q̄ quis possit ingredientē suam possessionē in ipsa possessione offendere ſi aggredior ingredientem ⁊ ipſum fugientem ꝓsequor: extra possessionem meam ⁊ ibi percussio non punior.in.l.q̄ ait leg.§. q̄ ait leg.nu.5.ff.ad legem iuli.de adul.fo.174.

8 Statutum vel consuetudo ciuitatis q̄ vendicet sibi locū in castris sibi subiectis.in.l.ij.nu.41.C.que sit lon.consue.fo.120.

6 Statutū ꝙ bānit⁹ nō audiat̄ ciuiliter nec criminaliter: an ſi sit ꝓcussus index possit ingrere.in.l.nō solū.§.quāꝙ.nu.1.ff.de iniu.fo.140.

1 Statutū ꝓhibēs nō posse opponi ℨ instrumentū aliquā exceptionē nō ꝓhibet officiū iudicis.in.l.plane.nu.4.ff.de peti.heredi. fo.170.

Statutū et excludat offm iudicℨ dicē aliq̄ exceptio nec ōfēlio.ibi.n.5.

7 Statutum factū alibi ſi allegat vbi causa agitat debet in causa ꝓduci.in.l.ij.nu.13.C.ſi contra ius vel vtili.publi.fo.40.

1 Statutū q̄ super executione instrumētor cōfessionator non possit poti cōpromissum nō habet locū q̄ petit executio sententie arbitri: secus ſi arbitratoris. in.l.ij.nu.1.ff.de arbi.fo.146.

1 Statutū ꝙ ſi debitū nō fuerit petitū ⁊ executio facta ītra decē ānos creditor nō audiat̄ ſi creditor fuit missus in possessionē ex ꝓrio decreto:an sit ītrerupta ꝓscriptio.in.l.is q reipublice.nu.2.ff.q.ex cau.ma.f.144.

1 Statutū puniēs ꝓducentē falsos testes cōprehēdit ꝓducentēvnū solū. in.l.ait ꝓtor.§.negotia.nu.1.ff.de nego.gest.fo.114.

Statutum q̄ non liceat alicui se defendere non valet in facultate.numero.2.C.de iure fisci.lib.g.fo.5.

6 Statutū an valeat ꝙ capiēs hominē ⁊ ducēs ī fortiā cōmunis habeat tantum.in.l.ſi liberū.nu.1.ff.ad le.iuli.de ambi.fo.188.

2 Statutū ꝙ ꝑtra instrumētū nō possit opponi exceptio doli metus vel turpitudinis ꝙ tū solutū ex turpi causa vigore talis instrumenti poterit repeti.in.l.ſi ob turpem.nu.4.ff.de condi.ob tur.cau.fo.47.

3 Statutū q̄ bānitus in centū impune offendat nō cōprehēdit bannitū in duobus bānis vel vnū in quinquaginta ⁊ aliud in sexaginta. in.l. ſi testamento.§.sed ſi.nu.3.ff.de condi.insti.fo.157.

5 Statutū q̄ percutiens de nocte puniat̄ in quartū plus ſi accusatus q̄ de nocte percussit condēnat̄ solū q̄ percusserit nō poterit agi ad illud plus.in.l.qui seruū.§.ſi tibi.nu.2.ff.de act.⁊ obli.fo.175.

1 Statutum quomodo recipiat interꝓetationē declaratiua seu extensiuam.in repeti.l.omnes populi.nu.56.ff.de iusti.⁊ iure. fo.13.

Si in statuto est verbū habens plures significationes que erit cōgrua expositio.ibidem.nu.58.

Statutum an recipiat interꝓetationē extensiuā.ibi.nu.60.

Statutum an extendatur ad casum qui est idem scōm iuris fictionē nō scōm veritatem.ibi.nu.62.

Statutum factum in vna persona ꝓpria non extenditur ad alias:secus in alijs dispositionibus.ibi.nu.63.

Statutum loquens per verba ꝓteriti vel ꝓsentis temporis an tra-hatur ad futura.ibi.nu.64.

Statutum q̄ statuta non recipiant interꝓetationem vel glossationē quid operetur.ibi.nu.65.

Statuta qualiter deducantur in iudicio ⁊ quando inducat ius agendi et quando accipiendi.ibi.nu.66.

Statutū an debeat ꝓduci sicut ꝓducunt alia instrumēta.ibi.nu.67.

Statuta correcta q̄ possint allegari.ibi.nu.68.

4 Statutū ꝙ portās bladū extra territoriū ꝑdat animal sup quo ꝑdēna ref⁊ cōdēnet in decē.in.l.meuius.§.duob⁹.nu.23.ff.de leg.ij.fo.40.

Statuto alio ꝙ in maleficijs de nocte cōmissis pene duplicent̄ q̄o puniat extrabēs frumētum de nocte:⁊ q̄d ſi plures boies diuerso tpe sup eodē mulo extragerūt:an quilibet teneat̄ perdere vnū mulū.ibi.

Statutū q̄ confitenti delictū diminuat̄ quarta pars ſi primus ⁊ secundus sunt confessi ⁊ primus soluit tres partes animalis secundus non tenetur nisi ad aliam quartam partem.ibi.nu.26.

1 Statutū posteq̄ habuit vigorē an liget solū sequētia:an etiā precedentia.in repeti.l.omnes populi.nu.39.ff.de iusti.⁊ iure.fo.12.

Statutum quomodo trahatur ad ꝓterita iam decisa ⁊ ad non decisa et pendentia etiam ſi in statuto hoc dicatur.ibi.nu.40.

Statutū trahit solum ad futura q̄ hoc exꝓresse caueat.ibi.nu.43.

Statutū simpliciter loquēs q̄ trahat̄ ad ꝓterita ⁊ futura. ibi.nu.44.

Statutū ꝙ viso ītrumēto iudex faciat capi debitorē nec possit opponi cōtra instrumētū exceptiōis nisi solutiōis quitationis falsitatis:⁊ q̄o habeat locum in instrumētis ante statutū confectis. ibi.nu.45.

Statutū q̄ possessor bone fidei ꝓscribat quinq; annis possessio habita ante statutum non ꝓdest.ibi.nu.46.

Statutū ꝙ vgor̄ mortua in mr̄imonio sine filijs vir̄ lucret tertiā partē habet locū in dote data ante statutū ſi vgor̄ post moriat̄.ibi.nu.47.

Statutū q̄ trahat̄ in delictis ad ꝓterita vel futura. ibi.nu.48.et.51.

Statuta a populo facta fūt ꝓpetua ⁊ ita actiōes ex eis descēdētes facta aūt a iudicib⁹ tūc actiōes penales ex eis descēdētes fūt tpales.ibi.n.51.

Al statuto generaliter condito non potest appellari: secus ſi statutū est factum contra singularem personam.ibi.nu.52.

Statutum potest deꝓrehendi ex coniecturis etiā per verba generalia loquens q̄ fuerit factum cōtra particularē personā.ibi.nu.52.

Statuta quam interꝓetationem recipiant.ibi.nu.53.

Statutū q̄o dicat recipere interꝓetationē correctiuā.ibi.nu.54.

Statutū interꝓetari restrictiue q̄ quis possit.ibi.nu.55.

7 Statuta contra libertatem ecclesie que dicantur. in aut. cassa ⁊ irrita. nu.3.C.de sacrosanc.eccle.fo.17.

Statutum quod qui occidit clericum puniatur in libris decem an dicatur contra libertatem ecclesie.ibi.nu.4.

Statutū contra libertatē ecclesie insertū in volumine statutor̄ si postea in volumine sit aliud statutū cassans quecūq; statuta cōtra libertatem ecclesie q̄ statuentes non exitent penam.d.aut.ibi.nu.6.

Statuta ciuitatis an sint ānalia vl ꝓpetua.i.l.impator.nu.1.ff.eo.f.eo.

1 Statuta facere possunt comites:barones:marchiones:epi:⁊ alij habētes dignitatē ꝓpetuā.in repe.l.oēs populi.nu.3.ff.de iusti.⁊ iu.fo.9.

7 Statuta campsor̄ inter eos in decisorijs seruantur in curia alior̄. in.l. receptitia.nu.5.C.de consti.pecu.fo.142.

8 Statuta q̄ recipiāt interꝓetationē extensiuā passiue ex idētitate rationis.in.l.ſi quis seruo.nu.4.ff.de fur.fo.6.

Si per statutū induceret noua forma testandi in eo habebit locum leg falci.trebel.materia.de acqui.heredi.⁊ similia.ibi.nu.5.

3 Statuta ℨia si reperiant̄ in eodē volumine volumē eodē die fuit ℨfirmatū q̄ tps inspici debet.in.l.tutores.nu.1.ff.de testa.tute. fo.48.

8 Statuta in muliere ℨbēte scōas nuptias habēt locū in vno ℨbēte scōas nuptias.in.l.de emācipatis.nu.1.C.de legiti.heredi.fo.55.

Statuta que disponūt cōtra ius cōmune non recipiūt interꝓetationē extensiuam.in.l.certa forma.nu.12.C.de iure fisci.lib.g.fo.4.

5 Statuta recipiunt interꝓetationē restrictiuā ne quis indebite dānum patiatur.in.l.cesar.nu.2.ff.de publi.⁊ vecti.fo.55.

4 Statuta si duo sunt vnū ꝙ comitatēses de q̄libet porta teneant̄ portare frumētū cōi ꝙ cōe hz in illa porta aliud ꝙ comitatēses de castro fossati teneant̄ portare frumētū ꝙ hz cōe in dicto castro dicti de castro fossati nō tenent̄ adiuuare ad portādū frumentū q̄ cōe habet in illa porta.in.l.quesitū.§.ſi quis fundū.nu.12.ff.de fun.instru.fo.82.

Statuta ſi reperiantur in ciuitate per que scōm vnū statutū homicida punitur pena capitis scōm aliud pena pecuniaria q̄ statutū attendatur.in.l.ij.nu.2.C.de cano.largi.lib.g.fo.13.

7 Statuta q̄ permittūt bānitos impune offendi sunt ītroducta ꝑ quiete cōmuni.in.l.ſi.nu.1.C.q̄ lz vnicuiq; sine iudi.se vindi. fo.120.

4 Statuta ſi debēt intelligi ſm ꝓpriā significationē nō recurrit ad cōem vsum loquēdi.in.l.delationis.§.afina.nu.3.ff.de fun.instru. fo.83.

6 Statuta non puniunt animum nisi sequatur effectus. in.l.j.§. diuus. nu.1.ff.de

nu.1.ff.de sicarijs.fo.178.

3 Statuta duo ſi reperiant̄ ℨia in eodē volumine scōm derogat primo: lz sint eodē tpe cōfirmata.in.l.ſi vero.nu.4.ff.de testa.mili.fo.162.

8 Statuta spoletana cōfirmata per rectorē ducatus possunt sine eius cōsensu reuocari.in.l.omnium.nu.3.C.de testa.fo.17.

1 Statuta ciuitatis an ligent extra territoriū.remissiue.in.l.ſi. nu.2.ff. de iurisdi.om.iudi.fo.53.

4 Statuti forma ſi quidā nobiles habēt immunitatē a collectijs ⁊ nō habent beneficiū in ciuitate ⁊ ſi acceptāt ꝓriuilegiū immunitate aduocat⁹ ex mobilibus acceptanit officiū ad condēnationes ꝓr quo ex forma alterius statuti habet duodecim ꝓr libra qō perdat immunitatē. in.l. beneficio.nu.1.ff.ad legem falci.fo.137.

6 Statutis duob⁹ ſtatib⁹ in quor̄ vno dr̄ q̄ testis possit de falso accusari infra mēſes alio ꝙ de falsitate possit infra decē annos accusari testis nō pōt post mēſes accusari:lz sint vba statuti.i.l.sanctio.nu.3.ff.ō pe.f.208.

Stāte statuto ꝙ ſi nobilis offendat populare puniat̄ pena quadrupli eius ꝙ puniret̄ popularis ⁊ nobilis offendat populare de nocte in platea et in festo qualiter punietur.ibi.nu.7.

Statutū de publicatione penarū an habeat locū in penis nō limitatis sed que imponuntur arbitrio iudicis.ibi.nu.8.

Statutum ꝓdictum qō habeat solum locum in penis exīstentibus in quantitate non in ſpecie.ibi.nu.9.

6 Statutis duob⁹ ſtantib⁹:quor̄ vno caueat̄ qō ℨtumq; habeat ꝓ confesso:alio ꝙ testis examinat⁹ ℨtra magnatē nō possit redargui de falso et testis examinatus cōtra magnatē fuerit contumax:an possit de falso condēnari.in.l.absentē.nu.4.ff.de penis.fo.202.

4 Statuto disponēte ꝙ cui nō est solutū ꝑtiū eque habeat stipēdiū quoliber mēſe donec sibi satisfiat:ꝙ ſi est satisfactū ꝓr parte:ꝓr parte habebit caualcatā.in.l.qui vſufructus.nu.3.de vſufru.lega.fo.72.

5 Statuto ꝙ ſi debitor̄ ſteterit per decēniū ꝙ debitū nō petierit nō audiatur non potest renuntiari.in.l.j.nu.2.ff.de vſuca.fo.95.

6 Statuto per qō statuit vt ciuitas abūdet hominib⁹ ꝙ qui teneāt reddere frumentū liberē dādo pecuniā renūtiari nō pōt etiā cum iuramento.in.l.ſi quis.nu.7.ff.de fideiuſ.fo.78.

1 Si in statuto Perusino caueat ꝙ testiū fiat cozā septē testib⁹ ⁊ Florētino ꝙ cozā decē ſi beres ex testō facto Perusij petat Perusij ⁊ Florētie:an bēbit bona egiſtētia ī vtroq; loco.i.l.ſi arrogator.nu.22.ff.ō adop.f.29.

7 Stante statuto ꝙ bānitus occidatur impune ſi occidēs inquiratur tertius ꝓr eo cōparere potest ⁊ ꝓducere bannū:⁊ absoluetur.in.l.vbi pactum.nu.10.C.de transac.fo.7.

3 Statuto an possit fieri qō non capaz possit instituī. in.l. testamēti. numero.7.ff.de testa.fo.94.

Statuto an possit fieri qō ſpurius possit succedere.ibidem.

7 Stāte statuto qō ℨtra magnates ad executionē penarū potestas procedat capiēdo ꝑsonaliter domos discooperiēdo ⁊ ad quartū gradū: ꝙ tales consortes non tenentur ad membri mutilationem.in.l.per retentionem.nu.2.C.de vſuris.fo.168.

6 Statutum qō exīstentibus filijs masculis femina dotata non succedat: an nepos ex filio masculo excludat feminam:qō sic.in.l.liberorum. nu. 12.ff.de verbo.ſigni.fo.258.

Stāte ꝓdicto statuto ſi exīstat neptis ex filio:⁊ filia ipſius aui illa neptis ex filio masculo non excludit filiam aui.ibi.nu.13.

Statuto ꝓdicto stante ſi filius masculus ex filia dotata supſit nihilominus a filio masculo ⁊ sic a patruo excludit.ibi.nu.14.

Stāte predicto statuto:ſi restat nepos ex filio ⁊ nepos ex filia an nepos ex filio excludat nepotem ex filia.ibi.nu.16.

6 Jn statuto qō nō veniāt ea que cōprehendunt̄ ex sentētia ⁊ mente. in.l. ſed sciendum.nu.1.ff.de parricidijs.fo.180.

4 Statuto ciuitatis ꝓhiberi potest ne alienatio fiat in forēſem: ⁊ valet statutum.in.l.filius.§.diui.nu.11.ff.de lega.j.fo.28.

Statutū ꝓhibēs alienationē fieri in ecclesiā nō valet.ibi.nu.12.et.28.

7 Stāte statuto ꝙ ſi debitor̄ qui mutuū recepit nō restituat quātitatē infra annū teneāt restituere ⁊ duplū:qō illud duplū non possit exigi. in.l. cum allegas.nu.6.C.de vſuris.fo.169.

8 Stante statuto qō mulieres vel minores nō possunt ℨbere sine ℨsensu duor̄ propinquor̄ ℨsanguineor̄ affines ex parte viri vel vgor̄is nō admittantur.in.l.j.nu.1.C.vnde vir ⁊ vgor.fo.12.

Stante statuto qō qui notarius appellat̄ non possit esse decurio semel matriculatus lz se faciat deleri non poterit esse decurio.in.l.j.nu.1.C.de ꝓmice.⁊ secundice.lib.g.ij.fo.44.

4 Statuto stāte qō filia dotata nō succedat quouscūq; superuixerit masculus:mortuo masculo hereditate adita sine masculis: an filia admittat: qō ſic.in.l.ſi.ſ.quando.nu.1.ff.ad tertul.fo.187.

Statuto potest fieri vt quis sit beres in vita alicui defunctor̄ postea de finat.ibidem.

2 **Sterilitas** que dicatur ⁊ que exīguitas.in.l. ſi vno.§. vbi cūqs.nu.2.ff.loca.fo.129.

1 **Stilus** inducit̄ ab vno ⁊ respicit ordinē loquēdi scribendi vel procedēdi.in repeti.l.de quib⁹.nu.10.ff.de legi.fo.19.

3 Stil⁹ curie tenēd⁹ est.i.l.iuris ꝑitos.nu.4.ff.de exec.tuto.⁊ cu. fo.84.

7 Stilus qō sit circa ordinem ⁊ arbitrium.circa depositionem, ⁊ in repe. in.l.j.nu.3.et.5.C.de sacrosan.eccle.fo.9.

Stipendiarij non possunt cōstituere procuratorem ad suum stipendium recipiendum.in.l.inbemus.nu.2.C.de eroga.lib.g.ij. fo.48.

5 **Stipulatio** simplr interposita ꝓpter qō dānū cōmittat. in.l.fluminū.§.ꝓterea.nu.1.ff.de dā.ife.f.41.

Stipulatio an ꝓmittat ad totū ītereſſe stipulātis an ad partē qī pars adijcit in stipulatione dāni infecti.in.l.plures.nu.1.ff.eo.fo.42.

2 Stipulatio penalis non nouat nec perimit actionē descendēte ex ℨctu emptionis.in.l.lucius titius.nu.1.ff.de act.emp.fo.126.

6 Stipulatio an valeat ꝓmitto centū ſi plagiū feceris.remissiue. in.l.ſi plagij.nu.1.ff.de verbo.obli.fo.50.

6 Stipulatio collata sub conditione lz non habeat aliam causam valet. in.l.a titio.nu.1.ff.de verbo.obli.fo.39.

Stipulatio ſi cōcipit sub duab⁹ ℨijs ꝑditiōib⁹ aduenīēte ꝓma nō pōt stipulatio alia cōditione cōmitti.in aut.de nō eli.secū.nubē.nu.2.fo.6.

2 Stipulatio rem tradi ⁊ quelibet stipulatio facti dicit cōtinere incertū. in.l.certi condictio.nu.25.ff.ſi cer.peta.fo.10.

1 Stipulatio que non potest cōmitti nō debet interponi.in.l.non cogendum.nu.2.ff.de ꝓcu.fo.109.

6 Stipulatio que ad particulare ītereſſe cōmittit potest sepius cōmitti.in.l.ſi ꝓcurator.nu.1.ff.rem ratam habe.fo.115.

7 Stipulatio vſurar̄ qō tollat̄ ꝑ nouatiōes.i.l.j.nu.2.⁊.7.C.ō indi.f.109.

2 Stipulatio ad ītereſſe nō cōmittit̄ in stipulatione rē dari sed qs teneat ad dandum.in.l.videamus.§.ſi actionem.nu.1.ff.de vſur.fo.150.

Et fructus veniunt post litem contestatam.ibidem.

In stipulatione rē tradi venit ītereſſe a tpe moze ⁊ nō fruct⁹.ibi.nu.2.

Et ratio fructuū babebitur post litem contestatam.ibidem.

Stipulatio qī cōtinet rem dari ⁊ rem tradi qō veniūt fructus et de eis babebitur ratio.ibi.nu.3.

Stipulatiō ꝓdicta qī succedit in locū ℨctus emptionis ⁊ vēditionis tunc scōm eius naturam veniunt fructus.ibi.nu.4.

7 Stipulatio de faciendo aliquem beredem non valet.in.l. cum donationis.nu.3.C.de transac.fo.69.

7 Stipulatio cōmittit ſi ꝓmitto ratū et firmū babiturū ſi ℨuenio siue de iure siue de facto.in.l.id qō pauperibus.nu.1.C.de epiſ.⁊ cle.fo.29.

4 Stipulatio annua qī dicat vna vel dicantur plures.in.l.ſi ex toto.§. ſi ita legatum.nu.2.ff.de lega.i.fo.5.

2 Stipulatio facta nō latim defūcto nō ℨs.i.l.ei⁹ q.nu.25.ff.ſi cer. pe.f.23.

8 Stipulatio nouans sententiam non babet paratam executionē.in.l.ij. nu.2.C.de execu.rei iudi. fo.79.

2 Stipulatio apposita incontinenti ⁊ continens idem an inducat nouationem.in.l.duo societatem.nu.1.ff.ꝓ socio.fo.113.

Stipulatio penalis an nouet precedentem obligationem.ibi.nu.2.

2 Stipulatio facti quando requirat locum.in.l.non vtiq;.§. ſi quis insulam.nu.4.ff.de eo quod cer.lo.fo.72.

4 Stipulatio penalis an cōmittat̄ in oībus statim q̄ cessatū est in vna ex plurib⁹ prestationib⁹.in.l.j.§.qō ſi in annos.nu.3.ff.de pe.lega.fo.86.

1 Stipulatio soluere iudicatū qō cōtineat aliud ꝓ verba sonant.in.l.iulianus.nu.7.ff.qui ſatisda.cogan.fo.65.

7 Stipulatio est quid iuris in interrogatione.nu.3.C.de vſur.fo.162.

1 Stipulatio de cuictione vt cōmittat̄ est necessaria sciētia ⁊ qñ.in.l. at q natura.§. cum me.nu.1.et.3.ff.de nego.gest.fo.119.

6 Stipulatio nō concipit nisi vtroq; loquente ⁊ sermonis efficaciā intelligente.in.l.j.nu.1.ff.de verbo.obli.fo.2.

Stipulatio quibus casibus fingatur.vbi qō fauore dotis.ibi.nu.2.

Stipulatio non contrabitur per epistolam:sed ꝓbat.ibi.nu.5.

Stipulatio pōt cōcipi inter absentes dūmodo se exaudiāt.ibi.nu.8.

Stipulatio quid sit.remissiue.ibi.nu.12.

Stipulatio quare dicatur stipulatio.vbi qō ab interrogante tanꝙ no bilioze.ibidem numero.13.

7 Stipulatio ficta non requirit solēnitatem verbor̄. in.l. vna.§. rei vgorie.nu.4.C.de rei vgo.act.fo.124.

6 Stipulatio iudicatū solui interposita cozā vno iudice:cuius successor iudicauit qñ cōmittat̄.in.l.cum apud.nu.5.iudi.fol.fo.112.

Stipulatio de iudicio ſisti mutato iudice ita exīguitur sicut stipulatio iudicatum solui.ibi.nu.7.

Stiplo ō rato ꝙ mutato iudice exīguat̄:nec durat ī cā appel. ibi.n.8.

Stipulatio ītrposita ſm ℨilij Claudij positū in fine.d.l. qō nō cōpre bēdat iudicē appellationis:nec collegā:sed successor̄ sic.ibi.nu.9.

5 Stipulatio facta sine causa a scīēte an habeat in se tacitā causam donationis.in.l.nuda ratio.nu.2.ff.de dona.fo.67.

6 Stipulatio ad penā vel ītereſſe ſi fiat cōtra stipulationē continentem factum diuiduum vel dationem qualiter aduer̄sus ⁊ quos cōmittatur. in.l.iiij.ſ.cato.nu.12.et.19.ff.de verbo.obli.fo.7.

Stipulatio facti indiuidui cum pena interposita in iudicijs ſi in parte non obseruat̄ cōmittit̄ in solidum:lz obſtet exceptio ꝓ parte:secus in contractibus quia cōmittit̄ in totum:⁊ non obſtat exceptio: ⁊ idē in iudicijs in pertinentibus ad decisionem.ibi.nu.18.

Stipulatio penalis facti indiuidui adiecta facto diuiduo ſi fiat contra stipulationem facti diuidui per vnum ex heredibus ꝓmissoris an in totum vel ꝓ parte cōmittatur.ibi.nu.20.

Stipulatio de defendendo in vna actione est indiuidua, ibi.nu.22.

Universidad del Rosario Archivo Histórico

Jn qlibet stipulatione ptoria siue ptineat dationē: siue factū idiuidui: siue diuidui: siue possit p aliū explicari: siue nō indistincte pena: siue interesse cōmittit tantū aduersus eū qui contrafecit. ibi. nu. 23.
Stipulatio rem ratā haberi de qua in. d. l. iiij. §. cato. ff. de ver. obli. an sit pretoria. ibi. nu. 24. et. 28.
Stipulat⁹ sibi si qs est ⁊ hēdib⁹ suis vsq alicui⁹ fūdi ⁊ decedat plurib⁹ heredib⁹ relicti⁹: an qlibet habebit totū vsum vel partē ei⁹. ibi. nu. 29.
Stipulatio vsufructus qō ex parte creditoris sit personalis ex parte promissoris est realis. ibi. nu. 32.
Stipulatio pro alimentis ex parte promittentis dicit esse in rē ex parte creditoris personalis. ibidem.
4 Stipulatio qñ habet originē ex facto heredis quilibet heredū ex facto proprio tenetur: secus in obligatione que incipit a defuncto. in. l. penales. §. iulianus. nu. 2. ff. ad legem falci. fo. 136.
Stipulatio indicatū solui prestita p vnū ex plurib⁹ heredib⁹ cōmittit tantum ei qui vicit et contra eum qui perdidit. ibi. nu. 3.
Stipulatio duplex non est pretoria. ibi. nu. 4.
6 Factū indiuiduū qñ venit in stipulatione stipulatio trāsit ad quēlibet heredum insolidum. in. l. pretorie. nu. 1. ff. de pacto. stipu. fo. 104.
Stipulatio q̄ ptinet quātitatē diuidit in heredes promissoris. ibi. nu. 2.
Stipulatio indicatū solui ante sententiā ptinet quātitatem incertā sed post sententiam certam. ibidem.
2 Stipulatio interposita sup Jctu emptiōis ⁊ similiū an impediat actionē oriri ex eo Jctu: ⁊ sic ex tali Jctu due actiones denq; quaruꝫ vna est bone fidei alia stricti iuris. in. l. singularia. nu. 9. ff. si certa. fo. 14.
Stipulatia si precedit ⁊ sequatur pactum vel contractus de eodē quando videatur facta nouatio. ibi. nu. 11.
Stipulatio ⁊ contractus si fit simul ⁊ semel nec alter precedit alterum quando inducatur nouatio. ibi. nu. 13.
7 Stipulatio penalis qñ incipit a precedenti quentione nnda debet agi ex stipulatu non ex pacto. in. l. si pacto. nu. 1. C. de pac. fo. 53.
Stipulatio pēalis ñ vestit pactū nudū pncipale sui coherētia. ibi. nu. 2.
Stipulatio penalis an nouet precedētē obligationē. ibi. nu. 7. et. 9.
6 Stipulatio indicatū solui q̄re facili⁹ cōmittit qñ ptigit mutatio psone ex pte actoris q̄ ex parte rei. in. l. si añ acceptū. nu. 2. ff. iudi. fol. fo. 110.
2 Stipulatio sequens nouat actionem ex cōtractu qñ continet illud idez qō principaliter veniebat: secus si continet illud qō contractum informat. in. l. predia. nu. 2. ff. de act. emp. fo. 125.
4 Stipulatio facti diuidui penalis copulatiue ⁊ affirmatiue ꝓcepta si nō implet i poaratoꝛis iudici cōmittit insolidū: sꝫ p parte ipleta obstat ex ceptio ⁊ est spāle t iudicijs. in. l. si is q. §. vtrū. nu. 4. ff. de re. dub. fo. 107.
6 Stipulatio contracta inter latinum ⁊ grecum si se intelligunt valet. in l. j. §. eadem. nu. 1. ff. de verbo. obli. fo. 3.
1 Stipło tollit p aliā stipłonē si ♁ agit. l. l. fiyn⁹. §. pact⁹. n. 2. ff. ō pac. f. 86.
5 Stipulatio de dāno infecto an de necessitate interponat an vō interposita ꝓmittat qñ vn⁹ edificat i pariete cōi. l. l. iter q̄s. n. 2. ff. de dā. ife. f. 43.
6 Stipulatio fingit ex contumacia. in. l. j. nu. 2. ff. de ver. obli. fo. 2.
Stipulatio vt valeat iterrogatio ꝑcedit ⁊ rñsio sequi debet. ibi. nu. 3.
Stipulari nō pōt infans nisi. in. l. seruū. ff. rem pu. sal. fore. ibi. nu. 4.
1 Stipło nō ꝙ3 nisi hēat i se ꝓfensuꝫ. l. l. j. §. quētiōis. nu. 2. ff. de pac. f. 80.
6 Stipulatio continens incertam quantitatem qñ ⁊ quibus casibus valeat. in. l. ita stipulatus. nu. 4. ff. de verbo. obli. fo. 14.
Stipulatio operarum incerta valet. ibi. nu. 5.
Stipulatio opus faciendi non adiecto certo loco qñ valeat. ibidē.
Stipulatio fundi simpliciter nōe nō adiecto qñ valeat. ibi. nu. 6. et. 10.
Stipulatio de iudicio sisti interposita sine die valet. ibi. nu. 10.
Stipło collata i pſonā obligātꝫ p futurū subiūctiui qñ valeat. ibi. n. 11.
Stipulatione pncipali vitiata qñ vitiet stipulatio penalis. ibi. nu. 12.
Stipulatio penalis si incipit a nuda cōuētione ex sola interpellatione extra iudiciū facta cōmittit ⁊ nō regrik litis cōtestatio. ibi. nu. 21.
2 Stipulatio accessoria quando vestiat pactum super principali. in. l. lecta. nu. 8. ff. si cer. peta. fo. 21.
Stipulatio apposita sup Jctu an impediat actionē oriri ex Jctu. ibi. n. 11.
Stipulatio cōditionalis si pcedit ⁊ sequaꝫ pactū nudū cōtinens pure illud qō est in stipulatione debēt pure: ⁊ quomodo. ibi. nu. 24.
Si in stipulatione cōtinetur certū ⁊ in pacto incōtinēti appositio incertum que actio oriatur. ibi. nu. 29. et. 31.
6 Stipulatio habere licere ꝓ quo facto cōmittatur. in. l. stipulatio ista. §. si quis forte. nu. 2. ff. de verbo. obli. fo. 17.
Stipulatio habere licere quando cōmittatur. ibi. nu. 3.
Stipulatio ista habere licere qō cōmittatur contra singularem successorem. in. l. predicta. §. sicut autem. nu. 1. ff. eo.
Stipulatio que impropie intelligi nō pōt trahik ad impropiū. in. d. l. stipulatio ista. §. hi qui sunt. nu. 2.
2 Stipulatio si ab initio sit pura: ⁊ postea cum cōditione ꝓmittatur que sit differentia. in. l. pecuniam. nu. 2. ff. si cer. peta. fo. 20.
1 Stipło nouās sniaꝫ nō hꝫ egecutionē patā. l. l. mio. n. 2. ff. ō mio. f. 137.
6 Stipulatio semel cōmissa ad totale interesse non pōt amplius cōmitti: secus si ad particulare. in. l. cum querebar. nu. 1. ff. iudi. fol. fo. 111.
Stipulatio ob rem non defensam qñ cōmittat ⁊ impediat committ iet mora possit purgari vsq; ad sententiam. ibi. nu. 2.
Stipulatio de defendēdo qō extinguaꝫ lata sentētia sicut fideiussio de indicio sisti. ibi. nu. 5.
3 Stipulatio simplex limitatur scom naturam precedentis contractus. in. l. post dotem. nu. 5. ff. solu. matri. fo. 27.
Jn stipulatione dotis cum voluerit moriendo videtur velle ⁊ est species in dote sicut in vltimis voluntatibus. ibi. nu. 9.
6 Stipulatio indicatū solui semel commissa an iterum cōmittatur. in. l. si vnus. nu. 1. ff. iudi. fol. fo. 112.
1 Stipulatio prima qñ tollak ipso iure per nouationē. in. l. in personam. nu. 2. ff. de pac. fo. 89.
Stipulationis nouātis effectus potest restringi ex volūtate partiū. ibi.
1 Stipulatio de euictione cōmittit etiam si sentētia nō sequatur: quādo est notoriū qō res sit aliena. in. l. vtiq;. nu. 1. ff. de rei vendi. fo. 171.
6 Stipulatio vsufruct⁹ qō sit facti. l. l. j. §. ⁊ earū. nu. 1. ff. de v. obli. fo. 4.
Stipulatio operarum qō sit diuidua. ibi. nu. 2.
Stipulās viam vel aliam seruitutē dicitur stipulari ius ⁊ factū: ⁊ agēdo ex stipulatione agit ad factum. ibi. nu. 3.
6 Stipulatio facti tunc cōmittit qñ trāsierit tñ tempus infra qō potuit explicari. in. l. si ita essem. nu. 1. ff. de verbo. obli. fo. 12.
6 Stipulatio non dicitur conditionalis si dicitur decem que petiero. in l. si decem. nu. 2. ff. de verbo. obli. fo. 21.
Stipulatio concepta ꝓmittis decem si petiero qō cōmittatur per similem admonitionem. ibi. nu. 2. et. 4.
Sufficit si fiat extra iudicium. ibidem.
Stipulatio habens conditionem casualem transit ad heredes: secus si potestatinam. ibi. nu. 6.
6 Stipulatio penalis simpliciter interposita an cōprehendat factū alienum. in. l. stipulatio ista. §. si quis dolum. nu. 1. ff. de verbo. obli. fo. 18.
6 Stipulatio annua dicitur vna: quia est vna actio. in. l. si stichum. §. stipulatio. nu. 1. ff. de verbo. obli. fo. 13.
Stipulatio annua facta pauperi vel diuiti nō est trāsitoria ad heredes et dicitur incerta. ibi. nu. 2.
Stipulatio facta panperi videk facta alimentoꝝ causa. ibidem.
Stipulatio annua ꝺz incerta: quia oritur actio ex stipulatu. ibi. nu. 3.
Stipulatio annua quare dicatur perpetua. ibi. nu. 5.
6 Stipulatio qñ interponik presumik qō partes velint eam valere. in. l. ita stipula. nu. 23. ff. de verbo. obli. fo. 43.
Stipulatio penalis sequens an nouet precedentem. ibi. nu. 26. et. 32.
Stipło penalis sequēs ñ nouat pactionē liberatoriā pcedētē. ibi. n. 29.
Stipło penalis qñ subrogat i loco pmo tūc nouat pcedētē. ibi. nu. 29.
Stipulatio penalis apposita loco particularis cessationis non nouat precedentem stipulationem. ibi. nu. 31.
Stipulatio simplex ⁊ pura qualiter cōmittat quo ad obligationem petitionem et morā. ibi. nu. 33. et. 37.
Stipulatio quātūcūq; pura qualr intelligat habere diē. ibi. nu. 34.
5 Stipulatio simpliciter cōcepta an possit postrigi ad tempus ante traditionem quando vendito: non fuit in culpa: qō sic. in. l. dāni. §. emptor. nu. 3. ff. de dam. infec. fo. 39.
Stipulatio ō dā. ife. facta an trāseat ad ēptorē sine cessiōe: q̄ sic. ibi. n. 3.
Stipulatio bec vēditoris quare postrigitur ad omne tēpus: stipulatio emptoris non. ibi. nu. 5.
5 Stipulatio annua bima trima die ex quo tpa sunt exīsse dicūk plures stipulationes. in. l. senat⁹ cēsuit. §. si qs. nu. 1. ff. de dona. cau. mor. fo. 72.
6 Stipulatio de rato cōmittit ad sumptus litis tantum qñ verus procurator egit ⁊ succubuit postea dominus egit: ⁊ obtinuit. in. l. si fine. §. cum autem. nu. 5. ff. rem ra. habe. fo. 116.
Stipulatio ad quid cōmittat qñ procurator egit ⁊ obtinuit ⁊ dñs egit sꝫ litem ad finem non perduxit. ibi. nu. 13.
Stipulatio rem ratā haberi si est interposita in iudicio bꝫ egecutionē paratam: si extra iudicium est opus nouo iudicio. ibi. nu. 15.
5 Stipulatio concepta voluntate stipulatoris: an valeat. remissiue. in. l. sub hac. nu. 2. ff. de act. ⁊ obli. fo. 174.
Stipulatio facta hoc modo ꝓmittis decē illi non valet sed debet dicere promittis mihi qō dabis illi decem. in. l. quecūq;. nu. 1. ff. eo.
Stipulatio in persona procuratoris dñi absentis debet concipi ꝓmittis mihi procuratorio nōe Titij qō Titio dabis. ibi. nu. 3.
5 Stipulatio hec de opere demoliēdo debet ptinere personā heredis alsheres nō teneret. in. l. stipulatio. nu. 1. ff. de ope. no. nun. fo. 25.
Stipulationis predicte verba qualiter cōcipiank. remissiue. ibi. nu. 2.
Stipulatio dicta de opere demoliēdo nō hꝫ locū qñ nuntiak causa dāni infecti: sed ꝺz caueri de dāno infecto vt cōsequak remissio. ibi. nu. 3.
Stipulatio cōcepta sub duabus Jctis cōditionib⁹ si cōmittit ex vna ex alia cōmitti nō pōt. in. §. siue infirma. nu. 1. in auk. de nup. fo. 20.
Et quid in pacto. ibidem.
6 Stipulatio sequēs qñ tollat effectū more precedentis stipulationis. in l. eum qui. §. si hominem. nu. 2. ff. de verbo. obli. fo. 24.
6 Stipulatio cum volam an valeat. in. l. cēteſimis. §. si ita stipulatus. numero. 1. ff. de verbo. obli. fo. 21.
Stipulatio ꝓmitto tibi dare decē ad tui voluntatē valet. ibi. nu. 6.
6 Stipulatio indicatū solui interponik ante litē ꝓestatā ⁊ post qñ procurator interuenit post. in rubri. nu. 1. ff. iudi. fol. fo. 107.
6 Stipulatio inutilis interposita in Jctu alis de se obligatorio nō vitiat: secus si cadit super facto qō de sui natura non cadit in formam alicuius

contractus. in. l. j. §. si quis ita. nu. 3. ff. de ver. obli. fo. 3.
6 Stipulatio ista turpis qñ sit nulla tam ex parte stipulatoris q̄ promissoris: ⁊ qd qñ ex pte promissoris tñ. i. l. general⁹ nouim⁹. nu. 1. ff. de v. ob. fo. 14.
Stipulatio qñ dicak ꝓcipi gñal⁹: ⁊ qñ vniuersal⁹. i. l. scire dēm⁹. n. 1. ti. e.
Quando plures res deducūtur in stipulatione an dicatur vna vel plures stipulationes. ibi. nu. 2.
Stipulatio alternatiua q̄ dicitur vna q̄tum ad solutionē: due quo ad res in ea deductas. ibi. nu. 3.
Effectus resultātes q̄ sit vna stipulatio vel q̄ sint plures qñ plures res deducuntur in stipulatione. ibi. nu. 4.
6 Stipulatio indicialis debet dici ois stipulatio pretoria q̄ respicit effectum sententie. in. l. j. §. indiciales. nu. 1. ff. de pto. stipu. fo. 103.
Jtem stipulatio de noui operis nūciatione demoliēdo. ibidem.
Stipulatio cautionalis large potest dici omnis stipulatio. ibi. num. 2.
Stipulatio cautionalis a iudiciali in quo differat. ibi. nu. 3.
Stipulatiōes ptorie seu cautiōales babēt ist⁹ actionū: q̄ ab initio ex toꝛq̄m⁹ et pncipal⁹ peti possunt: itē etiā stipulatio rē ratā bñ. ibi. nu. 4.
Stipulatiōes ptorie nō nouāt primā actionē sed illā nouationē faciūt quā facit litis contestatio et snīa. ibi. nu. 6.
Stipulatiōes q̄ ex necessitate interponunt nō nouāt nisi exīsse agak. ibi.
Stipulatio legatoꝛ interposita ♁ acto vt nouatio fiat qd nouek. ibi. n. 7.
Stipulatio rē pupilli salua fore ink posita nouat actiōes tutele. ibi. n. 8.
Stipulatio rem ratā haberi nouat condictionē indebiti que cōpeteret contra procuratorem. ibi. nu. 9.
Stipulatio dāni infecti interposita animo nouādi nouat interdictum quod vi aut clam. ibi. nu. 10.
Stipulationes de iudicio sisti ⁊ alie quare dicank cōmunes. ibi. nu. 12.
2 Stipulatio interuenit in Jctu an videatur renouatus Jctus tacite. in. l. item querit. §. qui impleto. nu. 13. ff. loca. fo. 128.
1 Stipulatio nouās est duplex. i. l. rescriptū. §. si pacto. n. 1. ff. ō pac. f. 84.
Stipulatio penalis an nouet pcedentē. remissiue. ibi. nu. 2.
2 Stipulatio de euictione cōmittit cum quis cōpromittit ex forma statuti non aūt quis sponte sua in non suū iudiciū cōsenſit. in. l. si dictum. §. si compromisero. nu. 1. ff. de euic. fo. 147.
7 Stipulatio vel pena non nouaꝫ per precedentē conuentionē an poterit expelli. in. l. ij. nu. 13. C. de iu. empby. fo. 178.
6 Stipulatio simplex intelligit de heredib⁹. in. l. si sine. §. si in stipulatione. nu. 1. ff. rem ratam habe. fo. 116.
4 Stipulatio erronea i effectu nō obligat. i. l. si legati. nu. 1. ff. ō leg. j. f. 18.
Stipulatio apposita sup legato intelligit ſm naturā legati. ibi. nu. 2.
6 Stipulatio ista dolū malū abesse ⁊ hre licere nō cōtinet nisi factū suū et successoꝛ: ⁊ qs pōt phibere. i. l. inter stipulātē. nu. 2. ff. de ver. obli. fo. 31.
6 Stipulatio i die q̄liter ⁊ qñ cōmittat quo ad obligationē q̄ ad actionē et quo ad morā. in. l. ita stipulat⁹. nu. 28. et. 40. ff. de ver. obli. fo. 44.
Stipulatio in diem subintellectā a lege an statim, pdeat actionē ⁊ obligationem. ibidem nu. 29.
Stipulatio que habet diem incertā qñ cōmittatur: ⁊ an sit nata obligatio et actio. ibi. nu. 41.
Stipłatio sī bꝫ die ⁊ additiōez qñ ex ea nascak obligatioꝛ actio. ibi. n. 51.
Stipulatio penalis incipiēs a precedēti 2ditione qñ cōmittatur ex ea nasceatur obligatio ⁊ actio. ibi. nu. 52.
Stipulatio penalis incipiēs a precedenti pactione vestita qñ cōmittit ⁊ ex ea nascak obligatio ⁊ actio ⁊ an sufficiat interpellatio. ibi. nu. 54.
An ante stipulationē cōmissam possit agi ad id qō deuenit in prima stipulatione vestita. ibi. nu. 55.
6 Stipulatio qō valeat si dico ꝓmittis mihi sex medaleas: ⁊ rñdes ꝓmitto duos aureos si tres medalee valebant aureum. in. l. que extrinsecus. nu. 2. ff. de verbo. obli. fo. 25.
6 Stipulatio per quā aufertur libera testandi factio nō valet. in. l. stipulatio. nu. 1. ff. de ver. obli. fo. 24.
6 Stipulatio si iteruenit i Jctu ēptiōis ⁊ vēditiōis ⁊ qs fit decept⁹ vltra dimidiā iustī ptij an habeat remediū. i. l. si qs cū. ff. de v. ob. ibi. nu. 4. f. 16.
Stipulatio interposita i Jctu ēptiōis ⁊ vēditiōis ē equalis ad ēptionē et vēditionē ⁊ qñ nouat primā actionē illā nouat cū oīb⁹ suis q̄litatib⁹. ibi.
6 Stipulatio secōa qñ continet idem qō prima non valet. in. l. valerianus. nu. 1. ff. de pacto. stipu. fo. 105.
6 Stipulatio facti qualiter ⁊ quo diuidak inter heredes. in. l. stipulationes. nu. 11. ff. de ver. obli. fo. 26.
Stipulatio factorum an dicak diuidua vel indiuidua: ⁊ que facta dicātur diuidua. ibi. nu. 25.
6 Stipulatio facti ex clausula dolū malū abesse quare cōmittit ad interesse particulare: sed ex clausula defendendo quare cōmitteret ad totale. in. l. stipulationes. nu. 32. ff. de ver. obli. fo. 28.
4 Stipulatio potest cōferri in voluntatē stipulantis. in. l. cū pater. §. mater. nu. 2. ff. de lega. ij. fo. 44.
1 Stipulatio valet tꝫ dies omittat: ⁊ intelligit de die qua inde ex moderabitur fauēdo actori. in. l. de die. nu. 1. ff. qui satisda. cogā. fo. 63.
Stipulatio necessaria iterposita an valeat ppt omissionē diei. ibi. n. 3.
6 Stipulatio licere vti frui qō continet factū. in. l. stipulatio ista. §. si quis ita. nu. 3. ff. de verbo. obli. fo. 18.
Stipulatio mer pſonal⁹ q̄ alia sit i pſona ō fūcti alia i pſona bēdis. ibi.
Stipulatio ire agere licere q̄ sit mere pſonalis: ⁊ non transit ad heredē nisi expresse dicatur. ibi. nu. 4.
6 Stipulatio sequēs intelligit in dubio de illa quātitate in qua precessit mutuū. in. l. triticū. nu. 2. ff. de ver. obli. fo. 37.
7 Stipulatio apposita sup aliquo Jctu ꝺz intelligi ſm naturā illi⁹ Jctus super quo interponit. in. l. cum mota. nu. 6. C. de trāsac. fo. 61.
6 Stipulatio qñ icipit a defūcto cui minoꝛ successit cū q̄ nihil est gestū minoris pſona nō ꝑsiderak sꝫ maioris a q̄ initiū habuit: ⁊ iō minoꝛi nō cō petit restitutio. i. l. cū filiusfa. §. i bac stipulatiōe. nu. 2. ff. de v. obli. fo. 22.
6 Stipulatio semel cōmissa an sepius cōmittat. in. l. si sic stipulatus. numero. 1. ff. de verbo. obli. fo. 53.
Stipulatio facti affirmatiue concepta quando transeat ad heredes stipulatoris. ibi. nu. 3.
Stipulatio facti affirmatiua qñ trāseat ad hēdes ꝓmissoris. ibi. nu. 4.
5 Stipulatio pretoria qō nō ꝺicatur actio sed per officiū iudicis petitur. in. l. j. nu. 28. ff. de act. ⁊ obli. fo. 174.
6 Stipulatio in qua pater stipulak factum filio an ꝺicak inutilis quo ad patrē ⁊ filium. in. l. qō ꝺicitur. nu. 3. ff. de ver. obli. fo. 52.
6 Stipulatio ī q̄ pr̄ stipulak filio i ptāte existēti ⁊ ꝓferī i tps existēti sui iuris an ꝺicak stipulasse filio vt hēdi: vel filio vt filio: vl vt exneo. ibi. nu. 5.
1 Stipulatio sine cā an valeat. i. l. toties. nu. 10. ff. de interro. act. fo. 197.
7 Stipulatio est Jctus. in. l. ij. nu. 11. C. de cōdi. ob cau. fo. 135.
6 Stipulatio alternatiua qñ vterq; est capax est in totū inutilis: ⁊ hodie hoc corrigit. in. l. j. §. si fructuarius. nu. 1. ff. de stipu. ser. fo. 66.
2 Stipulatio rem ꝺari ⁊ rē tradi qñ iungunt simul habet ratio fructū. in. l. si stipulatus. nu. 1. ff. de vsur. fo. 149.
5 Stipulatio de dāno infecto qō trāseat ad singularē successionē sine cessione. in. l. fluminū. §. adjicit. nu. 1. ff. de dā. infec. fo. 41.
6 Stipulatio pura non potest esse in pendenti: ⁊ quomodo. in. l. vsufructus. nu. 3. et. 7. ff. de stipu. seruo. fo. 67.
Stipulatio vt valeat inspicit initium cōtracte stipulationis non tempus existentis conditionis. ibi. nu. 3. et. 8.
6 Stipulatio qō debet intelligi scom naturā precedētis contractus. in. l. venditores. nu. 3. ff. de ver. obli. fo. 38.
5 Stipulatio penalis qō nō nouet precedentē obligationē ex causa onerosa. in. l. si se. §. si ex cōuentione. nu. 3. ff. de re iudi. fo. 114.
6 Stipulatio dotis facta constante matrimonio an valeat. in. l. si dnoꝛtio. nu. 3. ff. de ver. obli. fo. 13.
6 Stipulatio vt valeat qō tps ispiciat. i. l. si rē meā. nu. 1. ff. de v. ob. fo. 16.
6 Stipulatio generalis ⁊ indefinita limitat ſm naturā pcedentis Jctus. in. l. qui rome. §. duo fratres. nu. 11. ff. de verbo. obli. fo. 48.
6 Stipulatio habere licere ex cuius facto cōmittatur. in. l. stipulatio ista. nu. 1. ff. de verbo. obli. fo. 17.
6 Stipulationi ptorie si aliqd addit vel detrahit an ꝺicak cōuētionalis vel remaneat ptoria. in. l. in cōuentionalib⁹. nu. 2. ff. de ver. obli. fo. 23.
Stipulatio que ab initio ex toꝛq̄ dicitur pretoria. ibi. nu. 3.
Stipulationis forma interponēde de rato. in. l. procurator. nu. 1. ff. rem ratam habe. fo. 116.
3 Qui pōt venire p stipulationē ⁊ pius accrescēdi an possit vno iure amplecti ⁊ alio repudiare. i. l. nec bis. §. beres. nu. 4. ff. de acq. here. fo. 168.
1 Stipulationē allegās debet probare solēnia intercessisse qñ stipulatio probāda est p testes. in. l. si vnus. §. pactus. nu. 19. ff. de pac. fo. 87.
6 Differentia an sit inter stipulationē ⁊ obligationē. in. l. stipulationū. §. stipulatio. nu. 2. ff. de ver. obli. fo. 9.
Stipulationes que interponank per verba futuri tpis vel per infinita et que per verba presentis tempoꝛis. ibi. nu. 3.
6 Stipulatio annua qñ sit vna ⁊ qñ plures. in. l. si seruus. §. cum seruus. nu. 2. ff. de stipu. seruo. fo. 67.
Stipulatiōis valoꝛ nō pt eē i pēdēti: sꝫ acqsitio sic. i. an acqrak. ibi. n. 4.
6 Stipulationē quando vitiet diuersitas linguarū. in. l. j. §. eadē. nu. 5. ff. de verbo. obli. fo. 4.
Stipulationem qñ vitiet diuersitas in re. ibi. nu. 6.
Ex stipulatione iudicis qō q̄rit parti. i auk. de his q̄ īgre. nu. 22. fo. 26.
6 Stipulationis cōcipiende modi ex quoꝛ aliqui validi sunt aliqui nō. in. l. stipulatio ista. §. si stipuler. nu. 1. ff. de ver. obli. fo. 19.
6 Jn stipulationib⁹ pretoriis an quis cogak penam ꝓmittere est arbitrium. in. l. huiusmodi. nu. 1. ff. de pacto. stipu. fo. 105.
6 Stipulationes facti inter quos ad petitionē dicunt indiuidue: ⁊ cuilibet cōpetit actio insolidū: ⁊ si agitur ad interesse agit pro parte. in. l. iiij. §. si is qui. nu. 1. ff. de ver. obli. fo. 9.
Stipulationis dāni infecti forma que sit. in. l. fluminū. §. vitium autem. nu. 4. ff. de dam. infec. fo. 41.
6 Stipulationē nō inualidat diuersitas in quātitate rñsionis si illico sequaꝫ cōplacētia. in. l. j. §. si qs simpliciter. nu. 2. ff. de ver. obli. fo. 3.
6 Stipulationē nō vitiat interuallū lōgū inter interrogationē ⁊ responsionem ⁊ est vnius diei. in. l. j. §. qui presens. nu. 1. ff. de ver. obli. fo. 2.
Stipulationē quando vitiet magnum interuallum inter interrogationem ⁊ responsionem. ibi. nu. 2.
6 Si stipulor decē in melle vel in frumento: decē sunt in obligatione: mel vel frumentū in solutione. in. l. si qs. nu. 1. ff. de solu. fo. 93.
6 Stipulatoꝛ nō pōt penā petere op⁹ eligēdo in casu. l. cū stipu. ff. de ver. obli. nisi fit adiecta clausula rato manēte pacto. ibi. nu. 9. fo. 40.

Universidad del Rosario | Archivo Histórico

6 Stipulor mihi ꝛ adiecto citeriori die an solues adiecto liberet.i.l.si ser
nus.ff.cum mihi.nu.5.ff.de verbo.obli.fo.58.
Si stipulor mihi pure:ꝛ adiecto sub cōditione ante conditionē potero
agere.ibidem nu.6.
3 Si stipulor dari adiuncto an presumatur animo donādi. in.l. que do
tis.nu.11.ff.solu.matri.fo.25.
Si stipulor emo vel ℑbo nomine tertij an in dubio videar donare ipsi
tertio:ꝛ ibi qd in ascēdētib⁹:ꝛ qd in extraneo ꝛ descēdentib⁹.ibi.nu.12.
2 Stipulat⁹ si quis est sibi ꝛ filijs intelligit ordine successiuo.i.l.si nō sor
tem.ff.libertus.nu.35.ff.de condi.inde.fo.54.
2 Stipulatus fundū tradi intelligit:sc̄z vacuum ꝛ a nemine detentū vel
possessum.in.l.ratio.ff.si emptor.nu.1.ff.de act.emp.fo.120.
2 Stipulat⁹ si quis sit simpliciter nullo adiecto loco solutioni ꝛ cōueniat
reū alibi q̄ in loco ꝓmissionis q̄ actio nō sit arbitraria.in.l. qō si aipbe.
nu.2.ff.de eo qō certo loco.fo.72.
6 Stipulari l3 directe non possit alteri:tamē indirecte sic.in.l. stipulatio
ista.ff.alteri.nu.1.ff.de ver.obli.fo.18.
Stipulari alteri qō possit ratione interesse.ibi.nu.2.
Stipulatio facta alteri interposita sup eo q̄ erat ipsius stipulantis vel
sibi debitum etiam naturaliter trā.ibi.nu.3.et.8.
Alteri per alterū queritur per actū naturalē numerationis l3 per sti
pulationem non.ibi.nu.4.
Item potest acquiri alia qualitas ad ipsam stipulationē.ibi.
Stipulatio facta alteri nō est cōtra sed preter legē.ibi.nu.5.
Stipulatio facta alteri si a ꝑncipio nō interfuit stipulatoris l3 ex post
facto qō stipulatio valeat.ibi.nu.10.
6 Stipulari alteri qñ qs possit ponit regula cū nouē fallētijs. in.l.stipu
latio ista.ff.si stipuler.nu.3.ff.de ver.obli.fo.19.
6 Stipulari vni ex heredib⁹ quare in dādis nō pōt qs.in.l.continuus.ff.
preterea.nu.1.ff.de ver.obli.fo.56.
Stipulari vni ex heredib⁹ quare pōt in obligatiōe faciēdi.ibi.nu.2.
Stipulādo qñ qs possit vni ex heredib⁹ q̄ ad actionē puidere.ibi.nu.4.
4 Stipulari alteri quis potest si stipulat sibi recipiēti noīe alterius. in.l.
huiusmodi.nu.3.ff.de lega.j.fo.22.
Stipulari alteri quis pōt qñ sua interest.ibi.nu.4.
6 Stipulari mihi tradi qō meum est nō mihi dari.in.l. scire debemus.ff.
si a fure.nu.1.ff.de ver.obli.fo.14.
2 Stipulari alteri qō nemo possit:ꝛ qñ.in.l.certi cōdictio.ff.quoniā.nu.1.
ff.si cer.peta.fo.10.
2 Stipulari possum a iure rē meā.in.l.parui.nu.2.ff.de cōdi.fur. fo.69.
1 **Strata** cum intrat plateā definit esse platea. in.l.si.ff. idē iuris
est.nu.1.ff.de seruit.rusti.predio.fo.187.
Strata ꝛ via sunt diuersa.in.l.absit.nu.1.C.de priuile.do.li.gi.fo.40.
Strata ꝓprie dicit̄ via matonata lapidib⁹ viuis vel coctis. in.l.j.nu
mero.2.ff.de via publi.fo.145.
7 **Studij** causa quē venisse qualiter ꝓbabit si in aliquo loco ca
piatur.in aut. habita.nu.2.C.ne fi.ꝓ.o pa. fo.140.
Studiose percutere:quis dicat qui certo ꝓposito percutit. in.l.j.nu.5.
C.de tbefau.lib.g.fo.10.
6 **Stupū** est spēs sepata ab adulterio ꝛ icestu:ꝛ omittit̄ ꝟiduā
vel ī virginē.i.l.si adulteriū.nu.4.ff.de adul.fo.176.
6 **A subdelegato** cū appellat an appellet ad subdelegā
tē vel ad ordinariū.et qualr intelligat
qs sit vicari⁹:ꝛ qs delegat⁹.i.l.j.ff.ab eo.nu.1.ff.qs ꝛ a quo.app.fo.221.
2 **Subditus** qñ possit esse testis ꝓ oño.i.l. lege iulia. nu.2.
ff.de testi.fo.153.
2 Subditus ꝓ oño an testificet.in.l.idonei.nu.1.ff.de testi.fo.151.
7 Subdit⁹ qñ admittat ꝓ oño ad testificādū.i.l.nos.nu.12.C.ō test.f.150.
8 Subditus qs esse nō debet in rūdendo pronūtiando vel dicēdo.in.l.ij.
nu.1.C.de senten.ex peri.reci.fo.67.
1 **Subhastatio** debet fieri qñ vēdit̄ res minoris. in.l. git
ꝓtor.ff.de minor.fo.133.
Subhastatio nō requirit̄ qñ vēdunt̄ res mobiles que cōsuete sunt vēdi
in foro.in.l.j.nu.10.C.de fide instru.lib.g.fo.6.
Nouū ꝓceptū in subhastādis reb⁹ potest fieri si ꝓmo nullus obtu
lit.in.l.si tēpora.nu.5.C.de fide instru.lib.g.fo.6.
Subhastatio qō fieri debeat in vendēdis reb⁹ minor.ibi.nu.11.
5 Subhastationis forma q̄ sit vbi qō voce ꝓconis vel ℑ edictū debet inno
tescere.in.l.licitatio.nu.2.ff.de publi.ꝛ vecti.fo.52.
Subhastationis tēpus in reb⁹ fisci ecclesiarū ꝛ minoris est.gg.dierū in
alijs arbitrarium.ibi.nu.3.
Subhastatio in quibus contractibus requirat.remissiue. in.l.j.nu.1.C.
de fide instru.lib.g.fo.6.
Subrogatus loco alteri⁹ succedit in ordinē subrogati.
i.l.cōperim⁹.nu.4.C.de ꝑt.li.gij.fo.45.
Subrogari ꝙ nō debeat ali⁹ loco officialis defuncti donec heres offi
cialis mortui h3 salariū.in.l.matriculā.nu.2.C.de agēti.lib.xij.fo.46.
1 **Subscriptio** notarij appōsita in fine libri refert ad pce
dētia si hoc exprimit.in.l.si qs.ff. si initiū.
nu.3.ff.de eden.fo.75.
8 Subscriptio triū testiū nō est necessaria in scriptura ad quam ꝓban
dum sit cōparatio:sed ꝑsenti a eo ꝙ sic qñ debito scripsit.i.l.scripturas.
nu.3.C.qui potio.in pig.habe.fo.106.
6 Subscriptio generalis facta a patre vel dño ꝙ quo ad oia ꝑsit filio vel
seruo:secus in extraneo scribente nisi quo ad emitādā penā. in.l.diuus.
ff.item senatus.nu.1.ff.de falsis.fo.183.
Subscriptio schedule fieda a ptib⁹ q̄lr fieri debeat vt ten eanf.ibi.nu.2.
8 Subscriptio principis ꝓbat qñ redacta est in corpore iuris: als secus.
in.l.j.nu.4.C.qūo ꝛ qñ index.fo.62.
6 Subscriptio specialis q̄ dicaf.in.l.j.ff.inter filiū.nu.1.ff.de falsis.f.181.
2 Subscribēs qñ videatur cōsentire.in.l.sicut.ff.nō videt.nu.1.ff.qui.mo.
pig.vel hypo.fol.fo.145.
1 Subscribens se scripture facte per aliū sibi ꝓeiudicat. in.l. emptor.ff.
lucius.nu.2.ff.de pac.fo.91.
1 **Substātiua** duo qñ ponūtur ante ꝛ postea sequat adie
ctiuū illud dicit̄ venire ad determinationē
vtrūsch qñ hoc salua ratione recti sermonis fieri pōt.in.l.egtat.nume
ro.2.ff.qō me.cau.fo.125.
3 Substātiua duo qñ sic se habēt adinuicē qō vnū inest alteri tūc vnū re
soluitur in adiectiuū alterius.in.l.j.nu.5.ff.de tute.fo.46.
Substātiua si duo ponātur in oratione idē importātia vnū ipsor⁹ adie
ctiuatur.in rub.nu.1.C.de agrico.lib.xj.fo.33.
3 **Substitutio** vulgarj h3 locū īstituto ꝺcēdēte ī vita testa
torj.i.l.gall⁹.ff.qdē.nu.2.ff.ō li.ꝛ post.f.106.
Substitutio facta de filio ꝛ nepote copulatiue intelligitur ordine suc
cessiuo.ibi.nu.3.
3 Substitutionis vulgaris spes trāsit ad heredes.in.l.qui habebat.nu.1.
ff.de pupil.fo.155.
Substitutionis pupillaris spes ex ꝓsumpta volūtate defuncti trāsit
ad heredes.ibi.nu.2.
Substitutio vulgaris tacita cōprehēsa in expressa vulgari expirat pu
bertate adueniente.ibi.nu.4.
3 Jn substitutione exēplaria nō quicūq substitui pōt sicut in pupillari:ꝛ
quare.in.l.ex facto.nu.29.ff.de vulg.et pup.fo.153.
8 Jn substitutione exēplaria quare debeat substitui vnus ex fratrib⁹ vel
filijs:ꝛ nō in pupillari.in.l.humanitatis.nu.5.C.de impube.fo.24.
3 Substitutio fideicōmissaria est duplex.i ru.nu.2.ff.de vul.ꝛ pu. fo.133.
3 Substitutio pupillaris quib⁹ modis finiat ꝛ quomodo.in.l.in pupilla
ri.nu.1.2.3.4.ff.de vulg.ꝛ pup.fo.145.
Substō pupillarj extinguit deportatiōe:nō tū fideicōmissaria.ibi.nu.6.
Substitutio pupillaris qñ extinguat pupillo effecto religioso.ibi.nu.7.
3 Substitutio vulgaris facit de necessario volūtariū ꝛ an ipediebat exi
stentia sui heredis.in.l.si filius.nu.1.ff.de lib.ꝛ posthu.fo.103.
1 Substitutio pupillaris facta ab arrogatore arrogato nō trabit ad oia
bona pupilli.in.l.si arrogator.nu.5.ff.de adop.fo.28.
Substitutio pupillaris facta ab arrogatore in quartā trabitur ad oia
bona arrogatoris.ibi.nu.6.
Substitutio quelibet directa pōt fieri in legitima.ibi.nu.11.
Substitutio vulgaris tacita nō impedit existentia sui heredis.ibi.
3 Substitutio vulgaris facta separat ī plurib⁹ etiā disparib⁹ an ꝺtineat
tacita pupillarē.in.l.iā hoc iure.ff.hoc ita.nu.1.ff.de vul.ꝛ pup. fo.140.
3 Substitutio facta pupillo ꝛ furioso an sit exēplaris vel pupillaris. re
missiue.in.l.j.nu.1.ff.de cur.fur.dan.fo.92.
Substitutio facta de spurio qñ teneat.in.ff.vltima si qdē.nu.6. in aut.
quibus mo.fo.38.
4 Substitutio cōpendiosa facta p verba cōia infra tpa pubertatis si sunt
apposita illa ẏba q̄ substitut⁹ a se capiat intelligit directa ex ꝓsumpta
mēte testatoris.in.l.titia autē.ff.lucius.nu.2.ff.de leg.ij.fo.34.
3 Substitutio facta in vnū casum qñ corrigat ad aliū.in.l.gallus.nume
ro.9.ff.de libe.et posthu.fo.105.
3 Substitutio pupillaris conseruatur per autenticā. ex causa.C. de libe.
ꝓcte.in.l.j.ff.substituere.nu.3.ff.de vulga.ꝛ pup.fo.137.
Substitutio fideicōmissaria an conseruetur per.d.aut.ex causa.ibi.
3 Substitutio pupillaris partim tacita ꝛ partim exꝑssa qñ excludat me
trem.in.l.ij.nu.33.ff.de vulga.ꝛ pup.fo.138.
Substitutio pupillaris tacita an excludat auiam.ibi.nu.35.
Substitutio pupillaris tacita an excludat fratrē pupille.ibi.nu.36.
Substitutio tacita pupillaris excludit matrē qñ probatur testatorem
ita voluisse.ibi.nu.38.
Substitutionis pupillaris quintus effectus est qō pater facit filio be
redem suū ꝛ necessariū qō est vtile.ibi.nu.46.
Quia talis existentia sui heredis operat transmissionē hereditatis pu
pilli non adite.ibidem.
4 Substitutio tacita pupillaris subintelligit etiā qñ mater est in medio.
in.l.nonnunq̄.nu.2.ff.de condi.ꝛ demon.fo.125.
3 Substitutio vulgaris tacita non valet sine additione.remissiue.in.l.qui
venit.nu.1.ff.de ven.inspici.fo.44.
4 Substitutio facta in legato vel hereditate causa certe infirmitatis si te
statoꝛ liberat ex illa ꝛ moriat ex altera euanescit substitutio.in.l.alūne.
ff.cum post.nu.1.ff.de adi.leg.fo.103.
4 Substitutio si est facta filio exheredato an fiet cōtributio.in.l. q fundū.
ff.coheres.nu.6.ff.ad leg.fal.fo.139.
Substitutione exemplari facta cōtributio fit eo modo sicut qñ est facta
substitutio pupillaris.ibi.nu.8.

Substitutio vulgaris

4 Substitutio vulgaris tacita vt valeat requirit̄ aditio ex testamēto.in.l.
apud iulianū.ff.idē iul.nu.1.ff.ad treb.fo.146.
4 Substitutio si est facta plurib⁹ an sit necesse qō verificet cōditio in perso
na.in.l.heredes.ff.cū ita.nu.5.ff.ad treb.fo.153.
1 Substitutio pupillaris directa ꝛ expꝑssa matrē excludit.in.l. papinian⁹.
ff.l3 nec impuberes.nu.1.ff.de inoffi.testa.fo.160.
4 Substitutio pupillaris an euanescat instituto moriēte in vita testatoris
in.l.cū patronus.nu.2.ff.de leg.ij.fo.31.
1 Substitutio vulgaris exꝑssa tollit existentia sui heredis:nō tacita. in.l.
papinianus.ff.quarta.nu.3.ff.de in offi.testa.fo.161.
4 Substituto facta in casum si noluerit an postigat ad aliū casum si nō po
tuerit.in.l.pater seuerinā.nu.2.ff.de cōdi.ꝛ demō.fo.130.
3 Substitutio tacita vulgaris cōprehēsa in expressa pupillari nō requirit
additionē.in.l.neq̄ enim.ff.cū miles.nu.4.ff.de testa.mili.fo.161.
Substitutio tacita vulgaris vtrū expiret si pupill⁹ decedit cui pupillari
ter fuit substitut⁹.ibi.nu.5.
Substitutio an expirat ꝑ ingressum monasteriꝝ.in.ff.l3 hoc ꝑsenti.nu.6.
in aut.de sanctif.epif.fo.57.
8 Substitutio facta posteris post eor⁹ mortē intelligit si decesserint sine li
beris.in.l.generaliter.ff.cū autē.nu.1.C.de institu.ꝛ substi.fo.21.
3 Substitutio cōpendiosa facta p verba mere obliqua oī tpe est fideicōmis
saria ꝛ nō excludit matrē.in.l.cēturio.nu.20.ff.de vulg.ꝛ pupil.fo.145.
Substitutio facta hoc modo qñcunq̄ filius meus decesserit sine liberis
volo ꝙ bona mea dentur vel distribuātur inter pauperes ꝙi per meos
fideicōmissarios q̄ nō erit fideicōmissaria infra tēpora pubertatis l3
valebit iure directo.ibi.nu.21.
Substitutio facta ꝑ bec verba si filius meus decesserit sine liberis tūc bo
na mea denē pauperibus:nec dicat per quē:q̄ oī tempore erit fideicom
missaria ibidē.nu.23.
Substitutio cōpendiosa facta p verbū cōe substituo an oī tpe fit fideicom
missaria vel infra tēpora pubertatis valeat iure directo ꝛ postea fideicō
missario.ibi.in.d.l.cēturio.nu.25.ff.de vulg.ꝛ pupil.
Et ex quibus cognoscet̄ q̄ fit directa.ibi.nu.27.
Substitutio cōpendiosa facta per verbū cōe an cōtineat vulgarē sc̄z si in
stitutus nō erit heres:ꝛ qñ fideicōmissaria ibi.nu.32.
Substitutio cōpendiosa facta per verbū cōe in re certa qñ valeat ibidē.
nume.33.
Substitutio cōpendiosa facta per verbum cōe in certa portione sub noīe
quote qñ trahitur ad directā.ibi.nu.36.
Substitutio cōpendiosa facta p plura verba videl3 vnum directū aliud
obliquū vel cōe quomodo iudicabit.ibi.nu.38.
3 Substitutio que semel valuit iure directo an obligeꝫ isto casu vt trahaꝫ
ad fideicōmissum.in.l.verbis.nu.1.ff.de vulg.ꝛ pup.fo.141.
Substitutio fideicōmissaria an trahaꝫ ad directā.ibi.nu.2.
Substō que nūq̄ valuit iure directo an valeat iure fideicōmiss.ibi.nu.3.
Substitutio pupillaris facta a matre trahit̄ ad fideicōmissum.ibi.nu.6.
Substitutio pupillaris facta maiori nō iure fideicōmissi.ibi.
Substitutio tacita pupillaris nō excludit matrē nisi qñ alius filius testa
toris esset substitutus vel ex aliquib⁹ ꝓsumptionibus apparet.in.l. lu
cius.nu.1.ff.de vulg.ꝛ pupil.fo.154.
Substō breviloqua nō est substitutio per se l3 quedā adiectio.ibi.nu.2.
Substitutio hec quare dicaf breviloqua.ibi nu.3.
Substitutio breviloqua seu recipꝛoca quib⁹ verbis fiat.ibi.nu.4.
Substitutio breviloqua quos effectus faciat:ꝛ quot substitutiones cōti
neat.ibi.nu.5.
Substitutio hec an possit cōtinere substitutiones impares.ibi.nu.6.
Substitutio breviloqua continet; substitutiones. expꝑssas generaliter
l3 specialiter tacitas.ibi.nu.7.
Substitutio pupillaris an maiore excedēte pubertatē euanescat in perso
nā minoris si babēs plures filios impuberes vnū vnius anni aliū.ggij.
annoꝝ ꝛ eos inuicem substituit.ibi.nu.9.
Si ex duob⁹ impuberib⁹ institutus ꝛ inuicē substitut⁹ vnū emancipauit
an substitutio euanescat etiā in persona alterius in potestate retēti.in.l.
lucius.nu.10.ff.de vulg.ꝛ pupil.
Substitutio pupillaris an cōtineaf si ex duob⁹ impuberibus vnū emāci
patū ꝛ aliū in potestate institutis ꝛ inuicē substitutis emancipatū ado
ptauit.ibi.nu.12.
Substō pulgaris an cōtineaf in personā substituti si ex duob⁹ filijs im
puberib⁹ vnū instituo aliū exheredo ꝛ eos inuicē substituo.ibi.nu.13.
Si habeo duos filios vnū impuberē aliū puberē ꝛ furiosum eos instituo
ꝛ inuicē substituo an cōtineat in persona vnius vulgaris alterius exem
plaris.ibi.nu.15.
3 Substitutio pupillaris quo iure introducta sit.in.l.ij.nu.1.ff.de vulg. et
pupil.fo.137.
Requisita ad hoc vt habeat locū substitutio pupillaris.ibi.nu.2.
Substitutio pupillaris quibus liberis fiat.ibi nu.3.
Substō pupillaris facta exheredato an trahaf ad fideicōmissum ibi.nu. 4.
Substō pupillaris facta puberi an trahaf ad fideicōmissum.ibi.nu.6.
Quo tēpore requiratur illū esse in potestate cui fit substitutio pupillaris.
ibi.nu.8.
Substitutio pupillaris facta ab extraneo qñ mutef in vulgarē.ibi.n.8.
Substitutio facta filio naturali valet si legitimatur post mortem patris
a principe.ibi.nu.10.
Substitutio pupillaris facta nō existēti in potestate an trahaf ad fideicō
missum.remissiue.ibi.nu.11.
Ratio quare requiraf q̄ ille cui est facta substitutio pupillaris efficiaf sui
iuris post mortē patris.ibi.nu.12.
Substitutio pupillaris an vitief si ille cui est facta defierit esse in potesta
te ante mortem testatoris.ibi.nu.41.
Substitutio pupillaris nō extinguit qñ pupillus egīt potestatē patris
per dignitatē.in.d.l.ij.nu.15.ff.de vulg.ꝛ pupil.
Substitutio pupillaris si euanescat ꝑ emācipationē iura fideicōmissi nō
remanent firma.ibi.nu.16.
Substitutio pupillaris facta a patre in testamento minus solēni valet
qñ alter filius est substitutus:secus si extraneus.ibi.nu.18.
Substitutio pupillaris duplex.ibi.nu.26.
Substitutio pupillaris quib⁹ verbis fiat.ibi.nu.27.
Substitutionis pupillaris ꝓmus effectus est ꝙ cōtinet tacitā vulgarē.
ibi.nu.29.
Substitutionis pupillaris scōs effect⁹ est ꝙ per eā succedit pupillo.ibi.
Substitutio pupillaris an trahaf ad oia bona impuberis.ibi.nu.30.
Substitutionis pupillaris tertius effect⁹ est ꝙ exꝑssa excludit matrē et
alios ascendētes ꝓcteritos.ibi.nu.31.
Substitutio tacita vulgaris qñ excludat matrē.ibi.nu.32.
3 Substō factā in vnū casuꝫ h3 locū in alio casu a testatore omisso:nisi testa
toris volūtas repugnet.in.l. si quis ita.nu.1.ff.de vulg.ꝛ pupil.fo.148.
Substitutio breviloqua nō trāsit ad heredes.in l. qui plures.nu.1.co.ti.
Substitutio breviloqua an in omnē casum cōprehendat directā ꝛ fideicō
missariam.ibi.nu.2.
3 Substitutiones pupillares cōtentas in breviloqua an impediat portio
nis inequalitas.in.l.lucius.nu.17.ff.de vulg.ꝛ pupil.fo.155.
Si duos filios impuneres isti⁹ ꝛ dico si quis eorū erit heres eos inui
cem substituo an in ista breviloqua cōtineaf pupillaris.ibi.n.10.
Substitutio breviloqua facta per bec verba vos inuicē substituo an cōti
neat fideicōmissariam.ibi.nu.20.
Ex quatuor filijs institutis ꝛ inuicē substitutis ex duabus vxor⁹ alte
ro ipsoꝝ repudiate admittit̄ frater vtriq̄ cōiunctus.ibi nu.21.
Duo instituti ꝛ inuicē substituti an possint omittere iure institutionis ꝛ
accipere iure accrescendi.remissiue.ibi.nu.22.
4 Substō facta si decesserit in pupillari etate vel postea qñcunq̄ volo ꝙ bo
na mea vendanf per meos fideicōmissarios ꝛ denē pauperibus talis sub
stitutio erit directa.in.l.fundi trebatiani.n.5.ff.de vsufru.lega.fo.74.
3 Substitutio exēplaria fieri pōt etiā qñ furiosus qs substitut⁹ admittaf ibi nu.16.
Substō exēplaria q̄lr finiaf ꝛ an ꝺcedet in hoc cū pupillari.ibi nu.39.
3 Substōnis vulgaris tertius effectus.ꝛ qñ expressa vulgariter contineat
tacitā pupillarē.in.l.j.nu.34.ff.de vulg.ꝛ pupil.fo.136.
Substō vulgaris exꝑssa facta in vnū casum ita ꝙ cōtineat tacitā in aliū
casum cōtinet etiam tacitā pupillarē.ibi.nu.36.
Substitutio vulgaris exꝑssa facta furioso an contineat tacitā exemplaria
riam.remissiue.ibi.nu.37.
Subōnis vulgaris quartus effectus ꝙ per eam succedit testatori non ei
cui facta est.ibi.nu.38.
Ex substone vulgari exꝑssa continente tacitam pupillarē cui succedat an
pupillo an testatori.in.d.l.j.nu.39.ff.de vulg.ꝛ pupil.
Substitutio vulgaris tacita contenta in pupillari expressa:an trahatur
ad bona pupilli.ibi.nu.40.
Substō tacita vulgaris an habeat locū qñ mater est in medio.ibi.n.43.
Substitutio vulgaris partim tacita partim expressa an admittatur con
tra matrem in casum tacitum.ibi.nu.43.
Substōnis vulgaris gnt⁹ effect⁹ est ꝙ per eā facit de suo voluntariū.ibi.n.45.
Substō vulgaris quō ꝛ per que extinguaf.ibi.nu.46.
Substonū gradusoēs extinguunt̄ ꝑ primi heredis additionē.ibi.nu.47.
Substō facta oibus qñ extinguaf per additionē vnius ex pluribus bere
dibus institutis.ibi.nu.48.
Substitutus excluditur qñ ille qui potest venire de iure ciuili si venit ꝑ
fm tabu.in.d.l.j.nu.52.ff.de vulga.ꝛ pupil.
Substitutio tacita vulgaris cōprehensa in expressa pupillari an expiret
pupillo effecto pubere.ibi.nu.56.
Substō pupil.facta adulto vel extraneo ꝺtinet tacitā vulgarē.ibi.n.57.
3 Substō vulgaris facta in vnum casum porrigit ad oēs sibi similes.in.l.
gallus.ff.ꝛ qd si.nu.2.ff.de libe.ꝛ posthu.fo.170.
3 Substō facta infra tpa pubertatis ꝑ verba mere obliqua non trahit̄ ad

t

Universidad del Rosario Archivo Histórico

directā.in.l.coberedi.ſ.qō ſi heredē.nu.1.ff.de vulg.ꝛ pupil.fo.151.

3 Subſtitutio facta in tēpus an dicaſ facta in diēvel conditionē.in.l.ſi mater.nu.1.ff.de vulg.ꝛ pupil.fo.140.

8 Subſtitutio vulgaris expreſſa expirat adita hereditate.in.l.ꝑcibus.n.2. C.de impu.fo.23.

Subſtitutio vulgaris expreſſa excludit matrē in totū.ibi.nu.3.

Subſtitutio cōpendioſa facta a milite infra tēpus pupertatis valet iure directo poſtea obligaſ.ibi.nu.4.

Subſtitutio tacita pupillaris cōtinetur in expreſſa vulgari ſed non bꝫ effectū contra matrē niſi voluntas defuncti ꝓbetur aliquibus cōiecturis.ibi.nu.5.

Subſtitutio pupillaris que cōtinet ſub cōpendioſa vel breuiloqua an ſit tacita vel expreſſa.ibi.nu.6.

Subſtō cōpendioſa facta a milite poſt aditā hereditatē eſt ſpecies ſubſtōnis ab aliꝫs diſtincta facta a pagano eſt adiectio.ibi.nu.9.

Subſtitutio cō pendioſa dicit qꝫ ſit ſub cōpendio verborū.ibi.nu.10.

Subſtitutio talis erit directa qñ teſtator dixit volo ꝙ oīa bona mea deueniant ad talē.ibi.nu.14.

Si dixit ad talē pueniat et ꝙ ipſe accipe poſſit ſua autoritate.ibi.nu.15.

Quādo dixit volo qō ad talē bona mea peruenīāt libere.ibi.nu.16.

Subſtitutio facta ſub diſtinctiōe temporis infra tēs pupillaris etatis va lebit iure directo poſtea obligaſ.ibi.nu.19.

8 Subſtitutio cōprehēſa in breuiloqua vel cōpendioſa non dicit tacita.in l.in teſtamēto.nu.2.C.de teſta.mili.fo.15.

Subſtitutio pupillaris tacita preſumpta.nō excludit matrē ſꝫ tacita p bata aliquibus cōiecturis.ibi.nu.2.

Subſtitutio cōpendioſa facta a milite poſt aditā hereditatem ꝙ non ſit ſi deicōmiſſaria.ibi.nu.4.

Subſtitutio infra quantū tēpus valeat ibi nu.5.

4 Subſtitutio vulgaris expreſſa facit de neceſſario voluntariū non tacita. in.l.cōditionibus.nu.4.ff.de cōdi.ꝛ demō.fo.117.

Subſtitutio ſi eſt facta de domo bardorū intelligunt ſubſtituti oēs illi de bardis.in.l.vnica.nu.4.C.de cōducto.lib.xi.fo.40.

8 Subſtitutio pupillaris directa facta in teſtō de extraneis qō renocaſ in codicillis qñ ſunt ſubſtituti veniētes ab inteſtato.in aut. hoc inter liberos.ſ.ſi quis autē.nu.3.C.de teſta.fo.18.

8 Subſtitutio expēlaria ſit ab vtroq; parente ꝛ finiſ cū puenerit ad ſanā mentē ꝛ liberos ſuſtulerit.in.l.humanitatis.nu.2.3.6.C.de impu.fo.24.

Ille cui ſit hec ſubſtitutio debet ſalrē in legitima inſtitui.ibi.nu.4.

8 Subſtitutio tacita pupillaris cōprehēſa in expreſſa vulgari non admittiť cōtra matrē.in.l.cū quid.nu.1.C.de inſtitu.ꝛ ſubſti.fo.22.

Tacita vulgaris cōprehenſa in expreſſa pupillari admittiť cōtra matrē. ibidē.nu.2.

Subſtitutio vulgaris expreſſa in vnū caſum tantū cōtinet pupillarē tacitā niſi qñ mater eſt in medio.ibi.nu.3.

Subſtitutio vulgaris expreſſa in vnū caſum porrigiť ad oēs alios caſus ex quibus qs beres nō efficiť.ibi.nu.4.

Subſtitutio vulgaris in caſum tacitū non admittiť ꝫ matrē.ibi.nu.5.

3 Subſtitutio vulgaris facta adulto vel extraneo eſt ſimpleg.in.l.j.n.3.ff. de vulg.ꝛ pupil.fo.134.

Subſtitutio vulgaris ſic dř qꝛa quolibet ꝛ cuilibet fieri pōt.ibi.nu.5.

Subſtitutio vulgaris quotupleg eſt.ibi.nu.6.

Subſtitutio vulgaris expreſſa que dicaſ.ibi.nu.7.9.ꝛ.10.

Subſtitutio breuiloqua ꝛ cōpēdioſa cōplectiť ſubſtitutiones expreſſas vulgares.ibi.nu.8.

Subſtitutio vulgaris tacita que dicaſ.ibi.nu.11.

Subſtitutio vulgaris partim tacita ꝛ partim expreſſa que dicatur.ibi. nume.12.

Subſtitutio ſi heres nō erit quot caſus cōprehendat.ibi.nu.13.

Subſtitutio vulgaris facta in caſu ſi heres nō erit porrigiť ad caſum ſi eſſe nō poterit.ibi.nu.14.

Subſtitutio facta in vnū tēpus non porrigiť ad aliud.ibi.nu.15.

Subſtitutio vulgaris qualiter ꝛ quib⁹ verbis fiat.ibi.nu.16.

Subſtitutio vulgaris cōcipit verbis priuatiuis vel negatiuis.ibi.n.17.

Subſtitutio vulgaris habet quinq; effectus.in.o.l.j.nu.38.ff.de vulg.et pupilla.fo.134.

Subſtitutio vulgaris nō ceſſat interim qñ eſt ſpes qō inſtitutus q repudiauit veniat per reſtitutionē in integrū.ibi.nu.19.fo.135.

Subſtitutū ꝛ fideicōmiſſariū qñ habet ille qui repudiauit hereditatē et fideicōmiſſarius petit inſtitutū cogi ad adeundū quis referaſ ſubſtitut⁹ an fideicōmiſſarius.ibi.nu.25.

Subſtitutionis vulgaris ſcōs effectus.ꝛ an teſtm poſſit vires accipere a ſecūdo gradu.ibi.nu.28.

Subſtitutio tacita vulgaris per additionē hereditatis factā per pupillū nō confirmaſ.ibi.nu.31.

Subſtitutio pupillaris ſi eſt facta vētri ꝛ venter non naſciť an ſubſtitut⁹ admittaſ ex tacita vulgari.ibi.nu.33.

4 Subſtitutio directa facta in codicillis trabiť ad fideicommiſſum etiā ſi fratres ſint in medio.in.l.ſcenola.nu.1.ff.ad treb.fo.156.

Subſtitutio tacita q̄venit ex interpretatione qñ admittaſ cōtra matrem vel fratrē defuncti.ibi.nu.3.

Subſtitutio vulgaris tacita que continet in expreſſa pupillari nō valet vltra tempora pubertatis.ibidem.

3 Subſtō qualis iudicabiť qñ in diuerſis pſonis apponunť diuerſa ꝛba ſc3 directa cōia ꝛ obliqua.in.l.cēturio.nu.41.ff.de vulg.ꝛ pupil.fo.147.

3 Subſtitutio tacita vulgaris cōprehēſa in expreſſa pupillari q nō trahať ad bona impuberis.in.l.iulian⁹.nu.3.ff.de acq.here.fo.173.

3 Subſtō cōpēdioſa directꝫ vbi ſ facta ſira tpa pubertatꝫ trabiť ad bona pñis.in.l.cēturio.nu.1.et.filij poſt ad bona pñis.ff.de vulg.ꝛ pu.fo.144.

Jn ſubſtōne cōpēdioſa poſt tpa pubertatis veniūt fructꝰ.ibi.nu.2.

Subſtō directa ꝙ in aliā directā mutať non in fideicōmiſſariā.ibi.nu.3.

Subſtō pupillaris cōprehēſa in cōpendioſa ꝙ ſit tacita ſpecialr expreſſa tū generaliter et excludit matrem.nu.4.

Subſtō cōpēdioſa poſt tpa pubertatis obliquať fauore mñs.ibi.nu.7.

Effectus q reſultant quod ſubſtitutio cōpendioſa poſt tempora pubertatis obliquatur.ibi.nu.8.

Subſtitutio compendioſa quid ſit.ibi.nu.9.

Subſtō cōpēdioſa dicit quia ſub compēdio verborꝫ plures ſubſtitutos complectitur.ibi.nu.10.

Subſtō cōpendioſa facta a milite eſt ꝓpie ſubſtitutio : facta a pagano eſt adiectio.in.o.l.cēturio.nu.11.ff.de vulga.ꝛ pupil.fo.e0.

Subſtōnis compēdioſe facte a milite effectus.ibi.nu.12.

Subſtōnis cōpendioſe in pagano effectus.ibi.nu.13.

Subſtō compēdioſa facta per ꝛba mere directa vt qñcūq; deceſſerit vel infra.xxv.annos talis ſit heres an obligeť.nu.14.

Subſtō facta qñcūq; qs deceſſerit talis ſit heres que ſubſtō ſit.ibi.nu.17.

Subſtō compēdioſa facta alicui directo in certa portione vel in certa re an valeat iure directo infra tēpora pubertatis.ibi.nu.18.

Subſtō facta per hec verba qñcūq; ſine liberis deceſſerit lego titio bona mea ꝙ infra tpa pubertatis nō valebit iure directo.ibi.nu.19.

3 Subſtō expēlaria ad hoc vt fieri poſſit an ſufficiāt qualitates de qb⁹ in l.ex facto.ff.de vul.et pu.ſemel extitiſſe ſꝫ poſtea deſinant.ibi.nu.1.fo.152.

Subſtō exemplaris quare ſic dicaſ.ibi.nu.4.

Subſtō expēlaris in qbus cōueniat cū ſubſtōne pupillari in cauſa producente.ibi.nu.5.

Jn ſubſtōne expēlaria an reqranť vt fieri poſſit que reqrunť in ſubſtitutione pupillari.ibi.nu.6.

Subſtitui pōt expēlariter filio naturali: nō tñ ſpurio.ibi.nu.7.

Subſtitui nō pōt expēlariter patri furioſo per filiū.ibi.nu.8.

Subſtō expēlaria ſit maiori.ibi.nu.9.

Subſtitui an poſſit expēlarie filio impuberi mente capto vel furioſo et qñ erit pupillaris.ibi nu.10.

Jn ſubſtōne exemplaria non reqriť ꝙ filius ſit in poteſtate ſicut in pupillari.ibi.nume.11.

Ratio diuerſitatis in hoc inter pupillarē ꝛ exemplariā.ibidem.

Subſtō exemplaria facta per matrē ante tranſitū ad ſecunda vota ipſa trāſeūte euaneſcit.ibi.nu.13.

Jn ſubſtōne expēlaria etiā ſicut in pupillari regritur ꝙ ille cui ſit ſubſtō nō ſit recaſurus in ptātē.in.o.l.ex facto.nu.14.ff.de vulg.ꝛ pup.fo.e0.

Subſtitui nō poteſt expēlarie furioſo qui ante furorē eſſet ꝺdēnatus de crimine ex quo efficeret inteſtabilis.ibi.nu.15.

Subſtitutio exemplaria ad hoc vt fieri poſſit regritur demētia tēpore mortis.ibi.nu.16.

Jn ſubſtōne exemplaria regritur quod pater faciat teſtm ſicut in pupillari.ibi.nu.17.

Subſtitui non poteſt exemplarie filio etiam exheredato lꝫ ſic in pupillari.ibi.nu.18.

8 Subſtitutio vulgaris expreſſa qñ non porrigať ad tacitā pupillarē.in.l. quāuis.nu.1.C.de impu.fo.22.

Subſtō vulgaris facta duob⁹ ſimulꝛ copulatiue nō bꝫ locū in perſona vnius niſi habeat locū in perſona vtriuſq;.ibi.nu.2.

7 Subſtitutio pupillaris vel expēlaris an ſuſtenteť beneficio.l.j.C.de ſacro ſan.eccle.qñ eſt facta in teſtō iuxta eius formā condito.in repe.l.j.n.44. C.eo.fo.11.

8 Subſtō vulgaris facta verbis affirmatiuis dicit vulgariter dubia ꝛ vꝫ. in.l.ſi.nu.3.C.de bere.inſti.fo.20.

Subſtō pupillaris facta extraneo cōtinet vulgarē.ibi.nu.4.

8 Subſtō qñ eſt facta per nomē collectiuū ſub ꝺditione nō bꝫ locū niſi ꝺditio ſubſtōnis euenerit in perſona vtriuſq;.in.l.cū quidam.nu.2.C.de impu.fo.24.

3 Subſtō oīs eſt inſtitutio.in.l.gallus.nu.ſ.ff.de libe.ꝛ poſthu.fo.105.

8 Subſtō qñ impediat ius accreſcēdi.in.l.teſtō.nu.3.C.de impu.fo.22.

Subſtō pupillaris ꝙ conſeruet per aut.ex cauſa.ꝛ per iſtū tex.ſ.ſiue igitur.nu.6.in aut.vt cū de appel.fo.48.

3 Subſtō eſt fauorabilior ꝙ legatū.in.l.ſub cōditione.n.2.ff.de heredi.inſtituen.fo.130.

3 Subſtōne facta expēlaria ſi furioſus ſit factꝰ ſane mētis ꝛ poſtea reincidit in furorē ſubſtō recōualeſcit.i.l.ex facto.nu.40.ff.de vulg.ꝛ pu.f.153.

Subſtitutio expēlaria ceſſat ſi furioſus effectus ſane mentis fecit teſtm. ibi.nu.41.

Subſtō exemplaria an extinguať ſi furioſo naſcatur filius quē in poteſtate nō habebat.ibi.nu.44.

Subſtō exemplaria finiť ex defectu eius cui facta eſt.ibi.nu.46.

5 Subſtitutio nō euaneſcit hereditate adita quando qui adiuit reſtituiť. in.l.ex

in.l.ex cōtractu.nu.2.ff.de re iudi.fo.124.

Seqūēs in gradu ꝛ ſic ſubſtitutus admittiť qō primus heres q adiuit reſtituitur.ibi.nu.4.

Subſtitutus q pōt venire de iure ciuili qñ primus heres remanet de iure ciuili.ibi.nu.5.

4 Subſtitutio etiā in eū qui eſt per fideicōmiſſum grauat⁹ intelligiť directo.in.l.recuſare.ſ.titius.nu.1.ff.ad treb.fo.145.

Subſtituēs talē vulgariter pupillariter ꝛ p fideicō. valet iſta ſubſtitutio ꝛ eſt in electione ſubſtituti per quā ſuccedat.ibi.nu.2.

8 Subſtitutionis cōpendioſe effectus in milite ꝛ in pagano.in.l.precibus. nu.11.C.de impu.fo.23.

Subſtitutio cōpendioſa facta per verbū cōe an ſit fideicōmiſſaria vſq; in finem.ibi.nu.12.

3 Subſtitutiones que cōtinenť in recipꝛoca an ſint tacite vel expreſſe.in.l. iam hoc iure.ſ.qō ius.nu.1.ff.de vulg.ꝛ pupil.fo.140.

3 Subſtitutio an ſit cōditionalis inſtitutio.in.l.q liberis.nu.2.ff.de vulg.ꝛ pupil.fo.141.

Qui eſt heres defuncto nō ex ei⁹ iudicio nō admittiť ad ſubſtitutionē facta per hec verba quiſqs mihi heres erit.in.o.l.qui liberis.ſ. hec verba. nu.1.ff.de vulg.ꝛ pupil.

Subſtituti vel inſtituti in ſcō gradu ꝙ veniāt per hec verba quiſq; mihi heres erit vel quos mihi heredes inſtitui.ibi.nu.6.

8 Subſtitutionis vulgaris effect⁹ porrigiť ad duos caſus ſc3 ſi heres non erit vel eſſe nō potuerit.in.l.cū proponas.nu.1.C.de here.inſti.fo.19.

4 Subſtitutione pupillari facta p hec ꝛba quiſqs mihi heres erit et ſeruo vel filio adeūte portionē ſuā inſſu patris vel oñi ꝛ tēpore mortis pupilli filius vel ſeruus reperiunť ſui iuris poterūt eſſe heredes ex ſubſtitutione.in.l.cū filio.nu.7.ff.de leg.j.fo.7.

Subſtitutus pupillo dꝫ legata que a pupillo ceperūt deberiť es alienū ꝛ an detrahat falcidiā ex perſona pupilli vel ꝑmi teſtatoris.in.l.in rōne. ſ.qō vulgo.nu.1.ff.ad leg.fal.fo.133.

Subſtitutus pupillo teneť aliud inuentariū facere lꝫ pupillus fecerit alter teneť ad ſolida legata.ibi nu.3.

Subſtitutus ſi fecit inuentariū pupillus nō an ſubſtitut⁹ detrahat integram falcidiā ꝛ debeat integra legata.ibi.nu.4.

Subſtitutus pupillo qñ pōt petere reſtitutionē in integ.vt faciat inuētarium.ibidem.

Subſtitutus pupillo qñ facit inuentariū dꝫ ponere in inuētario oīa bona ꝛ ſi vnā rē relinqueret amittit falcidiā.ibi.nu.5.

4 Subſtituto petēti particulā teſtamēti dꝫ dari cū heredis inſtitutione.in l.ꝛ bonorū.nu.1.ff.de bo.poſ.ſcōm tabu.fo.181.

Subſtitutū vulgarē habēs ꝛ eſt grauatus legatis pōt habere legitimā ꝛ omittere hereditatē.in.l.gerit.nu.23.ff.de acqui.here.fo.181.

4 Subſtitutus vulgariter ꝛ pupillariter ꝛ p fideicōmiſſum pōt eligere ex qua velit ſuccedere.in.l.ſi titio.nu.3.ff.de vſufru.lega.fo.71.

3 Subſtitutus filio inſtituto ſub cōditione poteſtatiua q̄ pōt impleri vltimo vite ſpiritu an poſſit admitti i vita ſtatuēdo terminū filio infra quez impleat cōditionē.in.l.ſuus quoq;.ſ.ſed ꝛ ſi.nu.1.ff.de here.inſti.f.120.

5 Subſtitut⁹ ſeu heres minoris lꝫ poſſit petere reſtitutionē i itēg.ſicut minor nō tñ petit i ꝺctu q p eū approbať.in.l.pēnā.n.2.ff.de pui.credi.f.137.

Subſtitutus pupillo qō teneať creditorib⁹.ibi.nu.3.

6 Subſtitutus pupilliter an omittať virtute vulgaris tacite cōprehēſe in pupillari filio decedēte viuo pēr.in.l.pēr.nu.2.ff.de cap.ꝛ poſtli.f.235.

7 Subſtitut⁹ admittiť qñ heres ingrediť monaſteriū.in repe.aut.ingreſſi nu.51.C.de ſacroſan.eccle.fo.21.

1 Subſtitutus in locis iudicis abſentis vel mortui dř ordinarius nō delegatus.in.l.j.nu.6.ff.de offi.eius cui māda.eſt iuriſ.fo.45.

Subſtitutus loco abſentis vel mortui cognoſcit de cauſis meri et migti imperij.ibi.nu.15.

3 Subſtitutus nō admittitur qñ inſtitut⁹ eius facto decedat.in.l.ſi ab hoſtibus.ſ.ſi vir.nu.6.ff.ſol.ma.fo.11.

3 Subſtituto ſtatuiť terminus ſtante tpe inſtituti qui incipit finit tempore inſtituti.in.l.q̄din.nu.8.ff.de acqui.here.fo.176.

3 Subſtitutus pupillo q deceſſit viuo teſtatore an poſſit venire ex tacita vulgari.in.l.lex cornelia.nu.1.ff.de vulg.ꝛ pupil.fo.149.

Subſtitutio tacita vulgaris an poſſit habere locū mortuo pupillo viuo teſtatore.ibi.nu.3.

4 Subſtitutus admittiť qñ inſtitutus.differt adire nec ꝺ eū pōt ſubueniri.in.l.j.nu.2.ff.de bo.poſ.furio.fo.164.

4 Subſtitut⁹ in dubio pferť cōiūcto.i.l.re ꝺiuncti.nu.33.ff.de leg.iij.fo.65.

Subſtitutio ſi nō bꝫ locū an portio referať ad cōiunctū vel ad venientes ab inteſtato.ibi.nu.34.

4 Subſtitut⁹ ſi pferť cōiuncto cōditione ceſſante coniunct⁹ admittiť. in l.ij.ſ.ſi duo.nu.1.ff.de bo.poſ.ſcōm tab.fo.181.

3 Subſtitut⁹ qñ qs eſt ꝺiūcto cui⁹ mortē expectare eſt durū ꝙ nō fit idē ꝙ in parte ſubſtituto filio.in.l.iulianus.n.3.ff.ſi qs omiſ.cau.teſta.fo.189.

8 Subſtitutus repellit etiā qñ ſeruus coacte adiuit.in.l.cū pponas.nu.8. C.de bere.inſti.fo.19.

4 Jllud qō quis capit ex ſubſtitutione pupillari ꝙ veniat in fideicōmiſſo in.l.ita tū.ſ.qui ſuſpectū.nu.2.ff.ad treb.fo.149.

Subſtitut⁹ pupillo ꝛ granat⁹ de reſtituēdo qñ cogať adire.ibi.nu.3.

3 Subſtitut⁹ an in caſu.l.ſꝫ ſi plures.ſ.ſic ex aſſe poſſit petere reſtitutionē ex perſona pupillivt ſe abſtineat ab hereditate paterna.ibi.nu.1.fo.142.

4 Subſtitut⁹ nō admittiť in caſu.l.qui duos.ff.de re.dub.matre in medio exiſtēte.ibidē.nu.16.ff.de reb.dub.fo.105.

Subſtitut⁹ in caſu.o.l.q duos.pōt hēditatē vēdicare ex teſta.ibi.nu.17.

3 Subſtitut⁹ vel legitimus adeundo hereditatē q nō excludit ſuū ab hereditate paterna.in.l.ſi quis ſuus.nu.2.ff.de iur.deli.fo.160.

3 Subſtitut⁹ pupillo mortuo teſtatore nō dicit aliq̄ ius ſuccedēdi habere vel ſpem aliquā ꝙ dicaſ ius.in.l.is pōt.nu.10.ff.de acqui.her.fo.168.

Subſtitutus per fideicōmiſſum habet ius ſuccedēdi et ſpem ſeparatam per ſe.ibidem.nu.11.

Subſtitut⁹ in caſu.ſ.ꝛ hoc quidē.in auť.de here.ꝛ fal.an.admittať ex vi ſubſtitutionis vulgaris.in.o.ſ.ꝛ hoc quidē.nu.3.fo.3.

4 Subſtitutus excluditur qñ quis deceſſit cū vno filio.in.l.ex facto.ſ.ſi qs nu.ſ.ff.ad treb.fo.147.

3 Subſtituti per hec ꝛba quiſqs mihi heres erit vocanť p noſa appellati ua ꝛ p hereditarijs portionib⁹.i.l.ſi i teſtō.nu.2.ff.de vulg.ꝛ pup.f.140.

3 Subſtitui qñ poſſit exhēdato.i.l.i.ſ.ſubſtituere.n.1.ff.de vul.ꝛ pu.f.137.

7 Subſtitui pōt maiori et cōpēdioſe in teſtamēto ad pias cauſas.in repe. l.j.nu.70.71.et.72.C.de ſacroſan.eccle.fo.13.

5 Subſtituere filiū baſtardū filio legitimo ꝛ naturali qñ quis poſſit.in.l. q conditionis.nu.3.ff.de dona.cau.mor.fo.72.

5 Succeſſor prelati tenetur inſolidū ad patientiā quādo prelatus edificauit ſpreta nūtiatione.in.l.qui opus. nu.2.ff.de ope.no.nūtia.fo.26.

6 Succeſſor an poſſit habere ratum quod factū eſt nomine prioris prelati ꝛ an heres poſſit habere ratū quod eſt factū nomine defuncti.in.l.ſi qs offerenti.ſ.ſi creditor.nu.1.ff.de ſolu.fo.93.

Succeſſor in officio an teneatur ꝙ debito predeceſſoris.in.l.prouidēdū. nu.1.C.de decurio.lib.x.fo.16.

6 Succeſſor iudicis inquirentis obſcure non pōt inquiſitionē declarare. i n.l.inter ſtipulantē.ſ.ſi ſtichum.nu.10.ff.de verb.obli.fo.32.

7 Succeſſor vniuerſalis non poteſt preſcribere qō nō poterat defunctus. in.l.nec creditores.nu.2.C.de pigno.actio.fo.160.

1 Succeſſor vniuerſalis non preſcribit quando defunctus habuit malam fidem.in.l.neratius.nu.1.ff.de peti.here.fo.166.

Succeſſor officialis mortui q debeat habere ſalariū toti⁹ tpis.in.l.mātriculam.nu.1.C.de agenti.lib.xii.fo.46.

3 Succeſſor qñ teneať ſtare colono.i.l.ſi filiofa.ſ.ſi vir.nu.1.ff.ſo.ma.fo.23

1 Succeſſor quādo eſt incertus legatarius non tenetur eligere an ex teſtamento an ab inteſtato velit legata.ꝛ eſt mirabilis limitatio.ad.l.ſi.C.de codicil.in.l.controuerſia.nu.6.ff.de tranſac.fo.96.

1 Succeſſor notarij cogiť edere protocolla ſicut notarius.in.l.queda3.ſ. nihil intereſt.nu.1.ff.de eden.fo.79.

Succeſſor in officio lꝫ tps prorogetur nō tñ habeat ſalariū niſi ex die aduentus.in aut.de admini.nu.3.fo.43.

Succeſſor in dignitate an teneať ad debita predeceſſoris.in.ſ.ꝛ hoc vero nu.6.in aut.vt nulli iudi.fo.54.

Succeſſor anomalus quis dicať.in.ſ.ꝛ hoc quidē.nu. 10.in auť.de here di.ꝛ falci.fo.4.

Succeſſor ſingularis eccleſie an teneať ſtare colono eccleſie.in.l.cognouimus.nu.2.C.de mācipijs ꝛ colo.lib.xi.fo.39.

1 Succeſſoriū edictū habet locū in iure agēdi ad ſupplementū legitime.in l.pater filiū.nu.22.ff.de inoffi.teſta.fo.162.

Succeſſoriū edictū ꝛius accreſcendi qñ habeat locū in querela inofficioſe donationis.ibi.nu.23.

1 Succeſſoriū edictū habet locū in querela inter pſonas eiuſdē vel diuerſi gradus.in.l.pater filiū.nu.4.ff.de inoffi teſta.fo.162.

8 Succeſſoriū edictum qñ habeat locū in ſucceſſione ex teſtamēto. in rub. nu.1.C.de ſucceſ.edic.fo.11.

Jtem ꝙ habeat locū in bono.poſ.cōtratab.ibidem.

Jnter ſucceſſores ab inteſtato qñ ſit locus ſucceſſorio edicto.ibi.nu.2.

Succeſſoriū edictū propie habet locum inter eos qui ſuccedunt de iure pretorio.ibi.nu.3.

Succeſſorio edicto eſt locus vt veniētes ab inteſtato remotis venientib⁹ ex teſtamēto ſuccedat.ibi.nu.4.

Succeſſoriū edictū in caſu.l.ſi quis ita heres inſti.habet locū vt excluſis venientib⁹ ab inteſtato ſit locus ex teſtō.ibi.nu.5.

Succeſſoriū edictū fuit introductū propter creditores.ibi.nu.6.

3 Succeſſorio edicto an ſit locus in querela inofficioſi teſtamenti.in.l.ſi qs poſthumos.ſ.ſi filiū.nu.1.ff.de libe.ꝛ poſt.fo.102.

8 Succeſſoriū edictum qō habeat locū inter agnatos.in.l.ſi.n.3.ff.de legiti. heredi.fo.55.

8 Succeſſoriū edictum ſm tēpora.C.nō habet locū in agnatis: hodie ſic.ꝛ an leg qui ſe patris.C.vnde libe.corrigať.ibi.nu.4.fo.10.

Succeſſoriū edictū de iure ciuili nō habeat locū inter ſuos.ibi.nu.7.

2 Succeſſio bꝫ vim ſolutionis ꝛ exactionis facte in iudicio.in.l.ſi ei cui.ſ. ſi is cui.nu.1.ff.de euic.fo.147.

6 Succeſſio qñ bꝫ vim ſolutionis.in.l.ſi debitori.nu.1.ff.de fideiuſ.fo.77.

6 Succeſſio habet vim ſolutionis et egimit perſonā ab obligatione et bꝫ vim ſolutionis qñ heres nullū incommodū patitur.in.l.vranius.n.1.ꝫ. et.4.ff.de fideiuſſo.fo.82.

6 Succeſſio vnius ex reis debendi vel credendi: quādo proſit alteri.in.l.ex

Universidad del Rosario | Archivo Histórico

duobus.nu.33.ff.de duo.reis.fo.64

6 Successio qō extinguat obligationes iure solutionis et habet vim solutionis.in.l.fichum.§.aditio.nu.2.ff.de sol.fo.97.

3 Successionē de iure ciuili quis amplecti potest et de iure pretorio.in.l. nec bis.C.heres.nu.2.ff.de acqui.heredi.fo.168.
Successiones libertor̄ z ingenuor̄ an eq̄rant.in.§.non autem.nu.2. in aut.de here.z falci.fo.5.
Quādo tractāt de successione transuersaliū illi qui sunt vlteriores post fratres z eor̄ filios succedūt in capita nō in stirpē ſm gradus prerogatiuam.in.§.ſi ꝯ necz.nu.1.in aut de here.que ab intesta.fo.50.

3 Successio qñ habeat vim solutionis.in.l.ſi socer.nume.1.ff.ſo.mat.fo.30.

4 Succedat verbum trahitur ad fideicōmissum.in.l.restituta.§.pupillus. nu.2.ff.ad trebel.fo.151.

5 Succedo verbū est ꝯbū cōe.in.l.nō tm̄.nu.1.ff.de fideicō.liber.fo.75.

3 Succedēs defuncto credēs ipm defunctū adiuisse hēditatē sibi delatā si ad cautelā digit ifra annū si nō appet defunctū adiuisse ex iure deliberā di adeo vel aliqd agit ex quo inducere ē aditio an dicat inducta aditio si postea cōstat de non aditiōe dfuncti.i.l.gerit.nu.31.ff.de acq.her.fo.182.

2 Succedēs alteri absq; ꝑfectione inuētarij videt habere ratū q̄ defunct⁹ suo nōie fecerat.in.l.solutū.nu.1.ff.de pig.ac.fo.85.

8 Succedens per contrata. quando possit ex testamēto succedere.in.l.vt libertis.nu.1.C.de cōlla.fo.13.

4 Succedēs ei qui accepit legatum vel hereditatē defuncti q̄ possit dicere postea testū falsum si succedit per quādā cōsequētiā: als secus.in.l.post legatū.§.qui accusauit.nu.2.ff.de bis qui.vt indig.fo.112.

2 Succedere in locū prioris oñi quis pōt sicut in locū succedit prioris creditoris.in.l.creditor.§.cū ex causa.nu.2.ff.qui poti.in pig.habe.fo.141.

6 Succedere qs nō pōt ei quē ipe interfecit: z bona vadūt ad fiscū si nō superest alī⁹ q̄ iti eodē gradu.i.l.cū rō.§.pterea.nu.1.ff.de bo.dā.fo.210.

8 **Succumbens** i exceptiōe nullitatis nō ꝓbibet postea ordinari agere de nullitate per viā principalis petitionis.in.l.j.n.13.C.qñ.ꝓocare nō est necesse.fo.89.
Succumbens in vna causa nullitatis nō pōt postea aliam prosequi qñ ſnia fuit dicta simpliciter nulla.ibi.nu.19.

2 Succūbens in rei vendicatione an possit intētare publicianā.i.l.minor. §.ſi fernus.nu.1.ff.de euic.fo.147.
Succūbēs in actiōe cōi diuidūdo non pōt redire ad publicianā.ibi.n.2.

7 Succumbens in vna actione qñ repellat ab alia.in.l.cū qui.nu.1.C.de in offi.testa.fo.121.

7 Succumbens in interlocutoria in expensis retardati ꝓcessus condēnat. in.l.sancimus.nu.2.C.de iudi.fo.112.

7 Succūbēs teneī ad oēs expensas quas qs fecit ꝓpter defectū succūbētis vel ꝓpter illā litē q̄s als factur⁹ nō esset.in.l.oēs.nu.3.C.ō epiſ.z cle.f.29.

8 Succūbēs in interlocutoria cōdēnatur victori in expēſis.in.l. non ignoret.nu.5.C.de fruc.z lit.expen.fo.77.

2 Succūbēs in exceptiōe nō ꝓbibet illud ius in iudiciū deducere p modū actionis qñ nō tēdit ad eūdē effectū.in.l.vēdicantē.nu.1.ff.de euic.f.146.

6 **Summa** minor an z qñ insit in maiori.in.l.j.§.ſi stipulāti.n.1. ff.de verb.ob.fo.3.

4 Summa vna ſi est adiecta pluribꝰ vel ꝓpter enumerationē pſonarū vt esse diuisa ab ipso testō.in.l.cui fundus.nu.1.ff.de condi.z demon.fo.125.

1 Summa modica dicit vsq; ad duos aureos.in.l.ſi oleū.§.merito.nu.1.ff. de dolo.fo.130.

6 Summa minor qñ videat ꝓmissa in obligatione alternatiua summarū vbi q̄ sp: nisi in summis caderet affectio.i.l.ſi is cui.n.1.ff.de noua.f.86.

1 Summarū coacernatio fit vbi vertit fauor.in.l.ſi idē.nu.1.ff.de iurisdi. oium.iudi.fo.52.

2 Summa an censeat diuisa per loca qñ quis ꝓmisit posse cōueniri.in.l. nō vtiq;.§.ſi quis.nu.1.ff.de eo q̄ cer.lo.fo.72.

5 Summaria cognitio q̄ fit sup questione emergenti super pignore capto nō requirit libellū: z sufficit ſemiplena ꝓbatio: nō tm̄ per iuramentū.in.l. a diuo pio.§.ſi super rebus.nu.1.ff.de re iudi.fo.120.

7 Summarie cognoscit super alimētis futuris: secus sup preteritis.in.l. de alimētis.in.ij.lec.nu.2.C.de transac.fo.62.

7 Sūmaria cognitio qualis esse debeat ad cognoscendū de iurib⁹ actoris. in.l.ij.§.ſi vero post.nu.1.C.vbi in rē act.fo.119.

5 Summarie intelligit quo ad solēnitatem iudiciorū.in.l.iudices.nu.2.C. de iudi.fo.110.

6 Sūmaria cognitio de qua i.§.ſi super reb⁹.i.l.a diuo pio.ff.de re iudi.cessa post scōm decretū.in.l.a diuo pio.§.ſi post aditū.nu.1.ff.eo.fo.120.

6 Summatim cognosci qñ dicat.in.l.j.§.qō ſi sit.nu.1.ff.de ꝓto.stip.fo.104.

8 Sumptus quos facit emptor in lite a vēditore an illos recuperet.in.l.j. nu.1.C.de euic.fo.115.

4 Supellectilis appellatione an veniat culcitra.in.l.supellectili.nu.1.ff.de suppel.leg.fo.86.

7 **Super** dictio qd significet.in aut.sacramenta.nu.11.C.ſi aduersus vendi.fo.96.

7 Superficiarius pōt ꝑcuratorio nōie oñi nouū opus nūtiare.idē feudatarius z similis.in.l.in prouinciali.§.ſi ego.nu.1.ff.de ope.no.nun.fo.9.
Superficiarius habens vtile oñium potest nuntiare dño nouum opus. ibidem.nu.6.

5 Superficiarius habet vtile oñium z nō habet seruitutes personalē.in.l. boc amplius.§.ſine antē.nu.1.ff.de dā.infec.fo.29.

5 Superficiarius nō tenetur ad pensionē qñ superficies in totū destruit. in.l.inter quos.§.dāni.nu.1.ff.de dā.infec.fo.43.

5 Superficies ſine solo naturaliter possideri pōt.in.l.ſi finita.§.ꝫ hoc edicto.nu.2.ff.de dā.infec.fo.32.
Superficie ipetrāt qō a iure cōi ꝫcedit.in.l.j.nu.2.C.de thesau.lib.x.f.10.
Superindictum dicitur qō extraordinarie causa necessitatis imponit.in rubri.nu.1.C.de superindic.lib.x.fo.11.

1 **Superior** pōt adiri vt corrigat improbe factū a notario circa cōparationē literarū a peritis: obstetricibus: vel messoribus.in.l.arbitro.nu.4.ff.qui satisda.cog.fo.64.
Superior tenet cōfirmare electionē factaz ab inferioribus nisi electꝰ esset indignus.in.l.ſi quos.nu.1.C.de decurio.lib.x.fo.17.

7 Superior qulibet pōt agere pro rebus subditorū.in.l.sancimus.nu.12. C.de sacrosan.eccle.fo.26.
Superior adire pōt ſi inferior iustitiā nō facit.in.§.ſi tamē.nu.1.in aut. vt diffe.iudi.fo.55.
Superior ex officio pōt defendere subditū suum.in.l.precepit.nu.2.C.de cano.lar.lib.x.fo.14.

1 Superior cogit illos de vniuersitate vt ponāt collectā.in.l.j.§.qō ſi nemo nu.4.ff.qō cu.vni.no.fo.112.

1 Superiorē quilibet nō cognoscens pōt in ꝓpria cā iudicare z eā alteri demādare.in.l.est receptū.nu.1.ff.de iurisdi.om.iudi.fo.53.
Superior qñ se submittit iurisdictioni inferioris cōz tali habet locū reconuentio.ibi.nu.2.

3 Superlatiuum z positiuū in eadē persona cōcurrunt.in.l.ij.§. amplius. nu.3.ff.de excu.tuto.z cu.fo.78.

4 Superuenientes dictio ſi reperit abbreuiata qualiter intelligat.i.l.ſi.n.3. ff.ad treb.fo.157.

4 Supinū qñ faciat conditionē: et q̄ non differt ab infinitiuo.vbi q̄ facit cōditionē rōne alteri⁹ verbi adiūcti.in.l.j.n.37.ff.de cōdi.z demō.fo.116.

1 Supini natura est denotare ipsum actū z opus in quo aliqd fit.in.l.deni q̄.§.minorē.nu.1.ff.de mino.fo.132.

8 **Supplicatio** est ꝓbibita in illis casibus in quib⁹ est ꝓbibita appellatio.in.l.vna.nu.2.C. ne li.in ea.cau.ter.ꝓuo.fo.90.
Supplicatio patris ad principē p legitimādo filio qualiter fieri debeat. in aut.qb.mod.natu.nu.10.fo.30.

7 Supplicare qñ quis possit ante litem contestatā z post.in.l.supplicare. nu.1.C.vt lit.pendē.fo.39.
Supplicare qñ quis possit post ſniam.ibi.nu.2.

1 Supra dictio refert ad progimū capitulū.in.l.j.§.hoc edicto.nu.2.ff.de postulan.fo.98.

6 **Surdus** non stipulat z lz intelligat ad motū labiorū indiget curatore.in.l.j.nu.10.ff.de ver.obli.fo.2.
Susceptores dicunt bodie thesaurarij.in.l.ij.nu.1.C.de iur.fiſ.lib.x.fo.3.

2 **Suspicio** que dicatur z qñ iudex dicat suspicari. et est primꝰ casus ꝓbationū.in.l.admonēdi.nu.21.ff.de iure iuran.fo.33.

6 Suspicionibus qs nō dānat: sed torqueī ad veritatē eruendā: z si tortus nō cōfitetur absoluit.in.l.qui ſine.nu.1.ff.de questio.fo.200.
Suspicio qō tollatur per parem affectionē.in aut.vt cle.apud ꝓprios epiſ.nu.5.fo.36.
Suspicio q̄ sit cōtra eos qui nō vadunt per viā rectam.in.l.ij.nu.1.C.de cursu pub.lib.xij.fo.49.

3 Suspectus quis ꝓsumit ex mala cōuersatione.in.l.ſi plures.§.ſi parēs nu.1.ff.de admi.tuto.z cu.fo.59.

6 Suspectus est nō solū inimicus meus ſed amicus inimici mei.in.l.scien dū.§.ſi accusato.nu.1.ff.de legatio.fo.247.

6 Jngerēs ſe lz ꝓsumat suspectꝰ tm̄ ꝓbatio in Jtiū admittit cū non sit ꝓsumptio iuris z de iure.in.l.vgozi.§.q ſe filio.nu.3.ff.de fal.fo.184.

3 Suspectus est qui ſe ingerit.in.l.scire oportet.§.cū reliquis.n.2.ff.de tuto.z cura.da.ab bis.fo.56.

1 Suspetū quē esse quatuor faciūt: non tm̄ regrunt copulatiue.in.l.ſi fideiussor.§.ſi satisdatū.nu.1.ff.qui satisd.cog.fo.63.

2 Suspecti sunt qui habēt notitiā domus qm̄ domus frangit z tales possunt torqueri.in.l.oñs.nu.3.ff.loca.fo.133.

6 Suspendunt pariter in frācia nobiles z ignobiles: in italia vo nobiles decapitant.in.l.deſertor.§.pena militū.nu.1.ff.de re mili.fo.237.

8 **Suus** lz nō excludat tempore excludit tm̄ repudiatione facta inter suos.in.l.vnica.nu.3.C.qñ peten.par.fo.9.

3 Suus z extraneus qūo differāt quo ad trāſmissionē hereditatis adite.i. lex militari.§.ſi filius.nu.2.ff.de testa.mili.fo.160.

4 Suus ꝓteritus z emācipatus qūo differāt.in.l.filia.n.3.ff.de iniust.rupto testa.fo.116.
Suus z emancipatus qūo differant in modo rumpendi testū.in aut.de trien.z semiſ.nu.5.fo.17.

5 Suum dictio nō semper denotat oñium.in.l.bis qui ſuus.nu.1.ff.de manumiſ.fo.73.

8 Suoꝝ z emancipatoꝝ differentia quo ad collationē necad acqſitionez sublata est lz quo ad successionē ſic.i.l.ſi emācipati.nu.11.C.de colla.f.14.

3 Suus de iure ciuili est heres nomine et effectu: lz secus de iure pretorio. in.l.ꝓ

in.l.ꝓ herede.§.papinianus.nu.4.ff.de acqui.here.fo.170.
Suus qui habet coheredē non definit esse suus.ibi.nu.7.
Ad hoc vt quis admittat ad rumpendū requirit q̄ sit suus tpe mortis in.l.ſi quis filio.nu.1.ff.de iniusto rup.testa.fo.113.

4 Suus hereditatē patris non aditā transmittit.in.l.ij.§.ſi quis.n.1.ff.ad tertu.fo.186.

8 Suus emācipato que conferat.in.l.ſi emancipati.nu.9.C.de colla.fo.14.
Sui conferunt inter se ibi.nu.9.

3 Suus ꝓteritus dicit testū nullū vel venit per Jtab.qñ est talis ꝫditionis q̄ in eū contineat dñiū.in.l.in suis.nu.10.ff.de libe.z posthu.fo.103.

3 Suus nō natus pōt institui sub cōditione q̄ tm̄ institutionē nō suspēdat in.l.gallus.§.instituens.nu.1.ff.de libe.z posthu.fo.109.

4 Suus z necessarius an in dubio ꝓsumat immiscere. remissiue.in.l.nā nec.nu.3.ff.de lega.j.fo.24.

4 Suus heres ꝓsumit ignorare contenta in testamento.in.l.cetera.§.sed ſi paruerit.nu.1.ff.de lega.j.fo.14.

3 Suus heres de iure ciuili hereditatē non aditā vel nō agnitā trāſmittit ad quēcunq; successorē.in.l.ventre.nu.12.z.20.ff.de acqui.here.fo.178.
Suus infans vel furiosus an transmittat hereditatē paternā etiam ad matrē.ibi.nu.15.z.18.
Sui heredis existētia qñ cessat ob aliquā causam vt puta qz hz substitutū vulgarē: tūc suus nō transmittit hereditatē nō aditā.ibi.nu.21.
Quoties quis decedit hereditate ascendētis nō agnita nec repudiata illam trāſmittit ad descēdentes etiā ſi nō sit suus.ibi.nu.25.

3 Sui heredis existentia nō definit per substitutionē vulgarem sed de necessario fit volūtarius.in.l.gallus.§.z quid ſi.nu.5.ff.de libe.z posthumis.fo.107.

4 Sui heredis existentia qñ obliget filium.in.l.ita tamē.§.ſi pater.nu.1.ff. ad treb.fo.149.

3 Sui heredis existētia cōfirmat dationē tutele in testō nec tollit per būficiū abstinendi.in.l.ſi nemo.nu.3.ff.de testa.tute.fo.48.

4 Sui heredis existētia non cōfermat legata nisi fauore libertatis.in.l.j.§. tūc ante.nu.1.ff.vt in pos.lega.vel fideicō.fo.160.
Sui heredis existētia cōfirmat fideicōmissum vniuersale.ibi.nu.2.

7 Sui heredis existētia vbicunq; est filio ꝓficuaetiā bodie ſi est filꝰ ergo heres: secus ſi esset nocius.in.l.j.nu.2.C.ſi imi.ab here.se absti.fo.98.
Sui heredis existētia operat trēſmissionē hereditatis.ibi.nu.3.
Jtē cōfirmat tabulas pupillares.ibi.nu.4.
Jtem confirmat dationē tutele.ibi.nu.5.

8 Sui heredis existētia q̄ nō operat dato coherede extraneo: secus qñ hz fratrē.in.l.quidā.nu.4.C.de iur.deli.fo.32.

7 Sui heredis existentia confirmat testū quantum ad dationē tutele.in.l. j.nu.8.C.de testa.tute.fo.128.

3 Sui heredis existētia operat cōfirmationem tabularū pupillariū ad cōmodū abstinentis.in.l.filius.nu.1.ff.de acqui.here.fo.173.
Sui heredis existētia q̄ remanet post restitutionē in integrū ꝫfirmat tabulas pupillares z tutela nō legata.in.l.iulia.nu.1.ff.de acqui. here.f.eo.
Sui heredis existētia dato coherede extraneo nō cōfirmat tabulas pupillares.ibi.nu.2.

6 Sui heredis existētia an operetur transmissionē ante additionē q̄ fic in.l. liber homo.§.apud labeonē.nu.1.ff.de stipu.ſer.fo.67.

3 Sui heredis existentia nō impedit substitutionē vulgarē nisi qñ substitutio effet facta scōm consiliū galli: vel.l.velleie.in.l.ſi mater.§.ſi filius. nu.2.ff.de vulg.z pupil.fo.149.

3 Sui heredis existentia dato coherede extraneo qd operetur.in.l.ſi filius nu.4.ff.de vulg.z pupil.fo.143.
Sui heredis existētia de iure ciuili qñ habeat locū.ibi.nu.5.
Sui heredis existentia qñ eneruet beneficium abstinendi introductum a pretore.ibi.nu.6.

5 Sui heredes existentia qñ operatur cum is habeat coheredē.in.l.ij.§.filium.nu.1.ff.ꝓ here.fo.111.

3 Sui heredis existētia operat trāſmissionē hereditatis paterne z fraterne.in.l.ſed ſi plures.§.quos possum.nu.1.ff.de vulg.z pupil.fo.142.

5 Sui heredis existentia q̄ operat confirmationē tabularum pupillariū. in.l.paterfami.nu.1.ff.de ꝓbui.credi.fo.137.
Suum heredē volūtarium facit datio coheredis.in.l.ſi postbum⁹.§.qō vulgo.nu.1.ff.de libe.z posthu.fo.103.
Suum voluntariū facit datio substituti vulgaris.ibi.nu.2.
Suū an dicat rōne directi dñij vel vtilis.in.l.j.n.8.C.de thesau.li.x.f.10.

4 Suum dicit q̄ vendicari pōt.in.l.quintus.§.argento.nu.3.ff.de auro et argen.lega.fo.95.

Ce litera. T.

1 **Tabellio** qñ possit corrigere errorē suū post publicationē instrumēti.in.l. imperator.n.2.ff. de sta.homi.fo.23.
Tabellio delinquēs in officio dz ab illo remoueri: z ad illō nō redit.in.§.denūtiamus.nu.1.in aut.de armis.fo.36.

3 Tabellio qñ cōputet in numero testiū.in.l.domitius.n.3.ff.de test.f.100.

1 Tabellio non pōt conficere instrm̄ de facto suo ꝓprio.in.l.ſi cōſul.n.4. ff.de adop.fo.26.
Tabellio q̄ quis nasci pōt tū officium tabellionat⁹ exercere nō poterit. in.l.j.nu.2.C.de mune.z bono.lib.x.fo.2.

1 Tabellio rogatus de scriptura pōt eā alteri mādare publicandā.in.l.j. nu.4.ff.de offi.consu.fo.32.
Tabellio q̄ nō computat in numero testiū in instrumēto requisito ꝫ.in.l. oportet.nu.5.in aut.de instru.can.fo.33.
Prohibitus est tabellio lz sit in quasi possessione tabellionatus z ꝫficiat instrumēta tū instrumēta nō tenēt: secus ſi nō sit prohibitus.in.l.genera li.nu.1.C.de tabu.lib.x.fo.24.

1 Tabelliones creat princeps z etiā magistratus.in.l.nec ei.§.eorū.nu.6. ff.de adop.fo.27.
Tabellionē creare quis possit.in.§.illud.nu.4.in aut.de tabel.fo.23.

6 Tabellionatus nō est dignitas sed munus.in.l.cadē.§.hac lege.n.4.ff. ad legē iuliā repetū.fo.187.
Tabellionat⁹ officiū est vile.in.l.vniuersos.nu.1.C. de decu.lib.x.fo.15.

5 **Tabula** quare cedit pictura sed non charta scripture.in.l.qua ratione.§.litere.nu.1.ff.de acq.re.do.fo.77.

3 Tabule pupillares confirmant in re certa p̄ instituti heredis additionem alio herede vniuersali reperto.in.l.ſed ſi.§.ſi ceꝫasse.nu.3.ff.de vulg.z pupil.fo.142.

3 Tabule pupillares z tutele dationes conseruant per hoc edictū.in.l.q omissa.nu.10.ff.ſi quis omiſ.cau.testa.fo.190.

3 Tabule testamēti an ꝓbent anteq̄ coram iudice publicent.in.l.ij.nu.1.ff. ff.quēadmo.testa.ape.fo.185.

3 Tabule remanent firme ſi quis adinit z postea restituit vt abstineat.in l.ſi filius.nu.2.ff.de vul.z pupil.fo.142.
Tabularioꝝ officium qui cum ſuſceptoribus mittebanē erat sepe ſuſceptoribus dicere debitores fiſci non cōputare principaliter.in.l.ij.nu.2. C.de iure fiſci lib.x.fo.3.

6 **Taciturnitas** apud acta hz vim ſtipulationis.in.l.j.ſi qs añ ſniam.nu.2.ff.de qui.app.fo. 221.

1 Taciturnitas qñ habeat ꝓ ratihabitione.remiſſiue.in.l.pomponius. nu.22.ff.de nego.gest.fo.118.

1 Tacens quādo habeatur ꝓ cōsentiente.in.l.in adoptionib⁹.nu.1.ff.de adop.fo.26.

8 Tacens quando habeat ꝓ adeūte vel repudiāte.in.l.ſi.§.ſi autez boc aliquis.nu.1.C.de iure deli.fo.34.

1 Tacite quedā omitti possunt que tm̄ nō expresse.in.l.filiusfamilias.§.veterani.nu.4.ff.de ꝓcu.fo.103.

6 Tacite actum ab altero ex ꝫbentibus tm̄ nihil operat.in.l.ita ſtipulat⁹. nu.1.ff.de ver.obli.fo.41.

1 Tacita cōditio impedit natinitatē actionis.in.l.ita demū.§.ſed ſi quidā nu.1.ff.de arbi.fo.149.

2 Tacitū habet ꝓ expſſo.in.l.cum quid.nu.2.z.9.ff.ſi cer.peta.fo.6.

3 Tacere est medium inter cōsentire z dissentire.in.l.que dotis.nu.21.ff.ſolu.matrimo.fo.26.

Tamdiu: quousq;: z similes dictiones. siue a lege siue ab homine ꝓlate qualiter capiūtur.in.l.ſi.§. quando. nu.2.ff.ad tertul.fo.188.

3 **Tanq̄** dictio est nota improprietatis.in.l.pater.nu.1.ff.de testamē.tute.fo.48.

1 **Taxatiua** dictio quomodo differat ab exceptiua.in.l.ſi cū. §.qui iniuriarū nu.6.ff.ſi quis cau.fo.70.

1 Taxatiue dictiones apposite oratioꝝ affirmatiue: illud q̄ ponunt affirmant excludūt vero z negāt omne aliud.in.l.vna.nu.1.ff.ſi quis ius dicē. non obtēpe.fo.65.

7 Taxatiua dictio posita in lege extēditur ad alios casus ſimiles virtute aliarū legū.in.l.ſi quidē.§.ob es alienū.nu.2.C.de ꝑdi.mino.fo.195.

5 Taxatiua dictio autoritate legis extendit: z etiā ꝓpter rationē legis in fauorabilib⁹: secus in odiosis.in.l.ſerui.noſe.nu.3.ff.de vſuca.fo.104.

8 **Tecto** sub eodē dicunt clamorē exaudire qui stant in eodē loco. in.l.talis.nu.1.C.de bis qui.vt indi.fo.39.

6 **Telonum** nomine que ꝫtineanē.in.l.bi qui.nu.1.ff.ad legem iuli.de vi publi.fo.178.

Temeritas et dolus differunt.in.l.creditores nu.3.ff.de vt publica.fo.178.

5 **Tempus** longū nō est iusta causa ignorātie: lz sit causa obligationis.in.l.qui fundū.§.seruus meus.nu.1.ff.ꝓ emp.folio.110.

2 Tempus existētis cōditionis quare inſpiciat in Jctibus: z non in testamētis.in.l.ſi ſponſus.§.ſi maritus.nu.2.ff.de do.inter vi.z vgo.fo.157.

7 Tempus certe etatis qñ opponit ad excluſionē iuris iam quesiti in dubio facit dic non cōditionē.in.l.ambiguitates.nu.1.C.de vſufru.fo.128.

3 Tempus datur heredi z nō legatario ad deliberandū.in.l.j.§.ait prētor nu.1.ff.de iure deli.fo.159.
Tempus appellādi nō currit ſi stat per iudicē quominus appellationē prosequat.in.§.ad hec.nu.2.in aut.de appel.z infrasci.fo.22.

5 Tempus semp intelligit arbitrio iudicis qñ lex de ipso nihil statuit.in l.in vēditione.§.ſi quis.nu.3.ff.de bo.auto.iudi.possi.fo.134.
Tps Jct⁹ inſpicit.i.l.ſi spōſus.§.ſi vgo.nu.5.ff.ō do.iter vi.z vgo.f.157.

8 Tempus cōficiēdi inuētarij currit a die adite hereditatis.in.l.ſi.§.ſi aūt boc.nu.3.C.de iure delibe.fo.34.

Universidad del Rosario | Archivo Histórico

Repertorium singularium materiarum

5 Tempus longū in locatione dicit decēnium.in.l.j.§.qō aūt.n.3.ff.de superficie.fo.154.
4 Tempus modicū qō dicatur relinquit arbitrio iudicis.in.l.cū qdā.nu.12.ff.de lega.ij.fo.33.
5 Tempus qō dat iudicatis dicitur miserationis cā indulgeri.in.l. intra dies.nu.2.ff.de re iudi.fo.116.
1 Tempus quare nō sit modus tollēde vel inducēde obligationis.in.l.seruitutes.nu.4.ff.de seruitu.fo.183.
4 Tempus qnq; est modus tollēde obligationis.in.l.j.nu.1.ff.vt in pos.lega.vel fideicō.fo.160.
2 Tempus rei indicate inspicit in iudicijs bonefidei vt estimatio crescat.l. sed mihi.§.in hac.nu.2.ff.cōmo.fo.78.
Tempus litis cōtesta. quo ad estimationē inspicit in iudicijs stricti iuris.ibi.nu.3.
6 Tempus nō est modus tollēde vel inducēde obligationis.in.l.eū qui.§. qui ita stipu.nu.1.ff.de verb.obli.fo.23.
Tempus appositū in stipulatione qn dicatur adiectū causa limitāde vel causa differēde obligationis.ibi.nu.2.
Tempus centū annorū regulariter est finis vite hois: ꝛ sic tm̄ presumit homo viuere.in aut.vt eccle.roma.gaud.nu.12.fo.15.
3 Quod tēpus inspiciat an litis cōtestationis vel rei iudicate ne quis queniatur vltra ꝙ facere possit.in.l.rei iudicate.nu.1.ff.fol.ma.fo.13.
3 Tempus datur ad deliberandū patri ꝛ filio simul.in.l.j.nu.2.ff.de iure delibe.fo.159.
4 Tēpus vltimū spectat qn conditio depēdet ex potestate debitoris:aliter nō.in.l.si his.§.si ita.nu.1.ff.de cōdi.ꝛ demō.fo.117.
1 Tempus cōtinuū currit etiā ignoranti.in.l.genero.n.2.ff.de his qui.no. infa.fo.100.
3 Tempus vbi nō datur certū est arbitrariū.in.l.i.§.ait pretor.nu.1.ff.de inr.delibe.fo.159.
Tēpus ꝙtū detur citato ad respondendū an velit esse heres.ibi.nu.5.
6 Tempus appellandi ꝙ currat lꝫ ex defectu contingentie in persona litigatoris iudex adiri nō possit:sed restituitur.in.l.j.§.dies.nu.1.ff.quando appel.sit.fo.22.
Tempus appellādi ꝙ currat de momēto ad momētū.ibi.nu.3.
Tempus appellationis ꝙ nō currat qn̄ per iudicē stat.ibi.nu.4.
4 Tempus certe etatis appositū granato qn̄ faciat cōditionē vel diem.in l.si cui legef.§.hoc autē.nu.1.ꝛ.3.ff.de leg.j.fo.15.
1 Tēpus preteritū non cōtinet perfectū ex ppria significatione.in.l.seruj. nu.5.ff.de iurisdi.om.iudi.fo.51.
5 Tempus quo nox efficit est dies et tps quo dies efficit est nox.in.l. qui duos.§.hec cōditio.nu.1.ff.de manumiss.testa.fo.74.
Tempus decē vel.xx.annorū in prescriptione a quo tpe computet.in.§. rursus.nu.2.in aut.vt spon.fo.51.
1 Tempus delicti semp inspicit qn̄ in delictis pena est ordinaria ꝛ ppria in repe.l.oēs popnli.nu.49.ff.de insti.ꝛ iure.fo.13.
Tempus sentētie inspicit qn̄ pena augetur vel diminuitur ex aliqua cā. ibi.nu.50.
Tempus nō negligenti nō currit.in aut.de appel.nu.1.fo.45.
Tempus appellationis exercēde an incipiat currere a die appellationis interposite.ibi.nu.2.
Tēpus appellationis prosequēde prorogat per cōpromissum.ibi.nu.3.
1 Tempus delicti ꝛ tēpus inde qn̄ inspiciat in penis.in.l.si seruū.in.ij.lect. nu.2.ꝛ.nu.4.ff.si ex nox.cau.aga.fo.67.
1 Tempus quantū detur ad petendā restitutionē in integrū minori.in.l. interdū.nu.3.ff.de mino.fo.135.
Tempus qō datur minori ad petendā restitutionez in integrū an currat ipso iure.ibi.nu.4.
1 Tempus qō datur syndico ad denuntiandū maleficia intelligitur a die scientie.in.l.annus.nu.1.ff.de calū.fo.122.
Tēpus de quo in.d.l.annus.erit vtile quo ad initiū.ibi.nu.2.
Tempus appellatiōis ꝙ nō currat tpo iure qn̄ stat per iudicē quomin⁹ causam examinet.in.§.hoc quoq;.nu.1.in aut.vt sponsa.lar.fo.51.
3 Tempus ad deliberandū non dat ei qn̄ aliquis interrogat de facto suo. in.l.cū falsum.nu.4.ff.de acqui.here.fo.174.
7 Tempus instantie ex causa legitima prorogat.in.l.petēde.nu.1.C.de tēpo.resti.in integ.tā mino.fo.102.
4 Tempus quantū requirat ad hoc vt vsus loquendi dicat cōis vsus vtēdi:ꝛ vsus intelligendi.vbi ꝙ tēpus.ex.annorum.in.l.labeo.nu.6.ff.de supellec.lega.fo.87.
4 Tempus centū annorū est longissimum tempus vite.in.l.si vsusfructus nu.2.ff.de vsufruc.leg.fo.71.
3 Tempus ad adeundū in profectitijs bodie nō pōt statui a iudice filio ni si patre cōsentiente.in.l.is qui heres.§.neq; filius.nu.2.ff.de acqui.here. folio.167.
8 Tempus adiectū libertati videt repetitū ad limitandū prestationē in cōditione libertatis additā.in.l.titius.nu.2.C.de ope.liber.fo.7.
7 Tempus petēde restitutionis qn̄ currat hereditate iacente.in.l.ea que. nu.4.C.de tēpo.resti.in integ.tam mino fo.102.
6 Tempus delicti vel tps sententie qn̄ inspiciatur in imponenda pena.in l.j.nu.1.ff.de penis.fo.201.
7 Tēpus qō datur ad petendū bonorū pos.an currat cōtra minorē.in.l.si numero.12.C.in qui.can.in integ.resti.nō est necef.fo.99.
4 Tempus certe etatis si adijcitur qn̄ regratur ꝙ vltimus annus sit perfectus.in.l.si cui legetur.nu.1.ff.de leg.j.fo.15.
Tempus pstationis legati qn̄ incipiat currere.ibi.nu.4
Tempus quod inspiciatur in detrabēda falcidia.in.l.cum quo.nu.1.ff. ad leg.falci.fo.137.
2 Tempus decē dierū videt modicū et in cōstituto videt tacite statutū.in l.promissor.§.si fine.nu.1.ff.de consti.pecu.fo.77.
8 Tempus diuturnū siue longum quod dicatur.in.l.ij.nu.16.C.que sit long.consue.fo.118.
Tps quātū deē dño ad repetēdū ei⁹ seruū.ibi ꝙ in monacho triēniū:et in alio clerico annus.in.§.si vo intra.nu.4.in aut.de monachis.folio.9.
Al quo tpe incipit currere illud triēniū.ibi.nu.5.
6 Tempus petēdi restōnem quando aliquis contrazit sub conditione et sentētia lata est sub conditione an currat a die late sentētie vel existentis conditionis.in.l.j.§.bidu um.n.4.ff.quādo appel.sit.fo.222.
8 Tempus quadrimestre datur condemnato ad soluendum qn̄ agitur ad pecuniā.in.l.si.nu.2.C.de execu.rei.iud.fo.76.
Illud quadrimestre tempus nō abbreuiat per iudicē nisi causa cognita.ibidem.nu.3.
Idem qn̄ agitur ad speciē actione mere personali.ibi.nu.4.et.5.
5 Tempus quo certius de natura rei cognosci potest debet inspici.in.l.§. bis autem.nu.1.ff.ne quid in stu.publi fo.148.
Tempus quod debet statui fideiussori ad reum presentādum arbitrarium est.in aut.de fideiuss.nu.19.fo.8.
5 Tēpus vulneris et nō mortis poni dz in inqsitione qn̄ qs vulnerat⁹ est vno mēse ꝛ mortu⁹ alio.in.l.dāni.§.sabini.nu.3.ff.de dā.infec.fo.40.
6 Tempus si fuit adiectū gratia creditoris non potest ante tps solui.in.l. qui rome.nu.1.ff.de verb.obli.fo.46.
5 Tps si cōstituit alicui per numerationē mēsis et anni an debeat habere cōmodū dici intercalaris.in.l.in tpe.nu.1.ff.de diuer.ꝛ tēp.pscri.fo.170.
8 Tempus cōmissi delicti inspicit in modo pcedēdi.in.l.si quis decurio. nu.2.C.de fal.fo.126.
7 Tempus petēde restōnis quanto tpe duret.in.l.ea que.nu.1.C.de tēpo. resti.in integ.tam mino.fo.102.
Tempus omne regulariter est cōtinuum nisi sit vtile.in.§.illud quoq;. nu.4.in aut.de here.et falci.fo.5.
Tps quod dat ad inuentarū cōficiendū an currat minori.ꝙ sic:lꝫ resti tuatur.in.§.pupillus.nu.1.in.aut.de here.et falci.fo.5.
8 Tēpus appellationis psequēde currit lꝫ stet per iudicē: sed datur restitutio.prout in aut.n.3.C.de appel.fo.87.
Tempus quo qs stetit in carcere non computatur in tpe exilij.in.l.aut dānum.§.quisq;.nu.2.ff.de pe.fo.203.
4 Tps certe etatis adiectū cā legatarij diē nō conditionē inducit.in.l.firmio eliodoro.§.cū ab heredibus.nu.1.ff.qn̄ dies leg.ce.fo.158.
Tps vnius anni dr breue tps.in.l.quāuis.nu.1.C.de decurio.lib.x.f.17.
8 Tempus non currit ei qui semper litigat etiā coram arbitro.in aut.si tm̄ nu.1.C.de tēpo.appel.fo.87.
8 Tps conficiendi inuentariū currit a die adite hereditatis.in.l.si.§.si vo postq;.nu.1.C.de iure delibe.fo.34.
5 Tempus qn̄ inspiciatur aliquē esse locupletē vel nō.in.l.in pupillo.n.1. ff.de excep.fo.164.
Tempus anni vel biēnij qō datur ad prosequendū appellationē qn̄ incipiat currere sup appellatione interposita a delegato.in.§. appellationes.nu.1.in aut.de iudi.fo.35.
3 Tempus mortis an tps aperture tabularū inspiciat vt testm̄ reconuale scat.in.l.qui solūdo.nu.2.ff.de here.insti.fo.127.
6 Tempus modicū infra qō mora purgat est arbitrariū.in.l.si insulā.n.3. ff.de verb.obli.fo.34.
7 Tempus instātie an possit de cōsensu partiū prorogari.in.l.properādū. nu.2.C.de iudi.fo.110.
Tēpus instātie cause appellationis prorogat per cōpromissum. ibi.n.3.
6 Tps existentis cōditionis in vltima volūtate an inspiciatur quantū ad acquisitionē.in.l.si filiussa.nu.1.ff.de verb.obli.fo.31.
7 Tps minoris etatis ꝛ absentie subducit de quadriēnio.in.l.si.nu.3.C.de tēpo.resti.in integ.tā mino.fo.102.
Tempus petende restōnis an sit continuū.ibi.nu.5.
Tempus redhibitorie vel quanto minoris an dicat vtile vel cōtinuum. ibidē.nu.6.
Tempus restōnis quotupleꝫ sit ꝛ an sit vniforme.ibi.nu.8.
Tempus petēde restitutionis qn̄ sit quadriennium:ꝛ quādo biennium. ibi.nu.9.
5 Tps computat de momento ad momentū in beneficio restōnis in integrum.in.l.j.nu.3.ff.de manumis.fo.73.
8 Tempus execusationis est duplez.in.l.quinquaginta.nu.2.C.de excu.et tēpo:ea.fo.194.
Tēpus anni qō datur executorib⁹ iuxta epi constitutionē intelligitur a die scientie.ibi.nu.3.
8 Tps ad cōficiendum inuentariū an currat heredi a die notitie vel adite hereditatis.in.l.sancimus.§.cū igitur.nu.2.C.de iure.delibe.fo.32.
6 Tps vnū quod trahit ad aliud fit p dictionē ex hac die vel ex tūc prout ex nūc.in.l.si ita stipulatus.nu.2.ff.de verb.obli.fo.50.

Tps instantie

Super lectu. Bartoli.

7 Tempus instātie in causis in quibus lis cōtestat incipit currere a lit.cōtesta.in alijs ab ea die qua cepit tractari de cā.i.l.properandū.§.ꝛ liquidē. nu.1.C.de iudi.fo.110.
8 Tēpus qō habet heres ad implendā voluntatē defuncti qn̄ incipiat currere.in aut.hoc amplius.nu.2.de fideicō.fo.46.
8 Tēpus ad solnendū arbitrio iudicis habet condēnatus si ad speciē agit actione reali.in.l.si.nu.4.ꝛ.5.C.de execu.rei iudi.fo.79.
Idem qn̄ agitur personali in rē scripta.ibi.nu.6.
Idem in actione qō metus cā.ibi.nu.7.
Quid si agat actione mixta vel petitione hereditatis.ibi.nu.8.
Tēpus nauigationis de quo.in.l.quoties.C.de naufra.lib.xj.bodie nō seruat.in.l.quoties.nu.8.C.de naufra.lib.xi.fo.27.
8 Tempus appellationis interponēde bodie est decē dierū.in aut.sed lis que.nu.2.C.de tēpo.appel.fo.87.
Tēpus petēdorū ꝛ cōcedēdorū apostolorū est triginta dierum.ibi.nu.3.
Tempus ꝓponēde querele de iudice qui appellationē nō recipit ꝛ apostolos nō dat.ibi.nu.4.
Tempus cōparendi cora iudice ad quē ꝛ ad presentandum apostolos ꝛ acta prime cause.ibi.nu.5.
Tempus inchoandi processum super appellatione.ibi.nu.6.
Tempus appellationis exercēde ꝛ finiende.ibi.nu.7.
6 Tempus illate iniurie debet in libello inseri.in.l.iniuriarum.nu.1.ff.de iniur.fo.141.
6 Tempus infinitinū ꝙ denotet oē tempus.in.l. stipulationū.§. stipulatio.nu.1.ff.de verb.obli.fo.9.
8 Tempus ꝓsequende appellationis bodie currit a tēpore interposite appellationis.in.l.si.§.illud.nu.4.C.de tēpo.appel.fo.87.
Tempus appellationis exercēde ꝛ etiam inchoandi processum bodie est annus ꝛ ex cā triennū.in aut.ei qui appellat.nu.1.C.eo.ti.
6 Tempus appellādi bodie est decē dierū ꝛ lꝫ tempus petendorū apostorum nō sit immutatū tū infra eundē terminum debēt peti.in.l.i.nu.4.ff. de libel.dimis.fo.227.
Tempus qō datur ad ꝓponendā querelā de iudice qui appellatiōi nō detulit vel apostolos denegauit:itē quod statuit ad cōparendū coram iudice ad quē non est immutatū.ibi.nu.5.
Tempus qō statuebat ad ꝓducendā appellationē cora iudice ad quē item inchoandi processum:itez exercende ꝛ finiēde appellationis bodie sunt immutata:qz datur annus:ꝛ ex cā biennū.ibi.nu.6.
Tempus nō currit qn̄ causa examinat in auditorio principis.ibi.nu.7.
Tempus appellationis interponēde a munerū nōlatione qō fit.remissi ne.ꝛ qō sunt duo menses ad prosequendā.ibi.nu.8.
Tempus anni vel biennij qō datur ad ꝓsequendā appellationē an posit per iudicē moderari.remissiue in aut.de his qui ingre.nu.20.fo.26.
Tempus primi anni ad prosequendū appellationē qn̄ incipiat currere. remissiue.ibi.nu.21.
6 Tempus qō datur a lege miserationis cā soluere debēti est arbitrariuz preterq; in tribus casibus:sez in re iudicata:in cōstituta pecunia ꝛ in dote.in.l.qō dicimus.nu.1.ff.de solu.fo.101.
5 Tempus appellationis interposite a duabus sentētijs latis per duos iudices incipit currere a die confirmationis.in.l.duo iudices.n.2.ff.de re iudi.fo.122.
7 Tps cētū annorū dr lōgissimū tps vite.in.l.si.nu.3.C.de sa.san.ec.fo.27.
Tps legale regulariter est cōtinuū in aut.de appel.nu.1.fo.22.
Tps de quo ibi quo ad qd erit vtile ꝛ quo ad qd cōtinuū.ibi.
Tempus decē dierum qō datur ad appellandū ita bz locū in interlocutoria sicut in diffinitiua.ibi.nu.2.
Tps decem dierū de quo ibi ꝙ cōputet de momēto ad momētū.ibi.n.3.
7 Tempora ad agnoscendū bonorū possessionē qn̄ currant absenti.in.l.j. nu.4.de resti.mili.fo.101.
4 Tpa tria in psona heredis ispicinnt.i.l.j.§.si filius.n.5.ff.de leg.iij.f.50.
4 Temporū angustie in cōtractibus bonefidei subducunt sicut in legatis. in.l.si mihi.§.si quis.nu.2 ff.de leg.j.fo.8.
5 Tempore medio cōtingentia non vident cōtigisse.in repe.l.cesar.n.6.ff. de publi.ꝛ vecti.fo.56.
7 Temporis lōgi cursus cū detentatione facit oia presumi soleniter acta. in.l.si filius.nu.4.C.de peti.here.fo.124.
Tempus longū dicitur viginti annorum.ibi.nu.5.
2 Temporis medij interusurij est incertum.in.l.certi condictio.nu.36.ff.si cer.peta.fo.10.
6 Temporis diuersitas inter interrogationē ꝛ responsionē vitiat stipulationē et mutat substantiā ꝛ qualitatē obligationis.in.l.j.§.si quis simpliciter.nu.1.et.2.ff.de verb.obli.fo.3.
8 Tēporis angustia subducit de contractib⁹ bonefidei ꝛ de vltimis volūtatibus.in.l.vnica.nu.3.C.de his que pe.no.in testa.relin.fo.43.
4 Temporis interuallū requirit in facto hominis.in.l.quesitū.§.presenti. nu.1.ff.de leg.j.fo.24.
2 Temporis ratio qn̄ habeatur si agit in loco destinato solutioni.in.l.qō si. nu.1.ff.de eo ꝙ cer.loc.fo.72.
2 **Tenuta** data die feriata indicis offō pōt eodez tēpore restitui. in.l.minor.nu.2.ff.de quic.fo.147.
8 Tenutā renocari petens de aliquibus bonis per aliū possessis que asserit esse sua dz illud ꝓbare.in.l.j.nu.2.C.de priuile.fis.fo.92.
4 **Terminus** statutus.xxx.dierū pro primo.ꝛ.x pro scdo.ꝛ. et pro tertio.ꝛ.x in primo cōparet procurator ꝛ litigatur ita ꝙ tráfit terminus ꝛ pronuntiat procuratorē nō esse legitimū an alij duo termini currūt.in.l.ij.§ nō solū nu.1.ff.ad tertul.fo.186.
7 Terminus ad accipiēdū copiā actorū nō dz dari parti litigāti psenti:secus si esset absens ꝛ notarius negās cogit.in l.ij nu.4.C.de edē.fo.43.
6 Terminus vnius mensis si statuitur de quot diebus intelligit.in.l.cum bissextus.nu.1.ff.de verb.sig.fo.256.
4 Terminus incipit currere a tēpore perfecti actus vltima perfectione vēdito libro ꝛ facto termino pro solutione precij vnius anni.in.l.si cui legetur.nu.5.ff.de leg.j.fn.15.
1 Terminus dilationū peremptoriarū qn̄ minui possit.in.l.ad perēptorium.nu.3.ff.de iudi.fo.158.
5 Terminus positus in excōicatione ad solnendū pōt per creditorē prorogari ꝛ tolli.in.l.j.§.ꝛ post operis.nu.6.ff.de ope.no.nun fo.7.
6 Terminus si dat reo ad aliqd faciendū si reus cōparet infra terminū qn̄ debeat actorē reqrere.in.l.qui ante kalēdas.nu.5.ff.de verb.obli.fo.12.
6 Terminus bāniti ꝙ currat a die notificationis non dati banni.in.l.j.§. prefides.nu.1.ff.de requi.reis.fo.192.
8 Terminus datus a iudice super eo qō spectat ad iurisditionem alterius nō valet.in.l.preses.nu.5.C.de appel.fo.82.
7 Terminus ad probandum primo est dandus actori ꝛ post reo lꝫ cōiter vtriq; detur.in.l.exceptionē.in.ij.lec.nu.6.ꝛ.10.C.de proba.fo.146.
2 Terminū bñs ad pducēdū instrā si vltra diē termini pducit nō dz cita re partē:secus si infra terminū.in.l.itē illa.nu.5.ff.de cōsti.pecu.fo.76.
7 Si post terminū datū ad pducēdas exceptiones aliqd ad notitiā reius peruenit poterit post terminū produci.in.l.error facti.nu.13.C.de iur.et fac.igno.fo.36.
Termini extraiudiciales intelligunt peremptorij:lz hoc nō adijciat.in l.si tēpora.nu.6.C.de si.instru.lib.x.fo.6.
Et quādo possint augeri.ibi.nu.7.
6 Termini prorogatio penā cōmitti impedit sed cōmissam non perimit. in.l.cū stipulatus.nu.1.ff.de ver.obli.fo.40.
4 Terminus assignat⁹ a iudice in dubio intelligit peremptorius:ꝛ mari me qn̄ apponit cōminatio ꝙ post terminū nō audietur.in.l. mācipiorū. nu.6.ff.de optio.lega.fo.79.
Terre recōmēdate que tenent ciuitati prestare subsidiū in casu catib⁹ si stant per centū annos ꝙ non prestiterint per hoc nō censent pscripsisse libertatē si nō fuerint reqste.in.l.cū scimus.n.2.C. de agrico.lib.xi.fo.26.
Territoriū ꝙ differat a dioces.in.§.et illud.nu.5. Iaut.d.op3 epi. fo. 11.
4 **Tertius** in cuius arbitrio cōmissum est legatū si nō arbitrat quis arbitrabit.in.l.j.nu.11.ff.de leg.ij.fo.42.
7 Tertius qn̄ admittat ad excipiendū pro aliquo ꝛ pbandū.in.l.ij. nu.6. C.de nego.gest.fo.86.
3 Tertius qn̄ est substitut⁹ plurib⁹ impuberibus nō inuicē substitutis cōi verbo ꝙ intelligat substitut⁹ in eum casum qui potest cōueniri vtriq;.in l.iá hoc inre.§.sed si aliter.nu.3.ff.de vulg.ꝛ pupil.fo.140.
1 Tertius assumpt⁹ ab arbitris nō est arbiter sed electus a partibus sic.in l item si vnus.§.principaliter.nu.2.ff.de arbi.fo.147.
Tertius assumpt⁹ an cogat acceptare ꝛ iudicare.remissiue.ibi.nu.4.
1 Terti⁹ pōt cōparere pro interesse suo ꝛ opponere exceptionē ꝛ facere ꝙ iudiciū differat.in.l.si qs libertatē.nu.1.ff.de peti.heredi.fo.165.
5 Terti⁹ nō possidēs si edificat cum possidēte pro parte an possit ab alio possidēte ꝓhiberi.remissiue.in.l.j.§.nūtiatio.nu.6.ff.de ope.no.nū.f.5.
8 Terti⁹ si impediuit currit tps sed agitur cōtra eū de dolo si est solucndo als datur restitutio.in aut.item si appellatione.nu.4.C.de tē.ap.fo.87.
6 Tertius rōne sui interesse ꝙ etiā poterit appellare a scōa sniā lata contra victum.in.l.a sniā.nu.7.ff.de appel.fo.216.
Tertius appellat⁹ a sniā lata cōtra aliū dz in appellatione causam inserere:ꝛ hoc casu videt appellari ab interlocutoria:als appellari dicitur a diffinitiua:ꝛ eodē modo ꝓcedit.ibi.nu.9.
4 Tertius ex vtroq; parēte an ꝓferatur tertio ex altero parente.in.l. post cōsanguineos.§.legitima.nu.1.ff.de suis ꝛ legit.here.fo.185.
6 Tertius veniēs ad impediendū ne causa cepta per aliū agat qn̄ audiri debeat.in.l.si perlusorio.§.sed ꝛ agere causam.nu.1.ff.de appel.fo.217.
Terti⁹ veniēs vt cause assistat ꝛ aliū adiuuet ad victoriā talis pōt testes pducere quos principalis nō pduxit.ibi.nu.2.
Tertius veniēs ꝛ assistēs cause post publicationē testiū factā an poterit de nouo testes pducere.ibidem.
Si primus qui causam cepit aliqd confitet ꝙ tertio assistēti displiceret illi tertio talis cōfessio nō preiudicat.ibi.nu.4.
Testium dicta facta pro isto tertio assistenti an fidē faciat cōtra eum in alia causa.ꝙ sic.ibi.nu.5.
6 Tertius pro suo interesse pōt appellationē interpositā a tertio ꝓsequi. in.l.a sniā.§.idem rescripsit.nu.1.ff.de appella.fo.216.
1 Tertius superueniēs qn̄ impediat executionē sniē late pro primo.in.l. cū idem.nu.1.ff.de peti.heredi.fo.170.
6 Terti⁹ nō ꝓdicit appellare ꝙ suo interesse lz impator in rescripto remoueat appellationē.i.l.j.§.iterdū impator.nu.4.ff.a qui.app.nō li.f. 221.
7 Tertius etiā cuius non interest qn̄ aliquid cōtinet publicā vtilitatē comparere pōt.in.l.vbi pactum.nu.11.C.de transac.fo.171.

t iiij

Universidad del Rosario | Archivo Histórico

Tertius qñ admittat in iudicio ad probandū ꝫ sua non interfit.in.l. vitia.nu.8.ff.solu.ma.fo.26.

4 Tertius pōt opponere exceptionē quam cōuentus nō pōt.in.l.ita tū.§. quoties.nu.1.ff.ad treb.fo.149.

6 Victus nedū in prima sed in scōa ⁊ tertia snia si succubuit qñ tertius poterit appellare.in.l.a snia.nu.8.ff.de appel.fo.216.

3 **Testabiles** vt sint intestabiles ratione pene qñ possit fieri p statutū.in.l.si quera mus.n.8.ff.de testa.fo.94.

7 **Testamentum** in milite dicit iudiciū.in.l.ꝫ.nu.4.C.de pact.fo.55.

4 Testm̄ dicens inofficiosum:⁊ dicēs testm̄ falsum qđ differāt:⁊ eius differentie rō.in.l.post legatū.nu.4.ff.de bis qui.vt indig.fo.111.

4 Testamentū disponit de testō ⁊ snia de sententia qñ alterū alteraf.in.l.si.nu.3.ff.de fun instru.fo.84.

4 Testm̄ in quo filꝰ est pteritus si in eo sunt instituti veniētes ab intestato valet de iure ciuili.in.l.si duo.§.proinde.nu.1.ff.de leg.prestā.fo.170.

3 Testm̄ primum nō tollitur per scōm si ex eo nō pōt hereditas adiri de iure ciuili.in.l.si quis cū.§.si cū suo.nu.6.ff.de vulg.⁊ pupil.fo.148.

4 Testamentū filijfa.an irritef propter preteritionē q̄ parentū.in rubri.n.1.ff.si a pa.quis sue.ma.fo.182.

3 Testamentum militis nō valet si non est perfectū.in.l.lucius.nu.2.ff.de testa.mili.fo.162.

7 Testm̄ in quo filius est institutus sub cōditione an sit nullū.remissiue.in l.ij.§.si sub cōditione.nu.2.ff.de bo.pos.scōm tab.fo.180.

3 Testamentū in quo filius natus est preteritus si vivo testatore mouē recōualescit si in eo sunt institutiveniētes ab intestato.in.l.postbumus.n.1, ff.de iniust.rup.testa.fo.114.

Testm̄ reconualescere an faciat absq; noue volūtatis iudicio mutans statum ⁊ illū recuperans.ibi.nu.4.

Ex testō iniusto preteritione iam nati ⁊ per eius mortē cōfirmato an possit adiri hereditas vel debeat peti bono.pos.ibi.nu.6.

Testm̄ irritum si recōualescit petiť bonorū pos.ibi.nu.7.

3 Testamentū si est publicatū scōm solennitatē.l.cū ab initio.ff.quēad. testa.aperiā. faciat fidē nisi ostendat originali.in.l.ij.nu.2.ff.quēad.testa, aper.fo.185.

8 Testamentū nuncupatiuum probat per instrumentū.in.l. questiouem, nu.4.C.de fideicō.fo.46.

7 Testm̄ totū licet cōfirmetur aditione vni⁹ heredis tū nō definit vocari hereditas.in.l.eius qui.nu.32.ff.si cer.peta.fo.23.

5 Testamētū subtrahens vel amouens alicui incidit in.l.cornel.de falsis. in.l.ij.§.⁊ posse.nu.1.ff.de tab.exhi.fo.143.

Testamentum celans vt nemo possit habere tenetur.l.cornel.de falsis, secus si quo ad vnum.ibidem.

8 Testamētū in scriptis cōditū ⁊ manu publici notarij scriptū facit fidem absq; alia publicatione.in.l.j.nu.2.C.de testa.fo.16.

Testamētū nuncupatiuū an possit reprobari per scripturā.ibi.nu.3.

2 Testamentum factum ab eo qui ingressus fuit religionez pōt per eū dū vivit revocari nisi fit de ordine fratrum minorum.in.l.sed si mors.nu.2, ff.de do.inter vi.⁊ vxo.fo.157.

5 Testamētū imperfectū p̄c bat volūtatē defuncti.in.l.in testamēto.nu, 2.ff.de fideicō.liber.fo.75.

3 Testm̄ primū confirmaf per scōm qñ agiť ex cōfirmāte nō ex cōfirmato. in.l.postbumus.§.si paganus.nu.3.ff.de iniust.rup.testa.fo.114.

8 Testm̄ accusans de falso.et succūbēs perdit ea que sibi per testatorē sunt relicta.in.l.ij.nu.7.C.de bis qui.vt indig.fo.38.

Testamentum qui dicit nullum vel non iure factū si succūbit an perdit relictum in testamēto.remissiue.ibi.nu.8.

3 Testamentum quem non fecisse probatur ex discussione.in.l.is potest, nu.26.ff.de acqui.here.fo.169.

3 Testm̄ qñ nō valet respectu testatoris tūc clausula codicillaris nō operatur.in.l.j.nu.16.ff.de iur.codicil.fo.196.

4 Testm̄ scōm in quo filꝰ est preteritꝰ si in eo sunt scripti veniētes ab intestato rumpit p̄mū.in.l.si ex duob⁹.§.si p̄⁹.nu.1.ff.de bo.pos.5ta.fo.168.

Testamentum imperfectū ratione preteritionis an babeat locum inter liberos.remissiue.ibi.nu.5.

8 Testamētū cōditū a ceco licet signet a testibus tñ est nuncupatiuū.in.l. hac cōsultissima.nu.1.C.qui testa.fac.pos.fo.15.

3 Testamentū nō valet si institucdi nō noiati in testamēto erāt incapaces in.l.si is qui.nu.6.ff.de testa.fo.99.

7 Testm̄ filij fa.militis factū de bonis castrensibus vel quasi bodie subiacet querele.in.l.si.nu.1.C.de inoffi.testa.fo.123.

4 Testm̄ primū babēs clausulā derogatoriā an ad hoc vt revocet sufficiat si in scōo fiat de testō simplici i quo sunt vba derogatoria vel sit necesse q̄ fiat mētio de vbis derogatoriis.i.l.si qs in prin.nu.8.ff.de leg.iij.fo.54.

Quando vnicū tñ testm̄ babens clausulā derogatoriā sufficit revocatio generalis per clausulam cassans ꝛc.ibi.nu.9.

Remedū vt primū testm̄ revocari nō possit an sit dare.ibi.nu.11.

Testamentū primū ne tollat per secundū nō pōt fieri per modum donationis:nec per modū venditionis.ibi.nu.12.13.

7 Testamentū si aliquis fecit nō babens liberos ⁊ extraneū heredem instituit:⁊ post intravit monasteriū:an per ingressum testm̄ rumpaf.in aut. si qua mulier.nu.3.C.de sacrosan.eccle.fo.22.

Testamento rescisso ex cā exheredationis an legata debeanf.per auf.ex causa.C.de libe.prete.ibi.nu.9.fo.27.

Testm̄ ex cā preteritionis vel exheredationis quo irritef.ibi.nu.11.

Testm̄ quo irritef qñ descendētes sunt pteriti vel exheredati.ibi.nu.12.

Testm̄ quo irritaf qñ ascendētes sunt pteriti vel exheredati.ibi.nu.13.

Si collaterales sunt in testō preteriti vel instituti qō testm̄ irritatur per querelam.ibi.nu.14.

Testm̄ in casu auf.ex cā.de libe p̄te.q̄ comprehendaf in statuto disponē te q̄ testamēta exequanf sicut snia.ibi.nu.21.

Si in testō irritato sunt apposita clausula codicillaris an legata debeanf ab intesta.an per auf.predictā.ibi.nu.22.

Testm̄ inter liberos probaf duobus testibus etiā feminis.in auf.de testa.aper.nu.5.fo.45.

Et sufficiť fortuiti.ibidem.

8 Testm̄ nullum q dicit vť adire.in.l.suus heres.nu.1.C.de repu.here.f.35.

Testm̄ in totū rescindiť quo ad instōnem si filij bodie nō babēt trientē. in.§.cū igitur.nu.10.in auf.de nō eligen.secū.nuben.fo.6.

3 Testō rupto ex cā preteritiōis q̄ isto iure nō debeanf legata nec libertates:an sit secus de iure auf.⁊ conservanf per auf.ex cā.C.de libe.prete.in l.filio.nu.1.⁊ 4.ff.de iniust.rup.testa.fo.115.

Testm̄ qñ rumpiť p̄tum ad heredis instōnem cetera firma manēt q veniāt appellatione ceteroꝝ: que ꝛseruenť per.d.auf.ex cā.ibi.nu.12.

Testm̄ quo iure irritaf in pterito a matre vel eius linea.ibi.nu.20.

Testm̄ nlij in castrense peculū in quo pater est preteritus an sit nullū et subiaceat querele.ibi.nu.22.

Testm̄ in quo collaterales sunt pteriti quō irritetur.ibi.nu.23.

Testm̄ in quo filius sit pteritus an sit aliq̄ donec filius nō declaret intētionē suam.ibi.nu.27.

Testamēti approbatio qñ inducaf ex taciturnitate filij.ibi.nu.28.

Testm̄ approbatum per filiū valet de equitate pretoria.in.d.l.filio.n.29. ff.de iniust.rup.testa.fo.co.

Testm̄ non babēs solēnem numerum testiū non pōt approbari per venientes ab intestato.ibi.nu.30.

Testm̄ defectiuū ratione solēnitatis itez ratione pteritionis in quo sunt instituti veniētes ab intestato pōt approbari.ibi.nu.31.

Testamentū in quo pater est preteritus ipso patre approbāte recōualescit.ibi.nu.33.

4 Testm̄ qñ censeaf revocatū ipso iure vel revocef ope exceptionis ex incisione testamēti.in.l.si qs.§.nō solū.nu.2.ff.de adi.leg.fo.101.

7 Testm̄ solēne q dicit qñ dzid ,pbare.in.l.si scriptū.nu.1.C.de ,pba.f.144.

Testm̄ an possit dici nullū principaliꝰ agēdo.ibi.nu.2.

3 Testm̄ an accipiat vires a tacita vulgari.vbi q̄ sic.nec regrit additionez. in.l.lex cozne.nu.2.ff.de vulg.⁊ pupil.fo.149.

7 Testm̄ nō solenne qñ habeaf pro falso:⁊ quo ad qd.in.l.si post divisionē. nu.3.C.de iur.⁊ fac.igno.fo.35.

Jn dubio p̄sumiť pro testō nisi ex inspectione 5riū appareat.ibi.nu.6.

8 Testm̄ factū sm formā statuti buius civitatis v3 vbiq̄.in.l.si nō specialis.nu.2.C.de testa.fo.16.

3 Testm̄ qñ rumpiť ipso iure per 5tab.substitutio pupillaris rumpiť.in.l. ⁊ fi cōtra.nu.7.ff.de vulg.⁊ pupil.fo.150.

3 Testm̄ primū non rumpiť per scōm ꝫ sit possibile adire hereditatē ex eo per relationem factā a principe.in.l.j.nu.2.ff.de iniust.rup.test.fo.113.

3 Testm̄ si producaf inter liberos cozosum taliter q̄ non appareant nisi duo testes v3 tñ testm̄.in.l.militis.§.veteranis.nu.2.ff.de testa.mili.f.162.

3 Testm̄ qñ babeat vitiare defectus in testatore superveniens post factum testm̄.in.l.ij.nu.2.ff.de testa.fo.93.

4 Testm̄ inualidū qñ ꝗualescat ⁊ qñ nō.i.l.j.§.si filiꝰ.nu.1.ff.de leg.iij.f.50.

Testm̄ in quo filius est pteritus a patre cum cā vel a matre an valeat.in §.⁊ hoc quidē.nu.5.in auf.de here.⁊ fal.fo.3.

8 Testamēti signa si sunt icisa qñ testm̄ remaneat validū ⁊ ex eo hereditas adiri possit vel bono.pos.peti.in auf.nostrā ,puisionē.n.2.C.de testa.f.18.

Testm̄ qñ irritaf per incisionē cui hereditas debeaf.ibi.nu.3.

8 Testm̄ filij patre restituto non tñ reverso nō valet.in.l.si.nu.4.C.de sentē pas.fo.127.

Testm̄ filij qui mortuus est anteq̄ restituaf pater patre restituto an extinguatur.ibi.nu.6.7.8.

De qōne an testm̄ continēs in se verba derogatoria tollatur simplr per scōm ꝛc.in auf.de testa.imper.nu.8.fo.46.

3 Testm̄ potest incipere a substōne vulgari exp̄essa in.l.si pater.nu.1.ff.de vulg.⁊ pupil.fo.148.

3 Testm̄ petitur aperiri offō iudicis.in.l.j.nu.1.ff.quēad.testa.ape.fo.184.

Testm̄ in quo filꝰ fuerit institutꝰ in re que non extat est nullū.in.l.suus. quoq;.nu.8.ff.de here.insti.fo.119.

4 Testm̄ in quo prohibita est falcidia valet:ꝫ heres nō adeat hereditatē:⁊ sic est casus in quo testm̄ valet sine additione.in.l.nemo potest.nu.5.ff.de lega.j.fo.17.

3 Testm̄ in quo filius iniuste exheredaf an sit nullū ipso iure.in.l.j.n.5.ff. de testa.fo.93.

Testm̄ conditū ante ingressum religionis qñ confirmef per ingressū ⁊ professionē.ibi.nu.7.

Testm̄ proprie qō sit quid intellectuale ⁊ in corporale.ibi.nu.8.

4 Testō irritato ex causa preteritionis vel exheredationis vbi non irritaf nisi institutio

nisi institutio an hēs cogaf adire.i.l.ita tū.§.ꝗties.nu.3.ff.ad treb.f.149.

Testamēto rupto fideicōmissum vniuersale cōseruatur per auf.ex causa. C.de libe.prete.ibidem.

Testamentū an bodie irritef si fideicōmissum vniuersale relinquaf filio pterito.in.d.l.ita tamen.§.qui rogatus.nu.1.ff.eo.fo.150.

Qui facit alicui cōdere testamentū secrete ⁊ se heredē instituere si est capax nō punitur.in.l.j.nu.10.C.de dela.lib.ꝛ.fo.9.

3 Testamētū rustici pōt ,pbari per qnqs testes ⁊ coā iudice si nō sit scriptū manu publica notarij.in.l.cōficiūtur.§.codicilli.nu.5.ff.de in.codi.f.197.

7 Testamētū ad pias causas cōditū per cōstitutū in articulo mortis si ea sit periculū an irritetur.in repeti.l.i.nu.41.C.de sacrosan.eccle.fo.11.

Testamentū conditū a seruo ⁊ sic non cōstituto in mortis articulo iuxta dispositionē.l.j.C.de sacrosan.eccle.si subito talis moriatur an talis voluntas gaudeat p̄uilegio.d.l.j.ibi.nu.42.

Testamētum in quo sit instituta pia causa ⁊ filio nihil relictū nō sustinetur ex dispositione.d.l.j.C.eo.secus si filio aliquid relinquiť ꝫ nō iure institutionis.ibi.nu.61.⁊.62.

Testamētum factum ad pias causas an possit per eū qui miraculose surrexit revocari.ibi.nu.68.

Testamentū cōditum nō adhibita solēnitate iuris ciuilis qñ dicatur testamentū vel vltima voluntas.ibi.nu.79.

4 Testm̄ primū si fuit validū ⁊ scōm invalidū ex causa preteritionis vel exheredatiōis an relicta i primo testō sint nulla.i.l.si iure.nu.2.ff.de leg.iij.f.53.

Testamētū primū solēne an videaf sublatū si testator coā septē testibus dixit nolo primū testamētū valere.ibi.nu.3.

3 Testamentū factū per hereticum vel per eum qui inciderit in crimē lese maiestatis ante delictū irritaf.in.l.is cui.nu.1.ff.de testa.fo.96.

1 Testamentū in quo pauperes sunt instituti rūpitur preteritione vel exheredatione.in.l.papinianus.§.si imperator.nu.1.ff.de inofficio.testa.fo.160.

Testamentū factum sm leges antiquas ⁊ ante legē nouā ⁊ post ꝫ anteq̄ publicaretur valet:licet testator supuigerit qui illud mutare poterat.in aut.vt.fa.no.cōstitu.nu.2.fo.28.

Testm̄ si est factū ante legē nouā sm leges antiquas ⁊ si in eo nō babet filius integrā legitimā poterit filiꝰ petere supplemētum.ibi.nu.3.

3 Testm̄ facere q̄ psone ,phibētur.in.l.si ꝗramus.nu.4.ff.de testa.fo.94.

3 Testamētū vsurarij an recōualescat per cautionē per eum prestitā.in.l.q soluēdo.nu.1.ff.de heredi.insti.fo.127.

8 Testamētū an possit incipere a scō gradu qñ primus gradus est nullus ex causa preteritionis.in.l.j.nu.7.C.de libe.prete.fo.25.

7 Testamētū q̄ ex forma statuti dz insinuari certis mensibꝰ si nō insinuef an sit nullū ipso iure.in.l.vniuersa.nu.7.C.de ,pci.impe.offe.fo.39.

8 Testamētum in quo filius est ,pteritus an interim sit aliqō donec dicatur nullum.in.l.si.nu.5.C.de bono.possef.5tabu.fo.9.

3 Testamētum restituti an recōualescat ipso iure.in.l.si quis filio.§.quatenus.nu.2.ff.de iniu.rup.testa.fo.113.

5 Testm̄ cōditū a filiofamilias patre existēte i captiuitate q̄ patre reverso ab hostibꝰ rumpaf.in.l.si is qui pro emptore.nu.54.ff.de vsuca.fo.103.

4 Testamētum q̄ tollaf ipso iure capitis diminutione.in.l.qui ex liberis. §.testamēto.nu.1.ff.de bono.possef.5tabu.fo.181.

4 Testamētū q̄ nō possit assumere vires a tacita vulgari.in.l.apud iulianum.§.idē iulianus.nu.3.ad trebel.fo.146.

4 Testamētum nō solēne producit obligationē naturalē.in.l.nemo potest. nu.18.ff.de lega.j.fo.17.

3 Testamētum si rumpiť ex causa preteritionis datis tutele firma remanet. in.l.j.nu.3.ff.de testa.tute.fo.48.

3 Testamentū fit ad consilium sapiētis:⁊ qñ fieri possit.in.l.illa institutio. nu.1.ff.de here.insti.fo.124.

Testamētum primū qñ precessit cum clausula derogatoria:an sapiēs potert adire scō non obstāte tali testamēto.ibi.nu.11.

4 Testamētum in quo fit mētio de alio instrumēto probat cōtra testatorem vel eius heredē.in.l.cum quis.§.codicillis.nu.2.ff.de leg.iij.fo.57.

3 Ut admittaf quis ab intestato satis est q̄ fit ,pgimior tēpore quo testamētum destituiť.in.l.si qs.nu.1.ff.de iniu.rup.testa.fo.113.

8 Testamētum factū a balbutiēte qui antea erat expedite lingue nō valet. in.l.iubemus.nu.1.C.de testa.fo.18.

Testm̄ qñ valeat in ea parte in qua solēnitas fuit obseruata.ibi.nu.2.

7 Testm̄ cōditū coā quatuor testib⁹ sm dispositionē statuti loci valet etiā quo ad bona sita extra territoriū.an.l.j.nu.36.C.de sum.trini.fo.7.

6 Testamētū accusans de fallo nō videt ex testamēto adire sed ab intestato.remissiue.in.l.eius qui delatore.§.eū qui.nu.2.ff.de iu.fisci.fo.232.

3 Testamentū an confirmetur instituto in re certa illud agnoscēdo.in.l.ex facto.nu.5.ff.de here.insti.fo.126.

3 Testamētum nūcupatiuū probaf per instrumētū in quo sunt scripti septem testes.in.l.heredes.nu.3.ff.de testa.fo.98.

Testamētum quādo probet per instrumentum confectum coā duobus testibus vel tribus continens q̄ Titius fecit testamētum coā septē testibus.ibi.nu.5.

Testamētum qñ probaf factū fuisse cum solēnitate quomodo deponere debeāt testes vel instrumentū cantare.ibi.nu.6.

3 Testamētū in quo testator dixit volo valere si decessero post sexagesimū annum valet.in.l.potest quis.nu.2.ff.de here.insti.fo.129.

Testamētum in quo quis est institutꝰ si testator ex illa infirmitate decesserit irritaf testatore recōualescente.ibi.nu.3.

8 Testamētum nullū qui dicere potest 5tabulare potest.in.l.fin.nu.2.C.de bono.possef.5tabu.fo.9.

8 Testamētū in scriptis qñ aperiť testes adhiberi debēt si haberi possunt. in.l.ij.nu.2.C.quēad.testa.ape.fo.35.

Testamētum in scriptis quam fidē faciat si testes sunt mortui vel aliter haberi nō possunt.ibi.nu.3.

Jn solēnitate testamētoꝝ inspicit locus in quo actus fit.ibi.nu.4.

1 Testamētum nō potest rescindi partiū conuētione nisi indez ꝓnuntiet. in.l.cōtrouersia.nu.3.ff.de trāsact.fo.96.

Testamētū si dz irritū vel nullū ex causa legitima trāfactionis daf res certa nō quota tunc scriptus heres cōuenif.ibi.nu.4.

Testm̄ ipsum q̄ sit de iure gētiū.in.l.interdū.nu.7.ff.de cōdi.inde.fo.55.

3 Testamētū factū fictione legis Cornelie ante captiuitatē cōfirmaf ꝫ testatoꝛ seruus decedat.in.l.lege.nu.1.ff.de testa.fo.95.

4 Testamentum scōm factū a testatore qui in primo dixit q̄ nō liceret sibi penitere valet.in.l.si mihi.§.in legatis.nu.3.ff.de leg.j.fo.8.

8 Testamētum in quo filius est institutus sub cōditione casuali valet:sed cōditio reijcif.in.l.si pater.nu.2.C.de insti.⁊ substi.fo.21.

8 Testamētum facere potest qui habet bona cōmunia cuz alio.in.l.j.nu.1. C.qui testa.face.pos.fo.15.

3 Testamētū cancellatū resigillās qñ in dubio videaf facere causa renouādi.in.l.in fraudē.§.sicut.nu.2.ff.de testa.mili.fo.161.

8 Testamētū potest scribi in mēbranis siue in chartis de papyro siue tabulis.in.l.quoniā.nu.3.ff.de testa.fo.17.

8 Testamētū scōm imperfectū ratione ꝓteritionis qñ tollat primū.remissiue.in aut.hoc inter liberos.§.si quis autē.nu.2.C.de testa.fo.18.

Testamētū impfectū rōne volūtatis iter liberos nō valet secus si ratione solēnitatis:quia valet.in.§.et hoc sepe.nu.3.in aut.de trie.⁊ semis.fo.18.

3 Testamētū dānati ad mortē nō v3.in.l.ei⁹.§.si cui.nu.1.ff.de testa.fo.95.

Testm̄ potest facere relegatus licet sit infamis.ibi.nu.3.

3 Testamentū in quo masculus fuit heres institutus ⁊ filie femine relicta fuerūt centum nō valet.in.l.bis verbis.nu.1.ff.de here.insti.fo.128.

3 Testm̄ accusati crimine lese maiestatis vel repetundarum an valeat.in.l. qui a latronib⁹.§.si quis.nu.2.ff.de testa.fo.96.

Testamētum cōdēnati ad pēnā capitalē cum publicatione bonoꝝ factuz appellatione pendēte an valeat.ibi.nu.5.

4 Testm̄ in quo pater assignat filijs peculium etiam si non dicat iure institutionis valet.in.l.titi filii.nu.2.ff.de penu lega.fo.85.

4 Testamentum patris in quo filius est ,pteritus ⁊ nepos vel alij veniētes ab intestato instituti si filius preteritus mortuus est in vita patris confirmatur.in.l.regula.nu.1.ff.de regu.catonia.fo.110.

1 Testm̄ an possit rescindi herede existēte cōtumace.in.l.qui repudiātis.§. cum cōtra testm̄.nu.3.ff.de inoffi.testa.fo.163.

4 Testm̄ in quo dicitur relinquo filio meo centum iure institutionis valet. in.l.filiū.§.sed si portio.nu.2.ff.de leg.p̄stan.fo.169.

8 Testamentū factū coā p̄cipe p̄bari potest per duos testes.in.l.omniū.nu.1.C.de testa.fo.17.

Jtem testamentū factū coram iudice.ibidē.

Testm̄ factū cū cōsensu principis sine eius cōsensu revocaf.ibi.nu.3.

Testm̄ ,pbatur eoipso esse nullū q̄ nō detegitur aliud esse factū.ibi.n.4.

Testm̄ satis est q̄ producatur coā iudice causa insinuādi licet iudex aliquid non dicat.ibi.nu.5.

4 Testm̄ vel 5ctū q nō impugnauit sed negauit simplr esse factuz q̄ possit postea ex illo se fundare.in.l.post legatū.nu.10.ff.de bis q.vt indi.fo.111.

1 Testm̄ patris qualiter dicatur eius testm̄ ⁊ filij.in.l.papinianus.§.ꝫ nec impuberis.nu.3.ff.de inoffi.testa.fo.160.

6 Testamentum non potest fieri irrevocabile etiam si dicatur si contingat me testamentū revocare dono tibi oia bona mea.in.l.stipulatio.n.2.ff.de verb.obli.fo.24.

3 Testm̄ si apparet cancellatū interlineaturis pōt tñ peti vt publicef ⁊ notarius dz illud publicare cū interlineaturis ⁊ rasuris:⁊ de illis mētionē facere.in.l.ij.§.testm̄.nu.3.ff.quēad.testa.ape.fo.185.

6 Testm̄ habet instar bonefidei ideo difficultas in eo exp̄essa remouef.in l.cōtinuus.§.illud.nu.2.ff.de verb.obli.fo.55.

3 Testm̄ vsurarij p̄stita cautione an cōfirmef.in.l.filiuſka.el.ij.nu.1.ff.de testa.fo.96.

3 Testm̄ ad pias causas pōt pendere ex alieno arbitrio.in.l.cū in potestate.nu.3.ff.de testa.fo.95.

3 Testm̄ quis qñ possit sibi facere et filijs diuersis horis.in.l.si quis eū.§. cum suo.nu.1.ff.de vulg.⁊ pupil.fo.147.

4 Testm̄ in quo pater filium heredē instituit filiam nuptā et dotatā preterijt cum clausula codicillari an sustēcetur per dictā clausulā saltē ratione fideicōmissi.in.l.si.§.qñ.nu.6.ff.ad tertu.fo.188.

4 Testm̄ bodie irritatur per querelam tanꝫ furiosi sed tanꝫ causa non sit vera.in.c.claudius.nu.1.ff.de leg.iij.fo.56.

Universidad del Rosario | Archivo Histórico

3 Testamentū qñ rūpitur per querelam inofficiōi non rumpitur vltra ꝑ iudex voluerit.in.l.si ego.nu.4.ff.de iniu.rup.testa.fo.118.
3 Testamentū factū ſm consiliū Galli an valeat.in.l.gallus.nu.5.ff.de liberis ⁊ posthu.fo.105.
5 Testamentū in quo est ꝓteritus filius iā nat⁹ an recōualescat si is moriat viuo testatore.in.l.ad eum quē.ſ.lucius titius.nu.1.ff.de dona.fo.69.
3 Testamētū an possit vires assumere a tacita substitutione vulgari.in.l.j.nu.30.⁊.32.ff.de vulg.⁊ pupil.fo.135.
3 Testamētū imperfectū solus valet inter liberos non quo ad extraneos. in.l.qui a patre.nu.2.ff.de cōſir.tuto.fo.52.
3 Testamētū factū circa peculiū castrense non subiacet querele nec Ɔctabu. in.l.si a milite.ſ.patri eius.nu.2.ff.de testa.mili.fo.162.
3 Testamēta duo qñ reperiunt ab eodē ꝑfecta ⁊ ignorat qđ fuerit prius ⁊ qđ posterius neutrū valet.in.l.si duas.nu 4.ff.de excu.tuto.⁊ cur.fo.79.
4 Testamēta duo eodē die cōfecta ſi ꝓducunt nec apparet de prioritate vel posterioritate cui debeat ſtari.i.l.j.ſ.nō aūt.nu.1.ff.de bo.poſ.ſm ta.ſ.180.
7 Testamenta filiorūfami.quādo retractētur per querelam.remiſſiue.in.l. cum captiui.nu.1.C.de episco.⁊ cleri.fo.30.
4 Testamēto rupto rumpit donatio causa mortis ex testamēto dependēs. in.l.sed ſi ex mortis.nu.1.ff.de leg.ſtan.fo.169.
3 Testamēti verba in casu Galli qualiter concepta fuerunt.in.l.gallus.ſ. quidā.nu.1.ff.de libe.⁊ posthu.fo.106.
3 Testamēti filij ꝓteriti approbatio expressa an requiratur vel sufficit tacita. in.l.filio.nu.25.⁊.28.ff.de inin.rup.testa.fo.117.
Testamēto irritato ex causa ꝓteritiōis vel exheredatiōis legata ⁊ fideicō missa petunt actiōe ex testō.i.ſ.ſine igit.nu.9.i aut.vt cū de app.fo.48.
3 Testamēti sola apertura ante vindicatā mortē defuncti an inducat publicationē hereditatis.in.l.in cognitione.nu.1.ff.ad filleia.fo.192.
Testamēto rupto ex causa exheredationis legata ⁊ fideicōmissa valent ⁊ conseruantur per aut.ex causa.⁊ per istum tex.ſ.siue igitur.nu.5.et.8. in aut.vt cum de appel.fo.48.
1 Testamēti cassatio si potest peti infra sex mēses ſi non fuerit insinuatum ſm dispositionē ſtatuti ⁊ minor qui potuit petere non petijt ꝙ non restituatur.in.l.augilliū.na.7.ff.de mino.fo.137.
3 Testamēti apertio qūo fiet qñ est certus ꝙ debeat aperiri.in.l.j.ſ.ſi quis neget.nu.3.ff.qđadmo.testa.ape.fo.185.
Testamētum qñ petit aperiri:in finuari:⁊ publicari:qūo fiet.ibi.nu.4.
Si in dubiū renocat de viri⁹ testamēti quid agendū.ibi.nu.5.
3 Testamēti particula non debet edi ⁊ ſi editur qñ ꝓbat.in.l.ij.ſ.diem. nu.3.ff.qđadmo.testa.ape.fo.186.
8 Testamēti publicatio qualiter fiat:⁊ an sit necesse ꝙ originale extēdatur. in.l.publicari.nu.12.C.de testa.fo.16.
4 Testamēti schedula reperta in libro notarij que nō apparet ꝙ fuit lecta an ꝓbet.in.l.fideicōmissa.ſ.quoties.nu.1.ff.de leg.iij.fo.51.
4 Testamēto corroso in parte substātiali non creditur:⁊ qñ.in.l.j.ſ.ſi rose. nu.2.ff.de bono.poſſeſ.ſm tabu.fo.180.
2 Testamēti apertura nō requirit herede necessario instituto.in.l.eius q. nu.4.ſi cer.peta.fo.22.
4 Non nominat⁹ in testamēto etiā habeat ꝓ legatario ſi testator illi ꝓficere voluit.in.l.liberationē.ſ.cōsequēter.nu.1.ff.de libe.lega.fo.67.
Testamēti tpe regrit sanitas mētis ⁊ nō corporis.i.l.ij.nu.1.ff.ō testa.ſ.93.
2 **Testandi** liberā actionē p indirectā qs sibi auferre nō potest. in.l.cū duob⁹.ſ.idē rſidet.nu.1.ff ꝓ socio.fo.112.
3 **Testari** ſi aliqs vult ⁊ cōsanguinei impediūt curia debet ꝓuide re:⁊ qūo.in.l.j.nu.2.ff.ſi quis ali.testa.ꝓhi.fo.194.
3 Testari impediēs aliquem volentē de nouo an incidat in hoc edictū.in l.ſi.nu.9.ff.ſi quis ali.testa.ꝓhi.fo.194.
Testari ꝓhibēs aliquem qui volebat mutare primū testamētum qūo cōprehendat in predicto edicto.ibi.nu.11.
3 Testari nō pōt cui amputate sunt manus ob ſnam irrogantē infamiā. in.l.qui manus.nu.1.ff.de testa.fo.95.
5 Testari qui nō potest an possit causa mortis donare.in.l.tam is qui.nu. 1.ff.de do.cau.mor.fo.71.
Prohibens aliquē testari condēnat parti que ex hoc leditur in duplū.3. in.ſ.et hoc.nu.1.in aut.vt nulli indi.fo.54.
7 Testari ō alienis qñ qs possit.i aut.igressi.nu.3.C.ō sacrosan ecc.fo.18.
7 Testari an possit ad pias causas inhabilis ad testandum.in repeti.l.j. nu.11.⁊.15.C.de sacrosan.eccle.fo.10.
4 **Testator** institutis duob⁹ filijs heredib⁹ eos grauauit ſi decesserint sine liberis ꝙ portio decedētis deueniat ad superuenientē ⁊ in codicillis ademit cōditionē fideicōmissum intelligitur adēptū.in.l.ſi qs seruū.nu.2.ff.de cōdi.⁊ demō.fo.125.
4 Testator ſi relinquat monasterio centus ſi illam receperint in monialem: an monasteriū possit cōsequi centū ⁊ illam non recipere.in.l.titio centū. ſ.titio centū.nu.1.ff.de condi.⁊ demō.fo.126.
4 Testator instituto filio ſi dicat ſi filj⁹ meus decesserit sine liberis:vel eorū liberi sine liberis;an fideicōmissum videt datū a liberis:an vero ab heredibus primo institutis.in.l.codicillis.nu.4.ff.de vſufru.lega.fo.73.
4 Testator ſi legat vxori que eius causa parata sunt sufficit ꝙ sit vxor tempore testamēti.in.l.vxori.nu.2.ff.de au.⁊ argē.lega.fo.93.
4 Testator ſi legat nomē debitoris ⁊ heres illud cedat legatario:legatario agēti pōt obijci cōpēsatio ex ꝑsona bēdis.i.l.q duos.nu.2.ff.ō leg.ij.ſ.31.
1 Testator nō pōt remittere falcidiā:heres ſic.i.l.pactū.nu.2.ff.ō pac.f.91.
4 Testator an vtat verbis futuri tpis in legādo:vel ꝓsentis:an sit aliqua differētia.in.l.quintus mutius.ſ.itē ſcribit.nu.1.ff.de an.⁊ arg.leg.f.96.
4 Testatoris nude volūtati ſtatur qñ vult minuere legatū nō autē qñ vult augere.in.l.labeo.nu.3.ff.de ſupelle.lega.fo.86.
3 Testator ſi inſtituit filium pupillū et idem pupillariter substituit extraneum ⁊ in codicillis illam substitutionē renocauit ⁊ pupillo pupillariter substituit sorores ꝙ sorores excludant extraneū primo substitutum.in.l. militis.nu.2.ff.de test.mili.fo.162.
4 Testator ſi legat omne aurū ⁊ argentū qō ipse habet vtrū debeatur pecunia.in.l.cum quidā.nu.1.ff.de ſupelle.lega.fo.87.
4 Testator ſi in testamēto iurat ſe centū ab vxore recepiſſe mutuo debitum nō ꝓbatur.in.l.aurelius.ſ.quidā.nu.2.ff.de libe.lega.fo.100.
4 Testator ſi diuiſit quaſi totū patrimoniū inter filios ⁊ in illis reb⁹ illos instituit qñ predicta veniāt in fideicommiſſo.in.l.marcellus.ſ.quidā.nu. 1.ff.ad trebel.fo.144.
Testator qui dixit ſi quis eorum decesserit ſine liberis veniat de vno ad alū videtur primo legaſſe postea rogaſſe.ibi.nu.10.
Testator qñ dixit reſiduū bonorū meorū a dictis iudicijs ⁊ legatis videt grauare tantū de portione hereditaria.ibi.nu.11.
8 Testator ſi dicat ſm cōditiones ſcriptas ⁊ nulle sunt cōditiones apposite volūtas tñ est ꝑfecta.i.l.ſi testamētū.nu.2.C.de inſti.⁊ ſubſti.fo.22.
5 Testator ſi legat Titio fundū ⁊ pendēte conditione post testatorē moritur demū cōditio exterit heres Titij petijt legatū an sibi debeatur.in l.ſi is qui.55.ff.de vſuca.fo.103.
4 Testator ſi iubet vxorē non inquietari ꝓ rebus in camera existētibus an ſi vxor amouit res viro in Seio videatur liberata.in.l.titia.ſ.caius. nu.3.ff.de legato.ij.fo.34.
4 Testator legās dotē videt ius dotis legare:ſi quicquid ꝓuenit de dote videtur legare quantitatē.in.l.ij.nu.7.ff.de do.ꝓele.fo.76.
4 Testator ſi mādat debitū cū hereditate cōpēsari intelligit de debito iure nature.in.l.qō de bonis.ſ.cū fideicōmiſſum.nu.1.ff.ad le.fal.fo.135.
4 Testator nō presumit ꝙ voluerit heredē duplici pōstatione grauare.in.l. vxorē.ſ.in testamēto.nu.1.ff.de lega.iij.fo.58.
4 Testator qñ dat licentiā executoribꝫ vendēdi intelligit arbitrio boni viri in.l.alio herede.nu.8.ff.de ali.lega.fo.90.
Testator dādo liberā potestatē itelligit cōferre liberā volūtatē.ibi.nu.9.
Testator qui scit vires ſui patrimonij ſi ſuū distribuit per legata videtur falcidiā ꝓhibere.in aut.de heredi.⁊ falci.ſi vero.nu.5.fo.5.
4 Testator ſi legat vxori vestes non potest heres eleuare masculos.in.l.cū aurum.ſ.plane.nu.1.ff.de au.⁊ argē.fo.95.
Testator bodie ꝓhibet detractionē falcidie.in.ſ.ſi vo expressim.nu.1.in aut.de here.⁊ fal.fo.5.
8 Testator qñ presumat scire vires ſui patrimonij vel ignorare.in aut.ſed cum testator.nu.5.C.ad legē falci.fo.51.
Testator ſi disponēdo iurat an eius volūtas seruetur.remiſſiue.in aut. de iureiurā.nu.4.fo.23.
Testator ſi dixit ſibi tantū deberi.g.cū.gg.deberentur talis assertio etiā non iurata prodeſt debitori.ibi.nu.5.
4 Testator ſi legauit centū distribuēda in pauperes ad voluntatē fideicōmissariorū:an valeat.in.l.captatorie.nu.1.ff.de leg.j.fo.18.
4 Testator iubēs aliquē esse cōtentū ꝓ his que in testamento reliquerat intelligit de relictis pure non sub cōditione.in.l.paulo.ſ.pōponius.nu. 2.ff.de leg.iij.fo.55.
3 Testator habēs tres filios vnū puberē ⁊ duos impuberes ⁊ eos inuicez substituit an inter filios impuberes contineatur pupillaris.in.l.lucius. nu.8.ff.de vul.⁊ pupil.fo.154.
4 Testator ꝭ dicat ſi filj⁹ meus decesserit in pupillari etate bona mea deueniāt in talē per hoc nō est quin substitutio sit pupillaris.i.l.ſi ita ſcriptū. ſ.qui filio.nu.1.ff.de bo.poſ.ſm tabu.fo.181.
4 Testator ſi dixit volo ſolui oīb⁹ debētib⁹ a me aliqd recipere ⁊ de hoc stetur ſimplici dicto fratris mei ꝙ nō valeat niſi aliqb⁹ legitimis presumptionib⁹ hoc ꝓsumeret verū.in.l.theopōpus.nu.4.ff.de do.ple.fo.77.
Item valeret fauore pie cause.ibi.⁊ nu.6.
4 Testator ſi rem ꝓpriā alteri obligatā legat ⁊ in ea recuperāda ſit necessarius magnus ſumptus heres tenet ad ſumptus alis edēdo actionē liberat.in.l.meuius.ſ.fundos.nu.2.ff.de leg.ij.fo.40.
2 Testator ſi cōfiteat ſe debere decē Titio Titius nō capiet vt debitus ſed vt legatū niſi debitū ꝓbetur.in.l.qui testamētū.nu.1.ff.de ꝓba.fo.151.
3 Testator ſi reliqt aliqd matri pupilli ⁊ iuſſit eam esse contentā:⁊ ꝙ plus nō possit petere de bonis ſuis:an tūc mater excludatur ex tacita volūtate testatoris a tacita pupillari.in.l.ſi.nu.41.ff.de vul.⁊ pupil.fo.139.
8 Testator ſi articulate rſideat notario interrogāti:an velit Titiū esse ſuū heredē ꝙ sic valet testamētū.in.l.iubemus.nu.3.C.de testa.fo.18.
6 Testator mādās reddi cuicūq debēti recipere nō intelligit mandasse de eo q̄ exceptiōe repelli pōt.in.l.ſi is cui.ſ.fluuius.nu.3.ff.de ſolu.fo.97.
4 Testator ſi dicit relinq̄ filie mee cētū ꝙ ſua parte ⁊ falcidia an videt relictū iure institutionis.in.l.filiū.ſ.ſed ſi portio.nu.3.ff.de leg.ꝓhibita.fo.169.
3 Testator derogat regule Cathoniane ⁊ in.l.tēpus.ff.de heredi.inſti.in.l. potest quis.nu.4.ff.de here.inſti.fo.129.
Testator qñ presumat ignorare vires ſui patrimonij.in.ſ.ſi enim.nu.2.
in aut.de

in aut.de here.⁊ falci.fo.4.
5 Testator ſi filio instituto pupillariter substituit Tityū ⁊ qñcūq Tityus decesserit ſine liberis substituit ei Sēproniū Tityo ꝓdefūcto Sēproni⁹ admittit ex substitutiōe pupillari.i.l.ꝙdiu.nu.10.ff.de acq.her.fo.176.
4 Testator pōt facere ꝙ ꝺditio que tacite ineſt ſit cōditio ⁊ ſuſpēdat.in.l. hec verba.nu.4.ff.de leg.j.fo.3.
3 Testator relinquēdo fideicōmiſſum ab intestato nō videt ꝓcedere facultatē omittēdi ex testamēto.in.l.qr aūt.nu.1.ff.ſi qs omiſ.cau.te.fo.188.
4 Testator qñ iuſſit rem comparari ⁊ ſic factū est in obligatione estimatio succedit in duob⁹ casibus.in.l.titia.nu.4.ff.de leg.ij.fo 47.
Testator iubēs rem emi in dubio intelligit de pecunia heredis.ibi.nu.5.
4 Testator ſi legat rem quā habebat cōem cum herede tota debet.in.l.ſerui electione.ſ.cum fundus.nu.3.de lega.j.fo.5.
Testator ſi legat dimidiā fundi Comeliani in qua ſolum dimidiā dimidie habebat illa ſola debet.ibi.nu.4.
4 Testator qui in testamēto cōfessus est ſe vſuras exto:ſſe cōualescat an possit cōueniri:qr nō.in.l.cū quis.ſ.codicillis.nu.3.ff.de leg.ij.fo.57.
4 Testator habens filios ex diuersis matribus ſi iuſſit ꝙ equaliter inter se diuidāt ⁊ vnus habeat prediū dotale hoc non venit in diuiſione.in.l.cuz pater.ſ.dulciſſimis.nu.2.ff.de leg.ij.fo.45.
Testator aliquid cōfitens in testamēto ſi ſuperuinat an possit talem cōfessionē renocare.in aut.de iureiurā.nu.7.fo.23.
4 Testator ſi mādat ſatiſfieri omnib⁹ qui aliqd ab eo recipere debēt intelligitur de debitis ciuiliter ⁊ naturaliter:⁊ ſic babēti inſtrumentū qui exceptione pōt elidi nō ſatiſſiat.in.l.legaui.nu.3.ff.de libe.lega.fo.99.
3 Testator an fuerit habilis ad testandū querit post litem cōtestatam.in.l. ſi quera⁹.nu.1.ff.de testa.fo.94.
Qñ de persona primo queraſ ante litem cōtestatam.ibidē.
8 Testator ſi grauat heredē vt reſtituat hereditatē ſi decesserit ſine liberis et testamētū irritetur ex causa ꝓteritionis ⁊ ſic hereditas ad ipſum venit qñ teneatur illā reſtituere.in aut.ex causa.nu.17.C.de libe.ꝓte.fo.28.
6 Testator ſi interrogat vis tu dimittere bona tua talī:et rſideat cui alij ꝙ sibi:ꝙ videat relinquere.in.l.ſi quis ita.nu.2.ff.de ver.obli.fo.2.
7 Testator non pōt remittere cautionē introductā in fauorē heredis.in.l.j. nu.1.C.de vſufru.127.
Testator nō pōt facere quin leges habeāt locū in suo testō.ibi.nu.2.et.9.
5 Testator ſi legat vxori certā partē domus ꝭ nō habeat aditū de publico tamē possidet.in.l.ſi duo.ſ.ceterū.nu.1.ff.vti possi.fo.153.
4 Testator potest legare rem a ſe debitā heredi.in.l.vnum ex familia.ſ.sed ſi vno.nu.1.ff.de leg.ij.fo.41.
3 Testator ſi dicit volo ꝙ bona mea vēdant ⁊ pretiū eorū detur pauperib⁹ per fideicōmissarios meos ꝙ infra tēpora pubertatis valebit iure directo.in.l.centurio.nu.24.ff.de vul.⁊ pupil.fo.145.
Testator qñ dixit volo ꝙ bona mea vendantur ⁊ pretiū distribuat inter pauperes quorū electio fiat per fideicōmissarios meos:an talis substitutio sit pupillaris infra tēpus pubertatis.ibi.nu.25.
Testator ſi dixit ſi filius meus decesserit ſine liberis bona mea deueniāt in talē:an hec substitutio valeat in filijs filiorū.ibi.nu.37.
3 Testator: ſi instituit extraneū sub cōditione ſi alius te viuo moriet videt primo instituere filium ſuū.in.l.ſi quis eum.ſ.ſi cum ſuo.nu.2.ff.de vulg. ⁊ pupil.fo.147.
4 Testator super quibus rebus possit disponere prout vult.in.l.j.nu.6.ff. de lega.j.fo.2.
3 Testator ſi instituit filiā nascitura ⁊ que matrimoniū ℈heret in mille:filiā vero nascitura ⁊ que religionē ingrederet.in.cc.⁊ cōtingat filiā nasci ⁊ accipere habitū tertij ordinis hoc casu cēsetur preterita.in.l.cōmodiſſime.nu.1.ff.de libe.⁊ posthu.fo.102.
4 Testator ſi dixit executori volo ꝙ des tñ perinde est ac ſi diceret volo ꝙ tñ accipias de hereditate mea.in.l.alio herede.nu.2.ff.de ali.lega.fo.89.
3 Testator ſi instituit pupillū ⁊ ei tutorē dedit qūo succurratur pupillo vt possit hereditatē adire.in.l.ſi nemo.nu.2.ff.de testa.tute.fo.48.
4 Testator ſi in primo testamēto digerit ſi aliud testamētū fecero nolo illō valere niſi in eo ſit ſcripta talis oratio:an ſi faciat scōm testamētū ſimpliciter primū tollatur.in.l.ſi quis in principio.nu.4.ff.de leg.iij.fo.52.
3 Testator ſi filiū instituit ⁊ aliū substituit an ſit substitutio vulgaris vel cōpendiosa.in.l.gallus.ſ.quidā.nu.1.ff.de libe.⁊ posthu.fo.106.
4 Testator ſi relinqt centū distribuēda ad pias causas prout executor elegerit ⁊ eligat fabricā ecclesie eps de tali legato nō habebit quartam.in.l. vnū ex familia.ſ.ſi de falcidia.nu.2.ff.de leg.ij.fo.41.
8 Testator ſi dixit ſi filius meus decesserit ſine liberis talē substituo ꝙ nō valeat semper iure fideicōmiſſi.in.l.precib⁹.nu.18.C.de impu.fo.23.
4 Testator ſi emit libros filio ⁊ i testamēto disposuit ꝙ cōferret ſi filius moriat viuo pe q alteri filio cōtulit libros ⁊ ꝑfecit studiū moriat deinde pcū dicto testamēto filius teneat cōferre.in.l.caio.nu.1.ff.de ali.leg.fo.91.
4 Testator: per legatū factū secūdo qñ videatur adimere.in.l.re coniuncti. nu.1.ff.de leg.iij.fo.63.
3 Testator ſi dixit relinquo filie centum ꝙ ſapiens non poterit adire iure institutionis.in.l.illa institutio.nu.2.ff.de here.inſti.fo.125.
4 Testator ſi rogat exposse aliquē restituere ꝙ supest a debitis ⁊ legatis est fideicōmissum vniuerſale.in.l.cogi.nu.5.ff.ad trebel.fo.147.
4 Testator presumitur furiosus ex fermonib⁹ appositis in testamēto.in.l. apud iulianū.ſ.ſi conſtat.nu.1.ff.de leg.i.fo.13.
4 Testator an possit scribere ⁊ publicare testamētū ſua manu vt valeat.in l.nō putauit.ſ.ſi qs ſua manu.nu.1.ff.de bono.poſſeſ.Ɔctabu.fo.167.
3 Testator ſi duos filios furiosos instituit ⁊ eos inuicē substituit vtrū cōteneat vulgaris ⁊ exēplaria.in.l.lucius.nu.16.ff.de vul.⁊ pupil.fo.155.
Testator ſi plures filias instituit ex certis reb⁹ vt quātitatib⁹ ⁊ demū filij masculi sunt vniuerſales instituti postea dixit oēs filios meos inuicē substituo an filie ꝓdicte videant cū masculis inuicē substitute.ibi.nu.18.
3 Testator qñ dat substitutū videt instituto permittere ꝙ ex institutiōe repudiet.in.l.ꝓtor.ſ.ſi ꝓponatur.nu.1.ff.ſi qs omiſ.cau.testa.fo.187.
8 Testator ſi relinqt centū dāda illis pauperib⁹ quos elegerit Tityus quē fecerit executorē ſuū ⁊ Tityus ceſſauit per annū poterit post annum eos eligere.in.l.executorē.nu.2.C.de ꝑcu.rei iudi.fo.79.
3 Testator ſi legauit cuilibet filie que vidua fuerit centū:an ad legatū admittant que erant vidue tpe testamenti vel que postea cōtigerit viduari. in.l.bocarticulo.nu.2.ff.de here.inſti.fo.124.
3 Testator ſi dixit ſi filius meus heres erit ⁊ infra pupillarē etatē decesserit talis ſit substitut⁹ ꝙ ſi abſtinuit ⁊ decessit infra pupillarē etatē ꝙ substitutus admittit ex pupillari.in.l.ij.nu.28.ff.de vul.⁊ pup.fo.138.
3 Testator potest ꝓhibere ius accrescēdi.in.l.quoties.ſ.ſi duo.nu.2.ff.de heredi.inſti.fo.122.
Testator instituto herede in re certa ſi aliū vniuerſalem heredē quem putabat viuere instituit qui dicat mortuus vel decessit antēꝙ adiret ꝙ institutus in re certa habebit totū.ibi.nu.4.
Quid in casu ꝓdicto ſi adiecit illa ẏba ꝙ plus petere nō possit.ibi.nu.5.
Testator qñ ꝓsumatur inuitus ſi falcidia detrahatur.in.ſ.hinc nobis. nu.4.in aut.de here.⁊ fal.fo.4.
3 Testator ſi dixit volo ꝙ post mortē meā reſtituātur tali substituens eum vulgariter ⁊ pupillariter ꝙ erūt due directe.in.l.querebat.nu.3.ff.de testamē.mili.fo.162.
3 Testator ſi instituit ꝙ hec ẏba ſi talis decesserit substituo heredes meos infrascriptos demū instituit pauperes eligēdos per aliquē an illi pauperes admittātur ex substitutione illa.in.l.qui liberis.ſ.hec verba.nu.7.ff. de vulga.⁊ pupil.fo.141.
4 Testator ſi instituit aliquē heredē in parte hereditatis ⁊ granat de reſtituēdo illā partē sub vocabulo bonorū ꝙ ſit fideicōmiſſum vniuerſale.in l.ſi quis ſeruū.ſ.ſi cui incertam.nu.3.ff.de leg.ij.fo.31.
Testator ſi reliqt alicui partē bonorū ⁊ in bis heredē instituit deducetur es alienū.ibi.nu.4.
4 Testator ſi dicat fundū preter vſumfructū nec̄ do nec̄ lego an videat relictus vſufructus.in.l.fundo.nu.2.ff.de adi.lega.fo.100.
4 Testator ſi filijs maſculis vniuerſaliter iſtitutis filiā in re certa instituit ⁊ ſubiecit ſi qs eorū deceſſerit ſine liberis portio deueniat in ſupenientibus vno filio maſculo decedēte qñ filia cū alijs admittat.in.l.ſi. nu.2.ff. ad trebel.fo.157.
3 Testator ſi ſcripſit totā eius volūtatē in ſchedula nō tñ publicauit ꝙ valeat inter liberos nō iter extraneos.in.l.ſi is qui.nu.4.ff.de testa. fo.99.
Et an ex tali volūtate impfecta debeant legata ⁊ fideicōmiſſa.ibi.nu.5.
3 Testator ſi ꝓmiſit vēdere fundū ꝙ tāto ſi nō vendidit ſed dedit inſolutū valet.in.l.ſi pupillorū.ſ.ſi ꝓtor.nu.1.ff.de re.eo.q ſub tute.fo.92.
4 Testator ſi legat camerā ſuā vxori quid legare videatur.in.l.ſi.nu.1.ff.de penu lega.fo.86.
3 Testator ſi dicat volo ꝙ ſatiſſiat omnibus cōtentis in tali ſchedula quā dedi tali an valeat.remiſſiue.in.l.heredes.nu.8.ff.de testa.fo.98.
4 Testator nō pōt ꝓhibere ꝙ ſolēnitas.l.nō habeat locū in eius testamēto.in.l.nemo potest.nu.1.ff.de leg.j.fo.17.
Testator potest ꝓhibere detractionē falcidie.ibi.nu.4.
Testator nō potest ꝓhibere ꝙ testamentū nō inſinuet ſtante ſtatuto ꝙ debeat inſinuari.ibi.nu.8.
Testator nec partes possunt tollere inducta ad falſitatē euitandā.ibidē.
Testator potest facere ne bona ſint ꝓ legatis tacite obligata.ibi.nu.9.
Testator potest remittere tutori exceptionē inuētarij.ibi.nu.12.
4 Testator non pōt legare ius pignoris vel ſeruitutis heredis qō ꝭ super re.in.l.ſi seruus.nu.3.ff.de leg.j.fo.19.
3 Testator ſi instituto filio substituat ꝙ ſi decesserit ſine filijs deueniat in titiū ⁊ eius heredes an heredes Titij extranei admittuntur.in.l.gallus. ſ.etiā ſi.nu.5.ff.de libe.⁊ posthu.fo.111.
Testator ſi substituit Titiū ⁊ ei⁹ filios ⁊ heredes qūo intelligat.ibi.nu.6.
Testator ſi legat oēs res ſuas q̄ ſunt ⁊ reperiri possunt Peruſij ⁊ superuixit ⁊ multa alia acquiſiuit ꝙ dicta acquiſita nō veniunt.in.l.ſi ita esset. nu.5.ff.de au.⁊ arg.leg.fo.94.
Testator ſi legat vxori vestes ſuas intelligitur de factis de nouo post testamentū ſi prime ſunt cōſumpte.ibi.nu.8.
Testator ſi legat podere ꝙ habet in tali villa ⁊ postea emat alias poſſeſſiones:an tales poſſeſſiones empte cedāt legato.ibi.nu.9.
4 Testator legādo vxori ſi dixit lego tales res q̄ valēt.cc.siue plus siue minus valeant.nō potest nec ipſa petere supplementū nec heres detrahere. in.l.ſi ſic legatū.ſ.ſi libertus.nu.1.ff.de leg.j.fo.21.

Universidad del Rosario | Archivo Histórico

4 Testator si dicit ab heredib⁹ ꝗs suprascripti cū eos noīauerit peto dari videnꝫ noīati p noīa appellatiua.i.l.turpia.§.pars.nu.2.ff.de leg.i.f.17.
Testator si nominauit heredes per noīa appellatiua nō denotātia hereditatem tenetur pro hereditarijs portionibus.ibi.nu.4.
Testator an posit, phibere trebellianicā.in aut.de heredi.et falci.in.§.si vero expressim.nu.2.fo.5.
Et quid si heres nō vult parere testatori inbēti nō detrahi.ibi.nu.4.
4 Testator si cōfessus est debitū in testamēto an ipso qualescēte possit agi et ipsa cōfessione.in.l.lucius.§.quisquis nubi.nu.1.ff.de leg.iij.fo.49.
1 Testator pōt phibere ius accrescēdi.l.l.pf filiū.nu.18.ff.de iof.te.fo.163.
4 Testator si voluit antea impleri id ꝙ per dictiones modū ipōtātes expressit ꝙ emolumētū ꝙequaē disposītio erit ꝙditionalis ꝛ nō modalis.i l.quib⁹.§.termilius.nu.6.ff.de ꝙdi.ꝛ demō.fo.123.
4 Testator cum legat omni anno decē coībus frumēti ex tali fundo ꝛ decē aureos:an aurei debeāt solui qñ soluīt frumentū.in.l.si legatarius.§.cūita.nu.1.ff.de leg.iij.fo.51.
1 Testator nō potest remittere cautionē de vtēdo fruendo arbitrio boniviri.in.l.pactum nu.3.ff.de pac.fo.91.
4 Testator legās filio expēsas factas in studio videt legare etiam pretiū librorū.in.l.quibus.§.quidā.nu.2.ff.de ꝙdi.ꝛ demō.fo.123.
Testator si reliqt oīb⁹ ab ipso hr̄e debētib⁹ an veniat creditor cui obstat excep.pscriptionis.in.d.l.qb⁹.§.oūs.nu.1.ff.de ꝙdi.ꝛ demō.fo.123.
7 Testator si grauet filios in morte de restituēdo si decesserint sine liberis et in codicillis revocauit ꝙditionē videt remittere fideicōmissum.in.l.j.nu.2.C.de pac.fo.49.
4 Testator si iussit hereditatē restitui deductis legatis an fiet cōtributio.in.l.marcellus.nu.4.ff.ad trebel.fo.144.
4 Testator potest impedire trāsmissionē.in.l.ꝙditiones.nu.2.ff.de cōdi.et demon.fo.130.
1 Testator si duob⁹ filijs impuberib⁹ institutis dicat et si vterqꝫ decesserit sine liberis substituo pauperes Christi que substitutio dicat: an cōpēdosa:an vō directa.in.l.si arrogator.nu.27.ff.de adop.fo.29.
8 Testator si dixit lego ea oīa q̄ vtinenꝫ in schedula quā reliq apud guardianū fratrū minor an legata deb eant.i.l.gōnē.nu.5.C.ō fideicō.fo.46.
4 Testator si legat vxori frumentū ꝙ habet in domo si supervenies illud cōsumpsit ꝛ aliud reposuit in domo illud debet.in.l.si seruus.§.quinqꝫ.nu.3.ff.de leg.j.fo.26.
4 Testator si dixit ꝛ si decesserint filij mei substituo talem an vno defuncto substitut⁹ admittat̄ prinsq̄ alⁱ⁹.i.l p filiū.§.vnob⁹.nu.2.ff.ad le.fal f.135.
4 Testator remittēdo sortē videt remittere vsuras post testamentū Sctas.in.l.aurelius.§.legatū.nu.1.ff.de lib.leg.fo.99.
4 Testator si legat vxori vsum fructū ꝛ si heres eā molestauerit perdat hereditatē si heres eā molestat hereditatē perdit ꝛ vadit ad coheredes.in.l.vxorē.§.heres.nu.1.ff.de leg.iij.fo.58.
3 Testator si in testamēto solēni instituit heredē seruum et postea adimat hereditatē et libertatē que volūtas sit ista.in.l.si ita.§.regula.nu.4.ff.de libe.ꝛ postbu.fo.103.
4 Testator potest dare in testamēto autoritatē ingrediēdi ꝓpria autoritate possessionē.in.l.titya autē.§.lucius.nu.3.ff.de leg.ij.fo.34.
4 Testator si legat decē pro eūdo in passagio ad terrā sanctā legatari⁹ nō petit statim sed qñ fiet trāsitus generalis.in.l.lucius.§.a te peto.nu.2.ff.de lega.ij.fo.48.
7 Testator iurādo nō potest extraneis preiudicare:prodesse fic.in aut.qō obtinet.nu.4.et.5.C.de pboa.fo.143.
3 Testator si aliquē heredē instituat ꝛ eū sub ꝙditiōe exheredet an valeat exheredatio.in.l.paterfami nu.4.ff.de bere.instī.fo.127.
Testator si instituit Tityū heredē ꝛ si molestauerit vxorē priuet hereditate si molestat eā indebite nō ꝓinde hereditate directo.ibi.nu.6.
4 Testator legās cētū q̄ habet in arca vel apud se deposita habet an valeat legatū si centū nō reperiuntur.in.l.j.§.adeo.nu.2.ff.de do.ple.fo.75.
8 Testator si incidit signa testamēti an testamentū tollat ipso iure vel ope exceptionis.remissiue in aut.nostrā.puisionē.nu.1.C.de testa.fo.18.
4 Testator si legat coībe frumēti annuatim vsqꝫ ad.ꝙ.annos ꝙ heres pōt pro tpe soluere.in.l.si cū ꝓfinitione.nu.2.ff.qñ dies lega.ced.fo.158.
8 Testator ꝙ possit falcidiā p.obibere.in aut.sed cum testator.nu.1.C.ad legem falci.fo.51.
Testator, phibere nō potest portionē debitam patrono.ibi.nu.2.
4 Testator si legat mihi fundū qué habeo cōem cū alio sub ꝙditiōe si dedero decē ꝙ onus dādi nō minuit̄ i.l.plauti⁹.nu.2.ff.de ꝙdi.ꝛ de.fo.124.
3 Testator ly remiserit confectionē inuētarij tutori iudex tū ex causa coget tutorē.in.l.in ꝓfirmādo.nu.5.ff.de ꝓfir.tut.fo.53.
Testator nō habēs filios si fecit plura legata ꝓpter superuenientiā filioꝝ ꝓsumit̄ ab illis recessisse.remissiue.ibi.nu.6.
4 Testator si dixit istinuo Titiū heredē ꝛ volo ꝙ bona sua restituat Caio intelligit de bonis heredis.i.l cū i testamēto.nu.5.ff.ō an.ꝛ ar.leg.fo.95.
4 Testator legās rem suā obligatā vel heredis vel alteri⁹ in quo videat̄ voluisse grauare heredē.in.l.si tibi.nu.1.ff.de leg.j.fo.23.
4 Testator si grauat heredē dare libꝛos suos Tityo intelligit̄ de libris testatoris nō heredis.in.l.cū in testamēto.nu.2.ff.de au.ꝛ argē.leg.fo.95.
3 Testator si dicat ꝙ libēter mutaret testamētū sed ꝙ timet:an dicat̄ sufficiēter ꝓbatus metus.in.l.si.nu.14.ff.si quis ali testa.ꝓbi.fo.194.
8 Testator si legat talē fundū debet totus etiā si fit cōis.in.l.cum alienam.nu.3.C.de lega.fo.40.
3 Testator an si dicat filiū heredē instituo ꝛ si decesserit sine liberis deueniat i tale filij supstites videant substituti.i.l.luci⁹.nu.2.ff.de bere.instī.fo.131.
4 Testator si granat heredē restituere hereditatē sub cōditione an fideicō missum vniuersale cōtribui debeat cū legatis ꝛ de oīb⁹ falcidia detrahi an vero legata prestātur integra ꝛ de fideicōmissis detrahat trebel.in.l.marcellus.§.idē pōpo.nu.1.ff.ad treb.fo.144.
4 Testator substituit heredi suo vulgariter si bres nō erit talis heres esto institutus nō fuit heres sed trāsmisit ius deliberādi heres instituti ꝓferr substituto.in.l.sed ꝛ si ꝓpone.§.nō oīa.nu.1.ff.de leg.ꝓtiā.fo.170.
3 Testator an volnerit instituere directo vel nō ex presumptione colligit.in.l.illud sine dubio.§.tractari.nu.2.ff.de iur.codicil.fo.197.
3 Testator si substituit duob⁹ per fideicōmissū simplr vt cuilibet p se similiter substituere.in.l.quidā testamēto.nu.3.ff.de vulg.ꝛ pupil.fo.149.
Testator si dixit si tales decesserūt volo ꝙ oīa bona mea deueniāt in tales videt vocare substitutos cū ambo instituti decesserunt ibi.nu.4.
3 Testator si in institutione reliquit certa legata singularia demō dixit re fidnū bonorū meorū volo ad talē peruenire ꝙ substitutio non alienatur.in.l.centurio.nu.42.ff.de vulg.ꝛ pupil.fo.147.
4 Testator relinquēs fundū vel domū vxori ad habitādū vel ad vsumfructū an videt relinquere ꝓprietatē.in.l.libertis.nu.3.ff.de ali lega.fo.88.
3 Testator ō noīatim ꝛ specialr priotis testamenti penitusse cū revocat ꝙ aliud testīm ꝙ eū factū.in.l.noiatim.nu.1.ff.de libe.ꝛ posthu.fo.100.
Testator fuisse mortuū qualiter probare debet adire debens.in.l.is postt.nu.17.ff.de acqui.bere.fo.169.
Testator potuisse testari qualiter probet.ibidem.nu.22.
4 Testator em perseuerare velle in eadē volūtate ꝓbat̄ per indicia.in.l. fideicōmissa.§.si rem.nu.2.ff.de leg.iij.fo.52.
7 Testatoris dispositio ad pias causas super quantitate facta ō intelligi arbitrio boni viri.in repe.l.i.nu.52.C.de sac.sanc.eccle.fo.12.
Testator qñ testat̄ ad pias causas cōmittit in libera volūtatē circa modū ꝛ personas.ibi.nu.53.
Testator testando ad pias causas ꝙ nō possit minuere legitimā debitā filijs:nec patri:nec patrono:nec falcidiam.nec trebellianicam.ꝛ quando quarta que debetur patrono.ibi.ꝛ nu.55.56.57.et.58.
4 Testator ē voluisse durā separationem iniungere non est verisimile. in.l. vxorem.§.codicillis.nu.1.ff.de leg.iij.fo.58.
4 Testator ē instituere impediēs qua actione ꝛ inquātū cōueniri pōt.in.l. lucius.§.sempronia.nu.1.ff.de leg.ij.fo.48.
4 Testator ē errasse in corpore probatur ex dictis per ipsum ante testamētū.in.l.si quis in fundi.nu.3.ff.de leg.j.fo.4.
4 Testator iussit in die sue mortis fieri debere vna septima bānita intelligit ꝙ fiat semel.in.l.cū quidā.nu.2.ff.de an.leg.fo.70.
Testatoris iussu si debet fieri fratrib⁹ minorib⁹ in die sancti francisci pictantia debet semel fieri.ibi.nu.3.
4 Testatoris dispositio per quot testes probari possit.in.l. cū proponebatur.nu.3.ff.de lega.ij.fo.37
4 **Testis** an ꝓbet si dicat sic testatorem voluisse proferendo talia verba:quia sic est cōmunis cōsuetudo intelligendi.in.l. delanionis.§.afinā.nu.5.ff.de fun.instru.fo.83.
2 Testis an sit dñs pro subdito.in.l.idonei.nu.2.ff.de testi.fo.153.
Testes de vniuersitate an sint idonei ꝓ vniuersitate.remissiue. ibi.nu.3.
Testis qui dicit vidi titiū habere equū vel nauē an ꝓbet dñiū.in.l.vnica.nu.1.C.de nau.tiberi.lib.xi.fo.35.
6 Testis idonei vnius dictū ꝙ faciat indicium ad torturam.in.l.maritus.nu.1.ff.de questio.fo.199.
Testis examinat⁹ qui nō debuit examinari qñ faciat indiciū.ibi.nu.3.
2 Testis qui primo inualide deposuit pōt iterato examinari: ly testificata didicita fuerint.in.l.qui per salutē nu.4.ff.de iureiur.fo.36.
2 Testis examinat⁹ in palatio capitanei si deponendo sup articulo ꝙ Sct⁹ fuerat fact⁹ in palatio epi dicat Sctū factū in hoc palatio ꝙ sustētetur dictū:qr refertur ad oculū intellectus.in.l.j.nu.19.ff.de pecu.fo.96.
6 Testis cōditio inspicitur tpe depositionis nisi cōditionē suā in fraudem mutuauerit.in.l.j.§.si seruus.nu.1.ff.de questio.fo.194.
Si quis fecit se accusare de eodē crimine de quo accusatur reus vt nō testificetur cogitur tū testificari.ibi.nu.2.
Testis qui tēpore cōtractus nō erat meus domesticus si postea efficiatur meus domesticus an poterit testificari pro me.ibi.nu.3.
Si impetrasti in iudicē illū qué habebā in testē cōtra te vt in causa non possit testificari ꝙ possum petere vt alius iudex detur.ibi.nu.4.
2 Testis qui super estimatione rei dicit ꝙ valet centū si post publicationē fiat capitulū ꝙ valeat centū quinquaginta ꝙ pterūt adhuc examinari in.l.cum furti.nu.4.ff.de in lit iur.fo.40.
Testis super possessione deponēs dixit vidi titiū possidere decē annis ꝛ plus ꝙ talis adiectio nō operetur.ibi.nu.5.
3 Testis si vnus aliquid factū ante guerrā ꝛ alius post guerrā ꝙ sibi non contradicunt.in.l.in insulā.§.fructus.nu.1.ff.solu.matri.fo.29.
6 Testis qui vltro se offert est suspectus: et eius dictū non valet.in.l.cum quidam.§.qui se filio.nu.1.ff.de falsis.fo.184.
Testis qui tulit testimoniū ꝓ ira inimicū ꝓsumit̄ testificasse ob inimicitiam.in.l.vnica.nu.1.C.si ꝓpter inimici.lib.xi.fo.24.
3 Testis septuagenarius excusatur a testimonio.in.l.ij.nu.3.ff.de excusatu.et cura.

tuto.ꝛ cura.fo.77.
2 Testis deponēs ꝛ reddens rationem ab autoritate qñ concludat.in.l.j. nu.24.ꝛ.28.ff.si cer.peta.fo.3.
Testis deponēs Titū mutuasse centū Sempronio si in reddēdo rationem dicat scire quia vidit instrumentū ꝙ non probat.ibi.nu.26.
Testis deponēs de auditu quib⁹ casib⁹ probet.ibi.nu.29.
6 Testis reuerti dictū qñ valet.in.l.repeti.nu.1.ff.de quest.fo.198.
6 Testis qui deposuit ꝙ postea variare non potest:potest tamē anteꝫ primū dictū habeatur pro perfecto.in.l.quicqd.nu.5.ff.de ver.obli.fo.38.
6 Testis examinatus qui nō debuit examinari non probat nec facit indiciū.in.l.diuus pius.§.ex quib⁹.nu.1.ff.de questioni.fo.196.
8 Testis deponēs non iuratus vel die feriata an possit de falso condēnari.remissiue.in.l.damus.nu.2.C.de fal.fo.126.
2 Testis malitiose vel obscure loqēs vel omittens aliquid dicere tenetur tanq falsarius.in.l.ea que.nu.1.ff.de ꝓben.emp.fo.118.
3 Testis deponens sup aliqua q̄litate animi ō testificari p act⁹ exteriores quos vidit.in.l.is qui.§.diuus.nu.3.ff.de tuto.ꝛ cura.de.ab bis.fo.56.
Testis cōtra quē crimē opponit an poterit idē crimen cōtra opponētem opponere.in.§.sancimus.nu.11.in aut.de testi.fo.39.
4 Testis qui fert testimoniū cōtra me in causa capitali est meus inimicus. in.l.post legatū.§.bis vero.nu.2.ff.de his qui.vt indi.fo.112.
5 Testis si petit sibi exhiberi rem vel personā de qua interrogat vt illam cognoscat debet fieri exhibitio cum indumētis ꝛ qualitatibus eius.in.l. cum si exhibuissent.§.ante autē nu.2.ff.de publi.ꝛ vecti.fo.51.
2 Testis se ingerēs ad testificandū qñ repellat.i.l.lege.nu.1.ff.de testi.f.153.
5 Testis examinat⁹ in palatio potestatis qui dixit Sctū celebratū in palatio episcopi ꝛ super alio articulo dixit in hoc palatio ꝓbat:qr refertur ad oculū intellectus.in.l.j.nu.3.ff.de ope.no.nun.fo.3.
3 Testis ꝓsentia an necessario includat intelligētiā.in.l.j.§.tutor si inuit⁹. nu.1.ff.de auto.tuto.ꝛ cura.fo.69.
3 Testis deponens per verbum videtur quando ꝓbet.in.l.j.nu.2.ff.de ven.inspi.fo.43.
3 Testis qñ possit esse ifamis ꝛ testameto.i.l.cū lege.nu.2.ff.ō testa.fo.100.
6 Testis qñ deposuit ābigue ad quē ptinet declaratio:ꝛ in cui⁹ fauorē fiet an actoris vel rei.i.l.iter stipulātē.§.si stichū.nu.6.ff.de vbo.obli.fo.32.
4 Testis q dixit ꝙ vidit Titiū per decē annos cōtinue possidere ꝓbat qr sufficit ꝙ viderit cū recolligere fruct⁹.i.l.si qs.nu.2.ff.ō ꝙdi.ꝛ dem.fo.118.
3 Testis si in causa sciētie dicat ꝙ scit qr est certus non probat.in.l.si quis ita.nu.5.ff.de testa.tute.fo.51.
7 Testis cōditionis mutatio qñ attēdat.in.l.ij.nu.5.C.de testi.fo.149.
Si ex duobus testib⁹ cōtra me procurari vt vnus accusaretur mihi non proderit.ibi.nu.6.
Idem si alterum percussi.ibi.nu.7.
7 Testis qui deponit super publica voce ꝛ fama si dicit se scire quia sic dicitur non probat.in.l.ij.nu.1.C.ad macedo.fo.161.
4 Testis potest dictū suū in scriptis redigere licet index posset eū ꝛ videre et audire loqui.in.l.theopōpus.nu.12.ff.de do.ꝓcle fo.77.
1 Testis si est cōdēnat⁹ de falso nō nocet, pducēti nec testi nocet si, pducens est cōdēnatus.in.l.lucius titius.nu.1.ff.de bis qui notā.infa.fo.102.
4 Testis ad ꝓbandū cōmunē vsum loquēdi ō3 in ratione dicti dicere quia per dictū tēpus audiuit.in.l.labeo.nu.7.ff.de supelle.leg.fo.87.
Testis interrogat⁹ super cōi vsu loquēdi qūo scit si respōdet ꝙ cōmuniter audiuit dicere ꝓbat.ibi.nu.8.
Testis deponens super cōmuni vsu vtendi si interrogat quot personas vidit qualiter respōdeat.ibi.nu.10.
6 Testis cuius dictum nō valet si deponit falsum an puniatur.in.l.si quis legatū.nu.3.ff.de fal.fo.182.
Testis nō iuratus si deponit falsum qō puniatur.ibi.nu.4.
Testis deponēs extra articulum nō dicitur peccare in forma ꝛ deponēs falsum punitur.ibi.nu.5.
Testis qui vult testimonium suum corrigere audiri non debet.in aut.de equali.do.nu.16.fo.44.
1 Testis examinatus super intētione ambigua si illā ꝓbet ambigue nō releuat remediū vt ꝓbet.in.l.si qs intētione.nu.1.ff.de iudi.fo.158.
7 Testis ratio quia sum vicinus vel cōsanguineus cōcludit.in repeti.aut. ingressi.nu.68.C.de sacrosan.eccle.fo.22.
1 Testis qui se ingerit est suspectus.in.l.que omnia.§.sed ꝛ si aduersarius. nu.2.ff.de ꝓcu.fo.104.
3 Testis si dicat ꝙ vidit Titiū possidere p.xxx.annos semp ꝙ nō dicat falsus ly ꝓbet Titiū aliquo tpe fuisse absentē.i.l.j.nu.20.ff.sol.ma.fo.4.
Testis qui deponit de possessione ꝙ intelligitur de possessione naturali. ibidem nu.22.
Testis si deponit Titiū possedisse a decē annis ꝛ citra ō3 probata possessio cōtinuata.in.l.celsus.nu.24.ff.de vsuca.fo.106.
Testis q deponit titiū possedisse a.x.annis ꝓximis nō ꝓbat possessiōis cōtinuationē nisi dicat ꝙ possedit a.x.annis citra ꝛ p ipm tps.ibi.nu.25.
Testis qui dicit ꝙ possedit iam sunt.x.anni nō probat.ibi.nu.26.
Testis qui dicit ꝙ quis possedit decem annis vltra vel plus nō probat. ibidem nu.28.
Testis qui deponit scio qr tetigi cū manib⁹:licet deponat super re incorporali ꝓbat.in.l.si.nu.3.C.de pericu.no.lib.xi.fo.32.
1 Testis si in reddenda ratione dicat scio quia scio non probat.in.l.qui interrogatus.nu.1.ff.de peti.heredi.fo.166.
1 Testis de vniuersitate deponens de causa vniuersitatis:si interrogatus an sentiat cōmodum respōdit nō:qr nō sit falsarius.in repet.l.ij.nu.12.ff. si quis in ius voc.non ierit.fo.60.
1 Testis deponēs sup morte alicuius ꝓbat si reddēdo causam dicit ꝙ vidit fieri luctū in domo ꝛ vxorem et consanguineos assumere vestes lugubres.in.l.genero.nu.5.ff.de bis qui notā.infa.fo.100.
1 Testis ratio debet esse diuersa a dicto:ꝛ si est idem nō valet dictū.in.l.si. nu.1.ff.de offi.procu.cesa.fo.44.
7 Testis dicti improprie loquentis qñ debet coadiuuari vt non incidat in falsum.in.l.j.nu.18.C.de vsufru.fo.127.
Testis iurare debet super tota causa.in.§.nulli vero.nu.1.in aut.de sanctiss.episco.fo.56.
7 Testis deponēs super articulo possessionis si deponat etiā de ꝓprietate an valeat eius dictū.in.l.si.nu.6.C.qui legiti.perso.fo.113.
Testis qui dicit se inimicū vel infamē vt euitet ne testificet an eius assertio sibi prosit.ꝙ fic.in.§.si quis.nu.9.in aut.de testi.fo.41.
7 Testis si cōiteat extra iudiciū se falsum testificasse an dicta cōfessio prediudicet.in.l.generaliter.nu.16.C.de nō nu.pecu.fo.165.
7 Testis potest dicere falsum etiā tacendo id ꝙ est.in.l.ij.nu.14.C.si cōtra ius vel vtili.publi.fo.40.
7 Testis dicēs quē promisisse per stipulationē iudicat ꝛ nō testificatur.in l.si interrogatione.nu.4.C.de vsur.fo.168.
3 Testis q̄r debeat se subscribere testō.i.l.singulos.nu.1.ff.de testa.fo.100.
6 Testis dicto cū tortura creditur non eius ꝙ dixit sine tortura.in.l.si postulauerit.§.sed si negauerit.nu.1.ff.de adul.fo.175.
Testis ꝙ possit corrigere dictū suū incontinenti:ꝛ anteꝫ cum partibus loquatur.ibi.nu.2.
Testes viles quib⁹ sine tortura nō creditur torqueri nō possunt nisi indicia precedant.ibi.nu.2.
Testis vnius dictum integri cum alijs indicijs an faciat plenam probationē:ꝙ fic.ibi.nu.3.
Testis vnius dicti cū fama ꝙ faciat plenā probationē.ibi.nu.4.
3 Qualiter capitulari debeat ō testē in reprobādo ipm ꝙ tpe cōfecti instrumēti nō posset esse testis.in.l.ad testīū.§.cōditionē.nu.1.ff.de testa.fo.99.
Testis ꝙ nō impedit testificari ad ꝓbandū solēnitatē instrumēti in quo erat descriptus per casum in ipsum supueniēte etiā facto suo.ibi.nu.2.
Testis cōditio an inspiciat tpe quo act⁹ gerit vel quo deponit.ibi.nu.4.
4 Testis vnicus facit semiplenā probationē.in.l.theopompus.nu.2.ff.de dote ꝓleg.fo.77.
Testis presumit iuratus si reperit scriptū testis iuratus ꝛ ꝓsente parte si hoc etiā scriptū reperiatur.ibi.nu.3.
2 Testis interrogatus super articulo si anteꝫ respōdeat dicit qualiter intelligat verba articuli vel sua ꝙ nō dicitur deponere extra articulum.in l.j.nu.8.ff.si cer.peta.fo.2.
Testis potest interrogari quid sit mutuū ꝛ interrogatus debet respōdere.ibidem nu.10.
Testis nō debet iterū interrogari de eo ꝙ semel declarauit.ibi.nu.11.
Testis interrogatus quid est mutuū sufficit ꝙ ponat verba facti ex quo ius resultat.ibi.nu.14.
Testis deponēs quem dimitē vel sanū ꝛ reddat rationē quia vicinus vel cōsanguineus quid cōcludat.ibi.nu.15.
Testis dictū debet cōcludere necessario vel presumptiue ex iuris presumptione que ad cōdēnationē sufficiat.ibi.nu.16.
Testis ratio ꝙ debet ꝙcludere per aliquē sensum corporeum.ibi.nu.17.
2 Testis vocat̄ vt declaret eius dictum obscurū.in.l.duobus.§.a fideiussore.nu.8.ff.de iureiu.fo.30.
5 Testis eoipso ꝙ accipit pecuniā vt testimoniū ferat statim cōmittit falsum.in.l.diuus adrianus.nu.7.ff.de re iudi.fo.122.
Testis qñ testificatur non tenet reddere causam dicti sui.in.§.quod autē. nu.4.in aut.vt lice.ma.ꝛ ante.fo.49.
Testis qui dicit Titium possedisse prope.xx.annos vel circa ꝙ ꝓbet ꝛ refertur ad modicā quantitatē ꝛ ꝓbat de decē ꝛ octo annis cum dimidio.in.§.si vero intra.nu.1.in aut.de mona.fo.9.
4 Testis qui deponit argētū purū vel libꝛū corruptū si dicit ꝙ vidit ꝓbat. in.l.si quādo.nu.2.ff.de aur.ꝛ arg.lega.fo.95.
4 Testis dictū an valeat in parte verū ꝛ parte falsum.ꝛ quid de instō.in.l. quinimo mutius.nu.1.ff.de aur.ꝛ arg.lega.fo.96.
7 Testis dictū q nō fuit citat⁹ an valeat.i.l.libertorū.nu.1.C.ō testi.fo.152.
2 Testis examinatus in causa qñ possit in eadē ꝓduci.in.l.ꝓduci.nu.1. ff.de testi.fo.145.
3 Testis qñ ꝓsumatur rogatus.in.l.domitius.nu.2.ff.de testa.fo.100.
6 Testis deponēs super articulo ꝙ Titius tenuit ꝛ possedit ꝛ interrogatus qūo scit respondit ꝙ tenuit ꝛ possedit tanto tēpore ꝓbat.in.l.stipulatio ista.§.nec quoqꝫ.nu.2.ff.de ver.obli.fo.17.
Testis vnus si ꝓbat ꝙ Titius possidet alius ꝙ Seius possidet intelligitur ꝙ quēlibet vidit de facto possidere.ibi.nu.3.
4 Testis qui primo fuit examinatus sine solēnitate ꝛ ita primū dictus fuit siullū si scōo examinat̄ rite dixit dico per omnia prout dixi primo ꝙ valeat dictū.in.l.legata.nu.3.ff.de leg.j.fo.9.
Testis ꝓsumitur iuratus si dicitur talis testis iuratus.in.l.iubemus.nu. 8.C.de eroga.lib.xii.fo.48.

Universidad del Rosario | Archivo Histórico

Ratio per testē debet reddi per sensum actui cōgruētem.in.l.inbemus. nu.9.C.de eroga.lib.xii.fo.48.

4 Testis qui dicit rem agitatā in suo cōspectu probat.ibi.nu.10.

Testis vt inimicus repellitur etiam si offensa ignoranter est facta.in.l.j. nu.5.ff.de his qui.vt indi.fo.110.

Testis q̄ sit bonus quilibet presumit etiā in testamento.in.§.sancimus. nn.1.in aut.de test.fo.38.

8 Testis cōditio inspicit q̄ examinat.in.l.i.nu.1.C.de testa.fo.16.

3 Testis si dicat fuit sic imo sic statur vltimo dicto.in.l.si ita scriptus.nu.2. ff.de heredi.instī.fo.128.

6 Testis vnius dicta in vna causa q̄ faciūt fidem cōtra enndē testē testificanté in alia causa.in.l.eos qui.nu.1.ff.de fal.fo.185.

Testis in vltimo dicto facto cum tormētis statur.ibi.nu.2.4.4.

Testis pōt se incōtinenti corrigere si iustā causam correctionis alleget et hoc iudici videatur.ibi.nu.3.

Testis q̄ variatur in dictis an stetur primo vel secūdo.ibi.nu.4.

Testimonia falsa que dicantur:que varia:que diuersa.ibi.nu.5.

Testis non dr varius q̄ variat circa aliquas demonstrationes vt circa pronomen vel agnomen:secus si variat circa locū vel tempus cōtractus vel defuncti.ibidem.

Testis ꝓductus 4 examinatus in vna causa si in alia causa super eodem articulo examinatur 4 dicat dico prout digi in alia causa an valeat:q̄ sit arbitrariū iudici.ibi.nu.6.

Testis primū dictū etiam non publicatū debet testi qui secundo examinatur eo requirēte exhiberi.ibi.nu.7.

7 Testis debet dicere veritatem pro vtraq; parte.in aut.sed iudex.nu.1.C. de episco.4 cleri.fo.28.

6 Testis qui dixit falsum testimoniū damnatur officio iudicis 4 non infamatur.in.l.infamē.nu.8.ff.de publi.iudi.fo.152.

3 Testis debet testificari de eo ꝙ percipit sensu 4 ratione reddere per aliquē sensum corporis.in.l.q testamēto.§.et veteres.nu.2.ff.de testa.fo.97.

Testis deponēs aliquē dñm vt ꝓbet quālr deponere debeat.ibi.nu.3.

Testis deponēs super negligētia ville nō capiētis malefactorē qualiter deponere debeat.ibi.nu.14.

8 Testis interrogatus de possessione recte assignat rationem sui dicti per hec verba dico Titium possidere:quia vidi eū locare:fructus recollige re:4 alia vt dñis facere.in.l.ij.nu.3.C.de acq.possef.fo.59.

3 Testis deponēs ꝙ Titius violenter cognouit Bertam nō ꝓbat.in.l. filiusfamilias.nu.2.ff.de testa.fo.96.

7 Testis interrogat⁹ ad quas interrogationes rndere teneat.in aut.si dicatur.in.ij.lec.nu.4.4.5.C.de testi.fo.151.

7 Testis dictū iurantis extra ecclesiā 4 deponētis in ecclesia valet:et etiā si iuret 4 deponat in ecclesia.in.l.nemo.nu.4.C.de sacrosan.eccle.fo.14.

6 Testis deponēs de adulterio ꝙ ꝓbat si dicit ꝙ inuenit adulterū solū3 vel osculantē vel tangentē.in.l.capite.nu.2.ff.ad leg.iuli.de adul.fo.174.

7 Testis deponēs super etate in causa scientie dicēs scio q̄ patruus:bene deponit.in.l.de tutela.nu.1.C.de inte.testi.fo.93.

Testis deponens rem valere centū ꝑm suā opinionē ꝓbat si eam refert ad cōmunē estimationē.in.l.vlti.nu.2.C.de ꝑdi.4 oibus re.lib.xi.fo.26.

6 Testis deponēs per verba iuris vtputa q̄ Titius stipulanit nō ꝓbat in.l.sciendū.nu.6.ff.de ver.obli.fo.15.

Testes i instrō descripti si nō dicunt rogati nō ꝑsumūt rogati.ibi.n.10.

Testes ꝓsumūtur rogati si notarius dicit talibus testibus adhibitis 4 vocatis.ibi.nu.12.

An ꝓsumātur rogati si dicit adhibitis.ibi.nu.13.

Testis qui se subscribit presente testatore vel cōtrahentibus ꝓsumitur rogatus.ibi.nu.14.

Testis vel notarius si dicit rogatus ꝑsumitur a partibus.ibi.nu.15.

Testis falsus punitus a iudice suo motu an possit postea accusari.in.§.si vero quidā.nu.8.in auf.de testi.fo.39.

4 Testis deponēs super valore rei qualiter deponere debeat.in.l.filius.§. si quid alicui.nu.2.ff.de lega.j.fo.27.

2 Testis debet esse notus iudici.in.l.testiū.§.ideo.nu.2.ff.de testi.fo.153.

Testis an debeat esse notus parti contra quā ꝓducitur:vbi q̄ sic:q̄ testificatur de facto partis.ibi.nu.3.

Testes deponentes per eundem premeditatūq; sermonem q̄ dicuntur suspecti.ibi.nu.5.

7 Testis omnis de ratione ꝓxima et immediata sui dicti est singularis.in l.in exercēdis.nu.6.C.de fi.instru.fo.156.

Testis si dicat aliter dictū q̄ fuerit scriptū cui stetur.ibi.nu.11.

Testes deponētes contra instrumētū quomodo debeant cōcludēter deponere.ibi.nu.16.

Testes scripti in testamēto si non apparet ꝙ sint rogati an ꝑsumātur. in auf.de tabel.nu.5.fo.23.

Testis in testamento si reperitur ꝙ fuerit adhibitus idem est dicere ac si esset rogatus.ibi.nu.6.

1 Testes ad perpetuā rei memoriā ex parte rei possunt excōicari 4 publicari ante lit.cōtest.in.l.de etate.nu.3.ff.de minō.fo.138.

Testes non examinant ex parte actoris nisi timeat vel dubitetur de morte vel absentia diuturna:vel vbi nō audiretur ante litem cōtestatam:nisi illa ꝓbatione facta.ibidem.

Testis debet deponere per alterū ex sensibus corporeis 4 cum iudicio intellectus.ibi.nu.8.

Jn cognoscibilibus per aspectū ſm cōem hoīm notitiā sufficit q̄ in teste reddat ratio per aspectū:l3 cōstat in iudicio intellect⁹:secus si ex parte: quia tunc per iudicē vel peritos.ibi.nu.9.

Testis deponēs super etate ex aspectu quo deponere debet.ibi.nu.11.

Testis interrogat⁹ qd est albū 4 qd est possidere nō teneat rndere.ibidē.

2 Testes non sunt interrogandi nisi sup articulo sup quo sunt ꝓducti.in l.si duo.§.idē iulianus.nu.7.ff.de iureiur.fo.128.

Testis deponēs extra articulū an valeat eius dictū.ibi.nu.8.

Testis examinat⁹ sup articulo iptinēti q̄ nō valeat ei⁹ dictū.ibi.nu.10.

Testis iterrogat⁹ an sit criminosus 4 rnderit sic ei⁹ dictū nō v3.ibi.n.12.

6 Testis q̄ examinat⁹ d3 in actis scribere q̄ aliquid dicunt trepidando vel balbutiēdo vel aliter:q̄ cōstantia 4 trepidatio indicant aliquid iudici.in l.de minore.§.plurīū.nu.3.ff.de questioni.fo.199.

Testis qui dicit ꝙ est publica vox quia audiuit publice dici non ꝓbat quia debet dicere a maiori parte hominū ciuitatis.ibi.nu.22.

Testis deponēs super famā debet nominare a quibus audiuit:nec requiritur ꝙ nominet omnes:l3 satis est ꝙ nominet aliquos:vab alijs de quibus non recordatur.ibi.nu.23.

Testes examinatus super articulis super quibusdā dixit se scire 4 super quibusdā non 4 super articulo de fama dixit ꝙ erat publica vox 4 fama ad que referatur.remissiue.ibi.nu.29.

2 Testes duo deponētes ꝙ Titius leganit centū Seio in ꝑsentia septē testium q̄ ꝓbēt legatū.in.l.admonēdi.nu.39.ff.de iureiu.fo.34.

Testes deficientes in dicto q̄ faciāt ꝓbationē.ibi.nu.40.

Testis non examinatus a iudice quā fidē faciat.ibi.nu.41.

Testis dictū si appareat 4 iramentū nō q̄ ꝓbet.ibi.nu.43.

Testiū dicta inter alios examinata faciunt semiplenā ꝓbationē si modo examinari nō possunt.ibi.nu.47.

4 Testes examinari 4 publicari ad eternā rei memoriā q̄ quis facere possit.in.l.carboniānū.§.one autē.nu.4.ff.de carbo.edi.fo.178.

Testis cōditio quo ad testificandū quo tēpore attendat.ibi.nu.6.

Testis q tēpore testamēti erat bone ꝺitionis sed tēpore redditi testimonij erat infamis vt ꝓbet ꝙ tēpus attendat.remissiue.ibi.nu.7.

Testi deponēti de facto lōginquo nō ita credit sicut de ꝓpinq.ibi.nu.8.

Testes ad eternā rei memoriā examinari possunt sup negotio qō de facti poterit tradi oblinioni.ibi.nu.9.

5 Testes in effectu ꝓbationis tantū valent quātū instrumenta:sed in modo ꝓbādi differūt.in.l.ij.§.itē labeo.nu.1.ff.de aqua plu.arcē.fo.45.

Testes interroganf de tēpore q̄ sunt suspecti;aks non.ibi.nu.3.

Testis de auditu suo valet:de auditu alieno non.ibi.nu.4.

Testis deponēs de auditu sub cortina vel pariete intermedio in ☽ctibus valet:sed in testamēto secus.ibi.

Testis d3 deponere de vera scientia 4 deponēs de credulitate nō ꝓbat nisi in casib⁹ q̄ sciri nō possunt de vitate:vt in filiatione 4 adulterio.ibi.nu.5.

7 Testis ꝓductus per me non poterit in eadē causa super eodē articulo ꝓduci.in.l.si quis testib⁹.nu.1.C.de testi.fo.132.

Testibus vsus q̄ quis dicatur.ibi.nu.2.

Testes ad reꝓbandū dicta ꝓiorū testium q̄ possint ꝓduci publicatis testibus.ibi.nu.3.

Testem fuisse pecunia corruptū sufficit ꝓbare vt dictū eius nō valeat. ibidē.nu.4.

6 Testis q̄ torquet contra certam personam nō debet de circūstantijs interrogari.in.l.j.§.qui questionē.nu.2.ff.de questioni.fo.194.

Testes qui examinant sine tortura examinant limitate super articulis. ibidem nu.3.

1 Testes examinati inter alios faciūt ꝑsumptionē:et forte semiplenā ꝓbationē.in.l.si quis libertatē.nu.5.ff.de peti.here.fo.165.

Testis inducit⁹ sup vno articulo q̄ possit sup alio examinari.ibi.nu.10.

6 Testi aliquid dicēti extra articulum quādo credatur.in.l.j.§.diuus.nu. l.ff.de quest.fo.194.

Vilissimi nō admittunt ad testioniū nisi cū tortura.i aut.de testi.n.5.f.38.

Testes cognoscere debent ☽bentes.ibi.nu.6.

Duo testes q̄ sufficiāt in instrumētis.i.§.4 3.nu.2.in auf.de testi.fo.39.

Testes an debeāt interrogari de circūstantijs:4 de quib⁹.ibi.nu.3.

Testis debet causam sui dicti deponere si fit interrogat⁹ alias depositio valeret sine causa.ibi.nu.5.

Testis deponēs super eo ꝙ sensu nō percipitur etiam nō interrogatus tenetur reddere causam.ibi.nu.6.

7 Testes si fuerūt accusati 4 cōdēnati de falso dicta falsitas non nocet alteri.in.l.ij.nu.1.C.de fide instru.fo.154.

Testis qui dixit falsum q̄ possit iterū testificari.ibi.nu.4.

7 Testes debēt deponere per alterū ex sensibus corporeis.in.l.testiū.nu.3. C.de testi.fo.152.

Testimoniū de auditu q̄ valeat.ibi.nu.6.

Testis an interrogetur de loco:tēpore:4 ꝑsentibus.ibi.nu.7.4.8.

Testis si dicit solutionē factam sed nō dicit quia vidit nec de loco nec de tēpore q̄ nō interrogatus ꝓbat.ibi.nu.9.

Testes propter inimicitias repellūtur:4 que inimicitia repellat testē.in §.si quis vero.nu.1.4.3.in auf.de testi.fo.41.

Post publicatas attestationes potest quis producere testes ad reꝓbationem testiū aduersarij.ibi.nu.2.

Testis inimicus

Testis inimicus recōciliat⁹ post testimoniū dictū an admittat.ibi.nu.4.

Recōciliatio testis inimici q̄ facit ipsum idoneū.in.l.si quis vero.nu.4. in auf.de testi.fo.41.

1 Testem impedies ne veniat ad testificādū tenetur parti lese ad interesse actione de dolo.in.l.si filius.nu.2.ff.de dolo.fo.131.

3 Testes in testamētis debent esse rogati 4 vocati.in.l.beredes.§.in testamentis.nu.1.ff.de testa.fo.98.

Testes rogati in testamēto debēt esse spāliter ad hoc adhibiti.ibi.nu.2.

Si in testamēto dr rogatis 4 nō addit ad hoc ꝙ sufficiat.ibi.nu.4.

Si dicat talib⁹ ꝑsentib⁹ 4 nō dicitur rogatis nō ꝑsumūtur rogati:et sic non valet.ibi.nu.5.

7 Testes debēt deponere in secreto:sed in publico iurare.in.l.nullū.nu.1.4 6.C.de testi.fo.152.

1 Testes deponētes sup cōsuetudine si deponunt de diuersis actibus quo ꝓbent.in repeti.l.de quibus.nu.23.4.24.ff.de legi.fo.21.

Pars cōtra quā testes examinantur debet interesse q̄ iurāt.in.§.et boc verum.nu.2.in auf.de testi.fo.42.

Testes debent in secreto examinari.ibidem.

Testes qui examinātur ante litem cōtestatā debent in secreto examinari ibidem.nu.3.

1 Testes examinādi ad eternā rei memoriā debet examinari cora eo iudice cora quo causa agitarē.in.l.cū hi.§.trāsactiōes.nu.1.ff.de trāsac.f.96.

3 Testes si dicūt ꝙ testator instituit heredem Titiū postea Sempronii ꝙ censentur ambo instituti.in.l.fructus.nu.10.ff.solu.ma.fo.8.

6 Testes in maleficijs possunt recipi post publicationē testiū:4 etiam post cōclusionē cause.in.l.j.§.si qs vltro.nu.4.ff.de q̄stioni.fo.195.

5 Testes nō possunt iurare 4 deponere p nuntiū:sed debēt cora iudice cōparere psonaliter.in.l.qui bona fide.§.si alieno.nu.17.ff.de dā.infe.fo.31.

8 Testes dixisse falsum nō sufficit pbare 4 illis attestationib⁹ iudicē motū vt sua rescindat si quis in positionib⁹ vel in libello dixit testes falsum dixisse pecunia corruptos.in.l.falsum.nu.1.C.si ex fal.testi.fo.80.

3 Testes dicētes audiuisse Titiū instituisse Seiū heredē non ꝓbāt nisi dicāt se adhibitos 4 rogatos.in.l.diuus.nu.5.ff.de test.mili.fo.162.

5 Si dico ꝙ testes digerūt falsum corrupti debeo ꝓbare corruptelā cuz falsitate:4 nō sufficit alterū tantū probare.in.l.fulcinius.§.cuz boc.nu.2. ff.qui.ex cau.in posse.ea.fo.133.

Si dico me oppressum per falsas attestationes taliū testiuz et dico testes corruptos sufficit alterū probare.ibi.nu.3.

6 Testes quo casu examinant ante litem cōtestatam.in.l.ne quid.nu.7.ff. de incen.rui.nau.fo.136.

2 Testes reꝓbātes instrumentū in quo dicit ꝙ debitor habuit et recipit dicūt ꝙ habuit sed statim restituit ꝙ per boc instrumentū non dr falsum sed innalidū.in.l.singularia.nu.24.ff.si cer.peta.fo.15.

7 Testes qualiter iurare debeāt.in.l.iurisiurādi.nu.3.C. de testi.fo.150.

Testes debēt iurare partib⁹ ꝑsentib⁹ vel citatis.ibi.nu.5.

Testes an debeāt citari 4 an valeat dictū si nō sunt citati.ibi.nu.6.

Testem vnum qui produxit 4 petit ipsum examinari an sit audiendus. ibidem.nu.9.

3 Testes q̄ declarēt eius dictū obscurū ꝙ non requirat iuramētum.in.l. beredes.§.si quid post.nu.7.ff.de testa.fo.98.

Testes q̄ ꝓducunt parte citata 4 absente l3 in publicatione in personis ipsoū opponere.in.§.4 boc verū.nu.14.in auf.de testi.fo.42.

4 Testes quot regrant ad ꝓbandū cōfirmatione testamēti et adiri possit hereditas.i.l.q ex liberis.§.testamēto.nu.2.ff.de bo.pos.ſm tab.fo.181.

Testes ꝓducti a persona fide digna boni ꝑsumūtur.in auf.vt iudi.sine quoquo suffra.§.eos autē.nu.4.fo.13.

6 Testes examinati contra vnū contra alium faciūt indiciū.in.l.a sentētia. nu.1.ff.de appel.fo.215.

2 Testibus dignioribus⁹ etiam pauciorib⁹ numero creditur magis ꝙ pluribus numero sine ab eadē parte sine a diuersis producant.in.l.ob carmē. §.si testes.nu.1.ff.de testi.fo.154.

1 Testibus duob⁹ affirmantib⁹ q̄ sit ꝙ magis credat ꝙ mille negātib⁹. in.l.diem proferre.§.si plures.nu.3.ff.de arbi.fo.149.

Testibus negantib⁹ q̄ sit ꝙ credat sicut affirmantib⁹.ibi.

5 Testes possunt die feriata ob hominū necessitatē examinari.in.l.j.§.nuntiatio.nu.20.ff.de ope.no.nun.fo.6.

6 Testes examinati in vna instātia non faciūt fidem in alia:si nō sunt publicati.in.l.cum lite.nu.5.ff. iudi.fol.fo.108.

Testes examinati in vna instātia si nō sunt publicati possunt per iudicē alterius instātie publicari in casibus in quibus fidem facerēt si essent publicati.ibi.nu.10.

Testes recepti coram arbitrio faciūt fidem in alia instātia seruata distinctione.l.fi.C.de arbi.ibidem.

Testes examinati cora iudice in vna instātia faciūt fidem in alia si tendit ad eūdem finem inter easdē personas.ibidē.

Testes examinati in vna instantia faciūt fidem in alia instantia inter diuersas personas in illis casibus in quibus sentētia lata inter alios preiudicat.ibi.nu.6.

Testes examinati in vna instātia q̄ possunt in alia produci 4 examinari.ibidem.nu.7.

Testes examinati in vna instantia parte ꝑsente 4 publicati in cōtumacia in alia instātia cōtra easdē personas preiudicāt;secus quo ad alias personas:licet per aliū iudicē possint publicari.ibi.nu.10.

7 Testes q̄ concordant in cōmuni estimatione l3 quilibet de sua deponat probant.in.l.ij.nu.18.C.de rescin.ven.fo.174.

Testes quot requirunt in ☽ctu ab imperio ☽bente:4 quot q̄ peritus cōtrabit.in.§.vt autē.nu.1.in auf.de instru.cau.fo.33.

5 Testes deponētes aliquē possedisse fundū vltimis 3eg mensib⁹ anni probant de toto anno.in.l.possideri.nu.3.ff.de acq.pos.fo.81.

Testes super casu q̄ sint examinādi in loco in quo casus euenit nec tunc partis citatio requirit.in.l.ij.nu.2.4.4.C.de naufra.lib.xi.fo.26.

1 Testes ꝓscripti in principio libri in vno instrumēto an intelligunt repetiti in sequentibus instrumētis.in.l.si quis.in repe.§.si initium.nu.28.ff. de eden.fo.77.

7 Testes rogati dicūt q̄ ad id vocati sunt.i auf.rogati.nu.1.C.ō testi.f.153.

Testes a quibus debeāt rogari.ibi.nu.2.

Testes quibus causis debeāt esse rogati.ibi.nu.3.

Rogatio testiū operat vt etiā inhabilis admittat item ꝙ quis cogat ad testificādū qui alias cogi nō posset.in.§.4 l3.nu.9.in auf.de testi.fo.39.

Testis sibiipsi cōtradicens in suo dicto repellit.in.§.si vero quidā.nu.1. in auf.de testi.fo.39.

Testes q̄ sunt ☽ij siue ab vna parte siue a diuersis quam probationem faciant 4 quibus stetur.ibi.nu.2.

Testes falsum deponētes per quem iudicē puniātur.ibi.nu.4.

1 Testes vocati extra propriā iurisdictionē nō possunt ex alia causa 4 etiā ꝓ reprelsalijs ibi cōueniri.in.l.ij.§.legatis.nu.2.ff.de iudi.fo.152.

Testes existētes in dignitate clericali positi si de mēdacio cōuincunt nō torquent sed de falso puniunt.in.§.si vō ignoti.nu.5.i auf.de testi.fo.39.

Testes diuites pro testimonio ferēdo q̄ torqueant.ibi.nu.6.

8 Testes deponētes de reuocatione testamēti debent cora testatoris iudice deponere.in auf.hoc inter liberos.§.si qs autē.nu.1.C.de testa.fo.18.

5 Testes in testamēto vt dicant rogati dz poni in instrumento testib⁹ rogatis ad hoc.in.l.fulcin⁹.§.qd sit aūt.nu.3.ff.qui.ex cau.i pos.ea.fo.133.

Pars cōtra quā sunt ꝓducti testes in vna instātia an poterit ipsis publicatis dicere se velle stare eoū dicto si iterū reproducant:q̄ non in eadem instātia.in.§.quoniā vero.nu.22.in auf.de testi.fo.40.

Testes anteq̄ publicentur poterunt reproduci vt addāt testificatis.in.§. quoniā vero.nu.24.in auf.de testi.fo.40.

Testes aū publicationē an possint reproduci in cā criminali.ibi.nu.25.

Testes qui ante publicationē reproducunt si dicūt ☽ium eius q̄ primo digerūt cui dicto stetur.remissiue.ibi.nu.26.

Testes qui sponte redire possunt 4 corrigere dictū suū.ibi.nu.27.

Testis qui anteq̄ reuertat ad corrigēdum dictū suū efficit affinis vnius partis nō potest postea admitti sed statur primo dicto.ibi.nu.28.

Testes reprobatorij possunt ꝓduci testib⁹ publicatis.ibi.nu.29.

Testes q̄ possint reprobari etiā quo ad personā.remissiue.ibi.nu.30.

Testis post didicita testificata q̄ non possint produci vt dicta per alios cōfirmet.ibi.nu.31.

7 Qui nō opposuit cōtra personas testiū poterit in alia instātia opponere in.l.si.nu.10.C.de testi.fo.154.

Testes examinati cora arbitro 4 nō publicati possunt per ordinariū publicari.ibi.nu.13.

8 Testes q̄ debeant cognoscere ☽bentes.in.l.fin.§.cum igitur.nu.4.C.de iure delibe.fo.32.

Testes ꝙ non requirant q̄ instrumentū insinuatur vt perpetuo ꝓbet. in.§.sed 4 si.nu.16.in auf.de instru.cau.fo.33.

Testiū numerus adhibēdoū in instrumēto par est cōditio:vel ꝙ multū sciāt vel parū.in.§.oportet.nu.1.in auf.de instru.cau.fo.33.

Testes duo deponētes super cōtractu an ꝓbent cōtractū.in.§.si quis. nu.4.in auf.de instru.cau.fo.31.

5 Testes ad eternā rei memoriā si examinant ꝓpter mortē vel ꝓpter absentiā diuturnā citatio ad domū tūc sufficit:aks nō:4 quo boc intelligat. in.l.oies cautioni.§.ꝓtor ait.nu.17.4.20.de dam.infe.fo.27.

Testes q̄ examinant ante litē cōtestatā ad ordinē cause puta ad ꝓbationē alicuius exceptionis tūc examinari possunt parte absente:idē 4 in actore volēte replicationē ꝓbare.ibi.nu.18.

Testes q̄ examinant post li.cōte.citatio ad domū sufficit.ibi.n.16.4.17.

Testes ad perpetuā rei memoriā si examinant ad effectū alicuius parui preiudicij citatio ad domū sufficit 4 nō requirit latitatio.ibi.nu.20.

Testes si examinant ad perpetuā rei memoriā vbi parat plenū preiudicū regulariter regrit latitatio 4 nō sufficit citatio ad domū.fallit in causa celeritatē desiderāti:4 in causa liberali.ibi.nu.21.

Testes si examinātur in casib⁹ in quib⁹ peruenīri pōt ad diffinitiuā lite nō cōtest.pars debet personaliter citari vel latitatio requirit.ibi.nu.23.

4 Testes nō dicunt ☽ij q̄ sup valore vnus dicit de centū alius de cētum quinquaginta.in.l.fi.§.qui indiuisam.nu.5.ff.de leg.ij.fo.50.

2 Testes ad perpetuā rei memoriā examinari debent cora iudice rei.in.l. societatē.§.arbitrorū.nu.20.ff.ꝓ socio.fo.114.

1 Testes si accusant de falso vel cōtra eos obijciat nō supersedet causa ꝓncipalis:secus si ꝓducens accusat de falso cōtra ipsum excipitur.in.l.si testamentū.nu.3.ff.de peti.heredi.fo.165.

7 Testes discordātes reducūtur ad concordiam verisimilē.in.l.scripture. in.ij.lec.nu.4.C.de fide instru.fo.155.

Testes qui admittantur et qui admissi repellantur.in.§.si vero dicatur.

Universidad del Rosario | Archivo Histórico

nu.1.in auc.de testi.fo.41.
8 Testes de domo sunt idonei ad probandū secreta patrimonij.in.l.fi.ff. licentiā danda.nu.2.C.de iu.deli.fo.34.
1 Testes super nouis capitulis produci possunt post didicita testificata. in.l.officiū.nu.1.ff.de rei vendi.fo.172.
1 Testes quādo possunt examinari ad eternā rei memoriā.in.l.in lege aq lia.ff.si deletū.nu.1.ff.ad.l.aquil.fo.191.
6 Testes non sunt contrarij si vnus dicit ante calendas & alter die calendarum.in.l.qui ante calendas.nu.1.ff.de verbo.obli.fo.12.
5 Testes iurati in termino quando possint extra terminū examinari.in.l. damni.ff.sabini.nu.8.ff.de dam.infec.fo.49.
5 Testes ante lit.conte.quibus ex causis examinantur.in.l.mortis causa. nu.1.ff.de dona.cau.mor.fo.70.
4 Testes quot sufficiant ad probandū iudiciū noue voluntatis.in.l.j.ff. filius.nu.7.ff.de leg.iij.fo.50.
5 Testes quot requirant ad probandū voluntatē defuncti & testato: voluit matrē excludi p tacitā pupillarē.l.l.ij.nu.39.ff.de vul.& pupil.fo.138.
Testes in loco incōpetēti quibus casibus examinari possint:item quando super articulis a iudice reprobatis vel repulsis.ibi.nu.3.
4 Testes & nō pñt produci post terminū datū ad pducēdū nisi pars iuret ad se de nouo peruenisse.in.l.mancipiorū.nu.5.ff.de optio.lega.fo.79.
Testes sigillatim deponere debent qñ singulariter deponunt.in.l.ff qñ nu.3.C.de bo.vacan.lib.x.fo.8.
6 Testes falsos producens an testes cum ipsis possint eodē libello accusari.in.l.nihil.nu.1.ff.de adul.fo.176.
Testes sicut ante lit.cōtest.nō debent recipi ita nec debet aliquis torqueri.in.l.ff quis adulteriū.nu.1.ff.eo.fo.eo.
Testes.gv.requirunt ad probationē alicuius actus in casu.l.vnicuiq. C.de proximis.lib.xij.ibi.nu.2.fo.45.
Testes sup alio articulo & alia exceptione & possunt produci in eadē instāta publicatis attestatiōib⁹.in.ff.qñ vero.nu.4.in auc.de test.fo.40.
Testes post didicita testificata etiā super eisdē articulis in causa appellationis produci possunt.ibi.nu.5.
7 Testes pducere pōt quis super nouis capitulis post didicita testificata. in auc.qui semel.nu.21.C.de proba.fo.147.
Testes an possint produci de nouo super eo & nō digerūt l3 super primo capitulo cōprehendi possint.ibi nu.24.
Testes qñ possint produci post didicita testificata ad reprobationē priorum.ibi.nu.25.
Testis dictū propter corruptionē testis est nullus sicut sna:nec cōsensu partiū hoc potest remitti.ibi.nu.27.
Testis si deposuit super circūstantijs nō cōtentis in capitulo sup ipsis poterunt testes produci post didicita testificata.ibi.nu.28.
Testes in causa appellationis an poterūt produci post didicita testificata super eodem.remissiue.ibi.nu.29.
Testes in alia instantia circa idē post didicita testificata qñ possint produci.ibi.nu.30.
Testes qñ possint produci in causa inquisitionis post didicita testificata. ibi.nu.32.&33.
Si prima examinatio nō valuit poterit fieri scōa examinatio l3 testificata fuerunt didicita.in.d.auc.qui semel.nu.34.C.de proba.
Si prima examinatio nō reperit poterit scōa fieri.ibi.nu.35.
Testes si iudex nō interrogauit poterūt de nouo examinari.ibi.nu.36.
Testes an admittent ad declarationē dictorū post didicita testificata remissiue.ibi.nu.37.
Testes post didicita testificata & potuerint de partiū volūtate admitti. ibidē.nu.38.
Testes qñ producant ante lit.contesta.et nu.8.vbi late distinguit in.ff.et hoc verū.nu.5.in auc.de testi.fo.42.
Testes ad eternā memoriā qñ produci possunt ab actore ante lit.cōtest. & eorū dicta publicētur.ibi.nu.6.&.8.
Testes pducti per reū ante lit.cōtest.& ad eternā memoriā pro sui defensione non publicant.ibi.nu.7.
Testes ad eternā memoriā qñ examinant & timeō de morte vel diutina absentia ipsorū procedit in cā ciuili secus in criminali.ibi.nu.9.
6 Testes falsos plures pducens si ad eundē effectū tēdūt in vna pena punitur secus si ad diuersos.in.l.agraria.nu.4.ff.de termi.mo.fo.146.
3 Testes deponētes vn⁹ in domo alī⁹ iuxta domū an sint cōtrarij et reducantur ad concordiā.in.l.gallus.ff.ille casus.nu.3.ff.de lib.& post.fo.112.
Testes domestici & admittant in rebus que gerūtur in domo vel naui.l. quoties.nu.2.C.de naufra.lib.xj.fo.27.
Testium refrenatio quando fieri possit.ibi.nu.3.
6 Testes qualiter debēt deponere de valore rerū.in.l.ex quibusdā.ff.divi fratres.nu.1.ff.de iure fisci.fo.230.
7 Testes debent iurare partibus presentib⁹ vel absentibus per cōtumaciā in.l.ff qñ.nu.1.C.de testi.fo.153.
Testis si iurauit die iuridico licet deposuerit tēpore feriato valet eius testimoniū.ibi.nu.2.&.10.
Testis si iurauit i termino & posuerit ex termino v3 depositio.ibi.n.3.&.11.
Testes trahuntur inuiti ad testimoniū ferendū & in quibus casibus cogantur venire.ibi.nu.5.&.6.
Testes an eodē mō cogant ventre i ciuilib⁹ sicut i criminalib⁹.ibi.nu.7.

Testes examinātur in secreto.ibi.nu.9.
Testis quādo examinatur altera parte cōtumace est tamen sibi reservatū posse cōtra ipsos opponere.ibi.nu.12.
Testes quādo examinētur.ibi.nu.16.
Testes qui deponūt super scriptura de qua debet fieri comparatio an sit necesse & fuerint inuēti anteq̄ fiat cōparatio.in.ff.si quis.nu.9.in auc.de instru.cau.fo.32.
Quot testes reprobāt instrumentū vel priuatam scripturā3.in.ff.si vero. nu.1.in auc.de instru.cau.fo.32.
Quot testes scripti vel nō scripti debilitāt vel faciat vacillare instrumentum.in.ff.si vero.nu.2.in auc.de instru.cau.fo.32.
Testes examinati ad perpetuā rei memoriā & nō publicentur.in auc.si quis.nu.2.C.de testi.fo.153.
Testes an in omni casu possint examinari ad eternam rei memoriā & qñ. ibidem.nu.3.
Testes super virib⁹ testamēti possunt examinari ante li.cōtest.ibi.nu.5.
Testium examinatio ad eternam rei memoriā potest fieri in omnib⁹ casibus in quibus ad secundum decretum peruenitur contra non latitantem. ibidem.nu.9.
Testes nō debent citari ad locum iudicij qñ plus expēderetur in eūdo & sit valor cause:sed tunc iudex delegat examinationē.in.l.mediterranee. nu.5.C.de anno.tribu.lib.x.fo.11.
8 Testium solēnitatem probandi modus in testamento.in.l.j.nu.2.C.de bono.posses.fm tabu.fo.9.
6 Testes post publicatas attestationes in causa criminali & possint examinari ad offensam & cōsuetudo non seruat.in.l.vnius.ff.reus.nu.1.ff. de questioni.fo.198.
Testes in matrimonio vel in instrumēto dotali qō debeant esse rogati. in.ff.illud quoq; nu.6.in auc.qui.mo.natu.fo.30.
Testis dictū sine iuramēto qñ nō potest imputari parti cur non iurauit facit semiplenā probationē.in.l.solam.in ij lect.nu.5.C.de testi.
Testis nō examinati dictū coram iudice facit fidem quādo parti nō potest imputari.ibi.nu.7.
Testis dictū etiā si nō sequatur sentētia valet.ibi.nu.8.
Testes nō requirūtur in actis.ibi.nu.10.
Testes nō requirūtur in publicatione testiū.ibi.nu.11.
Testes qñ possint per aliū iudicē publicari.ibi.nu.13.
6 Testes in criminali ad defensam etiā publicatis attestationib⁹ qō egamine tur.in.l.vnius.ff.cognituri.nu.3.ff.de qōni.fo.199.
3 Testis negās suum sigillū an faciat vacillare fidem testamenti.in.l.j.ff.si quis neget.nu.1.ff.quēadmo.testa.ape.fo.184.
Testis vnus de ascriptis in testamēto vel instrumēto si ille dicat quādo reddat instrumentū suspectū.ibi.nu.2.&.7.
Testes duo descripti in instrumēto si dicunt dicentes se non interfuisse instrumētū reddit falsum nisi per alios testes approbet.ibi.nu.8.
Testes qñ dicūt se nō recordari an interfuerint vel nō instrumētum remanet validū.ibi nu.9.
Testes si dicunt aliter fuisse scriptū & fuerit actum an instrumētum reddatur falsum.ibi.nu.10.
Testes qō requirant ad impugnādū instrumentū si ex nō descriptis in instrumēto cōtradicūt illi.ibi.nu.12.
Testes nō descripti in instrumēto cōtradicētes instrumēto qualiter habeant deponere.ibi.nu.13.
Testis examinatus a notario si dixit notariū scripsisse & nunc dixit cui stetur.remissiue.ibi.nu.14.
3 Testes quinq; requirunt in pbāda renocatione legati tacita ob inimicitiā vel aliā causam.in.l.heredes.ff.si quid post.nu.3.ff.de testa.fo.98.
Testes quot requirātur in volūtate declaratoria.ibi.nu.4.
3 Testes deponētes vidisse aliqd per riuulum:scz vnus post aliū dicūtur cōtestes.in.l.quereba.nu.5.ff.de testa.mili.fo.162.
6 Testes ita possunt torqueri in inquisitione generali sicut in speciali.in.l. qui fine.nu.4.ff.de questioni.fo.200.
8 Testes debent esse in cōspectu testatoris & nō sufficeret si cortina esset in medio.in.l.si nō speciali.nu.1.C.de testa.fo.16.
Testes examinari possunt coram arbitro & coram eo dicta tenēt.in.ff.et quādo.nu.11.in auc.de testi.fo.41.
8 Testes in testamēto militis qñ debeāt esse rogati.in.l.milites.nu.1.C.de testa.mili.fo.15.
7 Testes ad eternā rei memoriā quando examinētur.in.l.si quis.nu.1.C.de testi.fo.154.
De morte testium qñ dicatur dubitari.ibi.nu.2.
Testes examinātur ad perpetuā rei memoriā in causa bonorū possessionis fm tabulas.ibi.nu.3.
Testes post publicationē testiū possunt super eodē in alia instantia produci.in.l.fi.nu.1.C.eo.
Testis qui fecit examinare potest ipsis stare vel petere & de nouo examinentur.ibi.nu.3.
Testis si iterato examīat⁹ dicat dico put als dixi qd agēdū.ibi.n.6.&.12.
8 Testes rogati dicuntur qui fuerunt adhibiti.in.l.si quis agere.nu.6.C. de codicil.fo.40.
3 Testiū receptio & examinatio quando cōmitti possit.in.l.scire oportet.ff. oportet.el.ij.nu.3.ff.de exeu.tuto.& cura.fo.82.

Receptio

Receptio iuramenti testium an delegetur.ibi.nu.4.
Testium dicta qui recepti sunt absente parte per contumaciā sunt nulla.in.ff.si quis vero.nu.6.in auc.de testi.fo.41.
Cohabitans cum inimico an repellatur a testimonio. in.ff.si quis vero.nu.7.in auc.de testi.fo.41.
3 Testium examinatio an possit committi per iudicem cora quo questio vertitur.in.l.scire oportet.ff.oportet.nu.1.ff.de exeu.tuto.fo.75.
Tertium examinatio & in causa naufragij committi possit quādo agitur contra capientem.in.l.ij.nu.6.C.de naufra.lib.xj.fo.27.
1 Testium dicta non legitime examinata possunt cōsensu partiū approbari.in.l.j.ff.sed si pretor.nu.4.ff.de feriis.fo.71.
7 Testium depositio facta super tenore & amissione instrumenti quomodo fieri debeat.in auc.si quis.nu.6.C.de eden.fo.47.
7 Testiū receptio pōt cōmitti notario & ēt nō habēti iurisditionē de partiū voluntate.in auc.apud eloquentissimū.nu.1.C.de fi.instru.fo.157.
8 Testium dicta non publicata cora iudice qui eos examinauit poterūt publicari ab eius successore nō ab alio.in.l.fi.nu.4.C.de re iudi.fo.79.
Testes & possunt produci etiaz si pars testificata didicitura testibus. in.ff.quoniam vero.nu.7.et.16.in auc.de testi.fo.40.
Renuntiatio sola testium an impediat testium productionem vel reqratur etiam publicatio.vbi qō sola renuntiatio.ibi.nu.8.
Publicatio testium sola non impedit aliam testium productionem.in d.ff.quoniam vero.nu.9.
Petitio quarte productionis facta sine solēnitate de qua ibi quod nō teneat.ibidem.nu.10.
Quarta productio concessa sine solennitate de qua per iudicem an operetur qō testes & eorum dicta teneant.ibi.nu.11.
Petens quartam productionem cum solēnitate de qua ibi si iudex eā non concedit potest appellare nisi denegetur causa cognita.ibi.nu.12.
3 Testium duorum dictum an eneruetur per dictum vnius dicentis cōtrarium.remissiue in.l.j.nu.5.ff.de ven.inspi.fo.43.
4 Testes si deponūt & titi⁹ occidit seiū alij duo & presentes occidit seiū an ambo puniant.in.l.j.ff.non aūt.nu.2.ff.de bo.pos.fm tab.fo.180.
Testium publicatio quādo sit satis est qō iudex dicat dicta eorum pro apertis habenda.in.d.l.j.ff.sufficit.nu.3.ff.eo.
5 Testiū dicta quando pereant instantia perempta.in.l.j.nu.2.ff.de bis que in frau.credi.fac.sunt.fo.139.
Timere de morte vel absentia testium quādo dicatur vt possint testes examinari ante litem contestatam vel que sit alia rationabilis causa.in ff.et hoc verum.nu.11.in auc.de testi.fo.42.
Testiū vtilitas ppter probationes est inuēta.in auc.de testi.nu.1.fo.38.
Falsitatibus testium est obuiandum.ibi.nu.2.
Testium receptio facta per iudicem incompetentem an impediat aliā testium productionem.in.ff.quoniā vero.nu.14.in auc.de testi.fo.40.
Productio quarta testium petita post terminum peremptorij an concedatur.remissiue in.ff.quoniā vero.nu.15.in auc.de testi.fo.40.
In causa inquisitionis an post testificata didicita poterit testes de nouo producere.in.ff.quoniā vero.nu.17.in auc.de testi.fo.40.
Testium examinatio quādo delegari potest & cōmitti.in.ff.illud.nu.3. in auc.vt defun.seu fune.fo.27.
Publicatio testium fit a iudice qui eos examinari facit.in.ff.& quoniā nu.4.in auc.de testi.fo.40.
Testes in causis criminalibus ex causa torquentur.ibi.nu.5.
Quarta productio non admittitur nisi prestito iuramento.et quando. nume.6.& an teneat petitio non seruata solēnitate.in.ff.quoniam vero. nu.1.et.10.in auc.de testi.fo.40.
Testificata quem didicisse quādo certum est non admittitur ad producendum testes de nouo.in auc.qui semel.nu.1.C.eo.ti.
Testium productiones quot admittantur.ibi.nu.2.4.et.7.
Testē an possit qs pducere de nouo post lapsum dilationis.ibi.nu.5.
Testium productorum multitudo qualiter dicatur.ibi.nu.8.
Testes vt examinentur solicitare pertinet ad partem.ibi.nu.9.
Quarta productio qualiter petatur seu dilatio.ibi.nu.10.
Testium dicta an valeāt si quarta productio fuit admissa sine solēnitate.in auc.qui semel.C.de proba.ibi.nu.11.
Testes an possint pduci post renūtiationē vel pclusionē i cā.ibi.nu.12.
Testes possunt produci in causa criminali etiam post renūtiationem & conclusionem cause.ibi.nu.14.et.32.
Testificata didicisse quando quis dicatur.ibi.nu.19.
Testium scripta dicuntur attestationes.ibi.nu.21.
Testificata qui didicit a testificatis per testes partis aduerse an p hoc impediatur de nouo producere.ibi.nu.22.
4 Testimoniū testis se ingerētis nō valet l3 a parte pductus vel a iudice si testificat valet.in.l.post legatū.ff.is vo.nu.1.ff.de bis q. vt indig.f.112.
2 Testes qui non possunt cogi ad testificandum an volentes admittant. in.l.in legibus.nu.2.ff.de testi.fo.153.
Testimonium de visu & nō de audituvalet:& quod de auditu.in.ff.binc nobis.nu.10.in auc.de bere.et falci.fo.4.
Circa reprobationes testium quot productiones testium admittātur. remissiue in.ff.quoniā vero.nu.34.in auc.de testi.fo.40.
6 Testificari qui nō potest inuitus cōtra aliquem nō potest in eū torqueri & tortus non facit indiciū.in.l.j.ff.si seruus.nu.1.ff.de questio.fo.193.
3 Testificata in vna causa quando prosint in alia.in.l.spadonem.ff.qui absolutus.nu.1.ff.de excu.tuto.& cura.fo.81.
3 Testificatio reciproca locum nō habet si habeo.q.de statu cum aliquo. in.l.atblete.ff.amplius.nu.2.ff.de excu.tuto.& cura.fo.80.

Thesaurarius qui tenetur soluere stipendia militib⁹ si habet pecuniam et nō soluit tenetur ipsis ad vsuras quas soluerunt pro habenda pecunia.in.l.inbemus. nu.11.C.de eroga.lib.xij.fo.48.
Thesaurarius marchien.si definit vel moriatur potest solui thesaurario ducatus.in.l.j.nu.1.C.de cano.largi.lib.x.fo.13.
6 Teutonicus illiteratus quando examinatur in iudicio vt testis examinatur per interpretem si duo haberi nō possunt & qualiter cōficiet notarius instrumentū.in.l.j.ff.eadem.nu.4.ff.de verbo.obli.fo.3.

Tignum alienum in iunctum edibus licet ab edib⁹ separari possit sine difformitate vel dāno tamen agi nō potest vt separetur.in.l.sed si proponas.nu.3.ff.de tig.iniun.fo.130.
Teg.de quo in auc.de incest.nup.& eius pena loquitur in relegatione & non deportatione.ibi.nu.16.fo.15.

6 **Timens** ne ab aliquo offendatur potest iudicē adire vt ille sibi caueat.in.l.j.nu.2.C.in qui.cau.lib.xj.fo.47.

7 **Tinctores** corrūpentes pannos in tinctura tenentur:qz eorum culpa factum presumitur.in.l.ij.nu.1.C. de murileg.lib.xj.fo.28.
Idem scriptores et pictores.
Tinctores pannorum debēt reddere pānum tinctum lauatum.in.l.lotas.nu.1.C.de murile.lib.xj.fo.28.

2 **Tyrannus** si cōpulit me pmittere centum & soluo tyrānia durāte qō taliter solutum poterit repeti.in.l. si ob turpem.nu.5.ff.de condi.ob tur.cau.fo.47.

7 **Titulus** nouus superueniēs possidēti facit possidentē possidere ex nona cā.l.l.cogi.nu.6.C.de peti.here.fo.125.
Titulus superueniēs precedente iudicio in petitione hereditatis quādo excludat agentem.ibi.nu.7.
5 Titulus ex inutili contractu licet transferat possessionem non tamē est iustus.in.l.possideri.ff.ex pluribus.nu.3.ff.de acqui.pos.fo.81.
5 Titulus pro dote equiparatur titulo pemptore & est onerosus ex parte viri ex parte mulieris lucrativus.in.l.j.nu.1.ff.pro dot.fo.111.
5 Titulus pro herede quare nō cadat in seruo. remissiue in.l.sequitur.ff. seruus.nu.1.ff.de vsucap.fo.95.
2 Titulus inualidus quādo confirmetur per prestationem postea secutā et quantū tempus requiratur.in.l.cum de.nu.1.ff.de vsur.fo.149.
Titulū allegās & illum approbare intendens ex prestatione diuturna quando possit in futurū agere vt prestetur.ibi.nu.3.et.7.
In seruitutibus realibus vel personalibus contra patientem diuturna patientia titulum presumere facit.ibi.nu.4.
Titulus ex vnica prestatione quādo presumatur.ibi.nu.8.
2 Titulus dotis est onerosus.in.l.fi.nu.5.ff.de condi.sine cau.fo.67.
5 Titulus verus vel putatiuus queritur ad prescriptionē vel vsucapionem.in.l.naturaliter.nu.1.ff.de vsucap.fo.97.
7 Titulus cōtractus non requirit in cessione qñ creditor cedit fideiussori vel correo vel similibus.in.l.j.nu.6.et.24.C.de actio.& obli.fo.137.
3 Titulus datus ex parte viri & filiorū non est lucrativus.in repe.l.si cōstante.nu.67.ff.solu.matri.fo.20.
Titulus quot modis ponatur.in.ff.titulos autem.numero.1.i auc.de manda.princi.fo.17.
8 Titulus si precedit & postea sequatur possessio in dubio presumit possidere ex titulo precedenti.in.l.ij.nu.2.C.de acqui.pos.fo.59.
8 Titulus excusat a percipiendis.in.l.apud antiquos.ff.nos autem.numero.1.C.de furtis.fo.6.
5 Titulus verus vel putatiuus causatus iusto errore nō sufficit ad prescriptionē nisi pbet possessio tradita i casib⁹ in qb⁹ oniū nō acgrit sine traditione i alijs sufficit sola apprehēsio.in.l.celsus.nu.8.ff.de vsuc.fo.105.
7 Titulus nō regrit i prescriptiōe seruitutū.in.l.ij.nu.1.C.de serui.fo.129.
2 Titulus excusat conuentū rei vendicatione a percipiendis:secus in cōuento propria obligatione.in.l.in fideicō.nu.3.ff.de vsur.fo.149.
7 Titulus putatiuus sufficit ad prescriptionem.in.l.proprietatis.nu.4. C.de proba.fo.143.
7 Titulus requiritur vt cessio valeat:& an debeat poni in principio instrumenti.in.l.per diuersas.nu.3.et.4.C.manda.fo.172.
Titulus in cessione qō presumatur vt valeat.ibi.nu.8.
Titulus contractus nihil aliud est quā causa contractus.ibi.nu.9.
Titulus quādo habetur pro non titulo non excusat a fructibus percipiendis.in.l.j.nu.6.C.de fi.instru.fo.6.
5 Titulus in rebus in quib⁹ prescribēdis nō requirit inspicitur tī initiū possessionis.in.l.j.ff.si quis.nu.1.ff.de iti.actuq; priua.fo.156.
7 Titulus rei de quo egcipit quādo presumatur ante litem contestatā.in l.matrem.in.ij.lec.nu.6.C.de proba.fo.145.
7 Titulus pignoris non est sufficiens ad prescriptionem.in.l.nec creditores.nu.1.C.de pig.actio.fo.160.
3 Titulus dotis ex parte viri dicitur onerosus ex parte mulieris lucratiuus.in.l.menia.ff.fundus.nu.1.ff.solu.matri.fo.31.
7 Titulus superueniens possessori qō faciat eū querere dominiū ex pso

v

Universidad del Rosario | Archivo Histórico

na eius a quo habet titulum.in.l.siue apud.nu.26.C.de transac.fo.67.
5 Titulus in seruitute habēte causā discōtinuā q̄ p̄esumit ex ei⁹ allegatiōe cū possessiōe lōgi tp̄is.i.l.j.ſ.deniq̄.nu.6.ff.de aqua plu.ar. fo.45.
Titulus nō p̄obatur ex cursu longi tēporis vbi tractatur de amissione dominij.ibidem.nu.7.
1 Titulus procuratus haberi potest ꝛ quando p̄ofit.in.l.siue autem.numero.1.ff.de publi.fo.179.
1 Titul⁹ qui nō excusat a pcipiēdis.i.l.j3 ꝛ part⁹.nu.1.ff.qō me. cā.fo.125.
5 Titulo p̄obato ꝛ q̄ ille qui mihi cōcessit titulū possidebat rem tēpore quo vēdidit ꝛ demū si p̄obo me possedisse illo p̄esente ꝛ sciente qō traditio p̄esumatur.in.l.celsus.nu.16.ff.de vsuca.fo.105.
Tituli lucratiui qui dicant.in.l.j.nu.5.C.de impo.lucra.lib.x.fo.19.
2 Titulo vniuersali quedam transeunt que non transeunt titulo singulari.in.l.j.nu.2.ff.de fun.dota.fo.157.
1 Titulum p̄obare non valens vere potest hoc reprobare per publicā famam.in.l.at qui natura.ſ.cum me.nu.2.ff.de nego.gest. fo.119.
5 Titulorum ordo in.ff.magis attenditur q̄ ordo titulorum in.C.in.l.j.nu.2.ff.de actio.et obli.fo.173.
6 **Tortura** qō possit repeti quando iudici videtur:et quando. in.l.vnius.ſ.reus.nu.2.ff.de questio.fo.199.
7 Torture cognitio fit cora aduocatis:tortura vero adhibet ipsis absentibus.in.l.nemo.nu.6.C.de sacrosan.eccle.fo.14.
6 Tortura ꝛ executio snie corporalis late in mulierē que peperit differt infra illos.gl.dies purgationis.l.l.p̄egnātis.nu.2.ff.de penis.fo.201.
6 Tortura quādo debet fieri super ingſitione generali vel speciali qualiter fiet interrogatio.in.l.j.ſ.q̄ questionē.nu.1.ff.de questio.fo.194.
3 Jn tortura quis debet de aliquo nominatim interrogari. in.l.p̄ius.nu.1.ff.ad filleia.fo.193.
6 A tortura non est incipiēdū sine indicijs.i.l.j.nu.1.ff.de questio.fo.193.
Tortura icipere debemus a suspectissimo:ꝛ si oēs sunt suspecti a debiliori:ꝛ ab eo a quo magis verisimiliter veritas haberi possit.ibi.nu.2.
Contra testes nō peruenitur ad torturam nisi indicia precedant cōtra reum:ꝛ an contra testes debeāt esse indicia.remissiue.ibi.nu.3.
P̄ius examinādi ꝛ torquendi sunt qui veritatē melius sciūt. in.l. quoties.nu.5.C.de naufra.lib.xj.fo.27.
6 An in his indicijs que requirūtur ad torquendum testem debeat adhiberi illa disputatio circa indicia que requirunt ad torquendum reum. in.l.vnius.ſ.iudex.nu.1.ff.de questio.fo.199.
6 Ad tortura peruenit in subsidiū.in.l.edictū.nu.1.ff.de questio. fo.196.
Tortura adhibet i causis grauib⁹:ꝛ qualiter in pecuniarijs. ibi.nu.2.
6 Tortus nō d3 statim reduci i locū iudicij vt ratificet cōfessionē ꝛ infra quātū tp̄s est arbitramētū.i.l.j.ſ.diuus seuerus.nu.4.ff.de q̄. fo.194.
8 **Totum** omne diuisione legali diuiditur in.xij. partes. in.l. cum questio.nu.1.C.de lega.fo.41.
6 Totum integrale quod fit:ꝛ quid totum vniuersale.in.l.qui vsumfructum.nu.3.ff.de verbo.obli.fo.24.
2 Totū ꝛ ps pōt accipi trib⁹ modis.i.l.re cōiūcti.nu.10.ff. de leg.iij.f.63.
1 Tota dictio habet denotare totalitatem circa eādem rem.in.l.si vnus. ſ.pactus.nu.5.ff.de pac.fo.86.
7 **Traditio** qui operatur in rebus corporalib⁹ operat cessio i incorporalib⁹.i.l.j.nu.8.C.de actio.ꝛ obli.fo.137.
4 Traditio facta per vsufructuariū nō p̄iuat dōm possessione ciuili.in l.sticho.nu.3.ff.de vsufruc.lega.fo.74.
5 Traditio facta a nō domino iudicis autoritate inducit vsucapionem. in.l.cum solus.nu.1.ff.de vsuca.fo.106.
5 Jn p̄scriptione causanda an sicut sufficit error iustus in titulo ita ꝛ in traditione.in.l.celsus.nu.10.ff.de vsuca.fo.105.
5 Traditio an habeā ꝑbare qō fuerit facta ab illo a quo habeam titulus vel sufficiat si ab alio vt p̄scriptio procedat.ibi.nu.11.
6 Traditio sine causa transfert titulum p̄o suo.in.l. sub cōdictione. numero.9.ff.de solu.fo.88.
7 Traditio ficta non operatur traditionem dominij.fallit in ecclesia ꝛ ciuitate.in.l.cum falsa.nu.6.et.7.C.de iur.ꝛ fac.igno.fo.35.
4 Tradere qui tenetur quando debeat tradi taliter qō euelli non possit. in.l.si a substituto.ſ.heres.nu.2.ff.de leg.j.fo.15.
7 Tradere an ꝛ quādo quis possit precise cogi.in.l.si traditio.nume.1.C. de act.emp.et vendi.fo.175.
2 Tradere sibi ipsi qs pōt.i.l.fistulas.ſ.fundū.nu.1.ff.de ꝺhē. emp.f.118.
1 **Transactio** ;tere licet ꝛ morā purgare vsq̄ ad litem cōtestatam.in.l.qui fidem.nu.3.ff.de transac.fo.97.
7 Transactio super alimentis preteritis quare valeat.in.l. de alimētis. in.ij.lec.nu.1.C.de transac.fo.62.
1 Transactio super alimentis p̄ohibetur:nisi cum autoritate p̄retoris.ꝛ quare.in.l.cum hi.nu.6.ff.de transac.fo.95.
Transactionē facta post litem contestatam actori licet penitere: et reo motam purgare.ibidem.
Transactione firmata iuramento si actor cōtrauenit actionem perdit accepta restituit ꝛ pena petitur.ibi.nu.6.
Transactio quādo nō est firmata iuramēto ꝛ actio p̄ima fuit ipso iure sublata tunc actor ab agendo repellitur ꝛ pena petitur.ibi.nu.8.
1 Transactio si est facta inter te ꝛ me ex certa causa expressa ꝛ post agā rei vendicatione nulla causa expressa si excipiat de trāsactione nō impedit litis cōtestatio.in.l.si quis libertatē.nu.11.ff.de peti.here.fo.166.
7 Transactio super eo de quo est iudicatum nō valet.in.l.si causa cognita.nu.1.C.de transac.fo.69.
Transactio q̄ nō possit fieri super instrumēto guarētigiato.ibi.nu.2.
Transactio facta sup iudicato p acceptilationē q̄ nō valeat.ibi.nu.3.
Transactionis species est dupleꝝ.ibi.nu.4.
Transactio si nō valet vt transactio nō valet vt pactū nudū.ibi.nu.5.
1 Transactio sup alimētis si sit cōditio melior alimētandi valet sine autoritate iudicis.in.l.cū hi.ſ.eā transactionē.nu.2.ff.de transac.fo.95.
1 Trāsactio est ℑctus innoiat⁹.in.l.j.ſ.cōuētionis.nu.1.ff.de pac. fo.80.
1 Trāsactio fieri pōt q̄litercūq̄ res sit dubia.i.l.j.nu.2.ff.de trāsac.f.94.
7 Transactio facta bona fide licet super cautione dolo extorta valet.in.l. vna.nu.2.C.de plus peti.fo.115.
1 Transactio trabitur ad futura de quib⁹ aliqua spes suberat de p̄senti quando remittitur quicquid debet vel debebit. in.l. qui cum tutoribus.ſ.ei qui.nu.1.ff.de transac.fo.96.
Qui dicit aliquid esse actū in transactione debet hoc p̄obare: ꝛ qualiter p̄obet excipiens hoc esse actum.ibi.nu.2.
1 Trāsactio ꝛ diuisio idē sunt q̄si.in.l.tres fratres.nu.3.ff.de pac.fo.89.
Transactio ꝛ petitio specialis etiā extra iudicium facta nō p̄iudicat alteri rei vel persone nisi esset de appenditijs.ibi.
Transactio ꝛ petitio generalis quib⁹ casibus p̄iudicet oibus. ibi.
Jn trāsactione vel diuisiōe facta p arbitratorē vt p eā p̄iudicak alteri debet distingui an ꝑsecutio fuerit specialis an generalis. ibi.nu.4.
Transactio restringitur ad speciem petitam si petitio est specialis ꝛ generalis quo ad verba.ibi.nu.6.
1 Transactio facta super legato quod putabam esse de.g. et erat de.xv. non valet.in.l.de bis.nu.1.ff.de transac.fo.95.
Transactio vt valeat super testamēto satis est q̄ transigens sciat tenorem testamenti licet illud non inspexerit.ibi.nu.6.
7 Transactio si est facta in vno capitulo tantū p̄retextu falsorum instrumentorū ꝛ p̄o omnibus capitulis fuit data sententia qualiter rescindi-tur.in.l.si ex falsis.nu.11.C.de transac.fo.72.
7 Transactio impedit processum in casibus in quib⁹ licet trāsigere. in.l. accusationis.nu.3.C.quod me.cau.fo.91.
7 Transactio facta per minorē sine iudicis decreto quādo ei p̄iudicet. in.l.j.nu.2.C.si aduer.transac.fo.97.
7 Transacta facta p̄retextu falsorū instrumētorum quādo sit nulla vel rescindatur:ꝛ quo iure.in.l. si ex falsis.nu.2.ꝛ.7.C.de transac.fo.72.
7 Transactio quādo rescindatur p̄retextu instrumenti de nouo reperti. in.l.sub p̄retextu.nu.1.C.de transac.fo.65.
Trāsactio l3 sit stricti iuris tñ de ea iudicak vt de oi ℑctu stricti iuris liberatorio ꝑm naturā illius actionis sup qua interponitur. ibi.nu.6.
7 Trāsactio facta vt quis remaneat seruus nō valet.in.l.iubemus. nu.1. C.de transac.fo.73.
Trāsactio in causa cōuersionis vel monachationis nō valet.ibi.nu.2.
Transactio in causa matrimonij quādo valeat.ibi. nu.3.
7 Transactio facta cum vno ex pluribus tutoribus seu curatorib⁹ quando p̄osit alijs.in.l.j.nu.2.ꝛ.7.et.9.C.de transac.fo.59.
7 Transactio q̄ tribuat titulum possidenti in re que ex causa transactionis tradtur.in.l.si p̄o fundo.nu.3.C.de transac.fo.69.
7 Transactio quādo ab ea receditur partium cōsensu tollitur ope replicationis.in.l.si diuersa.nu.2.C.de transac.fo.62.
5 Transactio est nomen generale ad omnem cōuentionem per quā a lite discedit:ꝛ ōr contractus innoīatus.in.l.j.nu.2.ff.p̄o emp.fo.108.
6 Transactio facta de raptu an valeat.in.l.q cetu.ſ.et si pater. nu.1.ff.ad legem iul.de vi publi.fo.178.
7 Transactio an valeat quando dolus dedit causam contractui.in.l.sub p̄retextu.nu.2.et.3.C.de transac.fo.66.
7 Transactio facta metu non habetur rata:ꝛ quādo ꝛper quem metū rescindatur.in.l.interposita.nu.1.ꝛ.5.C.de transac.fo.62.
2 Transactio non fit per aquilianam stipulationem super re iudicata.in l.eleganter.nu.4.ff.de condi.indebi. fo.51.
7 Veniēs contra transactionem iuratam reddit data:soluit penā:ꝛ perdit actionem.in.l.si quis maior.nu.7.C.de transac.fo.72.
6 Transactio in qua pupillus est lesus rescinditur etiam parte inuita.in l.pupilli.ſ.si cum pupilla.nu.2.ff.de solu.fo.98.
Transactio facta a tutore non pōt a pupillo rescindi parte inuita parte volente sic quo ad omnes effectus.ibi.nu.1.
Quando a transactione receditur an agi possit actione p̄ima ꝛ qualiter.ibidem.nu.4.
7 Transactio potest fieri ante litis contestationem. in.l. causas. nume.3. C.de transac.fo.63.
7 Transactio si non soluatur an agak actione p̄ima vel p̄scriptis verbis.in.l.cum mota.nu.7.C.de transac.fo.91.
7 Transactio facta boc modo si me heredē feceris libero te qō nō valeat. in.l.cum donationis.nu.4.C.de transac.fo.69.
8 Transactio inutilis non habet vim pacti. in.l. suus heres. nume.2.C. de repudi.heredi.fo.35.
7 Transactio quando p̄orrigatur ad ea de quibus non est cogitatū. in.l sub p̄retextu.nu.1.ꝛ.5.C.de transac.fo.68.

Transactio et.

Transactio ꝛ sententia sunt eiusdem conditionis. ibi.nu.3.
2 Transactio post sententiā que fit ratio q̄ non valeat.in.l.eleganter.nu.1.ff.de condi.indebi.fo.51.
Transactio interposita sup aliquo cōtractu de ea iudicak sicut de 9tractu super quo interponitur.in.l.siue apud.nu.11.C.de transac.fo.66.
7 Transactio si est facta dolo partis nudo verbo agitur actione p̄ima. in.l.si superstite.nu.3.C.de do.fo.92.
7 Transactio facta sup vna re:an p̄orrigatur ad omnem actionē ex qua posset illa res peti etiam ex alia causa an tantum ad p̄opositum.in.l.si de certa.nu.6.C.de transac.fo.69.
7 Transactio quare non dicitur cōtractus nominatus ꝛ ponitur p̄o re:ꝛ quia non habet fines determinatos.ibi.nu.21.
7 Transactio quomodo p̄orrigatur ad ea de quibus nō est lis. in.l. si de certa.nu.2.C.de transac.fo.68.
7 Transactio vt valeat necessario non debet fieri apud acta nec in scriptis.in.l.siue apud.nu.1.C.de transac.fo.66.
Aḡi qō possit ex pacto nudo transactionis.ibi.nu.2.
7 Trāsactio an reuocet p errorē calculi i.l.vna.nu.4.C.de erro.cal.f.73.
1 Transactione facta in causa appellationis videt solū illi instātie renūtiatū ꝛ sntia prima remanet firma si id qō denenit in trāsactione nō impleatur.in.l.tale pactum.ſ.qui p̄ouocauit.nu.1.ff.de pac.fo.90.
6 Transactioni vel alij cōuentioni contrauenientes si est victus potest ad eam redire.in.l.qui rome.ſ.scia.nu.1.ff.de ver.obli.fo.47.
1 Transigi sup incognitis l3 nō possit tñ incognita ex causa trāsactiōis in cōuentione deduci p̄st.in.l.cū aquiliana.nu.2.ff.de trāsac.fo.94.
1 Transigi quādo potest super crimine potest ꝛ in arbitratorem cōpromitti.in.l.non distinguemus.ſ.iulianus.nu.2.ff.de arbi.fo.149.
7 Transigere de causa capitali quare possit ꝛ ad quem effectū.in.l. trāsigere.nu.1.7.8.et.9.C.de transac.fo.63.
Transactio quare non admittitur super adulterio et quando transigi possit.ibidem.nu.2.et.13.
Transactio super criminibus in quibus pena sanguinis nō ingeritur quare non possit fieri.ibi.nu.3.
Transactio quare permissa sit in actione falsi.ibi.nu.4.
Transigi ꝛ pacisci potest super crimine raptus.ibi.nu.12.
Transigi vel pacisci sup crimine p̄iuato qñ possit.ibi. nu.14.16.ꝛ.17.
Trāsactio si fiat sup criminib⁹ ꝑbibitis reus habeā ꝑ ꝑfesso.ibi.nu.19.
Transigere an possint mandantes fieri falsum.ibi.nu.22.
1 Transigi pōt rē iudicatā si sntia ōr nulla si opponit aliqua de exceptionib⁹ q̄ p̄st opponi post sntam.in.l.post rē.nu.3.ff.de trāsac.fo.96.
3 Transigere de crimine capitali potest in p̄iudiciū transigentis ꝛ non aliorum.in.l.diuus.nu.1.ff.ad fille.fo.191.
Transigere an possit de delicto commisso in non faciendo. ibi.nu.2.
5 Transigere nō licet in delictis ad p̄iudicium publicum partium sic. in.l.j.ſ.et post operis.nu.3.ff.de ope.no.nun.fo.7.
6 Translatum videtur de iure fideicōmissi per diuisionē. in.l. qui rome. ſ.quo fratres.nu.1.ff.de ver.obli.fo.47.
7 Translatio si non fiat per vt:sed per dictionem si:an sit cōtractus innominatus.ibidem.nu.24.
8 **Translatio** possessionis fit per officium iudicis in secundum creditorem.in auk.item possessor.numero.6.C.qui poti.in pig.ba.fo.106.
Translatio possessionis in casu.ſ.illud quoq̄.qō possit peti etiā p conditionē ex lege.in.d.ſ.illud quoq̄.nu.5.in auk.de trie. ꝛ semi.fo.18.
4 Translatio inutilis p̄imit legatū.in.l.ꝛ si.nu.1.ff.de adi.leg. fo.102.
1 Transiens per ciuitatem cum re mea potest ibi cōueniri.in.l. sed si postuletur.nu.1.ff.de iudi.fo.155.
7 Transtulit verbum idem importat quod mandauit.in.l.j. nu.26.C.de actio.et obliga.fo.137.
4 **Trebellianica** an cesset i relictis ad pias causas. i.l.j. ſ.ad municipiū.nu.3.ff.ad.l.fal. fo.132.
4 Trebellianica vel falcidia qō bodie habeant locum in testamēto militis.in.l.j.ſ.in filij.nu.1.ff.ad trebel.fo.142.
4 Trebellianica detrabitur contra volūtatem testatoris.in.l. nemo pōt. nu.7.ff.de leg.j.fo.17.
8 Trebellianica nō detrabitur de fideicommisso vniuersali. in auk.simi liter.nu.3.C.ad legem falci.fo.51.
7 Trebellianica potest deduci in vna re concessa filio in peculio p̄fectio.in.l.filium quem.nu.3.et.5.C.fami.bercis.fo.130.
4 Trebellianica cessat in omnibus testamentis in quibus cessat falcidia. in.l.marcellus.nu.2.ff.ad trebel.fo.143.
Trebellianica an possit p̄ohiberi per testatorem:qō sic.ibi.nu.7.
Trebellianica an perdaꝛ p nō confectionē inuentarij:qō nō.ibi.nu.8.
8 Trebellianica qō non perdatur per non cōfectionē inuentarij. in auk. nu.12.C.ad legem falci.fo.51.
7 Trebellianica ꝛ falcidia non est aucta.in auk. nouissima. numero.3.C. de inoffi.testa.fo.120.
Trebellianica an videak ꝑbibita p testatorē q̄ voluit q̄ integra portio deueniret ad talē.in.l.ij.ſ.ad filios.nu.2.C.qñ ꝛ qui. quar.lib.x.fo.18.
4 Trebellianica an in vna re poterit deduci.remissiue.in.l.marcellus.ſ. res que.nu.3.ff.ad trebel.fo.144.
8 Trebellianicam p̄ohibere potest testator ne detrahatur.in auk. sed cū testator.nu.3.C.ad legem falci.fo.51.
4 Victa in trebellianica habēt locum ꝛ in falcidia.in.l.in quartam. nu.1. et.4.ff.ad legem falci.fo.140.
Que imputantur in trebellianicam.ibi.nu.5.
Trebellianica vel falcidia qñ possit in vna re tantū detrahi.ibi.nu.9.
Ratio quare quod capitur extra testamentū nō imputatur in falcidiā nec in trebellianicā sed in legitimam sic.ibi.nu.11.
4 Trebellianū an habeat locū quando qs rogatus est restituere quicqd ex bereditate superfuerit.in.l.si titius.nu.4.ff.ad trebel.fo.152.
Quod non transit ad beredem heredis nō transfertur per trebellianū in fideicommissarium.in.l.si patroni.nu.1.ff.eo.
5 **Treuga** facta iter regē Francie ꝛ regē Anglie si fuit factū pactū q̄ milites regis Fracie possint regnū Anglie intrare vsq̄ ad pascha ꝛ vltra licitū esset vnicuiq̄ militem repertū alterius regis interficere si vnus miles Fracie init in regno Anglie ꝛ intra pascha rediēs mare ipsum retinuit ꝛ remisit in Anglia an possit impune occidi.in repe.l.cesar.nu.13.ff.de publi.ꝛ vecti.fo.56.
5 **Tributum** quid sit:ꝛ quod afficiat rem. in.l.placet. nu.4. C.de sacrosan.eccle.fo.14.
Tributum debens illud portat suis expensis.in.l. mediterranee.nu.1. C.de anno.tribu.lib.x.fo.11.
5 Tributum qō soluik in recognitione vniuersalis dominij nō p̄scribitur.in.l.licitatio.ſ.earum.nu.2.ff.de publi.ꝛ vecti.fo.33.
P̄opter nō soluentes tributa ceteri grauantur.in.l.actores.nu.1.C.de exacto.lib.x.fo.12.
7 Tributa ꝛ gabellas fructuū quod teneatur cōductor qui percipit fructus non dominus qui percipit pecuniā:qui tamē tenetur soluere collectam.in.l.placet.in.ij.lec.nu.40.C.de sacrosan.eccle.fo.15.
Tribunal p̄opzie habet iudex ordinarius non extraordinarius.in.ſ. illo videlicet.nu.1.in auk.de appel.fo.22.
3 Tribunus militū non habet p̄iuilegiū militis nisi sit miles.in.l.quod constitutum.nu.2.ff.de testa.mili.fo.162.
Triēnium de quo in.ſ.distrabuntur quando incipiat currere.in.d.ſ. distrabuntur.nu.6.in auk.de nup.fo.19.
6 **Triticum** dicitur omne qō area teritur.in.l.triticum.nu.6. ff.de verbo.obli.fo.37.
5 Triticaria agens ꝛ obtinens an efficiatur oñs vel habeat vsucapiēdi conditionem.in.l.pomponius.ſ.si iussus.nu.3.ff.de acqui.pos. fo.89.
3 **Tunc** dictio denotat extremitatem tēporis.in.l.in substitutione.nu.1.ff.de vulga.ꝛ pupil.fo.149.
6 **Tumbe** dicuntur casalia que sunt in comitatu que habēt ali quam munitionem puta fossata.in.l. opus nouum. nu.2.ff.de ope.publi.fo.150.
6 **Turbam** quot homines faciāt.in.l.p̄etor.nume.2.ff. vi bono.rapto.fo.135.
5 Turbare aliquem diuersis modis cōtingere potest. in.l.j.ſ. huius autem.nu.3.ff.vti possi.fo.151.
5 Turbans aliquem in fundo p̄o iure seruitutis quod p̄etendit habere in fundo tenetur interdicto vti possidetis.in.l.si duo.ſ. hoc interdictū. numero.1.ff.vti possi.fo.153.
5 Turbari nō potest alius in quasi possessione sui iuris nisi oñs.in.l.naturaliter.nu.1.ff.de acqui.pos.fo.85.
3 Tusci nō tenēt pecunias otiosas:lōbardi sic:vt illas habeāt saluas p dominis suis.in.l.qd ergo.ſ.vsuras.nu.1.ff.de cōtra.iudi.tute.fo.90.
3 **Tutela** nō trāsit ad heredes. in.l.tutela.nu.1.ff.de tute.fo.48.
Tutela legitima trans̄it ad filios:ꝛ quo.ibi. nu.2.
Tutela que defertur matri q̄ fit legitima.in auk.matri ꝛ auie.nume.9. C.quando mu.tute.offi.fun.po.fo.190.
Tutela vitiaꝛ si mr nō renūtiauit secūdis nuptijs ꝛ velleiano.ibi.n.11.
Tutela vitiatur si generaliter nō obligauit oia sua bona ꝛc.ibi. nu.15.
7 Tutela legitima quotupleg.in.l.frater.nu.2.C.de legi.tute.fo.189.
7 Tutela est quadruplex.in.l.j.nu.2.C.de testa.tute.fo.188.
Tutela vna an possit cum alia concurrere:ꝛ cum qua.ibi.nu.3.
1 Tutela defertur p̄oauie sicut matri ꝛ auie.in.l.qui eorū.ſ.affinitates. nume.3.ff.de postu.fo.98.
3 Tutele excusatio regrit septuagita ānos ad excusationē a munere publico sufficiūt qn̄ginta.rōnē vide i.l.ij.nu.2.ff.de excu.tu.ꝛ cu.fo.77.
3 A tutele datione nō appellatur.in.l.scire oportet.nume.2.ff.de excusatu.et cura.fo.81.
7 Tutela testamentaria quare concurrat cum datiua. in.l.j. nume.4.C. de testa.tute.fo.188.
3 Tutela que sit q̄ defertur ex mente ꝛ verbis legis duodecim tabularū. in.l.tutela.ſ.si parens.nu.2.ff.de legi.tuto.fo.53.
Que ex mente et non ex verbis.ibidem.
Que nec ex mente nec ex verbis.ibidem.
Que dicatur fiduciaria.ibidem.
3 Tutela est munus publicū autoritate sed vtilitate p̄iuatum.in.l.atble te.ſ.gentium.nu.1.ff.de excu.tuto.ꝛ cura.fo.80.
3 Tutela datur iure patrie potestatis nō militie.i.l.impuberi.nu.5.ff. de admini.tuto.ꝛ cura.fo.64.
3 Tutela legitima est in bonis adulti.in.l. amicissimos.ſ. lucius.nu.4. ff.de excu.tuto.ꝛ cura.fo.85.

Universidad del Rosario Archivo Histórico

2 Tutela legitima cõpetit tñ filijs adoptiuis.i.l.j.nu.3.ff.de legi.tu.f.53.
3 Tutela cõtinet grauamẽ ex parte tutoris licet ex parte pupilli sit fauorabilis.in.l.certarum.nu.1.ff.de testa.tute.fo.51.
4 Tutela que defertur iuri non est legitima sed anomala.in.l.ij.§.quod si pater.nu.2.ff.ad tertul.fo.186.
3 Tutela denegatur ei qui implicatus est cum fisco. in.l. in confirmãdo. nu.3.ff.de confir.tuto.fo.53.
7 Tutela an vitietur si in tutela dicitur talem progimiorem dedit tutorẽ. in.l.j.nu.1.C.de nego.gest.fo.86.
3 Tutela cedit a die adite hereditat'.i.l.si nemo.nu.1.ff.de testa.tu.f.48.
3 Tutele datio conseruatur per aut.ex causa.C.de libe.preteri.in.l.iure. §.propter litem.nu.2.de testa.tute.fo.51.
Item ea que non possunt dari nisi in testamento.ibi.
3 Quãdo quis dicatur in suam tutelam venire.in.l.cum ex filio.nu.6.ff. de vulga.et pupil.fo.150.
3 Tutele datio an sit iurisditionis vel migti imperij. in.l. muto.§. tutores.nu.1.ff.de tute.fo.47.
1 Tutelam suscepiam recusare quando quis possit.in.l. si ex causa.§. ex facto.nu.1.ff.de mino.fo.134.
3 Tutele datio est imperij ⁊ potest delegari.in.l.inter tutores.nume.5.ff. de admini.tuto.⁊ cura.fo.64.
3 Tutele administratio potest vni ex pluribꝫ tutoribꝫ decerni si alij sint impediti.in.l.legitimos.§.in legitimis.nu.2.ff.de legi.tuto.fo.54.
Tutelã qui petit recte petit ⁊ intelligit.i.administratio tutele. ibi.nu.3.
4 Tutele datio ratione incertitudinis quando valeat. in.l. quidam. numero.4.ff.de reb.dub.fo.104.
3 Quid sit dicere ĩ diffinitiõe tutele vis ac ptãs.i.l.j.nu.1.ff.de tute.f.46.
Proauia ⁊ alij superiores q̃ dimittantur ad tutelã sicut mater ⁊ auia. in.§.ex his.nu.1.in aut.de here.que ab intesta.fo.50.
3 Tutelam quã suscipere debeat si aliquis vocatus a diuersis iudicibus ad diuersas tutelas.in.l.si duas.nu.3.ff.de excu.tuto.⁊ cura.fo.79.
Tutela si peruenit ad casum a quo incipere non potest qõ nõ vitietur. in aut.vt bi qui obli.nu.2.fo.30.

Tutor et curator an dicãtur domini rerum minorum ⁊ ipsorũ minorum.in aut.vt bi qui obli.nu.1.fo.30.

1 Tutor duorũ pupillorũ quis potest esse licet vnus sit actor ⁊ alter reus. in.l.popularibus.§.si plures.nu.4.ff.de procu.fo.109.
Tutor vnus an posset cogere alium ad diuisionem administrationis. in.l.si plures.§.si non dicit.nu.1.ff.de admini.tuto.⁊ cura.fo.59.
3 Tutor dicit dationem nullam ⁊ si est aliqua proponit excusationem.in l.qui testamento.§.item.nu.6.ff.de excu.tuto.⁊ cura.fo.85.
3 Tutor quare non possit dari certe rei sicut bereditati. in.l. certarum. nu.1.ff.de testa.tute.fo.50.
3 Tutor quare habeat actionẽ vtilẽ ℈ tutorẽ ⁊ nõ fideiussor ℈ fideiussorẽ. in.l.j.§.nunc tractemus.nu.5.ff.de tute.⁊ ra.distra.fo.88.
3 Tutor ⁊ curator quomodo differant.in.l. ventri.§.curatorem. nume.1. ff.de tuto.⁊ cura.da.a b bis. fo.56.
3 Tutor teneẽ facere inuẽtariũ.i.l.tutor.q.nu.1.ff.de admi.tu.⁊ cu.fo.60.
Tutor bonorarius facit inuentarium.ibi.nu.3.
Tutor datus ad vnum articulum tantũ puta ad adeundũ nõ tenetur inuentarium facere:cautius tamen est vt faciat.ibi.nu.4.
Tutor ad lites non facit inuentarium.ibi.nu.5.
Tutor qui neglegit facere inuentarium si nihil administrauit nihil ei obijcietur.ibi.nu.7.
Si administrauit ante confectionem inuẽtarij nil obijcitur inuẽtario ipse tamen vt suspectus accusari potest.ibi.
Contra tutorem qui non gessit non potest obijci dolus presumptus ad remouendum eum vt suspectum.ibi.
Tutor si in inuẽtario dicit q̃ credit tales res esse pupilli ⁊ ad eum pertinere qõ sufficiat.ibi.nu.14.
Tutor non ponens omnes res in inuentario quãdo videatur dolo facere.ibidem nu.15.
Contra tutorem iuratur in litem propter dolum verum non ꝓpter presumptum:⁊ ex quibus causis.ibi.nu.21.
Contra tutorem beredem qũo iuretur in litem.remissiue.ibi.
Tutor nõ ℈ aliqd gerere anteq̃ nõ fecerit pfecte inuẽtariũ. ibi.nu.22.
Tutor que habeat facere vt possit administrare.remissiue.ibi.nu.26.
Tutor ante confectionem inuentarij potest expedire illa que dilationẽ non recipiunt.ibi.nu.27.
Tutoris scientia sufficit ad translationẽ iuris deliberandi.ibi.nu.28.
3 Tutor quando condẽnatur in expensis fit executio contra eũ.in.l.quoties.§.sicut.nu.1.ff.de admi.tuto.⁊ cura.fo.61.
Tutor debet agnoscere bonam fidem.ibi.nu.2.
Ite in iudicio.l℈ faciat cõtra pupillũ ℈ veritatẽ respondere.ibi.nu.3.
3 Tutor licet dederit fideiussorẽ pauper ẽ respectu facultatũ pupilli põt tamẽ administrare.in.l.legitimos.nu.8.ff.de legi.tuto.fo.54.
Festa per tutorem in bis que principaliter tendũt ad cõmodũ pupilli qõ teneant:l℈ in eius datione oĩa requisita nõ interuenerint. ibi.nu.9.
Tutor vnius magni patrimonij vel positus in magna administratione excusatur si negotio preponat aliquem factorem sufficiẽtem. in.l.ij. nu.1.C.de condi.lib.g.fo.14.
3 Tutor solus potest delegare noĩe debitoris pupilli si pupillo expedit in.l.potest.nu.2.ff.de auto.tuto.⁊ cura.fo.71.
Tutor solus delegat sine decreto si ĩ obligatione est pecunia.ibi.nu.3.
7 Tutor:curator:procurator:⁊ similes an finito officio poterint testificari.in.l.omnibus.in.ij.lec.nu.7.C.de testi.fo.151.
3 Tutor an possit dari ad vnum articulũ ⁊ an teneatur tunc facere inuẽtarium.in.l.si bereditas.nu.1.ff.de testa.tute.fo.49.
3 Tutor an teneatur a se exigere debitum naturale.in.l.ita autem.§. debitor.nu.1.ff.de admi.tuto.⁊ cura.fo.59.
3 Tutor datus ad hoc vt possit administrare quinq̃ requiruntur.in.l.legitimos.nu.1.et.7.ff.de legi.tuto.fo.53.
3 Tutor dat ĩ casib' in qb' legitim' esse nõ põt ⁊ impedimẽto legitimi cessante cessat datiuus.in.l.si ipuberi.nu.4.ff.de tu.⁊ cu.da.ab bis.fo.56.
Tutor datus cessat legitimo superueniente et satisdante rem pupilli saluam fore.ibi.nu.5.
3 Tutor post tutelã finitam non cõuenitur actione tutele pro rebus non cõcessis q̃ administrauit.in.l.si tutor.nu.1.ff.de tute.⁊ ra.distra.fo.89.
3 Tutor legitimus si desijt an succedat alius vel peruenĩat ad datiuũ. in.l.si quis sub.nu.2.ff.de testa.tute.fo.49.
Tutor datiuus qñ desijt an pueniat ad legitimũ vel dat' ali'.ibi.nu.3.
Tutor si a iudice dat' matre ignorante an valeat datio. ibi.nu.25.
3 Tutor alter nõ potest venire contra tutorem qui non satisfecit de iure vel de facto nisi offerat satisfactionem sed pupillus vel tertius sic. in l.legitimos.§.in legitimis.nu.4.ff.de legi.tuto.fo.54.
8 Tutor solus adit pro infante.in.l.potuit.nu.2.C.de iure deli.fo.29.
Tutor si in inuẽtario bonoꝝ infantis asserat se inuenisse in bonis ius petendi bereditatem ex hoc inducitur aditio.ibidem.
Tutor solus pro pupillo q̃rit bonoꝝ pos.non tñ bereditatẽ. ibi.nu.3.
7 Tutor tenetur facere inuentariũ quãprimum potest.in.l.tutores.nu.1. C.de admini.tuto.⁊ cura.fo.192.
3 Tutor potest cogi ad emẽdum.in.l.tutor qui.§.si post.nu.1.ff. de admi. tuto.et cura.fo.61.
Tutor propter negligentiam in emendo tenetur ad vsuras.ibi.nu.2.
Tutoris negligentia quomodo probetur.ibi.nu.3.
3 Tutor dari potest a comitibus habentibus potestatẽ a principe.in.l.j. nu.3.ff.de tuto.⁊ cura.da bis.fo.54.
Tutor in quo casu datur nõ existenti in iurisditione dantis.ibi.nu.5.
1 Tutor q nõ posuit in inuẽtario oĩa apponẽda accusari põt vt suspect' remoueri ⁊ criminal'r puniri.l.j.§.ité solẽt.nu.2.ff.de offi.pfe.vr.f.33.
Tutor q nõ ponit oĩs res ĩ inuẽtario an p̃sumat esse in dolo.ibi.nu.3.
Tutor a tutela remouetur ratione doli cõmissi in inuẽtario.ibi.nu.7.
3 Tutor quando possit conueniri pro debito alterius.in.l.inter tutores. nu.2.ff.de admi.tuto.⁊ cura.fo.63.
4 Tutor an solus possit repudiare bonorum possess.pupillo delatã. in.l. tutor.nu.1.ff.de bo.pos.fo.164.
3 Tutor dotat sororem pupilli ex eodem patre natam.in.l. cum plures. §.cum tutor.nu.1.ff.de admi.tuto.⁊ cura.fo.61.
4 Tutor datus in testõ quẽ testator scit esse debitorẽ vel creditorẽ ob hoc nõ repellit.i.l.post legatũ.§.mittere.nu.3.ff.de bis qui.vt indig.fo.112.
3 Tutor quãdo dubitatur de mãdato quomodo caueat.in.l.vulgo.nu.1. ff.de admini.tuto.⁊ cura.fo.62.
3 Tutor qñ possit esse testis pro pupillo.in.l.q testõ.nu.2.ff. de testi.f.96.
Tutor habetur loco domini ⁊ iurat de calũnia.ibi.
Tutor si ꝓstituit actorẽ an tũc poterit esse testis ĩ cã ꝑ actore.ibi.nu.3.
3 Tutor filio naturali dari non potest in testamento nisi confirmetur.in l.j.nu.1.ff.de testa.tute.fo.48.
Tutor non datur spurio in testamento.ibi.nu.2.
5 Tutor debet dicere quãdo nũtiat tutorio nomine ita ⁊ defensor administrator ⁊ pater.in.l.j.§.nũtiatio.nu.18.ff.de ope.no.nun.fo.5.
6 Tutor vel curator quãdo stipulatur qualiter cõcipiant stipulationem. remissiue in.l.j.nu.2.ff.de stipu.ser.fo.65.
2 Tutor ⁊ curator equiparanť.in.l.13.§.parui aũt.nu.2.ff.de pecu.f.97.
3 Tutor qñ cogat autorari pupillo.i.l.si tutor.nu.1.ff.de aut.tu.⁊ cu.f.71.
Tutor petitus a matre trãseunte ad secundas nuptias an dari debeat. remissiue in.l.si autem.nu.4.in aut.de nup.fo.21.
7 Tutor vel curator nõ constituunt procuratorẽ sed actorẽ et, de ratione post lit.cõtesta.in.l.neq̃ tutores.nu.1.5.⁊.15.C.de procu.fo.79.
Tutor vel curator sunt quasi dñi.ibi.nu.2.
Tutor ad negotia cõstituit procuratorem.ibi.nu.6.
Tutor quomodo constituit actorem ⁊ quando.ibi.nu.7.
Tutor quando poterit ipe solus renocare procuratorem a pupillo cũ eius autoritate constituto.ibi.nu.13.
Tutores ⁊ curatores ex vna parte equiparanť pcuratorib'.ibi.nu.16.
Tutor vel curator an habeat plenam administrationẽ.ibi.nu.17.
Tutor non potest cedere actionem pupillo cõpetentem.ibi.nu.18.
4 Tutor quãdo pro pupillo testificetur.in.l.carbonianum.§.due autem. nu.2.ff.de carbo.edic.fo.178.
Tutor ⁊ curator pecunias pupillares bodie nõ tenenť fenerari:⁊ si fenerať cui' fit lucrũ in.§.qñ,aũt.nu.1.3.5.7.in aut.vt bi qui obli.fo.30.
Hodie qlibet tutor iurare ℈.in.§. qñ aũt.nu.2.ĩ aut.vt bi q obli.fo.31.
8 Tutor datur filio in potestate propter malos mores patris,in.l.ſi.nu. 2.C.de senten.pas.fo.127.
3 Tutor quãdo et,sub,qua conditione dari possit.in.l.muto.§.sub conditione.

tione.nu.1.ff.de tute.fo.47.
Tutor ante ℈ satisdet est tutor licet administratio differat.ibidẽ.nu.3.
Tutor ⁊ curator possunt se cõponere cũ debitoribꝫ pupilli pauperibꝫ vt minus soluãt.in.l.vltima.nu.3.C.de anno.tribu.lib.g.fo.11.
8 Tutor vel pupillus cũ eius autoritate si dat licentiã creditori ingrediẽdi eius autoritate qñ valet. in repe.l.creditores.nu.5.C.de pign.fo.101.
Quid in alijs personis ⁊ in casibus in quibus translatio possit.esset p bibita ratione persone vel rei.ibidẽ.nu.6.
6 Tutor q fecit sibi reling ĩ testõ illud qõ testator erat pupillo relictur'.ne nec pupillo ad duplũ.⁊ idẽ ĩ q̃libet alio.i.l.titio.n.5.ff. ad muni.f.242.
3 Tutor an sit dñs pupilli.in.l.j.§.nõ põt.nu.2.ff.de excu.tu.⁊ cu.fo.77.
3 Tutor solus nõ adit p pupillo.i.l.pupill'.nu.3.ff.de acq.here. fo.169.
Tutor solus petit bonorũ possess.pro pupillo.ibi.nu.6.
6 Tutor curator ⁊ similes que sit ratio qõ nõ possint acceptoferre. in.l.et per iusiurandum.§.tutor.nu.1.ff.de accepti.fo.101.
3 Tutori comparenti ⁊ petenti dilationem ad exhibendum pupillũ non datur dilatio.in.l.j.§.sufficit.nu.3.ff.de admi.tuto.⁊ cura.fo.58.
Tutor semper iurat de calũnia quãdo pupillus cõuenitur.ibi.nu.6.
Tutor potest per se in iudicio cõparere licet iudicium sit suscepti3 per pupillum cum tutoris autoritate.ibi.nu.8.
Tutor si citatur ⁊ non cõparet hoc casu non est contumax.ibi.
3 Tutor ĩ interponẽdo autoritatẽ d3 log.i.l.j.§.mut'.nu.1.ff.de tute.f.46.
Tutor post tutelã si efficit surdus vel mutus desinit esse tutor. ibi.n.3.
Tutor non põt esse intelligens solum ad motum labiorum. ibi.nu.4.
3 Tutor si in inuẽtario dicit q̃ credit ĩ bereditate esse talẽ ⁊ talẽ rẽ q̃ fuerũt de bereditate talis iducit aditio.i.l.gerit.n.34.ff.de acq.here.f.182.
Tutor poterit adire si infanti cõpetit ius adeundi per ius deliberãdi ad eum transmissum ex persona alterius.ibi.nu.35.
Tutor in prestanda autoritate an necesse habeat loqui.ibi.nu.36.
7 Tutor qñ pueniat ex psona alteri'.i.l.ex psona.nu.2.C.de pba. fo.143.
Tutor excusatur si contutor tpe finite tutele erat soluendo. ibi.nu.3.
7 Tutor si fuit datus a iudice matre ignorante an teneat datio.i aut.matri ⁊ auie.nu.18.C.quãdo mu.tute.offi.fun.po.fo.191.
2 Tutor vel quilibet administrator ex sola scriptura in causa mutui qõ fiat debitor ⁊ ex causa bac sibi soluere possit.⁊ ibi an in omnib' causis. in.l.singularia.nu.7.ff.si cer.peta.fo.13.
2 Tutor potest dari rebus existẽtibus in certa villa. in.l.certarum. nu.2. ff.de testa.tute.fo.51.
Idem in certa ciuitate.ibidem.
7 Tutor vel curator põt cogi vt rideat.i.l.eũ q res.nu.3.C. de pcu.f.78.
Tutor vel curator cõtumax põt vt suspectus remoueri.ibi.nu.4.
7 Tutor nõ potest esse possidens res minoris. in aut. minoris. nume.7. C.qui da.tuto.vel cura.fo.189.
7 Tutor testamentarius cõfirmatiuus an sit datiuus vel testamẽtarius. in.l.neq̃ per epistolam.nu.2.C.de confir.tuto.fo.188.
3 Tutor suspectus ℈ a die postulationis ⁊ ei per iudicẽ interdicitur administratio.in.l.decreto.nu.1.ff.de suspec.tuto.fo.74.
An talis interdictio fiat a die mote litis.ibidem.
3 Tutor excusatur quãdo fit questio de statu vel bonis.in.l.athlete.nu.3. ff.de excu.tuto.fo.74.
3 Tutor vn' qñ ꝑ alio teneat.i.l.si pupill'.nu.2.ff.de admi.tu.⁊ cu.f.65.
3 Tutor vel curator qñ,pmittit scienter illo ad qõ sit pupillũ vt adultũ nõ posse ꝙueniri ipe teneť.in.l.cũ post.§.q cũ.nu.1.ff.de admi.tu.⁊ cu.f.65.
3 Tutor qñ repetat expẽsas factas pro pupillo in plus quã habeat ĩ facultatibus.in.l.qd ergo.nu.1.ff.de contra.iudi.tute.fo.90.
3 Tutor an remoueri debeat ꝓpter inimicitiã ffis pupilli vel trãuersaliũ relinquit arbitrio iudicis.i.l.tutor.§.si tutor.n.1.ff.de suspe.tu.f.73.
7 Si aliqs ex tutoribus testamẽtarijs vel legitimis remouetur an sit locus datiuo vel sequenti legitimo.in.l.j.nu.5.C.de testa.tute. fo.188.
Tutor sub conditione quare detur a testatore ⁊ non a iudice.ibi.nu.7.
Tutor si recipit ꝑ pupillo vsuras an ipse restituat vel pupillus. in.§. quoniã autem.nu.4.in aut'. vt bi qui obli.fo.31.
Tutor vel curator si negotiať cũ pecunia minoris ad qd teneať.ibi.n.6.
Tutor vel curator q̃ satisdare debeãt rem pupilli saluam fore nisi testamentarius ⁊ quando datiuus.ibi.nu.8.
2 Tutor nõ cogitur prestare iuramentũ affectionis sed calumnie ⁊ veritatis si eam scit.in.l.videamus.nu.2.ff.de in lit.iurã.fo.38.
Tutor est quasi dominus.ibi.nu.4.
3 Tutor quãdo conuenitur pro neglectis quãdo non gerens teneatur.in l.j.§.vsq̃adeo.nu.2.ff.de tute.⁊ ra.distra.fo.88.
3 Tutor qui gessit tenetur actione directa nõ gerens vtili.in.l. ita tamẽ. §.gessisse.nu.2.ff.de admi.tuto.⁊ cura.fo.59.
Tutor qui gessit postea cessat remouetur vt suspectus.ibi.nu.3.
3 Tutor expẽsas factas in lite bona fide pro pupillo repetit.i.l.j.§.si pupillus.nu.1.ff.de tute.⁊ ra.distra.fo.88.
Tutor remotus tanꝫ suspectus repetit expensas a pupillo factas vt defenderet.ibidem nu.2.
Tutor pauper an debeat ali a pupillo.ibi.nu.3.
3 Tutor simpliciter cõtrabẽs in re pertinente ad pupillũ intelligit tutorio noĩe.in.l.post mortem.§.tutor.nu.1.ff.qñ ex fac.tu.vel cura. fo.72.
Tutor vel alius gestor necessarius cõtrabens quãdo videatur nomine proprio vel tutorio nomine contrabere.ibi.nu.2.
6 Tutor an ⁊ qñ tutorio nomine dicatur facere ad hoc vt pupillus teneatur.in.l.si quis.§.sed ⁊ si cum tutor.nu.1.ff.iudi.sol.fo.109.
Tutor babeť vt extraneꝰ in bis q̃ nõ sunt de administratione.ibi.nu.3.
3 Tutor an sit legitimus frater fratri.in.l.tutela.§.si patres.nume.1.ff.de legi.tuto.fo.53.
3 Tutor dari põt in diem feriatã in bonorẽ dei si non detur ex inquisitione.in.l.nec mãdante.§.dari põt.nu.1.ff.de tu.⁊ cura.da. ab bis.fo.55.
Tutor potest dari ad vnum articulum tantum etiam exꝑresso hoc. in l.impuberi.nu.1.ff.eo.
Tutor non est necessarius ad adeundam bereditatem.ibi.nu.2.
Idem in restitutione trebellianice.ibi.
Tutor solus nõ adit bereditatẽ qñ pupillus est maior ĩfante.ibi.nu.3.
3 Tutor repetit expẽsas a pupillo q nibil babebat si postea effect' ẽ locupletior.i.l.ius alimẽtoꝝ.§.l3 si.nu.7.ff.vbi pup.edu.vel mo. debe.f.87.
3 Tutor si stipulatur quomodo debeãt cõcipi verba.in.l.quoties.numero.4.ff.de admini.tuto.⁊ cura.fo.61.
Tutor qñ teneať a se exigere debitũ naturale.eo.ti.⁊.l.§. item si.nu.1.
6 Tutor habet administrationem generalem etiam ad lites. in.l. boc iure.nu.3.ff.de solu.fo.96.
3 Tutor ouratẽ tutela potest a pupillo conueniri rei vendica.in.l.q babet.§.si pupillus.nu.1.ff.de tute.fo.46.
Tutor quando possit dari infanti ad litem.ibi.nu.4.
7 Tutor an minor condẽnetur quando non defenditur. in.l. cum minores.nu.3.C.si aduer.rem iudi.fo.95.
Tutor vel curator si a principio fuit in causa postea in processu nõ fuit citatus sed minor cum alio eius curatore an sentẽtia valeat. ibi.nu.5.
3 Tutor rem alicui venditã si ille nõ soluat pretium potest retinere si ipe tantũdem de suo expẽdit in vtilitatem pupilli ⁊ vẽditio iuste facta fuerit.in.l.tutor rerum.nu.1.ff.de admi.tuto.⁊ cura.fo.67.
3 Tutor suspectus quando sit remouendus vel ei dandus curator.in.l.si tutor.nu.1.ff.de suspec.tuto.fo.73.
Tutor de suspecto accusato qñ sit ei ĩterdicẽda administratio. ibi.n.3.
5 Tutor qui promisit vtilia facere ⁊ inutilia pretermittere dicitur defensionem promittere.in.l.pretor ait.nu.2.ff.de ope.no.nun.fo.24.
3 Tutor iubet p epistolã.in.l.si p epistolã.nu.2.ff.de acqui.here.fo.174.
4 Tutor nõ potest cedere actionem pupilli.in.l.restituta.§. pupillus.numero.1.ff.ad trebel.fo.151.
3 Tutor quãdo babeat actionem vtilem contra contutorem sine cessione.in.l.alterius.§.non idcirco.nu.1.ff.de tute.⁊ ra.distra.fo.90.
3 Tutor quando remoueatur vt suspectus ex cognitione incidenti. in.l. tutor.§.preterea.nu.1.ff.de suspec.tuto.fo.73.
7 Tutor negotiãs cum pecunia bereditaria in dubio presumiť quod nomine cõmuni.remissiue in.l.si patruus.nu.8.C.cõia vtri.iudi.fo.132.
3 Tutor quãdo dicatur remotus ob turpem vel ob dolum.in.l. be enim. nu.3.ff.de suspec.tuto.fo.73.
3 Tutor datus in testamẽto si accepit legatum compellitur esse tutor.in l.nefennius.nu.3.ff.de excu.tuto.⁊ cura.fo.84.
3 Tutor bonorari' qs dicať.i.l.iure.§.bonoris.nu.1.ff. de testa. tute.f.51.
5 Tutor an possit tutorio nomine sibi vnam rem tradere. remissiue in.l. j.nu.20.ff.de acqui.pos.fo.79.
Tutor ⁊ curator qui nõ babent speciale mandatum non possunt possessionem ficte tradere.ibi.nu.24.
8 Tutor si rem pupilli obliget ⁊ pecuniã in vtilitatem pupilli nõ cõuertat nõ valet obligatio.in.l.si in rẽ.nu.2.C.si alie.res pig.da.fit.fo.105.
6 Tutor an succedat nullis extantibus agnatis excluso fisco.in.l.quo tutela.nu.1.ff.de reg.iur.fo.261.
3 Tutor quando possit emere rem pupilli.in.l.pupillus.§.item ipse.nu. 4.ff.de auto.tuto.⁊ cura.fo.70.
2 Tutor nõ potest promittere in instrumẽto stare simplici verbo aduersarij de expensis ⁊ dãno.in.l.in iurandi.nu.1.ff.de iureiur.fo.36.
3 Tutor faciens inuentarium alteri nolenti facere an teneatur illud ostẽdere.in.l.actus.nu.1.ff.de admi.tuto.⁊ cura.fo.62.
3 Tutor an possit accusari de suspecto per procuratorem.in.l.plane.nu. 1.ff.de excu.tuto.⁊ cura.fo.84.
Tutor suspectus non excusatur per procuratorem.ibi.nu.2.
Tutorem petere debentes si sunt in exilio quod excusantur.ibi.nu.4.
7 Tutor debitor pupilli ex mala administratione quãdo possit ꝑ pupillo conueniri.in.l.j.in.ij.lec.nu.1.C.quãdo fil.vel pniu.fo.140.
6 Tutor accusare põt nomine pupilli ⁊ debet dicere qõ accusat causa pupilli ⁊ pro pupillo.in.l.diuus.nu.1.ff.ad turpil.fo.191.
3 Tutor datus in testamẽto a patre quando debeat cõfirmari.in.l.tutores.§.si queratur.nu.1.ff.de confir.tuto.fo.53.
Tutor datus a matre in testamento qualiter confirmetur. ibi.nu.2.
Tutor datus ab extraneo an confirmetur.ibi.nu.4.
3 Tutor ad hoc vt teneatur requirere cõsiliũ alterius etiam testatore inbente quid requiratur.in.l.titium.nu.1.ff.de admi.tuto.⁊ cura.fo.66.
3 Tutor acquirẽs aliqd stipulãdo vel emendo simpliciter an pupillo an sibi acqrat.in.l.post mortẽ.§.tutor.nu.7.ff.qñ ex fac.tuto.vel cura.f.72.
6 Tutor nõ potest facere nec recipere acceptilationem.in.l. per procuratorem.nu.1.ff.de accepti.fo.101.
6 Tutor datus a iudice maiore non satisfdat: secus datus a minore. in.l. j.nu.2.ff.rem pupil.sal.fo.106.

Universidad del Rosario | Archivo Histórico

Tutor vt possit administrare que sint requisita.ibi.nu.3.
2 Tutor legitimus an preferatur datino.in.l.j.nu.2.ff.de pecu.fo.96.
7 Tutor ꝛ curator non defendens minorem remouetur a tutela.in.l.fin. nu.1.C.de admi.tuto.ꝛ cura.fo.192.
Tutor pro defensione pupilli potest bona pupilli obligare.ibidē.in.§. omnem autem.nu.6.
Tutor debet in tutela promittere quod defensionem subibit ꝓ pupillo.ibi.in.§.bis que.nu.7.
3 Tutor contrahens cum pupillo quando obliget ipsum.in.l.j. nume.3. ff.de contra.iudi.tute.fo.90.
Tutor quas actiones habeat cōtra pupillū ꝓ gestis ꝓ ipm. ibi.nu.4.
8 Tutor accusat nomine pupilli ꝛ tenetur de calūnia:ꝛ de euidēti.in.l.ij. nu.2.4.et.6.ff.de bis qui.vt indig.fo.38.
4 Tutor restitutionem de re sibi debita sibijpsi facere potest.in.l.j.§. fuit quesitum.nu.2.ff.ad trebel.fo.142.
3 Tutor datus in testamēto ꝛ confirmatus an dicatur datiuus an testamentarius.in.l.j.nu.5.ff.de confir.tuto.fo.52.
Tutor cōfirmaꝫ ꝓferꝫ legitimo admittit tū secū aliū datiuū.ibi.nu.6.
6 Tutor qui testator iussit rē vēdere titio an possit vēdere sine decreto sal tē qñ ē vtile pupillo.qō sic.l.l.q rome.§.coberedes.n.5.ff.de ṽ.ob.f.47.
7 Tutor an teneatur dare copiam inuentarij aduersario pupilli.in.l.qō plerūq.nu.3.C.de ali.pupil.ꝓestan.fo.193.
8 Tutor potest semper accusare tutorio nomine.in.l.ij.nume.1.C. qui accusare non pos.fo.121.
Tutor nō debet dare copiam inuentarij quando ab eo petaꝫ magime mobilium:ꝛ quādo.in.l.ij.nu.11.C.qñ ꝛ qui.quar.pars.lib.g.fo.18.
3 Tutor nō legitime datus nō pōt administrationē deferre nisi aliū faciat dari legitime.in.l.tutores.§.curatores.nu.2.ff.de admi.tu ꝛ cu.f.64.
3 Tutor datus inutiliter qui permisit se cōfirmari nō potest se excusare. in.l.caius.nu.1.et.2.ff.de excu.tuto.ꝛ cura.fo.82.
3 Tutor vel qlibet administrator reddēs rōnes teneꝫ etiā reddere libū alis ꝓra eū iuraꝫ l litē.in.l.j.§.officio.nu.2.ff.de tute.ꝛ ra. distra.fo.88.
Tutor quādo teneatur ad exhibitionem librorum.ibi.nu.3.
Contra tutorem non edentem rationes iuratur in litem.ibi.nu.4.
Tutor ꝛ alius gerēs tenetur reddere computa singulo anno.in.l.missi. nu.9.C.de exacto.lib.g.fo.12.
3 Tutor an cogaꝫ administrare.in.l.j.nu.1.ff.de admi.tu.ꝛ cura.fo.58.
Tutor vt administret qualiter cogendus sit.ibi.nu.2.
Tutor cogitur administrare officio iudicis nec libellus nec ordo iudicij requiritur.ibi.nu.3.
Tutor si vult gerere ꝛ alius nō admittit quo puideaꝫ tutori. ibi.nu.4.
3 Tutor qui fuit cōfirmatus quādo possit se excusare. in.l. scire oportet. §.oportet.nu.2.ff.de excu.tuto.ꝛ cura.fo.81.
6 Tutor quādo accusat de morte patris pupilli dz dicere tutorio nomine pupilli.in.l.certis.§.pupillus.nu.4.ff.de accusa.fo.156.
Tutor potest accusare tutorio nomine pupillor ꝛ etiā tanq̄ cōsanguineus defuncti licet tenetur eligere ad petitionem conuenti. ibi.nu.6.
7 Tutor potest vendere frumētum ꝛ vinum nec tenetur mittere illud ad alium locum.in.l.fi.§.bis que.nu.8.C.de admi.tuto.ꝛ cura. fo.192.
6 Tutor quare cogaꝫ gerere.l.l.nō quasi.nu.2.ff.ré pupil.sal. fo.fo.106.
Tutor qui non gessit potest conueniri hac stipulatione.ibi.nu.3.
3 Tutor datus in testamēto imperfecto quod debet petere se cōfirmari. in.l.quia a patre.nu.3.ff.de confir.tuto.fo.52.
Tutor datus in testamento minus solēni si petit se confirmari ꝛ iudex negligat poterit administrare.ibi.nu.4.
3 Tutor contumaꝫ potest remoueri ordine scripto.in.l.impuberibus.§. item si quis.nu.1.ff.de suspec.tuto.fo.73.
3 Tutor de culpa an teneatur.in.l.cbirographus.nume.3.ff. de admini. tuto.et cura.fo.68.
6 Tutor nō potest se liberare se principaliter autore sed in cōsequētiā sic: et principaliter per solutionē.in.l.tutor.nu.2.ꝛ.4.ff.de fideiuſ.fo.81.
6 Tutor potest pecuniā pupilli mutuare sine decreto.in.l.si eꝫ legati causa.nu.5.ff.de verbo.obli.fo.13.
3 Tutor qō sit tutor etiam anteq̄ satisfdet vel inuentarium faciat. in.l.j. numero.2.ff.de tute.fo.46.
3 Tutor qui nō potuit collocare pecuniā pupilli sed suā sic nō est in culpa si suā collocauit.in.l.tutor.§.nō est.nu.1.ff.de admi.tuto.ꝛ cu.fo.61.
7 Tutor litigans quando teneatur satisdare.in.l.si tutor. nu.2.C. in quibus in integ.resti.non est necef.fo.98.
8 Tutor an statim sit petēdus vel sufficiat ꝙ infra annū. in.l.sciant.nu.1. C.de legi.here.fo.54.
3 Tutor an possit dari ꝓ delegatū.l.l.j.nu.1.ff.de tu.ꝛ cu. da ab bis.f.54.
8 Tutoris sciētia ꝙ nō inducat transmissionē iuris deliberandi ꝛ adeūdi hereditatē minori delatā.in.l.si infanti.nu.12.C.de iure delibe. fo.31.
6 Tutoris presentia an reqraꝫ quando curator substituitur in locū eius. remissiue in.l.quod si forte.§.quid ergo.nu.1.ff.de solu. fo.88.
Tutori solui non potest quando sibi est datus substitutus.ibi.nu.3.
3 Tutoris datio facta a iudice sine inquisitione an valeat.in.l.si.nume.1. ff.qui pet.tuto.vel cura.fo.58.
7 Tutoris datio non invalidatur licet inuentarium nō fuerit cōfectum legitime a tutore.in.l.si.nu.3.C.de magi.conue.fo.195.
Tutor vendēs rē estimatam publica autoritate licet plus valeat exc⁹satur:ꝛ quando.ibi.nu.4.
1 Tutoris suspecti cognitio qñ pertineat ad iudicem causarum criminaliū:ꝛ qñ ciuiliū.in.l.j.§.item solent.nu.5.ff.de offi.ꝓfec.ur.fo.33.
1 Tutoris datio semp est mixti iperij.l.l.j.nu.6.ff.de iurisd.om.in.fo.47.
3 Tutoris excusatio an sit in scriptis ꝓponenda.in.l.scire op3.§.oportet.el.ij.nu.1.ff.de excu.tuto.ꝛ cura.fo.82.
Tutoris excusationis causa non delegatur.ibi.nu.2.
1 Tutoris cōtumacia quando noceat pupillo.in.l. vna.§. si procurator. nu.6.ff.si quis ius di.non obtē.fo.57.
Tutor qui eligit litē calūniosam pōt solus in expensis cōdēnari.ibi.
2 Tutoris datio in qua erratum est ratione etatis quando sit nulla. in.l. scie.nu.1.ff.de tuto.ꝛ cura.da.ab bis.fo.56.
3 Tutor datus coadiutori tutor quanto tempore duret.in.l.solet.numero.1.ff.de tute.fo.47.
Tutorem dandi modus habenti.ibi.nu.2.
Tutoris impediti in locum curator siue coadiutor datur.ibi.nu.3.
3 Tutoris datio facta a iudice alio petente non facta mentione de matre an valeat.in.l.tutor.nu.4.ff.de tuto.ꝛ cura.da.ab bis.fo.55.
Si in petitione tutoris est facta mentio de matre an ipsa debeat requiri.ibidem numero.5.
3 Tutoris presentia an sufficiat si tacet.in.l.j.§. tutor si innitus. nu.2.ff. de auto.tuto.ꝛ cura.fo.69.
Tutoris presentia ꝛ taciturnitas an sufficiat in actibus minorum.in.l. etiam.nu.1.ff.eo.titu.
3 Tutoris autoritas debet statim sequi nō ex interuallo.in.l.in repudiāda.§.iussum.nu.3.ff.de acqui.here.fo.171.
5 Tutor iurat de calūnia non pupillus sed in iuramento veritatis iurat pupillus si iudicium fuit ceptum cum eo tutore autore.in.l.certum confessus.nu.3.ff.de confef.fo.130.
Tutoris autoritas qō etiā requiraꝫ in his in quibus pupillus habet personam legitimā.in.l.certum confessus.§.in pupillo.nu.1.ff.eo.
Tutoris datio in testamēto nullo ex causa exheredationis cōseruatur per dispositionem cōstitutionis.vt cum de appel.ꝛ per auc.ex causa.in §.fine igitur.ibi.nu.7.fo.48.
4 Tutor datus a matre filio instituto confirmaꝫ cū minore inquisitione quā qñ filiꝰ nō est institutus.in.l.peto.§.mater.nu.2.ff.de leg.ij. fo.42.
3 Tutore emēte aliquid de pecunia pupilli efficitur ipsius pupilli. idem in ecclesia ꝛ milite.in.l.si tutor.nu.1.ff.qñ ex fac.tuto.vel cura. fo.72.
3 Tutore bānito ꝛ eius bonis confiscatis ꝙ tutela finiatur et agi possit actione tutele.in.l.si tutor.§.si tutori.nu.1.ff.de tute.ꝛ ra.distra.fo.89.
4 Tutore male litigāte potest ipse ꝛ etiam pupillus condēnari in expensis:ꝛ cōtra quē fiet executio.in.l.q solidū.§.etiā.nu.3.ff.de leg.ij. fo.46.
3 Tutori inutiliter dato in testamento non imputatur si non gerit nec se confirmari petit.in.l.impuberi.nu.1.ff.de tuto.fo.64.
Tutori nō imputaꝫ si nō exegit debitū in quo oportebat eū plus expē dere q̄ id qđ peciperet.l.l.mediterranee.nu.2.C.de anno. trib.li.x. fo.11.
Idem si non fecit inuētarium quādo plus expenderet in eius cōfectione quam esset vtilitas.ibi.nu.3.
3 Tutori nō possunt imputari munera nuptialia missa sorori pupilli si sine dedecore illa euitare nō poterat.in.l.tutor.§. in soluendis. nume.1. ff.de admini.tuto.ꝛ cura.fo.61.
3 Tutor si in testō est datꝰ minus soleniter imputaꝫ succedētib⁹ ab intestato si nō petūt ipm cōfirmari.in.l.ij.nu.4.ff.qui pe.tuto. vel cura.fo.57.
Tutores duo quādo sunt legitimi in eodem gradu an vnus excusetur per alium.ibi.nu.5.
Excluso primo a successione propter negligentiā petendi secūdus non babet necesse petere tutorem.ibi.nu.7.
3 Tutores si sunt dati duo eiusdē nominis quis eorum in veritate erit tutor.in.l.duo sunt.nu.1.ff.de testa.tute.fo.52.
7 Tutores vel curatores plures etiā quādo administratio est diuisa qūo et qualiter teneantur.in.l.j.nu.1.C.de transac.fo.59.
Tutores vel curatores plures habēt a.l.quatuor beneficia. ibi.nu.3.
Tutores seu curatores plures quādo conueniunt an inter eos habeat locum beneficium ordinis.ibi.nu.4.
6 Tutores honorarij dicunt dati causa honoris sui.in.l. quod si forte.§. sunt quidem.nu.2.ff.de solu.fo.88.
Tutores honorarij nō cogunt administrare pūt tū si volūt.ibi. nu.3.
Tutori accusato de suspecto est interdicta administratio.ibi.nu.4.
3 Tutores plures an possint simul agere.in.l.decreto.§.si duobus.nu.1. ff.de admi.tuto.ꝛ cura.fo.62.
3 Tutores dati ex ingitiōe an bodie debeāt satisdare:ꝛ cū daꝫ tutor ex īgitiōe dz añ pnūtiari de idoneitate.i.l.tutores.nu.1.ff. de cōfir.tu.f.53.
6 Tutores plures licet nō sint ꝓprie fideiussores tū de iure antiquo exēplo fideiussorū conueniebant.in.l.reos.nu.2.ff.de duo.reis. fo.61.
Tutores:curatores:vel administratores ciuitatis plures si vnus soluit qua actione repetat ab aliis.remissiue.ibi.nu.4.
8 Si vnus ex plurib⁹ tutorib⁹ curatorib⁹ ꝛ administratorib⁹ ciuitatis solvit.qualr ab alio repetat.i añ.buc ita.nu.71.C.de duo.reis stip.f.114.
3 Tutores plures quando pronocant ad satisdationem quis prefertur. in.l.testamento.nu.1.ff.de testa.tute.fo.51.
Qui tutores satisdent.in.l.si nemo.§.boc edictum.nu.1.ff.eo.fo.51.
3 Tutorem pupillo quis det tum rōne originis domicilij ꝛ fortunarū hꝫ diuersos

diuersos iudices.in.l.pupillo.nu.1.ff.de tu.ꝛ cu.da.ab bis.fo.56.
Tutor vnus qñ possit ꝓ alio esse fideiussor.in.l.roman⁹.nu.1.eo.ti.
7 Tutorem petens si succumbit an repetat expensas.in.l.ij.nu.5.C.de negotijs gestis.fo.86.
6 Tutorē vel fideicōmissariū se in testamēto scribēs valet.in.l.nō putauit.§.si qs sua manu.nu.1.ff.de bo.posſ.cōtratab.fo.167.

C De litera. V.

5 **V**Agabundus est qui non babet certam babitationem ꝛ qui per mundum vagatur.in.l.dies cautioni.§.prętor ait.nu.1.ꝛ.4.ff.de dā. infec.fo.27.
7 Vagabūdus potest cōueniri vbilibet.ꝛ qs sit vagabūdus. in.l.j.nu.5.ꝛ.6.C.vbi de cri.agi opor.fo.117.
4 **Valor** rei qualiter ꝓbabitur.in.l.pretia.§. nōnullam.nu.1.ff. ad le.fal.fo.117.
1 Si nō valet qđ ago vt ago:valet vt valere pōt:qñ tractatur de obligatione inducēda.in.l.j.§.ait ꝓtor.nu.3.ff.de cōsti.pecu.fo.74.
Valor frumenti ꝛ aliarum rerū venalium inspicitur loco publici fori. in.l.septem.nu.1.C.de eroga.lib.xii.fo.48.
2 Valorē ꝛ estimationē rerū ꝓbādi modꝰ habetur respectꝰ ad certā ciuitatem.in.l.nō vtiq̄.§.nūc de officio.nu.3.ff.de eo ꝙ cer.lo.fo.72.
2 Valoris ꝛ maioris ponderis illud qđ est ꝓmittēdū est illis q̄ sunt minoris.in.l.j.nu.4.ff.de pecu.fo.96.
5 Valitudo aduersa ꝓbatur per medicos.in.l.cōtumacia.§.penā.nu.1. ff.de re iudi.fo.125.
4 **Variatio** nō admittitur in electione qñ trabit secū executionem.in.l.apud auſidiū.nu.1.ff.de optio.leg.fo.79.
1 Variatio in eadē instātia nō admittit in alia instantia ꝛ inter diuersas psonas sic.in.l.papinian⁹.§.13 nec ipuberis.nu.2.ff.de inoff.test.fo.160.
6 Variatio quādo admittatur in electione sine declaratione.in.l.quicqd nu.4.ff.de verb.obli.fo.38.
6 Variatio tpis vel loci an faciat videri illud delictū.in.l.denuntiasse.§. quid tamen.nu.3.§.ad le.iul.de adul.fo.173.
3 Variatio qñ admittatur.in.l.de rebus.nu.1.ff.re.amo.fo.28.
1 Variatio nō pmittit electione facta.in.l.si cui.nu.4.ff.de seruitu.f.184.
4 Variatiovsq̄ ad annum circa bereditatem admittitur.in.l.nonnunq̄. nu.1.ff.de colla.bono.fo.173.
2 Varietas loci ꝛ tpis in testibus qñ reꝓbat eorū dicta.in.l.ob carmen §.si testes.nu.2.ff.de testi.fo.154.
1 Varietas seu dubietas qñ est sup aliquo negotio circa interpretationē quid agēdū.in.l.neq̄.nu.3.ff.de legi.fo.16.
3 Varietas loquēdi ꝓ nomē filios vel liberos an attēdatur in idiota sicut in literato.in.l.si qs.nu.3.ff.de testa.tute.fo.48.
6 Variās cōdēnatur in expēsis.in.l.si qs stipu.nu.5.ff.de ver.ob.fo.40.
7 Variare ꝙ qs pōt quādo vna obligatione tenetur ad plures res alter natiue:secus si bꝫ plura iura:qr vnius electione sibi preiudicat in alijs. in.l.vbi pactū.nu.3.C.de trāsac.fo.70.
4 **Vasa** vinaria qñ veniāt in legato vel vēditione vini.in.l.si cui.§. si vinū.nu.1.ff.de vi.triti.ꝛ oleo leg.fo.80.
4 Vasorū nomine veniūt oia vasa apta ad portandū vinum.in.l.vinū.§. illud.nu.1.ff.de vi.tri.ꝛ ol.leg.fo.80.
6 Vas argenteum quando petitur debet poni in libello de qua liga.in.l. in actione.nu.2.ff.de furtis.fo.121.
6 Vas de quo est contentio debet exhiberi testibus vt illud recognoscāt. in.l.qui vas.nu.3.ff.de furtis.fo.125.
3 **Vasallus** in.l.si qs.nu.1.ff.ad fille.fo.191.
Vasallus nō adinuās dñm omnino periturū excusatur.ibi.nu.2.
3 Vasallus vasalli mei an sit vasallus meus.in.l.si qs a liberti.nu.1.ff.de libe.agno.fo.42.
3 Vasallus ad petitionē domini an cogatur fidelitatem alteri ꝓmittere.in.l.ij.nu.14.ff.sol.ma.fo.5.
4 Vasallus ꝙ debeat omnibus filijs dñi iurare fidelitatē mortuo dño. in.l.cum vnus.nu.1.ff.de ali.lega.fo.91.
Vasallꝰ effectꝰ clericꝰ definit esse vasallꝰ nec feudū recupat si definat esse clericus.in.§.sed neq̄.nu.4.in auc.de sanctiſ.epiſ.fo.56.
8 Vasallus cōmittens felonia ꝙ nō noceat filijs antea natis.in.l.ij.nu.4. C.de libe.ꝛ eo.liber.fo.8.
5 Vasallus si dñs decedat pluribus filijs relictis an vni an omnibus iurare debet fidelitatem:remittit ꝙ vni.in.l.de pupillo.§.si pluriū.nu.6. ff.de ope.no.nuntia.fo.10.
1 Si aligs mihi seruiuit longo tēpore tanꝫ vasallus ex hoc non possum agere contra ipsum ꝙ sit meus vasallus.in.l.solēt.§.non vero.nu.9.ff. de offi.procon.ꝛ lega.fo.37.
3 Vasallus alimētat dominum.in.l.alimenta.§.imperatoris.nume.1.ff. de libe.agnoscen.fo.42.
1 Vasallus non potest prorogare iurisditionē alterius iudicis inuito domino.in.l.j.nu.2.ff.de iudi.fo.151.
Vasallꝰ qua pena punitur faciēs aliqd cōtra dñm:ea tenetur si facit cōtra filiū dñi.in.l.j.§.dñi.el.ij.nu.1.ff.ad fil.fo.190.
3 Vasallus non tenetur iuuare dominū iniuste preliantē.in.l.si quis.§.si maritus.nu.1.ff.ad fille.fo.191.
5 Vasallus an poterit seruitum retractare cedendo feudo.in.l.is cū quo nu.1.ff.de aqua plu.arcen.fo.47.
4 Vasallus si cōceditur vinea ꝛ fundus fructib⁹ plenus vasallꝰ habebit etiā vindemiā.in.l.cū filio.nu.16.ff.de lega.j.fo.7.
Vasalli dñi vocari a dño ad seruitiū pstādū.in auc.de collato.n.2.f.55.
5 Vasallo vel emphyteota expulso vi dño cōpetit interdictū vti possidetis cōtra deiscientē.in.l.j.§.qō ait.nu.7.ff.vti possi.fo.152.
6 Vasallo obliquēte an ꝛ qñ filiꝰ amittat feudū.i.l.eū q.n.i.ff.ō iterdi.f.210.
4 Ubi dictio improprie posita facit conditionem.in.l.j.nu.19.ff.de condi. ꝛ demon.fo.115.
5 **Vectigal** exegisse si ꝓbaꝫ quē de qbusdā rebus tpe debito ex hoc nō poterit de oīb⁹ exigere sed de illis tm̄.in.l.si publicanꝰ.§.in vectigalib⁹.nu.4.ff.de publi.ꝛ vecti.fo.51.
5 Vectigal a tributo i quo differat.in.l.j.§.hic titul⁹.nu.1.ff.de pub.f.50.
Vectigalia ꝛ pedagia sunt munera personalia.ibi.nu.5.
Vectigal ꝓ animali soluit multo ꝓ salma soluit o3 salme.ibi.nu.6.
Vectigal ꝓ salma que portatur super aīali soluit o3 salme si ꝓ aīali nil debet solui sēm legē vectigalis.ibi.nu.7.
6 Vectigal dicitur munus patrimoniale.in.l.honeste.§. vectigalia.nu.1. ff.de veteranis.fo.239.
5 Vectigal est nomen generale ad omne qđ fisco ꝓ aliqua re pstatur.in.l. impatores.nu.2.ff.de publi.ꝛ vecti.fo.52.
5 Vectigalis in solutione quāto tpe esset cessatū vt pscribaꝫ vbi ꝙ p decē annos qñ exactio ptinet ad ꝓnatū ꝓilegio vel ꝓsuetudine si ad fiscū vel rēpublicā p.gl.annos.in.l.licitatio.§.carū.nu.3.de publ.ꝛ vect.fo.53.
Vectigalis cessatio vnius ꝓuati ꝓ tm̄ tpis si exactio ptinet ad rēpu.cū oēs alij soluerint nō ꝓdest:ꝛ qđ qñ ptinet ad ꝓnatū.ibi.nu.4.
5 Vectigalia pedagia vel similia locātur.in.l.dotē.§.qui maximos.nu.1. ff.de publi.ꝛ vecti.fo.53.
7 Vectigalia sunt munera realia.i.l.pl3.i.ij.lec.n.14.C.de sac.san.ec.fo.15.
7 Vectuales q̄ iter cōsuetū nō seruāt tenētur si res pdatur.in.l.cū proponas.nu.1.C.de nauti.feno.fo.171.
6 **Velle** nō dz qs moueō in vltimis volūtatib⁹.in.l.cēteſimis.§.si ita stipulatꝰ.nu.3.ff.de verbo.obli.fo.21.
3 Vel dictio ponitur exceptiue vel expositiue.in.l.athlete.§.dat remissionem.nu.2.ff.de excu.tu.ꝛ cura.fo.80.
2 Velleiani renūtiatio facta per mulierē an valeat.in.l.si mulier.§.si mulier.el.ij.nu.1.ff.ad velleia.fo.100.
5 Si ingredicti campū meū ad venādū ꝓhibeo an capta ꝓ ipsum ei⁹ fiāt. remiſ.in.l.j.§.oia.nu.1.ff.de acq.re.do.fo.76.
5 **Vēdicat** qs rem quā possidet ciuiliter ꝛ naturaliter respectu detentationis que est apud alium.in.l.si ventri.§.in bonis.nu.2.ff.de ꝓmile.credi.fo.137.
4 Vendicari ꝙ potest non venit in generali legato liberationis.in.l.si.§. titia.nu.1.ff.de libe.lega.fo.100.
Vendicatio ꝓbū qđ importet.in.§.alienationes.nu.2.in auc.de nō alie. aut permu.fo.12.
7 **Venditio** bonorum si fiat cōtra non latitantem an sit nulla ipso iure vel sit opus restitutione.in.l.ignorare. nu.1.C.de resti.mili.fo.101.
Ad boc vt ꝓueniatur ad vēditionē bonorū cōtra latitantē an sit necesse ꝙ precedat primū ꝛ scōm decretū.ibi.nu.2.
8 Venditio pignoris ifra ꝙtū tps fiat.l.l.ii.nu.9.C.de execu.rei iudi.f.79.
7 Venditionem rei sue qui habet ratam sibi preiudicat.in.l.vna.nu.2.C. si in com.ea.cau.fo.49.
8 Venditio prohibita per testatorē videtur ꝓhibita donatio.in.l.ij.nu.2. C.de vsucap.pro emp.fo.59.
5 Venditio bonorū creditoris facta ad instātiā vniꝰ qñ ꝓfit alijs credito ribus.in.l.cū vnus.nu.3.ff.de bo.auto.iudi.poſ.fo.135.
Alij creditores possunt petere copiam ꝓcessus facti a notario ad petitionem vnius creditoris.ibi.nu.4.
Venditio facta sine solēnitate ꝛ cōclusione ꝓtij etiam a fisco nō valet. in.l.duplex.nu.2.C.de fi.instru.lib.g.fo.6.
Venditio ꝛ ptij solutio ꝓbari pōt ꝓ testes ꝛ ibi qñ hoc possit.in.l.ꝛ si instrumēta.nu.4.C.de fi.instru.lib.g.fo.6.
5 Quatuor regrūtur ad hoc vt possit peruenire ad vēditionē bonorū latitantis.in.l.fulcini⁹.§.cū hoc.nu.4.ff.q.ex cau.in poſ.eatur.fo.133.
Vēditio bonorū latitātis seu missio i possessionē ex scōo decreto fi est facta oīb⁹ reqsitis ꝛ facta ꝓ debito cui exceptio obstabat est nulla.ibi.n.6.
5 Vēditio an sit nulla ipso iure vel ꝓ restōnē in integrū cū deficit aliqd de substātia lib⁹.in.l.fulcinius.§.si qs.nu.1.ff.q.ex cau.in poſ.eatur.fo.133.
6 Vēditio facta mediolani de re exīstēte florētie intelligit de moneta mediolanēsi:ꝛ de eī mēsura.in.l.semp in stipulatiōe.nu.2.ff.de re.iu.f.261.
Venditio facta a muliere de re dotali non valet intellige de iure ciuili etiā si interuenit iuramētū:sec⁹ de iure canonico.in.§.ꝛ multo.nu.7.ꝛ.11. in auc.vt immo.bo.añ.fo.28.
Venditio rei dotalis facta a muliere marito consentiente an valeat.remissiue.ibi.nu.9.
6 Venditione facta a duobus cum pacto de retrouendendo infra certum tempus vno nolente reemere emptor nō tenetur reuendere partē.in.l.si

Universidad del Rosario | Archivo Histórico

quis aliam.nume.4.ff.de sol.fo.92.

8 Uēditiōe ꝓhibita ꝛ ꝓhibita dōatio.l.i.volūtas.n.2.C.de fideic.f.44.
In vēditiōib⁹ rerū fiscaliū fidēis subhasta.tps statuit arbitrio iudicis augendo nō minuēdo.in.l.si tpa.nu.1.7.2.8.C.de fid.instru.lib.ɣ.fo.6.

3 Fossata ꝛ aggeres veniūt in vendītione.in.l.impense.nu.2.ff.de impen. in re.dota.fac.fo.36.

6 Uēditio facta ab irato cōtra cōsanguineos facta alicui illo caloze ꝙ nō valeat nisi ꝓbetur ꝓseuerātia.in.l.gcqd.nu.1.ff.de reg.iur.fo.261.

2 Uēditio si fit.ɣ.cozbiū frumēti nascit in tali fundo si min⁹ nascitur in eo fundo fit remissio.in.l.si merces.ff.vis maioz.nu.7.ff.loca.fo.130.
Uenditio rei fiscalis vel eius debitozis vt valeat q̄ interuenire debeant in.l.j.nu.9.C.de fi.instru.lib.ɣ.fo.6.

5 Uenditio fit interdū fm formā.ff.adeo autē.in.l.fulcinius.ff.quibus ex cau.in pos.eatur.cōtra absentem causa reipu.in.l.fulcinius.ff.adeo aūt. nu.2.ff.quib⁹ ex cau.in pos.eatur.fo.133.

2 Uenditio ad mensuram quando dicatur fieri.in.l.iulianus.ff.si titius. nu.1.ff.de act.emp.fo.124.

6 Uenditio rerū affigarum edibus non firmatur iuramento.in.l.si quis nu.7.ff.de fideiusso.fo.78.

2 Uenditio omniū bonozū ꝓsumitur fraudulosa.in.l.qui testamētum. nu.3.ff.de ꝓoba.fo.161.

5 Uenditio bonozū latitātis vt fiat debet de debito cōstare.in.l.hereditarium.nu.2.ff.de bo.auto.iudi.pos.fo.134.
Uēditio facta ꝑ platū an valeat q̄si ptiū rei vēdite nō fuit solutū credito ri eccīe ꝓout solui debebat.in.ff.q̄cūq⁹.nu.8.in aut.de aliena.fo.52.

7 Uēditionis rescissio facte circa dimidiā iusti ptij qua actione fieri petatur.in.l.ij.nu.2.C.de rescin.vēdi.fo.173.

6 Uēditio rei ꝓhibite alienari etiā inter sciētes quādo valeat.in.l.continuus.ff.cū gs.nu.3.ff.de verb.obli.fo.56.
Uēditio dictio quādo trahatur ad alios cōtract⁹.in.ff.q̄ vero.nu.5.in auf.de nō aliena.aut permu.fo.13.

2 Uēditionis nomine cōprehēditur oīs actus per quē dominiū transfertur etiam ex ultima voluntate.in.l.sicut.ff. venditionis.nu.1.ff.quibus mo.pig.vel hypo.fol.fo.145.

1 Uēditio rerū minozis vel ecclesie facta nō seruata solēnitate etiā si conditio eozū non sit facta deterioz nō valet.in.l.cū bi.ff.eam trāsactionem nu.3.ff.de transac.fo.95.

4 Uēditio facta a fisco retractatur ꝓpter tributa nō ob aliā causam.in.l. quecūq⁹.nu.1.C.de instru.lib.ɣ.fo.6.

6 Uēditio rerū fiscaliū semp videtur fieri pacto adiectionis in diem:sec⁹ in venditione rerū ciuitatis nisi habeat priuilegiū.in.l.lucius. ff.idem respōdit si ciuitas.nu.1.ff.ad municip.fo.241.

2 Uenditio vna dicitur licet emantur plures res vno pretio.in.l.7 si vno. nu.2.ff.de act.emp.fo.126.

4 Uēditio valet q̄si fund⁹ est cert⁹ licet fines omittātur a notario.in.l.cum pater.ff.vicos.nu.1.ff.de lega.ij.fo.46.
Uēditio si ꝓhibeā pacto fieri ob vtilitatē publicā non pōt cū antozitate iudicis fieri:sec⁹ si ob priuatā.in.l.si qs.nu.1.C.de agrico.lib.ɣ.fo.14.

8 Uenditio vt valeat quot regruntur ꝓpter tributa.in.l.j.nu.1.C.de prescrip.ɣɣɣ.vel.xl.anno.fo.60.

7 Uenditio liberi hominis nō ꝓhibetur sed dominij trāslatio.in.l.nō solum.nu.18.C.de legi.fo.33.

7 Uēditio si est facta ad mēsurā an dicatur vēditio ꝑfecta anteq̄ fundus mēsuretur.in.l.ij.nu.1.C.de rescin.vēdi.fo.175.

5 Uēditio fctā de re vi possessa sciēti ꝙ valeat.i.l.cūvir.n.3.ff.ō vsuc.f.107
Uēditor rei aliene q̄si emptor est sciēs an teneat de euictione.ibi.nu.4.
Uēditio rei aliene ex iure supuenienti autori ꝙ cōfirmet quo ad publicianā ꝛ vsucapionē nō ꝙ emptor sit statim dñs.ibi.nu.9.
Uendens rem aliena respectu quasi dñij si succedit quasi dño quando purgetur vitium.ibi.nu.15.
Uēdidit qs rem titij dñi tanq̄ negotiorū gestor cui dñs successit anteq̄ ratū dñs haberet an ius emptoris cōfirmetur.ibi.nu.16.
Uēdēs rē ꝓcuratozio noīe dñi succedit dño q̄ vēditio ꝑfirmet.ibi.n.17

2 Uēditionē rei mee possum habere ratā re peremptavt in subdiū cōsquar ptiū.in.l.vēditor.nu.2.ff.de here.vel ac.vēdi.fo.118.

2 Uēdita re p debitorē ꝛ postea ad eū ex noua cā reuertat an reincidat in obligationē.in.l.sicut.ff.supuacuū.nu.3.ff.q.mo.pig.vel hypo.fol.f.145
Uenditio ꝓsumitur simulata q̄si emptor patitur venditorē possidere et quantum tēpus requiratur.ibi.nu.5.
Etiam si in instrumēto vēditionis sit appositū constitutum.ibi.
Uenditio nō ꝓsumitur simulata si vēditor remāsit in possessione ꝛ respondeat de fructibus emptori.ibi.nu.6.
Idem quādo emptor reseruauit vsumfructū fundi.ibi.
Uenditor an possit contra emptorem agētem egcipere venditionem simulatam.ibi.nu.8.

2 Uenditor tenetur de euictione eoipso ꝙ vēdidit ꝛ tradidit ꝛ pretium est solutū.in.l.ex empto.nu.3.ff.de ac.emp.fo.121.

2 Uēditor q̄si tradit alteri ꝛ sic nō emptori cui inste arbitrabatur tradere posse ꝙ liberetur ab emptore:ꝛ ei tenetur cedere actionem.in.l.cum fundus.ff.seruū tuum.nu.9.ff.si cer.peta.fo.20.

2 Uenditor tenetur egbibere emptori cū egpedit instrumēta que pertinēt ad fundū.in.l.creditor.nu.1.ff.de ac.emp.fo.126.

Uendi potest fundus ꝓpter tributa non soluta.ibi.nu.2.

2 Uenditor tenetur de seruitute si sciuit ꝛ nō monuit emptorē lꝛ digerit se nolle de seruitute teneri.in.l.i.ff.vēditor.nu.2.ff.de ac.emp.fo.120.

2 Uenditor tenetur ꝓcise ad tradēdum si potest.in.l.certi condictio.nu.21.ꝛ.24.si cer.peta.fo.10.
Uenditor si est dñs tenetur ad trāsferēdū dñium.ibi.nu.22.ꝛ.23.

1 Uenditor q venit ad defensionē emptoris an possit ex ꝓsona sua petere ꝙ cā cōpromittat vigore statuti.remif.in.l.vēditor.nu.1.ff.de iudi.f.157

1 Cōtra vēditorē sciēter rē alienā stati ꝑtagi ex ēpto lꝛ res nō sit petita in iudicio ꝛ ꝙ snīaꝛ restituta.i.l.at q natura.ff.cū me.n.8.ff.de neg.gest.f.119

1 Uenditor si offert se defensioni an ex hoc pareē exceptio emptori.in.l.si quis rem.ff.itē si rem.nu.4.ff.de peti.here.fo.169.

1 Uenditor q cōstituit se noīe emptoris possidere videē tradere:poterit tñ rei vēdicatione vel vti possidetis cōueniri nō actione ex vendito vt tradat.in.l.ab emptione.nu.7.ff.de pac.fo.93.

5 Uēditor ℈ emptorē nō pōt opponere vēditionē cē factā in fraudē ꝓuati vel fisci lꝛ ficitiā ex aliq̄ honesta cā sit.i.l.post ℈ctū.nu.6.ff.de don.fo.63.

6 Uenditor qui non ꝓmisit emptori sumptus an teneatur.in.l.vēditores nu.1.ff.de verb.obli.fo.38.
Uenditor q scit emptorē ingredi in possessionē rei empte videt sibi rem tradere.in.l.qcūq⁹.nu.5.C.de apo.pub.lib.ɣ.fo.13.

2 Uēditor liberatur ꝑ vim re vēdita ꝛ ablata nisi sit ablata'.ꝓpter inimicitias vēditoris.in.l.si ea res.nu.1.ff.de act.emp.fo.125.

6 Uēditor q ꝓmisit defendere de iure ꝛ de facto cōtra oēm ꝓsonā ad q̄ teneatur.in.l.stipulatio ista.nu.4.ff.de verb.obli.fo.71.

9 Uēditor nō pōt appellare q̄si emptor est cōdēnatus vt cōtumax.in.l.ab executore.ff.alio cōdēnato.nu.2.ff.de appel.fo.215.
Uenditor infra biduum emptore victo appellat.ibi.nu.3.

2 Uenditor cedit actiones ꝓ re euicta cōtra autorem suū.in.l.creditore. nu.1.ff.de euict.fo.147.

2 Uēditor an possit ꝓcisse cōpelli ad rē tradēdā.i.l.j.n.12.ff.de ac.ēp.f.120.
Uēditor si in ꝓma cā fuit ꝓdēnat⁹ ad interesse qr rē nō dabat appellauit in causa appellationis an dādo rem liberetur ab interesse.ibi.nu.14.

2 Uēditor in cā euictionis an sit testis.in.l.null⁹.nu.1.ff.de testi.fo.154.

7 Uenditor si vult emptorem defendere an possit iudicio suscipere inuito actore.in.l.j.nu.1.C.vbi in rem ac.eger.pōt.fo.118.
Uēditor ꝑt suscipe iudiciū vt simplex defensor nō tñ aīo nouādi.ibi.n.2.

2 Uenditor generis tenetur ad trāslationē dominij nō ex natura cōtract⁹ sed ex natura rei.in.l.ij.nu.7.ff.si cer.pe.fo.4.
Uenditor cōsanguineus venīs ad defensionē emptoris extranei an petat ex sua ꝓsona cām cōpromitti vigore statuti mādātis cām inter consanguineos cōpromittit.in.l.si minoze.nu.1.C.de iure fisci.lib.ɣ.fo.4.

7 Uenditor tenetur de euictione si res euincitur ex causa antecedētis contractus.in.l.j.nu.1.C.de peri.ꝛ cōmo.rei vēdi.fo.175.
Uenditori quomodo sit denūtiādū litē motam.ibi.nu.2.

6 Uenditori scienti litem motam an sit denūtiandū:ꝙ sic.in.l.denūtiasse. ff.qd ergo.nu.2.ff.ad le.iul.de adul.fo.172.

7 Uenditor nō liberatur nisi tradat possessionē vacuam omnimodo.in.l. cum res.nu.9.C.de ꝓoba.fo.144.

5 Uenditor vel mulier agēs quādo ꝓiudicat emptori vel viro.in.l.sepe constitutum.nu.4.ff.de re iudi.fo.127.

1 Uenditor nō potest esse testis in causa rei vēdite ꝓ tēpore.in.l.bos termin⁹.nu.1.ff.finiū regun.fo.194.

7 Uēditor nō pōt eē testis ꝓ emptore.in.l.oib⁹.nu.1.2.4.C.de test.fo.151.

2 Uēditor si ꝓmisit habere licere ꝓ se et heredib⁹ suis q̄ tenetur etiā de euictione extraneozū.in.l.emptorē.ff.qui aūt.nu.1.ff.de ac.emp.fo.122.

1 Uenditori etiam scienti litem motā est denuntiandū.in.l.qui absentem nu.1.ff.de procura.fo.111.
Uenditor etiam tenetur defendere emptorem in cōtrouersia que fit restiendo ipsi emptori.ibi.nu.6.
Uenditor qualiter teneatur ad sumptus litis.ibi.nu.7.

7 Uenditorē fuisse dīz q̄lr ꝓbabiē.in.l.cū res.in.ij.lec.n.2.C.de ꝓb.f.144.

5 Uēditori denūtiās q venīat ad defendēdū ɔz tali tpe denūtiare ꝙ possit vēditor occurrere.in.l.vt q taliter.nu.3.ff.qō vi aut clam.fo.159.

2 Uendito fundo salvo iure coloni intelligitur de oīb⁹ ꝑterꝫ de ipso vendēte.in.l.si mercedē.ff.si habitatorib⁹.nu.2.ff.de ac.emp.fo.126.
Uendēs domū si excipit ꝙ habitātibus liceat habitare an intelligatur de his quibus gratis cōcessit.ibi.nu.3.

2 Uēdita eē an videat vēdit⁹ pull⁹.i.l.si vt certo.ff.vsqadeo.n.1.ff.ꝙmo.f.8
Et an sella vendito equo.remissiue.ibi.

6 Uēdito fundo ꝑ cētū pacto appositō ꝙ si apparuerit fundū emphyteoticū fieret diminutio ptij arbitrio titij:titio mortuo recurritur ad iudicem.in.l.si qs arbitratu.nu.4.ff.de verb.obli.fo.20.

5 Uēditā rem tibi si cū pacto de retrouēdēdo ꝓ eodē pretio infra tātum tēpus obligas ꝛ postea renēdis illa res nō trāsit cū illa obligatione.in l.in diem.nu.1.ff.de aqua.plu.arcen.fo.47.
Uenditor an si rebabuit q̄ dixit se deceptum vltra dimidiū an pignus resolvatur.ibi.nu.3.

4 Uendita res tanto minus valet quā solvitur in ꝓgenetis subhastatiōibus vel alijs.in.l.quātitas.nu.1.ff.ad.l.fal.fo.138.

2 Uendita res vt emphyteosis ecclesie ꝙ euincit ex natura emphyteosis. in.l.si quis dñm.ff.bic subiungi.nu.2.ff.loca.fo.127.

Uendere rem

2 Uēdere rem ꝓmittēs ꝓ eo ꝓtio quo inuenietur ꝛ vn⁹ nobilis ꝓmittit min⁹ ꝙ valeat res ꝛ ob ei⁹ timorē nō plus offertur nō debet attēdi eius oblatio.in.l.si pater.nu.1.ff.de pac.dota.fo.156.

3 Uēdere res suas qs qñ cogatur.remiſ.in.l.nō emi.nu.2.ff.re.amo.fo.37.

2 Si vēditur equa pgnās vt si pareret masculū ptineret ad emptorē si femina ad vēditorē si ꝑperit masculū ꝛ feminā part⁹ de eqtate diuidatur in.l.si extraneus.nu.2.ꝛ.4.ff.de cōdi.cau.da.fo.43.

4 Uēdere grauat⁹ in familia vt possit alteri vēdere ɔz regrere ꝛ expectare illos de familia.in.l.codicillis.ff.instituto.nu.6.ff.de leg.ij.fo.49.

6 Regsit⁹ vt emat ab eo q teneē illi vēdere ɔz ꝓ duos mēses expectari vt vēdere possit alteri.in.l.q rome.ff.coberedes.nu.2.ff.de ver.obl.fo.47.

2 Si rem cōmodatā vel depositā vēdidisti ago ad rei restitutionē ꝛ si non possis restituere ago ad verā estimationē nō ad ꝓtenū vēditionis.in.l.si eum.nu.4.ff.si cer.peta.fo.17.
Uendere rem suā ꝙ quis cogatur ꝓ vtilitate reipublice.in.l.si.nu.4.C. de debito.ciui.lib.xj.fo.32.

4 Uēdere est factū licet nō merū.in.l.q vsufruct⁹.nu.5.de vsufr.leg.fo.73.

6 Uendere qs pōt oīa bona sua ꝑsentia ꝛ futura nō tamē hereditatē suā. in.l.stipulatio.nu.6.ff.de verb.obli.fo.24.

7 Uendere quis cogitur ꝛ in vendēdo potest modus statui.in.l.j.nu.1.C. de epi.audi.fo.30.

2 Uēdēs ignozāter rem vitiosam quādo teneatur quāto minozis emptor fuisset emptur⁹ ꝛ quādo teneatur ad totale interesse.in.l.iulian⁹.nu.5. ff.de act.emp.fo.123.

2 Uēdēs fundū in fraudē fisci vt penā euadat q̄si possit postea eū repetere.in.l.iusurādū.ff.procurator.nu.6.ff.de in reeiur.fo.30.
Uendens rem cū pacto ne alienetur si fiat alienatio ꝙ primo vēdēs non possit ꝓpria autozitate rem alienatam apprehēdere.in aut.vt decete. cōmuta.nu.4.fo.25.

2 Uēdēs rem ratione possessionis ɔz ptare se esse potiorē in possessione. in.l.si in emptione.ff.rei sue.nu.3.ff.de cōtraben.emp.fo.117.

4 Uendēs ex officio sibi iniuncto nunq̄ tenetur de euictione.in.l.alio berede.nu.25.ff.de alī.lega.fo.91.

6 Uēdēs ꝑdū post fruct⁹ ꝓceptos tū ante ꝑsionē solutā tota ꝑsio an debeatur emptori.in.l.valeri⁹.ff.tripbonio.nu.1.ff.de iure fis.fo.235.

1 Uēdēs ex necessitate nō cauet de dupla.i.l.q erat.n.3.ff.fami.herc.f.196.

6 Uēdēs quare in emptione vēditione re tradita liberatur nō sic in alijs contractibus.in.l.si rem.nume.2.ff.de soln.fo.89.

4 Uendēs vel donās maiorē partē patrimonij ꝑsumitur in fraudē facere in.l.nomen.ff.filio.nume.3.ff.de leg.iij.fo.56.

6 Uendens calicem nō cōsecratū nō incidit in.l.iul.maiest.in.l.nō contrabitur.nu.2.ff.ad.l.iul.maiest.fo.167.

3 Uendēs boues ꝙ ꝓ tio nō soluto non possit repetere boues:ꝛ idē in mutuāte pecuniā vt boues qs emat ꝙ nō pōt petere boues.in.l.si cū do tem.ff.si mulier.nu.10.ff.sol.ma.fo.17.
Casus in quo vēdēs rem ꝛ pretiū recipiēs pōt rem vēdicare.in.l.quemadmodū.nu.1.C.de agrico.lib.ɣ.fo.14.

2 Uendēs et ꝓmittēs ꝑ suo dato ꝛ facto tñ q̄ etiā teneatur ꝑ facto illius cui⁹ est heres.in.l.si seruus.nu.4.ff.de cōdic.fur.fo.68.

8 Uēdēs rē tāq̄ tutor vel ꝓcurator lꝛ nō teneaē de euictione teneē tamē se ostēdere talē legitime.in.l.j.nu.1.C.credi.euic.pigno.nō debe.fo.116.

4 Uendens fruct⁹ domus ꝓ o centū annis dicitur alienare.in.l.codicillis ff.instituto.nu.4.ff.de lega.ij.fo.49.

1 Uēdēs frumētū si ꝑ maiozi ꝓtio ꝙ qō tagādū erat de ꝓgimo ꝛ id sciebat tenetur emptori.in.l.cōtra.nu.2.ff.de legi.fo.17.

6 Uendēs vinū vltra ꝓhibitionē vna die plurib⁹ ꝑsonis ꝑ plurib⁹ delictis punitur.in.l.inficiādo.ff.si tibi.nu.4.ff.de furtis.fo.129.

7 Uēdēs rem alicui a se polleliam pōt ēt ꝑ tuitione rei cedere oēm actionem ꝑsonalē sibi cōpetētē.in.l.ꝓ diuersas.nu.21.C.māda.fo.172.

6 Uendēs rem nomine alieno qñ possit habere fidē de ꝓtio.remissiue in l.si ꝓcurator.ff.si ab eo nu.2.ff.de iure fisci.fo.231.

1 Uendēs ꝛ tradēs rem quā quis possidebat sine titulo ad quā habebam publicianā tenetur boc edicto.l.qz etiā.ff.opus q̄ꝑ nouū.nu.1.ff.de alienа.iudi.mu.fo.145.

6 Uendens rem tenetur facere instrumētū scōm ciuitatis consuetudinem in.l.ex ea parte.nu.2.ff.de ver.obli.fo.46.

5 Uendēs rem alienā an trālferat ꝓsium habita fide de ꝓtio in.l.a diuo pio.ff.sed si emptor.nu.2.ff.de re indi.fo.121.

5 Uendēs rem habita fide de ꝓtio quare nō ɔz priuilegiū in ꝓtio sed mutuans vt nauis ematur ɔz priuilegiū.in.l.qō qs.nu.1.ff.de ꝓui.cre.f.137.

6 Uendēs rem duobus successiue an puniatur.in.l.null⁹ videtur nu.1.ff. de regu.iur.fo.261.

6 **Uenetī** lōga cōsuetudine dicūtur habere iurisditionē in mari eozū.in.l.iniuriā.ff.si qs.nu.2.ff.de iniur.fo.140.

6 Uenetozū dominium an sit egemptum ab imperio roma.Bar.in.l.bostes.nu.4.ff.de capti.fo.236.
Uenenum qui emit causa dandi:licet non dederit punitur.in.l.j.nu.1. ff.de parici.fo.180.

8 **Uerbū** qō pōt ꝑ plurib⁹ tpib⁹ verificari in dubio intelligit̄ sc̄ɔ qō tps attulerit.in.l.ꝑcib⁹.nu.17.C.de impu.fo.23.

7 Uerbū semel ꝓprie positū pōt poni ꝛ improprie.in repeti.aut.ingressi. nu.2.C.de sacrosan.eccle.fo.19.

1 Uerbum denotat factum:aduerbium qualitatem facti.in.l.pōponius nu.19.ff.de nego.gest.fo.118.

4 Uerbū in ꝓterito ꝛ futuro subiunctiui lꝛ in dubio intelligat̄ in futuro tamē ex coniectura ꝛ ne interꝓtatio sit vitiosa intelligit̄ de ꝓterito.in l.demōstratio.ff.qō aūt.nu.3.ff.de ɔdi.ꝛ demon.fo.120.
Uerbū ꝙ referatur ad id quod cōgruit in specie nō in genere.in.l.j.nu. 96.C.de dignita.lib.xij.fo.43.

4 Uerbū qñ reperit in ꝓterito ꝛ futuro in vltimis volūtatib⁹ ꝛ legib⁹ intelligitur in futuro:sec⁹ in ℈ctib⁹.in.l.solem⁹.nu.1.ff.de cōdi.ꝛ demō.f.118.

7 Uerbum vnum potest opponi secūdum duas expositiones.in.j.consti. C.nu.8.de no.co.fa.fo.3.

8 Uerbū vnū qñ refertur ad plura ɔz intelligi ꝓout pōt illa vniformiter determinare.in.l.in testamēto.nu.1.C.de testa.mili.fo.15.

3 Uerbū ꝙ pōt se habere ad plura tempora in dubio cōprehēdit futurū in.l.cēturio.nu.30.ff.de vulg.ꝛ pupil.fo.145.
Uerbum cōmune adiectū certe rei vel quātitati nunq̄ trahitur ad institutionem.ibi.nu.34.

3 Uerbū directū in substitutione appositū quando pōt se habere ꝑ modū dispositionis ꝛ demōstrationis in dubio intelligitur demonstratiue.in l.centurio.nu.40.ff.de vulg.ꝛ pupil.fo.147.

1 Uerbū obscurū positū in vno capite interꝓetatur ꝑ verba posita in sequētibus capitib⁹.in.l.virū aūt.nu.1.ff.de peti.here.fo.168.

5 Uerbū qō pōt capi in futuro ꝛ in ꝑterito positū in statuto qualiter intelligatur.remiſ.in.l.possideri.ff.ex plurib⁹.nu.5.ff.de acq.pos.fo.81.
Uerbū vnū ꝙ ponat ꝑ vna oratione.in.l.ij.nu.3.C.de bo.vac.li.ɣ.fo.8.

2 Uerbū speciale additū alteri verbo generali restringit ei⁹ significatū.in l.sed si adjiciatur.nu.1.ff.ꝑ socio.fo.111.

2 Uerbū ꝑteriti plusq̄ ꝑfecti vel ꝑteriti imꝑfecti subiūctiui vel optatiui modi trahit ad futurū.in.l.si debitor.nu.3.ff.de cōtra.emp fo.117.

3 Uerbū subiūctiui siue ꝑteriti siue ꝑsentis tpis habere pōt significationem futuri.in.l.j.nu.11.ff.de iur.codicil.fo.195.

4 Uerbū ꝓteriti tēporis quādo ꝓrigatur ad ꝓterita ꝛ futura.in.l.talis scriptura.ff.hanc aūt.nu.1.ff.de leg.j.fo.11.

6 Uerbum futuri tēporis quando contineat ꝓteritū.in.l.verbū oportebit.nu.1.ff.de verb.sig.fo.255.
Uerbū ꝑsentis tēporis quādo cōtineat ꝓteritum.ibi.nu.2.
Uerbū ꝓteriti tēporis cōtinet futurū extensiue.ibi.nu.3.

4 Uerbū ꝑsentis vel ꝓteriti tēporis ꝓrigitur sed tēpus ꝑsens.in.l. mela.ff.sed si.nu.2.ff.de ali.lega.fo.91.

7 Uerbū ꝓprie ꝑsone quādo ꝑtur suppositū subintelligit̄ ego.in aut. si quādo.nu.4.C.de cōsti.pecu.fo.142.

4 Uerbū ambiguū in vna parte testamēti declaratur ꝑ alia posita in eodem testamēto.in.l.q filiabus.nu.1.ff.de lega.j.fo.8.
Uerbū infinitū significat tēpus ꝓteritū ꝛ futurū.in.ff.si igitur.nu.6. in aut.vt iudi.sine quoquo suffra.fo.13.

3 Uerbū directū qō dicat.in.l.cēturio.nu.43.ff.de vulg.ꝛ pup.fo.147.

4 Uerbū coniūctū alteri verbo meediāte coniūctione inducit cōditionē: alias nō.in.l.j.nu.33.ff.de cōdi.ꝛ demon.fo.116.
Uerbū infinitui modi coniunctū alteri verbo sine coniunctione conditionem inducit.ibi.

4 Uerbū ꝓteriti tpis nō ꝓrigitur ad futurū in ex orbitātib⁹ a iure cōi.in l.ygozi.ff.ygozi.nu.2.ff.de lega.iij.fo.56.

7 Uerbū dubium ꝓlatū ab actore interꝓetatur ꝓ eo.in.l.j.nume.15. C.de vsufru.fo.126.

4 Uerba istavolo executioni mādari annua bima trima die qd importāt in.l.talis scriptura.ff.banc aūt.nu.4.ff.de lega.j.fo.11.

2 Uerba qō facit ꝓcuratorē in rem in instrumētis apposita qd operētur. in.l.si rem.nu.1.ff.de euic.fo.148.

3 De his vbis qsqs mihi beres erit ꝛ qualiter importāt tñ quātū repetitio ab intestato.in.l.ex duob⁹.ff.filiū.nu.1.ff.de vulg.ꝛ pupil.fo.150.
Uerba ista trina dona in penis important geminationem.in.l.q tegrini.nu.1.C.de murile.lib.xj.fo.28.

4 Quid vult dicere rerū vocabula sunt immutabilia:hominū mutabilia in.l.si qs in fundi.nu.7.ff.de lega.j.fo.4.

4 Tñ est dicere vt filio soluatur quātū qō patri nō ꝙratur vsufruct⁹.in.l. si vsufruct⁹.ff.si ita.nu.1.ff.qñ dies lega.ced.fo.158.

1 Uerba ista si negotia mea gesseris ꝛc.non inducūt mādatum.in.l.si pupilli.ff.videamus.nu.8.ff.de neg.gest.fo.116.

4 Uerba snie:nō deberi id qō testator in vsus suos cōuertisset intelligūtur ita ꝙ cōuersum duraret.in.l.luci⁹.nu.1.ff.de leg.ij.fo.48.

8 Uerba substitutionis pupillaris si heres nō erit qūo intelligātur.in.l. cum ꝓponas.nu.2.C.de bere.institu.fo.19.

7 Uerba post vitam intelligūntur de morte naturali.in aut.hoc locū.nume.11.C.si secun.nup.fo.182.
Uerba ambigua in testamētis ꝑ heredibus interꝓetātur.ibi.nu.12.

1 Uerba ipso iure dicere idem important ꝙ ipso facto.in.l.j.nu.4.ff.de bis qui no.infa.fo.98.

7 Uerba ista nō spe future numerationis nō impediūt exceptionē nō nume.pecu.in.l.si ex cautione.nu.2.C.de nō nume.pecu.fo.163.
Uerba habuit ꝛ receꝓt referūtur ad tēpus celebrati ℈ct⁹.ibi.nu.9.

3 Uerba ista sur latro gladiator:verba iniuriosa sunt lꝛ in genere ꝓferantur,item sunt verba iniuriosa spurius.in.l.ꝛ si perceperit.nu.2.ꝛ.3.ff.de

Universidad del Rosario | Archivo Histórico

liberis ⁊ posthumis.fo.100.
4 Verba si decesserit sine liberis debēt intelligi de bis quos rogat⁹ habere pōt.in.l.heredib⁹.§.titius.nu.1.ff.ad trebel.fo.156.
Verba ista a tempore nuptiarū qualiter intelligantur.remiss.ad glo.in aut.de tēpo.non solu.nu.11.fo.45.
6 Jn vltimis volūtatibus idē est dicere heres det cū volet vel cū voluerit qō est dicere det post mortē suā in cōtractib⁹ ista verba faciūt diē ⁊ cōditionē.in.l.cētesimis.§.si ita.nu.3.ff.de verb.oblig.fo.21.
Jn cōtractib⁹ an idē sit dicere si volueris aut si arbitrat⁹ fueris an vero distinguātur vt in vltimis volūtatib⁹.ibi.nu.7.
Verba illa donec voluero posita in bāno an censeantur finita finito indicis officio.ibi.nu.11.
1 Verba ista singulis causis intelligūtur singulis capitulis se inuicē non compatientibus.in.l.si.nu.8.ff.de fer.fo.72.
3 Verba ista qsq; mihi heres erit sit heres filio meo impuberi quā substitutionē cōtinēat in.l.q liberis.§.hec vba.nu.2.ff.de vul.⁊ pup.fo.141.
Verba ista nisi forte castitatis cōscientia qualiter accipiātur.in.§.quia vero aliqui.nu.1.in aut.vt lice ma.fo.49.
4 Verba ista remittit omne ius qō h3 vel habere sperat cōprehēdūt omne ius de psenti vel in futurū ex causa de psenti.in.l.post emācipationē §.illud.nu.1.ff.de libe.lega.fo.97.
2 Verba ista nō dabo vel actio nō detur q nō tollāt actionē ipso iure in ciuilibus sec⁹ in criminalib⁹.in.l.nā ⁊ postea.nu.4.ff.de iureiu.fo.25.
4 Verba nō puto mihi expedire hereditatē adire ⁊ similia plata post tps datū ad deliberādū inducūt dispositionē.in.l.fi ⁊ fi.n.l.ff.ad treb.f.146.
7 Verba ista ad me pertineāt important restitutionem.in.l.etiā si non dotem.nu.1.C.de iur.do.fo.184.
2 Verba illa q̄ in instrumēto ponūtur q̄ si plus v3 donat qd operētur.in l.si qs donationis.nu.1.ff.de cōtra.emp.fo.117.
2 Verba ista si deus fecerit aliud de filio meo q̄ intelligatur si moriatur.in.l.publia meuia.nu.4.ff.depo.fo.103.
2 Verba ista ꝓmitto bonū nomē facere in cōtractu apposita qd importēt in.l.j.nu.3.ff.ad macedo.fo.95.
3 Verba ista si filia mea decedat anteqū nuberet qualiter intelliganē.in.l. qui habebat.nu.3.ff.de vulg.⁊ pupil.fo.155.
5 Verba ista habeātur p cine apposita.in.l.ingta id qō potest esse verum secūdū veritatē q̄ importāt veritatē magis q̄ fictionē.in.l.si is qui p10 emptore.nu.36.ff.de vsucap.fo.102.
2 Verba ea cōditione nō faciūt cōditionē nisi natura verbi boc importet in.l.societatē.§.arbitrorū.nu.2.ff.pro socio.fo.113.
Verba integro statu apposita in cōtractu vel vltima volūtate qd importent.in.l.ij.nu.6.C.de bo.vacan.lib.x.fo.8.
6 Verba ista arbitrio titij in cōtractib⁹ posita q̄ faciūt cōditionē ⁊ eo non arbitrāte cōtract⁹ est nullus: secus in vltimis volūtatibus.in.l.si qs arbitratu.nu.3.de verb.obli.fo.20.
3 Verba illa si volet in institutione faciūt de necessario volūtariū.in.l.cornelius.nu.1.ff.de bere.insti.fo.129.
Verba illa viso libello litis cōtestatione ⁊ iuramento calūnia apposita in sūa an p hoc ꝓbetur pcessisse.in aut.de tabel nu.8.fo.23.
3 Verba obliqua sunt illa q̄ sonāt vt accipiat de manu alterius ⁊ sic factū alterius q̄si testātis reqritur.in.l.cēturio.nu.45.ff.de vul.⁊ pup.f.147.
Verba cōia dicūtur q̄ possunt habere vtrāq; significationē vel q̄ qs de manu sua accipiat vel de manu alterius.ibi.nu.46.
7 Verba cōcedo tibi plenā administrationē ⁊ cōcedo tibi liberā administrationē est idē.in.l.si pcuratoꝛ.nu.2.C.de pcu.fo.79.
Jdem importāt illa verba vt possit facere omnia q̄ ipse dominus posset.ibi.nume.3.
4 Verba essent vel fuissent q̄ sunt optatiui modi ⁊ subiunctiui modi licet sint temporis preteriti tamen trabūtur ad futurum.in.l.cum quidam.nu.1.ff.de au.⁊ arg.lega.fo.93.
4 Verbis testatoris statur in adimendo id quod ab ipso conceditur.in.l. diuus.nu.1.ff.de adi.leg.fo.102.
6 Jn q̄suasit vel mādauit vel fieri fecit teneatur ex ꝓpria significatione verborū.in.l.hec verba.nu.1.ff.ad.le.iul.de adul.fo.170.
1 Dicere de perusio cōprehēdit plures psonas quā dicere perusin⁹.in.l. si possessioꝛ.§.ait senat⁹.nu.1.ff.de petit.here.fo.168.
4 Verborum geminatio denotat mentem testatoris.in.l.balista.nume.1. ff.ad trebellia.fo.150.
3 Ex istis ybis quāta pecunia erit qs videtur obligat⁹ ad quātitatem et non ad speciem.in.l.si vero.§.qō ait.nu.2.ff.sol.ma.fo.33.
3 A verbis statuti nō recedit.in.l.qō cōstitutū.nu.1.ff.de test.mili.fo.162.
4 Verba obliqua adiecta certe rei nō extendūtur ad bonorū vniuersitatē. in.l.cogi.nu.3.ff.ad trebel.fo.147.
2 Verba cōtractus quādo debeant referri in pcuratore ad ipsum: ⁊ quid in nuncioꝛ: qd in administratoze generali.remittue in.l.eū qui.§.item si mihi.nu.1.ff.de consti.pecu.fo.73.
7 Verba impropriantur ꝓpter volūtatem defuncti seruandam.in.l.j.nu. 4.C.de vsufruc.fo.127.
Verba quādoq; ꝓprie ⁊ quādoq; improprie sumūtur.ibi.nu.5.
6 Verba libelli vel articuli intelligi debēt secūdū intēcionē ꝓferētis.in.l. cum duo.nu.7.ff.de duo.reis.fo.58.
Verba testis semp in dubio cōtra ꝓducētē interpretātur.ibi.nu.7.
5 Verba stipulationis q̄ debēt intelligi sm̄ naturā cōtractus super quo interponūtur.in.l.dānū.nu.1.ff.de dam.infec.fo.43.
1 Verba debēt ciuiliter intelligi.in.l.si cui.nu.3.ff.de seruitu.fo.184.
6 Verba dubia in stipulationib⁹ cōuētionib⁹ interptātur ex mēte ptoris in ptoriis ex mēte ptoris.in.l.in cōuētionalib⁹.nu.1.ff.de vb.ob.fo.23.
4 Verba futuri tēporis restringūtur ad tps mortis ⁊ vltra nō extēdūtur. in.l.qui tibi.nu.1.ff.de aur.⁊ arg.leg.fo.93.
4 Verba restrictiua adiecta legato facto in codicillis restringūt legatū factum in testamēto cū ipso legato facto in codicillis tacite repetitū.in.l. aurelius.§.testamēto.nu.1.ff.de libe.lega.fo.99.
1 Verba generalia seu indefinita sunt intelligēda ne ꝺdicāt alteri.l.⁊ ita in dictis testiū.in.l.solēt.§.nō vero.nu.2.ff.de offi.pcōsul.⁊ lega.fo.37.
1 Verba legis debent intelligi sm̄ ꝓpriā significationem.in.l.ita vulneratus.nu.4.ff.ad.l.aquil.fo.193.
4 Verba futuri tpis ꝓpter fraudē heredis trabūtur ad tēpus testamenti in.l.nomen.§.filio.nu.1.ff.de lega.iij.fo.56.
3 Verba obliqua trahuntur ad dicta expressa dispositione defuncti.in.l. querebatur.nu.1.ff.de testa.mili.fo.162.
Jtem fauoze libertatis.ibi.
Verba directa ex dispōne defuncti trabūtur ad fideicōmissū3.ibi.nu.2.
Jtem ex ratione legis.ibi.
4 Verba directa in codicillis trabūtur ad fideicōmissum.in.l.cū quis.§. seiam.nu.1.ff.de lega.iij.fo.57.
1 Verba edicti debent intelligi de metu instanti.in.l.metū autem.nu.1.ff. quod met.cau.fo.124.
8 Verba directa ⁊ obliqua sumūtur in iure tribus modis.in.l.ij.nu.2.C. commu.de lega.fo.47.
6 Verba snie executiua possunt cōferri in dūm.in.l.stipulatio ista.§.si stipuler.nu.2.ff.de verbo.obli.fo.19.
4 Verba testatoris enūtiatiua futuri euētus quē testator sperabat venire ꝓpter suam dispositionē nō inducūt dispositionem.in.l.pater filiū.§. fundum.nu.3.ff.de lega.iij.fo.58.
1 Verba legis negatiue ꝓlata etiam ad iudicē relata actionē ⁊ exceptionem producunt affirmatiue vero officiū iudicis.in.l.metū aūt.§.sed qō pretoꝛ.nu.3.ff.qō me.cau.fo.125.
2 Verba edicti absolute posita verificantur etiam in eo qui in nullius est potestate.in.l.licet.nu.2.ff.de pecu.fo.97.
4 Verba significātia arbitrii boni viri.remit.in.l.j.nu.18.ff.de leg.ij.f.30.
Verba vnius substitutionis directe q̄ trahātur ad aliā substitutionem directā.in.l.verbis.nu.8.ff.de vulg.⁊ pupil.fo.141.
4 Verba adulatoria ad bonoꝛatum directa non inducūt dispositionem. in.l.generali.nu.1.ff.de vsufru.lega.fo.73.
4 Verba generalia debent ad tempus testamēti referri.in.l.fi.§.qui indignisam.nu.1.ff.de leg.ij.fo.50.
4 Verba directa q̄ directo valere nō possunt trabūtur ad fideicōmissum in.l.ex facto.nu.1.ff.ad trebel.fo.147.
3 Verba ꝓteriti tpis apposita in instrumēto circa id qō possibile fuit interuenisse tpe cōfecti instrumēti q̄ intelligātur tpe psenti: ⁊ sic tpe quo pfectū fuit instrumētū.in.l.post dotē.nu.21.ff.sol.ma.fo.28.
7 Verba imperatiui modi importāt cōsilū q̄ si impatur aliqd qō importat ꝓuatā utilitatē.in.l.age cū geminiano.nu.1.C.de trāsac.fo.60.
3 Verba notarij intelligi debent secundum iuris interpretationem.in.l. si quis.nu.4.ff.de testa.tute.fo.48.
Verba testis deponētis in vulgari q̄ nō possunt redigi in latinū: cautela est q̄ vulgariter scribātur.ibi.nu.5.
2 Verba cōtract⁹ celebrati inter rurales intelligūtur ruraliter.in.l.si necessarias.§.si annua.nu.4.ff.de pig.ac.fo.84.
2 Verba q̄ sunt q̄ conferūt liberā volūtatē ⁊ que arbitriū boni viri.in.l. creditoꝛ.§.lucius titius.nu.1.ff.māda.fo.110.
4 Verba ambigua statuti intelligēda sunt sm̄ cōem vsum loquendi.in.l. librorū.§.qō tamē.nu.1.ff.de leg.iij.fo.60.
4 Verba ꝓteriti vel psentis tpis in bis q̄ ex mera volūtate testātis dependent trahūtur ad futura.in.l.si qs.nu.1.ff.de ali.lega.fo.87.
2 Verba ☞t⁹ debēt intelligi vt nō cōtineāt repugnātiā.in.l.fi.§.idē quesiuit.nu.4.ff.de cōdi.indebi.fo.66.
3 Verba deprecatiua q̄si inducāt dispōnē.in.l.j.nu.1.ff.de cōfir.tut.fo.52.
4 Verba generalia preterita nō futura cōprehēdunt.in.l.paulo.§.pōponius.nu.1.ff.de leg.iij.fo.55.
6 Verba quo dicātur ambigua.in.l.q̄ties.nu.1.ff.de verb.obli.fo.31.
7 Verba gñalia in trālactione q̄si gñaliter intelligātur ⁊ q̄si restringātur in.l.si de certa.nu.1.C.de trāsac.fo.68.
Verba gñalia gñaliter intelligūtur nisi aliter de mēte ꝓferētis appareat: ⁊ quādo dicātur apparere de mēte.ibi.
3 Verba q̄si sunt scripta in psonā nō extēdūtur ad fieri faciēte sec⁹ si sunt scripta in rem.in.l.si seruū.§.ꝓtor ait.nu.1.ff.de acq.here.fo.176.
4 Verba psentis tpis restringūtur ad tēpus testamēti.in.l.yzoē.§.testamento.nu.1.ff.de leg.iij.fo.58.
7 Verba ꝓteriti temporis importāt ipso iure.in.l.si quis maioꝛ.nu.10. C.de transactio.fo.72.
2 Verba generalia quādo recipiant restrictionem de habilitate.in.l.j.nu me.3.ff.de eo q̄ cer.lo.fo.71.
6 Verba liberationis generalia referuntur ad omnes obligationes.in.l. pluribus.

pluribus.nu.1.ff.de accepti.fo.101.
Verba notarij scribētis ea q̄ scripta sunt ⁊ addita mea ꝓpria manu scripsi ⁊ addidi qd operētur.⁊ an si sunt plures subscriptiones ⁊ notarius direxit simpliciter q̄ subscripta sunt ⁊c.an cōsulto psumatur subscripta in.l.i.§.⁊ ideo.nu.1.⁊.2.ff.de bis que in testa.delen.fo.118.
4 Verba testamēti qualiter qs dicatur scire vt sup ipso testamento possit transigi.in.l.sciphi.nu.3.ff.de optio.lega.fo.78.
4 Verba psentis tpis vel ꝓteriti ꝓlata a lege ad futur⁹ referuntur nisi lex remissionē delictoꝝ cōtineat.in.l.si ita cēnt.nu.2.ff.de au.⁊ arg.leg.f.93.
Verba presentis vel preteriti tēporis ab homine ꝓlata quando comprehendant futurum.ibi.nu.3.
2 Verba constituti debent referri ad promittētem.in.l.cū qui.§.iulianus nu.2.ff.de consti.pecu.fo.75.
4 Verba generalia obscura declarātur per precedētia.in.l.titia.§.lucius. nu.2.ff.de lega.j.fo.34.
6 Verba supflua apposita in ☞cto ad maioꝛē declarationē nō iuuāt ☞tō in.l.⁊ vno.§.ei⁹ rei.nu.3.ff.de accepti.fo.12.
1 Verba cū effectu sunt ītelligēda.i.l.i.§.hec aūt.nu.1.ff.qō qsq; iur.f.54.
5 Verba nūtiationis debent referri ad eū q̄ est ibi cū nūtiatur.in.l.de pupillo.§.nūtiationē.nu.1.ff.de ope.no.nun.fo.10.
8 Verba iudicis ꝓlata cause cognitione nō precēte nō habēt vim snie.in l.ex stipulatione.nu.1.C.de senten.⁊ interlo.om.iudi.fo.69.
4 Verba q̄si simpliciter ꝓlata iudicātur perinde ac si essent ad legatariū directa.in.l.si qs.§.si qs.nu.2.ff.de adi.lega.fo.100.
Verba executiua relata esse ad heredem vel legatarium qualiter intelligantur ⁊ in summario.ibi.nu.4.
6 Verba subiūctiui modi l3 sint tpis ꝓteriti tamē ad futurū trabūtur.in l.qui rome.§.augerius.nu.1.ff.de verb.obli.fo.47.
7 Verba q̄ possunt intelligi sub cōditione ⁊ sub modo qualiter intelligantur.in.l.cū mota.nu.2.C.de trāsac.fo.61.
5 Verba negatiua dicūtur que includūt negatiuā vel etiā sunt priuata.in l.si pater.§.marito.nu.4.ff.de dolo.fo.172.
5 Verba in statuto intelligūtur ꝓpter cōem vsum loquēdi improprie et large.in rub.nu.6.ff.de ope.no.nun.fo.2.
7 Verba priuilegij debēt intelligi in eum casum quo ius aliter disponit. in repe.l.j.nu.6.12.⁊.54.C.de sacrosan.eccle.fo.10.
6 Verba psentis tpis nō porrigūtur ad futura.in.l.si stipulatus.§.cū stipulamur.nu.1.ff.de verb.obli.fo.30.
2 Verba improprie ⁊ sustineatur libell⁹ inramētū ⁊ dictū testis.in.l. sed si possessoꝛi.§.item.nu.5.ff.de iureiur.fo.27.
4 Verba testatoris in dubio debent intelligi ita q̄ nō fit in constructione pactū.in.l.plautius.nu.1.ff.de auro ⁊ arg.lega.fo.94.
4 Verba dispositiua l3 sint defectiua in eo q̄ apparet persona grauati inducūt fideicōmissum.in.l.peto.nu.1.ff.de lega.ij.fo.42.
Verba testatoris q̄si sunt defectiua respectu psone cui ꝺz dari intelligitur tūc q̄ testator voluerit heredē instituto ꝓuidere.ibi.nu.2.
Verba dispositiua seu ꝓceptiua ad quēcunq; relata dispositionē indu cunt.ibi nu.4.
8 Verba directa q̄ dicant ⁊ q̄ obliqua.i.l.eā quā.nu.7.C.de fideicō.fo.45.
4 Verba debent intelligi scōm qualitatē persone ad quā referūtur.in.l.j. nu.2.ff.ad le.falci.fo.131.
4 Verba directa substitutionis an obliquatur.in.l.pater seuerinam.§.cōditionū.nu.1.ff.de cōdi.⁊ demon.fo.130.
7 Verba debent intelligi scōm subiectā materiā in qua posita sunt.in.l.j. nu.6.C.de arbi.fo.104.
4 Verba debēt itelligi vt aliqd operenť.in.l.si qñ qs.nu.1.ff.de leg.i.f.26.
4 Verba dispositiua ad quēcunq; directa fideicōmissi petitionē inducūt. in.l.titia.§.titia.nu.1.ff.de leg.ij.fo.34.
3 Verba directa ⁊ ciuilia.in.l.cēturio.nu.15.ff.de vulg.⁊ pupil.fo.145.
Verba directa non ciuilia.ibi.nu.16.
7 Verba generalia pacti vel trālactionis si generaliter intelligātur vtrū referantur ad ea que actoꝛ ignoꝛabat sibi cōpetere.in.l.si de certa.nu.4. C.de transactionibus.fo.69.
5 Verba q̄ importāt fictionē.in.l.si is q ꝓ emptore.nu.5.ff.de vsuca.f.99.
4 Verbis instrumēti q̄si tetur an veritati.i.l.si qs.nu.3.ff.de libe.leg.f.97.
7 Verba enuntiatiua sufficiūt in testamentis ad pias causas.in repet.l.j. nu.77.C.de sacrosan.eccle.fo.13.
4 Verba enūtiatiua legatoꝝ de preterito nō inducūt dispositionem.in l.si ita.nu.2.ff.de lega.j.fo.18.
Verba enūtiatiua futuri euētus inducūt tantū cōditionem.ibi.
6 Verba enūtiatiua in cōtractib⁹ inter easdē personas ꝓbāt si enūtiātur super eo super quo partes libere disponere possunt.in.l.si sorte.nu.4. ff.de castrensi peculio.fo.237.
1 Verba enūtiatiua de faciēdo aliquē heredē inducūt dispōnē ad pias cās inter liberos ⁊ fauoze militis.in.l.tale pactū.§.pr̄.nu.3.ff.de pac.fo.91.
4 Verba enūtiatiua inducūt ꝓbationē eoꝝ que in testamento sunt gesta. in.l.cū ꝓponebatur.nu.1.ff.de lega.ij.fo.37.
5 Verba enūtiatiua in modū cause ꝓlata exceptionē inducūt.in.l.si pater.§.anus nepotibus.nu.1.ff.de dolo.fo.172.
8 Verba enūtiatiua si disponunt in preiudiciū eius qui grauari non pōt in.l.verba.nu.1.C.de testa.fo.16.
7 Verba enūtiatiua fauoze liberationis inducūt dispōnē q̄si pricipaliter

sunt ꝓpter se emissa.in.l.cū testm̄.nu.3.⁊.4.C.de iur.⁊ fac.igno.fo.36.
5 Verba enūtiatiua de gb⁹.in.l.eg hac scriptura.ff.de do.an inducāt fidei cōmissum vel legatū an donationē causa mortis.ibi.nu.1.fo.64.
Verba enūtiatiua scidēter ꝓpter alid emissa nō inducūt dispōnē.ibi.n.2.
Verba enuntiatiua ꝓlata propter se dispositionē inducunt si natura verboꝝ hoc patitur.ibi.nu.3.⁊.7.
Verba enuntiatiua incidenter ꝓpter alium modū conditionis emissa quando inducant dispositionem.ibi.nu.4.
Verba enūtiatiua quādo ꝓferūtur per modū demōstrationis quando dispositionē inducant.ibi.nu.5.
Verba enūtiatiua si ꝓferūt p modū demōst.qñ dispōnē inducāt.ibi.n.6.
Verba enūtiatiua testatoris emissa ꝓpter se in preiudiciū titij dispositionem non inducunt.ibi.nu.7.
Verba enuntiatiua ꝓpter se emissa relata ad bonoꝛatum dispositionem non inducunt.ibi.nu.8.
Verba enūtiatiua si nō ꝓferūtur sed intelligūtur p dictionē tagatiuam tantū dispositionē nō inducūt: secus si ꝓferūtur.ibi.nu.9.
Verba enuntiatiua ꝓpter se emissa circa ea que per defunctum nō sunt disponibilia non disponunt.ibi.nu.10.
Verba enuntiatiua quando iuramentum interuenit inducunt ꝓbationem siue principaliter ꝓpter se sine incidenter siue ꝓpter aliud siue ad alium directa sunt emissa siue sint subaudita ⁊ ponūtur quatnoꝛ effect⁹ iuramenti.ibi.nu.11.
Verba enūtiatiua emissa ꝓpter se pricipaliter ad grauatū directa scienter eoꝝ que p defunctū sunt disponibilia inducūt dispositionē quaten⁹ verboꝝ significatio patitur.ibi.nu.13.
Fallit fauoze libertatis ⁊ vbi est iuratum.ibi.
Verba enūtiatiua in priuilegijs an dispōnāt.remissiue.ibi.nu.15.
Verba enūtiatiua in cōtractib⁹ ꝓlata ad liberationē dispositionē inducunt.⁊ quid quādo ad obligationē.ibi.nu.16.
Verba enūtiatiua in iudicijs ante litem cōtestatam non inducūt ꝓbationem: post sic.ibi.nu.17.
1 Verba enūtiatiua ꝓlata per pricipem faciunt fidem in.l.j.§.cū vrbem nu.1.ff.de offi.ꝓfec.vrb.fo.32.
Verba enūtiatiua in cōtractibus inter easdem personas ꝓbāt quando id continetur in quo partes sibi possent ꝓiudicare in.l.j.nu.4.C.de fide instru.lib.x.fo.6.
8 Verba enuntiatiua emissa pricipaliter ꝓpter se inducunt dispositionem emissa ꝓpter aliud non nisi in testamento militis.in.l.eg his verbis.nu.1.C.de testa.mili.fo.15.
Verba enūtiatiua in dispositione vel cōtractibus si sunt in duplici confessione emanata ꝺz in vna postea in alia ꝓbant ⁊ obligant.in.l.cū scimus.nu.1.C.de agrico.lib.xi.fo.36.
3 Verba enūtiatiua ꝓpter se qñ inducant additionem.in.l.gerit.nu.14. ff.de acqui.here.fo.180.
Verba enuntiatiua emissa ꝓpter aliud quādo ꝓbēt animū donandi.ibi.nume.15.
5 Verba enūtiatiua etiā in ☞ctib⁹ inducūt dispositionē si sunt de presenti: secus si de futuro.in.l.j.nu.11.ff.de ope.no.nun.fo.3.
Verba enūtiatiua p modū cause ꝓlata inducūt dispositionē etiā quo ad actionē.in.l.si socer.§.lucius.nu.4.ff.fo.ma.fo.30.
4 Verba enūtiatiua cōmemoratiua alicui⁹ modi ꝑcedētis ad illū restringūtur: ⁊ qñ dispōnāt.in.l.lucius.§.filiā.nu.1.ff.ad treb.fo.156.
4 Verba enūtiatiua testatoris in modū cause emissa l3 nō inducāt dispositionē tñ inducunt doli exceptionē.in.l.demōstratio.§.qō aūt.nu.15.ff. de cōdi.⁊ demon.fo.120.
4 Verba enūtiatiua non inducūt dispositionē vltra⁹ verboꝝ signific.in.l. titia.§.cauis.nu.1.ff.de leg.ij.fo.34.
Verba enūtiatiua negatiue ꝓlata qñ inducāt dispositionē.ibi.nu.2.
7 Verba enūtiatiua defuncti quādo ꝓbatione faciāt.in.l.rationes.nu. 2.C.de ꝓba.fo.143.
Verba enūtiatiua defuncti qñ inducant dispositionē.ibi.nu.5.
4 Verba enūtiatiua futuri euētus vel deprecatiua ad grauatū relata inducūt dispositionē.in.l.peto.nu.4.ff.de leg.ij.fo.42.
6 Verba enūtiatiua alicui⁹ solēnitatis inter partes ꝓbāt illā solēnitatē si partes ei renūtiare poterāt.in.l.sciēdū.nu.4.ff.de ver.obli.fo.15.
8 Verba enūtiatiua in ☞ctib⁹ ꝓlata ꝓbatione inter ipsos heredes inducunt donec ☞tū docealur.in.l.pe.nu.1.C.de ☞ben.stip.fo.109.
2 Verba enūtiatiua in ☞ctib⁹ inducūt ꝓbationē nō obligationē.in.l.publia meuia.§.titius.nu.2.ff.de pōpo.fo.103.
Verba enūtiatiua testatoris nō inrata nō seruāt: ⁊ quādo seruētur.remittue in ant.de inreiur.nu.3.fo.23.
4 Verba institōnis ex re certa si sunt relata ad institutū faciūt ipm heredē si ad aliū inducūt fideicōmissū3.in.l.pr̄ filiū.§.ex pte.n.1.ff.de le.iij.f.58.
Verba enūtiatiua futuri euētus emissa ꝓpter aliud nō inducūt dispositionem.in.l.pāphilo.nu.1.eo.ti.
Jdem si directa ad bonoꝛatum.ibi.
Secus si ꝓpter aliud vel si fuerint directa ad grauatū.ibi.
3 Verba enūtiatiua emissa ꝓpter se in actu odioso inducūt dispositionē. in.l.si volebat.nu.1.ff.de here.insti.fo.129.
Verba ista qñ te contēta ex dote esse volui an inducant dispositionem etiam quo ad dotem.ibi.nu.2.

Universidad del Rosario Archivo Histórico

Verba cõmitto abbati tali vt det centũ fratribus minoribus an per illa videatur instituꝫ abbas. in.l. hereditas. nu.1. ff. eo. ti.

6 **Verberans** aliquẽ qb⁹ casib⁹ incidat in crimẽ publicũ. in l. lege iul. nu.3. ff. ad le. iul. de vi publi. fo.178.

4 Verecũdia factum dicitur factum in casu necessitatis. in.l. pecunie. nu. 5. ff. de ali. lega. fo.89.

3 **Veritas** quãdo inspiciatur magis ꝙ opinio. in.l. is qui putat. nu.3. ff. de acqui. here. fo.167.

3 Veritas pualet fictioni. in.l. filio. nu.1. ff. de libe. ꝛ posthu. fo.104.

6 Veritas inuenitur notando ꝛ disputando. in.l. numerum. §. mista. nu.1. ff. de mune. ꝛ hono. fo.246.

3 Veritas ꝛ fictio inuicem tendũt ad diuersa fictio prenalet veritati. in.l. filio. nu.4. ff. de libe. ꝛ posthu. fo.104.

5 Vero dictio potest assumi vt coniunctio: ꝛ vt nomen. in.l. si quis ante. nume. 4. ff. de acqui. posse. fo.85.

4 **Vestis** habetur in seruo loco rerũ coherẽtiũ nõ accessoriarum. in.l. bunc inutile. nu.1. ff. de pecu. lega. fo.84.

Vestis peti põt actione rei vẽdicationis qñ seruus legatur vestitus. ibi.

Vestimẽta alicuius tãgẽs an dicatur offendere in psona. ibi. nu.2.

2 Vestes ptiose vxoris sunt viri nõ necessitate. in.l. si mulier. §. si vir. nu.1. ff. de dona. inter vir. ꝛ vxo. fo.157.

2 Vestes pretiose date per virũ vxori soluto matri. sunt heredũ viri. in.l. ex animo. nu.1. ff. de dona. inter vi. ꝛ vxo. fo.157.

2 Vestes reprobate a statuto nõ veniunt in legato vestium. in.l. q̃uis. nu. 2. ff. de au. ꝛ argen. lega. fo.96.

Vestes hyemales ferri debẽt a calẽdis septẽbris vsq; ad calẽdas aprilis in.l.j. nu.1. C. de milita. vest. lib. xij. fo.48.

Vestes estiue a calendis aprilis vsq; ad calendas septembris. ibi.

Viris non licet portare pãnos de auro vel de auro frigiatos. in.l.j. nu.1. C. de vesti. olobe. lib. xj. fo.28.

5 Vestes scindẽs alicui dr facere iniuriã in personã: hoc est circa id qõ est separabile a psona. in.l.j. §. hoc aũt edicti. nu.5. ff. de ope. no. nũ. fo.7.

7 Vestimentũ coherẽtie cõtractus: ꝛ vestimẽtum rei interuẽtu: quomodo differant. in.l. petens. nu.2. C. de pac. fo.56.

5 **Veteranus** qui stetit per sex mẽses ꝛ postea exiuit ꝛ postea etiã per sex menses stetit dicitur nouitius. in.l. interdũ. §. quoties. nu.2. ff. de publi. ꝛ vecti. fo.55.

Veteranꝰ nõ dr q portauit babitũ p annũ sz in ordine nõ stetit. ibi. nu.3.

5 Veterani ꝛ clerici non tenentur ad vectigalia ꝛ pedagia. in.l.j. §. hic titulus. nu.5. ff. de publi. fo.50.

6 **Via** securior ꝛ magis frequẽtata inspicitur vt ad locũ infra tẽpus peruenire possit: licet alia sit brevior. an.l. cõtinuus. §. cum ita stipulatus. nu.5. ff. de verbo. obli. fo.55.

8 Via malitijs non debet aperiri. in.l. ambiguitates. nume. 4. C. de indi. vidui. tol. fo.42.

Vẽs per viã nõ rectã si nõ permittunt se scrutari capi possunt ꝛ retineri per custodes. in.l. euictiones. nu.1. C. de cur. pub. lib. xij. fo.49.

4 Via debetur ei cui fructꝰ fundi sunt legati etiã per aliũ fundũ testatoris alteri legatũ. in.l. dãnas. §. qui duos. nu.1. ff. de vsufru. lega. fo.71.

1 Via vna parata sequtur alia. in.l. vbi aũt. nu.2. ff. de rei vẽdi. fo.175.

4 Via quando singulariter relinquitur tunc dicitur seruitus realis. in.l. pater. nu.2. ff. de serui. lega. fo.75.

Via per quẽ fieri debeat ꝛ refici. in.l. si. nu.3. C. de immunita. lib. x. fo.14.

5 Via ampla ꝙ quandoq; fit deterior stricta ꝛ ibi rationem. in.l.j. nu.1. ff. de via publica. fo.145.

5 Vie vicinales habentur loco viarũ publicarum si memoria nõ extat ꝙ sint facte ex collatione priuatorũ: alꝰ extat memoria sunt private. in.l.j. nu.1. ff. de locis ꝛ itine. publi. fo.145.

5 Viam purgare debet quilibet iuxta suam domum. in.l. ediles. nume.2. ff. de via publi. fo.145.

7 Vie publice ꝛ platee nullo tempore prescribuntur. in.l. si. nu.14. C. de sacrosan. eccle. fo.27.

Per viam publicã ꝛ rectam ꝙ quis ire teneatur. in.l. ij. nu.1. C. de cur. pub. lib. xij. fo.49.

1 **Vicarius** epi si nõ põt cognoscere de crimine non cognoscat etiã si eps dixit cõmitto tibi curã ꝛ regimen episcopatus. in.l.j. §. cũ vrbem. nu.10. ff. de offi. pfec. vr. fo.33.

7 Vicarij qui sunt per comitatũ sunt iudex ꝛ notarius. in.l. iubemus. nu. 16. C. de sacrosan. eccle. fo.24.

6 Vicerector studij an habeat immunitatẽ. in.l. filiꝰ. nu.1. ff. de leg. f. 247.

7 Vicegerens cõstituitur a supiore ꝛ habet iurisditionẽ ordinariã. in.l. si. nu.1. C. de offi. eius q vi. alte. gerit. fo.42.

Vices agẽtes oĩa possunt q̃ iudices possent preter vltimũ supplicii et mẽbri abscissionẽ. nu.3. in. §. ad hec. nu.1.2.3. in aut. de collato. fo.55.

4 Vices alterius gerens an possit deportare. in.l.j. §. bi quibus. nume.2. ff. de lega. iij. fo.50.

5 **Vicinus** locus datur arbitrio iudicis sz de iure canonico vicinitas dicitur p duas dietas. in.l. dies cautioni. §. si tam vicinum. nu.2. ff. de dam. infec. fo.29.

Vicinitas respectu psonarũ qualiter intelligatur. remis. ibi. nu.3.

1 Vicini ꝛ cõsanguinei in pbãda etate alicuiꝰ admittunt ꝛ pbãt si reddo rõnẽ dicãt scio qr vicinus. in.l. de etate. nu.7. ff. de mino. fo.138.

5 Vicini mei quãdo dicãtur habitãtes prope me in domo cõducta. in.l. si tertius. nu.3. ff. de aqua plu. arcen. fo.46.

8 Vicini dicuntur quoadusq; vox ejaudiri potest. remis. in.l. talis. nu.4. C. de bis qui. vt indig. fo.35.

2 Vicini possunt capi per officiales quando maleficia occulta cõmittuntur. in.l. dotis. nu.4. ff. de loca. fo.133.

5 Vicini pximiores q dicãtur. vbi ꝙ q est pximior est habilis ad testificãdum. in.l. si tertius. nu.5. ff. de aqua plu. arcen. fo.46.

5 Vicini supiores vel inferiores qñ possunt faciẽtẽ clausurã in flumine publico impedire. in repe.l.j. nu.21. ff. de flu. fo.147.

5 Vicini tenentur pro via destructa quãdo destruens nõ est soluẽdo. in.l. si. §. qui viam. nu.2. ff. de via publi. fo.146.

8 Vicinie dubitatio an quis sit seruus vel liber an sufficiat ad habilitandum testem. in.l.j. nu.5. C. de testa. fo.16.

8 **Victor** potest iudicem delegatum impetrare ante diem appellati prefigũ a lege. in.l. vna. nu.4. C. ne liceat in vna ea. cau. ter. prouo. fo.91.

Victor põt appellãte nõ cõparẽte in vltimo mẽse instãtie cõparere ꝛ petere causę expeditionẽ ꝛ causa examinata appellãtẽ in expẽsis cõdẽnare. in aut. de bis q̃ingre. nu.6.7.11. fo.26.

Victor q probauit in causa principali ꝙ pbari debet in causa appellationis. ꝛ qualiter hoc pcedit. ibi. nu.8.9.

5 Victor nullã bz actionẽ ex vẽditione facta per executorẽ. in.l. a diuo pio §. sed si emptor. nu.1. ff. de re iudi. fo.120.

8 Victor põt principaliter agẽdo petere sententiã cõfirmari. in.l.j. nu.20. C. quando prouo. nõ est necel. fo.89.

5 Victor cum vult super re capta summarie cognosci ꝛ cõtradicens petit illam dimitti cũ sint alia bona sine cõtroversia an debeat audiri. in.l. a diuo pio. §. sed ꝛ illud. nu.1. ff. de re iudi. fo.120.

Et an creditor teneatur ostẽdere pignꝰ debitori volẽti vẽdere. ibi. nu.2.

1 Victus victori etiã rõne temeritatis condẽnat in expẽsis: nisi habuerit iustã cãm litigãdi. in.l. eũ quẽ temere. nu.1. ff. de iudi. fo.159.

6 Victꝰ q appellauit licet trãsigat vel cõfirmet sniã sti tertio cuiꝰ interest nõ preiudicat. in.l. a sniã. §. idẽ rescripsit. nu.2. ff. de appella. fo.216.

6 Victus victori ꝙ condẽnetur in expensis etiam in criminalibus. in.l. si postulauerit. nu.1. ff. ad le. iul. de adul. fo.175.

8 Victus si appellationẽ pfequtur victor nõ põt appellare ꝓpter cõdẽnationẽ expẽsarũ omissam sed index de eo iudicare debeat idẽ si nõ prosequitur. in.l. oẽm. nu.1. C. quãdo ꝓuo. nõ est necel. fo.89.

Victus si nõ appellauit põt victor appellare p sumptibus. ibi. nu.3.

6 Victoria vnius an prosit alijs in causa cõi. in.l. qui separatim. §. q̃ est rescriptum. nu.1. ff. de appella. fo.217.

Victualia de illa prouincia in qua estybertas debent ad prouinciam in qua propter guerram non est abundantia portari. in.l. pro locis. nu.2. C. de anno. tribu. lib. x. fo.10.

4 Vicus: villa: ciuitas: ꝛ castrum quomodo differãt. in.l. si heres. §. vicus. nu.1. ff. de leg.j. fo.20.

7 **Vidua** dicitur etiã mulier q̃ non habuit virũ. in.l. vna. nu.5. C. quãdo impe. inter pupil. ꝛ vidu. fo.117.

Viduã desponsans tacite nõ punitur. in.l.j. nu.9. C. de dila. lib. x. fo.9.

6 Vidua retinet domiciliũ viri. in.l. fili. §. vidua. nu.1. ff. ad munici. f.241.

Vidua fungitur priuilegio primi mariti quouscq; fuerit secundo maritata. in.l. si. nu.1. C. de priuile. scho. lib. xij. fo.47.

Vidua persistẽs in viduitate dicitur esse in prioze matrimonio. in. §. soluto. nu.1. in aut. de nuptijs. fo.20.

4 Video verbũ potest referri ad omnem sensum. in.l. si titio. nume.1. ff. de lega. iij. fo.37.

3 **Villa** si cõuenitur p robaria facta in eius territorio ad dãni emendationẽ nõ sufficit probatio per iuramentũ in litem. in.l.j. nu.2. ff. quando ex fac. tu. vel cur. fo.71.

6 Villa q̃ tenet sub pena cape malefactores si plures fecerũt ivilla maleficiũ ꝛ villa nõ cepit eos tenet tm̃ vna pena. i.l.l. si i riga. n.4. ff. de fic. f.180.

3 Villa q̃ nõ denũtiauit maleficiũ infra tps statuti excusat si interim aliꝰ accusauit vel iudex inquisiuit. in.l.j. §. elegãter. nu.2. ff. de lib. agno. f.40.

3 Villa si damnũ emendare debet dãnum passo ꝙ passus damnum si est de villa tenetur etiam p parte sua. in.l. amicissimos. §. lucius. nume.6. ff. de excu. tu. ꝛ cu. fo.85.

3 Villa si vigore statuti teneꝫ resarcire dãnũ derobato dr prius constare ipsum esse derobatũ. in.l. diuus. nu.2. ff. de testa. mili. fo.162.

3 Villa que tenetur ex forma statuti capere malefactorẽ nõ tenetur capere occidentem bannitum qui poterat impune occidi. in.l. si quis. §. si maritus. nu.2. ff. ad sille. fo.191.

5 Villa est illa que est extra muros ciuitatis. in.l.j. §. siue autem intra. nume.1. ff. de ope. no. nun. fo.8.

5 Villa condẽnata si nõ bz bursam cõem cogitur imponere collectã. in.l. si se non. §. actor. nu.1. ff. de re iudi. fo.114.

Vilissime persone quãdo admittantur etiã cũ tortura ad testimoniũ. in §. si vero ignoti. nu.1. in aut. de testi. fo.39.

Vilissime persone in subsidium admittũtur. ibi. nu.2.

Vilissime psone admittũtur qñ sunt rogati a partib⁹. ibi. nu.2.7.9.

Viles persone licet admitantur ad testimoniũ sine tortura tñ eis tantũ nõ creditur

non creditur sicut in alijs. ibi. nu.3.

Viles persone in testimonio ferẽdo qñ requirantur. ibi. nu.4.

Ville ꝛ castra ciuitatis faciũt collectam cũ ciuitate ꝛ ius ciuitatis sequũtur. in aut. quib. mo. nu.6. fo.37.

Vile idest qõ vile reputak. in.l. vnica. nu.15. C. de mulie. lib. x. fo.22.

1 **Vim** vi lz repellere etiã ex interuallo q̃tũ ad actionẽ qõ metus cã. in.l. si. §. queri põt. nu.1. ff. qõ me. cau. fo.125.

1 Vim inferre alicui qñ liceat: ꝛ qñ liceat se defendere. in.l. vt vim. nu.3. ff. de iusti. ꝛ iur. fo.6.

1 Vim pati dicitur qui de domo inuitus extrabik. in.l. plericq; nu.1. ff. de in ius vo. fo.58.

8 Vindoderamẽ inculpate tutele in quo cõsistat. in.l.j. nu.7. C. vnde vi. f.94.

Si ab aliqua psonali iniuria aliter euadere nõ possiꝫ nisi solũ a morte p fugã possum tũc resistendo aliũ occidere. ibi. nu.8.

Si quis me expulit ꝛ ego eũ expuli ex interuallo tũc dolus cum dolo nõ compensak. ibi. nu.11.

5 Vis q̃ pcessit nõ attendik qñ post vim sequik post actꝰ voluntariꝰ appro bans actũ in quo fuit vis. in repe.l. cesar. nu.9. ff. de publi. ꝛ vecti. fo.56.

3 Vis quot modis capiatur. in.l.j. nu.4. ff. de tute. fo.46.

6 Vis ablatiua vt cõmittatur nõ requirik qõ homines sint vocati. secus in vi expulsiua. in.l. nec interest. nu.2. ff. de vi publi. fo.178.

8 Si in violentia interueniũt verbera ꝛ homicidia maleficium in persona eius qui fuit autor violẽtie aggrauant tantũ ꝛ qũo tenebuntur alij. in.l. qñ. nu.2. C. ad leg. iul. de vi publi. vel priua. fo.124.

Loadunatus ad aliquã vim faciendam si ibi perdit arma qñ possit recuperare a coadunante ꝛ qua actione. ibi. nu.3.

5 **Violentia** factã fuisse appellantibꝰ a familia iudicis si probatur sufficit. in.l. de pupillo. §. si qs. nu.19. ff. de ope. no. nun. fo.11.

5 Violentia inquietatiua est delictũ idẽ in violentia turbatiua pro qua cõpetit interdictus vti possidetis. in.l. si is qui in puteũ. §. si tutoris. nu.1. ff. qõ vi aut clam. fo.160.

8 Violentia prima qñ absorbeatur per scõam ꝛ sic dolus cum dolo cõpensetur. in.l. si qs ad se fundũ. nu.3. C. de vi publi. vel priua. fo.124.

6 Violentia nõ dicitur probata si articulati est ꝛ pbatum qõ titius violenter seiam cognouit. in.l. cũ duo. nu.7. ff. de duo. reis. fo.58.

5 Violentia compulsiua non facit rem vitiosam. in.l. sequitur. §. si rẽ. nu.2. ff. de vsuca. fo.96.

1 Violẽtiarũ gña quot sint. vbi ꝙ q̃dã expulsiua: q̃dã turbatiua: q̃dã ingratiua: ꝛ q̃dã ablatiua: ꝛ q̃dã ipulsiua. i.l. ex tat. nu.3. ff. qõ me. cau. fo.125.

Violentiarum species sunt. f. cum armis ꝛ sine armis cũ iudicis autoritate vel sine. in.l.j. nu.1. C. de nauicula. lib. xj. fo.25.

7 Vindicta publica q̃ dicak. i.l. si. nu.2. C. qñ li. vni. sine iudi. se vindi. f.120.

4 **Vino** legato in venalibus vel ampboris quid veniat. in.l. qui vinum. nu.1. ff. de vi. tri. ꝛ oleo lega. fo.80.

2 Vinum vetus est melius vino nouo. in.l. cum quid. nu.4. ff. si cer. pe. f.6.

Vinum vetus qõ dicatur. ibi. nu.4.

Vinũ mutuatũ si debeat restitui tempore vindemiarũ presumitur actus vt reddatur de nouo. ibi. nu.5.

Vinum vetus an possit reddi pro nouo. ibi. nu.6.

4 Vinum si legatur debet de eo qõ est in patrimonio alias debet emi. in.l. si cui. nu.1. ff. de vi. tri. ꝛ oleo lega. fo.80.

6 Vinũ optimũ dr qõ est scõm regionẽ ꝛ scõm cõmunẽ vsum loquendi. in l. stipulationũ. nu.2. ff. de ver. obli. fo.30.

4 **Vir** bonus nõ estimabit tantũ dimidiã respectu dimidie quãtũ totum respectu totius. in.l. vxorẽ. §. agri. nu.3. ff. de lega. iij. fo.59.

Vir dictio qualr accipiak. in.l.j. nu.41. C. de digni. lib. x. fo.41.

2 Vir bonus in causa reductionis est index. in.l. societatem. §. arbitror. nu.4. ff. pro socio. fo.113.

4 Vir dicitur adultus. in.l. cũ quis. §. codicillis. nu.11. ff. de leg. iij. fo.57.

7 Viri sufficientes debent proponi ad opus faciendum. in.j. consti. C. nu.7. de no. co. fa. fo.3.

3 **Virtus** non est seipsum occidere vt videak fortis. in.l. si quis filio. §. eius qui. nu.1. ff. de iniu. rup. testa. fo.113.

Virtuosus si staret ꝛ vineret p mille annos nisi transferak in eum aliqua dignitas semp remanet plebeius. in.l.j. nu.93. C. de digni. lib. x. fol.43.

Visus regulariter accipit pro quolibet sensu corporeo. in. §. hinc nobis. nu.10. in aut. de here. ꝛ falci.

4 Vita contẽplatiua est longe melior q̃ activa. in.l. si ita quis. §. is cui. nu. 4. ff. de leg. ij. fo.36.

Vita monachalis abolet oẽm maculã. in aut. de monachis. nu.1.2.3. f.9.

Vitium vis expulsiue vel ablatiue dr reale cõpulsiue est psonale. in.l. põpo. §. cum quis. nu.5. ff. de acqui. pos. fo.88.

Vitium clandestinitatis ꝙ nõ sit vitium reale. ibi. nu.6.

Vitium litigiosi ꝙ sit personale. ibi. nu.8.

1 Excusari qñ possit qs a vitio naturali. i.l. si seruꝰ. n.1. ff. ad leg. aq. fo.192.

5 Vitiũ violentie vt purgetur qñ sit necesse ꝙ reuertak in possessionẽ dñi. ꝛ quid in furto. in.l. sequitur. §. si dris. nu.1. ff. de vsuca. fo.96.

5 Vitiũ litigiosi afficit psonã non rẽ. in.l.j. §. si inter. nu.1. ff. de litig. fo.173.

5 Vitiũ litigiosi quos effectus pariat. ibi. nu.3.

5 Vitiũ personale ꝙ nõ transit ad singularẽ successorem. in.l. potest. nu.1. ff. de vsuca. fo.107.

5 Vitium naturale quod dicatur. in.l. fluminis. §. hec stipulatio. nu.1. ff. de dam. infec. fo.41.

8 Vitiũ litigiosi purgatur trãsactione facta super re seu super causa secus si super instantia. in.l.j. nu.1. C. de longi. temp. prescrip. fo.59.

5 Vitium personale in persona heredis nõ potest purgari sed reale sic. in l. vbi lex. nu.2. ff. de vsucap. fo.104.

Victricus ꝙ possit esse tutor sui priuigni. in. §. quis quoq;. nu.1. i aut. de nuptijs. fo.21.

Vlcisci ꝙ liceat pro defensione rei sue. in.l. deuotũ. nu.1. C. de metha. ꝛ epi. lib. xij. fo.49.

Vltio quãdo accipiatur pro defensione. ibi.

4 Vltimus seu supremus dr quẽ nemo sequitur etiã si nullus precedat. in.l. qui duos. nu.1. ff. de re. dub. fo.105.

3 Vlpianus an fuerit nobilis ratione originis vel scientie. i.l. ij. §. amplius. nu.1. ff. de excu. tu. fo.78.

5 **Vniuersitas** cõsentire potest licet nõ de facili. in.l.j. §. municipes. nu.2. ff. de acqui. pos. fo.80.

Vniuersitas ꝙ possideat lz sit persona representata hereditas ideo non possidet qr representat personã defuncti. ibi. nu.3.

Vniuersitate possidere probak coipso ꝙ probak aliquid fieri per syndicũ vel administratores vniuersitatis. ibi. nu.5.

1 Vniuersitatis pro debito singuli non conueniuntur. in.l. sicut. nu.1. ff. qõ cuiusq; vni. fo.113.

Vniuersitate dissoluta an singuli de vniuersitate auferant partẽ suam de eo qõ est in cõmuni. remissiue ibi. nu.3.

Vniuersitas an teneak p iniuria facta ab aliq̃ de vniuersitate. ibi. nu.4.

6 Vniuersitatis id qõ est an sit singulorum. in.l.j. §. nõ liceat. nu.1. ff. de colle. illici. fo.146.

7 Vniuersitas iurat de calũnia per eius administratores. in.l. cum ꝛ iudices. §. hoc etiã. nu.2. C. de iureiur. fo.108.

6 Vniuersitas an possit delinquere. in.l. aut facta. §. nonnunq;. nu.2.3.4. ff. de penis. fo.205.

Vniuersitas an aliud sit q̃ boies vniuersitatis: ꝙ nõ fm philosophos ꝛ cano. sed scõm iuris fictionem sic. ibi. nu.3.

Vniuersitas qualiter puniri possit. ibi. nu.5.

Vniuersitate dãnata in pena pecuniaria tñ illi qui non deliquerunt non debent contribuere in solutione collecte. ibi. nu.8.

Si omnes boies vniuersitatis iuerunt ad occidendũ hominẽ campana pulsata: ꝛ vexillo leuato: vniuersitas non dr fecisse: nisi deliberato proposito ꝛ consilio hoc fecit. ibi. nu.9.

Vniuersitas potest puniri ex delicto facto per boies de vniuersitate ex ratihabitione secuta. ibi. nu.10.

Vniuersitas ex facto officialis non tenetur nisi mãdato procedẽte vel ratihabitione secuta. ibi. nu.11.

Vniuersitate punita qñ possint puniri aliq boies singulares. ibi. nu.12.

1 Vniuersitas pupillo equiparak. in.l. nulli. nu.4. ff. qõ cuiusq; vni. fo.112.

Vniuersitas clericorum laicorũ cui subiiciak. remissiue. ibi. nu.5.

Vniuersitas vel collegium si facit aliquid sufficit ꝙ sit maior pars: debẽt tamen omnes vocari. ibi. nu.8.

4 Vniuersitas potest collectã imponere pro debito. in.l. solent. nu.18. ff. de ali. lega. fo 88.

Item cogitur creare syndicum. ibi.

5 Vniuersitas coadunata si vult aliqd agere põt expellere illos q non sunt de corpe vniuersitatis. i.l.j. §. B interdicto. nu.4. ff. de iti. actuq; pri. f.155.

Vniuersitas qñ nihil bz in cõmune cogit ponere collectã. in.l.j. §. qõ si nemo. nu.2. ff. qõ cu. vni. no. fo.112.

Vniuersitas ita defendit sicut quilibet priuatus. ibi. nu.6.

1 Vniuersitas volẽs facere actorẽ si dicat facio talẽ procuratorẽ vel syndicũ nõ vitiak constitutio. in.l.j. §. quibꝰ autẽ. nu.2. ff. qõ cuiusq; vni. no. fo.112.

1 Vniuersitas põt cõmittere dolũ qñ facit aliqd coadunato cõsilio ꝛ cãpana sonata. in.l. si ex dolo. §. si an in municipes. nu.1. ff. de dolo. fo.130.

5 Vniuersitas si est condẽnata pro maleficio qualiter collecta imponatur remis. in.l. si se non. §. actor. nu.5. ff. de re iudi. fo.114.

Vniuersitate pro debito cõdẽnata qs capi põt soluꝫ p pte sua. ibi. nu.7.

7 Vniuersitas scholarium est approbata ꝛ potest habere rectorem. in.l. fin. nu.7. C. de iurisd. om. iudi. fo.117.

4 Vniuersitas boim residet i vno boie tm̃. in.l. si grege. nu.1. ff. de leg.j. fo.9.

2 Vniuersitas bonorũ si trãsfertur in 3ctu intelligitur deducto ere alieno. in.l. mulier. nu.1. ff. de iur. do. fo.156.

Quid in rescripto principis. ibi.

Quid si per vltimã voluntatem. ibi.

1 In vniuersalibus ex simplici denuntiatione quis efficitur malefidei: nõ sic in particularibus. rationem vide in.l. sed ꝛ si lege. §. si ante. nu.2. ff. de peti. here. fo.169.

1 Vniuersitas rerũ qñ petitur quis sit modus pronũtiandi ꝛ exequẽdi. in l.j. §. per banc actionẽ. nu.1. ff. de rei vendi. fo.172.

1 Vniuersitas qualiter citatur. remissiue. in. §. portularius. nu.1. in aut. de sanctis. epi. fo.57.

4 Vniuersitas scholarium corã ecclesiastico cõuenitur. in.l. cũ senatus. nu. 4. ff. de re. dub. fo.108.

Vniuersitas non bz iurisditionem: ꝛ sic illam per se exercere nõ potest. in §. iusiurandũ. nu.7. in aut. de defen. ciui. fo.16.

Universidad del Rosario | Archivo Histórico

5 Uniuersitas causarū cui est cōmissa an suā sniam exequat.remiss.ad glo. in.l.a diuo pio.nu.18.ff.de re.iudi.fo.119.
Uniuersitas criminaliter accusata respōdere pōt per syndicū.in.l.fi.n.l. C.de re militia.lib.xii.fo.47.
5 Uniuersitas est triplex ꝛ q̄ sit illa que habet de iure cōi merū ꝛ mixtū imperium.in.l.j.nu.3.ff.de dā.infec.fo.26.
Uniuersitas studij non pōt aliqd immutare in preiudiciū cōcessionū sactarum a cōi doctoribus.in.l.j.nu.l.C.de anno.ciuilib.lib.xi.fo.31.
5 Uniuersitas lz possideat tm̄ singula possideri nō pnt dnium tm̄ singularum rerū habetur.in.l.cū qui.nu.l.ꝛ.4.ff.de vsuca.fo.104.
1 Uniuersitate destructa ppietas bonoꝝ ptinebit ad illud collegiū ꝙ superioꝝ restaurabit.in.l.sicut.§.qō decurionibꝰ.n.3.ff.qō cuiusq; vni.f.113.
Uniuersitate destructa si est clericoꝝ bona eius possidet gp̄s vel vniuersalis ecclesia.ibi.nu.5.

Unio qualiter fiat.in.§.illud tm̄.nu.2.in aut.vt indi.sine quoquo suffra.fo.13.

1 Unus ex cōibus dnis castri si delinquit non punit ab altero.in.l.fi.nu.3. ff.de re.dnii.fo.31.
3 Uno sublato tollit illud qō ex eo dependet nō aūt tollit qō per se subsistit in.l.posthumi.§.lz aūt.nu.2.ff.de iniu.rup.testa.fo.113.
3 **Uocabuli** ꝓpria significatio ex diffinitione sumat.in.l.j.§. igq; qua re.n.l.ff.de tute.fo.46.
6 Uocabuli allusio non bz locū vbi militat cōis vsus loquendi.in.l.notionem.§.instrorum.nu.2.ff.de verb.sig.fo.256.
6 **Uocatus** ad iudiciū ob vnā cām nō pt ꝑpter aliā vocari.i.l.
1 Uocari in ius nō pōt vadēs ad funus: vocat tm̄ vt finito funere cōpareat in.l.ij.nu.6.ff.de in ius voc.fo. 57.
Existens extra iurisditionē sui iudicis ab eo vocari nō pōt.in.l.curiales nu.l.C.de decurio.lib.x.fo.16.
Uocatus ad honores ꝛ munera in loco originis: ꝛ in loco incolatus cui parere tenet.in.l.ciues nu.12.C.de inco.lib.x.fo.19.
5 Uolumina rationū reddi dnt qñ ratio administratiōis fit.in.l.fi ita fuerit.§.questio hec.nu.l.ff.de manumiss.testa.fo.74.
3 **Uoluntas** illicita testatoris nō seruat.in.l. paterfa.nu.2.ff. de here.instī.fo.127.
4 Uoluntas captatoria vz in relictis ad pias causas.in.l. theopōpus.n.6. ff.de do.ꝓleg fo.77.
4 Uoluntas eligētis pōt mutari qñ electio peccauit in forma.in.l.fi tibi.§. vnius.nu.l.ff.de optio leg.fo.79.
Uoluntas lz nō fit virtus est tm̄ signū virtutis de presenti.in.l.j.nu.75.C. de dignita.lib.xii.fo.42.
7 Uolūtas testatoris imperfecta ꝓbat inter liberos qñ est imperfecta rōne solēnitatis.in.l.fi.nu.l.C.fami.her.fo.130.
4 Uolūtas qñ presumat durare.in.l.i.§.fi filius.n.6.ff.de leg.iij.fo.50.
8 Uoluntas inualida cozā quinq; testibus cōfirmat volūtas obscura cozā duobus testibus declarat.in.l.j.nu.2.C.de codicil.fo.39.
4 Uolūtas destinatoris magis presumit ex vsu q̄ alr in dependentibꝰ a voluntate vnius.in.l.predijs.§.qui domū.nu.3.ff.de leg.iij.fo.66.
Uoluntas testatoris ꝙ tollet omnem suspicionē fraudis.in aut.vt hi q obliga.nu.6.fo.30.
Uoluntas testatoris est lex.in aut.de nuptijs.nu.2.fo.19.
3 Uoluntas perfecta dr̄ qñ testator habuit totā suam voluntatē ꝓ declarata.in.l.fi is qui.nu.2.ff.de testa.fo.99.
4 Uolūtas testatoris magis ex vsu perpēdit q̄ ex instrumētis emptionis. in.l.predijs.§.titio.nu.l.ff.de leg.iij.fo.66.
2 Uoluntas patris circa contractū filij nō semper obligat patrē.in.i.j.§.si is quis nauē.nu.2.ff.de exer.ac.fo.93.
4 Uoluntas vltima nō debet esse in pendēti.in.l.huiusmodi.§.fideicōmissū.n.l.ff. de leg.j.fo.23.
Uolūtas defuncti semp apparet legitima vbi vitiū nō apparet ex suspectione.in.§.his igit.nu.2.in aut.de here.ꝛ fal.fo.2.
4 Uolūtas testatoris ita probat ex actu inualido quēadmodū ex actu valido.in.l.re cōiuncti.nu.36.ff.de leg.iij.fo.65.
7 Uoluntas precedēs derogatoria sicut tollit sequentē in vltimis volūtatibus ita etiā in 3ctibus.in.l.pacta nouissima.nu.l.C.de pac.fo.52.
4 Uoluntas testatoris colligit ex eius consuetudine.in.l.cū delanionis.§. asinā.nu.4.ff.de fun.fo.83.
4 Uoluntas testatoris ꝓbata prenalet scripture in augmēto ꝛ diminutione legati.in.l.qui quartā.nu.l.ff.de leg.j.fo.8.
3 Uoluntas iusta q̄ dicat: ꝛ quot modis dicat iusta.in.l.j.n.3.ff.de test.f.93.
4 Uoluntas sequēs seruat nisi precedens sit derogatoria.in.l.fi mihi.§.in legatis.nu.l.ff.de leg.i.fo.8.
7 Uoluntas filij qñ sit causa iusta exheredandi.in.l.fi qñ.§. ꝛ generaliter. nu.3.C.de inoffi.testa.fo.122.
8 Uoluntas cōtrahentium dz magis inspici q̄ verba.in.l.fi.nu.2.C.q̄ res pig.obli.pos.fo.105.
2 Uoluntas dñi qñ habeatur ꝑ traditione.in.l.certi condictio.§.deposui, nu.2.ff.si cer.pe.fo.12.
3 Uoluntas declaratoria testatoris probat ꝑ duos testes.in.l.ij.n.39.ff.de vulg.ꝛ pupil.fo.138.
Ex quibus presumatur q̄ voluntas defuncti fuerit q̄ mater excludatur per tacitam pupillarem.ibi.nu.40.
8 Uoluntas si est certa non curatur de ordine.in auten.hoc amplius. nu. l.C.de fideicom.fo.46.
Uolūtatē defuncti nō impletā qs ꝓbat: ꝛ quo ꝓbat hoc.ibi.nu.7.
7 Uolūtas errātis est nulla.in.l.cū testm̄.nu.l.C.de iur.ꝛ fac.igno.fo.36.
1 Uoluntas coacta voluntas est.in.l.fi mulier.§.fi metu coactus adij.nu. l.ff.quod me.cau.fo.128.
4 Uolūtas defuncti qñ de ea dubitat potest ex ea scriptura ꝓbari.in.l.alimenta.nu.3.ff.de ali.lega.fo.92.
4 Uolūtas defuncti probatur ex cōi vsu loquēdi vtendi ꝛ intelligēdi.in.l. labeo.nu.12.ff.de suppellec.lega.fo.87.
4 Uoluntas prima hns clausulam derogatoriā qñ tollatur per scōam.in l.fi quis in principio.nu.3.ff.de leg.iij.fo.53.
1 Uoluntas testatoris presumit ex gne cōparationis: ꝛ quō.in.l.sed si susceperit.§.fi libertis.nu.l.ff.de iudi.fo.157.
3 Uolūtas qñ inducat mandatū.in.l.post dotē.nu.13.ff.sol.ma.fo.28.
1 Uolūtas nuda q̄ appellet.in.l. pōponius.nu.6.ff.de nego.gest.fo.117.
3 Uoluntas adeuntis quando ꝓbetur per non factū.in.l.gerit.num.28. ff.de acqui.here.fo.181.
2 Uolūtate dñi facere videbitur illud quod dns facere incepit.in.l.fi seruus. nu.l.ff.de pig.ac.fol.88.
4 Uolūtatem liberam qui habet intelligitur ꝙ habet bonam fidem in.l. alio herede.nu.13.ff.de ali.lega.fo.90.
4 Uoluntati defuncti ꝛueniens in eo ꝙ est cā fideicōmissi ab eius petitione repellit.in.l.cū pater.§.libertis.nu.l.ff.de leg.ij.f.46.
4 Uolūtate simplici reuocat tacita derogatoria.i.l.fi.n.l.ff.de leg.ij.fo.50.
4 Uolūtatis defuncti obscuritas circa legatū declaratur per iudicē.in.l. si seruus.§.fi numerus.nu.3.ff.de lega.j.fo.16.
4 Uolūtatis testatoris interpretatio ad quē spectat ꝛ qualiter interpretari debeat.in.l.non aliter.nu.l.ff.de leg.iij.fo.61.
8 Uolūtatē defuncti qñ qs non implet circa funus quō cogatur.in.l. non opꝰ.nu.l.C.de his qui vt indig.fo.38.
1 Uoluntati vltime magis fauet ꝙ habere debentibus ex contractibus. in.l.cum hi.nu.5.ff.de transac.fo.95.
4 Uoluntatibus in vltimis per aduētum conditionis nō fingitur retro.l. in ratione.§.fi seruus.nu.l.ff.ad leg.fal.fo.133.
3 Uoluntatis mutatio presumitur ꝓpter mozū mutationē.in.l.in cōfirmando.nu.2.ff.de confir.tuto.fo.53.
Ꝓpter vtilitatē pupilli recedit a voluntate defuncti.ibi.nu.4.
3 Ex causa receditur a voluntate defuncti.in.l.fi plures.§.quānis.nu.2.ff. de admi.tu.ꝛ cu.fo.59.
Uoluntarium qō est a principio ex post est necessarium.in.§.omne.nu.l. in aut.de litigi.fo.47.
1 Quod fit ex voluntate non debet fieri ex necessitate.in.l.solent.nu.l.ff.de offi.proconsul.ꝛ lega.fo.37.
Quilibet pōt actionē monere vt vltima volūtas defuncti circa pias cās exequatur.in.§.fi quis aūt.nu.4.in aut.de eccles.fo.52.

Uolo verbū ratione adiūcti facit electionē.in.l. apud anfidium. nu.2.ff.de optione leg.fol.79.

3 Uolo verbū positū cū institutione directa trahit ad fideicōmissum.in.l. illud sine dubio.§.tractari.nu.l.ff.de iure codi.fo.197.
2 Uolo verbū an inducat dispōnem.in.l.i.nu.l.ff.manda.fo.107.
4 Uoluerit ꝛ cū voluerit: ista verba an differant.in.l. fideicōmissa.§.si sic. nu.3.ff.de lega.iij.fo.52.
6 Uoluerit verbū importat liberā volūtatē dūmodo dolus malus abſit in l.cētesimis.§.fi ita stipulatus.nu.8.ff.de verb.obli.fo.21.
3 In voto quis nō obligatur nisi ꝑ verba solēniter ꝛ deliberate emittantur.in.l.gerit.nu.l.ff.de acqui.here.fo.180.

Uotum est alicuius boni deo facta promissio vel pollicitatio in repe.l.j.nu.67.C.de sacrosan.eccle.fo.13.

3 Uotum quasi volitū.in.l.qui in aliena.nu.l.ff.de acqui.here.fo.164.
7 Uoto qñ quis obligat nedum se sed etiam eius bona.in aut.ingressi.nu me.2.C.de sacrosanc.eccle.fo.18.
3 Uouentes regulam fratrum minoꝝ sunt capaces hereditatū. in.l.is potest.nu.4.ff.de acqui.here.fo.168.

Uox populi ꝙ sit innalida nec sufficit ad electionē invalidam nisi seruet debita solēnitas.in.l.fi cōstat.nu.l.ff.de appel.fo.217.

8 Nō ois vox iudicis est snia.l.l.ex stipulone.nu.2.C.de sen.ꝛ iter.om.iu.f.69.
Uox electi connumeratur inter eligentes.in.l.nominationū.nu.3.C.de decurio.lib.x.fo.16.

Urbis appellatione ptinet comitatus nō districtus.in.l.j.§.cuius vrbem.nu.2.ff.de offi.prefec.vr.fo.32.

6 **Usq;** dictio cuius sit nature.in.l.fi mihi.nu.6.ff.de verb. ob.fo.39.
Et in aut.vt ab illustri.nu.l.fo.29.

Usucapio cepta cū maiore perficit ꝛtra pupillū lz restituat in.l.etiam.nu.l.ff.de mino.fo.139.

4 Usucapio ꝛ prescriptio inducta est propter bonū publicū principaliter. in.l.nemo potest.nu.21.ff.de lega.i.fo.18.
5 Usucapio est introducta vt sit finis litiū.in.l.fi.n.l.ff.pro suo.fo.112.
5 Usucapio triennalis nullo modo interrumpitur. in.l.in omnibus.nu. 2.ff.de act.ꝛ obli.fo.174.
5 Usucapio large sumēdo cadit etiā in re immobili: stricte in mobili et in immobili

immobili prescriptio.in.l.vsucapio.nu.l.ff.de vsuca.fo.95.
1 Usucapio ꝛ fructuū acquisitio in errante in iure quomodo differāt in.l. sed ꝛ si lege.nu.2.ff.de peti.here.fo.168.
5 Usucapio in re donata filio qñ ꝑcedat.in.l.j.§.si pr̄.nu.3.ff.p don̄.fo.111.
1 Usucapio est completa in presentia per modicū tempus ꝛ sic dño negligente an ei dabitur restitutio vt tēpus absentie subducatur.in.l.ab hostibus.§.sed qō.nu.6.ff.qui.ex cau.ma.fo.141.
5 Usucapio non impeditur si error iuris cōcurrit cū errore facti.in.l.fi vir. nu.l.ff.pro dona.fo.111.
5 Usucapio fructuū perceptorū ex re immobili an impediatur si superueniat scientia rei aliene: ꝙ non.in.l.fi ancillam.nu.2.ff.p suo.fo.112.
5 Usucapio ꝙ fingitur processisse quādo illud quod impedit vsucapionē est modicū.in.l.fi is qui pro emptore.nu.9.ff.de vsuc.fo.100.
5 Usucapio vt procedat oportet vt sit titulus error iniustus non sufficit.in l.celsus.nu.l.ff.de vsuca.fo.105.
5 Usucapio ex sola ciuili procedit.i.l.pōpo.§.i dote.nu.l.ff.de acq.pos.f.89.
5 Usucapio triennij vt acquiratur qui requirantur.remiss.in rubri.nu.2.ff. de diuer.ꝛ tempo.prescrip.fo.170.
5 Usucapionē an interrumpat in titulo superueniens defectus in titulo.in l.naturaliter.nu.6.ff.de vsuca.fo.97.
Qñ qs cepit dubitare an ad eū pertineat res vel nō lz ab initio nō vsucapiat tm̄ talis defect⁹ superueniēs nō impedit vsucapionem.ibi.nu.9.
Usucapio ꝙ interrumpatur etiam si aliquis dolo vere desijt possidere ꝛ hoc aduersus omnes.ibi.nu.13.
Usucapionem interrumpit defectus rei.ibi.nu.15.
Usucapionē an interrūpat si res transferꝛ in aliud corpus.remiss.ibi.
Usucapionē an interrūpat defectus superueniēs in persona.ibi.nu.16.
1 Usucapionē fuisse completam ante litem contestatam debet capitulari ꝛ probari.in.l.fi post.nu.l.ff.de rei vendi.fo.173.
2 Usucapiēs videt habere rē nō a dño cōtra quē vsucapit sed ex titulo precedenti.in.l.fi extraneus.nu.l.ff.de dona.inter vir.ꝛ vxo.fo.158.
5 Usucapere ꝑ herede qb⁹ qs possit.remiss.ad gl.in.l.j.nu.2.ff.p ber.f.111.
Usucapiunt pro herede extranei, ꝛ nō sui.ibi.nu.3.
5 Usucapi pōt res vi possessa.in.l.certe.§.iulianus.nu.l.ff.de precа.fo.161.
5 Qui putat se non vsucapere ꝛ vsucapit an vsucapiat.in.l.pro emptore.§. si sub conditione.nu.2.ff.de vsuca.fo.109.
5 Usucapiendi conditio ꝙ cōpetat etiam pro eo quod dimittitur ex causa transactionis.in.l.j.nu.l.ff.pro empt.fo.108.
5 Usucapi nō pōt qō meū est.in.l.sequif.§.lana.nu.l.ff.de vsuca.fo.96.
5 An sufficiat habere titulum ab vno possessionem ab alio ad vsucapiēdi condictionē.in.l.cum solus.nu.4.ff.de vsuca.fo.106.
2 Usucaptor an a debitore qui rem a creditore recuperauit possit eam vendicare ꝛ quale remediū habeat debitor contra vsucaptorem.in.l.j.§.cum prędium.nu.5.ff.de pig.fo.137.

6 **Usura** quādo est in pecunia numerata necessario requiritur stipulatio in alijs rebus sufficit pactū nudum.in.l.stipulatio ista.§.alteri.nu.6.ff.de ver.obli.fo.18.
2 Usura que debetur ab emptore venditori an sit licita etiam iure canonico.in.l.iulianus.§.idem.nu.2.ff.de act.empt.fo.124.
6 Usura futuri temporis an possit peti.in.l.vbi autem.§.qui sortē.nu.l.ff. de ver.obliga.fo.30.
4 Usura an possit imponi in vltimis voluntatibus.in.l.fi legatuꝫ.§.fi cui. nu.l.ff.de an.lega.fo.67.
2 Usuras qui promisit per stipulationē sub spe mutui recipiēdi si eū peniteat qñ cogat vsuras soluere.in.l.qui pecuniā.nu.2.ff.si cer.peta.fo.19.
4 Usuras nō potest indicere testator in testamento heredi si nō soluit legatum.in.l.fi.nu.3.ff.de his que pe.can.relin.fo.109.
1 Usuras exercere desinēs ita tenet restituere sicut exercēs ꝛ cōprehenditur in cōstitutionibus epi.in.l.pretor ait.§.etiā is.nu.l.ff.de eden.fo.74.
7 Usuras rerū paraphernalium maritus potest conuertere in cōmunes vsus.in.l.fi.nu.2.C.de pac.conuen.fo.185.
3 Usure currunt ex mora in actione de dote.in.l.in insulam.§.vsuras.nu. 2.ff.solu.matri.fo.30.
Usure viro in dotem non solutam ꝙ debeantur etiam de iure canonico secus mulieri in dote restituenda.ibi.nu.3.
Usure legales hodie sunt prohibite ꝛ correcte.ibi.nu.4.
7 Usure ratione pretij non soluti possunt peti etiam de iure canonico.in.l. iurabit.nu.2.C.de emp.ꝛ vendi.fo.175.
2 Usure hodie de iure canonico ꝛ diuino sunt prohibite ꝛ lex earū obligationi resistit.in.l.fi nō sortem.nu.4.ff.de condi.inde.fo.52.
4 Usure ex mora non veniunt in speciebus tamen veniunt quādo pecunia vt species est relicta.in.l.cū res.nu.l.ff.de leg.j.fo.15.
7 Usure an possunt peti de iure canonico per venditorē ꝓpter pretiū nō solutum.in.l.vsuras.nu.2.C.de vsur.fo.168.
Usure etiam hodie sunt prohibite de iure ciuili.in aut.de nau.vsu.nu.2. folio.55.
Usura nautice pecunie de iure canonico est prohibita.nu.3.
2 Usure non currunt absq; mora: ꝛ quando currant.in.l.lecta.nu.2.ꝛ.13.ff. si cer.peta.fo.21.
7 Usure que currunt post litis cōtestationem quomodo petant in actione vel officio iudicis.in.l.j.nu.3.ꝛ.6.C.de iudi.fo.109.
Usure q̄ sint ꝓhibite etiā de iure ciuili.in aut.de eccle.nu.2.fo.52.
Usure an aliquo casu hodie sint permisse.in aut.de eccle.nu.3.fo.52.
2 Usure veniunt in contractu bone fidei a tēpore more item veniunt ex nuda conuentione.in.l.lucius.nu.2.ff.depo.fo.103.
Usure non debentur ob penam.in.l.j.nu.l.C.de fisca.vsu lib.x.fo.7.
Usure q̄ non currunt propter pens: licet sit deducta in contractu vt sors si hoc probari potest.ibi.nu.2.
2 Usure veniunt in contractibus bone fidei officio iudicis.in.l.quero.nu.l. ff.loca.fo.132.
2 Usure ex pacto debentur.in.l.qui negotia.nu.3.ff.manda.fo.109.
7 Usure de iure ciuili sunt pmisse.in aut.ad hec.nu.l.et.5.C.de vsu.fo.169.
7 Usure an possint peti post snīam.in.l.fi deposita.nu.l.C.depo.fo.171.
4 Usure quando sunt loco interesse magis q̄ vsurarum etiam hodie sunt permisse.in.l.filius.§.filia.nu.l.ff.de colla.do.fo.174.
6 Usure rōne pteriti tpis qñ debeanf.in.l.emptor.nu.l.ff.de nona.fo.85.
2 Usure nunq̄ veniunt in actionibus strictī iuris.in.l.sed mihi.§.in bac. nu.18.ff.commo.fo.79.
7 Usure q̄ non currant si nō reperitur cui soluatur capitale: idem in pena. in.l.fi parte.nu.l.C.de vsur.fo.169.
Usure q̄ veniant in actione ex testō.in.l.in bonefidei.nu.l.fo.e9.
2 Usure non debentur ex pacto nudo appposito in gta contractum.in.l.rogasti.nu.6.ff.si cer.peta.fo.12.
Usura quando sit si in gta contractum mutui apponitur promissio facti vtputa ire romā.ibi.nu.7.
7 Usure in contractibus bonefidei veniunt ex mora: ꝛ ideo sine pacto debentur.in.l.q̄uis.nu.2.C.de vsur.fo.158.
Usure solute quando imputantur in sortem.ibi.nu.4.
1 Usure in cōtractu dotis debentur marito per partem mulieris ob dotē nō solutā.in.l.at qui natura.§.nō tantū.nu.l.ff.de neg.gest.fo.119.
Usure debētur venditori in cōtractu emptionis ꝛ venditionis ob pretiū non solutū si emptor fructus percepit.ibi.nu.2.
7 Usure qñ ex nudo pacto solui possunt.in.l.q̄uis.nu.l.C.de vsur.f.168.
7 Usure quomodo possunt de mente ꝛ voluntate iuris ciuilis exigi vt interesse peti.in.l.j.nu.5.6.ꝛ.8.C.de sum.trini.fo.4.
6 Usure duorum mensium ab initio solui possunt.in.l.qui rome.nu.3.ff.de verbo.oblig.fo.46.
2 Ex prestatione vsurarū facta longo tēpore presumitur stipulatio earuꝫ: item stipulatio sortis.in.l.cū de.nu.12.ff.de vsur.fo.149.

4 **Usurarius** si mutuauit centū cū pacto ꝙ veniat ad audiendum preceptū sub pena: an talis pena videatur adiecta in fraudē vsurarū.in.l.cū seruus.nu.2.ff.de cōdi.ꝛ demō.fo.129.
3 Usurarius si offerat bona sua in foro cōscientie an teneatur ad restitutionē remissiue.in.l.ꝛ iam filios.§.licet.nu.5.ff.so.ma.fo.14.
1 Usurarius cogit ad edendū libros rōnis.in.l.q̄dā.nu.2.ff.de edē.f.79.
6 Usurarius manifestus qualr qs dicat.in.l.fur est.nu.3.ff.de fur.fo.120.
Usurarius nō testat in pia causam etiā bñficio.l.j.C.de sac.san.eccle.nisi satisdatione pstita iuxta formā.c.quāq̄.de vsu.in repe.l.j.nu.30.fo.11.
3 Usurarius si tēpore testamēti nō prestitit cautionē sed post factum testm̄ an recōualescat.in.l.filio.nu.35.ff.de iniu.rup.testa.fo.117.
5 Usurarij duo possunt insolidum in eadem re constituī: ꝛ quilibet insolidū possidet: ꝛ sunt plures possessiones numero differētes.in.l.possideri. §.ex contrario.nu.13.ff.de acqui.pos.fo.83.
Usurario ꝛ forensi imponitur collecta.in.l.vnica.nu.26.C.de muli.lib.x. folio.22.

2 **Usus** attenditur in clausulis promissionibus ꝛ renūtiationibus que consueuerant poni in instrumentis.in.l.fi pignore.§.si creditor.nu.2.ff.de pig.act.fo.87.
8 Usus nomine an ꝓprietas plena intelligatur: qualiter intelligat ꝓprietas donata vel usufructus tantū.in.l.quidā in iure.§.species. extra nu.l.ff.de dona.fo.68.
2 Usus quando possit haberi pro parte.in.l.fi vt certo.§.si duobus.nu.l.ff. commo.fo.80.
1 Usus patrissa.in iure reali nō inspicitur.in.l.fi partem.nu.2.ff.de seruit. rusti.predi.fo.187.
5 Usus aque cōmunicatur vel forte dirimitur tēporibus ꝛ mēsuris ꝓout potest si duo inceperunt eodē tēpore fabricare vel vnus primo alter post eum de primo ignoraret.in repe.l.ij.nu.31.ff.de flu.fo.147.
6 Usus si quis est stipulatus sibi ꝛ titio heredi suo: titio insolidū actio acquitur.in.l.cōtinuus.§.preterea.nu.3.ff.de ver.oblig.fo.56.

5 **Usufructuarius** non habet vtilem confessoriā pro seruitute.in.l.j.§.vsufructuarius.nu.5. ff.de ope.no.nun.fo.3.
Usufructuarius nō habet vtilem suo nomine nisi in casibus notatis.in l.j.C.de act.ꝛ obli.ibi.nu.6.
Usufructuario competit interdictū qō vi aut clam.ibi.nu.7.
Usufructuarius potest vicino edificanti nouum opus nuntiare proprio nomine.ibi.nu.9.
Usufructuarij pro re potest alias actiones intētare procuratorio nomine domini.
Usufructuarius nō pōt dnm defendere in iudicio cōtra aliū.ibi.nu.13.
Usufructuarius pōt ꝑsequi nūtiationē noui operis a dño factā ꝛ expeñ. dñi ꝛ ab eo expensas petere anteq̄ prosequatur.ibi.nu.14.ꝛ.17.

Universidad del Rosario Archivo Histórico

lidū an pro parte. vbi qō glibet insolidū. in. l. si. nu. 1. ff. vti possi. fo. 154.

5 Usufructuarius ante cautionem prestitam quādo faciat fructus suos. in l. non solum. nu. 3. ff. de vsuca. fo. 107.

5 Usufructuarius quando possit agere interdicto de aqua plu. arcēda ꝙ ꝓcuratorio nomine dñi ex quo videtur constituere in rem suā. in. l. apud trebatium. §. neq; fructuarius. nu. 1. ff. de aqua plu. arcē. fo. 46.
Usufructuarius ꝙ possit conuenire interdicto predicto tam pro damno dato a se ꝙ a domino. ibi. nu. 2.

5 Usufructuarius an habeat aliquam ciuilem. in. l. naturaliter. nu. 1. ff. de acqui. posse. fo. 85.
Usufructuarius ꝙ habet dominiū ꝛ possessionem vsfructus. in. §. si qs aūt. nu. §. in aut. de non alie. aut permu. fo. 13.

4 Usufructuarius cui relictus est vsusfructus quote partis hereditatis tenetur ad onera hereditaria pro rata et vsufructu finito ꝙ soluit deducit de hereditate. in. l. si. nu. 2. ff. de vsufru. lega. fo. 74.
Onus eris alieni nō sequit legatariū vsufruct⁹ partis bonorū. ibi. nu. 3.
Item nec legatariū vsufructus partis rerū certarū. ibi.
Usufructuarius oim bonorū tenetur ad onus eris alieni. ibi. nu. 5.
Usufructuarij bonorū nō sequitur onus legatorū. ibi. nu. 6.

5 Usufructuari⁹ possidet naturaliter ꝛ dz habere quasi ciuile possessionē ipsius iuris vsufruct⁹. in. l. j. §. interdictū. nu. 1. ff. de vi ꝛ vi ar. fo. 148.

5 Usufructuari⁹ ꝓficienda qñ impēla est magna pōt a dño petere pecuniā pro eppēdendo nō teneꝫ primo impendere postea repetere. in. l. cotē. §. qui maximos. nu. 6. ff. de publi. ꝛ vecti. fo. 54.
Usufructuari⁹ eppēsas q̄s reficit in reficiendo rē repetit actione mādati vel actiōe in factū eppēn. do vtiles ꝛ necessarias actiōe neg. gest. ibi. n. 17.

7 Usufructuarius quō dicatur dñs. in rub. nu. 1. C. de vsufru. fo. 126.
Usufructuario datur realis actio vt cōfessoria ꝛ negatoria. ibi. nu. 2.

7 Usufructuarius tenetur cauere de vtendo fruendo de arbitrio boni viri in. l. vsufructu. nu. 1. C. de vsufruc. fo. 127.
Usufructus quando est relictus pure ꝛ ꝓprietas sub conditione vsufructuarius non cauet. ibi. nu. 4.
Usufructuarius si non potest cauere an habeat vsumfr. ibi. nu. 5.
Usufructuarius si non prestitit cautionem ꝛ percepit fructus an eos faciat suos. ibi. nu. 7.

4 Usufructuarius dicitur etiā ille in quē transit effectus sine nomine licet non sit ille de quo in titu. de vsufru. in. l. j. nu. 3. ff. ad treb. fo. 142.

5 Usufructuario deiecto non videtur dominus deiectus. in. l. idē est. §. vnde vi. nu. 4. ff. de vi ꝛ vi arma. fo. 150.

5 Usufructuarius dño edificanti nō potest nouū opus nūntiare: q; ex quo dñs videtur eū procuratorem cōstituere constituenti ꝓcurator non nuntiat. in. l. j. §. vsufructuarius. nu. 3. ff. de ope. no. nun. fo. 8.

8 Fructuarius si expulsus tantum vel ꝓprietarius tātum quid estimabitur. in. l. si quis in tantam. nu. 32. C. vnde vi. fo. 96.

7 Usufructuarius repetit magnā expensam ꝛ qua actione. in. l. cū ad quē. nu. 2. ꝛ 3. C. de vsufru. 128.
Usufructuarius videt constitutus procurator in rem suam. ibi. nu. 4.

5 Usufructuari⁹ ius vsusfruct⁹ quasi possidet ciuiliter vel naturaliꝫ lz rem naturaliꝫ possideat. l. l. si plures. §. detectū. nu. 1. ff. de vi ꝛ vi arma. fo. 150.

7 Usufructuarius potest obligare vsumfructum id est cōmoditatem vtendi fruendi. in. l. si quis in tantam. nu. 32. C. vnde vi. fo. 96.

7 Usufructuarius repetit magnā expensam ꝛ qua actione. in. l. cū ad quē. nu. 2. ꝛ 3. C. de vsufru. 128.
Usufructuarius videt constitutus procurator in rem suam. ibi. nu. 4.

5 Usufructuario ꝛ vsuario competit interdictū vti possidetis directū pro vera possessione rei quam habent non pro quasi possessione iuris. in. l. j. nu. 3. ff. vti possi. fo. 151.

5 Usufructuarius nō nūtiat nouū opus ꝓpio noīe: q; nō hz dñiū sed ius debile ꝓcuratorio noīe nūtiat: q; dñs videt eū custodem facere ꝓcuratorem generalē. in. l. j. §. vsufructuarius. nu. 1. ff. de ope. no. mū. fo. 8.

4 Usufructuarius q̄ percepit fructus an prestitā cautionem sciēte ꝛ patiēte herede facit illos suos. in. l. vgoi. nu. 1. ff. de vsufr. leg. fo. 72.

5 Usufructuarius qua actione repetet eppēsas magnas factas in re a ꝓprietario. in. l. damni. §. ei cuius. nu. 4. ff. de dam. infec. fo. 39.
Usufructuarius non potest concedere vsumfructū sed vtilitatem fruēdi fic. in. l. j. nu. 14. C. de peti. bono. lib. g. fo. 9.

5 Usufructuarius si deiicitur dominus nō ꝓinatur sua possessione ciuili. in. l. peregre. §. quibus nu. 2. ff. de acqui. pos. fo. 94.

7 Usufructuarius an faciat fructus suos non prestita cautione de vtendo fruendo. in. l. hac edictali. §. bis illud. nu. 3. C. de secū. nup. fo. 182.

5 Usufructuarius et dñs possunt peti sibi cauere ab extraneo. in. l. damni permissum. §. ei cuius. nu. 1. ff. de dam. infec. fo. 38.
Usufructuarius qñ petit sibi cauere a dño qñ timet ruinam. ibi.

1 Usufructuarius est quasi procurator: item colonus est quasi ꝓcurator domini. in. l. si pignori. nu. 8. ff. famj. hercif. fo. 195.
Usufructuarius si satisdare nō pōt an vsusfructus remanere debeat penes ꝓprietariū. in. §. que vero. nu. 1. in aut. de nup. fo. 21.

7 Usufructuari⁹ eppēsas magnas nō facit. i. l. ij. nu. 2. C. de neg. ge. fo. 86.

7 **Usufructus** quē hz pater in aduentitijs filij an patre ingrediente monasterium finiatur ꝛ in ipsum transeat. in rep. aut. ingressi. nu. 49. C. de sa. san. eccle. fo. 21.

5 Usufructus ꝙ prescribatur. in. l. possideri. §. ex contrario. nu. 3. ff. de acq ren. posse. fo. 82.

4 Usufructu legato ꝛ per fideicōmissum relicto incipit potius persona fideicōmissarij ꝙ legatarij. in. l. si quis. nu. 1. ff. de vsufr. leg. fo. 72.
Usufructus receptus procuratorio nomine an transferatur in dominū absq; cessione. ibi. nu. 2.

1 Usufructus potest cōstitui sub conditione ꝛ ex tempore. in. l. seruitutes. nu. 7. ff. de seruitu. fo. 183.

6 Usufruct⁹ iam constitutus an tollatur capitis diminutione. in. l. stichū. §. vsumfructū. nu. 2. ff. de solu. fo. 98.

4 Usufructus nō dicit tertia nec quarta pars fundi sed consistit in parte integrali. in. l. menius. §. fundo. nu. 4. ff. de leg. ij. fo. 40.

6 Usufruct⁹ est seruit⁹ diuidua. i. l. stipulatiōes. nu. 6. ff. de ver. obli. fo. 26.

7 Usufruct⁹ est pars dñij. in aut. hoc locū. nu. 7. C. si secū. nu. fo. 182.

4 Qui tenetur ad vsumfr. eo constituto tenetur ad factū. in. l. si mihi. nu. 3. ff. de vsufr. leg. fo. 71.

1 Usufructus prescribitur. in. l. si ego. nu. 1. ff. de publi. fo. 180.

6 Usufructus formalis dicitur pars fundi non vsusfructus casualis. in. l. ꝛ per iusurandū. §. si id qō. nu. 2. ff. de accepti. fo. 102.
Item dicitur pars fundi integralis. ibidem.

2 Usufruct⁹ semel extinctus qñ fit ꝙ nō intelligat ex repetitione iterū incipere. in. l. ficut. §. superuacuū. nu. 4. ff. qui. mo. pig. vel hypo. fo. 145.

6 Usufruct⁹ non potest delegari nec cedi actio. in. l. si vsusfruct⁹. nu. 2. ff. de noua. fo. 83.

7 Usumfructū si habet ingrediens monasteriū ꝙ per ingressum nō finiat ꝛ transeat in ecclesiam sed morte ingredientis finit. in aut. ingressi. nu. 20. C. de sacrosan. eccle. fo. 18.

6 Usufruct⁹ in casib⁹ in quib⁹ patri non cōpetit nō est legitimus autor mihi filio. in. l. si filij nomine. nu. 1. ff. de iniur. fo. 143.

2 Usumfructū obligatū habens nō potest vendere ꝓprietatem etiā si sibi nō soluit. in. l. si is cui. §. iura. nu. 3. ff. de pigno. fo. 138.

4 Usufruct⁹ quādo dicat legatus vel tantū perceptio fructuū. in. l. fundi. nu. 1. ff. de vsufr. lega. fo. 74.
Usufruct⁹ dicit legatus etiā si dicat relinquo titio fructus qui percipientur ꝛ percipi poterunt ex tali fundo. ibi. nu. 2.

6 Usufructus alius est in persona mea alius in persona alterius. in. l. si id qō. nu. 1. ff. de duo. reis. fo. 62.

5 Usufructus ꝛ vsus ideo prescribit qñ potest teneri animo quasi possidētis. in. l. j. nu. 7. ff. vti possi. fo. 150.

4 Usufruct⁹ legatus ab habente vsumfructū quid comprehendat. in. l. sticho. nu. 5. ff. de vsufr. leg. fo. 74.
Usufructus omniū bonorū suorū si sit legatus intelligit de mobilib⁹ et immobilib⁹. in. l. vgoi mee. nu. 1. eo. tit.

4 Usufructus iam cōstituti spes sicut finitur morte ita spes vsusfruct⁹ constituendi. in. l. sempronius. nu. 1. ff. de vsufr. leg. fo. 72.
Usufruct⁹ relictus heredi intelligitur de primo herede. ibi. nu. 3.
Usufruct⁹ spes non perit capitis diminutione si die adueniente vsufructuarius sit capaz. ibi. nu. 4.

7 Usufruct⁹ finit morte vsufructuarij. in. l. si pr. nu. 1. C. de vsufr. fo. 127.
Usufr. qñ finiatur morte ꝓprietarij. ibi. nu. 2. ꝛ 3.
Usufruct⁹ bonorū relictorū filio quib⁹ casib⁹ queratur patri. in aut. vt lice. ma. ꝛ auie. nu. §. fo. 49.

3 Usufruct⁹ licet cedi non possit commoditas tamē vtendi cedit. in. l. vsufructu. nu. 2. ff. sol. ma. fo. 32.
Usufructus q acquirit patri in bonis filij nō extinguit per mortem filij sed durat patre viuente: ꝛ qñ extinguat. in aut. de here. q̄ ab. nu. 1. fo. 50.

4 Usufruct⁹ est diuiduus sed alie seruitutes indiuidue. in. l. j. §. si vsusfructus. nu. 1. ff. ad leg. falci. fo. 132.

7 Usufructus quando cadat in rebus que vsu consumūtur. in. l. j. nu. 3. C. de vsufru. fo. 127.
Usufruct⁹ si cōstituat iter vinos an hec cautio possit tūc remitti. ibi. n. 13.

5 Usumfructū fundi cōcedēs alicui si cōstituit se eius nōe possidere videt tradidisse ꝛ naturalis illa acquirit. in. l. qō meo. nu. §. ff. de acq. pos. f. 90.

4 Usufructus si relinquaꝫ vgoi donec caste ꝛ honeste vixerit ꝙ si transit ad secūda vota habebit relictū: q; dicitur caste viuere. in. l. mulier. §. cum proponeret. nu. §. ff. ad treb. fo. 148.

7 Usufruct⁹ qñ transeat in monasteriū. in repeti. aut. ingressi. nu. 42. C. de sacrosan. eccle. fo. 21.
Usufructus ingrediens monasteriū finitur morte eius. ibi. nu. 45.

8 Usufr. competens patri nō extinguitur per mortem filij. in. l. si qs. nu. 1. C. ad tertul. fo. 54.

5 Usufruct⁹ si relinquit filio cuius contemplatione videtur relictū. in. l. si filiosa. nu. 2. ff. de do. cau. mor. fo. 71.
Qui tenetur ad vsumfructū ꝙ teneat ad dandū ꝛ faciendū. in. §. si qs aūt. nu. 4. in aut. de nō alie. aut permu. fo. 13.
Usumfructū accipiēs ab ecclia dz incōtinēti reddere ꝓprietatē rei ecclesie loco recōpēsatiōis. i. §. hoc igit. nu. 1. in aut. de nō alie. aut pmu. fo. 12.

1 Usufruct⁹ potest constitui sub cōditione ꝛ ad diem. in. l. seruitutes. nu. 3. ff. de seruitu. fo. 183.

6 Usufructus an ꝛ quomodo sit pars fundi. in. l. qui vsumfructū. nu. 2. ff. de verb. oblig. fo. 24.

6 Usufruct⁹ si non durauit nisi pro dimidia anni vsufructuari⁹ vel eius heres teneꝫ restituere ꝓprietario condi. fine causa. in. l. seruus. §. cū seruus. nu. 6. ff. de stip. ser. fo. 67.

Usufruct⁹ petitio

5 Usufructus petitio quādo denegatur per dñm fructuario effectualiter ꝛ irrenouabiliter qualiter fiet. in. l. ꝙuis. nu. §. ff. de dā. infec. fo. 30.

6 Usufructus si quis stipulatus est sibi ꝛ heredi suo titio: titio acquiritur pro parte hereditaria alijs cohaeredibus non. in. l. cōtinuus. §. preterea. nu. 3. ff. de ver. obli. fo. 56.

2 Usufructus extinguitur si res in qua quis habet vsumfructum trāsit in aliam materiā. l. si conuenerit. §. si quis. nu. 3. ff. de pig. act. fo. 87.

6 Usufruct⁹ ꝙ sit alius in persona heredis ꝛ alius in persona stipulatoris in. l. stipulatio ista. §. si quis ita. nu. 1. ff. de ver. obli. fo. 18.

4 Usufructus pecunie si relinquitur dominiū ipsius non transit incontinenti. in. l. j. §. si decē. nu. 1. ff. vt lega. seu fideicō. fo. 159.
Usufructus citius accrescit ꝙ ꝓprietas. ibidē. nu. 3.

4 Usufructus certarū rerū si legatur tunc onus eris alieni non respicit legatariū. in. l. si. nu. 1. ff. de vsufr. lega. fo. 74.

4 Usufructus queritur mihi per procuratorē directo. in. l. qui ita. §. etiaꝫ. nu. 3. ff. ad treb. fo. 155.

5 Usufructus inter immobilia computatur. in. l. iusto errore. §. nō mutat. nu. 2. ff. de vsuca. fo. 108.

5 Usufructus ꝙ nō possit ꝓstitui in pedagio. in. l. cotem. §. qui maximos. nu. 6. ff. de publi. ꝛ vecti. fo. 54.

4 Usufructus qñ reuertitur ad ꝓprietatē dñs acquirit ex causa lucrativa. in. l. non quocūq; §. fundus. nu. 1. ff. de leg. j. fo. 21.
Casus in quo vsusfruct⁹ bonorū filij patri nō acquiritur. in. §. quia vero. nu. 1. in aut. vt nulli iudi. fo. 54.

7 Usufructus rei ecclesiastice ad certū tempus vel ad vitā recipientis potest alienari. in. l. iubemus. §. sane ne ois. nu. 1. C. de sac. san. eccle. fo. 24.

8 **Uterq;** victio est collectiua: Uter ꝛ Alter distributiue. in. l. cum quidā. nu. 1. C. de impube. fo. 24.

3 Uterq; dictio est distributiua duorum. in. l. ꝛ ideo si post. §. itē si seruus. nu. 1. ff. rerū amo. fo. 37.

6 Ut dictio iuncta cū dictione si vel cū ablatiuis absolutis facit cōditionē in. l. sub conditione. nu. 8. ff. de solu. fo. 88.

2 Ut dictio inducit modū. in. l. societatem. §. arborū. nu. 1. ff. p socio. fo. 113.

4 Uti dictio an faciat modum. in. l. quibus. §. termilius. nu. 4. ff. de condi. ꝛ demon. fo. 123.

1 **Utile** per inutile vitiatur: ꝛ quō remissiue in. l. pedius. §. in seruō. nu. 3. ff. de arbi. fo. 146.

3 Utilitas edicti de cōsti. pecu. est ꝙ ex pacto nudo oritur actio. in. l. j. §. ait. prēto. nu. 2. ff. de consti. pecu. fo. 74.
Utilitas publica pferri dz vtilitati puate. in aut. de here. ꝛ fal. nu. 4. fo. 2.

3 Utilitas publica ꝛ priuata sumitur quatuor modis. in. l. j. nu. 25. ff. solu. matri. fo. 4.
Utilitas publica qñ preferatur priuate ꝛ alteri publice. ibi. nu. 26.

6 Utilitas resurgēs ex hoc ꝙ aliquis fingatur retro liberatus. in. l. sub cōditione. nu. 6. ff. de solu. fo. 88.

4 Utilitates resultantes quando aliquis habet legatum iure suo vel iure accrescendi. in. l. si mihi. nu. 2. ff. de leg. j. fo. 7.

8 Utilitatib⁹ priuatorū debēt preferri que prosunt omnibus. in. l. j. §. hec autē omnia. nu. 2. C. de cadu. tol. fo. 53.
Utilitates ecclesie conseruari debent. in. §. sicut autem. nu. 1. in aut. de nō alie. aut permu. fo. 13.
Utrobi dictio idē significat qō apud quē. in. l. vna. nu. 1. ff. vtrobi. fo. 162.

6 **Vulnus** ꝛ dicit hoc anno: ꝙ hec accusatio nō cōprehendit delictū factū ante natiuitatē. in. l. libellorū. nu. 15. ff. de accusa. fo. 157.

6 Vulnus dicit quādo scissura seu separatio fit in corpore. in. l. pretor edixit. §. rem atrocem. nu. 1. ff. de iniur. fo. 138.
Vulnus ōr tu mefactio quādo eius causa est facta scissura. ibidē. nu. 2.

8 Vulnerat⁹ si supuixit post vuln⁹ illatū p multos dies ꝛ postea mortuus est an presumaꝫ mortu⁹ ex vulnere. in. l. vna. nu. 1. C. de emē. seruo. fo. 125.

6 Vulnera illata vulnerato post primū vulnus mortale dicunt mortalia licet ex se nō sint. in. l. si in riga. nu. 10 ff. de fica. fo. 180.
Quando percussus supervixit ꝛ interuallū temporis postea decessit: an presumatur mortuus ex vulnerib⁹. ibidē. nu. 12.
Ad iudicū medicorū recurritur in contēplatione percussionū. ibidē.

7 Quādo sit ꝙ meli⁹ sit ante tēpus currere ꝙ post illatū vulnus medicamē querere. in. l. si. nu. 8. C. in qui. cau. in integ. resti. non est necef. fo. 99.

6 Vulnerās pluribus vulnerib⁹ ex quib⁹ sequit homicidiū potest accusari de vulnerib⁹: ꝛ iudex hoc pati debet si maior pena imponit pro vulnerib⁹ quā pro homicidio. in. l. nunq; nu. 6. ff. de pena. delic. fo. 119.
Ratio quare punitus pro vulnerib⁹ nō potest puniri pro homicidio vel econtra. ibidē. nu. 9.

6 Esse fracto: si exinde sequatur vulnus in alia parte corporis pro duob⁹ vulnerib⁹ punitur delinquens si agitur de vulnere: secus si de esse fracto. in. l. si gemina. nu. 3. ff. arbo. fur. cesa. fo. 133.
Insequens fugientem si fugiens cecidit ꝛ in cadendo se vulneravit tenet quasi fecerit vulnerari. ibidē. nu. 4.

Uxoratus quando possit effici clericus tam de iure ciuili ꝙ canonico. in. §. hec aūt de deo. nume. 3. in aut. quō opor. epi. sco. fo. 11.

3 Uxore mortua vir obijcit eius heredi de adulterio. in. l. rei iudicate. nu. 5. ff. sol. matri. fo. 13.

Uxor quomodo dicatur esse in potestate soceri ꝛ viri. in. d. l. rei iudicate. §. socero. nu. 6. ff. eo.
Uxor diuertente culpa sua filij apud virū aluntur expensis matris si est diues. in. §. illud quoq; nu. 1. in aut. vt lice. ma. ꝛ anie. fo. 49.

6 Uxore damnata ad mortem quando publicetur dos. in. l. quinq; legib⁹. nu. 1. ff. de bo. dam. fo. 209.

3 Uxore relicta domina ꝛ vsufructuaria mortuo filio ī pupillari etate substitutus pupillo vgoi prestat integrū vsumfructū. in. l. ꝛ si cōtra. nu. 2. ff. de vulg. ꝛ pupil. fo. 150.

4 Uxori si sunt relicte dotes sue ꝛ postea heres instituta ꝛ rogata restituere alij heredes vgoris nō possunt detrahere dotem nisi illam probent datā esse. in. l. qui vgoi. nu. 3. ff. de auro ꝛ argen. lega. fo. 94.

3 Uxori recte soluitur vt redimat consanguineos ab hostib⁹ vel eos agentes alat. in. l. ꝙuis. nu. 3. ff. fol. matri. fo. 14.
Uxori iuste soluitur per virū vt impleat votū a se factū pro anima sua vel alterius coniūcti. ibidē. nu. 4.

8 Uxori si relinquit centū ꝙdiu in domo testatoris manserit ꝛ ad secunda vota non transierit an videat indicta viduitas. in. l. legē iuliam. §. sed q; apud. nu. 1. C. de indic. vidui. tol. fo. 43.

4 Uxori legans centū preter vt supra vel vltra dotem videtur legare dotē. in. l. qui ita. nu. 2. ff. de do. preleg. fo. 76.

3 Uxori qñ restituitur vestes an cōpensetur pretiū qō est tunc an quātū cō sistebat ab initio. in. l. in bis rebus. §. seruus. nu. 1. ff. fol. matri. fo. 33.
Uxori vestes date per virū quādo sint vgoris vel restitui debeāt heredi viri. ibidē. nu. 2.

4 Uxori non donata zona missa per virū sed ad vsum data vt honestius incedat. in. l. j. §. nec castrense. nu. 10. ff. de colla. bono. fo. 172.

4 Uxoris ad domū ductio an requirat ad implementū cōditionis nuptiarū. in. l. cū fuerit. nu. 1. ff. de condi. ꝛ demon. fo. 118.

4 Uxoris causa nō intelligitur parata qō ipsius ꝛ alterius causa paratur in. l. quintus. nu. 1. ff. de auro ꝛ argen. lega. fo. 94.

3 Uxoris res non dicitur ꝓprie viri nec econuerso. in. l. j. §. si vir. nu. 1. ff. ad filleia. fo. 190.
Uxor non potest esse testis in causa viri: nec econuerso. ibidē. nu. 3.

2 Stagialia burse ꝛ corone quas vir mittit vgori qñ eā ducit ꝙ nō vident donata ꝛ ꝓpter cōmodata. in. l. si vt certo. §. interdū. nu. 1. ff. cōmo. fo. 80.

5 Uxorē suā si quilibet dominā vocare debet miles nō debet vocare suam dominā. in. l. amicissimos. §. lucius. nu. 2. ff. de excu. tu. ꝛ cura. fo. 85.

6 Qui plures ad vgorē alicuius accedit vna tantū pena tenetur. in. l. vulgaris. nu. 1. ff. de fur. fo. 121.
Si ex pacto de lucrādo vgori nihil lucrat de donatiōe ꝓpter nuptias ita vir nō lucrabit de pacto de lucrāda dote. in aut. de eqlita. do. nu. 2. f. 44.

3 Uxori potest vti retētione etiā contra extraneos agētes hypothecaria vel ad inopiā vergēte. in repe. l. si constante. nu. 89. ff. sol. matri. fo. 21.

4 Uxori cui fuerūt relicta q̄ eius causa parata erāt vt habeat relictū requirit ꝙ sit vgori tēpore mortis. in. l. vgoi. nu. 1. ff. de auro ꝛ arg. leg. fo. 93.

1 Uxori militis vel doctoris nō potest dicere marito vt docet eam dominā. in. l. si indeg. nu. 3. ff. de mino. fo. 137.

3 Uxori in matrimonio vero quib⁹ ꝓferatur in actione de peculio. in. l. si cū dotem. §. si mulier. nu. 9. ff. sol. matri. fo. 17.

6 Uxori efficitur ciuis illius ciuitatis vnde est vir. in. l. imperator. §. item rescripserūt. nu. 3. ff. ad munici. fo. 243.

3 Uxori cui dos est restituta teneꝫ ex ea si satis sit alimētare virū socerū ꝛ filios alterius matrimonij. in repe. l. si constante. nu. 109. ff. so. ma. fo. 22.

4 Uxori que alitur a viro debet omnia in domo facere. in. l. caio. §. imperator. nu. 3. ff. de ali. lega. fo. 91.

3 Uxori commodans res viri quando cōmittat furtū ꝛ ad quid teneat. in. l. si constante. §. si vgoi. nu. 2. ff. sol. matri. fo. 23.

4 Uxori relicta dña ꝛ vsufructuaria quid habere debeat etiam liberis instituti: ꝛ quid extraneis. in. l. titia. §. titia. nu. 3. ff. de leg. ij. fo. 34.
Uxore relicta domina ꝛ massaria vel domina ꝛ dominatrice importatur quedā preeminētia in domo. ibidē. nu. 4.
Uxori domina domus appellat. ibidē. nu. 6.
Uxori simpliciter relicta domina vel vsufructuaria omniū bonorū quid habeat. ibidē. nu. 8.
Uxori si relicta est dña ꝛ vsufructuaria filio et extraneo institutis quo ad filiū habebit alimēta quo ad extraneū vsumfructū sue partis. ibi nu. 9.
Filio instituto ꝛ extraneo substituto ꝛ vgore relicta domina ꝛ vsufructuaria vgor habebit vsumfructū hereditate deueniente ad substitutū vulgariter. ibi. nu. 10.
Uxori a substituto pupillariter quid debeat habere. ibi. nu. 11.
Uxori relicta domina ꝛ vsufructuaria si ascendentes vel collaterales sint instituti quid habere debeat. ibi. nu. 13.

6 Uxori subtrahens viro nō accusatur criminaliter si furtum est leue. in. l. respiciendū. §. furta. nu. 1. ff. de pen. fo. 203.

7 Uxori quando possit vendicare rem dotalem. in. l. doce ancillam. nu. 1. C. de rei vendi. fo. 126.
Uxori transiēs ad secūdas nuptias qñ priuet ꝓprietate donationis ante nuptialis. vbi ponit quīq; iura. in aut. de nō eligē. secū. nubē. nu. §. fo. 6.

4 Uxori teneꝫ seq virū peregrinātē si tpe quo ipm accepit peregrinabat vel pegrinatio sit natura modica. i. l. media. §. vgore. nu. 3. ff. de an. leg. fo. 68.

4 Uxori si est instituta a viro ꝛ rogata de restituendo illis quibus sibi vide-

Universidad del Rosario Archivo Histórico

bitur si instituit filios spurios testatoris non presumitur tacitū fideicom missum.in.l.lucius.§.in testamento.nu.2.ff.de leg.j.fo.29.
Vgo: marito exbannito qñ repetat dotem eidē datam.in.§.illud quoq;. nu.8.in auc.de equali.do.fo.44.
4 Vgo: cui fit per socerū dos legata an agere possit vigore.l.si cōstante.ff. sol.matri.in.l.ij.nu.4.ff.de do.pteleg.fo.76.
Vgo: p̄ magno furto facto viro potest puniri criminaliter per potestatem licet vir nō possit agere.ibidē.nu.4.
Vgo: pōt facere eleemosynā de bonis viri etiā pro anima sua.ibi.nu.5.
4 Vgo: cui sint relicta alimenta per testatorē in domo ipsius testatoris nō perdit legatus si commode ibi morari non potest.in.l.caio.§.imperator. nu.3.ff.de ali.lega.fo.91.
4 Vgo: qñ heres soceri nō est solvendo p̄legato dotis eidē facto pōt agere contra maritū: et qua actione.in.l.pater.nu.4.ff.de do.pteleg.fo.77.
4 Vgo: an fit alenda a tempore mortis viri.in.l.qui legatorū.nu.2.ff.vt in pos.lega.vel fideicō.fo.162.
Vgo: militis etiam lapso decennio licite nō nubit sed expectat donec fit certa de morte viri.in.§.deportatio.nu.1.in auc.de nupt.fo.19.
4 Vgo: qñ possit petere alimenta p̄terita a viro.in.l.libertis.§.manumissis.nu.3.ff.de adi.lega.fo.92.
3 Vgo: debet ali sc̄m redditus qui percipiuntur ex dote.in.l.si cum dotē §.fin autem.nu.5.ff.solu.matri.fo.16.
Vgo: dines cogitur alere virū inopem.ibi.nu.6.
6 Vgo: pōt accusare de morte mariti.in.l.certis.nu.2.ff.de accu.fo.156.
1 Vgo: sequitur domicilū viri an perdit domicilū suū.in.l.exigere.nu.2. ff.de iudi.fo.158.
Vgo: in bonis viri quādo matrimoniū contractū fuit fine dote qō habeat quartā in bonis viri siue supersint parētes siue filij.in.§.q̄ vero.nu. 1.in auc.vt lice.ma.et auie.fo.49.
Vgo: indotata qō succedat in bonis viri in quartā etiam solis transvenientibus existentib⁹.ibidē.nu.2.
3 Vgo: qua actione repetit seruū dotalem per virū manumissum.in.l.dotalem.nu.3.ff.solu.matri.fo.33.
4 Vgo: rebellis si ex forma statutorū nō potest stare in ciuitate ea effecta vidua poterit stare.in.l.titia.§.vsuras.nu.2.ff.de leg.ij.fo.47.
2 Vgo: non potest consentire viro alienanti fundū dotalem nisi p̄pter suā vtilitatē.in.l.si filie.nu.2.ff.de iure dot.fo.156.
3 Vgo: agēdo ad dotē ℥ virū nō ℔ necesse ponere in libello ipsū ꝑdēnari inquātū facere possit.in.l.ex diuerso.§.si in iudicio.nu.10.ff.so.ma.fo.13.
Vgo: p̄o dote non impedit confiscationē bonorū viri.in.l.si vacātia.nu. 1.C.de bo.vacan.lib.x.fo.8.
3 Vgo: relicta vsufructuaria a marito notario non debet habere vsufructus protocollorū.in.l.diuortio.§.si vir.nu.3.ff.sol.ma.fo.10.
1 Vgo: cui fuit relictus vsusfructus per virum mortuis filijs an habebit a substitutis in test.vsumfructū: q̄ sic.in.l.si cui in annos.nu.1.ff.qui.modis vsusfruc.amit.fo.181.
Vgo: alicuius ratione patrimonij dicitur ciuis.in.l.ciues quidā.nu.11. C.de inco.lib.x.fo.19.
4 Vgo: relicta domina et vsufructuaria debet habere vel dominium vel vsumfructū.in.l.si titio.nu.5.ff.de vsufr.lega.fo.71.
6 Vgo: an possit admitti vt legitima.in.l.miles.§.sexaginta.nu.3.ff.ad legem iul.de adul.fo.170.
Vgo: cuius vir captus est non potest nubere bodie iure canonico donec certū sit dē morte viri.in.§.sed etiā.nu.1.in auc.de nup.fo.19.
4 Vgo: cui per maritū fuit relictū victū et vestitum non adiecto q̄ staret in domo sua potest stare vbi vult et habebit alimēta.in.l.libertis.§.lucius. nu.3.ff.de ali.lega.fo.88.
Vgo: si verberat a viro licite potest diuertere.in.l.cum satis.nu.7.C.de agrico.lib.xj.fo.36.
Vgo: prefertur oibus in rebus datis per eā in dotem.in auc.vt exac.in stan.nu.3.fo.43.

¶ Finis repertorij.

¶ Singularia Bartoli recollecta

per do. Anto. de Prato veteri.

Lex cum postulassem.ff.de dā.infec.est singularis et non est alibi.Bar.ibi.fo.44.
Lex a quo fundus.ff.de dā.infec.est singularis Bar.ibi. Glo.in.l.j.ff.de dona.fi.est singu.Bar.ibi.nu.4.fo.58.
Lex.iij.§.si ab ignoto.ff.de manumiss.habet casum multum singularem.Bar.ibi.fo.73.
Lex lucius.ff.de fideic.li.est notabilis et singularis casus.Bar.ibi.nu.1.f.75.
Lex quedā.ff.de acqui.rerū domi.est singularis.Bar.ibi.nu.1.fo.77.
Lex si epistolā.§.paulus.ff.de acqui.rerū do.nescio alibi.Bar.ibi.fo.77.
Glo.singularis in.l.iij.in p̄in.ff.de acqui.pos.ibi.nu.3.fo.81.
Glo.est multū singularis in.l.idem.ff.ex qui.cau.ma.Bar.in.l.naturaliter. ff.de acqui.pos.in.d.l.naturaliter.fo.85.
Lex si quis.in.§.de differentia.allegat tota die singulariter.Bar.ibi.fo.90.
Glo.in.l.j.§.nō aut.ff.de vi et vi arma.valde singu.Bar.in.l.qō in meo.ff.de acqui.pos.glo.in.l.si quis bona.nō est alibi.in.d.qō meo.nu.2.fo.90.
Lex a dino pio.§.si super rebus.est tex.singularis et non est alibi.§.in.l.celsus.ff.de vsuca.in.d.l.celsus.nu.14.fo.105.
Lex cum sola.ff.de vsuca.est singularis casus.fo.106.
Lex duo iudices.ff.de re iudi.alle casus non est alibi. Bar.ibi.nu.1.fo.122.
Lex paulus respōdit.ff.de re iudi.est singularis.ibi.fo.124.
Lex ex contractu.ff.de re iudi.non habens alibi melius.ibi.nu.3.fo.124.
Singularis et mirabilis casus.l.que bonis.ff.de cel.bo.ibi.fo.131.
Lex fulcinius.et.§.diuus.ff.ex qui.cau.i poss.eatur.est singularis.ibi.fo.134.
Lex.ij.§.et posse.ff.de tabu.exhi.nescio hunc casum alibi.fo.143.
Glo.in.l.j.§.non autem.ff.de vi et vi arma.nescio eā alibi.ibi.nu.2.fo.149.
Glo.in.l.plures.§.decretū.ff.de vi et arma.est singularis.fo.150.
Lex prohibere.§.plane.est valde singularis.Bar.ibi.qō vi aut clam.fo.159.
Lex qui aliter.ff.qō vi aut clam.deberet scribi literis aureis.fo.159.
Lex semper.§.in sepulcro.ff.quod vi aut clam.est singularis et eius distinctionē nescio alibi.fo.160.
Lex de rebus.ff.de arbi.nescio alibi casum.Bar.in.l.j.§.et an eādem.§.actores.ff.de excep.rei iudi.
Lex filio familias.§.aliena.ff.quarū rerū actio nō datur.est singularis casus ibi.fo.172.
Lex non est qui nesciat.ff.de duo.reis.singularis est.fo.59.
Glo.in.l.duos.§.j.ff.de duo.reis.singularis est.nu.3.fo.60.
Lex qui duos.ff.de lega.ij.casus singularis.Bar.in.l.ex duobus.ff.de duo. reis.in.viij.questione.nu.31.fo.64.
Lex si cōmunis seruus ita.ff.de stipu.seruo.est singularis.ibi.fo.68.
Lex grece.§.et post litem casus qui non bene reperitur alibi.Bar.ibi.ff.de fideiuss.est singularis.nu.1.fo.70.
Lex in testamento.§.j.ff.de fideiuss.in ver.non reperitur alibi.§.fo.77.
Lex si mādato meo.§.si.ff.man.nescio alibi.bar.in.l.j.ff.de noua.nu.3.fo.83.
Lex doli.§.diuersum.ff.de noua.non habes alibi.nu.1.fo.85.
Glo.in.l.j.ff.de solu.est singularis.Bar.in.iij.oppo.nu.2.fo.86.
Lex cū qs.§.si.ff.de solu.notabilis lex est quā nō credo esse alibi.nu.1.fo.91.
Lex si quis stipulatus.ff.de solu.nescirem dare concordantiā.fo.93.
Lex qui decē.§.cum mihi.ff.de solu.forte nō habes alibi.fo.94.
Lex pupilli.ff.de solu.singularis lex et mēti tenēda quā nescio alibi.fo.98.
Lex qui res.in princi.ff.de solu.valde singularis p̄in.et est singularis casus nec credo alibi.fo.99.
Lex cū apud.ff.iudi.sol.habeo banc.l.p̄o singulari.fo.112.
Lex procurator.§.j.ff.rem ra.habe.bec est multū singularis.fo.113.
Lex amplius.ff.rem ra.habe.hec lex debet scribi literis aureis.fo.114.
Lex qs vxori.§.apud labeonē.ff.de fur.est singularis nec alibi reperīt.f.126.
Lex si qui vxori.§.si fugitiui.ff.de fur.hic est etiā bonus et singularis casus. Bar.ibi.fo.126.
Lex si quis ex bona.ff.de fur.est hic singularis lex nec ℔ concordantiā.
Lex cū credit.§.interdū.ff.de fur.hic est notabilis: et nō est alibi.fo.127.
Lex et si seruus cōis.§.qō vero.ff.de fur.nota qō alibi non reperies.fo.127.
Lex si vendidero.§.cū raptor.ff.de fur.bonus et singularis casus.ibi.fo.130.
Lex item apud labeonē.§.si quis passus.ff.de iniur.notabilis est cui nescirē tibi dare forte concordantiā.fo.140.
Lex si quis homicidij.C.de accu.est tex.singu.Bar.in.l.in eū.ff.de accusa.
Glo.in.l.ex iudicior̄.ff.de accu.que dicit decendio non est alibi.Bar.ibi.sed falsum dicit.nu.1.fo.163.
Lex sine prefinito tēpore.notabilis et singularis.et forte non reperies sibi cōcordantem.Bar.ibi.ff.de penis.fo.206.
Lex si qs insulā.ff.de cade.puni.nota hāc.l.qz forte nō reperies alibi.fo.211.
Lex si reus.ff.de munc.et bono.dicit ℣y.q̄ iste casus nō repit alibi.fo.245.
Lex de vsu.ff.de var.et extraor.cogni.est vna singularis lex.Bar.ibi.fo.253.
Lex medicus.ff.de va.et extraor.cogni.est singularis.l.j.fo.253.
Glo.in.l.quo tutela.ff.de reg.iur.℣y.dicit alibi nō reperiri.fo.261.
Glo.in.l.aliud.ff.de reg.iur.nō ita clara dicitur alibi.Bar.ibi.fo.263.
Glo.in.l.pupillus.ff.de reg.iu.est melior quā sit alibi.Bar.ibi.fo.263.
Glo.in.l.neratius.ff.de reg.iu.tene menti p̄o plenior.Bar.ibi.fo.263.
Lex post dotem.ff.solu.ma.fm quintā lectura est singularis.nu.6.fo.27.
Lex qō satis.C.de bo.que libe.est casus singularis ita qō non est alibi.Bar. in.l.post dotē.in fi.ff.solu.ma.nu.35.fo.29.
Lex.ij.§.ex his.ff.de libe.agno.singularis est: nescio alibi.fo.40.
Lex fine contra.§.quia plautianū.ff.de libe.agno.est subtilis et clare singularis.Bar.ibi.fo.41.
Glo.in.l.q̄nis.ff.de tute.et ra.distra.alibi non reperītur.
Lex.j.§.p̄iuilegium.ff.de magi.cōue.que nō reperīt alibi.fo.76.
Lex p̄oponebatur.ff.de magi.que nō reperitur alibi.fo.76.
Glo.l.l.j.ff.de testi.alibi nō repīt.nico.de nea.i.l.ij.de excu.tu.ibi.nu.7.fo.77.
Lex scire oportet.§.consequēs.ff.de excu.tuto.notabilis et singularis quam sit in mundo in sua materia.Nico.de neapo.ibi.fo.81.
Lex nesennius.§.fina.cum.l.sequenti.ff.de excusa.tuto.non reperitur sēm

Nico.de neapo.fo.85.
Lex amicissimos.§.lucius titio.ff.de excu.tuto.nō reperīt alibi fm Nico. de neapo.fo.85.
Lex qui filium.ff.vbi pupil.educa.debet.non reperīt alibi fm Nico.de neapo.fo.87.
Lex tutor.§.si duob⁹.ff.de tute.et ra.dist.non innenīt alibi fm Nico.de neapo.fo.89.
Lex non solū.ff.de ritu nuptiarū.casus singularis Nico.in.l.si.ff.de tute. et ra.dist.et.n.1.fo.90.
Glo.in.l.ex parte.ff.famil.ber.nō reperīt alibi casus Nico.in.l.quod.§. sufficit.ff.de contra.iudi.tute.nu.1.fo.91.
Lex quidam consilium.ff.de heredi.insti.casus singularis.fo.127.
Lex lucius.ff.de heredi.insti.est singularis.ibi.fo.130.
Lex testamento.ff.de heredi.insti.est singularis cum sua glo.fo.131.
Lex pacumeuius.ff.de here.insti.est singularis nec reperitur alibi.fo.131.
Lex nec⁊ eum.§.si.ff.de testa.mili.nō reperīt alibi Bar.in.l.j.ff.de vulg. et pupil.in quarta questione.versi.vlterius quero.
Lex que cū plures.ff.de vulg.et pupil.est casus singularis.fo.149.
Lex si.C.de repudi.heredi.est singu.Bal.in.l.si qs.ff.de iure deli.fo.160.
Lex cū heres.ff.de acq.here.est valde sing.et nō reperīt alibi.fo.174.
Lex si.§.similiq⁊.modo.C.de iur.delibe.casus singularis.Bar.in.l.gerit. ff.de acqui.here.ver.ad primū de verbis.
Lex si fundus per fideicōmissum.§.fina.cū.l.sequenti est casus valde singularis.
Lex qō bactenus.de leg.j.nō est alibi.fm Bar.ibi.fo.24.
Lex cū ab vno.ff.de leg.ij.est singula.Bar.ibi.fo.37.
Lex sequēs questio.ff.de leg.ij.est casus multū singularis.fo.41.
Lex cū pater.§.euict⁹.de le.ij.est casus singularis fm oēs Bar.ibi.f.44.
Lex cū pater.§.mēse.ff.de leg.ij.h℔ singularē materiā.fo.45.
Lex titia seia.§.seia libertis.ff.de le ij.est singularis casus. bar.ibi.f.47.
Lex cū filio.ff.de leg.ij.ibi est bona et singularis lex.
Lex liberto.§.largius.
Lex nā⁊qō.C.si cui.est notabilis et singularis.ff.de pe.leg fo.86.
Lex liber homo.§.decē.ff.de ver.obli.casus notabilis et singularis.f.46.
Lex mera.ff.de ver.ob.singularis et forte nō est alibi fm ℣y.ibi.n.1.f.36.
Lex mulier.ff.de cōdi.et demō.est singularis et solēnis.nu.1.fo.128.
Lex heres meus.§.qō in fraudē.ff.de cōdi.et demon.habet notabilē et singularem casum.fo.129.
Lex si heres.§.j.ff.ad leg.fal.℣y.ille.§.nō est alibi.fo.131.
Lex in.l.falcidia placuit.ff.ad leg.fal.est singularis.ibi.fo.133.
Lex cōmentor.ff.ad leg.fal.est singularis.ibi.fo.137.
Lex hereditatē.ff.ad legē falcidiam est singularis.ibi.fo.138.
Lex titia testō.ff.ad leg.fal.est singularis.ibi.fo.138.
Lex cū ita.§.cū seruo.ff.qñ dies leg.ce.tene mēti qz nō est alibi.fo.158.
Lex si cū prefinitione est notabilis et singularis.fo.158.
Lex rogo.ff.qō di.leg.cedat nota istū casum singularē.fo.158.
Lex que legatorū.ff.vt in pos.leg.ista lex forte nō est alibi.fo.162.
Lex si filius.ff.de colla.bo.ista est singularis et bona lex.fo.173.
Lex vbicūq⁊.§.interdū.ff.de ventre in pos.mittē.et iste.§.nō reperīt alibi folio.175.
Lex nō vsq⁊adeo.§.qō si quis a pa.fue.ma.est singularis lex cū alibi non reperitur.
Lex si libertus de inrepatro.singularis est multū.fo.183.
Lex diui fratres.§.si.ff.de nup.est notabilis et singularis.
Lex filij mater.ff.ad tertul.est notabilis casus et singularis.fo.187.
Glo.in.l.si.in p̄in.C.de ero.mil.anno.est singularis et nō est alibi.bar.in l.sanctū.ff.de rerū diuisio.nu.2.fo.31.
Lex prima in p̄in.ff.de offi.procō.nō est alibi.
Lex si familia.ff.de iurisdi.om.iudi.forte nō reperīt alibi.fo.51.
Lex arbitro.ff.q̄ satisda.cog.nescio eā alibi.Bar.ibi.fo.64.
Lex iurisgentiū.§.et adeo puto.ff.de pac.no.ex isto tex.singularē.fo.81.
Lex si tibi decē.§.quedā.ff.de pac.not.istū tex.qz singularis est ibi.fo.85.
Lex cū bi.§.qui trāsigit.de trāsac.est notabilis et singularis casus.fo.95.
Lex eligēdi.C.de procu.est casus sing.Bar.in.l.si.ff.de procu.
Lex diuus.ff.de in integ.resti.est singularis.ibi.fo.124.
Lex qō dicimus.§.in heredē.ff.qō metus cā.not.istū tex.qz non est alibi. folio.127.
Lex patri p̄o filio.ff.de mino.istud p̄incipiū forte alibi nō reperīt.f.135.
Lex cū miles.ff.de alie.iudi.mutā.cau.fac.sing.est.et fortis est ista.f.146.
Lex si qs iudicij.ff.de alie.iudi.mut.causa facta.nota istā legē et superiorem qz nescio alibi.fo.147.
Lex sicut.§.sed si quer aī.ff.de serui.sing.est.nu.2.fo.189.
Lex in lege aquilia.§.si deletū.ff.ad le.aquil.dñi est ista lex sing.fo.193.
Glo.magna est notab.et singu.in l.aquilia.§.si deletū.fo.193.
Lex heredes.ff.fami.hercis.notabilis est et singularis si legis a capite vsq⁊ ad finem.fo.194.
Lex fundū.ff.man.nota finē huius legis quē nescio alibi.Bar.ibi.f.109.
Lex in operis.ff.loca.singularis.ibi.nu.2.fo.131.
Lex ea lege.§.locati singu.est.fo.132.
Lex cū in plures.§.vestimēta.ff.loca.nota eam quam nescio alibi ita bñ declaratam.fo.133.
Lex scimus.§.si vero creditores.ff.de iure delibe.casus sing. Bart.in.l.si fundus.§.in venditione.ff.de pigno.nu.2.fo.136.
Hāc rōnē habes hic nō alibi.l.adoptiuū.§.si qs aūt de iure dotiū.f.155.
Lex si dote.ff.de iure dot.est sing.in hoc.Bar.in.l.i.C.de iure fisci.fo.156
Lex si minori.C.de iure fisci.continet casum singularem fm secūdā lectu ram.ibi.nu.4.fo.4.
Lex pupilli.ff.de solu.quo ad illud interdictum est singularis.fo.98.
Lex quecunq⁊.C.de apochis publi.est singu.lex.ibi.nu.1.fo.13.
Lex si quis.C.de decu.no.hunc casum quē nō vidi alibi.ibi.nu.2.fo.17.
Lex vniuersi.C.de legatio.est singu.ibi.f.23.
Lex oñi predioꝝ.C.de agrico.et censi.nota singulariter istam legē.fo.34.
Lex si coloni.C.de agrico.et censi.nota singulariter istū tex.p̄o opinio. Jo.an.nu.3.fo.35.
Lex heredes.C.de omni agro deser.est singu.Bar.in.l.quoties.C.ō pui. scho.no.singulariter istum tex.nu.2.fo.47.
Lex semel.C.de re milita.no.istum tex fing.ibi.nu.1.fo.47.
Lex si quis.C.de bo.pos.cōtratab.no. istū casū singularē Bar.glo.in.l.si id qō panperib⁹.C.de epis.et cleri.not.istas glo.nescio eas alibi.fo.26.
Possessio plenissima dicitur cum ipso iure fine transactione trāsferr.tex. in.l.raptores.C.de epis.et cleri.et non est alibi.fo.30.
Lex consiliarios.C.de assē.est lex singularis.fo.42.
Lex p̄ma.C.de dila.nūq̄ vidi alibi.Bar.i.l.bonefidei.C.de pactis.est nouā et singu.lex.nu.4.fo.52.
Lex transigere.C.de transac.subtilis et singu.ibi.fo.93.
Lex si quis maiori.C.de transac.hec est singularis.fo.72.
Lex exigendi.C.de procura.ista est notab.et singu.lex.fo.80.
Lex sancim⁹.C.in q.cau.i integ.resti.nō est nece.est sing.et notabi.fo.98
Lex si.C.vbi et apud quē est nota.et singu.Bar.ibi.fo.100.
Lex petende.C.de tēpo.resti.in integ.tam mino.q̄ alio.rum est notabilis et singularis.fo.103.
Lex si.de repud.here.casus est singu.Bar.in.l.ij.C.de tempo.in integrū resti.peten.nu.4.fo.102.
Lex cum antea.C.de arbi.notab.et singu.ibi.fo.104.
Lex de rebus.ff.de arbi.casus singularis quo ad hoc.Bart.in.l.ij.C.ō iudicijs.fo.109.
Lex si cum tibi.C.de iudi.casus singularis.ibi.fo.106.
Lex p̄ima.C.qui p̄o sua iurisd.est singu.ibi.nu.5.fo.113.
Lex iuris ordinē.C. de iurisd.om.iudi.bec est bona et singu.nu.1.fo.119.
Aut.qua in prouicia.C.vbi de cri.agi opor.plus sing.ponit.ibi.fo.117.
Lex.ij.C.vbi in rem actio.ista est singularis lex: nec est alibi.fo.118.
Lex si mater.C.de inoffi.testa.est bona lex: et non reperies alibi.fo.120.
Lex si filius.C.de peti.here.est sing.et nescio alibi.fo.124.
In.l.si maiori.C.fami.hercif.tu habes vnā notab.glo.Bar.ibi.
Lex illud.C.cōia vtriusq⁊ iudi.est singularis.ibi fo.132.
Lex sed iuramēta.C.de reb⁹ credi.nō est alibi cū casib⁹ ibi positis.fo.133.
Lex 13.C.de cōdi.ex lege.in hac.l.habes vnū casum singularē.ibi.fo.136.
Lex si.C.de testi.hec est sing.lex.Bar.ibi.fo.154.
Lex antique.§.sinaūt.C.ad velleia.iste singularissimus casus est quē tene mēti perpetuo.fo.162.
Lex acceptā.C.de vsuris notabilis est et singularis.fo.170.
Lex cū sine.C.depo.nescio alibi.
Lex si qs.C.depo.est lex singularis.fo.171.
Lex per diuersas.C.man.est singu.ibi.fo.172.
Lex post prefectū.C.de peri.et cōmo.rei vēdi.h℔ duo singularia.fo.175.
Lex multū.C.si qs alte.vel sibi est bona et singu.lex.fo.175.
Lex multū.§.si vero.istū ver.nescio alibi.fo.co.
Lex si.C.de reb.alie.nō alie.est bona lex et singula.ibi.fo.co.
Lex cū te.C.de pac.inter empto.et vēdi.est singu.ibi.fo.175.
Lex cū patruus.C.de rerū permu.nescio eā alibi.fo.176.
Lex si quis cōditionis titulo.C.loca.ista est singu.fo.177.
Lex cū in te.C.de dona.ante nup.est sing.decisio.ibi.fo.179.
Lex patrē.C.de nup.nota būc casum singu.ibi.fo.180.
Lex sancimus.C.de nup.est notab.satis et singu.casus iste.fo.co.
Lex si p̄o dote.C.de do.p̄o mis.notab.est singu.l.i.fo.183.
Lex prima de iure do.nota hāc legem singularē.fo.183.
Nota etiā de iure do.bec est notab.lex et h℔ vnū casum singularē.fo.co.
Lex cū quidā.C.de iure do.ista est tota singu.l.j.fo.184.
Gl.in.l.ēt.C.de dona.iter vi.et vgo.no.gl.multū singularē bar.ibi.f.186.
Lex sancimus.C.de admi.tuto.est bona et notab.et habet casus multū singulares.fo.192.
Lex sancimus.§.oē aūt.C.de admi.tuto.est nouus casus et sing.fo.194.
Lex si cū maior.ff.rē ratā habe.est singu.lex valde.ibi.
Lex si.C.de magi.cōue.hec est singu.ibi.fo.195.
Lex si.§.j.C.de fur.nota.est et nescio alibi.nu.2.fo.6.
Lex hac cōsultissima.§.ex imperfecto.C.de testa.nota qz singularis esse videtur.fo.17.
Lex sancimus.C.de testa.hec est notab.et sing.lex.ibi.fo.18.
Lex quānis.de impu.et alijs substi.nota qō habeo p̄o singulari et nescio alibi.nu.1.fo.22.
Lex si bonis.C.de iure delibe.notabilis est.tene mēti qz nescio alibi quā ibi.nu.2.fo.30.
Lex si infanti.C.de iure delib.notab.lex in.l.si qs.C.de repud.here.casus singularis.ibi.fo.35.

Universidad del Rosario | Archivo Histórico

Lex fi.C.de edi.di.adri.tol.ista est singu.lex.fo.35.
Lex fi.C.de dona.ista est bona ꝛ sing.ibi.fo.191.
Lex.i.C.de fideicō.ista est singu.lex ꝛ bona ibi.fo.43.
Lex eū quē.C.cō fideicō.est sing.ꝛ nō est alibi ꝫ lectura māsiōis ibi.f.44.
Lex scōa.ℊ.sed si quis.C.cōia de leg.hic est bonus ꝛ sing.casus. ibi.f.47.
Lex fi.ℊ.fi.de leg.ii.est casus multū sing.ſm Bar.in.l.fi.ℊ.sed ꝛ qs.C.cōia de lega.fo.47.
Lex non iustā.C.ad treb.labeo illam legē ꝓo singulari.fo.49.
Lex iubemus.C.ad treb.ista est valde singularis.fo.co.
Lex si mulier.ℊ.ex asse.ff.de iure dot.iste.ℊ.nō est alibi ſm bar.in.l.sancimus.in ꝓin.C.ad treb.fo.50.
Lex qui patri.C.de acqui.here.iste est mirabilis vnus ꝛ singularis casus Bar.in.l.j.finaū.C.de cadu.tol.fo.52.
Lex.j.C.de his qui ante aper.tab.casus singu.Bar.ibi.fo.53.
Lex emācipatus.C.de legi.here.in quarto est singularis.fo.54.
Glo.quedā est sing.in.l.que tutela.ff.de reg.iur.ꝛ Bar.in.l.nutritoribꝰ.C. cōia de succes.fo.55.
Lex si viua matre.de bo.mater.notab.ꝛ sing.est.fo.56.
Lex fi.ℊ.necessitatē.C.de bonis que libe.hic est not.ꝛ sing.ℊ.j.fo.57.
Lex fi.C.de ꝓscrip.long.tēpo.nota.ꝛ sing.fo.51.

Lex fi.C.de ꝑscrip.gl.anno:um.nota istum versi.sed hoc.quia nescio alibi singularis.fo.91.
Lex fi.C.de annali excep.iste est casus singularis.ibi.fo.62.
Lex.j.C.de sen.ꝛ interlo.om.iudi.notabilis qꝫ alibi non inuenies.fo.68.
Lex.titius.ff.de act.empt.cōtinet vnū casū singularē ꝛ mirabilē Barto. in.l.j.C.de sen.que ꝓ eo qō interest ꝑfe.ver.itē opponit.d.l.titius.fo.73.
Lex fi.C.de furti.ꝛ lit.expen.est singularis.ibi.fo.78.
Lex.fi.C.de remissio.pigno.est singularis.fo.107.
Lex.j.C.etiam ob chirographa.pecu.singu.ibi.fo.108.
Lex sancimus.C.de fideiusso.est singu.lex.ibi.fo.115.
Lex si delegatio.C.de donatio.hec lex de eductionibꝰ est casus quem nescio alibi.Bar.ibi.fo.115.
Lex si vnquam.C.de reuo.dona est nota.ꝛ singu.lex.ibi.fo.121.
Lex si quis adulterij.C.de adulte.singu.lex.ibi.fo.124.
Lex querela.C.de falsis est bona ꝛ singularis.ibi.fo.125.
Lex fallaciter.C.de abolitio.no.hunc tex.qui est singularis.ibi.fo.126.
Lex ne diu.C.de pen.est singu.ibi.fo.127.
Lex fi.ō sē.passis.hic est casus singularis vnꝰ.ꝛ Bar.ibi.ꝛc.nu.2.fo.127.

Finis.

Hec sunt que in Emulorū nostro//rum editione:incuria videlicet ac negligentia ipsorum omissa ac deprauata erāt:nostra vero vigilantia egveteribus castigatioibusq; exēplaribus restituta.

¶Et primo in.ff.veteris prima parte.

¶Folio.18.col.4.linea.70.restituimus būc versum.ipso facto:ꝛ erit idē vt.ſ.digi:ꝛ pōt accipi ꝓo.
Fo.21.col.j.li.70.hec duplicata erant:vez rect.aut.nisi breuiores.ꝛꝓ hoc tex.j.de testi.l.iij.ℊ.fi.ibi.
Fo.33.co.ij.ℊ.cura carnis.li.7.Ḃ deerāt.Ḃ:ſꝫ alias res nō cogit vēdere:vt.
Fo.43.col.iiij.li.56.hec bis posita erant.vez:aut altera tm̄. Si vtraq; est habilis ad ōnium transferendum.
Fo.56.colū.j.li.54.hec restituimus multā ꝓo aliquo speciali delicto:et tunc qñq; vult eam imponere.
Fo.63.col.iij.l.si fideiusso.linea.3.hec restituimus idoneus fideiusso.de iudicio sisti:ni si.
Fo.65.col.j.Iulian⁹.li.14.restituim⁹ hec.de iudicio sisti:hic i satisdatiōe.
Fo.89.col.ij.li.46.hec deerāt.ℊ.nos autem.Solu.hic pactus fuit filio vt heredi.
Fo.90.co.ij.l.veterib⁹.li.9.hec restituimus.generali seu alternatiua:am biguitas est in oratione.
Fo.91.col.ij.li.23.restituimus hec.dicetur do vt facias:ecōuerso ex parte facientis.
fo.99.col.iiij.ℊ.sed furti.li.8.restituimus hec.quodā est tps post appellationem interpositam.
Fo.100.col.iij.l.liberorū.li.4.hec restituimus,hic posita Jac.contra: est enim duplex ratio.
Fo.105,col.iij,additioni Aleꝛ.Jmo.q̄ incipit:legalior.hec deerāt tñ aduersarius nō pōt cogi respondere eius positionibꝰ.qz principalis ꝑsona est legalior ꝙ ꝓcurator qui nō est bone fame.
Fo.117.col.j.li.46.hec deficiebāt.ꝓsentia,vt si quis vult cōdere vltimā voluntatem.
Fo.118.co.iij.l.pōponius.li.15.hec duplicata erāt.Itē ꝙ si filiusfa.factus sui iuris nō tenet ex ante gesto.
Fo.140.col.iij.li.22.hec restituimus.offendi.nā cum statutum permittit eū offendi impune.
Fo.159.col.ij.li.antepe.hec reddidimus.itelligeres ꝙ esset actū:ꝙ possit super eodē sepius.
Fo.167,col.j.ℊ.si quis absens.li.6,hec restituimus.aliud in petitione hereditatis:vbi nō pōt conueniri.
Fo.169.col.iij.li.40.hec restituimus.vt statim dicā et digi:multominus ei qui possidet mero titulo lucratiuo.

¶In secunda.ff.veteris parte.

Fo.31.col.j.ℊ.itē cū.li.13,hec restituimus.in necessario nō ꝓualet vltimū.
Fo.72.col.iij.li.28.hec restituimus.petendū:qz ꝓpter solū interesse.
Fo.81.col.ij.ℊ.cōtraria.li.23.hec restituimus.ꝓpriū cōtraria competit ei qui habet nomen.

¶In prima.ff.Infortiati.

Fo.18.colū.ij.li.63,hec omnia restituimus.ſm opi. Byn.positam.j.eo.l. quoties.quā idem Cy.sequitur in.d.l.j.sed gl.ibi.contra.ꝛ idem sequitur Jnno.extra de dona.inter vi.ꝛ vgo.c.per vestras.qō etiam tenet.d.Jay.

et hoc etiam puto verū.ꝛ latissime dicam.j.ea.l.ℊ.quoties.Cū ergo nullo casu fideiussio valeat:patet ꝙ remediū illius legis non potest habere locum.¶Secto oppo.et videt ꝙ dos potest tm̄ peti solu.matri.vt.ſ.eo.l.ij.in ꝓnci.Sol.speciale est hic.sunt alij casus speciales quos dic vt ibi.
¶Veniamus ad materiam legis nostre examinādam per questionē:vt etiam facilius habeatur ꝓo doctrina hoc ordine ꝓcedaꝫ.Primo querā circa personam eius a quo dos repetit ꝓpter inopiam.Secundo circa personam eius q repetit.Tertio circa modum repetendi.Quarto de repetitionis effectu.¶Circa primum quero qualiter ꝓbabit viri facultates ad dotis exactionē non sufficere.Dy.dicit ꝙ ꝑbatur in vulgi opi. sicut not.in.d.l.vbi.et in.d.ℊ.illud.de equali.dot.¶Ista ꝛba videntur i nuere idem esse bona ad dotis.
Fo.25,colum.ij.l.que dotis.li.44.hec duplicata erant.dotē in vno casu in alio nō:ideo ꝓsumit donatio vt ibi:secus si fuissent adhibiti ad stipulandum.
Fo.42.col.j.ℊ.si qs ex his.li.3,hec restituimus.an interlocutoria veritas est ꝙ est diffinitiua.
Fo.52.col.j.li.12.hec restituim⁹.hic ꝛ.j.ad le.co.de fal.l.i.ℊ.ꝛ si filius.Sz qñ testator se nō subscripsit:nō erit tutor testamentarius:vt.
Fo.63.col.iiij.li.15.hec restituim⁹.nō possunt agere:non aūt extranei vt.
Fo.64.col.iiij.li.9.hec restituimus.emanauit ex primis ꝑbationibus: si enim ex nouis probationibus:
Fo.78.col.iiij.li.30.hec restituimus.
¶Item ponit gl.de.l.spadonē.ℊ.si ciuitatis.j.eo.ꝛ respondet vt glo.
Fo.83.col.ij.li.53.hec duplicata erāt.ꝛ hanc sequit̄ Jac.de bel.in.d.aut.ꝛ in.d.ℊ.hec aūt.vt ibi digi in versi.neq; tutor remanebit.ꝛc.
Eodē folio colū.j.deerāt plures dictiones in diuersis locis:quorū omissio totam materiā confundebat.
Fo.86.col.iij.ℊ.si a ꝓtore.li.4.hoc deerāt.vide qō no.ſ.de tut.ꝛ cu.da. ab his.l.ventri.
Fo.156.co.ij.l.sub impossibili.li.22.hec omissa erāt.Dices tu:ergo debeꝫ sicut relictū sub cōditione necessaria.
Fo.co.col.iiij.li3.7.hec deerāt.de iure debet dissolui.
Fo,162.col.iij.l.eius militis.ℊ.militia.li.2.hec restituimus.cōi.b.d.ꝛ no. tex.ibi alioquin ꝛc.

¶In secunda.ff.Infortiati.

Folio.14.col.ij.li.72.hec restituimus.vnde destinatio nil operat:ſz in cōtrarijs res ipsa.
Fo.47.col.3.linea.15.hec restituimus.casus est facilis.In scōa parte.
Fo.52.col.ij.ℊ.si rē.li.9.hec deerāt ꝛ nominis exactionē.Rū.in alienatione rei corporalis.
Fo.59.col.iiij.l.ea tm̄.li.16.hec deerāt.vel sine copula.
Eodē fol.colū.ca.ℊ.inter emptū.linea.8.hec restituimus.falsum est:imo inest paratum.
Fo.80.col.j.l.cū certū.li.24.hec restituimus.qz ab ipsa rei natura inest: nō ex defuncti cōsuetudine.
Fo.86.col.iiij.post legē instrumēti.hec oīa superfluebant.vez.
☞Que ratio ꝙ cū testator vult augere legatū nō statur eius voluntati: cū vult minuere sic.ibi.
¶Quero.Et an cōis vsus loquēdi sit ꝓpria significatio.ibi.dr̄.Et quātū tēpus requirāt ad ꝑbādū ꝙ tāto tpe ꝑpls vsus est tali locutiōe: ꝛ qualr debeat capulari:ꝛ ql̄r testes debeāt deponere ad ꝑbādū cōem vsum.ibi. Quero.ꝛ per quot ꝑsonas debeat probari cōis vsus.ibi.¶Sed quero si. Et qualiter debeat probari cōis vsus intelligēdi vide in fi.
Fo.96.colū.j.l.pediculis.ℊ.auro in fine eius.ℊ.hec(ac si essent de cōt ex commentarioū Bartoli) superflue apposita erant.videlicet.

Alternatiua

Alternatiua qñ ponit inter genus ꝛ speciē an accipiat semp ꝓo cōiuncta. Et an si fit statutū ꝙ portans arma offendibilia puniat:si quis portat arma offendibilia et defendibilia debeat puniri.Et an eadem materia cū summario legis sequentis.
Fo.107.col.iij.l.quedā.li.9.hec deerāt.vt.l.huic scripture.ad.l.aquil.sed hic fingitur.
Fo. 111.col.j.l.post legatū.li.18.hec deerāt.in inofficioso.vt.l.mater.de. Eodem fo.ꝛ col.eadē.li. 49.hec duplicata.quis de facili repudiare sicut hereditas:vt lege.
Fo.147.col.ij.li.20.hec restituimus.patri est aliquid ob hoc relictū:aut nō.ꝛ si est relictū:ant.
Fo.150.col.iij.l.si quis prioze.li.28.hec restituimus. cassatū.posses etiā exponere hunc tex.vt dicas si nō aliquid specialiter.
Fo.155.col.iij.ℊ.si totā.li.11.hec restituimus.ꝛ sic cū ad istam ignorantiā deductionis quarte.
Fo.co.col.iiij.l.si heres.li.9.hec duplicata erāt.aliter assumit̄ hereditas.
Fo.174.col.j.deerat.cōtinuatio rubrice de collatione dotis.
Fo.177.col.ij.l.si cui.in fi.hec deerāt.ℊ.si pupillo.j.eo.ꝛ.l.sed ꝛ si bis.

¶In prima.ff.Noui.

¶Fol.46.col.iiij.li.23.hec restituimus.vicinus habebit:si verbū vicini in tali materia.
Fo.118.col.iij.in tex.li.31.hec deerāt.¶Sed qd si appellet ab interlocutoria:in qua fuit facta condēnatio expensarū:vt in Spe.de exec.senten.ℊ. ij.versi.quid ergo.
Fo.127.col.iiij.in cōtinuatione rub.de cōfessis.li.8.hec restituimus.decisionē litis:sed titu.de interrog.actio.loquit̄ de his que pertinēt ad.
Fo.18.co.j.i tex.li.22.hec restituim⁹.se posset defendere:vt.l.si fideiusso.
Fo.73.col.iiij.l.etiā.ℊ.absens.li.3.hec restituimus.tutor ꝓ gerere ad ea posset procuratorē constituere sine.
Fo.82.col.iiij.li.61.hec deerant.ꝙ triplex est possessio:vt digi.ſ.
Fo.154.col.iij.li.27.hec restituimus. iure proprio:hoc denotant ꝙ edificium.
Fo.175.col.ij.li.in bonoꝛarijs.li.7.hec restituimus.quinto iuriscōsultus ponit exemplū de actionibus persecutorijs.

¶In secunda.ff.Noui.

¶Fo.7.co.ij.li.21.hec restituim⁹.ibi i facto idiuiduo quo ad solutionē.
Fo.17.col.iiij.ℊ.hec quoq; stip.li.9.hec restituimus.ꝛc.respōdit qūo scit ꝙ tenuit ꝛ possedit.
Fo.127.col.ij.in fi.additionis Aleꝛ.incipiētis.vt incidēter ꝛc.hec deerāt ꝙ sic.in.l.hoc iure.ℊ.fi.de aqua quoti.ꝛ esti.
Fo.145.col.i.l.oues.li.7.hec restituimus.sepius:ꝛ tñc aut surripuit.
Fo.197.col.ij.in tex.li.penul.hec restituimus.dr̄.sed quid si dixit.ꝙ.
Fo.co.col.iij.li.15.in tex.hic restituimus.nam nō debet de his omnibus recordari.
Fo.208.col.iij.in tex.li.45.hec restituimus.vel pene duplicenꝫ ꝛ similia secus si dicit puniatur.
Fo.227.co.iiij.in tex.li.6.hec restituimus.itē lege multa innouantur.
Fo.242.col.ij.in.l.inter cōuenientes.li.7.hec restituimus.ysq; ad certā quantitatē in causis pecuniarijs.

¶In prima Codicis.

¶Fo.8.col.iij.li.55.hec restituimus.vel efficit seruus pene:ꝛ tunc etiaꝫ dicitur status mutui.
Fo.26.co.ij.l.illud qō.li.22.hec restituimus.dicemus.breuiter dico qñq; hec lex prohibet.
Fo.44.col.j.li.41.hec restituimus.de effectu facti.si queritur.
Fo.45.col.iij.li.68.hec restituimus.actioni remanēte sibi causa:ꝛ remanentibus sibi alijs.
Fo.46.col.ij.li.24.hec restituimus.vel quarum vna est lucratiua.
Fo.75.col.iiij.l.dubitandū.li.22.hec deerāt.prohibet.ff.de postulā.ꝛ eodem modo potē induci qō not.gl.in.l.
Fo.82.col.iiij.l.nihil.li.6.hec restituimus.ante litē cōtest.ita satisdat procurator qui interuenit post.
Fo.85.col.iij.rubri.de his qui potē.no.trāslposita erat:precedebat em̄.l.si cuiuscunq;.cū sequi deberet.
Fo.92.col.j.li.2.hec restituimus.inemndi:non ſm modum.
Fo.93,col.j.li.7.hec restituimus.hoc modo probaf.minoꝛ habēs curatorem equiparaf ꝓdigo:prodigus equiparaf pupillo.
Fo.96.col.ij.li.64.hec restituimus.ꝑ maioꝛe:ex eo ꝙ subdit:vel alia qua cunq; habetur.
Fo.co.col.iiij.li.17.hec restituimus.ergo manifeste concludit ꝙ tale instrumentum nō obligat.
Fo.117.col.iiij.l.qua in ꝓin.li.26.hec restituimus.hoc est clericus coꝝ episcopo:scholaris coꝝ suo iudice.
Fo.126.col.iij.l.more litis.li.2.hec restituimus.nā si probaret̄ possessio decem annorū post litē contesta.
Fo.130.col.iij.l.filiū quē.li.47.hec restituimus.id est aliquē vel potes dicere ꝙ hic sub audit̄ vnus noīatius:id est filius: ꝛ dicamus filiū quēm
Fo.131.col.j.li.33.hec restituimus.in eodē fundo.Hoz ꝛ Hugolinus dicebant ꝙ suppleatur.
Fo.136.col.j.l.si militē.li.3.hec restituimus.datū est repetit.b.d.
¶Oppo.impossibilis.
Fo.143.co.iiij.l.qō obtinet.in fine legis hec deerāt.de materia huius dic plene vt in.l.in hac scriptura.ff.de dona.
Fo.144.col.iiij.li.3.hec restituim⁹.per eplam induci pōt:ibi in his que.
Fo.153.col.iij.li.21.hec restituim⁹.statur⁹ est termin⁹ parti ad ꝙbandum. Eodem fol.colū.eadē.li.28.hec deerant.partem:nec pōt referri ad id qō pertinet ad.
Fo.167.co.j.l.neq; scriptura.in.ij.lec.li.6.hec restituimus.debita ex alia causa ꝙ dotis.secundo vt loquat̄ in debita.
Fo.176.col.iij.li.31.hec deerāt.aliud vestimentū vnius.
Fo.177.col.iij.li.16.hec restituimus.ꝙ agens sine causa ꝛ sine actione experitur.
Fo.191.col.iij.li.14.hec restituimus.Ray.de fo.li.ꝛ erant discordes.dns Richar.malum.ꝛ dominus.

¶In secunda Codicis.

¶Fo.20.col.ij.l.cū auū.li.5.hec restituim⁹.sol.ibi loquit̄ in conditione.
Fo.21.col.j.l.si pater.li.21.hec restituimus.nam illo tempore:hoc est vltimo vite spiritu.
Fo.52.col.j.ℊ.in primo.li.8.hec deerāt.esse:hic nō erat nec esse sperabat.
Fo.53.col.ij.l.ipsis.li.ij.loco:ꝓestat testator:non restituimus: pōt testatoꝛ remittere.
Fo.58.col.ij.li.vlti.hec superfluebāt.tū.de reg.iur.lib.vj. contra hoc facit.ff.sol.ma.
Fo.59.col.iiij.li.9.hec deerāt.hic est verus casus.ꝛ not.in hac lege.
¶Circa istam.
Fo.63.colum.j.l.si vt proponis.li.10.hec deerant.non fuisset presens.ibi: vtraq; pars.
Fol.73.colum.iiij.li.30. hec duplicata erant. contra imo nunq; successit obligatio.
Fo.93,col.ij.li.69.hec restituimus.in interdicto ecōuerso:q ꝛ dicta dab heredi de iure pretorio.
Fo.111.col.iiij.li.12.hec ola duplicata erant.12.quandoq; est diuersitas in obligationis causa:q; lz eadem quātitas sit promissa:tū causa obligationis aliter respicit vnū ꝙ alium:ꝛ isto casu irritatur cōstitutio duorū reorum.in.l.qui seruū.ff.de interrog.actio.ꝛ in gl.mag.ff.eo.l.si id qō.prout ibi loquit̄ in dote.
Fo.109.co.ij.l.prescriptionis.li.7.hec restituimus.c.inter monasteriū l quidā intelligant in principio:hoc est ante.
Fo.115.col.iij.li.9.hec restituimus.directa ꝛ vtilis tendūt ad eundē effectum:qñq; actio.

¶In tribus libris Codicis.

¶Fo.8.col.j.l.scire dz.post additionem scōam.li.3.hec restituim⁹ tantus vt valeat fine additione:ꝛ nō est dubiū ꝙ libertas est.
Fo.9.col.iij.l.quisqs.in scōa additione.li.19.hec restituimus. deprehensus fuerit intelligat de eo qui.
Fo.20.col.iij.in cōtinuatione rub.de decre.decuri.li.2.hec restituim⁹.statutū:possunt fieri per.
Fo.29.col.ij.l.ꝓ imminutione.li.8.hec restituimus.principis vel facientis cui princeps cōcessisset.
¶Nota ꝙ estimatio que ab initio imponit monete nō pōt decrescere nisi autoritate.
Fo.30.col.iij.li.5.hec deerāt.ꝛ in vtraq; esse equaliter instructus.vt.l.domicilium.

¶In autenticis.

¶Fo.4.col.iiij.ℊ.si em̄.li.47.hec restituimus.ad treb. nā videf.l.si post constitutā.ff.
Fo.5.col.j.ℊ.si vero nō se.li.27.hec restituimus.nō denegaf vna via que alias concedif.quia.
Fo.6.col.iiij.li.27.hec duplicata erāt per.ℊ.huic nos.j.de nupt.ꝙ qō ius est introductum.
Fo.eodē:eadem col.li.36.hec restituimus.nō autem distinguif an nubat ante mortē filij vel non.
Fo.16.col.j.ℊ.iusiurandū.li.17.hec restituimus.dat contra.ff.de iurisdi. oīm.iudi.l.ꝛ qz.gl.dicit ꝙ nō sunt ꝑ oīa similia dare ꝛ cōfirmare.
Fo.26.col.iij.li.9.hec restituimus.matri ꝛ auie.C.qñ mu.tute.offi.fungi potest.ꝛ in aut.
Fo.29.col.ij.li.36.hec restituimus.cessante:debēt intelligi de priuilegio.
Fo.30.col.iiij.li.13.hec restituimus.aut cū protestatione accedit ad curaꝫ vel tutelā:ꝛ nō admittit̄ ad tutelam vel curam.
Fo.33,col.ij.ℊ.vt aūt.li.18.hec restitoimus.debēt vocare:ꝛ ad illa verba.
Fo.36.co.iij.li.11.hec restituim⁹.C.de epi.audi.videbitis.j.sanc.epis.ℊ.fi quis litigantium.

Universidad del Rosario | Archivo Histórico

Eodem fo.ꝛ col.eadē.l.multis.li.11.hec restituimus.ꝛ vterini tñ:ꝙ.
Fo.40.col.ij.li.23.hec restituimus.locis.vbi ipse tenet ꝙ si quis.
Fo.co.col.iij.li.42.hec restituimus.redeat ad declarandum dictum suū siue anteꝯ.
Eodem fo.ꝛ col.ea.li.57.hec restituimus.sed tñ que dicta sunt.
Fol.56.col.iij.li.20.hec restituimus.ꝯcito efficit clericus desinat esse vasallus.
Fo.57.col.iij.li.9.hec restituimus.nisi rogati.Sed mēs istius.ℌ.et dicte aut.est.

¶In consilijs.

¶Fo.5.col.iij.consi.xj.li.50.hec restituimus.ergo filius ex testō non potuit esse heres.
Fo.18.col.iiij.li.vlti.hec restituimus.naturaliter:ꝛ quidā ciuiliter: imo oēs sunt ciues.
Fo.19.col.j.cōsi.lxiiij.li.9 hec restituimus.hoc aūt apparet esse verū nō ne rei super qua facta est nuntiatio.
Eodem fo.col.ij.li.14.hec restituimus.nūtiationis qñ nuntiatio.
Eodem fo.col.iiij.lib.13.hec restituimus.corporalis:ibi enim erat timor fictionis ne clientulus.
Fo.29.col.ij.li.15.hec restituimus.pro socio:pro bocvideꝯ expressus ꝛ est in terminis nostre questionis.ff.
Fo.39.col.iiij.li.45.hec restituimus.erāt in bonis pupilli.item ꝙ tales possessiones.
Fo.41.col.j.cōsi.clv.li.54.hec restituimus.ꝛ ꝙ bona ipsa oia ꝑmisit ꝛc.
Fo.43.co.iiij.li.19.hec restituimus.qz ibi loquitur qñ expresse nolle dicte venditionis illicite:alias.
Fo.44.col.iiij.li.58.hec restituimus.idest iudex qui dꝫ vir bonus.
Fo.45.col.j.cōsi.clxix.li.59.hec restituimus.necessaria:ſz qz supra factis in iuribus cōtrariſs cā securitatis erat.
Fo.co.col.ij.consi.clxxi.li.34.hec restituimus.l.cū in annos.ꝛ.l. senatus. nisi de dona.cā mor.cum igit pro sequētibus annis incipiat debere a persona substituti extranei:vt dicta.
Fo.56.col.ij.cōsi.cc.xxj.li.46.hec restituimus.qñq; vnus est ciuilis.
Fo.co.col.ea.li.64.pro bis verbis:differt in secunda etiā:nos posuimus hec:si in scōa causa.
Fo.58.colū.iiij.consi.ccxxxv.li.14.hec restituimus,ita in testō militis est de iure clausula si nō valet vel valebit ꝛc.
Fo.68.col.ij.li.7.hec restituimus.ℌ.si quis antē digerit.colla.iiij.ꝛ quib. mo.na.essi.legi.ℌ.qui autem.
Fo.79.col.ij.li.6.hec restituimus.ordinarie agitur:quis citaꝫ perēptorie ita istis casibus.
Fo.co.col.iij.li.66.hec restituimus. si vero perdit in ista emergenti absq; dubio perdit causam.in istis.
Fol.64.col.ij.li.35.hec restituimus.ℌ.si filius.secundo casu idem: nam non potest videri contracta societas:nam ex hoc.
Fo.co.col ea.li.58.hec restituimus. alter nō.tñ ille qui nō negotiatur.
Fo.99.col.ij.secūda questione sexte questionis principalis.linea.14.hec restituimus.presentes qui non contradicant nec consentiunt:et tunc est aduertendum:ꝙ quidam sunt officiales.
Fol.107.colū.iij.in verbo: nostro.li.8.hec restituimus.illo iure ad nos spectaret.
Et linea sequenti:pro hoc licet:restituimus.licet hic dicat.
Fo.108.col.ij.in verbo per alluuionem.li.52.hec restituimus.alio fieri fit impossibile sicut hic impossibile est ab alio.
Fo.eodem.col.iij.li.11.hec restituimus.in plurali:ꝛ istud non habet singulare:vt interdum ponitur vires.
Fo.121.col.j.in ver.citationem.li.4.hec restituimus. que citatio nisi fiat de mandato iudicis valet:vt de exhib.reis.l.omnium ꝛc.
Fo.128.col.j.in teac.de regi.ciui.li.8.hec restituimus.primo videamus quot modis ciuitas regitur.
Fo.134.col.iiij.li.4.hec restituimus.efficiatur magni voluminis.
Fo.135.col.ij.in.c.citium esse.li.8.hec restituimus.si enim a longe dixerit se vidisse aduertenda est distantia.
Fo.138.col.iiij.li.46.hec restituimus.quid enim si tunc in suis nullam diligentiam adhibebit.
Fo.144.col.ij.li.26.hec restituimus.C.de si.instr.l.in emancipatiōe.vt.
Fo.eo.col.iiij.li.71.hec restituimus.aduocatis vel partibus sicut multi faciunt:ꝛ male:certe tenentur.
Fo.145.col.j.li.23.hec restituimus.alij dicunt compelli istos testes.
Fo.174.col.iij.in.c.domestici.li.2.hec restituimus.colonus et ascripticius licet domestici sint:tamen admittuntur.
Fol.eodē.col.iiij.in .c.vasallus.li.3.hec restituimus.vel distingue.aut est magnum feudum:ꝛ tunc non admittatur.
Fol.148.col.j.in.c.seruus.li.11.hec restituimus.tunc testimonium serui cum illa semiplena probatione.
Fo.152.col.j.in.c.si testis.li.18.hec restituimus.l.inter omnes.ff.qui satisda.cog.De teste deponente de fama alicuius vide Ang.in.

¶Lugduni ex officina Sebastiani Gryphis Hermani.

¶Index quaternionum.

a b c d e f g h i k l m n o p q r s t v x.quorum.v.et.x.terni sunt reliqui quaterni.

AUTOR

TITULO

El préstamo vence el	NOMBRE DEL LECTOR

004987
L004054

Universidad del Rosario | Archivo Histórico

Universidad del Rosario
Archivo Histórico